

การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถี
ของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

นางอุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF AN INTERDISCIPLINARY GENERAL EDUCATION COURSE
TO RAISE UNDERGRADUATE STUDENTS' SEXUALITY AWARENESS

Mrs. Udornporn Yingpaiboonsuk

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education
Department of Educational Policy, Management and Leadership
Faculty of Education Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้าง
ความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

โดย

นางอุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข

สาขาวิชา

อุดมศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุนวุฒิ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษภูบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุนวุฒิ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อัจฉรา ไชยปถัมภ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.เปรมวดี คณเดชะ)

อุดมพร ยิ่งใหญ่สุข : การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต. (THE DEVELOPMENT OF AN INTERDISCIPLINARY GENERAL EDUCATION COURSE TO RAISE UNDERGRADUATE STUDENTS' SEXUALITY AWARENESS) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผศ.ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ์.อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ศ.กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุณวุฒิ 457 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ สํารวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน วิเคราะห์รายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต พัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และการเป็นแกนนำนักศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (ประเภทจำกัดรับ) มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏมจค และมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 406 คน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและวัยรุ่น จำนวน 14 คน เกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน เพื่อนำมาพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

รายวิชาสหศาสตร์ทางเพศ ที่พัฒนาขึ้น เป็นการบูรณาการความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ และนำรายวิชาที่พัฒนาขึ้นไปทดลองสอนกับนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การทดลองเป็นการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อน - สอบหลัง (One Group Pre – Post test Design) เป็นเวลา 15 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง จำนวน 30 คน

จากผลการทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีพบว่าผู้เรียนรายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีมีความตระหนักทางเพศวิถีด้านความรู้ ค่านิยม ทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ เพิ่มขึ้น เมื่อติดตามแกนนำนักศึกษา เป็นเวลา 2 สัปดาห์ พบว่านักศึกษาแกนนำสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีไปแนะนำและให้ความรู้แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา อุดมศึกษา.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา 2553.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

4984765227: MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORDS : SEXUALITY AWARENESS / SEXUAL VALUE / SEXUAL BEHAVIOR / INTERDISCIPLINARY / GENERAL EDUCATION / STUDENT LEADER

UDOMPORN YINGPAIBOONSUK: THE DEVELOPMENT OF AN INTERDISCIPLINARY GENERAL EDUCATION COURSE TO RAISE UNDERGRADUATE STUDENTS' SEXUALITY AWARENESS. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. APIPA PRACHYAPRUIT, Ph.D., THESIS CO-ADVISOR PROF.PATEEP METHAKUNAVUDHI, Ph.D.. 457 pp.

This study was a descriptive research and quasi-experimental research with objectives to survey, analyze, develop education course and identify undergraduate students' sexuality awareness. Initially, the undergraduate students' sexuality behaviors and perceptions in the present social conditions were surveyed. Then each subject in general education of undergraduate students concerning sexuality behaviors and perceptions were analyzed. The interdisciplinary general education course for undergraduate students was developed. Students who attended the general sexuality awareness course were assessed for their comprehensive knowledge, sexual values, sexual behaviors and ability to be leaders of the undergraduate students. Survey data were collected from 406 undergraduate students in public universities, Rajabhat Universities, Rajamangala Universities and private universities in Bangkok Metropolis. Fourteen staff currently working with undergraduate students and teenagers were also interviewed about their youth groups' sexual values and sexual behaviors. The data collected from various sources mentioned above were analyzed in order to develop an interdisciplinary general education course to raise undergraduate students' sexuality awareness.

The comprehensive course based on the research and study has been developed, and integrated with social sciences, psychology and health sciences. This specially designed course was then taught to the first-year students in the Faculty of Humanities and Social Sciences and the Faculty of Sciences and Technology of Suan Sunandha Rajabhat University. The experiment was a one-group pre-post test design, implementing in fifteen two-hour sessions to thirty students.

The findings indicated that the students who took this course had gained higher sexuality awareness incorporated with knowledge, sexual values and sexual behaviors. The two-week follow up evaluation of the undergraduate student leaders showed that they were capable to guide and educate undergraduate students in Suan Sunandha Rajabhat University and other people in a suitable approach complying with the value and culture of Thai society.

Department: Educational policy, Management and Leadership.....Student's signature..... *Udomporn Yingpaiboonsuk*

Field of study: Higher Education.....Advisor's signature..... *ApiPa P.*

Academic year: 2010.....Co-advisor's signature..... *Pateep Methakunavudhi*

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิภา ปรัชญพฤทธิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ความกรุณา ดูแล เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน งบประมาณวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ปทีป เมธาคุนวุฒิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมเป็นอย่างสูง ที่ได้ให้ ความเมตตา กรุณา ดูแล เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุน และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้วิจัยจนงานวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์อย่างดี

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาอุดมศึกษาที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน ให้คำแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีส่วนอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ ความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ขอบพระคุณผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และภาควิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ที่ได้ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย

ขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา

ท้ายสุด ผู้วิจัยขอบคุณ ครอบครัวยิ่งใหญ่มวลสุข มารดา และญาติพี่น้องทุกคนที่คอยห่วงใย เป็นกำลังใจ เข้าใจ และให้ความสนับสนุนช่วยเหลืออย่างดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันใดที่ได้จากวิทยานิพนธ์นี้ ขอมอบให้กับบุพการี ครู อาจารย์ ญาติ พี่น้องและผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยจนสำเร็จการศึกษาในขั้นนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	10
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	23
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
การพัฒนาลัทธิสูตร.....	25
วิชาศึกษาทั่วไป.....	36
การจัดการศึกษาแบบบูรณาการ.....	39
เพศวิถี.....	46
แนวคิดการสร้างแกนนำ.....	57
รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	92
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	92
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	97
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	102
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	105
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	105
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
ตอนที่ 1 สำนวนค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต	109
ตอนที่ 1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและ	
พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา.....	109
ตอนที่ 1 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษา	
ในเรื่องค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต.....	110
ตอนที่ 1 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา	
ระดับปริญญาบัณฑิต.....	140
ตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป และพัฒนา	
รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ในหมวดศึกษาทั่วไป.....	153
ตอนที่ 2 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป.....	153
ตอนที่ 2 ส่วนที่ 2 การสังเคราะห์ผลการวิจัย ตอนที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาในรายวิชา	
สหศาสตร์เพศวิถี.....	178
ตอนที่ 2 ส่วนที่ 3 การจัดทำประมวลรายวิชาและแผนการสอนประจำวันของรูปแบบ	
รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	197
ตอนที่ 2 ส่วนที่ 4 การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้าง	
ความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต.....	197

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	233
การดำเนินงานวิจัย.....	233
ผลการวิจัย.....	239
อภิปรายผลการวิจัย.....	256
ข้อเสนอแนะ.....	273
รายการอ้างอิง.....	277
ภาคผนวก.....	285
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	286
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	294
ภาคผนวก ค แบบประเมินที่ใช้ในการทดลอง.....	319
ภาคผนวก ง รายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษา.....	336
ภาคผนวก จ ประมวลรายวิชาและแผนการเรียนการสอน.....	390
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	457

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. สรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา.....	68
2. สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา.....	74
3. กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาแยกตามการเปิดสอนครบและไม่ครบ 3 กลุ่มวิชา.....	94
4. รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาแต่กลุ่มในเขตกรุงเทพมหานคร.....	95
5. ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันการศึกษา.....	96
6. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน...	111
7. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความคิดเรื่องคูรัักของนักศึกษาในปัจจุบัน...	113
8. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคูชีวิตของนักศึกษาในปัจจุบัน.....	114
9. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา.....	115
10. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	116
11. ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา.....	118
12. ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต.....	122
13. ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต.....	136
14. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและ พฤติกรรมทางเพศ	140
15. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทิศทางของค่านิยมทางเพศ.....	143

ตารางที่	หน้า
16 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ	149
17 ประเด็นความรู้ทางเพศที่นักศึกษาปัจจุบันต้องการเรียนรู้มากที่สุด.....	152
18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป.....	155
19 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไปที่มี คำสำคัญ หรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด.....	176
20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัย ตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการ เรียนรู้.....	180
21 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เรียน.....	203
22 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านความรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	204
23 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษาก่อน และหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	205
24 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาก่อนและ หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์ เพศวิถี.....	212
25 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรม.....	217
26 คะแนนแบบวัดอัตนัยประยุกต์.....	220
27 ผลการวิเคราะห์คะแนนรายงานกลุ่มของนักศึกษานักศึกษา.....	220
28 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลเพิ่มสะสมงาน.....	222
29 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน.....	224
30 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถี ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และ ด้านพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์ เพศวิถี.....	226
31 ผลการประเมินผลของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม.....	228

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	การวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป.....	153
2	ลำดับหัวข้อในการสร้างรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนรายวิชา สหศาสตร์เพศวิถี.....	191
3	นโยบายและเป้าหมายรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	192
4	วัตถุประสงค์ รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	192
5	เนื้อหา สาระรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	193
6	ทักษะที่สำคัญของรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	194
7	การเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	195
8	การประเมินรายวิชาที่พัฒนาขึ้น.....	202
9	ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรม.....	218
10	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลการสังเกต พฤติกรรม.....	219
11	การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การทำรายงานของนักศึกษา.....	221
12	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะรายงานของนักศึกษาแต่ละครั้ง.....	221
13	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะการวิเคราะห์กรณีศึกษาของนักศึกษา 2 ครั้ง...	222
14	ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของแฟ้มสะสมงาน.....	223
15	ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน..	225
16	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน.....	225
17	การวิเคราะห์ การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม.....	227
18	องค์ประกอบที่นำมาวิเคราะห์แนวทางในการสังเคราะห์และการเรียน การสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี.....	245

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันมีการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารมีการเชื่อมโยงถึงกันตลอดเวลา เป็นยุคโลกไร้พรมแดน เป็นสังคมของข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรมตะวันตกหลังไหลเข้ามาในสังคมไทยอย่างรวดเร็ว สังคมไทยต้องเผชิญกับภาวะเปลี่ยนแปลงไปตามอารยธรรมตะวันตกที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนไทย มีการลอกเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกโดยขาดการไตร่ตรองคัดสรรสิ่งที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมของไทย สังคมให้คุณค่ากับวัตถุ มีความฟุ้งเฟ้อ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เลียนแบบตามแฟชั่น สังคมไทยเปิดกว้างมากขึ้น มีการแสดงออกทางเพศและเปิดโอกาสเรื่องเพศมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่กำลังก้าวผ่านจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ยังขาดความยับยั้งชั่งใจ จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมดังกล่าวทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมและความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น วัยรุ่นมีการแสดงออกทางเพศที่เปิดเผย มีการแต่งตัวยั่วยุอารมณ์ทางเพศ มีความคิดว่าการมีคู่วางหลายคนหรือการมีประสบการณ์ทางเพศเป็นสิ่งโก้เก๋ แสดงถึงความทันสมัยตามแฟชั่น เป็นต้น ร่วมกับปัจจุบันมีสื่อที่ยั่วยุทางเพศอย่างแพร่หลายเยาวชนสามารถพบเห็นสื่อต่างๆที่ยั่วยุทางเพศได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นสื่อในรูปแบบนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วีดีทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต และวัยรุ่นขาดข้อมูลและขาดความรู้ทางด้านเพศศึกษาที่ถูกต้องตรงตามความต้องการของวัยรุ่น หรือการได้รับความรู้ในการแก้ปัญหาทางเพศไม่ถูกต้อง (ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2548 : ออนไลน์) การศึกษาหาความรู้ทางเพศของวัยรุ่นอาจไม่ได้ศึกษาสอบถามจากผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง พบว่า วัยรุ่นส่วนมากหาความรู้ทางเพศจากเพื่อน สื่อพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดีทัศน์ และอินเทอร์เน็ต (องค์การแพช, 2547 : ออนไลน์) รวมทั้งมีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศต่างๆจากดารานักร้องที่ตนเองชื่นชอบ

จากผลการวิจัยของเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อสื่อลามก : กรณีศึกษาประชาชนอายุระหว่าง 15-60 ปี ในเขตกทม.” เมื่อวันที่ 3-7 พฤษภาคม 2550 พบว่าร้อยละ 47.5 % ติดตามสื่อลามกเมื่ออายุ 15-17 ปี ซึ่งร้อยละ 33.8 บอกว่า อยากรู้อยากลองเรื่องเพศ โดยร้อยละ 92 ระบุว่า สื่อลามกทำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และร้อยละ 87.6 บอกว่า สื่อลามกส่งเสริมการคุกคามหรือล่วงเกินทางเพศ ขณะที่ร้อยละ 76.5 เห็นภาพหรือการแสดงที่ไม่เหมาะสมทางเพศโดยใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนอีกร้อยละ 72.4 เห็นจากการดูวีดี

ทัศน์หรือวิถีชีวิตดี นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68.2 ยังบอกว่า สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อทางเพศที่เป็นปัญหาต่อเยาวชนสูงที่สุด (สุทธิชัย ปัญญาโรจน์, 2552 : ออนไลน์) ร่วมกับปัจจุบันสถาบันครอบครัวอ่อนแอ ความสัมพันธ์ในครอบครัวห่างเหิน ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิด บุตรหลานถูกปล่อยปละละเลยในการอบรมดูแล เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้นทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองต้องขวนขวายประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว จึงมีเวลาให้บุตรหลานน้อยลง และพ่อแม่ส่วนใหญ่ให้อิสระที่ไม่จำกัดขอบเขตแก่ลูกมากขึ้น

นอกจากนั้นพบว่า บรรทัดฐานทางครอบครัวและสังคม ค่านิยมทางเพศตามสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันมีความแตกต่างจากในอดีตอย่างเห็นได้ชัดเจน สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่เด็กเชื่อฟังผู้ใหญ่ ลูกเชื่อฟังพ่อแม่ เนื่องจากในอดีตบุตรหลานจะถูกปลูกฝังโดยการอบรมเลี้ยงดูให้เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด วิถีชีวิตตลอดจนวิธีการดำเนินชีวิตจะต้องอยู่ในขอบเขตที่ทางครอบครัวได้วางเอาไว้ ปัจจัยทางสังคมและสภาพแวดล้อมในอดีตไม่เอื้ออำนวยอย่างเช่นในปัจจุบันที่ผู้หญิงผู้ชายมีโอกาสได้มาพบปะสังสรรค์อย่างอิสระ (โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์, 2552 : ออนไลน์) สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมมีสิ่งยั่วยุในรูปแบบต่างๆ มีสถานบันเทิงเรีงรมย์มากมาย รวมทั้งจากความก้าวหน้าและรวดเร็วของสื่อเทคโนโลยี ทำให้วัยรุ่นสามารถติดต่อหรือคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เคยรู้จักกันได้ง่าย เพียงแต่โทรศัพท์หรือใช้อินเทอร์เน็ตซึ่งอาจส่งผลให้วัยรุ่นใช้ชีวิตที่หลงผิด อาจก่อให้เกิดปัญหาการถูกล่วงหรือปัญหาในทางไม่ดีอื่นๆ ตามมา นอกจากนี้วัยรุ่นอาจเกิดความฟุ้งเฟ้อเพื่อต้องการให้ตนเองทัดเทียมกับผู้อื่น จนในที่สุดเกิดค่านิยมทางเพศที่ผิดๆ เช่น การมีความคิดว่าการขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่หารายได้ให้แก่ตนเองได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น ร่วมกับเมื่อนักศึกษาเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เป็นการเปลี่ยนแปลงสถานะภาพจากนักเรียนเป็นนักศึกษา บทบาทในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีชีวิตที่อิสระและมีเสรีภาพมากขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่เรียนอยู่ในโรงเรียน นักศึกษาบางคนเปลี่ยนที่อยู่จากบ้านมาอยู่หอพักและนักศึกษาบางคนอยู่หอพักรวมชายหญิงภายนอกมหาวิทยาลัย จึงส่งผลให้สิ่งแวดล้อม รอบตัวนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเป็นอย่างมาก

นับวันปัญหาทางเพศในนักศึกษาจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคม สุขภาพอนามัยและสาธารณสุขตามมา จากการศึกษาพบว่า ปัญหาทางเพศในวัยรุ่นมีสาเหตุมาจาก วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทางด้านร่างกายมีการหลั่งฮอร์โมนเพศ ลักษณะทางเพศชายและเพศหญิงเจริญมากพอที่จะทำหน้าที่ได้ตามธรรมชาติ ระบบสืบพันธุ์ทำงานสมบูรณ์พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์และยังมีแรงผลักดันตามธรรมชาติ ทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกและความต้องการทางเพศ ส่วนทางด้านจิตใจและอารมณ์ วัยรุ่นชอบ

ความอิสระ มีความสนใจในเรื่องเพศสูง สนใจเพศตรงข้าม มีความรู้สึกอยากทดลอง ชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากเสี่ยงในสิ่งแปลกใหม่และสิ่งที่ท้าทาย คิดอ่อนไหวเพื่อฝัน จินตนาการกว้างไกล อารมณ์ผันผวนแปรปรวนง่าย มีความเชื่อมั่นในตนเอง ยึดตนเองและเพื่อนเป็นศูนย์กลาง วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจมากกว่าใช้วิจรรย์ญาณ ด้านสังคม วัยรุ่นต้องการการยอมรับจากเพื่อนและสังคม จึงมีการแสดงออกที่เรียกร้องความสนใจและชอบคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ต้องการรวมพวกพ้อง เพื่อนจะมีอิทธิพลกับวัยรุ่นสูงมาก วัยรุ่นมักเลียนแบบเพื่อน ทำให้สามารถถูกโน้มน้าวหรือชักจูงด้วยสิ่งเร้าต่างๆได้ง่าย (วิภาพร มาพบสุข, 2548 ; สุวีริ ศิวะแพทย์, 2549 ; ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2550 : ออนไลน์)

จากผลการสำรวจภาคสนามโดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน : กรณีตัวอย่างประชาชนที่มีอายุ 15-25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 9-17 ตุลาคม 2547 จำนวนทั้งสิ้น 1,627 ตัวอย่าง ผลการสำรวจพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 67 มีประสบการณ์ด้านการมีแฟนหรือคนรัก โดยร้อยละ 37.5 เคยมีแฟนหรือคนรักมากกว่า 1 คน ประเด็นที่น่าสนใจคือ ตัวอย่างร้อยละ 11.2 มีแฟนหรือคนรักมากกว่า 4 คน (5 คนขึ้นไป) และกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 42.4 เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ โดยร้อยละ 16.1 เคยประสบปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 13.9 ระบุว่ายอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เคาท์ และห้างสรรพสินค้า เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 91.5 เคยมีประสบการณ์การบริโภคข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ เช่น เคยดูภาพยนตร์ลามกอนาจารจากวีดีทัศน์ การดูเว็บไซต์ลามก และอ่านหนังสือโป๊ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ทัศนะว่า ปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมหรือกระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การที่วีซีดีหรือดีวีดีลามกอนาจารหาซื้อได้ง่าย และการแพร่ระบาดของเว็บไซต์ลามก ตลอดจนการลงภาพลามกอนาจารของสื่อหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างๆก็มีส่วนกระตุ้นได้มาก (จวิรรณ ศรีสุชาติ, 2550 : ออนไลน์) และการศึกษาถึงค่านิยมทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย พบว่า มีความคิดเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่ใช่เรื่องสำคัญ การแสดงความรักในที่สาธารณะ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีคู่นอนหลายคนเพื่อความสนุก ตื่นเต้น เป็นเรื่องปกติ (วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์, 2546)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียน มีเพศสัมพันธ์สำส่อน มีคู่นอนหลายคน และมีเพศสัมพันธ์เชิง

พานิชหรือชายบริการทางเพศ ซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นปัญหาในวัยรุ่นที่พบมากเป็นอันดับที่ 5 ของประเทศ (หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก ฉบับวันที่ 23 มกราคม 2548) การที่วัยรุ่นมีกิจกรรมทางเพศ อาจมีจุดประสงค์หลายอย่างแตกต่างกัน เช่น เพื่อความสุขหรือเพื่อแสดงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อแสวงหาประสบการณ์ เพื่อแสดงว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ ทำตามเพื่อน เพื่อลองดีพ่อแม่ เพื่อให้รางวัลหรือลงโทษตนเอง เพื่อหนีไปจากความโดดเดี่ยวหรือหนีไปจากความกดดันต่างๆ (มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย, 2551 : ออนไลน์) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกันศึกษาเรื่องการผลักดันยุทธศาสตร์เมืองนำอยู่สำหรับเด็กระดับจังหวัดระดับประเทศ พบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์และมาทำคลอดสูงขึ้น วัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษายอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16 เป็นร้อยละ 19 และมีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอดเพิ่มขึ้นจาก 52,000 คน เป็น 71,000 คน อัตราเด็กอายุ 18 ปีและต่ำกว่าถูกละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 6.42 เป็น 31.32 คนต่อแสนประชากรในกลุ่มอายุ (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 6 ธันวาคม 2550) จากผลของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมามีดังนี้ คือ

1. ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเยาวชนไทย พบว่ามีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นและเป็นเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะกามโรค ซึ่งมีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอดจากผู้ป่วยทุกระดับอายุ จำนวน 15,000 รายในปี 2544 เหลือจำนวน 10,000 รายในปี 2546 แต่ในปี 2547 ยอดผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 13,130 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 จำแนกเป็นโรคหนองในจำนวน 6,700 ราย โรคหนองในเทียมจำนวน 5,039 ราย โรคซิฟิลิสจำนวน 1,224 ราย ที่เหลือเป็นโรคฝีมะม่วงและโรคแผลริมอ่อน โดยผู้ติดเชื้อร้อยละ 40 มีอายุต่ำกว่า 24 ปี และมีนักเรียนนักศึกษาติดเชื้อเพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าตัว ซึ่งเกือบร้อยละ 50 ติดต่อกับเพื่อน คนรัก โดยโรคเหล่านี้มีลักษณะพิเศษ คือ ผู้หญิงที่ติดเชื้อหนองในร้อยละ 30 จะไม่มีอาการใดๆแต่สามารถแพร่เชื้อให้คู่นอนได้ และยังพบว่า ร้อยละ 5-10 ของผู้ที่เป็นโรคเหล่านี้จะติดเชื้อเอดส์ร่วมด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549 : ออนไลน์) จากการรายงานสถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ตั้งแต่ พ.ศ. 2527 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2543 พบว่าผู้หญิงกลุ่มอายุ 15-24 ปีป่วยเป็นโรคเอดส์ 30,929 ราย และพบว่า การติดเชื้อเอชไอวีเป็นสาเหตุการตายอันดับหนึ่งของวัยรุ่นกลุ่มนี้ โดยพบอัตราการตาย 24.7 คนต่อประชากรแสนคน (จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ, 2543) นอกจากนั้น โรคเอดส์เป็นสาเหตุการตายอันดับที่สองของวัยรุ่นไทย ซึ่งจากผลการรายงานดังกล่าวเป็นการสะท้อนปัญหาการมีเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้น (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550)

2. ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม ตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการคุมกำเนิด ไม่ใส่ใจเรียนรู้วิธีการคุมกำเนิด เพิกเฉยที่จะเรียนรู้ถึงวิธีคุมกำเนิด มีความรู้สึกลัวว่าวิธีคุมกำเนิดมีผลเสียต่อสุขภาพทางเพศ และเข้าไม่ถึงบริการการคุมกำเนิดเนื่องจากความอาย จากข้อมูลของสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินีพบว่า ในรอบ 4-5 ปีที่ผ่านมา มีวิกฤติวัยรุ่น 4-5 เรื่อง อันดับแรกที่ทำให้ความสำคัญ คือ เรื่องวิกฤติทางเพศสัมพันธ์ โดยในประเทศไทยตัวชี้วัดที่เห็นได้ชัดคือการคลอดลูก จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ส่งไปยังยูนิเซฟ พบว่า อัตราการคลอดลูกในเด็กวัยรุ่นต่ำกว่าอายุ 19 ปี ประเทศไทยครองแชมป์สูงสุดในเอเชียอาคเนย์ (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2550) และมีการศึกษาพบว่า การตั้งครรภ์ในมารดาที่อายุน้อยเสี่ยงต่อความเจ็บป่วยและการตายได้ง่ายทั้งมารดาและทารกในครรภ์ โดยพบว่า มารดาที่มีอายุน้อยจะมีอัตราการตายสูงกว่ามารดาที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีการศึกษาพบว่า มารดาวัยรุ่นมีความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะซีด คลอดบุตรทางช่องคลอดไม่ได้ คลอดก่อนกำหนด คลอดบุตรน้ำหนักน้อยทำให้ทารกมีภูมิคุ้มกันต่ำและเสี่ยงต่อการติดเชื้อสูง (Ricci, 2007)

3. ปัญหาการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย เมื่อวัยรุ่นตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา จะตัดสินใจทำแท้งซึ่งมักจะตัดสินใจล่าช้ารอจนเข้าสู่ไตรมาสที่ 2 ของการตั้งครรภ์หรือมีอายุครรภ์มากกว่า 3 เดือนเนื่องจากความกลัว จึงทำให้การทำแท้งยุ่งยากและเกิดภาวะแทรกซ้อน โดยเฉพาะการทำแท้งโดยผู้ที่ไม่มีความรู้ ความชำนาญ ภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อย ได้แก่ การติดเชื้อ การตกเลือด ทารกพิการ และเสียชีวิต เป็นต้น (สมศรี พิทักษ์จิธรนกร และชาติชัย ศรีสมบัติ, 2548) จากผลการวิจัยเรื่อง “สื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจทำแท้งของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่” โดย ยุวสรา ท้าวแก่น (2551) ทำการสำรวจเจตคติ หรือทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 120 คน ระหว่างเดือนกันยายน 2550 - เดือนพฤษภาคม 2551 ในจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง การทำแท้ง และสัมภาษณ์เจาะลึกนักศึกษารายบุคคล จำนวน 4 คน จากผลการศึกษาวิจัยเจาะลึก นักศึกษาสาวจำนวน 4 คน ที่เคยมีประวัติการทำแท้งมาแล้ว โดยจำนวนการทำแท้งแตกต่างกันไปต่ำสุด คือ 1 ครั้ง สูงสุด คือ 5 ครั้ง วิธีการทำแท้งที่นิยมกันในกลุ่มนักศึกษา มี 3 วิธี คือ วิธีที่ 1 การซื้อยาจากร้านขายยาทั่วไปมาตนเอง แต่ร้านขายยาจะไม่ยอมขายยาให้กับคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด วิธีการทำแท้งที่ 2 คือ ใช้บริการคลินิกเอกชนในเชียงใหม่ เริ่มจากการตรวจครรภ์ และถามว่าจะทำหรือไม่ ถ้าทำจึงจะเข้าสู่กระบวนการทำแท้ง ระเบียบเบื้องต้นของคลินิกลักษณะนี้คือ หากอายุครรภ์เกิน 3 เดือนจะไม่ทำให้ วิธีการทำแท้งวิธีที่ 3 คือ ใช้บริการโรงพยาบาลเอกชน เนื่องจากไม่สามารถใช้ยาเหน็บยาหรือยาสอดทางช่องคลอดได้อีก ทั้งอายุครรภ์มากแล้วคือ เกิน 2 เดือน สถานพยาบาลหรือคลินิกเอกชนจะไม่สามารถรับทำให้ได้ จากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่

ทำแท้ง เรื่อง ทำไมจึงเกิดการตั้งครรภ์ ทั้งๆที่รู้ว่าตนเองยังไม่พร้อมที่จะมีลูก นักศึกษาตอบว่า สาเหตุหนึ่งเพราะความประมาท ตุ่มสุรา ทำให้ไม่ได้ป้องกัน อีกสาเหตุหนึ่งมาจากป้องกันแล้ว เช่น หลังข้างนอก นับวันมีประจำเดือน สวมถุงยางอนามัย เป็นต้น แต่เพราะความไม่รอบคอบ หรือ ป้องกันไม่ถูกต้อง ก็ทำให้ท้องได้อีก อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่สำคัญที่สังคมควรรับรู้ คือ ปัจจัยที่ ผลักดันหรือกระตุ้นให้นักศึกษาตัดสินใจทำแท้งได้เร็วที่สุด คือ การที่สังคมยอมรับไม่ได้ที่นักศึกษา ท้องในวัยเรียน กลัวพ่อกับแม่จะเครียด อับอายเพื่อนหรือสังคม กลัวจะถูกไล่ออกจาก สถาบันการศึกษา กลัวว่าจะหมดอนาคต เป็นต้น ความกลัวเหล่านี้ยิ่งผลักดันให้ตัดสินใจทำแท้งเร็วขึ้น

4. เสียอนาคต เนื่องจากแผนการอนาคตต้องเปลี่ยนแปลง เช่น นักศึกษาหญิงเมื่อตั้งครรภ์ ที่ไม่พร้อมอาจทำให้เสียโอกาสทางการศึกษา ต้องหยุดหรือยุติการศึกษาทำให้ขาดโอกาสในการ ทำงานที่ดีหรือการทำงานที่มีรายได้สูง อาจต้องหลีกเลี่ยงจากสังคม จากญาติพี่น้อง ทำให้ชีวิตตก ต่ำลงและเสียอนาคต

5. มีชีวิตครอบครัวที่ไม่มีความสุข ไม่สมหวัง เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ อาจทำให้นักศึกษาต้องแต่งงานหรืออยู่ด้วยกันทั้งๆที่ยังไม่พร้อม ขาดวุฒิภาวะ ไม่มีความพร้อม ทางด้านฐานะเศรษฐกิจ และสังคม หรือไม่ได้มีความรักที่แท้จริงต่อกัน ชีวิตคู่จึงลงเอยด้วยการ หย่าร้างเนื่องจากความไม่พร้อมในการใช้ชีวิตคู่ หรือเมื่อมีบุตรในขณะที่วัยยังไม่พร้อมทำให้ขาด วุฒิภาวะ ขาดทักษะในการแสดงบทบาทการเป็นบิดามารดา อาจทอดทิ้งบุตรหรือทารุณกรรมเด็ก ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา (ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2548 : ออนไลน์)

นอกจากนั้นในสังคมปัจจุบันจะพบเห็นนักศึกษามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นจำนวนมาก เช่น นักศึกษาชายมีการแต่งกาย มีกิริยาท่าทางเป็นผู้หญิง นักศึกษาหญิงมีการแต่งกาย มี กิริยาท่าทางเป็นผู้ชาย มีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีเพศสัมพันธ์ทางปาก ทางทวารหนัก ซึ่ง เป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง เพศของนักศึกษาส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากโลกที่ไร้พรมแดน ข้อมูลข่าวสารและสื่อต่างๆให้ ข้อมูลที่เป็นตัวอย่างส่งเสริม ยั่วยุ ทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมลอกเลียนแบบคนที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศ เช่น เลียนแบบบุคคลที่เด่นดังในสังคม บุคคลที่ตนเองชื่นชอบ นักร้อง นักแสดง เป็นต้น

จากเหตุผลดังกล่าว ถ้านักศึกษาขาดการควบคุมตนเอง ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดวินัย ชอบเที่ยวเตร่ฟุ้งเฟ้อ คบเพื่อนไม่ดี ปรับตัวได้ไม่เหมาะสม ขาดทักษะในการดำเนินชีวิต และขาด การเรียนรู้ที่ถูกต้องทางด้านเพศ ไม่มีความรู้หรือมีความรู้ทางเพศไม่ถูก ได้รับความรู้ในการ แก้ปัญหาทางเพศที่ไม่ถูก ได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วนมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ทำให้เกิด พฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบน มีความเชื่อ มีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง มีพฤติกรรมทางเพศสวน

กระแสกับชนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและความคาดหวังของสังคมไทย รวมทั้งเกิดปัญหาทางเพศที่เป็นผลเสียกับตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

การป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา คือ การให้ความรู้ทางด้านเพศที่ถูกต้องแก่นักศึกษาและเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย ตรงตามความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา เหมาะกับสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ รู้เท่าทันสังคมที่เปลี่ยนแปลง มีความคิดพิจารณาใคร่ครวญ สามารถเลือกและตัดสินใจด้วยตนเองโดยใช้สติปัญญาอย่างชาญฉลาด มิใช่การเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก หรือปล่อยให้ทุกอย่างเกิดขึ้นตามความรู้สึกและอารมณ์ ตามการชักนำชักจูงของเพื่อน หรือตามแรงผลักดันภายในร่างกาย ลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ขจัดความเชื่อและพฤติกรรมที่ผิด มีสุขภาพทางเพศที่ดี สามารถแสดงบทบาททางเพศที่ถูกต้องตามเพศของตน ซึ่งจะเป็นผลดีกับตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ เพราะการที่นักศึกษาตั้งใจศึกษาเล่าเรียนด้วยความขยัน อดทน มีความมานะพยายาม สอบแข่งขันมาเรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาระดับสูงของประเทศ แต่หากชีวิตการศึกษาระดับสูงต้องสะดุดหรือยุติกลางคันเพราะการตัดสินใจที่ผิดพลาด มีปัญหาที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ มีความประพฤติทางเพศที่ไม่เหมาะสม ต้องออกจากสถาบันการศึกษากลางคัน ทำให้สูญเสียโอกาสและอนาคต ประเทศชาติขาดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นประชากรระดับมัธยมศึกษาที่ระดับผู้นำที่จะมาช่วยพัฒนาประเทศ และจากการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่จัดการศึกษามุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมาตรา 6 กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา, 2542: 4)

ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจทางด้านเพศที่ถูกต้องแก่นักศึกษา จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการดำเนินชีวิต มีการตัดสินใจที่ถูกต้องบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง เลือกแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม รู้เท่าทันสังคม สามารถอยู่ในสังคมที่มีข้อมูลข่าวสารเชื่อมโยงถึงกันอย่างรวดเร็ว มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ ได้อย่างมั่นคงไม่หลงไหลไปกับสิ่งยั่วยุต่างๆจนต้องเสียอนาคต เพราะเรื่องเพศเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนตลอดชีวิต เรื่องเพศไม่ใช่เรื่องของการสืบพันธุ์เท่านั้น หากแต่เรื่องเพศเป็นความเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมในแต่ละสังคม การให้ความรู้ทางเพศที่ถูกต้องแก่นักศึกษาจะทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และมีพฤติกรรมทางเพศทางเพศที่ถูกต้องทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยา มีการแสดงออกทางเพศและทัศนคติในเรื่องเพศ ที่เหมาะสม มีสุขภาพทางเพศที่ดี มีจิตสำนึกที่ดี มี

ความรับผิดชอบทางเพศ สามารถปรับตัวและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนเพศตรงข้าม อย่างถูกต้อง อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุขซึ่งจะช่วยลดปัญหาทางเพศของวัยรุ่นในสังคม ซึ่งถือเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศ

จากสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน พบว่า มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมทางเพศสวนทางกับความคาดหวังหรือบรรทัดฐานของสังคม มีปัญหาทางด้านเพศ มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมไม่ให้เกิดเกียรติซึ่งกันและกัน มีการแต่งกายที่รัดรูป เปิดเผยสรีระ แต่งกายตามกระแสแฟชั่น นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว มีการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหญิงชาย เทียบกลางคืน เทียบสถานบันเทิง เริงรมย์ต่างๆ ดื่มสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งนับวันปัญหาทางเพศจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ถึงแม้นักศึกษาจะได้เรียนเนื้อหาทางด้านเพศหรือเพศศึกษามาแล้ว ในระดับการศึกษาพื้นฐาน และการจัดหลักสูตรเพศศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ยังอยู่ในวงจำกัดเฉพาะในสาขาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เนื้อหาความรู้เน้นการดูแลสุขภาพทางเพศเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่ครอบคลุมความรู้ทางด้านค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเท่าที่ควร รวมทั้งเนื้อหาเพศศึกษาไม่ทันสมัย ไม่ตรงกับปัญหาของวัยรุ่น ไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงหรือไม่ตอบสนองความอยากรู้ของวัยรุ่น ในบางครั้งเนื้อหาความรู้ทางด้านเพศมีการสอดแทรกอยู่กับวิชาอื่น ไม่ได้จัดแยกออกมาอย่างชัดเจน นอกจากนั้นรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปซึ่งเป็นรายวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจสังคม สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) หรือ กล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาในหมวดศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีความสมบูรณ์ทั้งในแง่ความเป็นคน (Manhood) และกำลังคน (Manpower) (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2544)

จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งเป็นการบูรณาการความรู้ด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพเข้าด้วยกัน โดยครอบคลุมความตระหนักทางเพศวิถี 3 ด้าน คือ ความตระหนักด้านความรู้เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ ความตระหนักด้านค่านิยมทางเพศ เพื่อให้นักศึกษามีความพึงพอใจทางเพศของตนเอง มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีสำนึกรับผิดชอบต่อทางเพศ สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทย และความตระหนักด้านพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียม

ประเทศไทย มีวินัย ไม่สร้างความสะดวกในเรื่องเพศให้กับสังคม และการสร้างแกนนำทางด้านเพศวิถีเพื่อช่วยรณรงค์ให้ความรู้ด้านเพศวิถีแก่นักศึกษาด้วยกัน เนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเสริมสร้างค่านิยม ความคิด และพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เป็นวัยที่เชื่อเพื่อน มีความไว้วางใจเพื่อน ดังนั้นการให้ความรู้ทางเพศที่ถูกต้องจากคนในวัยเดียวกันจะทำให้มีความเข้าใจกันได้ดี เกิดความไว้วางใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าซักถาม ไม่รู้สึกกระดากอายและมีความสะดวกใจที่จะพูดคุยหรือขอคำปรึกษาแนะนำ เนื่องจากบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของอุดมศึกษาคือการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ นักศึกษาเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม มีความรับผิดชอบ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถี ของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. สํารวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน
2. วิเคราะห์รายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต
3. พัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญา

บัณฑิต

4. ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และการเป็นแกนนำนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ไม่ครอบคลุมมหาวิทยาลัยที่ไม่จำกัดจำนวนรับ การสำรวจเพศวิถีของนักศึกษาสำรวจเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชน เนื่องจากมีนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภูมิภาคต่างๆทั่วประเทศได้เข้ามาศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปัจจุบันพบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารเชื่อมโยงถึงกันอย่างรวดเร็ว ทำให้นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและภูมิภาคต่างๆของประเทศไทยมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2. รายวิชาสหศาสตร์ ที่พัฒนาจากงานวิจัยนี้ เป็นรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษา

3. การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนครบ ทั้ง 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และมีหลายสาขาวิชา มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก นักศึกษามีภูมิลำเนาทั้งใน กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดทั่วทุกภาคของประเทศไทย และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีนโยบายพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตในอุดมคติ ดังนั้นความรู้ในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักรู้ทางเพศวิถี จึงสามารถมาเสริมสร้างให้นักศึกษามีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสม เพื่อการเป็นบัณฑิตในอุดมคติตามนโยบายของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย เพิ่งเปลี่ยนสถานะภาพจากนักเรียนมาเป็นนักศึกษา ยังอยู่ในช่วงของการปรับตัว รวมทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระยะเวลาในการศึกษาและใช้ชีวิตในสถาบัน อุดมศึกษาประมาณ 4 ปี จึงสมควรที่จะเป็นแกนนำนักศึกษาแก่นักศึกษารุ่นต่อไป

4. ในการศึกษาครั้งนี้ เพศวิถี ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

- 1) ด้านความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเรื่องเพศ
- 2) ด้านค่านิยมทางเพศ มีความพึงพอใจทางเพศของตนเอง มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีสำนึกรับผิดชอบต่อทางเพศ สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย
- 3) ด้านพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทย มีวินัย ไม่สร้างความเดือดร้อนในเรื่องเพศให้สังคม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี หมายถึง ประสบการณ์ที่เขียนขึ้นอย่างเป็นทางการโดยผสมผสานความรู้ของศาสตร์ทางด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีมาประยุกต์เข้าด้วยกัน ใช้เป็นเอกสารข้อกำหนดเกี่ยวกับรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 2 หน่วยกิต สำหรับเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ มีค่านิยม และมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเกี่ยวกับ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ทักษะส่วนบุคคล รวมทั้งบทบาททางเพศที่

เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและเป็นที่ยอมรับในสังคม โดยสัมพันธ์กับมิติทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายเรื่องเพศในทุกแง่มุม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวัง

ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้ชื่อว่า เพศวิถีเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

หมวดศึกษาทั่วไป หมายถึง รายวิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

เพศวิถี หมายถึง ความรู้ ค่านิยม ระบบวิถีคิด วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างเพศ ความคิดเกี่ยวกับคูรัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ทักษะส่วนบุคคล รวมทั้งบทบาททางเพศที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและเป็นที่ยอมรับในสังคมโดยสัมพันธ์กับมิติทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายเรื่องเพศในทุกแง่มุม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวัง เพศวิถีประกอบด้วย

1. เรื่องเพศ ได้แก่ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพระหว่างเพศ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งบทบาททางเพศ

-พัฒนาการทางเพศ หมายถึง การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศตามวัย

-สุขอนามัยทางเพศ หมายถึง การดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศที่เหมาะสมตามวัย

-พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับวัย

-สัมพันธภาพระหว่างเพศ หมายถึง การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อนเพศ

เดียวกันและต่างเพศ คูรัก และคู่ชีวิต

-ทักษะส่วนบุคคล หมายถึง ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการปฏิเสธ ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหา ทักษะการเจรจาต่อรอง

-สังคมและวัฒนธรรม หมายถึง ค่านิยมในเรื่องเพศ ที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

-บทบาททางเพศ หมายถึง การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสมและความเสมอภาคทางเพศ

2. เรื่องวิถี ได้แก่ แนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ซึ่งมาจาก ความรู้ ค่านิยม ระเบียบวิธีคิดและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ความตระหนักทางเพศวิถี หมายถึง การรับรู้ที่เกิดหลังจากได้รับความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งเร้าจากบุคคล สถานการณ์ สภาพสังคมและวัฒนธรรมซึ่งถูกต้องทางเพศวิถี แล้วเรียนรู้ว่าลักษณะเพศวิถีแบบไหนที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและเป็นที่ยอมรับในสังคม

การประเมินความตระหนักทางเพศวิถี หมายถึง การตัดสินใจให้คุณค่าในการรับรู้ของนักศึกษาที่เกิดหลังจากได้รับความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งเร้าจากบุคคล สถานการณ์ สภาพสังคมและวัฒนธรรมซึ่งถูกต้องทางเพศวิถีแล้วเรียนรู้ว่าลักษณะเพศวิถีแบบไหนที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและเป็นที่ยอมรับในสังคม

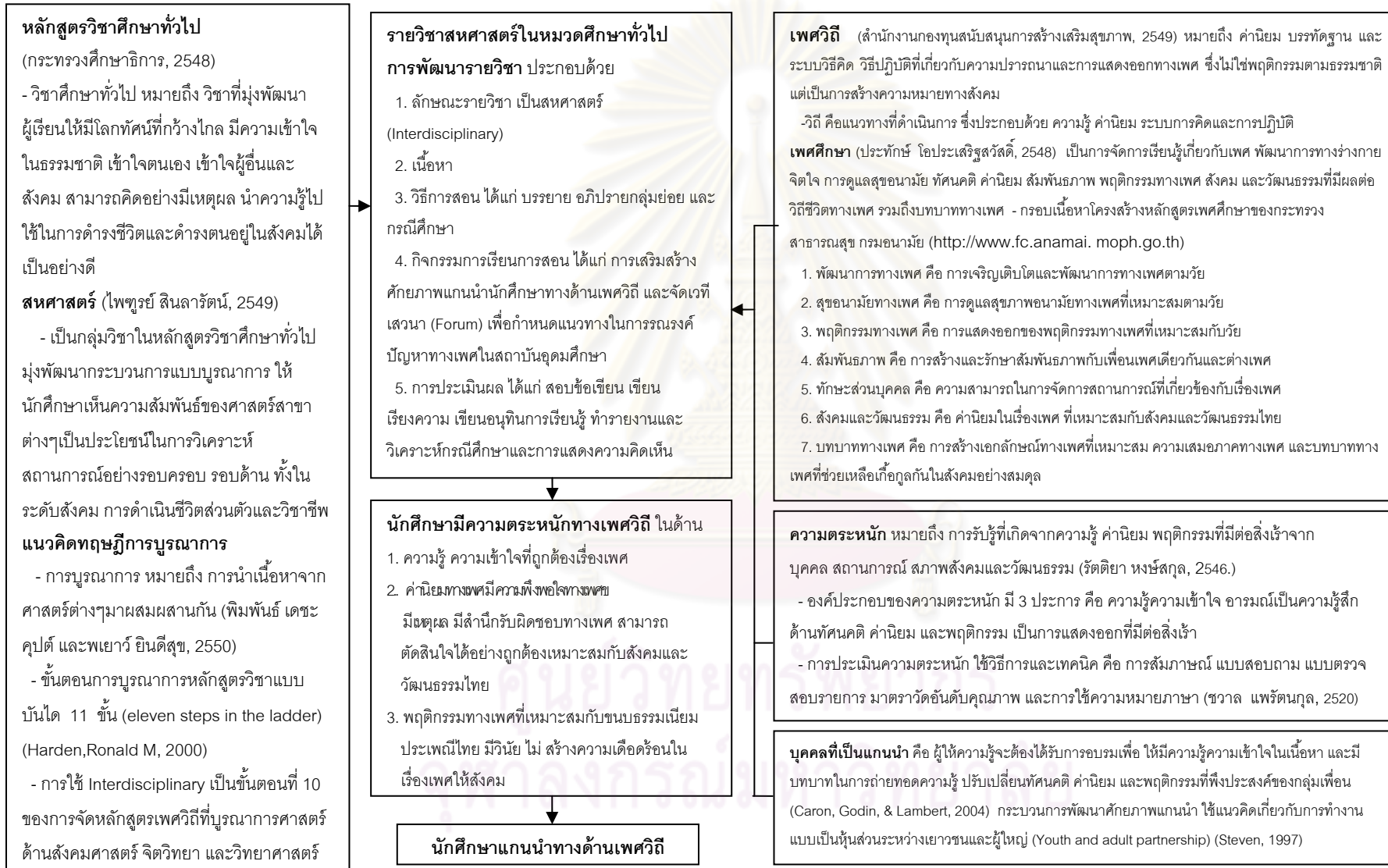
แก่นนำนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ผ่านการอบรมและได้รับการประเมินความตระหนักทางด้านเพศวิถีที่ยอมรับได้ซึ่งจะทำหน้าที่รณรงค์และให้ความรู้ด้านเพศวิถีแก่นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อเสริมสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผลจากการศึกษา สรุปได้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความตระหนักรู้ (Awareness) ได้มีการศึกษาและแปลเป็นภาษาไทยหลายคำ เช่น การรู้ตัว (อุทุมพร ทองอุไทย, 2523) การรับรู้ (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2527) การตอบสนองต่อสิ่งเร้า (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2531)

ความตระหนักรู้ เป็นภาคต่ำสุดของอารมณ์และความรู้ เกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้า อัน ได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม และสิ่งเร้าต่างๆที่โน้มน้าวหรือพร้อมที่จะสนองตอบในทางบวกหรือลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ (Bloom, 1971; Bracker, 1980 อ้างถึงใน รัตติยา หงษ์สกุล, 2546 และพัชรา ระบบกิจการดี, 2545: 42)

ความตระหนักรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ (อรัญญา ททรัพย์พวง, 2542: 20)

1. พุทธิปัญญาหรือความรู้ความเข้าใจ (Cognitive or Belief component) ความรู้ ความเข้าใจจะเริ่มต้นจากระดับง่ายและมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

2. อารมณ์ ความรู้สึก (Affective component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ

3. พฤติกรรม (Behavioral component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจา กริยา ท่าทาง ที่มีต่อสิ่งเร้าหรือแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำ

เนื่องจากความตระหนักรู้เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ต่างๆ และประเมินค่าสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นความตระหนักรู้ ซึ่งมีความหมายเหมือนกับการสำนึก ความตระหนักรู้เป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับด้านความรู้สึกและอารมณ์ การวัดและประเมินผลจึงต้องใช้หลักการ วิธีการ ตลอดจนเทคนิคเฉพาะจึงจะวัดได้เพียงตรงและมีความเชื่อมั่น เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้สึกและอารมณ์มีดังนี้ (ชวาล แพ้วตันกุล, 2520)

1. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างแน่นอนโดยสร้างคำถาม และมีคำตอบให้เลือก หรือใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์ที่มีแต่หัวข้อใหญ่ๆ ให้ผู้ตอบมีเสรีภาพในการตอบ คำถามจะเป็นไปตามโอกาสที่สนทนากัน

2. แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นชนิดเปิดหรือปิดหรือแบบผสมก็ได้

3. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้ตรวจสอบว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย มี ไม่มี

4. มาตรฐานวัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) เหมาะสำหรับการวัดอารมณ์ และความรู้สึกที่ต้องการทราบความเข้มว่ามีมากน้อยเพียงใดในเรื่องที่กำหนด

5. การใช้ความหมายภาษา (Semantic differential technique : SD) เป็นเครื่องมือที่วัดได้ครอบคลุม ประกอบด้วย เรื่องซึ่งถือเป็นสัณฐานและมีคุณศัพท์ที่ตรงข้ามกันเป็นคู่ๆประกอบสัณฐานนั้นหลายๆคู่ แต่ละคู่มีสองขั้ว ช่องว่างระหว่างสองขั้วบ่งด้วยตัวเลข ถ้าใกล้เคียงใดมากก็จะมีลักษณะตามคุณศัพท์ของขั้วนั้นมาก คุณศัพท์ที่ประกอบเป็นขั้วทั้งสองแบ่งออกเป็น 3 พวก คือ การประเมินค่า ศักยภาพ และกิจกรรม

ความตระหนักเป็นภาวะของจิตใจที่มีความละเอียดอ่อน เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล แล้วส่งผลให้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรม ดังนั้น การวัดความตระหนักจึงต้องใช้เครื่องมือที่สามารถวัดอารมณ์ ความรู้สึกออกมาได้อย่างเที่ยงตรงและมีความเชื่อมั่น

เพศวิถี (Sexuality)

Sexuality มีนักวิชาการได้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ นอกจากคำว่า เพศวิถี คือ ภาวะทางเพศ วิถีทางเพศ ความรู้เกี่ยวกับเพศ มิติทางเพศ และมีผู้ให้ความหมายไว้หลายคน ดังนี้

เพศวิถี เป็นมุมมองตลอดชีวิตของมนุษย์ในแง่ของเพศ ความเป็นชายหญิงและบทบาททางเพศ การรับรู้สุขภาพแวดล้อมทางเพศ การกระตุ้นความต้องการทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศและการสืบพันธุ์ เพศวิถีเป็นประสบการณ์ที่ได้รับและแสดงออกในด้านความคิด การจินตนาการ ความปรารถนา ความเชื่อ ทศนคติ คุณค่า พฤติกรรม การปฏิบัติ บทบาทและความสัมพันธ์ ในขณะที่เพศวิถีสามารถที่จะรวมในทุกมิติที่กล่าว แต่ไม่จำเป็นที่ทุกอย่างที่กล่าวจะได้เคยมีประสบการณ์หรือแสดงออกมา เพศวิถี ได้รับอิทธิพลจากทางร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม จรรยาบรรณ กฎหมาย ประวัติศาสตร์ ศาสนาและองค์ประกอบของจิตวิญญาณ (UNDP/UNFPA/WHO/World Bank Special Programme of Research, Development and Research Training in Human Reproduction, 2004)

สสส.หรือสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ให้ความหมายว่า เพศวิถี หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิด วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดง ออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคูรัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม เพศวิถีจึงสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในทุกแง่มุม เพศวิถีเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวัง (งานสร้างเสริมสุขภาพทางเพศ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2549)

ปัจจัยที่มีผลกับการสร้างเพศวิถี (Blonna and Levitan, 2005 : 4-6)

1. ครอบครัว (Family) เพราะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจะสามารถหล่อหลอมเด็กในครอบครัว เด็กจะได้เรียนรู้บทบาทและหน้าที่ของแต่ละเพศ ความรัก การแสดงออกของความรัก ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อวิถีทางทางเพศทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

2. เพื่อน (Friends) คนจะมีวิถีทางเพศดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับว่าคนนั้นอยู่ในกลุ่มเพื่อนแบบไหน สังคมของเพื่อนเป็นแบบใดซึ่งแตกต่างกันตามประสบการณ์และอายุ พบว่าเด็กส่วนใหญ่เรียนรู้เรื่องเพศจากการพูดคุยซักถามเพื่อน

3. วัฒนธรรม (Culture) ทุกวัฒนธรรมมีกฎระเบียบควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมคนจากที่ต่างกัน สิ่งแวดล้อมต่างกันจะมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน มีผลให้ค่านิยมและการกระทำของคนในแต่ละวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ความรู้เกี่ยวกับเพศ เป็นสาขาวิชาแบบผสมผสานหรือสหวิทยาการ โดยประยุกต์ความรู้จากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตหลายสาขา มีขอบเขตในแง่สังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์ (โกวิท คำพิทักษ์, 2549) และการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศที่ถูกต้อง คือ เพศศึกษา เพราะเพศศึกษาเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศที่จะทำให้บุคคลมีเพศวิถีที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของสังคม

เพศศึกษา

เพศศึกษา (Sex education) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศ (Sexuality) ที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระ และการดูแลสุขภาพอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคม และวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ รวมถึงบทบาททางเพศ เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และทักษะส่วนบุคคลสำหรับบุคคล ที่จะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตทางเพศอย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล (องค์กร PATH, 2547)

วัยรุ่นเป็นวัยที่จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องเพศ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ยอมรับ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม ตลอดจนควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งแรงผลักดันทางเพศให้เหมาะสมในรูปแบบที่ตนเองพอใจ เป็นที่ยอมรับของสังคม กระทรวงสาธารณสุขโดยกรมอนามัยและกรมสุขภาพจิต ได้จัดทำโครงสร้างหลักสูตรเพศศึกษาและทำประชาพิจารณ์และประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.2545 โครงสร้างหลักสูตรเพศศึกษาของกระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย และกรมสุขภาพจิต (ยุพา พูนขำ และ กอบกาญจน์ มหัทธโน. 2541 : ออนไลน์) ประกอบด้วยกรอบเนื้อหา 7 หัวข้อ ดังนี้

1. พัฒนาการทางเพศ (Human Sexuality Development) คือ การเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศตามวัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) คือ การดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศที่เหมาะสมตามวัย
3. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) คือ การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศและวัย
4. สัมพันธภาพ (Relations) คือ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน สัมพันธภาพเพศเดียวกันและต่างเพศ การเลือกคู่ การเตรียมตัวก่อนสมรสและการสร้างครอบครัว
5. ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skills) คือ ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหา
6. สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) คือ ค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสม สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และการปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม
7. บทบาททางเพศ (Gender Role) คือ การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสม ความเสมอภาคทางเพศ และบทบาททางเพศที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมอย่างสมดุล

จากกรอบเนื้อหาเพศศึกษาของกรมอนามัยและกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรเพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต

วิชาศึกษาทั่วไป

วิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดีมีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่า ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) การจัดศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีความสมบูรณ์ทั้งในแง่ความเป็นคน (Manhood) และกำลังคน (Manpower)

จุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไป สรุปได้ 3 ประการคือ (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2544)

1. เพื่อให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับทุกคน คือ ให้ศึกษาทั่วไปเป็นความรู้พื้นฐาน สำหรับการเป็นพลเมืองดี

2. เพื่อเพิ่มพูนความเจริญอกงามทางสติปัญญา ให้ผู้เรียนได้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาชีวิตและช่วยทำให้สังคมเจริญรุ่งเรือง สามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม

3. เพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและอุปนิสัย มุ่งที่จะช่วยให้คนเป็นคนที่มีสมบูรณ์ขึ้น มีบุคลิกภาพ ทัศนคติ และอุดมคติเหมาะสมกับการเป็นปัญญาชน

หลักสูตรและเนื้อหาวิชาศึกษาทั่วไป

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2542 กำหนดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ซึ่งแต่ละสถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดรายวิชาได้ตามความเหมาะสม อาจจัดเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการ โดยผสมผสานเนื้อหา วิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคม มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม (ปทีป เมธาคณวุฒิจิ, 2544)

การเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปต้องมีลักษณะเฉพาะที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเติบโตและพัฒนาต่อไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้สอนต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดด้วยตัวของเขาเอง กระบวนการสอนต้องได้รับการเน้นเป็นพิเศษในผลที่เกิดโดยตรงกับตัวผู้เรียน ลักษณะสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไปจึงควรมีลักษณะพิเศษเพิ่มเติมไปจากการสอนปกติ คือ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2549)

1. เน้นกระบวนการคิดและวิเคราะห์ในทุกขั้นตอน
2. กล่าวถึงวิธีการแสวงหาความรู้ความเข้าใจศาสตร์นั้น
3. แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสาระนั้นกับมนุษย์และสังคม
4. อภิปรายปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของศาสตร์นั้นๆ
5. ให้ทางเลือกที่ช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับสังคม
6. ถกเถียงบทบาทของผู้เรียนต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
7. คำนึงถึงสิ่งที่ดีงามและก้าวหน้าของผู้เรียนอยู่เสมอ

การจัดศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการ

หลักสูตรบูรณาการ (curriculum integration) คือ การนำเนื้อหาจากศาสตร์ต่างๆ มาผสมผสานกันได้อย่างได้สัดส่วน และสมดุล ก่อนจัดการเรียนการสอน จนไม่ปรากฏเด่นชัดว่าเป็นเนื้อหาของวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและบรรลุประโยชน์สูงสุด และเป็นการจัดหลักสูตรที่หนีจากการเน้นหนักในเนื้อหาวิชาที่มากจนเกินไป (สงัด อุทรานันท์, 2532: 221; สุมน อมรวิวัฒน์, 2544: 13 ; พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข, 2550: 2)

การบูรณาการทั้งเนื้อหาสาระและหลักสูตรในสถานศึกษาเป็นกลยุทธ์ทางการศึกษาที่สำคัญในชั้นเรียน ฮาร์เดิน (Harden, 2000: 551-557) ได้เสนอแนะขั้นตอนการบูรณาการที่

เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการประเมินผลหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและการสอนเป็น 11 ขั้นตอน โดย 4 ขั้นตอนแรก เกี่ยวข้องกับศาสตร์วิชาต่างๆ ขั้นตอนที่ 5 ถึง 10 เกี่ยวข้องกับสภาพ การบูรณาการระหว่างศาสตร์ของวิชาต่างๆเข้าด้วยกัน และขั้นตอนสุดท้าย คือผู้เรียนมีส่วนร่วม ร่วมกันในการบูรณาการ การเรียนการสอนของศาสตร์ต่างๆเหล่านั้น แต่ละขั้นตอนจึงเปรียบเหมือน การเดินขึ้นบันไดจากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 11 ดังรายละเอียดโดยย่อในแต่ละขั้นดังต่อไปนี้

1. ความเป็นอิสระของศาสตร์ (Isolation) ศาสตร์ต่างๆเป็นอิสระจากกัน การเรียน การสอนแต่ละรายวิชาไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น
2. การเริ่มตระหนักในความสัมพันธ์ (Awareness) การเริ่มตระหนักในความสัม พันธ์กับวิชาอื่นๆทำให้ลดความโดดเดี่ยวลง
3. การประสานสัมพันธ์ (Harmonization) ผู้สอนเริ่มมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการสอนวิชา อื่นๆในวิชาเดียวกันกับผู้สอนคนอื่นๆ มีการปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชา เกิดขึ้น ศาสตร์ของวิชายังคงเป็นอิสระแต่เริ่มมีการเชื่อมโยงเนื้อหา วิชาไปสู่ศาสตร์วิชาอื่นๆ
4. การผนึกเข้าด้วยกัน (Nesting) เป็นขั้นตอนการบูรณาการของเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของผู้สอนคนหนึ่งไปสัมพันธ์กับทักษะที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้สอนในอีกรายวิชาหนึ่ง ทำให้ศาสตร์ต่างๆมีความสัมพันธ์ในวงกว้างขวางกว่าเดิม แต่สภาพการสอนและสภาวะยังคงเป็น รายวิชานั้นอยู่
5. การร่วมมือซึ่งกันและกัน (Temporal coordination) ผู้สอนแต่ละรายวิชายังรับผิดชอบโปรแกรมการเรียนการสอนของตน ช่วงเวลาการสอนสภาวะยังเกี่ยวข้องกับสาระวิชาโดยตรง แต่ มีการศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับวิชาอื่นๆ
6. การแบ่งปัน (Sharing) วิชา 2 วิชา อาจมีข้อตกลงร่วมกันในการวางแผนและได้ ประโยชน์ร่วมกันในการวางแผนโปรแกรมการเรียนการสอนเป็นการย้าถึงแนวความคิดร่วมกันที่มีต่อ ทักษะและทัศนคติที่ได้จากการเรียนรู้
7. การเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน (Correlation) ยังคงเน้นความเป็นศาสตร์ของวิชาเดิมอยู่ การมีโอกาสนสอนร่วมกันขยายผลเป็นการสอนในรายวิชาเดียวกันร่วมกัน การดำเนินการในลักษณะ นี้ก่อให้เกิดความสนใจในรายวิชาอื่นๆตามมา
8. การสอนเสริมให้สมบูรณ์ (Complementary) เป็นการผสมผสานระหว่างสาระใน รายวิชาและการบูรณาการการสอนร่วมกัน การบูรณาการเป็นลักษณะที่สำคัญของหลักสูตร เป็น การเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และประเมินค่าร่วมกันในตัวหลักสูตรการเรียนการสอน
9. การจัดแบบสาขาวิชา (Multidisciplinary) ได้แก่ การนำสาระของศาสตร์มาจัดการ

เรียนการสอนร่วมกันอย่างหลากหลายภายใต้การจัดหลักสูตรที่เป็นแนวทางเดียวกันทั้งเรื่อง ซึ่งมีวิธีการจัดการได้หลายรูปแบบ การบูรณาการขั้นนี้เกี่ยวข้องกับชื่อวิชาและสาระของวิชาที่จัดให้ศึกษา ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แต่สาระที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับความเป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียนว่าสามารถเข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ได้อย่างไร

10. การจัดแบบสหสาขาวิชา (Interdisciplinary) ขั้นตอนการบูรณาการขั้นนี้ ได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนเพื่อเชื่อมโยงสาระของวิชาสองสาขาขึ้นไปไว้ด้วยกัน

11. การจัดข้ามสาขาวิชา (Transdisciplinary) เป็นการจัดกลุ่มทฤษฎีที่มีความเหมือนกันในแกนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งไม่ได้มีความสัมพันธ์กันมาก่อนหรือจัดกลุ่มศาสตร์สัมพันธ์กันแต่เพียงบางส่วนเท่านั้น

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเน้นผลผลิตตามที่ต้องการให้มีคุณภาพระดับสูง การเรียนการสอนใช้วิธียึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการยอมรับนับถือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ยอมรับแนวคิด และมุมมองของผู้อื่น มีความสามารถในการประเมินปัญหา เข้าใจประเด็นทางจริยธรรม มีความสามารถในการวิเคราะห์และบูรณาการ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดแบบมีวิจารณญาณมีความคิดไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์และมีมนุษยสัมพันธ์

หลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการ เป็นรูปแบบในการพัฒนา โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆอย่างเป็นศาสตร์วิชาต่างๆที่ได้สัดส่วนสมดุลกันตามสาระใน มาตรา 23 และ มาตรา 24 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในวิชาศึกษาทั่วไป

สหศาสตร์

สหศาสตร์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างสาขา อันได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์-เทคโนโลยี อันจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆได้อย่างรอบคอบ รอบด้าน และอย่างเป็นเหตุเป็นผล ทั้งในระดับสังคม การดำเนินชีวิตส่วนตัวและวิชาชีพ อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างให้เกิดแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง การอภิปรายและการประยุกต์ใช้ จึงเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ส่วนลักษณะเนื้อหาวิชาอาจเป็นเรื่องใดๆที่มีการผสมผสานความรู้ของศาสตร์ทั้ง 3 สาขาเข้าด้วยกัน

กลุ่มวิชาสหศาสตร์ เป็นกลุ่มวิชาใหม่ในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มุ่งพัฒนากระบวนการแบบบูรณาการ ลักษณะเนื้อหาวิชาเป็นเรื่องใดๆที่มีการผสมผสานความรู้ของศาสตร์ทั้ง 3 สาขาเข้าด้วยกัน กระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญเป็นการวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง การอภิปราย และการประยุกต์ใช้ ในการจัดสหสาขาวิชาหรือสหศาสตร์เพศวิถีในชั้นที่ 10 หมายถึง การจัดโปรแกรมการ

เรียน การสอนเพื่อเชื่อมโยงสาระของวิชาสามสาขา คือ สังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์
 สุขภาพ

การประเมิน

การประเมิน (Evaluation) คือการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่วัด ตามเกณฑ์ภายในและเกณฑ์
 ภายนอก (อุทุมพร จามรมาน, 2530: 6) เป็นกระบวนการตัดสินคุณค่า (Value judgment) ของสิ่ง
 ต่างๆตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยทั่วไปการประเมินต้องอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่างๆเพื่อตัดสินคุณค่า
 ของสิ่งนั้น การประเมินมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548: 9)

1. ข้อมูลจากการวัด
2. การตีความหมาย
3. การตัดสินคุณค่าตามเกณฑ์หรือมาตรฐาน

การวัด (Measurement) เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลข (assignment of numerals)
 ให้แก่สิ่งต่างๆตามกฎเกณฑ์ การวัดจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการวัดต้องมีความชัดเจน ว่าต้องการวัดอะไร ในสถานการณ์
 เช่นไรและวัดไปทำไม
2. เครื่องมือที่ใช้วัด เช่น แบบสอบ แบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ
 แบบสัมภาษณ์ มาตรการประเมินค่า การสังเกตโดยตรง เป็นต้น โดยเครื่องมือต้องมีหน่วยที่ใช้ในการ
 วัด และมีมาตราเปรียบเทียบกับระหว่างหน่วย
3. การแปลผลและนำไปใช้

การวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์กัน ข้อมูลจากการวัดอย่างเป็นทางการ เช่น การสอบ
 ข้อเขียน การสอบภาคปฏิบัติ การสัมภาษณ์ การสังเกต อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การสอบถามจาก
 ผู้อื่น เป็นต้น ข้อมูลจากแหล่งดังกล่าวถูกนำไปใช้ในการประเมินด้วยการตัดสินคุณค่าผลการเรียนรู้
 ของผู้เรียน โดยการเปรียบเทียบกับปกติวิสัยของกลุ่มหรือเกณฑ์มาตรฐาน วิธีการวัดและเครื่องมือ
 มีหลากหลาย ผู้สอนควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของการเรียนรู้

สิ่งที่ถูกประเมินอาจเป็นผู้เรียน ผู้สอน หลักสูตร โครงการพิเศษ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเน้นที่
 การประเมินผู้เรียนเพื่อตีคุณค่าของการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนแต่ละคน (ศิริชัย กาญจนวาสี,
 2548: 7) ในการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถกระทำได้ทุกขั้นตอนของการเรียนการสอน
 การประเมินผลอย่างเป็นทางการจะเป็นระบบจะช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ถึงจุดมุ่งหมายทางการ
 ศึกษาว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปได้เพียงใด การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ดำเนินไปตาม
 ตามแผนหรือไม่ และมีประสิทธิภาพเพียงใด Benjamin S. Bloom และคณะ (1956) ได้จำแนก
 จุดมุ่งหมายทางการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548: 7) คือ

1. ด้านพุทธิพิสัย หรือด้านความรู้ความคิด (Cognitive Domain) เป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่แสดงลำดับขั้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในสมอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางด้านสติปัญญาเกี่ยวกับความรู้ความคิดและการแก้ปัญหา
2. ด้านจิตพิสัย หรือด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Domain) จิตพิสัยเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่แสดงลำดับขั้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางด้านอารมณ์และความรู้สึก เช่น เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความซาบซึ้ง เป็นต้น
3. ด้านทักษะพิสัย หรือด้านปฏิบัติการ (Psychomotor Domain) ทักษะพิสัย เป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่แสดงลำดับขั้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับระบบประสาทสัมผัสกล้ามเนื้อ และอวัยวะต่างๆของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วสัมพันธ์กัน

บุคคลที่เป็นแกนนำ (Peer Leader)

ในช่วงวัยรุ่น เพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเสริมสร้างค่านิยม ความคิด และพฤติกรรม เพราะวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการ การยอมรับจากกลุ่มเพื่อน (Santrock, 2001 อ้างตามวารุณี พองแก้ว และคณะ, 2549: 11) มีการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ ด้วยเหตุที่เพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ดังนั้นการให้ความรู้โดยแกนนำ (Peer education) จึงเป็นกลยุทธ์สำคัญประการหนึ่งที่หน่วยงานและองค์กรต่างๆทั่วโลกนำมาใช้ โดยพื้นฐานความเชื่อที่ว่าเด็กวัยรุ่นสามารถเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งนี้แกนนำผู้ให้ความรู้ (Peer educator) จะต้องได้รับการอบรมเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน แกนนำผู้ให้ความรู้จึงควรมีคุณสมบัติของความเป็นผู้นำ มีทักษะในการสื่อสารที่ดี มีศักยภาพน่าเชื่อถือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นผู้ที่มีความรู้เป็นอย่างดี (วารุณี พองแก้ว และคณะ, 2549:11)

การสร้างเสริมศักยภาพแกนนำ ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนระหว่างเยาวชนและผู้ใหญ่ (Youth and Adult partnership) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้ใหญ่มีความเชื่อมั่นในศักยภาพของเยาวชนและส่งเสริมให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน และในกระบวนการตัดสินใจในทุกกระบวนการทำงานอย่างเท่าเทียมโดยคำนึงถึงความต้องการของเยาวชน (Steven, 1997)

การสร้างเสริมศักยภาพ มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Human resource development) โดยการที่ทำให้แต่ละบุคคลเกิดความเข้าใจ ทักษะ และเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริมให้บุคคลเหล่านั้นเกิดการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาองค์กร (Organizational development) มีการร่วมมือในโครงสร้างการบริหารจัดการ กระบวนการและขั้นตอน รวมทั้งเป็นความร่วมมือระหว่างองค์กรด้วย

3. การพัฒนากรอบของหน่วยงานและกรอบด้านกฎหมาย (Institutional and Legal framework development) เพื่อปรับเปลี่ยนระบบระเบียบทางกฎหมายในการเสริมสร้างองค์กร และหน่วยงานในทุกระดับให้เกิดศักยภาพ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น นักศึกษาเมื่อมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีแล้วควรได้รับการเสริมสร้างศักยภาพให้สามารถเป็นแกนนำทางด้านเพศวิถีในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีทางด้านเพศวิถี สามารถให้ความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านเพศวิถีแก่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาและบุคคลทั่วไปอย่างมีคุณภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลพื้นฐานที่เป็นปัญหาทางเพศวิถีของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา

2. รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่นำมาสอนในระดับปริญญาบัณฑิตของหลักสูตรต่างๆในหมวดศึกษาทั่วไป จะทำให้นักศึกษามีการรับรู้ที่เกิดหลังจากได้รับความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศวิถีที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

3. นักศึกษาที่เป็นแกนนำสามารถให้คำปรึกษาแนะนำนักศึกษาที่มีปัญหาทางเพศในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างถูกต้อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.2 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 การวิเคราะห์หลักสูตร
 - 1.3 การพัฒนาหลักสูตร
2. วิชาศึกษาทั่วไป
 - 2.1 แนวคิดวิชาศึกษาทั่วไป
 - 2.2 หลักสูตรและเนื้อหาวิชาศึกษาทั่วไป
3. การจัดการศึกษาแบบบูรณาการ
 - 3.1 แนวคิดการบูรณาการหลักสูตร
 - 3.2 หลักสูตรบูรณาการและสหศาสตร์
4. เพศวิถี
 - 4.1 แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถีและความตระหนักทางเพศวิถี
 - 4.2 ปัญหาทางเพศและการป้องกันปัญหาทางเพศ
5. แนวคิดการสร้างแกนนำ
6. รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอรายละเอียดของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามที่ได้ศึกษามาตามลำดับของหัวข้อที่กล่าวไว้ข้างต้น ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดหรือกรอบของแนวปฏิบัติที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามความมุ่งหมายที่วางไว้ หลักสูตรที่ดีจะสามารถตอบสนองความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมาะสมในสังคมและสามารถพัฒนาผู้เรียนที่ผ่านหลักสูตรให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

หลักสูตร แปลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “curriculum” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “currere” หมายถึง “running course” หรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง ซึ่งต่อมาได้นำศัพท์นี้มาใช้ในทางการศึกษาว่า “running sequence of courses or learning experiences” การที่เปรียบเทียบหลักสูตรกับสนามหรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง อาจเนื่องมาจากการศึกษาที่ผู้เรียนจะสำเร็จ การศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือจบหลักสูตรใดขั้นนั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนและฟันฝ่าความยากของวิชาหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆที่กำหนดไว้ในหลักสูตรตามลำดับ เช่นเดียวกับนักวิ่งที่ต้องวิ่งแข่งและฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อชัยชนะและความสำเร็จ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539:1)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ข้อกำหนดว่าด้วยจุดหมาย แนวทางวิธีการและเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลายที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่พึงปรารถนา สิ่งที่มีส่วนสัมพันธ์กับการจัดการศึกษา คือ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ค่านิยมของสังคมและวัฒนธรรม

Taba (1962) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

Pratt (1980) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรใน 5 ลักษณะ คือ

1. หลักสูตร คือ แผนงานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน
2. หลักสูตรไม่ใช่กิจกรรม หลักสูตรเป็นแผนงานหรือพิมพ์เขียว สำหรับการทำกิจกรรมหรือหมายถึงโปรแกรมที่กำหนดกิจกรรมการเรียน
3. หลักสูตรจะกำหนดสิ่งสำคัญต่างๆ เช่น การเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนา แนวทางประเมินความสำเร็จในการเรียนรู้ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้และคุณภาพของครูผู้สอน

4. หลักสูตร เป็นความมุ่งมั่นให้เกิดการเรียนรู้อย่างตั้งใจหลักสูตรที่กำหนดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งหมายถึงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆที่เกิดขึ้นนั้นถูกกำหนดโดยหลักสูตร

5. หลักสูตร เป็นการวัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ เช่น วัตถุประสงค์เนื้อหา และการประเมินผล เป็นต้น รวมทั้งการผสมผสานองค์ประกอบเหล่านั้นให้เป็นหนึ่งเดียว

Saylor and Alexander (1981) ให้ความหมายว่า หลักสูตรเป็นประสบการณ์ต่างๆที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียน เป็นประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ หรือกล่าวอย่างรวบรัดว่า หลักสูตร คือโปรแกรมของโรงเรียนที่จัดให้กับผู้เรียน

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544) ให้ความหมายว่า หลักสูตร คือ แผนของการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณา คัดเลือกจัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหา วิชาและประสบการณ์ ตลอดจนการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาและคุณธรรม สามารถสร้างเสริมองค์ความรู้ คิดวิเคราะห์ได้ และนำความรู้มาแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ในส่วนวิชาการ วิชาชีพ และการดำรงชีวิต

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539). ได้รวบรวมความหมายของหลักสูตรใน 5 ประการ ที่มีผู้กล่าวและใช้กันมาก โดยหลักสูตรมีความหมายตั้งแต่ที่เป็นรูปธรรมจนถึงนามธรรม ดังนี้

1. หลักสูตร คือ รายวิชา หรือ เนื้อหาวิชาที่เรียน (Curriculum as Subjects and Subject Matter) หลักสูตรในความหมายนี้เป็นการมองว่าหลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาที่จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาระดับใดระดับหนึ่ง หรือสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง

2. หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน (Curriculum as Plans) ความหมายของหลักสูตรในลักษณะแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียนนี้จะเน้นแสดงเกี่ยวกับจุดหมายหรือวัตถุประสงค์ การออกแบบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ (คือการสอน) และการประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติ โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และพฤติกรรมตามที่กำหนดในหลักสูตร

3. หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน (Curriculum as Educational Activities) ความหมายของหลักสูตรในลักษณะกิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียนนี้จะมองหลักสูตรในแง่ของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ประสบการณ์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

4. หลักสูตร คือ จุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ (Curriculum as Objectives) หลักสูตรในความหมายนี้ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนต้องเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้บรรลุจุดหมาย

และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

5. หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน (Curriculum as Learners' Experiences) ความหมายของหลักสูตรในลักษณะประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่โรงเรียนจัดให้ นี้ได้เกิดขึ้นในระยะใกล้เคียงกับความหมายของหลักสูตรในลักษณะรายวิชาหรือเนื้อหาสาระ

โดยสรุปแล้ว หลักสูตร คือ แผนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะคิดและพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา

1.2 การวิเคราะห์หลักสูตร

ความหมายของการวิเคราะห์หลักสูตร

วิชัช วงษ์ใหญ่ (2537) ให้ความหมายของการวิเคราะห์หลักสูตร คือ การทำความเข้าใจถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีระบบ มีหลักเกณฑ์ ด้วยความระมัดระวัง มีเหตุผล มีเทคนิค ให้ความสนใจต่อรายละเอียดโดยการวางแผนอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน พยายามรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ก่อนการตัดสินใจ มีวิธีการใช้เกณฑ์หรือกรอบของการวิเคราะห์เข้ามาจำแนกสิ่งที่เราต้องการรู้จักให้แจ่มชัดขึ้น เกณฑ์ที่เรานำมาใช้เพื่อการจำแนกอาจจะเป็นเกณฑ์ตามธรรมชาติ เช่น เพศ อายุ น้ำหนัก ความสูง ฯลฯ ส่วนเกณฑ์ที่มาจากมาตรฐานทางสังคม เช่น สถานภาพสมรส วุฒิ ตำแหน่ง อาชีพ ฯลฯ และเกณฑ์ที่ได้จากแนวคิด กฎ ทฤษฎี หลักการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เช่น ความรู้ ความสามารถ สติปัญญา และบุคลิกภาพ เป็นต้น

วัลลภ กันทรัพย์ (2536) ให้ความหมายการวิเคราะห์หลักสูตร คือ การทำความเข้าใจกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมอย่างมีจุดประสงค์เฉพาะและอย่างมีระบบ หรือมีขั้นตอนโดยการเลือกใช้เกณฑ์ต่างๆ เข้ามาจัดจำแนก หรือจัดประเภทสิ่งที่ต้องการรู้จักนั้น จนในที่สุดสามารถนำผลการจัดจำแนก หรือจัดประเภทด้วยเกณฑ์ต่างๆ นั้นมาสรุปเป็นคำพรรณนาสิ่งที่ต้องการทำความเข้าใจนั้นได้อย่างชัดเจนและสอดคล้อง หรือตอบรับกับจุดประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้

จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์หลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตร จำเป็นต้องมีจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่จะทำการวิเคราะห์ที่ชัดเจนและแน่นอน เพื่อที่จะได้เลือกใช้เกณฑ์ หรือกรอบวิเคราะห์ในการวิเคราะห์หลักสูตรได้ถูกต้องเหมาะสม เพราะจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์หลักสูตรมีหลายประการ ได้แก่

1. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หรือเพื่อเตรียมการสอน
2. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. เพื่อประเมินและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

แนวทางในการวิเคราะห์หลักสูตร

วัลลภ กันทรัพย์ (2536) ได้เสนอเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ขั้นตอนการวิเคราะห์ ในลักษณะดังนี้

เกณฑ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ การจำแนก หรือจัดประเภทของสิ่งที่จะทำการวิเคราะห์ได้ ต้องใช้เกณฑ์ ซึ่งเกณฑ์และการเลือกใช้เกณฑ์จะเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการวิเคราะห์ เพราะถ้าเลือกใช้เกณฑ์ผิดหรือไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจน ก็จะไม่ได้ออกการวิเคราะห์หรือออกมาหรือได้ออกมาก็เชื่อถือไม่ได้ เกณฑ์ที่นำมาใช้เพื่อจำแนกหรือจัดประเภทของสิ่งที่เราจะทำความรู้จักนั้นมีมากมาย แต่อาจจัดกลุ่มได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้

1. เกณฑ์ตามธรรมชาติ คือ สิ่งที่เป็นารกำหนดขึ้นตามธรรมชาติ และเราสามารถนำมาใช้จัดจำแนกหรือจัดประเภทได้ เกณฑ์ตามธรรมชาติ ได้แก่ สิ่งต่างๆดังตัวอย่างต่อไปนี้ เพศ อายุ สี ความยาว น้ำหนัก ความสูง สิ่งเหล่านี้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติและเข้าใจง่ายที่สุด

2. เกณฑ์ตามมาตรฐานของสังคม คือ สิ่งที่คนเรากำหนดขึ้นเป็นข้อตกลงร่วมกันในสังคมถือว่าเป็นมาตรฐานของสังคม ซึ่งอาจจะเป็นสังคมเฉพาะชาติหรือเผ่าก็ได้ เป็นการกำหนดขึ้นเพื่อจัดระเบียบในความรู้สึกของคนโดยเฉพาะ เกณฑ์และมาตรฐานของสังคมมีมากมายและแตกต่างกันไปในสังคมต่างๆเพราะ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ในแต่ละสังคมล้วนแต่เป็นเกณฑ์ตามมาตรฐานของสังคมที่เราอาจนำมาใช้จัดจำแนกหรือจัดประเภทสิ่งที่ต้องการรู้จักได้ทั้งสิ้น

3. เกณฑ์ตามแนวคิดหรือทฤษฎี หรือ ความเชื่อ คือ สิ่งที่มีมนุษย์คิดค้นกันขึ้นมาเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ หรือสิ่งที่คนส่วนใหญ่เชื่อกันต่อๆมา ทั้งนี้คนได้สร้างแนวคิดหรือทฤษฎีขึ้นมาจัดจำแนกหรือจัดประเภทสิ่งต่างๆตามที่ตนเชื่อ เมื่อเป็นเรื่องของแนวคิดหรือความเชื่อก็อาจมีความแตกต่างกันไป แม้จะเป็นเรื่องเดียวกัน เราจึงมีแนวคิดหรือทฤษฎีมากมายมาอธิบาย และใช้ในการจำแนกหรือจัดประเภทสิ่งต่างๆต่อไปนี้ เช่น สถิติปัญญา บุคลิกภาพ ความดี ความชั่ว คุณธรรม ประโยชน์ใช้งานของสิ่งของ คุณลักษณะของสิ่งของ กลุ่มของสิ่งมีชีวิต หลักวิชาการ ตลอดจนแนวคิดและปรัชญาทางศาสนา ซึ่งล้วนเป็นเกณฑ์ในกลุ่มนี้

ข้อควรสังเกต คือ จากการแบ่งเกณฑ์ออกเป็น 3 กลุ่มนี้ เกณฑ์ธรรมชาติจัดเป็นเกณฑ์ที่เข้าใจง่ายและรู้จักกันแพร่หลายมากที่สุด จึงเป็นเกณฑ์ที่ถูกใช้บ่อย เกณฑ์ตามมาตรฐานของสังคมจัดเป็นเกณฑ์ที่ค่อนข้างจะเฉพาะเรื่องเฉพาะกลุ่ม ส่วนเกณฑ์ตามแนวคิดหรือทฤษฎีนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นเกณฑ์ทางวิชาการก็ได้ เพราะเป็นเกณฑ์ที่ต้องร่ำเรียนกันมามากพอควรกว่าจะรู้และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่จะทำการวิเคราะห์หรือทำความรู้จัก ข้อมูลดังกล่าวอาจจะมีอยู่แล้วหรืออาจจะต้องทำการรวบรวมเมื่อตัดสินใจเลือกเกณฑ์แล้ว

ขั้นตอนการวิเคราะห์

การที่จะวิเคราะห์หรือทำความเข้าใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้องมีขั้นตอนเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่จะทำความเข้าใจให้ชัดเจน นั่นคือต้องตอบคำถามให้ชัดเจนว่าจะวิเคราะห์อะไร
2. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนว่า จะวิเคราะห์เพื่ออะไร หมายถึง การกำหนดว่าเมื่อทำความเข้าใจสิ่งนั้นด้วยเกณฑ์ต่างๆดีแล้วจะนำไปใช้อะไรหรือจะทำอะไรกับสิ่งนั้นต่อไป

3. เลือกเกณฑ์ที่จะนำมาใช้จำแนกหรือจัดประเภทสิ่งที่ต้องการรู้จักหรือวิเคราะห์ สามารถเลือกได้หลายๆเกณฑ์ และจากกลุ่มใดก็ได้ แล้วแต่จุดประสงค์ของการวิเคราะห์ และสิ่งที่ต้องการ

วิเคราะห์ การเลือกใช้เกณฑ์ที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการวิเคราะห์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการวิเคราะห์

4. ลงมือจำแนกหรือจัดประเภท คือลงมือจำแนกหรือจัดประเภทสิ่งที่จะทำความเข้าใจที่ละเกณฑ์จนครบเกณฑ์ที่เลือกไว้ ขั้นตอนนี้จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสามารถหาข้อมูลมาได้ครบถ้วนตามที่ต้องการใช้เกณฑ์แต่ละเกณฑ์ ดังนั้นในขั้นตอนนี้อาจมีการตัดเกณฑ์ออกเพราะหาข้อมูลไม่ได้ หรือไม่ก็ต้องปรับเกณฑ์ให้ลดความละเอียดลงเท่าที่ข้อมูลจะเอื้อได้ และอาจต้องเพิ่มเติมเกณฑ์บางเกณฑ์ เพราะเห็นสมควรเพิ่มเติม

5. สรุปผลจากการใช้เกณฑ์ทั้งหมด ขั้นตอนนี้ควรจะประกอบด้วยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ได้จากเกณฑ์ต่างๆ ในรูปแบบที่เห็นชัดและเข้าใจง่าย ถ้าเป็นการวิเคราะห์ที่ใช้เกณฑ์มากอาจนำเสนอในรูปของตารางหรือแผนภาพต่างๆตามความเหมาะสม และอีกขั้นตอนหนึ่งคือการเอาผลการใช้เกณฑ์ทุกเกณฑ์มารวมสรุปเป็นคำพรรณนา จะโดยละเอียดหรือโดยย่อก็ได้แต่ต้องการ เพื่อให้ได้คำตอบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ขั้นตอนนี้จะสำเร็จหรือไม่เพียงใดขึ้นกับขั้นตอนการใช้เกณฑ์ประการหนึ่งกับขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความรอบคอบในการสรุปของผู้วิเคราะห์อีกประการหนึ่ง

โดยสรุปการวิเคราะห์หลักสูตรเป็นการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรอย่างมีระบบ มีหลักเกณฑ์ มีจุดประสงค์ของการวิเคราะห์ เพราะจุดประสงค์ของการวิเคราะห์จะเป็นตัวกำหนดการเลือกเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ โดยเกณฑ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ต้องชัดเจน แบ่งได้ 3 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ตามธรรมชาติ เกณฑ์มาตรฐานของสังคม และเกณฑ์ตามแนวคิดหรือทฤษฎีหรือความเชื่อ

การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นวิธีการวิเคราะห์ภารกิจ (task analysis) ประเภทหนึ่ง (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537) ที่อิงเนื้อหาสาระประสบการณ์ ด้วยการแบ่งเนื้อหา ออกเป็น หน่วย ตอน หัวเรื่อง และหัวข้อ เพื่อจำแนกแนวคิดหลัก ให้เป็นแนวคิดย่อยลงไปตามลำดับ โดยให้ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดหลักและแนวคิดย่อยให้มีความใกล้ชิดกัน

วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชา (course description) มีขั้นตอนดังนี้

1. พิจารณาเนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชา แล้วแบ่งเป็นหน่วยๆ
2. พิจารณาเนื้อหาของแต่ละหน่วยที่กำหนดไว้แล้ว เพื่อพิจารณาแยกออกเป็นตอน
3. พิจารณาเนื้อหาของแต่ละตอนเพื่อแยกออกเป็นหัวข้อ
4. พิจารณาหัวข้อแต่ละหัวข้อเพื่อหาแนวคิดที่สำคัญที่จะสามารถเขียนเนื้อหาในรายละเอียดได้
5. เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาได้แล้ว ทำการทบทวนตั้งแต่ข้อ 1 ถึง ข้อ 4 อีกครั้ง

การวิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือหรือเอกสาร มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดเอกสารที่จะทำการวิเคราะห์
2. กำหนดหัวข้อหรือกรอบที่จะทำการวิเคราะห์ เช่น ตรวจสอบแนวคิดสำคัญ

(concept) เกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมใดบ้างส่งเสริมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพียงใด เป็นต้น

3. จัดสร้าง นิยาม รายการของคำวลี ประโยค ในความสำคัญที่จะเป็นเครื่องชี้วัดในการวิเคราะห์เป็นเกณฑ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ ส่วนมากได้มาจากหลักการ กฎ ทฤษฎี หรือแนวคิดจากผู้เชี่ยวชาญทางสาขาที่จะทำการวิเคราะห์

4. ทดลองใช้เกณฑ์เครื่องชี้วัดที่จัดทำในข้อ 3 อาจตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ
5. ดำเนินการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 3
6. รวบรวมผลการวิเคราะห์และเขียนรายงาน

การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นกระบวนการสำคัญ ในการระบุความสอดคล้องของเนื้อหา ให้สามารถกำหนดจุดประสงค์ย่อยและจุดประสงค์ปลายทางได้อย่างเหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเลือกเนื้อหาวิชาได้แล้ว จะต้องพิจารณาถึงความรู้และทักษะขั้นสูงที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน แผนการสอนและหนังสือเรียน ควรจะเป็นเพียงอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งเท่านั้น สำหรับกำหนดเนื้อหาวิชา หนึ่งเนื้อหาในวิชาต่างๆ เป็นสิ่งไม่หยุดนิ่ง (dynamic) มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

1.3 การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนา ตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษว่า “Development” มีความหมายที่เด่นชัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก หมายถึง การทำให้ดีขึ้นหรือทำให้สมบูรณ์ขึ้น อีกลักษณะหนึ่ง ทำให้เกิดขึ้นโดยเหตุนี้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร จึงอาจมีความหมายได้ 2 ลักษณะเช่นเดียวกัน คือ ความหมายแรก หมายถึง การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นหรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และอีกความหมายหนึ่ง เป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานอยู่เลย (สังัด อุทรานันท์, 2532)

ปตีป เมธาคุณวุฒิ (2544) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน การพัฒนาอาจจะทำได้โดยผู้สอนรายวิชานั้นๆ หรืออาจจะเป็นการดำเนินงานของสถาบัน

รูปแบบในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน

รูปแบบในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น เพราะรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรนั้นเปรียบเสมือนพิมพ์เขียว (blue print) ซึ่งถ้าได้พิมพ์เขียวที่ชัดเจนมากเท่าใด ก็จะเป็นข้อบ่งชี้ต่อการพัฒนาหลักสูตรได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น แนวคิดในการหารูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรที่จะพัฒนานั้นสามารถทำได้หลายวิธี ในที่นี้จะนำเสนอเป็น 2 ประเภท คือ การศึกษารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่เป็นหลัก คือ classic curriculum กับรูปแบบพัฒนานิยมหรือร่วมสมัย (progressivism or contemporary) ซึ่งเป็นที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนให้เข้ากับสิ่งที่ต้องการ และเป็นจริงมีความเป็นไปได้มากที่สุด (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537)

แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler, 1949) นั้นที่รู้จักกันดีคือ หลักการและเหตุผลในการสร้างหลักสูตร (Tyler rationale) ว่าในการจัดหลักสูตรและการสอนนั้นควรจะตอบคำถามพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. มีความมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจะแสวงหา
2. มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
4. จะประเมินผลประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินได้ว่าบรรลุถึงจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ไทเลอร์มีความเห็นว่า ในการจัดหลักสูตรและการสอนนั้น ควรจะตอบคำถามที่เป็นพื้นฐาน 4 ประการให้ได้เสียก่อน และจะต้องถามเรียงกันลงมาตามลำดับ ฉะนั้นการตั้งจุดประสงค์ในข้อแรกจึงสำคัญที่สุด เพราะคำถามอีก 3 ข้อนั้นอยู่กับจุดประสงค์ข้อแรกที่กำหนด

การศึกษาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการกำหนดจุดประสงค์นั้นๆ ไทเลอร์ได้เสนอแนะไว้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษาสังคม สังคมต้องการอะไรและมีความคาดหวังว่าต้องการให้ผู้เรียนมีลักษณะอย่างไร ซึ่งปัจจุบันนี้แนวคิดวิธีการศึกษาเป็นไปอย่างกว้างขวาง ซึ่งนักพัฒนาหลักสูตรและการสอนสามารถเลือกและนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการจะศึกษา

การศึกษาตัวผู้เรียนนั้น แม้ว่าไทเลอร์มีแนวคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอนที่มุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนแปลงตัวผู้เรียน ซึ่งวิธีการศึกษาเกี่ยวกับตัวผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นด้านความต้องการ ความสนใจ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและองค์ประกอบอื่นๆ การศึกษาข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายใด เพื่อจะนำมาสังเคราะห์ในการสร้างหลักสูตร วิธีการศึกษาจะต้องชัดเจนและข้อมูลควรจะเชื่อถือได้

นักวิชาการแต่ละสาขาจะมีความคาดหวังสูง และมีเจตนาดีกับผู้เรียนเนื่องจากเป็นผู้รู้ผู้เล่นคลุกคลีทั้งในแนวกว้างและลึก จนบางครั้งจะมีความรู้สึกคล้ายกับว่านักวิชาการบางท่านรู้ลึกแต่แคบ นักพัฒนาหลักสูตรจะต้องตระหนักดีว่าสิ่งที่นักวิชาการหยิบยื่นและนำเสนอขึ้นสอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ความเชื่อ ค่านิยมของสังคมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิเคราะห์ให้ชัดเจน เพราะการศึกษาสังคม ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่เราจะต้องหาคำตอบว่าในสังคมเราต้องการจัดการศึกษาเพื่ออะไร และจะจัดการศึกษาสำหรับใคร สิ่งต่างๆเหล่านี้จะช่วยให้แสวงหาคำตอบที่ชัดเจนในการกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางของการศึกษา

ลักษณะเด่นของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของไทเลอร์นั้นใช้จุดประสงค์เป็นตัวกำหนด ควบคุมการเลือกและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนั้นการกำหนดจุดประสงค์จึงมี 2 ขั้นตอน ในตอนแรกจะเป็นการกำหนดจุดประสงค์ชั่วคราวขึ้นมาก่อน แล้วจะต้องหาวิธีการและเกณฑ์จากทฤษฎี การเรียนรู้ ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคมมาถ่วงดุลจุดประสงค์ชั่วคราวนั้น เพื่อให้ได้มาเป็นจุดประสงค์ที่แท้จริงของหลักสูตร ในกระบวนการนี้ พื้นฐานทางจิตวิทยาและปรัชญาในการพัฒนาหลักสูตรจะเข้ามามีบทบาทและช่วยในการตรวจสอบ แสวงหาความชัดเจนของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขึ้นนี้เพื่อตอบคำถามและหาความชัดเจนว่า การจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองใคร ควรจะตอบสนองผู้เรียนหรือสังคม ถ้าเราจัดหลักสูตรเพื่อตอบสนองสังคม การกำหนดจุดประสงค์จะนำไปสู่การกำหนดโครงสร้างและกระบวนการวิชาได้ชัดเจน

การเลือกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่คาดหวังว่าจะให้ผู้เรียนมีประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร มีกิจกรรมที่จัดทั้งในการเรียนการสอนและเสริมหลักสูตรนั้นมีอะไร ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปเพื่อตอบสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ไทเลอร์เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึก พฤติกรรมและการเรียนรู้ เนื้อหา ตามที่ระบุไว้ในจุดประสงค์
2. กิจกรรมและประสบการณ์นั้น ควรจะทำให้ผู้เรียนพอใจที่จะพึงปฏิบัติตามพฤติกรรมที่ได้ระบุไว้ในจุดประสงค์
3. กิจกรรมและประสบการณ์นั้น ควรจะอยู่ในข่ายความพอใจที่จะพึงปฏิบัติได้

4. กิจกรรมและประสบการณ์หลายๆด้านของการเรียนรู้ อาจนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียวก็ได้

5. กิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้เพียงหนึ่งอย่างอาจตอบสนองจุดประสงค์หลายๆข้อก็ได้

นอกจากนั้นไทเลอร์ยังเน้นเกี่ยวกับการพิจารณาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ว่าต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ในด้านเวลาต่อเวลา และเนื้อหาต่อเนื้อหา เรียกว่าเป็นความสัมพันธ์แบบแนวตั้ง (vertical) กับแนวนอน (continuity) ซึ่งมีเกณฑ์ในการจัดดังนี้

1. ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวตั้งของส่วนองค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตรจากระดับหนึ่งไปยังอีกระดับที่สูงขึ้นไป เช่น ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆและต่อเนื่องกัน

2. การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง ความสัมพันธ์แนวตั้งของส่วนองค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตรจากสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนไปสู่สิ่งที่เกิดขึ้นภายหลัง หรือจากสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลังเพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. บูรณาการ (integration) หมายถึง ความสัมพันธ์กันในแนวนอนขององค์ประกอบหลักของตัวหลักสูตร จากหัวข้อเนื้อหาหนึ่งไปยังอีกหัวข้อเนื้อหาหนึ่งของรายวิชาหรือจากรายวิชาหนึ่งไปยังอีกรายวิชาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่างๆกัน ประสบการณ์การเรียนรู้จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

จากรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของไทเลอร์เมื่อศึกษาวิเคราะห์แล้ว พบว่าการพัฒนาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการปัจจุบัน มีส่วนคล้ายกับวิธีการของไทเลอร์มาก (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537: 14) เช่น การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร ไทเลอร์ได้ใช้สภาพสังคมปัจจุบันเป็นพื้นฐาน และการจัดการศึกษาของเราในปัจจุบันนี้ได้ทำการศึกษาวเคราะห์สังคมจนสรุปออกมาเป็นแนวคิดในการจัดการศึกษาว่าเป็น “การศึกษาเพื่อพัฒนาตนและทำประโยชน์ให้กับสังคม” แนวคิดของไทเลอร์ได้สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน และนอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่สัมพันธ์กันกับการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรทาบ่า (Taba, 1962)

ทาบ่าได้สรุปแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและของสังคม
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย
3. การเลือกเนื้อหาสาระ
4. การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ
5. การจัดประสบการณ์เรียน
6. การเลือกประสบการณ์เรียน
7. การประเมินผลเพื่อตรวจสอบดูกิจกรรมและประสบการณ์เรียนที่จัดไว้บรรลุตาม

จุดประสงค์หรือไม่ รวมทั้งวิธีการประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตรจากแนวคิดของทาบ่า จะเริ่มที่จุดใดจุดหนึ่งก่อนก็ได้ตามที่ถนัดและสนใจ แต่เมื่อเริ่มที่จุดใดแล้ว จะต้องทำการศึกษาให้ครบกระบวนการทั้ง 7 ของแนวคิดที่เสนอไว้ อนึ่งทาบ่าและไทเลอร์ ได้เคยร่วมกันเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรต่อที่ประชุมสัมมนาการวางแผนหลักสูตรเมื่อปี ค.ศ.1930 และได้พยายามที่จะเสนอแนวความคิดการพัฒนาทางหลักสูตรและการสอน ให้มีความหมายที่กว้างขึ้นและมีความสมบูรณ์ขึ้น จากความหมายหลักสูตรที่ใช้อยู่เดิมในแนวแคบ เช่น “หลักสูตรคือรายการของสิ่งต่างๆที่เด็กจะต้องเรียนรู้เมื่ออยู่ในโรงเรียน” ทาบ่าให้แนวคิดเกี่ยวกับว่าจะมีรูปร่างอย่างไรก็ตามควรมีองค์ประกอบของหลักสูตร 4 ประการด้วยกันคือ

1. วัตถุประสงค์ (ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร หรือวัตถุประสงค์เฉพาะรายวิชา)

เฉพาะรายวิชา)

2. เนื้อหาวิชาและจำนวนคาบการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรม
4. การประเมินผลตามวัตถุประสงค์

จุดเด่นในแนวคิดของทาบ่าอีกประการหนึ่งก็คือเรื่อง ยุทธวิธีการสอน (teaching strategies) และประสบการณ์เรียนรู้เป็นกระบวนการที่จะต้องคำนึงถึงอยู่ 2 ประการ คือ

1. ยุทธวิธีการสอนและประสบการณ์เรียนรู้ จะเป็นเครื่องกำหนดสถานการณ์เงื่อนไขการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเรียนรู้ ที่เกิดขึ้นเป็นผลผลิต ดังนั้นการจัดรูปแบบของการเรียนการสอนก็ต้องแสดงลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วย
2. หน้าที่ของยุทธวิธีการสอนเป็นสิ่งที่หลอมรวมหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาไว้ด้วยกันซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ดังนั้นการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการสอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- การจัดเนื้อหา จะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ารายวิชานั้นมุ่งให้ผู้เรียน เรียนรู้แบบใด กว้างหรือลึกมากน้อยเพียงใด และได้เรียงลำดับเนื้อหาไว้อย่างไร การกำหนดโครงสร้างได้กระทำ ชัดเจนสอดคล้องกับโครงสร้างในระดับใด เพราะแต่ละระดับจะมีจุดประสงค์เนื้อหาสาระที่มีความ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เช่น ระดับใหญ่ (ส่วนรวมจะสัมพันธ์กับหมวดวิชา ระดับกลางมีความสัมพันธ์ ในระดับรายวิชา และระดับย่อยจะสัมพันธ์กันกับบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้)

- หน่วยการเรียนรู้จะมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่บ่งชี้ถึงการวัดและประเมิน ได้ชัดเจน มีการเสนอรายละเอียดและมีความยืดหยุ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วม ในการวางแผนการเรียนรู้และทำกิจกรรมตามความต้องการและความสนใจตามลักษณะ เฉพาะ นอกจากนั้นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ได้เป็นลำดับขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ข้อค้นพบ ข้อสรุปที่เป็นหลักการที่มุ่งเน้นความ คาดหวังเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน และการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการทาง ความคิดที่ต่อเนื่องรวมทั้งการสืบเสาะหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

แนวคิดของทาบ้าส่วนใหญ่มักจะเหมือนกับของไทเลอร์ แต่จะมีการปรับขยายให้สมบูรณ์โดย มีเนื้อหาและรายละเอียดมากขึ้น

การพัฒนาหลักสูตรและการสอนของประเทศไทยนั้น ยังไม่มีทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร และการสอนเป็นของตนเองอย่างชัดเจน จึงได้มีการนำแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการสอนจากต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสภาพบ้านเมืองของเราดังได้กล่าวไว้ใน ตอนต้น

การพัฒนาหลักสูตรของไทยแบ่งได้ 3 ระดับ คือ การพัฒนาหลักสูตรและการสอนใน ระดับชาติ ซึ่งคาดหวังว่าจะให้เยาวชนไทยมีคุณลักษณะและความสามารถอย่างไร การสร้าง หลักสูตรในระดับนี้มีหลักการจะต้องกระทำในระดับกลางๆอย่างกว้างๆ เพื่อให้ท้องถิ่นนำไปปรับ ใช้ได้อย่างเหมาะสม ส่วนการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น ก็คือ การนำหลักสูตรระดับชาติมา พิจารณาศึกษาวิเคราะห์เพื่อการปรับเปลี่ยนเนื้อหาสาระบางอย่างให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับ ท้องถิ่นและวิเคราะห์จุดมุ่งหมายข้อใดของหลักสูตรที่บ่งชี้ความต้องการและจำเป็นรีบด่วนในการ ปฏิบัติของท้องถิ่น ประการสุดท้ายคือ หลักสูตรระดับห้องเรียน หมายถึงครูผู้สอนแต่ละคนจะต้อง เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อให้ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2. วิชาศึกษาทั่วไป

2.1 แนวคิดวิชาศึกษาทั่วไป

ความหมายวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดีมีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่า ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิต และดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

การจัดการศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตมีความสมบูรณ์ทั้งในแง่ความเป็นคน (Manhood) และกำลังคน (Manpower) (ปทีป เมฆาคุณวุฒิ, 2544)

จุดมุ่งหมายของวิชาศึกษาทั่วไปสรุปได้ 3 ประการคือ

1. เพื่อให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นสำหรับทุกคน คือ ให้ศึกษาทั่วไปเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับการเป็นพลเมืองดี
2. เพื่อเพิ่มพูนความเจริญของงามทางสติปัญญา ให้ผู้เรียนได้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาชีวิตและช่วยทำให้สังคมเจริญรุ่งเรือง สามารถนำความรู้ไปใช้เพื่อประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม
3. ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและอุปนิสัย มุ่งที่จะช่วยให้คนเป็นคนที่มีบุคลิกภาพทัศนคติ และอุดมคติเหมาะสมกับการเป็นปัญญาชน

นอกจากนั้น ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2549) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของวิชาการศึกษาทั่วไปว่ามีอยู่ 14 ประเด็นหลัก ซึ่งมีรายละเอียดที่จะพิจารณาแยกเป็น 5 เรื่องใหญ่ คือ เรื่องความรู้กว้าง ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน วัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม และทักษะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายในเชิงความกว้าง

1. ได้รับความรู้พื้นฐานสำหรับการเรียนในวิชาอื่นๆต่อไป
2. มีความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่นๆ
3. ได้เรียนรู้วิธีการศึกษาหาความรู้สาขาวิชาอื่นๆ

จุดมุ่งหมายในเชิงความเข้าใจ

4. มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น
5. ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมโลกหรือนานาชาติ
6. เข้าใจเรื่องราวและปัญหาของสังคมไทย
7. รู้จักหรือเข้าใจทั้งตนเองและผู้อื่น

จุดมุ่งหมายในเชิงประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

8. ได้รับความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

จุดมุ่งหมายในเชิงวัฒนธรรม-คุณธรรม จริยธรรม

9. มีความรู้และตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม
10. ได้รับการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรม

จุดมุ่งหมายในเชิงทักษะ

11. รู้จักคิดวิเคราะห์วิจารณ์
12. มีความสามารถในการปรับตัวและตัดสินใจแก้ปัญหา
13. มีความใฝ่รู้และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ
14. มีทักษะและความสามารถในการสื่อสาร

2.2 หลักสูตรและเนื้อหาวิชาศึกษาทั่วไป

ในประเทศไทย เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2542 กำหนดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ซึ่งแต่ละสถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดรายวิชาได้ตามความเหมาะสม อาจจัดเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคม มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม (ปทีป เมธาคณวุฒิจิ, 2544)

การจัดการเรียนการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป

การเรียนการสอนในวิชาการศึกษาทั่วไป จะต้องมีลักษณะการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยและระสนิยมของการคิดอย่างอิสระ โดยกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบทบาทของผู้เรียน (Active Learning) และการแสวงหาค้นคว้าอย่างอิสระรวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาทางปัญญาของตนเอง ดังนั้นการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปจะต้องมีลักษณะเฉพาะที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเติบโตและพัฒนาต่อไปตามเป้าหมายที่วางไว้ หน้าที่ของผู้สอนจึงไม่ใช่การบรรยายอย่างเดียวแต่เป็นการจัดสภาพแวดล้อม กระตุ้นผลักดันให้ผู้เรียนคิดด้วยตัวของเขาเอง กระบวนการสอนจึงต้องได้รับการเน้นเป็นพิเศษในผลที่เกิดโดยตรงกับตัวผู้เรียน ลักษณะสำคัญของวิชาศึกษาทั่วไปจึงควรมีลักษณะพิเศษเพิ่มเติมไปจากการสอนปกติ คือ (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, 2549)

1. กระบวนการคิดและวิเคราะห์ในทุกขั้นตอน
2. กล่าวถึงวิธีการแสวงหาความรู้ความเข้าใจศาสตร์นั้น
3. แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของสาระนั้นกับมนุษย์และสังคม

4. อภิปรายปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาของศาสตร์นั้นๆ
5. ให้ทางเลือกที่ช่วยแก้ปัญหาทั้งสังคม
6. ตกเถียงบทบาทของผู้เรียนต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
7. คำนึงถึงสิ่งที่ตั้งถามและก้าวหน้าของผู้เรียนอยู่เสมอ

วิธีการจัดรายวิชาศึกษาทั่วไป

1. การจัดแบบแยก (Separation) คือจัดให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาศึกษาทั่วไปก่อนหรือหลังวิชาชีพ โดยแบ่งกันเป็นปีๆไป มักจะจัดในรูประดับต้น-ระดับปลาย
2. การจัดแบบขนาน (Pararell) คือจัดให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาศึกษาทั่วไปพร้อมกับ การเรียนวิชาชีพ
3. การจัดแบบผสม (Mixed Approach) คือการจัดที่ผสมกันระหว่างวิธีแยกและวิธีขนาน

รายวิชาที่จัดสอน

ปัจจุบันการจัดรายวิชาศึกษาทั่วไป จะจัดตามกลุ่มวิชาหลักๆ 5 กลุ่ม คือ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2549)

1. กลุ่มภาษา คือกลุ่มที่เกี่ยวกับการสื่อความหมายด้านภาษา ทั้งภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ ซึ่งอาจจัดรายวิชาที่สอดคล้องส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการสื่อสาร
2. กลุ่มมนุษยศาสตร์ คือเนื้อหาสาระ ที่จะทำให้อุบัติการณ์ตนเอง เข้าใจตนเองและเข้าใจ มนุษย์อื่นว่าเขามีความคิด ความเข้าใจ รู้สึกนึกคิดอย่างไร โดยเน้นเนื้อหาสาระที่ทำให้เข้าใจ มนุษย์ในแง่มุมต่างๆสำหรับที่มาใช้ในชีวิตประจำวันของเขาได้อย่างดี
3. กลุ่มสังคมศาสตร์ มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพราะในส่วนสังคมศาสตร์ทำให้ เข้าใจเรื่องของสังคม เข้าใจการเปลี่ยนแปลง เข้าใจความเป็นไป เพราะสังคมศาสตร์เป็นการ อธิบายมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกันเองในฐานะที่จะเชื่อมโยง และแบ่งปันซึ่งกันและกัน
4. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อนาคตสังคมกำลังก้าวสู่วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี อย่างมาก สาขาวิชาด้านนี้ก็จะเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญ ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีที่จะเผชิญอนาคต
5. กลุ่มวิชาสหศาสตร์ นอกจากกลุ่มวิชาหลักๆข้างต้นแล้ว ในปัจจุบันมีลักษณะที่จัด กลุ่มวิชาที่ผสมผสานศาสตร์ต่างๆเข้าด้วยกันเป็นกลุ่มวิชาใหม่ขึ้นมา โดยเชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆเข้ามา ด้วยวิธีการผสมผสานกัน

ในการจัดลักษณะวิชาศึกษาทั่วไปนั้นสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. แบบรายวิชาเดี่ยว (Single discipline) เป็นวิชาเฉพาะของสาขาวิชานั้นๆ โดยตรง เป็นการจําจัดนำเนื้อหาวิชาเดี่ยวมาเพื่อให้ผู้เรียนจัดรายวิชาเดี่ยวยังมี 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 รายวิชาเดี่ยวเฉพาะตรงตามเนื้อหา เป็นรายวิชาเดี่ยวที่จัดเนื้อหาเฉพาะในรายวิชานั้น ลักษณะอย่างนี้ค่อนข้างจะเน้นไปทางเนื้อหาหนัก ซึ่งไม่ค่อยสอดคล้องกับความหมายวิชาศึกษาทั่วไปนัก

1.2 รายวิชาเดี่ยวประยุกต์ หมายความว่า นำรายวิชานั้นมาจัดเนื้อหาสาระจัดกิจกรรม จัดกระบวนการที่เป็นเชิงประยุกต์เนื้อหาสาระนั้นมาสัมพันธ์กับชีวิต สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อจะให้เนื้อหาสาระที่ประยุกต์แล้วนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์และมองเห็นความเชื่อมโยงของวิชานั้นกับสังคม สิ่งแวดล้อมและตนเองในอนาคต

2. แบบรายวิชาผสม (Interdisciplinary หรือ Integration) เป็นลักษณะการจัดรายวิชาที่นำสาขาแต่ละสาขามาผสมผสานกัน เพื่อให้ได้ใช้ความรู้ใช้กระบวนการแต่ละสาขามาวิเคราะห์มาอภิปราย ทำความเข้าใจกับสาระ ประเด็นหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่งได้อย่างชัดเจนขึ้น ทำให้การมองปัญหา การตีความ การทำความเข้าใจในสาระและสังคมเป็นไปอย่างลึกซึ้งกว้างขวางและแจ่มุมที่หลากหลายยิ่งขึ้น

2.1 การผสมผสานในกลุ่มวิชาเดียวกัน

2.2 การผสมผสานกันโดยข้ามสาขาค้ามกลุ่มวิชา การผสมผสานนี้อาจจะนำหัวข้อ ประเด็น เนื้อหาเป็นตัวตั้งก็ได้ เช่น เป็นเรื่องปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาค่านิยม ปัญหาความดีความงาม และพัฒนารายวิชาขึ้นมาอธิบายประเด็นเหล่านั้น หรืออาจจะผสมผสานโดยใช้มนุษย์เป็นตัวตั้ง เช่น มนุษย์กับสังคม มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม หรือไม่อาจนำสังคม หรือขอบเขตที่จะศึกษา (area study) เป็นตัวตั้ง หรือนำชีวิตปัจจุบันเป็นตัวตั้ง เช่น ค่านิยมวัยรุ่นยุคใหม่ เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาขึ้นตามแนวคิด ความเชื่อและปรัชญาของแต่ละสถาบัน

เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจะเห็นแนวโน้มว่ามีลักษณะการจัดรายวิชาที่ผสมผสานมากขึ้น ลักษณะการจัดรายวิชาในกลุ่มวิชาต่างๆจะมีลักษณะการบูรณาการความรู้มากขึ้น เนื่องจากทำให้ผู้เรียนรู้จัก รู้กว้าง มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยรวมทั้งไม่ซ้ำซ้อน ไม่เสียเวลามากในการจัดการศึกษา

3. การจัดการศึกษาแบบบูรณาการ

3.1 แนวคิดการบูรณาการหลักสูตร

รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ เป็นรูปแบบที่พยายามพัฒนาการเรียนรู้อันต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อมๆกัน โดยใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ

รูปแบบในลักษณะนี้กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะมีความสอดคล้องกับหลักทฤษฎีทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนารอบด้านหรือการพัฒนาเป็นองค์รวม (ทัตนา แชมมณี, 2550: 255)

ความหมายของบูรณาการ (Integration)

ฉันท ชาติทอง (2550) ให้ความหมายของบูรณาการ คือ การกระทำให้ครบครันสมบูรณ์ โดยการนำส่วนประกอบปลีกย่อยที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน มาประสาน ผสม ผนวก ชมวด หลอมรวม เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน จนมีความสมบูรณ์ครบถ้วนในตัวเอง

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2550) กล่าวว่า การบูรณาการ คือการทำให้สมบูรณ์ หมายถึงการทำหน่วยย่อยที่สัมพันธ์กันมาผสมกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวให้ครบสมบูรณ์ในตัวเอง

สุมน อมรวิวัฒน์ (2544: 13) กล่าวว่า การบูรณาการ หมายถึง องค์รวมขององค์ประกอบย่อยที่สัมพันธ์ผสมกลมกลืนกันอย่างดี ได้สัดส่วน สมดุล นำไปสู่การพัฒนาและบรรลุประโยชน์สูงสุด

อภิรักษ์ อนุमान (2546: 111-112) ได้สรุปแนวคิดเรื่องบูรณาการทางการศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. ศาสตร์ทุกศาสตร์ ไม่อาจแยกจากกันโดยเด็ดขาดได้ เช่นเดียวกับวิถีชีวิตของคนที่ต้องดำรงอยู่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวม การจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดทักษะและเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ อย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จะทำให้การเรียนรู้มีความหมายสอดคล้องกับชีวิตจริง

2. การจัดการเรียนรู้บูรณาการ จะช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการแบ่งเบาภาระในการสอนของผู้สอน

3. การเรียนรู้แบบบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถ และทักษะต่างๆ อย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะ กระบวนการและเนื้อหาสาระไปพร้อมๆ กัน

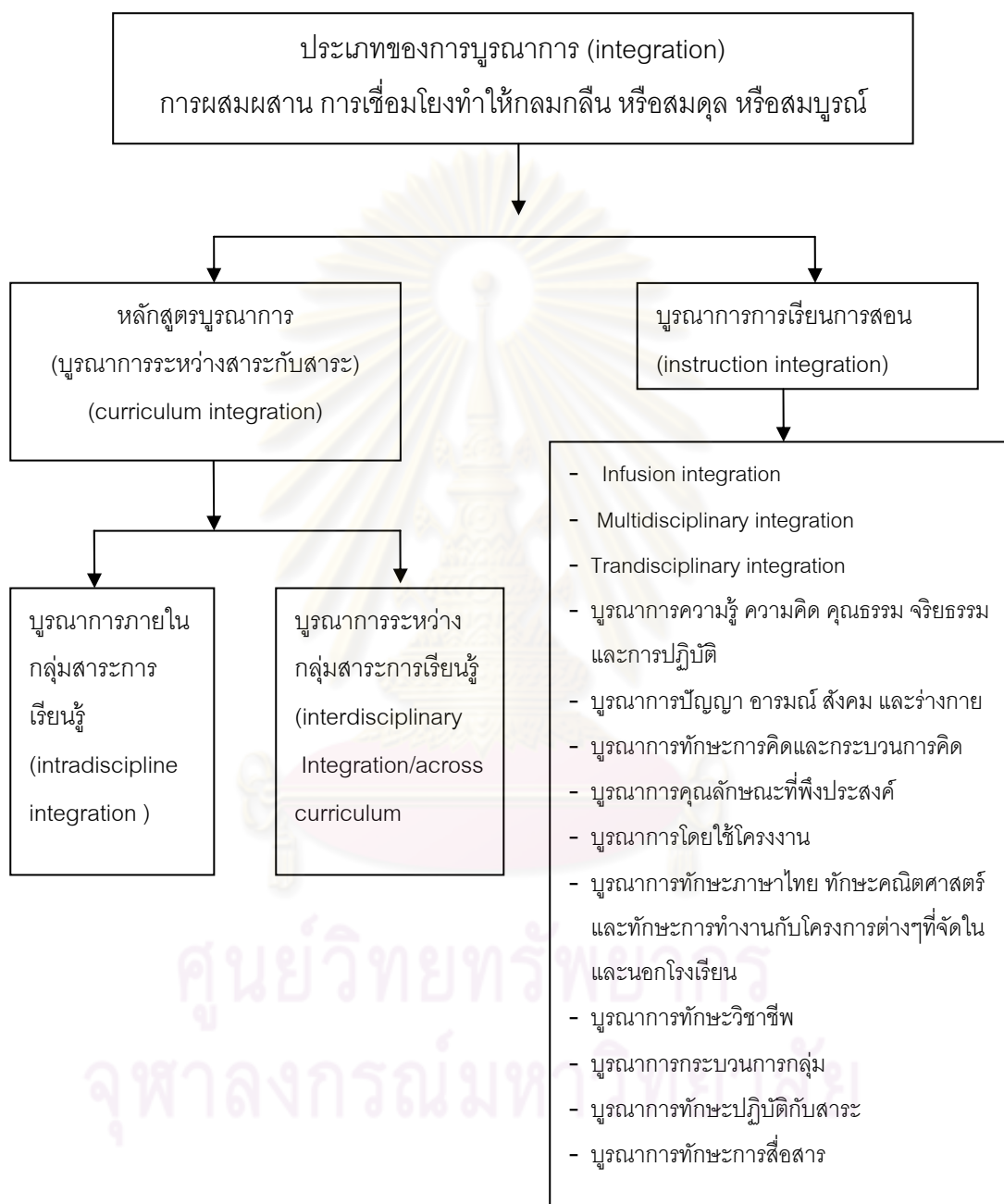
4. การบูรณาการมีความหมายในทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนการสอนว่า เป็นการนำเนื้อหาความรู้และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กันมาผสมผสานกันอย่างลงตัว

ประเภทของการบูรณาการทางการศึกษา

ในการจัดการศึกษา แบ่งประเภทของการบูรณาการเป็น 2 ประเภท คือ

1. หลักสูตรบูรณาการ (curriculum integration) คือการนำเนื้อหาจากศาสตร์ต่างๆ มาผสมผสานกันก่อนจัดการเรียนการสอน

2. การบูรณาการการเรียนการสอน (instructional integration) คือการนำเนื้อหา มาจัดการเรียนการสอนด้วยการผสมผสานวิธีการหลากหลาย กิจกรรมหลากหลาย ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นแผนผังดังนี้

แผนผังที่ 1 แสดงประเภทของบูรณาการทางการศึกษา

ที่มา: จากหนังสือทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียววี ยินดีสุขุม, 2550: 3).

3.2 หลักสูตรบูรณาการและสหศาสตร์

ความหมายของหลักสูตรบูรณาการ

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2550) ได้อธิบาย หลักสูตรบูรณาการ (curriculum integration) หมายถึง หลักสูตรที่มีการผสมผสานสาระตั้งแต่สองกลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือสองวิชาขึ้นไป หรือกลุ่มสาระวิชาเดียวกันโดยจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ภายใต้หัวข้อเรื่อง (theme) อย่างสมดุลและเชื่อมโยงไปกับชีวิตจริง หัวเรื่อง (theme) เป็นจุดรวมหรือจุดกลางที่ต้องนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจได้มาจากสาขาต่างๆ ในวิชาเดียวกัน หรือได้จากหลายศาสตร์หรือวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องโดยใช้เครือข่ายความคิด (web)

พรชัย หนูแก้ว (2541: 33) กล่าวถึงลักษณะของการบูรณาการไว้ว่าเป็นการรวมเนื้อหาความคิดรวบยอด กิจกรรมการเรียนการสอนหรือทักษะที่สำคัญจากสองวิชาหรือมากกว่าเข้าด้วยกัน สนองต่อความต้องการ ปัญหาและสภาพชีวิตจริงของผู้เรียน สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

สงัด อุทรานันท์ (2532: 221) กล่าวถึงหลักสูตรบูรณาการว่า เป็นหลักสูตรที่เกิดจากการผสมผสานกันระหว่างเนื้อหาวิชาหลายๆวิชา จนไม่ปรากฏเด่นชัดว่าเป็นเนื้อหาของวิชาใดวิชาหนึ่ง การจัดหลักสูตรแบบบูรณาการเป็นการหนีจากการเน้นหนักในเนื้อหาวิชาที่มากจนเกินไป

ประเภทของหลักสูตรบูรณาการ

การบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ (interdisciplinary integration หรือ across curriculum) เป็นการผสมผสานเนื้อหาวิชาหรือระหว่างศาสตร์ หรือระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไปภายใต้หัวข้อเรื่อง (theme) มโนทัศน์ (concept) หรือปัญหา (problem) เดียวกันซึ่งอาจเรียกว่าเป็นการบูรณาการข้ามวิชา ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ข้ามศาสตร์

การบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ (intradisciplinary integration) เป็นการผสมผสานเนื้อหาวิชาหรือระหว่างสาระต่างๆด้วยกันภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใดกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่ง ภายใต้หัวข้อเรื่อง (theme) มโนทัศน์ (concept) หรือปัญหา (problem) ซึ่งเป็นการบูรณาการภายใต้หัวข้อเรื่อง (theme) จะได้เป็นหน่วยการเรียนรู้ (unit of learning) และด้วยเพราะเป็นการบูรณาการอย่างผสมผสาน จึงเรียกว่า หน่วยการเรียนรู้บูรณาการ (integrated unit of learning) ซึ่งจัดเป็นหลักสูตรบูรณาการ หน่วยการเรียนรู้บูรณาการดังกล่าว จึงแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

1. หน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบสหวิทยาการ
2. หน่วยการเรียนรู้บูรณาการแบบภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือแบบไม่ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้

ขั้นตอนการบูรณาการ

การบูรณาการทั้งเนื้อหาสาระและหลักสูตรในสถานศึกษาเป็นกลยุทธ์ทางการศึกษาที่สำคัญในชั้นเรียน ฮาร์ดเด็น (Harden, 2000: 551-557) ได้เสนอแนะขั้นตอนการบูรณาการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการประเมินผลหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและการสอนเป็น 11 ขั้นตอน โดย 4 ขั้นตอนแรกเกี่ยวข้องกับศาสตร์วิชาต่างๆ ขั้นตอนที่ 5 ถึง 10 เกี่ยวข้องกับสภาพการบูรณาการระหว่างศาสตร์ของวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน และขั้นตอนสุดท้าย คือผู้เรียนมีส่วนร่วมรับรู้ร่วมกันในการบูรณาการการเรียนการสอนของศาสตร์ต่างๆ เหล่านั้น แต่ละขั้นตอนจึงเปรียบเหมือนการเดินขึ้นบันไดจากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 11 ดังรายละเอียดโดยย่อในแต่ละขั้นดังต่อไปนี้

1. ความเป็นอิสระของศาสตร์ (Isolation) ศาสตร์ต่างๆ เป็นอิสระจากกัน การเรียนการสอนแต่ละรายวิชาไม่มีความเกี่ยวข้องกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่น
2. การเริ่มตระหนักในความสัมพันธ์ (Awareness) การเริ่มตระหนักในความสัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ ทำให้ลดความโดดเดี่ยวลง ซึ่งอาจดำเนินการได้โดยศึกษารายละเอียดต่างๆ ในวิชาอื่นๆ ในหลักสูตรที่ใช้ร่วมกันอยู่
3. การประสานสัมพันธ์ (Harmonization) ผู้สอนเริ่มมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการสอนวิชาอื่นๆ ในวิชาเดียวกันกับผู้สอนคนอื่นๆ มีการปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเกิดขึ้นเปรียบได้กับการเชื่อมโยงศาสตร์ของวิชายังคงเป็นอิสระแต่เริ่มมีการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาไปสู่ศาสตร์วิชาอื่นๆ
4. การผนึกเข้าด้วยกัน (Nesting) เป็นขั้นตอนการบูรณาการของเป้าหมายวัตถุประสงค์ของผู้สอนคนหนึ่งไปสัมพันธ์กับทักษะที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้สอนในอีกรายวิชาหนึ่ง ทำให้ศาสตร์ต่างๆ มีความสัมพันธ์ในวงกว้างขวางกว่าเดิม แต่สภาพการสอนและสาระยังคงเป็นรายวิชานั้นอยู่
5. การร่วมมือซึ่งกันและกัน (Temporal coordination) ผู้สอนแต่ละรายวิชายังรับผิดชอบโปรแกรมการเรียนการสอนของตน ช่วงเวลาการสอนสาระยังเกี่ยวข้องกับสาระวิชาโดยตรง แต่มีการศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับวิชาอื่นๆ
6. การแบ่งปัน (Sharing) วิชา 2 วิชา อาจมีข้อตกลงร่วมกันในการวางแผนและได้ประโยชน์ร่วมกันในการวางโปรแกรมการเรียนการสอนเป็นการย้ำถึงแนวความคิดร่วมกันที่มีต่อทักษะและทัศนคติที่ได้จากการเรียนรู้
7. การเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน (Correlation) ยังคงเน้นความเป็นศาสตร์ของวิชาเดิมอยู่ การมีโอกาสสอนร่วมกันขยายผลเป็นการสอนในรายวิชาเดียวกันร่วมกัน การดำเนินการในลักษณะนี้ก่อให้เกิดความสนใจในรายวิชาอื่นๆ ตามมา

8. การสอนเสริมให้สมบูรณ์ (Complementary) เป็นการผสมผสานระหว่างสาระในรายวิชาและการบูรณาการการสอนร่วมกัน การบูรณาการเป็นลักษณะที่สำคัญของหลักสูตร เป็นการเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และประเมินค่าร่วมกันในตัวหลักสูตรการเรียนการสอน

9. การจัดแบบสาขาวิชา (Multi-disciplinary) ได้แก่ การนำสาระของศาสตร์มาจัดการเรียนการสอนร่วมกันอย่างหลากหลายภายใต้การจัดหลักสูตรที่เป็นแนวทางเดียวกันทั้งเรื่องของแนวคิด ปัญหาของสาระ หัวข้อสาระที่ศึกษา ซึ่งมีวิธีการจัดการได้หลายรูปแบบ ขั้นตอนการบูรณาการ ขั้นนี้เกี่ยวข้องกับชื่อวิชาและสาระของวิชาที่จัดให้ศึกษา ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แต่สาระที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับความเป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียนว่าสามารถเข้าใจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ได้อย่างไร

10. การจัดแบบสหสาขาวิชา (Inter-disciplinary) ขั้นตอนการบูรณาการขั้นนี้ได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนเพื่อเชื่อมโยงสาระของวิชาสองสาขาขึ้นไปไว้ด้วยกัน

11. การจัดข้ามสาขาวิชา (Trans-disciplinary) เป็นการจัดกลุ่มทฤษฎีที่มีความเหมือนกันในแกนกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่ได้มีความสัมพันธ์กันมาก่อนหรือจัดกลุ่มศาสตร์สัมพันธ์กันแต่เพียงบางส่วนเท่านั้น การเรียนข้ามสาขาวิชาเป็นกระบวนการของแต่ละบุคคลที่เกิดการรับรู้สารสนเทศและประสบการณ์และสามารถถ่วงถ่วงได้จากมโนทัศน์ ความคิดและความรู้สึกของผู้เรียนโดยตรง

เป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเน้นผลผลิตตามที่ต้องการให้มีคุณภาพระดับสูง การเรียนการสอนใช้วิธีในรูปแบบการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการยอมรับนับถือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ยอมรับแนวคิด และมุมมองของผู้อื่น มีความสามารถในการประเมินปัญหา เข้าใจประเด็นทางจริยธรรม มีความสามารถในการวิเคราะห์และบูรณาการ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดแบบมีวิจารณญาณ มีความคิดไม่ยึดติดกับกฎเกณฑ์และมีมนุษยสัมพันธ์

กระบวนการออกแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มี 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. มีทีมในการบูรณาการและทีมในการสอน (Assembling an interdisciplinary team) หลักสูตรและการเรียนการสอนแบบบูรณาการจะต้องมีความหลากหลาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีผู้ชำนาญด้านต่างๆ มาร่วมงานเพื่อให้เกิดการบูรณาการใน 1 วิชา ซึ่งทีมงานจะช่วยให้เกิดการอภิปราย การโต้แย้งและการหาข้อสรุป

2. เลือกหัวข้อ (Selecting the topics) ได้แก่ การเลือกประเด็นปัญหา แนวคิดที่สามารถผสมผสานองค์ความรู้หลายสาขาในการแก้ปัญหาร่วมกัน หัวข้อที่เลือกต้องสัมพันธ์กับปัญหาของสังคม สภาพปัจจุบันของผู้เรียน ความสนใจของผู้สอนและผู้เรียน

3. ระบุรายวิชาที่มีการผสมผสาน (Identifying disciplines) มีการดำเนินงานที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระในหลักสูตรระบุขั้นตอนของความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชา

4. พัฒนาส่วนปลีกย่อยของเนื้อหาสาระ (Developing the subtext) เป็นการพัฒนาจากเนื้อหาสาระหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. จัดทำโครงสร้างของวิชา (Structuring the course) กำหนดความสัมพันธ์ของแนวคิดซึ่งเชื่อมโยงแต่ละวิชาเข้าด้วยกัน โดยยึดหลักเหตุผล ความต้องการ และความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของเนื้อหา กับบริบททางสังคม

6. เลือกประเด็นที่น่าสนใจให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า (Selecting readings) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจเข้าใจหลักการบูรณาการและสัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนสนใจศึกษา ทำให้มีความคิดที่กว้าง

7. การกำหนดแผนงาน (Designing assignments) เป็นการออกแบบงานหรือกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจ มีความสามารถในการประเมินปัญหา เข้าใจประเด็นทางจริยธรรม มีความสามารถในการวิเคราะห์และบูรณาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

8. การเตรียมรายละเอียดของวิชา (Preparing course syllabus) เป็นการเตรียมที่จะต้องแสดงให้เห็นให้ผู้เรียนเข้าใจ มีความชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

รูปแบบของหลักสูตรและการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปแบบบูรณาการ เป็นรูปแบบในการพัฒนาโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ เป็นศาสตร์วิชาต่างๆ ที่ได้สัดส่วนสมดุลกัน ตามสาระในมาตรา 23 และ มาตรา 24 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีการปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในวิชาศึกษาทั่วไป

สหศาสตร์

สหศาสตร์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของศาสตร์ต่างสาขา อันได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์-เทคโนโลยี อันจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างรอบครอบ รอบด้านและอย่างเป็นเหตุเป็นผล ทั้งในระดับสังคม การดำเนินชีวิตส่วนตัว และวิชาชีพ อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างให้เกิดแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง การอภิปรายและการประยุกต์ใช้จึงเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญ ส่วนลักษณะเนื้อหาวิชาอาจเป็นเรื่องใด ๆ ที่มีการผสมผสานความรู้ของศาสตร์ทั้ง 3 สาขาเข้าด้วยกัน

ดังนั้น สหศาสตร์ จึงเป็นรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างสาขา (Inter-disciplinary) เพราะเชื่อมโยงสาระของวิชาสองสาขาขึ้นไปไว้ด้วยกัน เป็นรายวิชาหนึ่งใน

หมวดศึกษาทั่วไป โดยมุ่งพัฒนากระบวนการแบบบูรณาการ เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของศาสตร์ต่างสาขา อันได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์-เทคโนโลยี ลักษณะเนื้อหาวิชาเป็นเรื่องใดๆที่มีการผสมผสานความรู้ของศาสตร์ทั้ง 3 สาขาเข้าด้วยกัน กระบวนการเรียนการสอนที่สำคัญเป็นการวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง การอภิปราย และการประยุกต์ใช้

4.เพศวิถี (Sexuality)

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับเพศวิถี

เมื่อพูดถึงเรื่องเพศ คนส่วนใหญ่มักคิดว่า หมายถึงเพศสัมพันธ์ หากแต่ความเป็นจริง เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เกี่ยวข้องกับทุกชีวิตตั้งแต่ก่อนเกิดจนถึงตาย สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนในการกำหนด ความคิด ความเชื่อ บทบาท การแสดงออก ความสัมพันธ์ และพฤติกรรมเรื่องเพศของสมาชิกในสังคม

ความหมายของเพศวิถี

คำว่า Sexuality มีนักวิชาการได้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ นอกจากคำว่า เพศวิถี คือภาวะทางเพศ เรื่องทางเพศ วิธีทางเพศ ความรู้เกี่ยวกับเพศ มิติทางเพศ และมีผู้ให้ความหมายไว้หลายคน ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 2002) ให้ความหมายของเพศวิถี (Sexuality) ว่า เป็นมุมมองตลอดชีวิตของมนุษย์ ในแง่ของ เพศ ความเป็นชายหญิงและบทบาททางเพศ การรับรู้สภาพแวดล้อมทางเพศ (Sexual orientation) ลักษณะที่กระตุ้นความต้องการทางเพศ (Eroticism) ความพึงพอใจทางเพศ (Pleasure) ความสัมพันธ์ทางเพศและการสืบพันธุ์ (Intimacy and reproduction) เพศวิถี เป็นประสบการณ์ที่ได้รับและแสดงออกในด้านความคิด (Thought) การจินตนาการ (Fantasies) ความปรารถนา ความเชื่อ ทศนคติ คุณค่า พฤติกรรม การปฏิบัติ บทบาทและความสัมพันธ์ ในขณะที่เพศวิถีสามารถที่จะรวมในทุกมิติที่กล่าว แต่ไม่จำเป็นที่ทุกอย่างที่กล่าวจะได้เคยมีประสบการณ์หรือแสดงออกมา เพศวิถีได้รับอิทธิพลจากทางร่างกาย จิตใจ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม จรรยาบรรณ กฎหมาย ประวัติศาสตร์ ศาสนาและองค์ประกอบของจิตวิญญาณ

ระวีวรรณ แสงฉาย (2538: 4) ให้นิยามไว้ว่า หมายถึง พฤติกรรมทั้งหมดของเรามีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับภาวะทางธรรมชาติของจิตใจและร่างกายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (psychobiological phenomena of sex) ความต้องการทางเพศและความต้องการที่จะสืบเผ่าพันธุ์ของตน เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้มนุษย์รู้จักปรับตัวและหล่อหลอมพฤติกรรมทั้งหมด

นั้นให้เข้ากับสภาพสังคมที่เขาอาศัยอยู่ รวมทั้งวิถีทางการดำรงชีวิตของแต่ละคนด้วย ซึ่งการแผ่ขยายของแรงผลักดันดังกล่าวจะทำให้มีอิทธิพลต่อเรื่องศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและเศรษฐกิจสังคม แต่ทั้งหมดนี้จะอยู่ภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับ และศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งจะควบคุมการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมกับความต้องการของสังคมที่มนุษย์นั้นอาศัยอยู่ ซึ่งความต้องการนี้จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคม เช่น เรื่องสิทธิสตรี การวางแผนครอบครัว การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งแตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศและแม้แต่ประเทศเดียวกันแต่ต่างท้องที่ ก็อาจจะแตกต่างกันเองได้เหมือนกัน

สุริย์พร กฤษเจริญ (2547) กล่าวว่า มิติทางเพศหรือเพศวิถี (Sexuality) มีความหมายแตกต่างกันไปตามกลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตแตกต่างกันและตามบริบทของสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่

มิติทางเพศ หรือ เพศวิถี (Sexuality) เป็นปัจจัยที่ถูกกำหนดโดยความเป็นหญิงชายและมีอิทธิพลต่อสุขภาพการเจริญพันธ์ของผู้หญิงและผู้ชายเป็นอย่างยิ่ง (สุริย์พร กฤษเจริญ, 2547) เป็นพื้นฐานการเป็นตัวตนของบุคคล (sense of self) และถูกกำหนดโดยครอบครัว วัฒนธรรม กฎหมายและศาสนา (Fogel, 2004 อ้างถึงใน สุริย์พร กฤษเจริญ, 2547: 37) สถาบันทางสังคมเหล่านี้ล้วนมีส่วนสำคัญในการกำหนดให้ผู้หญิงและผู้ชายมีทัศนคติและกระทำพฤติกรรมทางเพศตามที่สังคมเห็นว่าเหมาะสมตามความเป็นหญิงชาย

สสส.หรือสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ให้ความหมายว่า เพศวิถีหมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิด วิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคูรัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ซึ่งไม่ใช่พฤติกรรมตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างความหมายทางสังคม เพศวิถีจึงสัมพันธ์กับมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในทุกแง่มุม เพศวิถีเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวัง (เอกสารโครงการแผนงานสร้างเสริม สุขภาวะทางเพศ, 2549)

จากสัมมนาเรื่องเพศวิถีและการปรับใช้ในงานส่งเสริมสุขภาพทางเพศ เมื่อ วันจันทร์ที่ 5 พฤศจิกายน 2550 ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แสดงความเห็นว่ เพศวิถีไม่ได้จำกัดอยู่ในมิติของการกระทำ (practices) เพียงเท่านั้น แต่ยังมีมิติของความปรารถนาทางเพศ (erotic desires) และอัตลักษณ์ (identity) รวมอยู่ด้วย เพศวิถีจึงมีองค์ประกอบมากมาย กล่าวคือ เพศวิถีมีความเกี่ยวข้องกับการนำเสนอร่างกาย (display) ของเราต่อคนอื่นว่าเราต้องการให้คนอื่นเห็นเราว่าเป็นอย่างไร เพศวิถียังเกี่ยวข้องับพฤติกรรม กิริยามารยาท เพื่อแสดงตัวตนทางเพศอีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็เกี่ยวข้องไปถึงความดึงดูด (attraction) ซึ่ง

หมายถึงการสร้างกรอบกติกาชุดหนึ่งคอยกำกับความคิดความเชื่อหรือแม้กระทั่งตำแหน่งแห่งที่ของคนในสังคม กฎกติกาว่าด้วยความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีอยู่ในสังคมก็ถูกกำหนดภายใต้เพศวิถีด้วยเช่นกัน ซึ่งในแต่ละสังคมก็จะมีกฎกติกาเรื่องเพศวิถีที่ต่าง ๆ กัน และยังเกี่ยวข้องกับระบบความสัมพันธ์ทางเครือญาติด้วย และเพศวิดียังเกี่ยวข้องกับเรื่องกฎกติกาหรือมาตรฐานเกี่ยวกับการร่วมเพศและการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ดังนั้นการพูดถึงเพศวิถีจึงเป็นการพูดถึงเรื่องหลายเรื่องหลายมิติไปพร้อม ๆ กัน

บทความเรื่อง เพศวิถี : นิยามความหมายและกรอบแนวคิด (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551) กล่าวว่า Sexuality ถูกแปลว่า “เพศวิถี” ซึ่งบางทีก็มีคนแปลว่า การโยงโยการเชื่อมความหมายเรื่องเพศ เพราะสังคมมีความเชื่อและค่านิยมหลายเรื่องที่ยังโยงสัมพันธ์กันเหมือนใยแมงมุม ประเด็นนี้จึงมีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วนที่เกี่ยวข้องกัน คือ ความปรารถนา วิถีปฏิบัติและอัตลักษณ์

เราเชื่อเรื่องเพศอย่างไรก็จะดำเนินเรื่องเพศอย่างนั้น ซึ่งจะกำหนดว่าจะมีวิถีปฏิบัติอย่างไร จะมีตัวตนในทางเพศอย่างไร

ลักษณะปรากฏและการนำเสนอร่างกาย เราอยากแสดงออกอย่างไร เราอยากให้ผู้อื่นเห็นเราอย่างไรในทางเพศ เช่น ผู้ชายบางคนที่เคร่งครัดในทางเพศจะไม่ยอมใส่เสื้อซ็อกกิ้งฟิงค์ เพราะแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่ผู้ชาย ดังนั้นทรงผม หน้าตา ล้วนเกี่ยวข้องกับการที่จะระบุตัวตนทางเพศของเรา การนำเสนอร่างกายจึงเกี่ยวกับว่าเราอยากให้ผู้อื่นเห็นเราอย่างไร

Sexuality เป็นเรื่องของกฏนิยามว่าอะไรคือ เรื่องของเพศ ความปกติและผิดปกติของเพศเป็นอย่างไร เพศวิถีกระแสหลักมีอิทธิพลต่อการคิดเรื่องเพศในสังคมไทย ที่ส่งผลต่อความเชื่อ กระบวนทัศน์ วัฒนธรรม ซึ่งนำมามองต่อสังคมไทยในอารมณ์บางอย่าง ซึ่งบางทีอาจจะแยกไม่ออกว่าเป็นของตะวันตกหรือตะวันออก

จากเหตุผลที่กล่าวข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า เรื่องเกี่ยวกับเพศมีความหมายและขอบเขตกว้างขวางมากเช่นเดียวกับคำว่า “ชีวิต” โดยพอจะสรุปโดยแยกออกเป็น 5 ข้อ (Kirkendall, 1960: 8 อ้างถึงใน จันทรวิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543: 2) ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่างๆเพิ่มให้บรรลุผลตามที่ได้ตั้งใจไว้
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้นหรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่งใหญ่ ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิงเกิดความสนใจซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยทำให้การประกอบกิจกรรมต่างๆเป็นไปอย่างราบรื่น

3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายและเพศหญิงให้แตกต่างกันเท่านั้น แต่ทั้งนั้นก็ไม่ได้หมายความว่า เพศใดจะสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนเราอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน

5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถทำให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่ง โดยกระบวนการทางการสืบพันธุ์ ซึ่งการต่อเนื่องนี้จะช่วยทำให้มนุษย์สามารถดำรงเผ่าพันธุ์ไว้ได้

กล่าวโดยสรุป นอกจาก “เพศ” จะหมายถึงลักษณะที่บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นชายหรือหญิงแล้ว เพศยังเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะมนุษย์ทุกรูปทุกนามเกิดขึ้นมาพร้อมกับเพศ ครั้งเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ความเจริญเติบโตทางเพศก็เป็นพัฒนาการส่วนหนึ่งของมนุษย์ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม “เพศ” จึงมีความหมายรวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่มนุษย์ทั้งชายและหญิง ความสนใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงจนเกิดลูกหลานที่จะสืบทอดลักษณะทางพันธุกรรมต่อไป สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อบุคลิกภาพ อารมณ์ จิตใจ และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ตลอดจนพัฒนาการทางกายของแต่ละบุคคล จนกล่าวได้ว่าเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง และเป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องประสบด้วยตนเองอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ลักษณะทางเพศของมนุษย์ (Human Sexuality) นั้นเป็นลักษณะสำคัญส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ทุกเพศทุกวัย ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดขึ้นกับชายและหญิงในวัยต่างๆอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ทางเพศยังนับว่าเป็นส่วนสำคัญของแนวทางในการดำเนินชีวิตของบุคคลรวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเป็นมนุษย์ในทุกรูปแบบอีกด้วย อาทิเช่น ลักษณะความเป็นเพศจะเริ่มเกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อเล่นและชื่อจริงของทารกตั้งแต่แรกเกิด ต่อมาก็จะมีความแตกต่างกันระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเล่น ลักษณะการเล่น เสื้อผ้าหรือของใช้ การเลือกอาชีพของชายและหญิงก็จะแตกต่างกัน รวมทั้งวิธีการคิดและแก้ไขปัญหา ก็ยังมีความแตกต่างกัน เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าเรื่องเพศหรือลักษณะความเป็นเพศของมนุษย์ ได้สอดแทรกเข้าไปมีบทบาทอยู่ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างยากที่จะแยกออกจากกันได้ (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543: 4)

ปัจจัยที่มีผลกับการสร้างเพศวิถี (Richard Blonna and Jean Levitan, 2005)

1. ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกของมนุษย์ พ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่อยู่ใกล้ชิดและอบรมสั่งสอนบุตร ดังนั้นครอบครัวจะส่งผลกับการพัฒนาทางเพศวิถีของคนเป็นอย่างมาก เพราะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวจะสามารถหล่อหลอมเด็กในครอบครัว เด็กจะได้เรียนรู้บทบาทและหน้าที่ของแต่ละเพศ ความรัก การแสดงออกของความรัก การแบ่งปันความรักความเข้าใจสู่คนอื่น ครอบครัวมีอิทธิพลต่อวิถีทางเพศทั้งในทางที่ดีและไม่ดีและเป็นรูปแบบปฏิบัติของบุตรหลานต่อไปในอนาคต

2. เพื่อน (Friends) กลุ่มเพื่อนจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาวิถีทางเพศ การที่คนจะมีวิถีทางเพศดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับว่าคนนั้นอยู่ในกลุ่มเพื่อนแบบไหน สังคมของเพื่อนเป็นแบบใด ซึ่งแตกต่างกันตามประสบการณ์และอายุ และพบว่าส่วนใหญ่เด็กจะบอกว่าเรียนรู้เรื่องเพศจากการพูดคุยซักถามเพื่อน ซึ่งบางครั้งเพื่อนอาจตอบจากประสบการณ์ของตนเอง หรือบางครั้งพูดเกินความจริง

3. วัฒนธรรม (Culture) นักวิชาการด้านมนุษยวิทยาอธิบายว่าวัฒนธรรม คือทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์เรียนรู้ ทุกวัฒนธรรมมีกฎระเบียบควบคุมพฤติกรรมทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศของคนในสังคม คนที่มาจากที่ต่างกัน สิ่งแวดล้อมต่างกันมีวัฒนธรรมแตกต่างกัน จึงมีผลให้ค่านิยมและการกระทำแตกต่างกัน

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆอีก เช่น สื่อต่างๆ การเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศของบุคคลที่เราชื่นชอบหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

เมื่อทุกอย่างในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีเรื่องทางเพศเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเช่นนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่า คุณภาพชีวิตมนุษย์จะดีหรือเลวเพียงใดขึ้นอยู่กับอิทธิพลของเรื่องเพศ ดังที่ไคร์เคนดัล (Kirdendall, 1965: 1 อ้างถึงใน จันทรวีภา ดิลกสัมพันธ์, 2543: 4) กล่าวว่า “ความสุขความสำเร็จ หรือการอุทิศตนเพื่อช่วยเหลือสังคมของบุคคลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปรับตัวทางเพศ การแสดงบทบาททางเพศที่เหมาะสม รวมทั้งความฉลาดและความสามารถในการดำเนินชีวิตทางเพศของบุคคลนั้นๆ ทั้งนี้ก็เนื่องจากเรื่องเพศเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ที่อาจเป็นได้ทั้งพลังสร้างสรรค์สิ่งต่างๆและเป็นได้ทั้งพลังในการทำลายล้างนั่นเอง”

ดังนั้นความตระหนักรู้ทางเพศจึงมีความสำคัญที่ช่วยให้บุคคลมีเพศวิถีที่ถูกต้อง

ความตระหนักรู้

คำว่า ความตระหนักรู้ (Awareness) ได้มีการศึกษาและแปลเป็นภาษาไทยหลายคำด้วยกัน เช่น การรู้ตัว (อุทุมพร ทองอุไทย, 2523) การรับรู้ (ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, 2527) การตอบสนองต่อสิ่งเร้า (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2531)

แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนัก

บลูม (Bloom, 1971) กล่าวว่า ความตระหนัก เป็นภาคต่ำสุดของอารมณ์และความรู้สึก ความตระหนักเกือบคล้ายความรู้ตรงที่ทั้งความรู้ และความตระหนักต่างไม่เน้นที่ลักษณะสิ่งเร้าแต่ ความตระหนักต่างกับความรู้ตรงที่ความตระหนักไม่จำเป็นต้องเป็นปรากฏการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้า

แบรคเคอร์ (Bracker, 1982 อ้างถึงใน รัตติยา หงษ์สกุล, 2546) กล่าวว่า ความตระหนัก เกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้า อันได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม และสิ่งเร้าต่างๆ ที่โน้มน้าว หรือพร้อมที่จะสนองตอบในทางบวกหรือลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์

ความตระหนัก (Awareness) เป็นพฤติกรรมด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Domain) ซึ่งเกือบคล้ายกับความรู้ (Knowledge) ความตระหนักเป็นพฤติกรรมขั้นต่ำสุดของ ความรู้ ความคิด (Cognitive Domain) ซึ่งปัจจัยด้านอารมณ์หรือความรู้สึกนั้นจะมีความสัมพันธ์ กับปัจจัยด้านความรู้ ความคิดเสมอ (พัชรา ระบบกิจการดี, 2545: 42)

องค์ประกอบของความตระหนัก

ความตระหนักมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ (อรุณญา ททรัพย์พวง, 2542: 20)

1. พุทธิปัญญาหรือความรู้ความเข้าใจ (Cognitive or Belief component) ความรู้ ความเข้าใจจะเริ่มต้นจากระดับง่ายและมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ
2. อารมณ์ ความรู้สึก (Affective component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ
3. พฤติกรรม (Behavioral component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจา กริยา ท่าทาง ที่มีต่อสิ่งเร้าหรือแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำ ดังนั้นบุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม การเรียนรู้ ประสบการณ์ จึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก โดยมีความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมเป็นองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนัก

เนื่องจากความตระหนักเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ต่างๆเหล่านั้น และประเมินค่าสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นความตระหนัก ซึ่งมีความหมายเหมือนกับการสำนึก ดังนั้นความตระหนักจึงเป็นพฤติกรรมภายในอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่แสดงออกถึงสภาวะจิตใจที่เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิด และความปรารถนาต่างๆ ในลักษณะที่ตื่นตัวต่อบุคคล ต่อหลักการหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าระยะเวลาหรือประสบการณ์และสภาพแวดล้อม หรือสิ่งเร้าภายนอก เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความตระหนักขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับความตระหนัก

บลูม (Bloom, 1971) กล่าวว่า การเกิดความรู้ไม่ว่าระดับใดก็ย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกนึกคิดซึ่งเชื่อมโยงในสภาพจิตใจของบุคคลต่างกัน อันเป็นปัจจัยมาจากประสบการณ์ที่สะสมมา และสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลทำให้บุคคลมีความคิดและแสดงออกตามความคิด ความรู้สึกของตน ความรู้จึงเป็นกระบวนการภายในที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลได้

กล่าวโดยสรุป ความตระหนักเป็นภาวะของจิตใจที่มีความละเอียดอ่อน ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล แล้วส่งผลให้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรม

ความตระหนักทางเพศวิถี คือการรับรู้ที่เกิดจากความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมที่มีต่อสิ่งเร้าจากบุคคล สถานการณ์ สภาพสังคมและวัฒนธรรม ในด้านค่านิยม ระบบวิถีคิด และวิถีปฏิบัติที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคูรัก คู่ชีวิตในอุดมคติ ที่สัมพันธ์กับมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายเรื่องเพศในทุกแง่มุม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวัฒนธรรม ชนชั้น เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และมีความเชื่อมโยงกับภาวะความเป็นหญิงหรือชายของผู้คนตามที่สังคมคาดหวัง

ความตระหนักทางเพศวิถีมีทั้งด้านถูกต้อง เหมาะสมและไม่เหมาะสมกับสภาพสังคม ปัจจุบัน การที่จะส่งเสริมให้บุคคลมีความตระหนักทางเพศวิถีที่เหมาะสม คือการให้ความรู้ทางเพศหรือเพศศึกษาและการสร้างแกนนำทางด้านเพศวิถี

4.2 ปัญหาทางเพศและการป้องกันปัญหาทางเพศ

เนื่องจากเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งด้านดีและไม่ดี และก่อให้เกิดปัญหาทางเพศอันจะเป็นผลเสียทั้งกับบุคคล ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์และสังคมอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงทางฮอร์โมน ทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกที่เร้าใจให้เกิดความต้องการทางเพศ ซึ่งนำไปสู่ความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง

วัยรุ่น เป็นช่วงวัยเริ่มต้นของการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงและเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ ด้วยเหตุที่สังคมไทยมีลักษณะสังคมชายเป็นใหญ่ (patriarchy society) ที่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ บรรทัดฐาน และให้อำนาจ และอภิสิทธิ์เรื่องเพศแก่เพศชายมากกว่าเพศหญิง หรือกล่าวอีกอย่างเป็นมาตรฐานเชิงซ้อน (double standard) กล่าวคือ เริ่มจากผู้ชายได้รับการเลี้ยงดูที่

แตกต่างจากผู้หญิง ผู้ชายจะถูกสอนให้เป็นผู้นำตั้งแต่เล็ก เด็กชายไม่ต้องอยู่กับบ้าน แต่จะสามารถออกไปแสวงหาประสบการณ์ต่างๆนอกบ้านได้โดยไม่ต้องว่าเป็นเรื่องเสียหาย ดังนั้นเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นซึ่งเป็นวัยเจริญพันธุ์ จึงทำให้ผู้ชายมีอิสระที่จะเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้รับการตำหนิซึ่งจะตรงข้ามกับเพศหญิง กิจกรรมทางเพศจึงเป็นเรื่องของผู้ชาย เนื่องจากผู้ชายต้องเป็นผู้นำ เป็นผู้สามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย ผู้หญิงไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพราะเป็นความประพฤติที่ไม่เหมาะสม แสดงถึงการเป็นผู้หญิงไม่ดี และจะเป็นแม่ที่ไม่ดีต่อไป กระบวนการขัดเกลาทางสังคมนี้ ส่งผลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย โดยพบว่า กิจกรรมทางเพศพบในวัยรุ่นชายมากกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างชัดเจน เช่น อายุเริ่มต้นของการมีเพศสัมพันธ์ ประสบการณ์ทางเพศ และความถี่ทางเพศ ภายใต้วัฒนธรรมทางเพศที่ว่าผู้ชายที่แท้ต้องสามารถหาประสบการณ์ทางเพศก่อนการแต่งงาน ต้องมีประสบการณ์ ต้องมีความสามารถในเรื่องเพศ และเป็นธรรมชาติที่ผู้ชายมีความต้องการทางเพศมากกว่าหญิง ดังนั้นผู้ชายจึงสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศได้อย่างเปิดเผย โดยอิสระ และมีอำนาจควบคุมในเรื่องเพศ โดยพบว่าชายไทยมักมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีหรือที่เรียกว่า ซีนครู เพื่อที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ ซึ่งจะส่งเสริมความเป็นชาย ในขณะเดียวกัน เมื่อเริ่มคบหาเป็นแฟน ผู้ชายถูกคาดหวังให้เป็นผู้เริ่มความสัมพันธ์ เป็นต้น

วัยรุ่นต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศมากกว่าวัยใดๆ แต่วัยรุ่นไทยยังขาดโอกาสการเรียนรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้อง ขาดโอกาสในการได้รับข้อมูลและบริการเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศที่มีคุณภาพและตรงกับความต้องการ จึงหาความรู้จากเพื่อน สิ่งพิมพ์และสื่อต่างๆ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ที่มีการนำเสนอเรื่องเพศมากขึ้น ประกอบกับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย ทำให้วัยรุ่นมีกิจกรรมทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น และมีการร่วมเพศก่อนวัยอันควร ถ้าไม่ได้รับการสอนหรือแนะนำที่เหมาะสม การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากเป็นผลเสียกับสุขภาพอนามัยและชีวิตของนักศึกษา ซึ่งยังขาดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะในการตัดสินใจ การพัฒนาความคิด และสติปัญญาอย่างไม่ดีพอที่จะเข้าใจถึงผลตามมา หรือผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (สุวชัย อินทรประเสริฐ, 2548)

ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

1. Electronic Sex ความก้าวหน้าในระบบสารสนเทศเทคโนโลยี ทำให้มีการพัฒนา Internet, Web site, Web camera, VDO, VCD ฯลฯ สิ่งต่างๆเหล่านี้มีประโยชน์หลายด้านแต่ก็มีสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัยรุ่นอยู่มากเช่นเดียวกัน โดยมีการนำเสนอเรื่องเพศมากขึ้น วัยรุ่นมีโอกาสได้เห็นและสัมผัสสื่อ กระตุ้นเพศสัมพันธ์ เหล่านี้มากขึ้น

2. สื่อพิมพ์และโฆษณา นิตยสารต่างๆรวมทั้งหนังสือพิมพ์รายวันบางฉบับจะมีภาพนางแบบ หรือดารานักร้องนุ่งน้อยห่มน้อย อวดเรือนร่าง เน้นการกระตุ้นอารมณ์เพศ สื่อโฆษณาหลายๆชิ้นก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน รายการโทรทัศน์บางส่วนมีการแสดงออกเรื่องเพศที่แฝงมาในภาพยนตร์ ละคร มีวีสวีดีโอ ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการแสดงออกและพฤติกรรมของนักศึกษา

3. สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย มีการเพิ่มของสถานเริงรมย์และสิ่งบันเทิงต่างๆ เป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสหาทางออกทางเพศหรือมีกิจกรรมทางเพศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแรงเสริมให้เกิดมีการร่วมเพศก่อนวัยอันควร

4. โอกาสใกล้ชิดระหว่างสองเพศ นักศึกษามีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น มีการรวมกลุ่มกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ แรงผลักดันจากเพื่อน เช่น การร่วมเพศถือเป็นสิ่งปกติในกลุ่มเพื่อน แรงกดดัน ทำทนายจากเพื่อน และอาจมีการใช้แอลกอฮอล์ และสารเสพติดทำให้เพิ่มโอกาสเสี่ยงมากขึ้น นักศึกษาที่เข้าหอพักอยู่กันเองก็มีโอกาสอยู่กันสองต่อสองมากขึ้น

จากปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักศึกษา ได้แก่

1. การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา
2. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์
3. การทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย
4. ถูกคุกคามทางเพศ
5. การทอดทิ้งลูก
6. การหย่าร้าง
7. ยุติการศึกษาเล่าเรียน
8. สูญเสียอนาคต
9. ประเทศชาติสูญเสียทรัพยากรบุคคลและงบประมาณ

จึงอาจสรุปว่าก่อให้เกิดผลกระทบด้านต่างๆถึง 6 ด้าน คือ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และด้านกฎหมาย

การป้องกันปัญหาทางเพศ คือ

- การให้ความรู้ด้านเพศศึกษา
- บุคคลแกนนำ

เพศศึกษา

เพศศึกษา (Sex education) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศ (Sexuality) ที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระ และการดูแลสุขภาพอนามัย ทักษะคิด ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคม และวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ รวมถึงบทบาททางเพศ เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทักษะคิด อารมณ์ และทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคล ที่จะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตทางเพศอย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล (องค์การ PATH, 2547)

บทบาทสำคัญของเพศศึกษา (ระวีวรรณ แสงฉาย, 2538: 9 -10)

1. ช่วยให้เห็นเข้าใจและยอมรับหน้าที่ตามเพศของตน วางตนและปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ของตนอย่างราบรื่น เข้าใจความแตกต่างของแต่ละเพศทั้งร่างกายและจิตใจ เมื่อมีความเข้าใจแล้ว ย่อมปฏิบัติต่อกันได้ถูกต้องและเหมาะสม
2. เข้าใจความความสัมพันธ์อันดีต่อกันแบบเพื่อน เช่น ให้เกียรติกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแต่ละคนต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบด้านสังคม (Social responsibility)
3. ช่วยให้เห็นตระหนักถึงความแตกต่างในลักษณะการนึกคิดและพฤติกรรมทางเพศ (Aware of differential sex pattern) และยอมรับความแตกต่างและมีความเกี่ยวข้องกันได้ได้อย่างราบรื่น (Accept and interact harmoniously) กับผู้ที่มีลักษณะความนึกคิดการกระทำของเขาแตกต่างกับเราโดยปกติ (Sexual norm)
4. เข้าใจการเลือกคู่ ใช้ชีวิตสมรสราบรื่น อาจแทรกเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม และวัฒนธรรมไว้ด้วย
5. เข้าใจถึงการเตรียมตัวรับผิดชอบต่อครอบครัว มีการคิดถึงอาชีพและการสร้างหลักฐาน ต้องการเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่อง นับถือ
6. เข้าใจการเลี้ยงดูบุตรธิดาให้เติบโตเป็นพลเมืองดี ซึ่งในการนี้จะต้องมีตัวเองเป็นตัวอย่างในการให้ความรัก ความเข้าใจจากหน่วยย่อยในครอบครัวไปจนถึงสังคม เพราะการอบรมภายในครอบครัวนั้นมีความสำคัญมาก

วัยรุ่นเป็นวัยที่จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องเพศ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ยอมรับ และปฏิบัติตนได้เหมาะสมตลอดจนควบคุมพฤติกรรม รวมทั้งแรงผลักดันทางเพศให้เหมาะสมในรูปแบบที่ตนเองพอใจ เป็นที่ยอมรับของสังคม ดังนั้นการสอนเพศศึกษาจึงเป็นการสนองความต้องการทางด้านความรู้เรื่องเพศให้แก่วัยรุ่นให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้อง วัยรุ่นจะ

ได้ไม่ไปหลงเชื่อผิดๆ หรือเกิดความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ โดยเฉพาะถ้าวัยรุ่นได้เรียนรู้เรื่องเพศตามหลักการการศึกษาที่ถูกต้องก็จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นเป็นอย่างดี (ประทักษ์ โอบประเสริฐสวัสดิ์, 2548)

วัตถุประสงค์ของการสอนเพศศึกษาในวัยรุ่น

1. ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเพศที่เกี่ยวกับกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยาและสังคมวิทยา
2. ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ถึงผลกระทบจากพฤติกรรมทางเพศที่ต่อตนเอง

ครอบครัว และสังคม

3. แก้ไข ความเชื่อ และความเข้าใจผิดเรื่องเพศ
4. เสริมสร้างทัศนคติที่ดีงามเรื่องเพศที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ สัมพันธภาพ และ

ความรักระหว่างบุคคล

5. เสริมสร้างสำนึกรับผิดชอบต่อพฤติกรรมทางเพศของตนเอง
6. ลดอัตราการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์
7. ลดอัตราการเกิดการตั้งครรภ์ไม่วางแผนและการตั้งครรภ์ไม่ปรารถนา

กระทรวงสาธารณสุขโดยกรมอนามัยและกรมสุขภาพจิต ได้จัดทำโครงสร้างหลักสูตรเพศศึกษาและทำประชาพิจารณ์และประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.2545

โครงสร้างหลักสูตรเพศศึกษาของกระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย (<http://fc.anamai.moph.go.th>) ประกอบด้วยกรอบเนื้อหา 7 หัวข้อ ดังนี้

1. พัฒนาการทางเพศ (Human Sexuality Development) คือ การเจริญเติบโตและ พัฒนาการทางเพศตามวัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) คือ การดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศที่เหมาะสมตามวัย
3. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) คือ การแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศและวัย
4. สัมพันธภาพ (Relations) คือ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน สัมพันธภาพเพศเดียวกันและต่างเพศ การเลิกคู่ การเตรียมตัวก่อนสมรสและการสร้างครอบครัว
5. ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skills) คือ ความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหา
6. สังคมและวัฒนธรรม (Social and Culture) คือ ค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และการปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม

7. บทบาททางเพศ (Gender Role) ความหมาย คือ การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสม ความเสมอภาคทางเพศ และบทบาททางเพศที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมอย่างสมดุล

5. แนวคิดการสร้างแกนนำ

บุคคลที่เป็นแกนนำ (Peer Leader)

ในช่วงวัยรุ่น เพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างมากมาต่อการเสริมสร้างค่านิยม ความคิด และพฤติกรรม เพราะวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน (Santrock, 2001 อ้างถึงใน วารุณี พองแก้ว และคณะ, 2549: 11) นอกจากนั้นยังมีการศึกษาพบว่ากลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ ด้วยเหตุที่เพื่อนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ดังนั้นการให้ความรู้โดยแกนนำ (Peer education) จึงเป็นกลยุทธ์สำคัญประการหนึ่งที่หน่วยงานและองค์กรต่างๆทั่วโลกนำมาใช้ โดยพื้นฐานความเชื่อที่ว่าเด็กวัยรุ่นสามารถเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ที่มีประสิทธิภาพ เป็นที่น่าเชื่อถือ และเป็นแบบอย่างที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ทั้งนี้แกนนำผู้ให้ความรู้ (Peer educator) จะต้องได้รับการอบรมเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นแกนนำผู้ให้ความรู้จึงควรมีคุณสมบัติของความเป็นผู้นำ มีทักษะในการสื่อสารที่ดี มีศักยภาพน่าเชื่อถือ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นผู้ที่มีความรู้เป็นอย่างดี (วารุณี พองแก้ว และคณะ, 2549: 11) โดยสรุปการให้ความรู้แก่แกนนำจึงมีข้อดีอยู่หลายประการ (ยุพา พูนขำ, 2546) ได้แก่

1. เด็กวัยรุ่นส่วนมากได้ข้อมูลจากเพื่อน
2. เด็กวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีวัย ความสนใจ และพื้นฐานที่ใกล้เคียงกัน
3. แกนนำที่มาจากสังคมเดียวกับวัยรุ่นย่อมใช้ภาษาและการสื่อสารที่เข้าใจกันง่าย
4. โครงการให้ความรู้แก่แกนนำช่วยปรับพฤติกรรมทางสังคม
5. เมื่อเปรียบเทียบกับกลยุทธ์อื่น การให้ความรู้แก่แกนนำเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า
6. โครงการให้ความรู้แก่แกนนำสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่นอกเหนือจากวัยรุ่น

ได้ คือ ครอบครัว และชุมชน

7. แกนนำได้รับประโยชน์ระยะยาวในเชิงของประสบการณ์ การพัฒนาตนเอง การมีความรู้ที่ถูกต้อง การมีพฤติกรรมด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีความรับผิดชอบและการเป็นผู้มีทักษะของความเป็นผู้นำ

แนวคิดการสร้างแกนนำเด็กวัยรุ่น

แกนนำผู้ให้ความรู้จะต้องได้รับการอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นแกนนำควรมีคุณสมบัติ (Caron, Godin, & Lambert, 2004) ดังนี้

1. ความเป็นผู้นำ
2. มีทักษะในการสื่อสารที่ดี
3. มีศักยภาพ น่าเชื่อถือ
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
5. เป็นผู้ที่มีความรู้ดี

กระบวนการสร้างโปรแกรมพัฒนาศักยภาพแกนนำ

ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนระหว่างเยาวชนและผู้ใหญ่ (Youth and Adult partnership) เป็นกระบวนการที่ผู้ใหญ่มั่นใจในศักยภาพของเยาวชนและส่งเสริมให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการทำงานและในกระบวนการตัดสินใจในทุกกระบวนการทำงานอย่างเท่าเทียม และคำนึงถึงความต้องการของเยาวชน (Steven, 1997)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น นักศึกษาเมื่อมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศวิถีแล้วควรได้รับการเสริมสร้างศักยภาพเพื่อให้สามารถเป็นแกนนำด้านเพศวิถีได้

6. รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดย สร้อยวัลย์ สุขดา ปี พ.ศ. 2543 ทำการศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงและนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาที่อยู่มหาวิทยาลัยในภูมิภาค โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 478 คน เพศชาย 164 คน และเพศหญิง 314 คน ผลการศึกษา พบว่า

1. โดยรวมนักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 90.8 ซึ่ง ได้แก่ เรื่องดังต่อไปนี้ ผู้ชายต้องการคู่สมรสที่เป็นสาวพรหมจรรย์ หญิงชายไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหญิงไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย การเสียตัวของหญิงถือเป็นสิ่งเสียหาย การรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ และหญิงสาวที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืนควรทำแท้งได้หากหญิงนั้นยินยอม เป็นต้น

2. ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุด คือ ร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 74.5 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 52.9 และเคยแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 28.5

3. เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาที่อยู่มหาวิทยาลัยในภูมิภาค พบว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศดีกว่านักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในภูมิภาค

รายงานผลการสำรวจ เรื่อง “ความคิดและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : กรณีศึกษาเปรียบเทียบในมุมมองของวัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษาสายสามัญ (มัธยมปลาย) และสายอาชีพ (ปวช.)” โดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยทำการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มวัยรุ่น ได้แก่ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 1330 ตัวอย่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม – 8 พฤศจิกายน 2545 ผลการสำรวจวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 63.5 ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 36.5 ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.7 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 45.3 เป็นเพศชาย กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.0 อายุ 16-17 ปี รองลงมา อายุ 14-15 ปี และ อายุ 18 ปีขึ้นไป มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 18.5 โดยในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 16.2 สูบบุหรี่ ร้อยละ 35.9 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 3.3 เคยใช้ยาเสพติด เรื่องประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 17.2 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ร้อยละ 1.7 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ร้อยละ 0.8 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากสุดร้อยละ 29.0 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี รองลงมา ร้อยละ 28.2 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 65.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟน รองลงมา ร้อยละ 13.5 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก และร้อยละ 13.1 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนวัยเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49.9 เต็มใจหรือตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 42.3 ไม่แน่ใจในความเต็มใจหรือตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนจำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 4.03 ไม่เกิน 2 ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 24.5 มีเพศสัมพันธ์ 3-5 ครั้งในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา และเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 41.1 ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์เป็นบางครั้ง รองลงมา ร้อยละ 20.5 ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ส่วนเรื่องความคิดที่จะแต่งงานกับบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์

ด้วย พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.0 คิดที่จะแต่งงาน ร้อยละ 34.5 ไม่มีความเห็น และร้อยละ 24.5 ไม่คิดที่จะแต่งงานด้วย เรื่องการรับทราบของพ่อแม่เรื่องตนเองมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 ไม่ทราบ ร้อยละ 23.2 ทราบ และร้อยละ 10.6 ไม่แน่ใจ

การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เอกชน กรุงเทพมหานคร ของ คักดา สามูล โดยศึกษาค่านิยม พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน เพศชาย 250 คน เพศหญิง 250 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านค่านิยมทางเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 86.8 มีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก ในข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคน เป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกับคนรักจนถึงขั้นกอดจูบ เป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ และการใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น

2. ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุราหรือ เครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 76.8

3. เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า ส่วนใหญ่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย

การสำรวจภาคสนาม เรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน กรณีศึกษาตัวอย่างเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ดำเนินโครงการสำรวจในเดือนตุลาคม 2547 จำนวนทั้งสิ้น 1,627 ตัวอย่าง ผลสำรวจพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 61.7 มีประสบการณ์ด้านการมีแฟน/คนรัก โดยร้อยละ 37.5 เคยมีแฟน/คนรักมากกว่า 1 คน ประเด็นที่น่าสนใจคือ ตัวอย่างร้อยละ 11.2 เคยมีแฟน/คนรักมากกว่า 4 คน (5 คนขึ้นไป) เมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมผู้สาวต่างๆ เริ่มจากการจับมือถือแขน จนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ พบว่า ตัวอย่างที่สำรวจให้การยอมรับจับมือถือแขน การควงแขน และการโอบไหล่หรือเอวกับแฟน/คนรัก และเพื่อนอย่างชัดเจน ส่วนผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เคาท์ และห้างสรรพสินค้า พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 52.9 ให้การยอมรับการจับมือ ขณะที่ร้อยละ 40.2 ยอมรับการควงแขน เมื่อพิจารณาพฤติกรรมตั้งแต่ระดับ

การกอดจูบไปจนถึงมีเพศสัมพันธ์ ตัวอย่างจำนวนไม่น้อยมีทัศนคติยอมรับการกอดจูบ การลูบคลำ/สัมผัสของสงวน และการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักโดยคิดเป็นร้อยละ 29.0 32.4 และร้อยละ 46.9 ตามลำดับ ที่น่าสนใจอย่างยิ่ง คือร้อยละ 13.9 ระบุว่ายอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เคาท์ และห้างสรรพสินค้า สำหรับความเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะต่างๆ พบว่า ตัวอย่างถึงร้อยละ 17.6 ระบุว่า ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับบัก/คนอื่น (ในขณะที่มีแฟน/คนรัก) ขณะที่ร้อยละ 4.7 ยอมรับได้กับความสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยนคู่นอน

ผลการสำรวจยังพบว่า ตัวอย่างร้อยละ 42.4 เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ โดยกลุ่มดังกล่าวถึงร้อยละ 60.8 เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน และเพศชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคนจำนวนมากกว่าเพศหญิง ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.6 ระบุว่า มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก (ยังไม่แต่งงาน) ด้านปัญหาที่เคยประสบ ร้อยละ 16.1 ประสบปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อสอบถามต่อไปถึงผู้ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ร้อยละ 61.2 ปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 48.9 ปรึกษาแฟน/คนรัก ขณะที่ร้อยละ 28.0 ปรึกษาพ่อหรือแม่

การศึกษา เรื่อง การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชน โดย พิชัย นิรมานสกุล คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรม การเปิดรับ และความต้องการข้อมูลเรื่องเพศทางสื่ออินเทอร์เน็ต ศึกษาลักษณะการนำเสนอเนื้อหาของเว็บไซต์ทางเพศที่เป็นที่นิยม และศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบปัญหาเว็บไซต์ทางเพศถึงคุณลักษณะของเว็บไซต์ทางเพศที่ดีและเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กและเยาวชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา รายได้ตนเอง และลักษณะการอยู่อาศัย ที่แตกต่างกัน มีความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศอื่นๆทางสื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกันที่ระดับ 0.01

2. เด็กและเยาวชนที่มี การศึกษา อาชีพหลักของบิดา อาชีพหลักของมารดา รายได้ครอบครัว รายได้ตนเอง และลักษณะการอยู่อาศัยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรม การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน โดยวิธีที่เปิดรับข้อมูลเรื่องเพศทางสื่ออินเทอร์เน็ตที่นิยมที่สุด คือการที่เพื่อนฯหรือคนรู้จักแนะนำเว็บไซต์ทางเพศให้เข้าชม และเว็บไซต์ทางเพศที่นิยมเปิดรับมากที่สุดคือ เว็บไซต์กระปุกดอทคอมหรือใต้ดิน

3. ความต้องการความรู้เรื่องเพศของชายและหญิงแตกต่างกัน โดยหญิงต้องการความรู้เรื่องการดูแลตนเอง การดำเนินชีวิตและครอบครัวมากที่สุด ในขณะที่ชายต้องการความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ และสิ่งยั่วยวนต่างๆ มากกว่า

4. เนื้อหาทางเพศทางอินเทอร์เน็ตที่เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจปานกลาง คือ การใช้ชีวิตครอบครัว การดำเนินชีวิตเรื่องเพศ เพศกับปัญหาสังคม เพศสัมพันธ์ การดูแลสุขภาพทางเพศ การคุมกำเนิด สิ่งยั่วยวนทางเพศ โรคทางเพศ ระบบสืบพันธุ์ และการตั้งครอบครัว โดยมีความสัมพันธ์กับความต้องการความรู้เรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศทางอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

5. เนื้อหาทางเพศบนอินเทอร์เน็ตที่เด็กและเยาวชนคิดว่าความเหมาะสมในระดับปานกลางนั้น เหมือนกับเนื้อหาทางเพศที่ตนเองพึงพอใจ ยกเว้น สิ่งยั่วยวนทางเพศเท่านั้น ที่คิดว่ามี ความเหมาะสมน้อย โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับความพึงพอใจเนื้อหาทางเพศและ เพศศึกษาทางอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. รูปแบบการนำเสนอของเว็บไซต์ทางเพศมีการใช้รูปแบบกระทู้หรือปัญหาถามตอบมากที่สุด รองลงมาคือ ข่าวหรือบทความ เรื่องเล่าหรือประสบการณ์ และภาพประกอบ ส่วน ประเด็นเนื้อหาทางเพศที่นำเสนอผ่านเว็บไซต์ทางเพศอยู่ในระดับมาก คือพฤติกรรมเกี่ยวกับ เพศสัมพันธ์ และการดำเนินชีวิตเรื่องเพศ

7. เว็บไซต์ที่นำเสนอเนื้อหาทางเพศในปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอ และนำเสนอเนื้อหาได้ ไม่เหมาะสม ลักษณะของเว็บไซต์ทางเพศที่ดีคือ ต้องคำนึงถึง บรรทัดฐานทางกฎหมาย สังคม และวัฒนธรรม ต้องไม่ใช่ถ้อยคำที่รุนแรง และปลุกเร้าอารมณ์เพศ ต้องนำเสนอเนื้อหาทางเพศที่ เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน ต้องมีผู้เชี่ยวชาญทางเพศศึกษาที่สามารถให้ คำปรึกษา ต้องมีการออกแบบเว็บไซต์ที่ดูน่าสนใจและตรงต่อความต้องการของเด็กและเยาวชน

แนวทางการนำเสนอเนื้อหาทางเพศผ่านเว็บไซต์ คือ ควรปรับปรุงเนื้อหา และนำเสนอ เนื้อหาเรื่องเพศให้เด็กและเยาวชนอยากรู้ ต้องมีหน่วยงานที่มีความสามารถในการจัดทำเว็บไซต์ ทางเพศ ต้องมีการนำกลยุทธ์ทางการสื่อสารมาใช้สร้างความน่าสนใจให้กับเว็บไซต์ และต้องมีการจัดพื้นที่เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเฉพาะกลุ่มเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา ตัดสินเนื้อหาทางเพศ ควรพิจารณาจากการระดมความคิดเห็น การอาศัยความร่วมมือจาก หน่วยงานหลายฝ่าย และอาศัยความรับผิดชอบจากคนในสังคม

โครงการวิจัย การศึกษาความรู้เจตคติ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ของเยาวชนไทย ซึ่งเป็น

การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางเยาวชนชายหญิงที่มีอายุระหว่าง 10-24 ปี จำนวน 5,996 คน ในเขตกรุงเทพฯ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเรื่องความรู้ เจตคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม Illustrative Core Instruments ขององค์การอนามัยโลก ร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการจัดสนทนากลุ่มย่อย จำนวน 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนหญิงชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 19 คน และกลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 12 คน ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง และสัมภาษณ์เชิงลึกกรณีศึกษาวัยรุ่นหญิงชายจำนวน 5 ราย และรวมถึงคู่ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ในชุมชนแห่งหนึ่ง ในเขตราชเทวี กรุงเทพฯ นิกร ดุสิตสิน หัวหน้าโครงการวิจัย) เปิดเผยว่า วัยรุ่นเป็นระยะเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ รวมถึงพัฒนาการทางเพศ การตัดสินใจในช่วงวัยนี้จะมีผลต่อคุณภาพชีวิตในอนาคต โดยเฉพาะในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งทำให้เยาวชนเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ รวมถึงการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ สำหรับผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเยาวชนทั้งหมด 5,996 คน แบ่งเป็นในเขตกรุงเทพฯ ร้อยละ 20.6 ภาคเหนือ ร้อยละ 20.8 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 14.7 ภาคกลาง ร้อยละ 27.3 และภาคใต้ ร้อยละ 16.6 เป็นเพศชาย ร้อยละ 45.1 เพศหญิงร้อยละ 54.9 มีอายุเฉลี่ยในเพศชาย 16.48 ปี อายุเฉลี่ยในเพศหญิง 16.40 ปี กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 มีสถานภาพโสด มากกว่าร้อยละ 70 เป็นเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ เป็นการศึกษาในระบบโรงเรียนภาครัฐ เยาวชนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาร้อยละ 57.9 อยู่กับแฟน/คูรัก ร้อยละ 21.9 สถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 74.7 เยาวชนเคยได้รับความรู้เพศศึกษาจากโรงเรียน ร้อยละ 90 แต่ไม่มีความรู้เรื่องอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในเพศชายและเพศหญิง และยังคงต้องการเนื้อหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องภัยอันตรายทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/ เอชไอวี/ เอดส์ ทักษะชีวิต การคบเพื่อนต่างเพศและการเลือกคูครอง การมีเพศสัมพันธ์ และวิธีคุมกำเนิด

จากการตอบคำถามของเยาวชนเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์พบว่า มีคะแนนความรู้เรื่องถุงยางอนามัย/ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับน้อย ร้อยละ 57.7 และมีคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับร้อยละ 62.8

เยาวชนส่วนใหญ่มีเจตคติเชิงบวกในเรื่องโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 72.4 การชักชวนของกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 56.9 และการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 76 ส่วนเรื่องความเป็นชายหญิง/ เพศสภาวะนั้นมีความรู้สึกเชิงลบ ร้อยละ 86.3 นอกจากนี้มีเจตคติเป็นกลางต่อการใช้กำลังเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 51 และการทำแท้ง ร้อยละ 71.3 เยาวชนมากกว่าร้อยละ

ละ 80 เป็นกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีความคิดเห็นที่ด้วยในเรื่องการรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน และวัยรุ่นควรป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/ เอชไอวี/ เอดส์ และการตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์ สำหรับอายุเฉลี่ยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศในเพศหญิงคือ 12.69 ปี ส่วนในเพศชาย 13.62 ปี เยาวชน 1 ใน 3 ที่กำลังศึกษาอยู่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเพศชายในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.75 ปี ส่วนเพศหญิงคือ 18.01 ปี โดยเพศชายมีอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่าเพศหญิง คู่ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยในเพศชายมีอายุเฉลี่ย 16.75 ปี ส่วนเพศหญิง 21.19 ปี ร้อยละ 60 มีเพศสัมพันธ์กับคูรัก/ แฟน/ เพื่อนสนิท และไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 50

ปัจจุบันมีการใช้ถุงยางอนามัยเหลือเพียงร้อยละ 25 จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า เยาวชนในสถานศึกษา และในชุมชน ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมทางเพศไปในทางเดียวกันคือ การที่เด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนี้ มีพื้นฐานมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การสื่อสารภายในครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ และสภาพแวดล้อมของชุมชนที่เอื้อและเสริมให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบอันได้แก่ การตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์ นำไปสู่การทำแท้งเถื่อน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/ เอชไอวี/ เอดส์ สุขภาพร่างกาย และจิตใจของทั้งมารดาและทารกอ่อนแอ ความไม่พร้อมของวัยรุ่นในการทำหน้าพ่อแม่อย่างครบถ้วน เป็นภาระของคนในครอบครัวในการรับเลี้ยงดูทารก เป็นต้น

ในการสำรวจภาคสนามพบว่า เยาวชนไม่เคยไปขอรับการให้การรักษาสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์มากถึงร้อยละ 91.5 สาเหตุที่วัยรุ่นไม่ไปใช้บริการเนื่องจาก คิดว่าตนเองไม่มีปัญหา ร้อยละ 39.5 และ มีความรู้สึกอาย ไม่กล้าเข้าไปใช้บริการ ร้อยละ 39.2 ส่วนรูปแบบการให้การรักษาสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ที่พึงประสงค์คือ การให้การรักษาแบบรายบุคคล ร้อยละ 50 ซึ่งสอดคล้องกับกรณีศึกษาทั้ง 5 กรณีที่ไม่ไปใช้บริการ เพราะรู้สึกอาย

นิกร กล่าวสรุปว่า ผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานทำให้ทราบขนาดและปริมาณของปัญหา ส่วนผลการวิจัยเชิงคุณภาพทำให้เข้าใจความหมายเกี่ยวกับบริบท และ/หรือ ปรัชญาการณ์เรื่องเพศในเชิงสังคมวัฒนธรรมของวัยรุ่นที่ถูกซ่อนเร้นได้มากยิ่งขึ้น ปัจจุบันความรู้สุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีอยู่ยังไม่สอดคล้อง และตอบสนองต่อปัญหา และความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของวัยรุ่นอย่างแท้จริง การส่งเสริมการให้ความรู้เพศศาสตร์ศึกษาและอนามัยการเจริญพันธุ์เป็นไปตามวัยและพัฒนาการของวัยรุ่น สร้างความตระหนัก ความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างหญิงชาย/ เพศสภาวะ สามารถป้องกันตัวเอง จากการตั้งครรรภ์ที่ไม่ต้องการ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/ เอชไอวี/ เอดส์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้วัยรุ่นมีความรับผิดชอบต่อ

อนามัยการเจริญพันธุ์ และพฤติกรรมทางเพศ ร่วมกับการสื่อสารภาษาเพศ (Sex Literacy) เพื่อลดความอ่อนไหวของสังคมไทย (Social Desensitization) ในเรื่องเพศ

จุฑาธิป วัชรานนท์ (2550) ศึกษาเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่อรักมีต่อความรักและเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อความรัก 3 ด้านของวัยรุ่นที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 371 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัด Triangular love scale ที่มีองค์ประกอบของความรัก 3 ด้าน คือ ด้านความใกล้ชิด สนับสนุน ด้านความเสนาหา และด้านพันธะผูกพัน ใช้ทดสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two way ANOVA) ระหว่างตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียน พบว่า (1) วัยรุ่นชายมีเจตคติต่อความรัก 3 ด้าน แตกต่างจากวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวัยรุ่นชายมีเจตคติต่อความรักสูงกว่าวัยรุ่นหญิง (2) วัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีเจตคติต่อความรักด้านความเสนาหาและความรักด้านพันธะสัญญาแตกต่างจากวัยรุ่นที่เรียนในสาขาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กฤษฎาชนม์ สุขยะฤกษ์ (2552) ทำการศึกษาเรื่อง “นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ” โดยได้ศึกษานักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชั้นปี 1-4 จำนวน 9 คน ช่วงปีพ.ศ. 2551 พบว่า คนกลุ่มนี้จะนิยามตนเองว่า “กะเทย” หรือ “ผู้ชายหัวใจหญิง” และเลือกเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพราะชื่อเสียงอันดับแรก ปัจจุบันรองลงมา คือ พื้นที่การแสดงออกที่อิสระโดยมีทั้งศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาเพศที่สามที่ศึกษาในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สามารถแสดงตัวตนตามวิถีเพศที่สามได้ดีกว่า เนื่องจากสาขาวิทยาศาสตร์จะมีปัจจัยความคาด หวังของสังคม หรือแม้แต่อาจารย์ โดยยังเห็นว่านักศึกษากลุ่มสาขานี้จะต้องมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเพศสรีระของตนเองโดยเฉพาะเมื่อออกไปประกอบวิชาชีพ เป็นเหตุให้นักศึกษาเพศที่สามต้องเก็บซ่อนความเป็นตัวตนที่แท้จริง จะแสดงออกต่อเมื่อเป็นเวลาส่วนตัว แต่นักศึกษาก็ยอมรับและเข้าใจได้ถึงความคาดหวังของสังคม สิ่งที่นักศึกษาเพศที่สามคาดหวังต่อการจัดบริการ และสวัสดิการนักศึกษา คือ ห้องน้ำ และที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาเพศที่สามโดยเฉพาะ หรือจัดเพื่อนร่วมห้องที่มีวิถีการดำเนินชีวิตแบบรักเพศเดียวกันพักด้วยกัน และความปรารถนาที่จะแต่งกายด้วยชุดนักศึกษาที่มีความสอดคล้องกับวิถีทางเพศ ที่ตัวเองต้องการเข้าร่วมรับปริญญาบัตร และขอเรียกร้องที่อยากเห็นมากที่สุดคือ การเสริมสร้างความเข้าใจในประเด็นความหลากหลายทางเพศควบคู่กับการเปิดพื้นที่การให้สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคแก่นักศึกษาเพศที่สาม เท่าเทียมกับ นักศึกษาเพศหญิงและชาย รวมทั้งผู้ศึกษาได้แสดงความ

คิดเห็นว่า เท่าที่สัมผัสยังมีคนที่ไม่เข้าใจและดูหมิ่นด้วยคำพูด ต่างๆ นานา ทำให้นักศึกษาเพศที่สามบางคนถึงขนาดต้องเก็บซ่อนตัวตนและแสดงความเป็น “แอบแมน” เพื่อให้เกิดการยอมรับ ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ไม่ได้ศึกษาถึงจำนวนว่านักศึกษาเพศที่สามของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีมากน้อยเพียงใด แต่น่าจะมีมากหากเทียบกับสถาบันอื่น เนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ความสำคัญเป็นอิสระมากกว่า

รายงานวิจัย เรื่อง สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดย รศ.พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์ ผู้อำนวยการศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี และบรรยาย เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 ณ ห้องประชุมอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาคารศูนย์การแพทย์สิริกิติ์ พบว่า ผลการสำรวจภาคสนาม โดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่อง “ ประสพการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน :กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนที่มีอายุ 15 - 25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล “ ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 9 - 17 ตุลาคม 2547 จำนวนทั้งสิ้น 1,627 ตัวอย่าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 91.5 เคยมีประสพการณ์การบริโภคข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเคยดูหนังโป๊จากวีดีโอหรือซีดี การดูเว็บโป๊ และอ่านหนังสือโป๊ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ทัศนะว่าปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริมหรือกระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การที่วีซีดีหรือดีวีดีหนังลามกหาซื้อได้ง่าย และการแพร่ระบาดของเว็บไซต์ลามก ตลอดจนการลงภาพโป๊ ลามกของสื่อหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่าง ๆ ก็มีสวนกระตุ้นได้มากขณะที่ไม่มีที่หรือแหล่งให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาเรื่องเพศ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 6.7 มีประสพการณ์ด้านการมีแฟนหรือคนรัก โดยร้อยละ 37.5 เคยมีแฟนหรือคนรักมากกว่า 1 คน ประเด็นที่น่าสนใจคือตัวอย่างถึงร้อยละ 11.2 มีแฟนหรือคนรัก มากกว่า 4 คน (5 คนขึ้นไป) และกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 42.4 คน เคยมีประสพการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ โดยร้อยละ 16.1 เคยประสพปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ที่น่าตกใจ คือ ร้อยละ 13.9 ระบุว่ายอมรับพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ผับ เคา และห้างสรรพสินค้า ค่าอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มเยาวชน ได้แก่ เด็กนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีภาวะความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงเกือบ 5 เท่า คือ 4.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เด็กนักเรียนที่เที่ยวกกลางคืนมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 3.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่เที่ยวกกลางคืน เด็กนักเรียนที่หนีเรียนมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.6 เท่าของเด็กที่ไม่หนีเรียน เด็กนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.2 เท่าของเด็กที่ไม่ใช้สารเสพติด

ฐิติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ (2550) ทำการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงแต่ละชั้นปี ในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1, 2, 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจำนวน 497 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลทั่วไป พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการป้องกัน และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ซึ่งตรวจสอบค่าความเที่ยงของเนื้อหาการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้สูตรครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเที่ยง 0.87 พฤติกรรมเสี่ยงความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์โดยใช้สูตรคูเดอริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเที่ยง 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ พบร้อยละ 9.3 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 12-19 ปี รวมทั้ง มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด ร้อยละ 89.1 ในด้านลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 30.4 มีเพศสัมพันธ์โดยใช้ปาก ร้อยละ 26.1 มีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่าง มีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกและครั้งต่อมาร้อยละ 19.6 และร้อยละ 28.3 ตามลำดับ และเมื่อมีปัญหาทางเพศส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อน

จากการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการ
สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจ
ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

รายงานวิจัย	ค่านิยมทางเพศ	พฤติกรรมทางเพศ
การศึกษาค่านิยมทาง เพศและพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ของ สร้อยวัลย์ สุขดา ปี พ.ศ. 2543	<ul style="list-style-type: none"> -การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ของหญิงไม่เป็นที่ยอมรับของ สังคมไทย -หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงาน -ผู้ชายต้องการคู่สมรสที่เป็นสาว พรหมจรรย์ -การรักษาความบริสุทธิ์ของ หญิงเป็นสิ่งสำคัญ -การเสียตัวของหญิงถือเป็นสิ่ง เสียหาย 	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเที่ยว สถานเริงรมย์มากที่สุด คือ ร้อย ละ 78.5 -การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ ร้อยละ 74.5 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทาง เพศ ร้อยละ 52.9 แต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 28.5
การศึกษาค่านิยมทาง เพศและพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ของ ศักดา สามูล	<ul style="list-style-type: none"> -การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่าง เพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อ แสดงความสามารถในด้านเพศ -การถูกเนื้อต้องตัวกับคนรัก จนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้ อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ -การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการ คุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น 	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสม แอลกอฮอล์ -เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 -มีการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึก ทางเพศ ร้อยละ 76.8

ตารางที่ 1 สรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการ
สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจ
ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายงานวิจัย	ค่านิยมทางเพศ	พฤติกรรมทางเพศ
<p>รายงานผลการสำรวจ เรื่อง “ความคิดและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : กรณีศึกษาเปรียบเทียบในมุมมองของวัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษาสายสามัญ (มัธยมตอนปลายไป และสายอาชีพ (ปวช.))” โดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ</p>	-	<ul style="list-style-type: none"> -ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ -เคยใช้ยาเสพติด -เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม -เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน -เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน
<p>การสำรวจภาคสนาม เรื่อง “ประสบการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน กรณีศึกษาตัวอย่างเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” ดำเนินโครงการสำรวจในเดือนตุลาคม 2547</p>	-	<ul style="list-style-type: none"> -มีประสบการณ์ด้านการมีแฟนหรือคนรัก โดยร้อยละ 37.5 เคยมีแฟนหรือคนรักมากกว่า 1 คน -ตัวอย่างร้อยละ 11.2 เคยมีแฟนหรือคนรักมากกว่า 4 คน (5 คนขึ้นไป) จับมือถือแขน การคองแขน การโอบไหล่หรือเอวกับแฟนหรือคนรัก และเพื่อนอย่างชัดเจน - ส่วนผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เคาท์ และห้างสรรพสินค้า พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 52.9 ให้การยอมรับการจับมือ ขณะที่ร้อยละ 40.2 ยอมรับการคองแขน

ตารางที่ 1 สรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายงานวิจัย	ค่านิยมทางเพศ	พฤติกรรมทางเพศ
-	-	<p>-มีทัศนระยอมรับการกอดจูบ การลูบคลำ/สัมผัสของสงวน และการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักโดยคิดเป็นร้อยละ 29.0 32.4 และร้อยละ 46.9 ตามลำดับ</p> <p>-ตัวอย่างร้อยละ 13.9 ระบุว่ายอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่รู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เคา และห้างสรรพสินค้า</p> <p>-ตัวอย่างร้อยละ 17.6 ระบุว่า ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับกิ๊กหรือคนอื่น (ในขณะที่มีแฟนหรือคนรัก)</p>
-	-	<p>-ตัวอย่างร้อยละ 4.7 ยอมรับได้กับความสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยนคู่นอน</p> <p>-ตัวอย่างร้อยละ 42.4 เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์</p> <p>-เพศชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคนจำนวนมากกว่าเพศหญิง</p> <p>-ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.6 ระบุว่า มีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก (ยังไม่แต่งงาน)</p> <p>- ร้อยละ 16.1 ประสบปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์</p>

ตารางที่ 1 สรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายงานวิจัย	ค่านิยมทางเพศ	พฤติกรรมทางเพศ
		-ผู้ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ร้อยละ 61.2 ปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 48.9 ปรึกษาแฟน/คนรัก ขณะที่ร้อยละ 28.0 ปรึกษาพ่อหรือแม่
การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชน โดย พิชัย นิรมานสกุล คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	-	-เรื่องการมีพฤติกรรมกาารเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่นิยมที่สุด คือการที่เพื่อนฯหรือคนรู้จักแนะนำเว็บไซต์ทางเพศให้เข้าชม และเว็บไซต์ทางเพศที่นิยมเปิดรับมากที่สุดคือ เว็บไซต์กระปุกดอทคอมหรือได้ดิน
การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง โดย ลูติพร อิงคดาวรวงศ์ และคณะ (2550) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1, 2, 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 497 คน	-	-พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 9.3 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 12-19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด ร้อยละ 89.1 -พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 30.4 มีเพศสัมพันธ์โดยใช้ปาก ร้อยละ 26.1 มีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่างมีการคุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 1. สรุปลักษณะของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายงานวิจัย	ค่านิยมทางเพศ	พฤติกรรมทางเพศ
		ครั้งแรกและครั้งต่อมาร้อยละ 19.6 และร้อยละ 28.3 ตามลำดับ และเมื่อมีปัญหาทางเพศส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อน
การศึกษาความรู้เจตคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ	-	-มีคะแนนความรู้เรื่องถุงยางอนามัย/โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับน้อย ร้อยละ 57.7 มีคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับร้อยละ 62.8 คะแนนความรู้เรื่องถุงยางอนามัย/โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับน้อย และการใช้ถุงยางอนามัย การทำแท้ง ร้อยละ 71.3 เป็นกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีความคิดเห็นที่ดีด้วยในเรื่องการรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน
ศึกษาเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่อภิเษกสมรสและเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อความรัก 3 ด้าน ของวัยรุ่นที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกัน โดย จุฑาธิป วัชรานนท์ (2550)	-	-วัยรุ่นควรป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์/ เอชไอวี/ เอดส์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ -อายุเฉลี่ยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศในเพศหญิงคือ 12.69 ปี ส่วนในเพศชาย 13.62 ปี -เยาวชน 1 ใน 3 ที่กำลังศึกษาอยู่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว

ตารางที่ 1.สรุปสาระของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาเพื่อสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายงานวิจัย	ค่านิยมทางเพศ	พฤติกรรมทางเพศ
		<p>-อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเพศชายในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.75 ปี ส่วนเพศหญิง คือ 18.01 ปี โดยเพศชายมีอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่าเพศหญิง คู่ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยในเพศชายมีอายุเฉลี่ย 16.75 ปี ส่วนเพศหญิง 21.19 ปี ร้อยละ 60 มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกหรือแฟนหรือ เพื่อนสนิท</p> <p>-ไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกร้อยละ 50 มีการใช้ถุงยางอนามัยเหลือเพียง ร้อยละ 25</p>
<p>นักศึกษาเพศที่สาม ในมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ : การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ” โดย กฤษฎาชนม์ สุขยะฤกษ์ (2552)</p>	-	<p>-นักศึกษาเพศที่สามบางคนต้องเก็บซ่อนตัวตนและแสดงความ เป็น “แอบแมน” เพื่อให้เกิดการยอมรับ</p>

นอกจากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีบทความต่างๆที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่ไม่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดัง ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมา เป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง “ เอบแคโพลล์: สำรวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน”</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.ryt9.com/s/abcp/521532/</p> <p>เอบแคโพลล์ -- ศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2009 10:02:15 น.</p>	<p>-อิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มเยาวชน ที่พบว่าเยาวชนที่มีภาวะความเสี่ยง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เด็กนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีภาวะความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงเกือบ 5 เท่า คือ 4.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ - เด็กนักเรียนที่เที่ยวกกลางคืนมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 3.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่เที่ยวกกลางคืน -เด็กนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.2 เท่าของเด็กที่ไม่ใช้สารเสพติด <p>ผลจากการเสพยาวิยรุ่นนิยมเสพยา 3 ชนิด คือ ยาอี ยาเค ยาบ้า ซึ่งเมื่อเสพจะไม่สามารถควบคุมร่างกายของตัวเองได้ทำให้เกิดความต้องการทางเพศสูงขึ้น ยาบางตัวมีราคาแพงจึงต้องรวมกลุ่มกันซื้อเพื่อมาเสพ ซึ่งเป็นที่มาของการมีเซ็กซ์หมูในวัยรุ่น</p>
<p>เรื่อง “ สถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย ” แหล่งที่มา : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. รายงานการทบทวนสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้การปรึกษา. พ.ศ.2547</p>	<p>-ผลจากการเสพยาวิยรุ่นนิยมเสพยา 3 ชนิด คือ ยาอี ยาเค ยาบ้า ซึ่งเมื่อเสพจะไม่สามารถควบคุมร่างกายของตัวเองได้ทำให้เกิดความต้องการทางเพศสูงขึ้น ยาบางตัวมีราคาแพงจึงต้องรวมกลุ่มกันซื้อเพื่อมาเสพ ซึ่งเป็นที่มาของการมีเซ็กซ์หมูในวัยรุ่น</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมา
เป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษา
<p>เรื่อง “ วัยรุ่นกับการ คุมกำเนิด ” แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors2/lady_teen01.html</p>	<p>การคุมกำเนิดที่เหมาะสมมากที่สุดสำหรับวัยรุ่นคือ การใช้ "ถุงยางอนามัย" นั้นเอง เพราะหาง่ายและปลอดภัยโดยเฉพาะ ป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ได้เป็น อย่างดี</p>
<p>เรื่อง โพลเผยนักศึกษาไม่ชิง เกือบ 50 % แหล่งที่มา : http://www.tlcthai.com/webboard/view_topic.php?</p>	<p>-การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาในเขตภาค ตะวันออก “เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน” รับเทศกาลวา เลนไทน์ ตามโครงการ Child Watch จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง เป็นเพศชาย 33.1% หญิง 66.9 % ระหว่างวันที่ 5 - 9 ก.พ.53</p> <p>ผลการสำรวจส่วนใหญ่ นั้น นักศึกษาจะเสียตัวครั้งแรกกับ แฟน หรือคนรักมากถึงร้อยละ 89.8 เป็นชายร้อยละ 80.0 เป็นหญิงร้อยละ 97.0 และมีเพศสัมพันธ์กับรุ่นพี่ร้อยละ 2.8 เป็นชายร้อยละ 4.0 เป็นหญิงร้อยละ 2.0 และไปมีเพศสัมพันธ์ กับผู้ขายบริการทางเพศร้อยละ 2.8 เป็นชายร้อยละ 6.7 เป็น หญิงร้อยละ 0.0</p> <p>ส่วนใหญ่เพศสัมพันธ์จะนิยมมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคน รัก ร้อยละ 90.8 เป็นชาย ร้อยละ 85.9 เป็นหญิงร้อยละ 94.3 และมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนในสถาบันเดียวกัน ร้อยละ 14.7 โดยเป็นชายร้อยละ 25.6 เป็นหญิงร้อยละ 6.7 มีเพศสัมพันธ์ กันกับรุ่นพี่ร้อยละ 14.1 เป็นชายร้อยละ 23.1 เป็นหญิงร้อยละ 7.6 และมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างสถาบัน ร้อยละ 13.6 เป็น ชายร้อยละ 28.2 เป็นหญิง ร้อยละ 2.9</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
	<p>ผู้ที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นจะคบกันมาในระยะเวลา 1 เดือนขึ้นไป ร้อยละ 20.7 เป็นชายร้อยละ 26.3 เป็นหญิงร้อยละ 16.5 คบกันนานกว่า 1 ปี ร้อยละ 16.7 เป็นชายร้อยละ 13.2 เป็นหญิงร้อยละ 19.6 และยอมมีเพศสัมพันธ์กันเมื่อพบกันครั้งแรก ร้อยละ 8.6 เป็นชายร้อยละ 14 เป็นหญิงร้อยละ 4.1 และคบกันเพียง 1 สัปดาห์ ร้อยละ 7.5 เป็นชายร้อยละ 17.1 เป็นหญิงร้อยละ 0.0 สถานการณ์ที่ทำให้เสียตัวหรือสาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันนั้น อันดับแรก คือความรัก ที่มีมากถึงร้อยละ 64.6 เป็นชายร้อยละ 51.3 เป็นหญิงร้อยละ 75.5</p>
<p>รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2549-2550 โดย สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ข่าวสด</p>	<p>-ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศเสี่ยง โดยวัยรุ่นนิยมมีคู่นอนประจำตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และที่น่าเป็นห่วงคือ ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์แล้ว ใช้เวลาสานสัมพันธ์ไม่เกิน 1 วันก็จะตกลงปลงใจมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งในจำนวนนี้เคยมีกิจกรรมทางเพศพร้อมกันมากกว่า 2 คนขึ้นไปโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย หรือใช้เพียงบางครั้ง</p>
<p>เรื่อง ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา โดย ผศ.เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ แหล่งที่มา: หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับที่ 5055 หน้าที 32 ประจำ วันที่ 1 ตุลาคม 2547</p>	<p>-การอยู่หอพักเอกชนตามลำพัง ไม่มีก็ควบคุม นักศึกษาจึงมีเสรีเต็มที่ อาจจะถูกชักนำไปในทางที่ผิดได้ จะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรวมทั้งอารยธรรมตะวันตก เช่น ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัว ซึ่งค่านิยมนี้ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และมักจะมีการทำแท้งในที่สุด</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.newschool.in.th/PrintUI.aspx?ArticleID=129</p>	<p>- เด็กวัยรุ่นหนุ่มเช็กส์ในที่สาธารณะปรากฏเป็นข่าวให้เห็นมากขึ้นในระยะหลัง ขณะเดียวกันมีงานสำรวจวิจัยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหลายชิ้นพบผลสอดคล้องกันว่าวัยรุ่นไทยโดยเฉพาะในเขตเมืองร้อยละ 50 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุเพียง 14-16 ปี</p>
<p>เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html</p>	<p>- การเที่ยวเตร่กับเพื่อนยามวิกาล การถูกเนื้อต้องตัว การนัดเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น การที่วัยรุ่นยอมรับวัฒนธรรมข้ามชาติดังกล่าวมาใช้ในสังคมไทยมากขึ้น โดยไม่คิดพิจารณาให้ถ่องแท้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ว่าสิ่งใดควรกระทำและสิ่งใดไม่ควรกระทำ นับเป็นการลบล้างขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้สูญสิ้นไปซึ่งเท่ากับเป็นการทำลายเอกลักษณ์ของชาติไทย และยิ่งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากขึ้น</p>
<p>เรื่อง “ พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ” โดย พญ. อัมพร เบญจพลพิทักษ์ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.thaieduforum.com/educations/knowledge/parents_detail.php?ID=457</p>	<p>-แม้ในภาวะปัจจุบัน พ่อแม่ในประเทศส่วนใหญ่ยังมีแนวโน้มที่จะห่วงใยต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้อกับเพศและเพศสัมพันธ์ในลูกสาวมากกว่าในลูกชาย ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งคือ แม้ว่าค่านิยมของสังคมที่มีต่อเพศหญิงในประเทศต่าง ๆ จะมีความแตกต่างหลากหลาย แต่แนวคิดที่มองเห็นบทบาทเพศชายเปรียบเสมือนผู้ล่า (predator) นั้น กลับเกิดขึ้นอย่างคล้ายคลึงกันในทุกภูมิภาคของโลก ด้วยคำอธิบายทางชีวสังคมและเหตุผลต่าง ๆ นานา</p> <p>ปัจจุบันทัศนคติและค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นไทยเสรีมากขึ้น เร็วขึ้นและยังมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหลายคนเป็นเรื่องของ “การได้เปรียบ” นำมาเป็นเรื่องแข่งขันกันเพื่อทำสถิติและนำไปสู่การเอาวัดเอาเปรียบทางเพศโดยฝ่ายชายไม่รับผิดชอบ</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html</p>	<p>-วัฒนธรรมไทยในกรณีค่านิยมของเพศชาย กลับฝังแน่นจนนานาน น่าจะเปลี่ยนกันได้เสียที พฤติกรรมทางเพศของคุณผู้ชายก็เลียนแบบมาจากพระเอกวรรณคดี อย่าง ชุนช้ำชุนแผน กับ พระอภัยมณี</p>
<p>เรื่อง “ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา” แหล่งที่มา : http://www.newschool.in.th/PrintUI.aspx?ArticleID=129</p>	<p>-เด็กวัยรุ่นหนุ่มเช็กส์ในที่สาธารณะปรากฏเป็นข่าวให้เห็นมากขึ้นในระยะหลัง อีกทั้งบางกลุ่มยังฮิตสวิงกิ้งเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆ พฤติกรรมดังกล่าวทำให้สังคมเป็นกังวลมากขึ้น เนื่องจากมักก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาท้องไม่พึงประสงค์และทำแท้ง</p>
<p>เรื่อง “สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นวิกฤติ ” แหล่งที่มา :</p> <p>http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16</p>	<p>-เช็กส์เลือกอาหารรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์ก็รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในหมู่วัยรุ่นคือ สวิงกิ้ง (Swinging) ซึ่งหมายถึง การที่มีหญิงและชายมาทำกิจกรรมทางเพศคือร่วมเพศกันมากกว่า 2 คนขึ้นไป โดยจะเป็นชาย 2 หญิง 1 หรือ หญิง 1 ชาย 2 ก็ได้แล้วแต่ รสนิยมหรือความสมัครใจ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวแน่นอน ส่วนใหญ่ไม่นิยมชายล้วนหรือหญิงล้วน สวิงกิ้งกำลังแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ไม่เพียงในกรุงเทพฯเท่านั้นที่มีรสนิยมทางเพศแบบนี้ เพราะในเมืองเชียงใหม่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น (เอกณรงค์ ภาณุพงษ์, 2546)</p>
<p>เรื่อง “เตือนภัย “เน็ต” ปลุกวัยรุ่นหลงเช็กส์ ” แหล่งที่มา : ThaiHealth_or_th.mht</p>	<p>นพ.วิสิทธิ์ สุภักรพงษ์กุล รองเลขาธิการ สมาคมมะเร็งนรีเวชไทย กล่าวว่า การใช้ชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้หญิงในปัจจุบันเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย และมีแนวคิดในการใช้ชีวิตแบบอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน หรือการเปลี่ยนคู่นอนได้ทำให้เสี่ยงต่อมะเร็งปากมดลูกเพิ่มขึ้นด้วยสื่อต่างๆ และสภาพสังคมส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง ความหลากหลายใน ขบวนการสิทธิทางเพศ โดย สคส. เมื่อ 10/21/2009 แหล่งที่มา : http://whaf.or.th/content/ 193</p>	<p>-กลุ่มความหลากหลายทางเพศก็เช่นกัน ย่อมมีความแตกต่างทั้ง ในแง่ประสบการณ์ และความคิดเห็น ในกลุ่มนี้ไม่ได้มีเพียงผู้ชายที่ มีเพศสัมพันธ์กับชาย ยังมีสาวประเภทสองทั้งที่แปลงเพศแล้ว และที่ตัดสินใจไม่แปลงเพศ สาวประเภทสองบางคนมีเพศสัมพันธ์ กับชาย บางคนก็มีเพศสัมพันธ์กับทอม มีทั้งกลุ่มกะเทยชนบท กะเทยในเมือง กะเทยชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง และชนชั้นล่าง บาง คนนิยมนุ่งกระโปรง บางคนรู้สึกว่ใส่กางเกงก็สะดวกดี และที่ สำคัญ มีเกย์</p>
<p>เรื่อง “ วัยรุ่นเปลี่ยนไป ” แหล่งที่มา : http://www.hu.ac.th/aca demic/article/100/Yungc hang.htm</p>	<p>-วัยรุ่นในปัจจุบัน มักจะกล้าคบเพื่อนต่างเพศกันมากขึ้น เพราะ มักจะคิดว่า การคบเพื่อนเพศเดียวกันน่าเบื่อ เรื่องมาก ถ้าคบ เพื่อนต่างเพศสบายใจกว่า ไม่เรื่องมาก และเป็นสิ่งโก้เก๋ ซึ่ง ความสัมพันธ์ของการคบกันระหว่าง ชาย – หญิง ในปัจจุบัน มักจะจบลงที่การมีเพศสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นการรู้จักกันแค่ ระยะเวลาอันสั้น หรือคบกันมานานจนได้เวลาพิสูจน์ถึงความรักที่ มีต่อกันแล้วก็ตาม</p>
<p>เรื่อง “ การดูแลตนเอง ” โดย ชมรมจิตแพทย์เด็ก และวัยรุ่นแห่งประเทศไทย แหล่งที่มา : http://www.rcpsycht.org/ cap/book04_17.php</p>	<p>- การวางตัวที่เหมาะสม การรักษานวลสงวนตัวเป็นการแสดงที่บ่งชี้ คุณค่าและเกียรติที่มีของตนเอง อย่ากลัวว่าแฟนจะไม่รักถ้าเรา ปฏิเสธ อย่าไปกลัวว่าเขาจะไม่รักและไปมีคนอื่นถ้าเราไม่ยอมให้ ล่วงเกิน อย่าไปเชื่อคำพูดที่ว่าถ้ารักจริงต้องยอมเป็นของเขา และ ไม่ต้อง พิสูจน์ว่ารักจริงด้วยการมีเพศสัมพันธ์เด็ดขาด การปฏิเสธ อย่างนุ่มนวลแต่ชัดเจนจะทำให้ผู้ชายต้องหยุดตัวเอง ถ้าเขาเป็น คนดีจริง แต่จะรู้อย่างไรว่าเขาดีจริง ก็ต้องใช้เวลาศึกษากันนานๆ มาก่อน และถ้าการปฏิเสธเป็นเหตุทำให้เลิกกันไปก็เท่ากับเรียนรู้ ว่าแฟนเป็นคนเอาเปรียบ ไม่รู้จักการรอคอยและไม่เข้าใจ ความรู้สึกของคนอื่น รู้ตอนนี้ซึ่งก็ดีกว่ารู้ทีหลัง</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
	<p>ในกรณีที่เปิดโอกาสให้ถูกเนื้อต้องตัวมากเกินไปฝ่ายชายควบคุมตัวเองได้แล้ว การปฏิเสธก็ไม่อาจป้องกันอันตรายได้เช่นกัน</p>
<p>เรื่อง “ ชาย หญิงกับความรู้สึกทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.samunpai.com/sex/show.php?cat=1&id=110</p>	<p>-ผู้ชายหลายคนมักจะคิดเข้าข้างตนเอง (เป็นธรรมชาติของมนุษย์) ว่า การที่ผู้หญิงยอมไปไหนกับตนสองต่อสอง หรืออยู่ด้วยกันตามลำพังนั้นเป็นเพราะผู้หญิงเอง ก็อยากมีเพศสัมพันธ์เหมือนกับตนเช่นกัน ในขณะที่ผู้หญิงนั้น การยอมไปกับผู้ชายที่ตนรักตามลำพังส่วนใหญ่เกิดขึ้น เพราะความรู้สึกไว้วางใจ เชื่อใจ และรู้สึกรักเขา แต่ยังไม่ได้คิดว่าอยากจะมีเพศสัมพันธ์กับเขา แต่ก็ไม่ทันได้ระวังตัวและไม่รู้เท่าทันความคิดคู่ของตน จึงทำให้เพศสัมพันธ์เกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย</p>
<p>เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง ” แหล่งที่มา : http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html</p>	<p>-หลักในการเลือกคู่ครองสภาพปัจจุบันชายและหญิงมักตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเองโดยไม่ขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และญาติพี่น้อง หรือผู้ใหญ่ จึงทำให้ชีวิตมีทั้งประสบผลสำเร็จและล้มเหลวได้ หลักในการเลือกคู่ครองโดยทั่วไปพอสรุปได้ดังนี้</p> <p>1.มีความรักเป็นพื้นฐาน เพราะความรักเป็นการแสดงความรู้สึกถึงความผูกพัน ความห่วงแหน ความห่วงใย จึงมีความรักใคร่ในคู่ครองที่เราเลือกและควรเลือกคู่ครองที่รักเรา</p>
<p>บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศ ” โดย นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</p>	<p>-ผู้หญิงกล้าแสดงออกมากขึ้น ...สมัยก่อนถ้าสาวชอบใจหนุ่มคนไหน ก็คงต้องสงวนท่าที สังคมไทยสมัยก่อนไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้น ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ชายเป็นฝ่ายจีบก่อน ผู้หญิงคงทำได้แค่ขม้ายชายตา</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html</p>	<p>-ปัจจุบันสาวไทยกล้าบอกรักชายหนุ่มมากขึ้น แทนที่จะมัวทอดสะพาน เหมือนแต่ก่อน</p>
<p>เรื่อง พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็นปัญหา แหล่งที่มา : http://www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/general/27.html</p>	<p>การแต่งตัวให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและ ความปลอดภัย เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก กางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ เป็นต้นจะเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย</p>
<p>เรื่อง ตัวตนทางเพศ/วิถีทางเพศ " จากสมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกา (American Psychological Association) แหล่งที่มา : http://www.apa.org/pubinfo/orient.html</p>	<p>วิถีทางเพศ คือ ความรู้สึกทางอารมณ์ ความดึงดูดสนใจทางเพศ รู้สึกเสนาหา รักใคร่ หรือรู้สึกติดเนื้อต้องใจต่อบุคคลหนึ่งที่ดำรงอยู่อย่างต่อเนื่อง</p> <p>นักจิตวิทยา นักจิตเวช และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพจิตเห็นตรงกันว่าการรักเพศเดียวกันไม่ใช่อาการป่วย วิปลาส หรือเป็นปัญหาทางอารมณ์แต่อย่างใด</p>
<p>บทความ เรื่อง " ค่านิยมในการรักรักนวลสงวนตัว " โดย จุ-จิราพร แหล่งที่มา : http://www.thammasatucm/forum/index.php?</p>	<p>การรักรักนวลสงวนตัว หมายถึง การทะนุถนอมดูแลตนเองให้บริสุทธิ์ อยู่ในวัยหนุ่มสาวให้ยาวนานที่สุด เมื่อมีความรักก็ไม่กล้าแสดงออกอย่างประเจิดประเจ้อต่อสายตาผู้อื่น แสดงกิริยาสุภาพเหมาะสมแต่งกายสุภาพไม่ล่อแหลม</p> <p>ยั่วยวนให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ไม่ชิงสุกก่อนห่ามดังนั้นค่านิยมในการรักรักนวลสงวนตัวยังถือว่าเป็นค่านิยมที่ควรอนุรักษ์ไว้ ช่วยแก้ปัญหาสังคม ช่วยสร้างคนให้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศ ” โดย นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html</p>	<p>มีคำกล่าวว่่า " ดูหนังดูละคร แล้วย้อนมาดูตัว "</p> <p>ดูภาพยนตร์ อ่านวรรณกรรม แล้วต้องพิจารณาปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม ค่านิยมใดที่ดี ไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่ก็ควรดำรงการปฏิบัติไว้ ค่านิยมใหม่ๆ แม้ดูทันสมัย ใ้ห้รู้ แต่หากนำชีวิตไปสู่ทางเสื่อม ก็มีวิจาร์ณญาณในการปฏิเสธ...ไม่จำเป็นต้องทำตามอย่างไร้สติ หากคนเราขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่รู้จักควบคุมความต้องการทางเพศ ต้องมีกิจกรรมทางเพศทุกครั้งที่มีความต้องการก็ไม่ต่างไปจากสิ่งมีชีวิตที่สมองส่วนหน้า ยังไม่พัฒนาเท่ามนุษย์</p>
<p>บทความ เรื่อง “แคมฟรอก : เทคโนโลยีใหม่ในค่านิยมเดิม ” แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ เสาร์ที่ 5 มกราคม 2550 http://saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=camfrog2</p>	<p>ปัจจุบันมีหลักสูตรสอนเพศศึกษาในโรงเรียนบางแห่งแล้ว แต่คงต้องประเมินว่าสามารถทำให้วัยรุ่นรู้เท่าทันเรื่องเพศได้จริงหรือไม่ หรือเป็นการสอนให้ท่องจำระบบชีววิทยา และต้องยอมรับ ว่า วัยรุ่นไม่ได้มีชีวิตอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังมีกลุ่มเพื่อนและการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ อย่างวัยรุ่นหญิงก็จะรับรู้ว่าจะต้องอ้วน</p>
<p>เรื่อง “ เพศศึกษาในต่างประเทศ ” แหล่งที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>ไม่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่เผชิญหน้ากับแนวโน้มปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เพิ่มขึ้น ยังมีอีกหลายประเทศที่ประสบปัญหาและมีข้อถกเถียงกันว่า จะให้ความรู้และสอนเพศศึกษากับวัยรุ่นอย่างไร มาดูประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงอย่างจีน ในนครเซี่ยงไฮ้มีผลการวิจัยว่าวัยรุ่นและผู้ใหญ่ให้การยอมรับเพศสัมพันธ์นอกสมรสมากขึ้น โดยเห็นว่าสตรีที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสก็ไม่ใช่เรื่องแปลกและถูกประณามอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควร โดยจากการสำรวจ</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง นักวิชาการซึ่งสังคมเปิดรับรักร่วมเพศมากขึ้น วิทยานิพนธ์ของโสัดแห่งที่มา : http://www.manager.co.th/Qol/ViewNews.aspx?NewsID=9520000074417</p>	<p>ศ.ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล อาจารย์ประจำ วปส.กล่าวว่า จากสถิติการจดทะเบียนสมรสชี้ชัดว่าการแต่งงานของคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มลดลง หรือช่วงวัยทำงานอายุ 25-41 ปี</p>
<p>เรื่อง “ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html</p>	<p>ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง ทำตัวให้เป็นสุภาพบุรุษ โดยช่วยเหลือปกป้องผู้หญิงในบางโอกาส ใช้วาจาให้สุภาพ ไม่แสดงอาการก้าวร้าวหรือเสียดสี เมื่อพบกันควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ ส่วนผู้หญิงก็ควรรู้จัก</p>
<p>เรื่อง “ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html</p>	<p>ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง ทำตัวให้เป็นสุภาพบุรุษ โดยช่วยเหลือปกป้องผู้หญิงในบางโอกาส ใช้วาจาให้สุภาพ ไม่แสดงอาการก้าวร้าวหรือเสียดสี เมื่อพบกันควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ ส่วนผู้หญิงก็ควรรู้จักวางตัวให้เหมาะสม</p>
<p>เรื่อง การดูแลตนเอง แหล่งที่มา : http://www.rcpsycht.org/cap/book04_17.php</p>	<p>การยอมรับทางสังคมที่แตกต่าง สังคมไทยยอมรับว่าผู้ชายที่ผ่านผู้หญิงก่อนแต่งงานนั้นไม่เสียหาย แต่ผู้หญิงที่ผ่านผู้ชายมาก่อนแต่งงานจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงที่มีตำหนิ ไรเกียรติ ถึงแม้ว่าในยุคปัจจุบันที่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่จะยอมรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ยอมรับได้ก็ตาม เรื่องการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งเป็นเรื่องที่ใครๆก็ทำ</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
	วัยรุ่นชายเองจะพอใจตัวเองมากๆที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของตนเอง แต่ผู้ชายไทยเกือบทุกคนที่จะแต่งงานก็จะเลือกผู้หญิงที่บริสุทธิ์มาเป็นแม่ของลูก
<p>เรื่อง มิติชายหญิง แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.oknation.net/blog/print.php?id=409012</p>	<p>ในเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของวัยรุ่นจะเห็นตัวอย่างได้ ชัดเจน เช่น หญิงไม่กล้าเรียนรู้เรื่องเพศ เนื่องจากสังคมกำหนดว่าหญิงที่ดีจะต้องไร้เดียงสาในเรื่องเพศ จึงทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจที่จะป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยจากปัญหาเรื่องเพศ แต่ชายหาความรู้ได้อย่างอิสระ ผิดบ้าง ถูกบ้าง ประกอบกับในสังคมไทยมีค่านิยมแต่เดิมว่าถ้าชายสามารถมีเพศสัมพันธ์กับหญิงได้หลายคนถือว่าเป็นคนมีฝีมือ เมื่อพลาดพลั้งมีเพศสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดปัญหาตามมามากมายโดยเฉพาะฝ่ายหญิง เช่น การตั้งครรภ์ในขณะที่ไม่พร้อม ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาการทำแท้งอันตราย การติดโรคทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ เป็นต้น ฝ่ายชายเองก็ได้รับผลกระทบ แต่มักจะน้อยกว่าหญิง เช่น ถูกสังคมตำหนิ ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีที่ฝ่ายหญิงเรียกเรื่อง</p>
<p>เรื่อง เพศสัมพันธ์ในชีวิตคู่ ต้องसान มีโซ่สลายสัมพันธ์ แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.weddingmind.com/contents/view.php?id=58</p>	<p>http://www.weddingmind.com/contents/view.php?id=58</p> <p>เพศสัมพันธ์ในชีวิตเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่คู่สมรสต้องทำความเข้าใจให้ดีเพราะเปรียบเหมือนดาบสองคม ตัวหนึ่งสามารถใช้เพื่อสานสัมพันธ์เพราะชีวิตสมรสให้ยืนยาว อีกด้านหนึ่งหากใช้ผิดก็สามารถสลายสัมพันธ์ชีวิตสมรสให้ล่มสลายลงได้จึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีใช้อย่างถูกต้อง เพศสัมพันธ์ก่อให้เกิดความสุข ได้มากพอๆกับก่อให้เกิดความทุกข์ขึ้นอยู่กับการคิดและการแสดงออกของคู่สมรส สาเหตุของการหย่า</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมา เป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
	<p>ร้างจำนวนไม่น้อยเกิดจากการ "คิดผิด" และ "ทำผิด" เกี่ยวกับ การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา อาทิ คิดว่าน่าละอาย ต้องปกปิดสามีหรือภรรยา อาจมีกรอบความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าละอาย เป็นเรื่องที่ไม่ควรกล่าวถึงความรู้สึกของตนอย่างเปิดเผย ความคิดเช่นนี้จะส่งผลต่อชีวิตสมรส ทำให้สามีภรรยาไม่กล้าแสดงออกถึงความรู้สึกของตนโดย เฉพาะภรรยามีแนวโน้มที่จะเก็บกดความรู้สึกทั้งที่ชอบและไม่ชอบไว้โดยไม่กล้าสื่อสารต่างๆกับสามี ทำให้สามีไม่มีโอกาสรับรู้ และเข้าใจความต้องการของภรรยา</p> <p>คิดว่าขาดไม่ได้เลยในชีวิตคู่ คู่สมรสจำนวนไม่น้อยที่ต้องเดินทางมาถึงจุดแห่งการหย่าร้าง เนื่องมาจากความคิดผิดๆว่าเรื่องเพศเป็นความกระหายที่ต้องได้รับการตอบสนอง เช่น เดียวกับการกระหายน้ำหรืออาหาร จึงทำให้มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น เมื่อคู่สมรสไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ไม่ ว่าด้วยสาเหตุผลใด ความสัมพันธ์ระหว่างกันก็เริ่มเหินห่าง ความรักก็จืดจางลง และเริ่มไปหาการตอบสนองจากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นสิ่งที่มักนำไปสู่การนอกใจ และตามด้วยการหย่าร้างในที่สุด</p>
<p>เรื่อง บทบาทของผู้ชายในครอบครัวไทย แหล่งที่มา : http://www.marketeer.co.th/inside_detail.php?inside_id=1296</p>	<p>ผลการวิจัยค่อนข้างชี้ชัดว่าบทบาทหน้าที่ของผู้ชายในครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยพบว่าผู้ชายทำงานยุคใหม่ทุกวันนี้ทำตัวเป็นพ่อบ้าน คือเอาใจใส่ดูแลครอบครัวมากกว่าแต่ก่อน และเข้ามามีส่วนช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ในบ้านมากยิ่งขึ้น ส่วนการยึดติดกับค่านิยมเก่า ๆ ของบทบาทความเป็นผู้นำ หรือความไม่เสมอภาคทางเพศในสถาบันครอบครัวมีน้อยลง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง 85 % มองบทบาทของตนเองในครอบครัวในฐานะเพื่อนคู่คิด</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง พฤติกรรมทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type1/health03/04/contents/hs26.html</p>	<p>อิทธิพลของวัฒนธรรม วัฒนธรรมหมายถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่คนสร้างขึ้นและปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยการถ่ายทอดไปสู่สมาชิก รุ่นต่อไป วัฒนธรรมจึงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมโดยมีความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากของวัฒนธรรมในแต่ละสังคม</p> <p>อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่สำคัญมีดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศและการปฏิบัติตนต่อทางเพศตรงข้าม เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ 2. ค่านิยมทางเพศ 3. การพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยระหว่างพ่อแม่กับลูก
<p>เรื่อง ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html</p>	<p>การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขได้โดยใช้สติปัญญาหาวิธีแก้ไขให้ถูกต้องได้ การควบคุมตนเองได้เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาได้เป็นส่วนมาก เช่น เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศแต่ไม่ใช่เวลาและโอกาสที่ถูกต้องเหมาะสมที่จะปลดปล่อยไปตามธรรมชาติได้ก็ต้องหาวิธีควบคุมตนเอง ดังนี้ ออกกำลังกายหรือทำงานที่ต้องออกแรงมากขึ้น เพื่อให้จิตใจไป จดจ่ออยู่กับการเล่นหรือการทำงานนั้น</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง “ค่านิยมของวัยรุ่นไทย” แหล่งที่มา : http://swu141km.swu.ac.th/index.php/</p>	<p>การที่สังคมไทยได้รับเอาค่านิยมต่างชาติเหล่านี้เข้ามา ก็มีข้อดีตรงที่ว่าคนในสังคมมีความสะดวกสบายใช้ชีวิตอย่างสนุกสนาน และดูเป็นสังคมที่พัฒนาก้าวหน้าและทันสมัย แต่ข้อเสียที่ตามมาก็มีมากมาย คือ เยาวชน และกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ ได้ปลูกฝังที่จะใช้ชีวิตตามค่านิยมคนต่างถิ่น และลี้มวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของไทยไปจนหมดสิ้น นอกจากนั้นแล้วค่านิยมเหล่านี้ยังมีผลกระทบโดยตรงกับวัยรุ่น ที่มีนิสัยชอบลองของใหม่ๆ เช่น ค่านิยมสังคมอินเทอร์เน็ต ค่านิยมเสื้อผ้าสวยเดี่ยว เกาะอก นุ่งสั้น ค่านิยมอาหาร Fast food ค่านิยมความรักของหนุ่มสาวแบบชาวตะวันตก เป็นต้น</p>
<p>ชื่อเรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผู้แต่ง ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวิทนา อารีพรรค แหล่งที่มา : หนังสือ เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอภาค 1</p>	<p>เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น อารมณ์เพศของทั้งชายและหญิงจะรุนแรงขึ้นจึงเป็นแรงผลักดันที่จะต้องได้รับการตอบสนอง นอกจากนั้นในเด็กหนุ่มลูกอึดจนทะและต่อมที่เกี่ยวข้องจะเริ่มทำงานโดยการผลิตน้ำอสุจิจากมาตลอดเวลา ทำให้เขาต้องปลดปล่อยมันออกมาเป็นระยะๆ และวิธีที่ง่ายที่สุดก็คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (สุวิทนา อารีพรรค, 2550 : 163)</p>
<p>เรื่อง “ วิกฤติเช็ทซ์วัยรุ่น สัญญาณร้าย...สาวไทยเสี่ยงมะเร็ง ” แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550</p>	<p>ปฏิเสธไม่ได้ว่าสังคมไทยเวลานี้กำลังกังวลกับปัญหาเรื่องเช็ทซ์ในวัยรุ่น มีข่าววัยรุ่นทั้งลูก ชาววัยรุ่นโชว์เช็ทซ์ผ่านอินเทอร์เน็ต ถ่ายทอดพฤติกรรมทางเพศผ่านทางวิดีโอคลิปเหล่านี้ เป็นผลพวงจากสังคมวัตถุนิยมพ่อแม่ให้เวลากับลูกน้อยลง สังคมมีพื้นที่สาธารณะรองรับกิจกรรมของวัยรุ่นน้อยบวกกับสื่อลามก แพร่หลายเพิ่มขึ้น กลายเป็นสิ่งยั่วยุทางเพศไม่รู้ตัว</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง ปัญหาของวัยรุ่นเที่ยวกลางคืนแล้วมีพฤติกรรมแบบ one Night stand</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.cablephet.com/board/n_view.php?nc_id=18&n_id=1847</p>	<p>บางครั้งการเปลี่ยนแปลงและการยอมรับเอาวัฒนธรรมจากต่างชาตินั้นมีทั้ง รับเอาในเรื่องของการแต่งตัว การเล่นเกม ฟังการใช้ชีวิต หรือแม้กระทั่งการปฏิบัติตัว สองประเด็นหลังนี้ถือว่าเป็นการรับวัฒนธรรมที่ค่อนข้างล่อแหลมและน่าเป็นห่วงกว่าเรื่องอื่นๆ เพราะปัจจุบัน วัยรุ่นของไทยมีการ รับเอาวัฒนธรรมที่ผิดๆมาเป็นแบบอย่างมากขึ้นซึ่งนับวันการเลียนแบบในสิ่งผิดๆ ก็นำไปสู่การสร้างปัญหาที่นับวันก็จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยพฤติกรรมที่เรียกว่า one night stand คือการที่ผู้หญิงหรือผู้ชายออกไปเที่ยวกลางคืนตามสถานบันเทิง อาทิ เคาท์ ับ บาร์ และเมื่อเจอคนที่ถูกใจ ได้เข้าไปพูดคุยถกคอก สุดท้ายก็จะไปจบลงที่การมีเพศสัมพันธ์กัน แม้ว่าจะเพิ่งรู้จักกันได้ไม่นาน และเมื่อผ่านพ้นค่ำคืนนั้นไปก็ต่างคนต่างไปไม่มีอะไรเป็นข้อผูกมัดต่อกัน พฤติกรรมแบบนี้ถ้าหากพูดแบบไทยๆ เรียกได้ว่าเป็น เซ็กซ์ชั่วคราว หรือความสัมพันธ์กันเพียงชั่วคราว ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับ one night stand ในสังคมไทยไม่ใช่เรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่ได้มีมานานแล้ว</p>
<p>เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html</p>	<p>การเที่ยวเตร่กับเพื่อนยามวิกาล การถูกเนื้อต้องตัว การนัดเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น การที่วัยรุ่นยอมรับวัฒนธรรมข้ามชาติดังกล่าวมาใช้ในสังคมไทยมากขึ้น โดยไม่คิดพิจารณาให้ถ่องแท้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ว่าสิ่งใดควรกระทำและสิ่งใดไม่ควรกระทำ นับเป็นการลบล้างขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้สูญสิ้นไป ซึ่งเท่ากับเป็นการทำลายเอกลักษณ์ของชาติไทย และยิ่งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากขึ้น</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง ค่านิยมทางเพศและการปรับตัวทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html</p>	<p>ในปัจจุบันวัยรุ่นจำนวนหนึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศในลักษณะของคู่วัย ซึ่งวัยรุ่นบางราย การมีคู่วัยนับเป็นปัญหา เพราะเป็นวัยที่ต้องศึกษาเล่าเรียนต้องอาศัยเงินจากพ่อแม่ทุกคนต้องใช้เงินอย่างจำกัดและพอดีกับฐานะของตนเอง แต่เมื่อมีคู่วัย จะต้องใช้เงินเพิ่มขึ้นในการเอาใจคู่วัย ซึ่งเป็นค่านิยมที่ผิดๆ ตามอย่างเพื่อนในทางที่ผิด นอกจากนี้ในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นบางคนในปัจจุบัน อาจประพฤติตนเลียนแบบภาพยนตร์ หรือการแสดงออกของวัยรุ่นตะวันตก มีการแสดงความรักกันอย่างเปิดเผย ซึ่งจะพาตนเองไปสู่สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และความปลอดภัยของตนเองได้</p>
<p>เรื่อง “สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นวิกฤติ ”</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16</p>	<p>ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศและการมีชีวิตรอบคอบรั้ว ทัศนคติต่อการมีแฟน การมีเพศสัมพันธ์และบทบาทหญิงชาย จากการศึกษาวิจัยกับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน พบว่า ทั้งชายและหญิงมีทัศนคติว่า การมีคู่อายคนหรือมีกิ๊ก (อาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กันก็ได้) เป็นเรื่องทันสมัย ถ้าไม่มีเพื่อนจะล้าสมัย มีเพื่อต้องการแสวงหาคนที่ใช่ที่สุด เป็นการเติมสีสันให้ชีวิต ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า เป็นคนที่สังคมต้องการ ได้ทำอะไรที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจ</p>
<p>เรื่อง “ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ ”</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html</p>	<p>ภาพการแต่งกายของวัยรุ่น ภาพการแสดงความรักอย่างเปิดเผย การแสดงกิริยามารยาทของวัยรุ่น วิถีชีวิตของวัยรุ่นต่างชาติ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมไทยอย่างมากเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชื่นชอบดาราดารา ชอบเลียนแบบ</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นวิกฤติ</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16</p>	<p>ส่วนความรู้เรื่องยาเม็ดคุมกำเนิดและผลข้างเคียง พบว่าวัยรุ่นทั้งหญิงและชายขาดความรู้ในเรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่วัยรุ่นนิยมใช้ยา Prostinor หรือ Madonna แต่ก็ไม่รู้เลยว่ายาดังกล่าวมีประสิทธิภาพต่ำและมีผลข้างเคียงมาก ทำให้มีเลือดออกประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ อาเจียน ทำลายการทำงานของตับ เป็นต้น ทำให้วัยรุ่นต้องเสี่ยงต่อสุขภาพในหลาย ๆ ด้านจากผลข้างเคียงของยาและการใช้ยาที่ไม่ถูกต้อง (พิมพ์วิมลบุญมงคล, 2544)</p>
<p>บทความ เรื่อง วิกฤติเช็กซ์วัยรุ่น สัญญาณร้าย...สาวไทยเสียงมะเร็ง</p> <p>แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550</p>	<p>หัวหน้าคลินิกเพื่อนวัยทีน บอกเล่าถึงวิกฤติปัญหาวัยรุ่นต่อว่าปัญหาการตายของวัยรุ่นลำดับที่หนึ่งเหมือนกันทุกประเทศคืออุบัติเหตุ ปัญหาลำดับที่สองที่เรากำลังเจอปัญหาอย่างหนักหน่วงเลยคือสาเหตุการตายของวัยรุ่นไทย สาเหตุการตายจากโรคเอดส์ สะท้อนปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มมากขึ้นทั่วโลก มีการรายงานเหมือนกันในกลุ่มเยาวชนไม่ว่าจะเป็น อายุ 15-24 ปี ถือว่าอายุมากที่สุดเทียบกับสถิติ ไม่ว่าจะเป็นนองในแท้ นองในเทียม หูดหงอนไก่ เหล่านี้เป็นเชื้อที่ก่อให้เกิดมะเร็งปากมดลูก จากสถิติทั่วโลก สมมุติ 100 คนที่ไปหาหมอด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทุกวัย กลุ่มไปหามากที่สุด คือ “วัยรุ่น” โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนกลาง</p>
<p>เรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น”</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=388</p>	<p>พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่วัยอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการหรือคู่นอนโดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย การมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน</p>

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากบทความเพื่อนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา(ต่อ)

บทความ	สาระสำคัญที่แสดงถึงค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
<p>เรื่อง “บทความ เรื่อง “ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ”</p> <p>แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ ข่าวสด ฉบับที่ 5055 [หน้าที่ 32]</p> <p>ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2547</p>	<p>การอยู่หอพักเอกชนตามลำพัง ไม่มีการควบคุม นักศึกษาจึงมีเสรีเต็มที่ อาจจะถูกชักนำไปในทางที่ผิดได้ จะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรวมทั้งอารยธรรมตะวันตก เช่น ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัว ซึ่งค่านิยมนี้ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน และมักจะมีการทำแท้งในที่สุด ซึ่งล้วนเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลต่อค่านิยมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงนั้น</p>
<p>เรื่อง ปัญหาที่พบบ่อยในช่วงที่กำลังศึกษาในระดับ อุดมศึกษา</p> <p>โดย อ.ดร.วุฒิพงษ์ ลิ้มปิวิโรจน์</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>home.kku.ac.th/genedu/000131/docfile/.../unit06/unit6_1.doc</p>	<p>ปัจจุบันวัยรุ่นมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กันเองในหมู่วัยรุ่นมากขึ้น ทำให้เกิดความขัดแย้งด้านค่านิยม ระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองและครู/อาจารย์ รวมถึงการก่อให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ ได้แก่ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง</p>

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ สํารวจเพศวิถีของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน วิเคราะห์รายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต พัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และการเป็นแกนนำนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและปัญหาทางเพศในวัยรุ่น ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ด้านพัฒนานักศึกษา อาจารย์ด้านวินัย อาจารย์ที่สอนรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศวิถี จิตแพทย์ และ/นักจิตวิทยา รวมทั้งผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น
2. นิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (ประเภทจำกัดรับ) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาวิทยาลัยราชชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและปัญหาทางเพศในวัยรุ่น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมี 7 ประเภท คือ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ด้านพัฒนานักศึกษา อาจารย์ด้านวินัย อาจารย์ที่สอนรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศวิถี จิตแพทย์และ/นักจิตวิทยา รวมทั้งผู้ทำงาน

เกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น ซึ่งไม่สามารถหาจำนวนที่ชัดเจนได้ จึงใช้ประเภทของกลุ่มตัวอย่างเป็นฐาน กำหนดประเภทละ 2 คน เพื่อยืนยันซึ่งกันและกัน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 14 คน โดยเลือกด้วยเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 1) เคยเขียนบทความเกี่ยวกับ ปัญหาทางเพศในวัยรุ่น
- 2) แต่งตำราเกี่ยวกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น
- 3) ทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น

2. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชน ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane) (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, 2544)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดได้ เท่ากับ 5 % (0.05)

ขนาดของประชากร คือ จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่ากับ 98,704 คน ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2550 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{98,704}{1+98,704(0.05)^2}$$

$$= 398.385 \text{ คน}$$

จากการคำนวณขนาดตัวอย่าง ได้ตัวอย่างจำนวน 400 คน

การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ออกเป็น 4 กลุ่มย่อย คือ . มหาวิทยาลัยของรัฐ (จำกัดรับ) 7 สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 สถาบัน มหาวิทยาลัยราชชมงคล 2 สถาบัน และมหาวิทยาลัยเอกชน 11 สถาบัน

ขั้นที่ 2 จัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม แยกตามสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนครบทั้ง 3 กลุ่มวิชาคือ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนไม่ครบทั้ง 3 กลุ่มวิชา นำเสนอด้วยตารางดังนี้

ตารางที่ 3 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาแยกตามการเปิดสอนครบและไม่ครบ 3 กลุ่มวิชา

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	กลุ่มวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี	
	เปิดสอนครบ 3 กลุ่มวิชา	เปิดสอนไม่ครบ 3 กลุ่มวิชา
สถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ - มหาวิทยาลัยศิลปากร 	<ul style="list-style-type: none"> - สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	<ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา - มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต - มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม - มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ เจ้าพระยา 	<ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร - มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชมงคล	-	<ul style="list-style-type: none"> - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยเอกชน	- มหาวิทยาลัยสยาม	<ul style="list-style-type: none"> -มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต -มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร -มหาวิทยาลัยเกริก -มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต -มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น -มหาวิทยาลัยศรีปทุม -มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย -มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ -มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต -มหาวิทยาลัยธนบุรี

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550

ขั้นตอนที่ 3 ทำการสุ่มรายชื่อสถาบันอุดมศึกษา ในแต่ละกลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ครบ 3 กลุ่มวิชา และเปิดสอนไม่ครบ 3 กลุ่มวิชา ในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มีจำนวนมากกว่า 1 แห่ง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก สถาบันอุดมศึกษา กำหนดจำนวนตัวแทนสถาบันอุดมศึกษา ร้อยละ 50 ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ครอบคลุมทุกประเภทของสถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันมากที่สุด (Heterogeneous) นำเสนอด้วยตารางดังนี้

ตารางที่ 4 รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา	กลุ่มวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี	
	เปิดสอนครบ 3 กลุ่มวิชา	เปิดสอนไม่ครบ 3 กลุ่มวิชา
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา - มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	- มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชมงคล	-	- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยเอกชน	- มหาวิทยาลัยสยาม	- มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ - มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต - มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น - มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย - มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ขั้นตอนที่ 4 ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันการศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการเทียบสัดส่วนจากจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดของสถาบันการศึกษาที่เลือกเป็นตัวแทน และกำหนดจำนวนตัวอย่างผู้ชายและผู้หญิงเท่ากัน นำเสนอด้วยตารางดังนี้

ตารางที่ 5 ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวน น.ศ. ชั้นปีที่ 1 (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	เพศ (คน)	
			ชาย	หญิง
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	5,288	40	20	20
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	3,327	26	13	13
3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	4,883	38	19	19
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2,707	22	11	11
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	4,404	34	17	17
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	4,197	32	16	16
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	2,261	18	9	9
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	3,944	30	15	15
9. มหาวิทยาลัยสยาม	3651	28	14	14
10. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	5,757	44	22	22
11. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	5,567	42	21	21
12. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	3,480	28	14	14
13. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	2,287	18	9	9
14. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	707	6	3	3
รวม	52,460	406	203	203

3. กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาการจัดการนวัตกรรมสังคม กับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและความงาม และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและการดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อต้องการความหลากหลายทางความคิด และลักษณะตามธรรมชาติของนักศึกษาจากสาขาต่างๆ ในการแสดงออกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการทดลอง ได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อน-สอบหลัง (One Group Pretest - Posttest Design) และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน คัดเลือกนักศึกษาเป็นแกนนำนักศึกษา เพื่อติดตามผลความตระหนักทางเพศวิถี เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

- 1) แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและวัยรุ่น
- 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
- 3) แบบวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาบัณฑิต
- 4) แบบวัดทัศนัยประยุกต์
- 5) แบบวัดความรู้ด้านเพศวิถี

รายละเอียดเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้

1) แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและวัยรุ่น ผู้ทรงคุณวุฒิในงานวิจัยนี้ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ด้านพัฒนานักศึกษา อาจารย์ด้านวินัย อาจารย์ที่สอนรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศวิถี จิตแพทย์และ/นักจิตวิทยา รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น การสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured or standardized interview)

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อคำถาม เพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีความชัดเจนครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

แบบสัมภาษณ์ แบ่ง เป็น 3 ส่วน ดังนี้ (ภาคผนวก ข)

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ
- ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน ประกอบด้วย

- 1) การแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับ คู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ
- 2) ปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน
- 3) แนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิภาคเดิม ที่พักในปัจจุบัน การได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และบุคคลที่นักศึกษาปรึกษาเมื่อนักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง

เพศ รวมทั้งความต้องการของนักศึกษาในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา

- ส่วนที่ 2 คำนียมทางเพศของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เนื้อหาครอบคลุมหัวข้อ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ จำนวน 40 ข้อ โดยสอบถามเกี่ยวกับ คำนียมทางเพศของนักศึกษา คำถามในแบบสอบถาม มีความหมายทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยคำถามที่มีความหมายทางด้านบวก มีจำนวน 16 ข้อ คือ ข้อ 2, 3, 5, 7, 8, 9, 11, 17, 20, 27, 28, 31, 32, 34, 38, 39 และมีความหมายทางด้านลบ จำนวน 24 ข้อ คือ ข้อ 1, 4, 6, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30, 33, 35, 36, 37, 40 ซึ่งตามแบบมาตราวัดของลิเคิร์ทสเกล (Likert Scale) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คำถามเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5 คะแนน
เห็นด้วย	=	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1 คะแนน

- คำถามเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1 คะแนน
เห็นด้วย	=	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5 คะแนน

ดังนั้น ในคำถาม 40 ข้อ ผู้ตอบมีโอกาสได้คะแนนสูงสุด เท่ากับ 200 คะแนน คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 40 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50-5.00 (คะแนนระหว่าง 168.01-200.00)	หมายถึง
อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50-4.49 (คะแนนระหว่าง 136.01-168.00)	หมายถึง
อยู่ในระดับ เห็นด้วย	
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49 (คะแนนระหว่าง 104.01-136.00)	หมายถึง

อยู่ในระดับ ไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50-2.49 (คะแนนระหว่าง 72.01-104.00) หมายถึง

อยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00-1.49 (คะแนนระหว่าง 40.1-72.00) หมายถึง

อยู่ในระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

- ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายหรือมีผลเสียกับนักศึกษาหรือคู่รัก และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยจำนวน 25 ข้อ โดยสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา คำถามเป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ ทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยมีคำถามที่มีความหมายทั้งด้านบวก จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 3, 5, 20 และข้อ 22 มีความหมายทั้งด้านลบ จำนวน 21 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 24 และข้อ 25 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำถามด้านบวก ปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวันให้ 2 คะแนน ปฏิบัติเป็นบางครั้งหรือปฏิบัติเกือบทุกสัปดาห์ ให้ 1 คะแนน ไม่เคยปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

คำถามด้านลบ ปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวันให้ 0 คะแนน ปฏิบัติเป็นบางครั้งหรือปฏิบัติเกือบทุกสัปดาห์ ให้ 1 คะแนน ไม่เคยปฏิบัติ ให้ 2 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อคำถาม ผู้วิจัยปรับแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.826

3) แบบวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไปในระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาโดย สํารวจและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี เพื่อนำมากำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์รายวิชา จากการสำรวจและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี พบว่า คำสำคัญที่ควรนำมาเป็นเกณฑ์ ในการวิเคราะห์รายวิชา คือ พัฒนาการทางเพศ (Sexual Development) สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) สัมพันธภาพ (Relation) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skills) สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) และ

บทบาททางเพศ (Gender Role) คำทั้ง 7 คำนี้ เป็นประเด็นสำคัญในกรอบโครงสร้างเนื้อหา เพศศึกษาของกรมอนามัย และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (กรมอนามัย, 2544 : ออนไลน์)

- วิธีการวิเคราะห์รายวิชา ในหลักสูตรศึกษาทั่วไปเพื่อศึกษาดูว่า มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเพศวิถีหรือไม่ โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากคำอธิบายรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรศึกษาทั่วไป มาเปรียบเทียบกับคำสำคัญที่กำหนดเป็นเกณฑ์ โดยพิจารณาคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชาต่างๆ ว่าตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ถ้าตรง ถือว่ามีเนื้อหาที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในรายวิชานั้นๆ โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้ คือ ติดตามตามคำสำคัญก่อน โดยเฉพาะคำสำคัญที่คลุมเครือหรือคำที่ใกล้เคียงกับเกณฑ์ เพื่อพิจารณาว่ามีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4) แบบวัดอัตรานัยประยุกต์ เป็นข้อสอบความเรียงแบบประยุกต์ (Modified Essay Question, MEQ) ผู้วิจัยสร้างเป็นคำถามแบบอัตรานัย โดยกำหนดสถานการณ์จำลอง 4 เรื่อง ได้แก่ (1) การรักษานวลสงวนตัวควรค่าแก่การยึดถือ (2) ต้องรู้จักเอาตัวรอด (3) อย่าชิงสุกก่อนห่าม (4) ควรมีรักเมื่อถึงเวลาอันควร โดยแต่ละเรื่องมีลักษณะเป็นการเสนอสถานการณ์ ตามลำดับเหตุการณ์ แล้วแทรกคำถามเป็นระยะๆ คำถามเป็นแบบสอบปลายเปิดที่ข้อสอบกำหนดให้ผู้สอบต้องหาคำตอบมาตอบเองโดยอาศัยข้อมูลที่กำหนดให้ เมื่อได้คำตอบแล้ว ผู้สอบจึงจะไปทำคำถามต่อไปซึ่งมีข้อมูลมาเสนอให้เพิ่มเติม ซึ่งอาจทำให้ผู้ถูกสอบรู้ว่าคำตอบที่ตอบไปแล้วผิด แต่จะกลับไปแก้คำตอบไม่ได้ หรือจะไปเปิดดูข้อมูลของคำถามที่อยู่ถัดไปไม่ได้ ไม่มีการชี้แนะคำตอบ ผู้ตอบข้อสอบต้องสังเคราะห์คำตอบเอง จึงสะท้อนกระบวนการคิด และการแก้ปัญหาแต่ละขั้นตอนของผู้สอบ รวมทั้งผู้สอบต้องใช้ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อคิดหาคำตอบเองอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพบนพื้นฐาน ของการปฏิบัติจริง ซึ่งจะทำให้ผู้สอบได้แสดงความสามารถในการประยุกต์ความรู้ต่างๆ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548: 189, เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์, 2539: 77) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ข้อสอบอัตรานัยประยุกต์เป็นการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอนแล้ว ข้อสอบอัตรานัยประยุกต์ทั้งฉบับมีจำนวนคำถามทั้งหมด 32 ข้อ ใช้เวลาทำข้อสอบ 60 นาที

นำข้อสอบอัตรานัยประยุกต์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงของสถานการณ์จำลองและข้อคำถาม ซึ่งในด้านเนื้อหาของสถานการณ์จำลอง และข้อคำถามนั้นผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเนื้อเรื่องให้ทันสมัย ตรงกับสภาพจริงตามลำดับการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ และปรับปรุงภาษาให้ชัดเจนขึ้น เหมาะสมกับวัยของตัวละครในสถานการณ์จำลองรวมทั้งสื่อความหมายตรงตามต้องการ

การสร้างโมเดลคำตอบ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบอัตนัยประยุกต์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์สาขาต่างๆของสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 12 คน เป็นเพศหญิง 6 คน เพศชาย 6 คน มีอายุระหว่าง 30 – 60 ปี เพื่อตรวจสอบภาษา ความเหมาะสมของแบบสอบอีกครั้งและทำการตอบแบบสอบ เพื่อนำคำตอบมาสร้างเป็นโมเดลคำตอบ ตลอดจนหาเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบสอบแต่ละข้อ

หลังจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนส่งแบบสอบคืนมา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบทั้งหมดของผู้เชี่ยวชาญ 12 ชุดมารวบรวมคำตอบและพิจารณาเลือกเป็นโมเดลคำตอบ โดยตั้งเกณฑ์ความสอดคล้องของคำตอบของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ผ่านเกณฑ์มาสร้างเป็นโมเดลคำตอบ

การกำหนดน้ำหนักคะแนน ผู้วิจัยใช้ตามแบบของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (Feletti, 1980) อ้างตาม เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์, 2539: 79) คือถ้าตอบถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ 1 คะแนน ตอบไม่ถูกต้องตามเกณฑ์ได้ 0 คะแนน

การกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการทำแบบสอบอัตนัยประยุกต์แต่ละข้อ และรวมทั้งฉบับ โดยการวิเคราะห์เวลาที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 12 คนใช้ในการตอบคำถามและนำมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อหาค่าเวลาที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา และได้ปรับปรุงเวลาให้มากขึ้นอีกร้อยละ 30 ตามแนวคิดของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก (Feletti and Smith, 1986 อ้างตาม เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์, 2539: 81)

5) แบบประเมินความรู้ทางด้านเพศวิถี เป็นลักษณะคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ถูก-ผิด โดยมีเนื้อหาครอบคลุม พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ ทักษะส่วนบุคคล สัมพันธภาพ สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบประเมินความรู้ด้านเพศวิถีไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อคำถาม ผู้วิจัยปรับแบบประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) ได้เท่ากับ .734 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548: 73)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สสำรวจพฤติกรรมและค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกประเทศ เช่น ข่าว บทความ เอกสารการประชุมวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสังเคราะห์กรอบพฤติกรรมและค่านิยมทางเพศของนักศึกษา

1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษา ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ด้านพัฒนา นักศึกษา อาจารย์ด้านวินัย อาจารย์ที่สอนรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศวิถี จิตแพทย์และ/นักจิตวิทยา รวมทั้งผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น

1.3 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์สาระที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2

1.4 นำแบบสอบถามไปใช้กับนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชชมงคล มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในกลุ่มตัวอย่างที่ระบุในตารางที่ 5

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศวิถีหลักสูตรศึกษาทั่วไปและพัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

2.1 สสำรวจและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวกับเพศวิถีประกอบกับผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นคำสำคัญหรือประโยคสำคัญในการวิเคราะห์จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน ในรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป

2.2 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรศึกษาทั่วไปว่ามีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนดไว้หรือไม่

2.3 นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และข้อ 2.2 มาเป็นข้อมูลในการกำหนดเนื้อหาวิชาที่ตรงกับปัญหา ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนความต้องการในการเรียนรู้เพศวิถีของนักศึกษาในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

2.4 ร่างและจัดทำรายละเอียดของรายวิชา เพื่อสร้างรายวิชาขึ้นมาใหม่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาบัณฑิต รายวิชาที่พัฒนาขึ้นเป็นรายวิชาที่มุ่งเสริมสร้างความตระหนักรู้ทางเพศวิถีของนักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต โดยบูรณาการการเรียนการสอนเพื่อเชื่อมโยงสาระของศาสตร์ด้าน สังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีวิธีดำเนินการดังนี้

- 1) กำหนดชื่อรายวิชา
- 2) กำหนดหน่วยกิต
- 3) สร้างรายวิชา โดยเขียนประมวลรายวิชาตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ กำหนดลักษณะรายวิชา กำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา กำหนดเนื้อหาและพิจารณาสัดส่วนของเนื้อหา กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน และกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2.5 ทำแผนการสอน ตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ การกำหนดเรื่อง จำนวนคาบ การกำหนดสาระสำคัญหรือความคิดรวบยอด กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดสื่อการเรียนการสอน กำหนดการวัดผลและประเมินผล

2.6. เขียนเอกสารรายวิชา ประกอบด้วยรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้ คือ เอกสารประกอบการสอนและคู่มือการใช้รายวิชา

2.7. ตรวจสอบรายวิชา เพื่อประเมินความเหมาะสมของรายวิชาและความสอดคล้องระหว่างรายวิชาและกระบวนการสอน มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

- ส่งรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่ได้พัฒนาขึ้นพร้อมแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านเพศวิถี จำนวน 4 คน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสม
- นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีให้มีความสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.1 การเตรียมการสอน โดยเลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สำหรับการทดลองใช้รายวิชา ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 30 คน โดยผู้วิจัย

- ติดต่อขอความร่วมมือจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่รับผิดชอบดูแลนักศึกษาคณะต่างๆ อาจารย์

ฝ่ายกิจการนักศึกษาและสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเพื่อขอความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะต่างๆมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

- ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้ทางด้านเพศวิถีที่นักศึกษาจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของตนเองและบุคคลใกล้ชิด และเปิดรับสมัครกลุ่มตัวอย่าง ที่ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

- เตรียมความพร้อมนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนโดยการชี้แจงรายละเอียดของวิธีการเรียนการสอน และวิธีการประเมินผล

3.2 การดำเนินการเรียนการสอน ผู้วิจัยสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่เป็นอาสาสมัครทดลองเรียนรายวิชาที่พัฒนาขึ้นด้วยความสนใจตามแผนการสอนที่จัดทำ เป็นระยะเวลา 15 ครั้ง และประเมินผลการเรียนการสอนภายหลังเสร็จสิ้นการสอนแล้ว

3.3 การประเมินผล ทำการประเมินผลดังนี้

1) การประเมินความตระหนักด้านความรู้ ประเมินโดยแบบทดสอบความรู้ทางด้านเพศวิถี และการจัดกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียน ตลอดระยะเวลาที่จัดการเรียนการสอน ได้แก่ การทำรายงาน และการนำเสนอรายงาน การวิเคราะห์กรณีศึกษา แฟ้มสะสมงาน การสอบ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

2) การประเมินความตระหนักด้านค่านิยม ประเมินโดยแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

3) การประเมินความตระหนักด้านพฤติกรรมประเมินโดยแบบอัตนัยประยุกต์ (MEQ) แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และแบบสังเกตพฤติกรรมนักศึกษา

4) ประเมินผลภาพรวมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน ผู้เรียน และผู้สอน

5) ประเมินการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำนักศึกษาทางด้านเพศวิถี โดยวิธีติดตามผลนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้เรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเรียบร้อยแล้ว เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำโดยแกนนำนักศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านเพศวิถี มีความกระตือรือร้นในการเป็นแกนนำ เป็นแบบอย่างที่ดีทางเพศวิถี โดย

- ประเมินความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านเพศวิถีด้วยแบบประเมินความรู้ทางด้านเพศวิถีโดยผลการทดสอบความรู้ทางเพศวิถีต้องได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 80

- สังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางด้านเพศวิถีของนักศึกษา

แกนนำ

- ประเมินความเข้มแข็งและความกระตือรือร้น ในการเป็นแกนนำนักศึกษา จาก การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การเข้าร่วมกิจกรรมในระหว่างการเรียนรู้ศาสตร์เพศวิถี
- จัดเวทีเสวนา (Forum) เพื่อกำหนดแนวทางในการรณรงค์ แก้ไขปัญหาทางเพศ ในสถาบันอุดมศึกษา โดยระดมความคิดเห็นจากนักศึกษาที่สมัครเป็นแกนนำนักศึกษา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อขยายผลความรู้ทางด้านเพศวิถีให้แก่เพื่อนนักศึกษา นักศึกษารุ่นพี่และรุ่นน้องให้ตระหนักทางเพศวิถีในสถาบันอุดมศึกษา
- ประเมินผลการดำเนินงาน ความเข้มแข็ง ความกระตือรือร้นและพัฒนาการ ของแกนนำนักศึกษาด้วยการอภิปรายกลุ่ม

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งตามประเภทข้อมูลที่เก็บได้ 2 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลจากเอกสาร โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ รายงานการวิจัย รวมถึงข้อมูล อ้างอิงทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
2. ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ดังนี้
 - 2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏมจล และ มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 406 ฉบับ
 - 2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและวัยรุ่น ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ ด้านพัฒนานักศึกษา อาจารย์ด้านวินัย อาจารย์ที่สอนรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่มีเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับเพศวิถี จิตแพทย์และ/นักจิตวิทยา รวมทั้งผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างประเภทละ 2 คน รวมจำนวน 14 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปตามลักษณะของข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาสาระ จากเอกสาร และการสัมภาษณ์ เพื่อให้เห็นถึงความคิดเห็น ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วสรุปประเด็น
 - 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารใช้การจำแนกประเด็นและจัดทำเป็นความถี่

1.2 การวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จัดทำเป็น
ความถี่

2. การวิเคราะห์การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น โดยใช้ ความถี่ ร้อย
ละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลองจัดการเรียนการ
สอน มาเปรียบเทียบโดยใช้ dependent t-test รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินนักศึกษา
ระหว่างการเรียนการสอนตามแผนการสอนรายสัปดาห์ เพื่อแสดงถึงความเข้าใจและการตระหนัก
ทางเพศวิถีจาก อนุทินการเรียนรู้ การทำรายงาน และการนำเสนอรายงาน การวิเคราะห์กรณีศึกษา
เรียงความ แฟ้มสะสมงาน การสอบ และการมีส่วนร่วมหรือแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

3. ประเมินผลภาพรวมการจัดการเรียนการสอนรายวิชา โดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. วิเคราะห์การเป็นแกนนำนักศึกษา จากแบบทดสอบความรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมทาง
เพศวิถี และความเข้มแข็ง ความกระตือรือร้น ในการอภิปราย การแสดงความคิดเห็น และการมีส่วน
ร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนการทำวิจัย แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารายวิชาสหศาสตรในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างคุณ
ตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive
Research) และการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)
สำรวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน 2) วิเคราะห์รายวิชา
ในหมวดศึกษาทั่วไปที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต 3) พัฒนารายวิชาสห
ศาสตรเพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต 4) ประเมินความ
ตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตรในหมวดศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับ ความรู้
ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และการเป็นแกนนำนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 **สำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิต** แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรม
ทางเพศของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาในเรื่อง
ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิต

ตอนที่ 2 **วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไปและพัฒนา
รายวิชาสหศาสตรเพศวิถี** แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป

ส่วนที่ 2 ผลการสังเคราะห์ผลการวิจัยในตอนที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาในรายวิชาสหศาสตร
เพศวิถี

ส่วนที่ 3 การจัดทำประมวลรายวิชาและแผนการสอนประจำวันของรายวิชาสหศาสตร
เพศวิถี

ส่วนที่ 4 การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตรเพศวิถี
รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 ตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 สำนวนคำนิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ตอนที่ 1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำนิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกประเทศ เช่น ข่าวก บทความ เอกสารการประชุมวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำนิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา (ภาคผนวก หน้า 290) สรุปสาระที่วิเคราะห์ได้ดังนี้

1) คำนิยมทางเพศของนักศึกษา

- (1) การถูกเนื้อต้องตัวกันของหญิงชายเป็นเรื่องปกติ
- (2) ผู้หญิงผู้ชายมีสิทธิเท่าเทียมกันในการแสดงออกทางเพศ
- (3) การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ
- (4) การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดง

ความสามารถทางด้านเพศ

(5) การถูกเนื้อต้องตัวกับคูรักรจนถึงขั้นกอดจูบสามารถทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ

- (6) การใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น
- (7) ให้คุณค่า ความสำคัญกับความสวยงามของรูปร่างหน้าตา
- (8) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของคูรักรเป็นเรื่องปกติ
- (9) การมีเสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ

(10) การขายบริการทางเพศ

- (11) การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรไม่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- (12) ให้ความสำคัญกับวันที่มีความหมายเกี่ยวกับความรัก เช่น วันวาเลนไทน์

2) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา

- (1) ดูสื่อลามก อนาคต ได้แก่ เว็บไซต์ หนังสือ วีซีดี และคลิปวีดีโอ
- (2) แต่งกายด้วยเสื้อผ้ารัดรูป โชว์สัดส่วนร่างกาย
- (3) ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- (4) ใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ

- (5) ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า กัญชา
- (6) ใช้ยาหรืออุปกรณ์กระตุ้นทางเพศ
- (7) ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น ผับ บาร์ ไนท์คลับ สถานขายบริการทางเพศ
- (8) มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน
- (9) มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ
- (10) สลับคู่นอนกับคนอื่นหรือมีกิจกรรมสวิงกิ้ง
- (11) ไม่สวมถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์
- (12) ละเว้นการป้องกันการติดเชื้อและการตั้งครรรภ์
- (13) ให้บริการทางเพศ
- (14) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์
- (15) ทำแท้ง
- (16) มีความหลากหลายทางเพศ

ตอนที่ 1 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาในเรื่องค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษา

การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาเพื่อสนับสนุนผลการวิเคราะห์สภาวะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจากส่วนที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านลักษณะงาน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 คน อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา จำนวน 2 คน อาจารย์ด้านพัฒนานักศึกษา จำนวน 2 คน อาจารย์ด้านวินัย จำนวน 2 คน อาจารย์ที่สอนรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศวิถี จำนวน 2 คน จิตแพทย์และ/นักจิตวิทยา จำนวน 2 คน และผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่นจำนวน 2 คน รวมจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 14 คน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน ของผู้ทรงคุณวุฒิ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง.) แสดงในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน	ความถี่
1) แต่งกาย แต่งหน้า ทำผม ตามกระแสแฟชั่น หรือเลียนแบบดาราที่ชื่นชอบและแต่งกายหล่อแหลม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่างมากขึ้น เพื่อความโดดเด่น ดึงดูด ความสนใจของเพศตรงข้าม เช่น เสื้อรัดรูป เสื้อสายเดี่ยวกางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ กระโปรงสั้น กระโปรงเข้ารูป กระโปรงผ่าสูง	9
2) นักศึกษาหญิงกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น เปิดเผยความรู้สึก ความต้องการ ความรัก ความพึงพอใจของตนเองมากขึ้น เช่น แสดงท่าที่เซ็กซี่หรือให้โอกาสผู้ชายได้เข้ามาใกล้ชิดได้ง่ายขึ้น ตามจีบ หรือบอกรักผู้ชายก่อน	8
3) นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์	8
4) นักศึกษาหญิงมีกิริยา มารยาท และการพูดจาไม่เรียบร้อยไม่ระมัดระวังตัว ไม่ถือเนื้อถือตัวและมีการถุกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิงมากขึ้น	8
5) แสดงความรักกับคู่รัก ได้แก่ โอบกอด โอบเอว โอบบ่า หอมแก้ม นั่งซบกัน ในที่สาธารณะโดยเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร และดาราที่ชื่นชอบ	6
6) พูดคุยเรื่องความรัก เรื่องเพศกับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ	4
7) บริโภคสื่อทางเพศ เช่น ภาพยนตร์ หนังสือ และคลิปอนาจาร	4
8) ชอบชีวิตสะดวกสบาย ใช้ของฟุ่มเฟือย ตามกระแสแฟชั่น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ	3
9) มีคู่รักหรือแฟนในเวลาเดียวกันหลายคน	3
10) นัดเที่ยวสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน	3
11) อยู่หอพักร่วมกับคู่รัก	3
12) นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายไม่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทำให้มีการวางตัวไม่เหมาะสม	2
13) เพศที่ 3 แสดงออกมากขึ้น และแสดงกิริยาท่าทางมากกว่าผู้หญิงทั่วไป เช่น การแต่งกายการพูด การเดินเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ชาย	2

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน(ต่อ)

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน	ความถี่
14) นักศึกษาหญิงนิยมประกวดแข่งขันด้านความสวยความงาม โดยแต่งกายด้วย ชุดว่ายน้ำ ชุดที่รัดรูป เพื่อเปิดเผยรูปร่างหรือสรีระของร่างกาย	2
15) นักศึกษาหญิงแสดงพฤติกรรมรุนแรง เช่น การตบตีกันเพื่อแย่งผู้ชาย	1
16) นักศึกษาทั้งผู้หญิง ผู้ชายขายบริการทางเพศ เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายฟุ่มเฟือย	1

จากตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 14 คน สรุปได้ว่าผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน มีความเห็นว่า นักศึกษาหญิงในปัจจุบันแต่งกาย แต่งหน้า ทำผม ตามกระแสแฟชั่น หรือเลียนแบบดาราที่ชื่นชอบและแต่งกายล่อแหลม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่างมากขึ้น เพื่อความโดดเด่น ดึงดูด ความสนใจของเพศตรงข้าม เช่น เสื้อรัดรูป เสื้อสายเดี่ยว กางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ กระโปรงสั้น กระโปรงเข้ารูป กระโปรงผ่าสูง

ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน มีความคิดเห็นว่า นักศึกษาหญิงกล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น เปิดเผยความรู้สึก ความต้องการ ความรัก ความพึงพอใจของตนเองมากขึ้น เช่น แสดงท่าทีเชื้อเชิญหรือให้โอกาสผู้ชายได้เข้ามาใกล้ชิดง่ายขึ้น ตามใจหรือบอกรักผู้ชายก่อน ไม่รักษานวลสงวนตัว และไม่ให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ นักศึกษาหญิงมีกิริยามารยาทและการพูดจาไม่เรียบร้อย ไม่ระมัดระวังตัว ไม่ถือเนื้อถือตัว และมีการถุกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น

ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน มีความคิดเห็นว่า นักศึกษาในปัจจุบัน แสดงความรักกับคู่รัก ได้แก่ โอบกอด โอบเอว โอบบ่า หอมแก้ม นั่งชบกัน ในที่สาธารณะ โดยเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร และดาราที่ชื่นชอบ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิด เรื่องคู่รักของนักศึกษาในปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความคิดเรื่องคู่รักของนักศึกษาในปัจจุบัน

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่รักของนักศึกษาปัจจุบัน	ความถี่
1) การแสดงความรักของคู่รักในที่สาธารณะ เช่น การโอบกอด โอบไหล่ หอมแก้ม นั้งซบ ถูกเนื้อต้องตัวกัน เป็นเรื่องปกติ ที่คู่รักสามารถกระทำได้	9
2) การไปเที่ยวสองต่อสองกับคู่รักเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น	6
3) การที่นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคู่รักไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเสียเปรียบอะไร แต่จะทำให้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเป็นการช่วยเหลือกันในเรื่องค่าใช้จ่าย	5
4) นักศึกษาหญิงจะเลือกคู่รักที่มีฐานะดี เพราะสามารถดูแลเรื่องความสุข ความสะดวกสบายต่างๆได้	5
5) การมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันแสดงถึงความมีเสน่ห์ เป็นคนเก่ง มีความสามารถ และทำให้มีโอกาสเลือกคนที่ดีที่สุด	4
6) การไม่มีผู้ชายมาจีบเป็นเรื่องน่าอาย	4
7) เมื่อมีคู่รักแล้วก็สามารถมีคนถูกใจได้อีกเพื่อชดเชยสิ่งที่คู่รักไม่มี	4
8) การมีคู่รักไม่จำเป็นที่จะต้องให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองรับรู้ว่า	3
9) การมีคู่รักเพศเดียวกันเป็นเรื่องที่ปกติ	3
10) คู่รักจะต้องเข้ากับเพื่อนๆได้หรือเพื่อนๆของตนเองให้การยอมรับ	2

จากตารางที่ 7 สรุปความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน มีความเห็นตรงกันว่า นักศึกษาในปัจจุบันคิดว่า การแสดงความรักของคู่รักในที่สาธารณะ เช่น การโอบกอด โอบไหล่ หอมแก้ม นั้งซบ ถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นเรื่องปกติ ที่คู่รักสามารถกระทำได้ การไปเที่ยวสองต่อสองกับคู่รักเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน มีความเห็นว่า การไปเที่ยวสองต่อสองกับคู่รักเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีความเห็นว่า การที่นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคู่รักไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเสียเปรียบอะไร แต่จะทำให้ และ นักศึกษาหญิงจะเลือกคู่รักที่มีฐานะดี เพราะสามารถดูแลเรื่องความสุข ความสะดวก สบายต่างๆได้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่รักคู่ชีวิตของนักศึกษาในปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมของนักศึกษาในปัจจุบัน

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมของนักศึกษาปัจจุบัน	ความถี่
1) ผู้ชายที่เป็นคูชีวิตควรมีความรับผิดชอบครอบครัว มีการศึกษา มีหน้าที่การงานดี มีฐานะดี ดูแลเอาใจใส่ครอบครัวช่วยเหลือเลี้ยงดูบุตร และช่วยแบ่งเบาภาระงานในบ้าน	8
2) การเลือกคูชีวิตควรเลือกคนที่มีรูปร่างหน้าตาดี ทัศนสัย ฐานะดี มีการศึกษา มีความรู้จะได้สามารถดูแล อำนวยความสะดวกสบายได้	7
3) การแต่งงานใช้ชีวิตคู่ร่วมกันถ้าไม่มีความสุขหรือไปด้วยกันไม่ได้ควรจะเลิกกัน	5
4) การแต่งงานใช้ชีวิตคู่เป็นเรื่องของคน 2 คน ไม่จำเป็นต้องปรึกษาหรือขอความเห็นชอบจากผู้ใหญ่	5
5) การเลือกคูชีวิตควรให้ความสำคัญกับคนที่มีฐานะดีมากกว่าที่จะมีรูปร่างหน้าตาดี	5
6) การใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน ไม่จำเป็นต้องแต่งงานหรือจดทะเบียนสมรสเพราะจะเป็นการผูกมัดตนเอง ทำให้ขาดอิสระ	4
7) ถ้าหญิง ชาย มีความพึงพอใจร่วมกัน มีรสนิยมเหมือนกันก็สามารถใช้ชีวิตคู่ร่วมกันได้ แต่ถ้าเกิดความไม่พอใจกัน ก็ควรจะเลิกยุ่งเกี่ยวกับกัน เพราะผู้หญิงปัจจุบันสามารถดูแลตนเองได้ ไม่จำเป็นต้องอดทนหรือพึ่งพาผู้สมรส	4
8) คูชีวิตที่ดีจะต้องเป็นได้ทั้งเพื่อนและคู่รัก ไว้วางใจได้ สามารถพูดคุยและปกป้องดูแลได้ทุกอย่าง	3
9) นักศึกษาชายต้องการคูชีวิตที่รูปร่างหน้าตาดี แต่งตัวเรียบร้อย เพื่อที่ทางครอบครัวจะได้ยอมรับ	3
10) หลังแต่งงาน ผู้หญิงและผู้ชายสามารถใช้ชีวิตส่วนตัวได้เหมือนตอนที่ยังไม่แต่งงาน เช่น การสังสรรค์หรือไปเที่ยวกับเพื่อนๆ	3

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่า ผู้ชายที่เป็นคูชีวิตควรมีความรับผิดชอบครอบครัว มีการศึกษา มีหน้าที่การงานดี มีฐานะดี ดูแลเอาใจใส่ครอบครัวช่วยเหลือเลี้ยงดูบุตร และช่วยแบ่งเบาภาระงานในบ้าน

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน มีความคิดเห็นว่านักศึกษาปัจจุบันนิยมเลือกคูชีวิตที่มีรูปร่างหน้าตาดี ทัศนสัย ฐานะดี มีการศึกษา มีความรู้ จะได้สามารถดูแล อำนวยความสะดวกสบายได้

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีความคิดเห็นว่านักศึกษาปัจจุบัน มีความคิดว่าการแต่งงานใช้ชีวิตคู่ร่วมกันถ้าไม่มีความสุขหรือไปด้วยกันไม่ได้ควรจะเลิกกัน การแต่งงานใช้ชีวิตคู่เป็นเรื่องของคน 2 คน ไม่จำเป็นต้องปรึกษาหรือขอความเห็นชอบจากผู้ใหญ่ และการเลือกคูชีวิตควรให้ความสำคัญกับคนที่มีฐานะดีมากกว่าที่จะมีรูปร่างหน้าตาดี

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน	ความถี่
1) การแต่งกายไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย แต่งกายล่อแหลม รัศรูป เปิดเผยสรีระร่างกาย	9
2) การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	8
3) เสพสิ่งที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ แอลกอฮอล์ สารกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ และสารเสพติดต่างๆ	7
4) ผู้หญิงไม่ระมัดระวังตัว ไม่ถือตัว ผู้หญิงผู้ชายมีการถุกเนื้อต้องตัวกันมากขึ้น	7
5) มีเสรีภาพทางเพศมากขึ้น เช่น มีโอกาสอยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง มีการนัดเที่ยว สองต่อสองทั้งกลางวันและกลางคืน	7
6) ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันกับคู่วัก	7
7) บริโภคสื่อที่นำเสนอภาพหรือเนื้อหาอนาจารและไม่สร้างสรรค์	7
8) ตั้งครรภ์ในวัยเรียน	6
9) มีเพศสัมพันธ์แบบขาดความรับผิดชอบ รักสนุก ขาดความยั้งคิดและยับยั้งชั่งใจ	6
10) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	6
11) ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ตามกระแสแฟชั่น ทำให้นักศึกษาต้องหารายได้พิเศษหรือทำงาน ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ในสถานบันเทิงเริงรมย์ต่างๆ รวมทั้งขายบริการทางเพศ	5
12) เพศที่ 3 มีพฤติกรรมแสดงออกมากขึ้น มีการแต่งตัว มีกิริยาท่าทางเกินผู้หญิงปกติ	3
13) เปลี่ยนคู่วักหรือคู่นอนตามความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมา	3
14) ทำแท้ง	3

จากตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน คือ การแต่งกายไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย แต่งกายล่อแหลม รัศรูป เปิดเผยสรีระร่างกายและการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาทางเพศของนักศึกษา ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่า วัยรุ่นนิยมเพศสิ่งที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ แอลกอฮอล์ สารกระตุ้นอารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ และสารเสพติดต่างๆ ผู้หญิงไม่ระมัดระวังตัว ไม่ถือตัว ผู้หญิงผู้ชายมีการถูกเนื้อต้องตัวกันมากขึ้น มีเสรีภาพทางเพศมากขึ้น เช่น มีโอกาสอยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง มีการนัดเที่ยวสองต่อสองทั้งกลางวันและการคืน ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันกับคูรััก และบริโภคสื่อที่นำเสนอภาพหรือเนื้อหาอนาจารและไม่สร้างสรรค์

ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ความถี่
1) การรับวัฒนธรรมตะวันตกโดยไม่ได้คัดกรองหรือเลือกที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น การแสดงความรักระหว่างคูรัักด้วยการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกัน การไปไหนมาไหนสองต่อสองของคูรัักเป็นเรื่องปกติ การมีเพศสัมพันธ์กับคูรัักก่อน การแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหาย พูดคุยเรื่องเพศและการถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างเพื่อน ผู้หญิงผู้ชายเป็นเรื่องปกติแสดงถึงความสนิทสนมที่มีต่อกัน	9
2) สถาบันครอบครัวอ่อนแอ ครอบครัวแตกแยก ขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว	8
3) นักศึกษาอยู่ห่างไกลครอบครัว ห่างไกลผู้ปกครอง	7
4) สื่ออนาจารต่างๆทางเพศ เช่น เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต วี ซี ดีและหนังสือ ฯลฯ มีมาก และนักศึกษาเข้าถึงสื่อต่างๆเหล่านี้ได้ง่าย	7
5) สื่อต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ แสดงภาพการนุ่งน้อย ห่มน้อยหรือเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนเรื่องอื่นๆที่กระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ	7
6) นักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ	7

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (ต่อ)

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ความถี่
7) พ่อแม่ไม่สามารถสร้างควมไว้วางใจให้ลูก ไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาในเรื่องทางเพศให้กับลูกได้	6
8) พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ใหญ่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชน	6
9) นักศึกษาแสวงหาความรู้ทางเพศจากแหล่งที่ไม่เหมาะสม ความรู้ทางเพศที่ได้รับจึงไม่ถูกต้อง	6
10) สังคมเปิดกว้างมากขึ้น ให้โอกาสมากขึ้น แม่นักศึกษาอาจได้เคยทำผิดพลาดไป ทำให้นักศึกษามีเสรีภาพทางเพศมากขึ้น	6
11) การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่ประมาณตน การให้ความสำคัญให้คุณค่ากับวัตถุ หรือบริโภคนิยม รักความหรูหรา ความสะดวกสบาย และนิยมความทันสมัย	6
12) สภาพแวดล้อมนักศึกษาไม่เหมาะสม ไม่ปลอดภัย	5
13) นักศึกษาทำตามเพื่อน เพราะอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	4
14) เป็นวัยที่อยู่ในช่วงของการอยากรู้อยากเห็น ชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่	4
15) นักศึกษามีโอกาสอยู่ใกล้ชิดสองต่อสองกับคูรักในที่ลับตาคนบ่อยครั้ง	4
16) นักศึกษาอยู่ห่างไกลจากศาสนา ไม่ให้ความสนใจกับศาสนา ไม่นำหลักคำสอนของศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3
17) มีการแข่งขันทางด้านธุรกิจ การโฆษณา สร้างกระแสแฟชั่นเพื่อการจำหน่ายสินค้าให้กับวัยรุ่น	3

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาในปัจจุบันเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ การที่นักศึกษารับวัฒนธรรมตะวันตกมาโดยไม่ได้คัดกรองหรือเลือกที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น การแสดงความรักระหว่างคูรักด้วยการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัวกันเป็นการแสดงถึงความทันสมัยเป็นคนรุ่นใหม่ การไปไหนมาไหนสองต่อสองของคูรักเป็นเรื่องปกติ การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักก่อนการแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหาย และการพูดคุยเรื่องเพศและการถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างเพื่อนผู้หญิงผู้ชายเป็นเรื่องปกติแสดงถึงความสนิทสนมที่มีต่อกัน

ผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่า สถาบันครอบครัวอ่อนแอ ครอบครัวแตกแยก ขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว

ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาในปัจจุบันเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ได้แก่ นักศึกษาอยู่ห่างไกลครอบครัว ห่างไกลผู้ปกครอง และสื่อออนไลน์ต่างๆทางเพศ เช่น เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต วี ซี ดี และหนังสือ ฯลฯ มีมาก นักศึกษาเข้าถึงสื่อต่างๆเหล่านี้ได้ง่าย และสื่อต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ ละคร โทรทัศน์ แสดงภาพการนุ่งน้อยห่มน้อยหรือเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ตลอดจนเรื่องอื่นๆที่กระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ รวมทั้งนักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา	ความถี่
1) ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านเพศหรือเพศศึกษา เพราะความรู้ทางด้านเพศยังเป็นสิ่งสำคัญ แต่ควรปรับเนื้อหาและการยกตัวอย่างประกอบให้ทันสมัย สอดคล้อง กับสภาพจริงใน ปัจจุบันเป็นเรื่องใกล้ตัว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา และสามารถเกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน	8
2) จัดสอนเพศศึกษาให้เร็วขึ้น ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ที่ถูกต้องและรู้เท่าทันสังคม	8
3) ควรมีการสอดแทรก ความคิด ค่านิยม การปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ในการเรียน การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาและรายวิชาอื่นๆ	8
4) ส่งเสริมให้ครอบครัวมีบทบาทในการให้ความรู้ทางเพศกับนักศึกษา หล่อหลอมนักศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและ วัฒนธรรมไทย	8
5) ให้ความรู้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ด้วย วิธีการต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง พัฒนาการของวัยรุ่น ช่วงจังหวะชีวิตในวัยรุ่น วิธีให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง จะได้เข้าใจวัยรุ่นมากขึ้น ลดช่องว่างระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กวัยรุ่น และสามารถพูดคุย แนะนำวัยรุ่นได้	8

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา	ความถี่
6) วิธีการเรียนการสอนควรมีความหลากหลายไม่ควรใช้วิธีบรรยายมากเกินไป ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การแสดงความคิดเห็น	7
7) สื่อการสอนมีความทันสมัย เหมาะกับวัยของผู้เรียน	7
8) ผู้สอนรายวิชาทางด้านเพศ ไม่ควรยึดความคิดหรือค่านิยมของตนเองแต่ควรทำใจเป็นกลาง มีความยืดหยุ่น รับฟังนักศึกษาและมีความเข้าใจวัยรุ่นยุคปัจจุบัน	7
9) บรรยายภาคในการเรียนการสอน ต้องไม่เคร่งเครียด มีความเป็นกันเอง สร้างความรู้สึกลงใจให้นักศึกษา เกิดความไว้วางใจ กล้าแสดงความคิดเห็น	7
10) จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักศึกษาให้นักศึกษามีค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง	6
11) เพิ่มช่องทางในการให้ความรู้แก่นักศึกษา ในหลายๆช่องทาง และควรเป็นช่องทางที่นักศึกษาให้ความสนใจ เข้าถึงง่าย นอกเหนือจากในชั้นเรียน เช่น เผยแพร่ความรู้ทางสื่อ ได้แก่ เว็บไซต์ที่วัยรุ่นนิยม เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์	6
12) สถาบันการศึกษาควรจัดสภาพสังคมและสภาพแวดล้อมต่างๆที่อยู่รอบตัวนักศึกษา เช่น อาจารย์ เพื่อน สถานศึกษา หอพัก ให้เหมาะสม และ กำจัดแหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุมต่างๆรวมทั้งมุมต่างๆที่ลับตาคน ทั้งภายในและรอบๆสถาบันการศึกษา	5
13) หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจ และควบคุมสื่อออนไลน์ สร้างสรรค์ต่างๆทางเพศ รวมทั้งให้สื่อต่างๆนำเสนอเนื้อหาที่แง่ซื่อคิดว่าสิ่งไหนดี สิ่งไหนไม่ดี	5
14) สถาบันการศึกษาควรรณรงค์ให้นักศึกษามีพฤติกรรม กิริยามารยาทและการแต่งตัวที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัยและสถานภาพการเป็นนักศึกษา	4
15) สถาบันการศึกษาควรออกกฎระเบียบเกี่ยวกับความประพฤติ การแต่งตัวที่ถูกต้องเหมาะสมกับนักศึกษา และวัฒนธรรมไทย	4
16) มีการกำหนดนิยามปัญหาทางเพศใหม่ เพราะยุคสมัยเปลี่ยน สภาพปัจจุบันหรือสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไม่เหมือนยุคก่อน	3
17) ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงานในเรื่องเพศ แก่นักศึกษาโดยนำหลักศาสนาเข้ามาเป็นหลักในการดูแลช่วยเหลือนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษารู้จักควบคุมตนเอง ประพฤติดี ปฏิบัติถูกต้อง	3

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

รายการความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา	ความถี่
18) ผู้ใหญ่ควรเปิดใจกว้าง ไม่ควรไปปิดกั้นหรือห้ามนักศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ แต่ผู้ใหญ่ควรสอนและปลูกฝังให้วัยรุ่นเข้าใจว่าพฤติกรรมอะไรที่สามารถกระทำได้ พฤติกรรมอะไรที่ต้องระวังหรือไม่ควรกระทำ พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลให้เข้าใจถึงพฤติกรรมที่ต้องระวังหรือไม่ควรกระทำเพราะเหตุใด และจะเกิดผลเสียอย่างไรกับตนเอง เพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจและรู้เท่าทันถึงอันตรายต่างๆในสภาพสังคมปัจจุบัน	3
19. ปัญหาทางด้านเพศ ควรจัดเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อให้ทุกสถาบันร่วมมือกันแก้ไขอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการทำงานซึ่งกันและกัน รวมทั้งประสานความร่วมมือกัน	3
20. เพิ่มเนื้อหา เรื่องการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ปลูกฝังความคิดในการใช้ชีวิตช่วงวัยรุ่น	3
21. สอนให้นักศึกษารู้จักควบคุมตนเอง ให้นักศึกษารู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร	3
22. เพิ่มเนื้อหาหรือสร้างความเข้าใจ เรื่องบทบาททางเพศ (Gender) ให้มากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องลึกซึ้ง เพราะบทบาททางเพศ (Gender) เป็นรากเหง้าของการปฏิบัติตัวในด้านต่างๆของคน	2
23. อาจารย์โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษาต้องดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดด้วยความเข้าใจและมีเมตตา	2

จากตารางที่ 11 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 คน มีความเห็นว่าแนวทางแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา ได้แก่ ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านเพศหรือเพศศึกษา เพราะความรู้ทางด้านเพศยังเป็นสิ่งสำคัญ แต่ควรปรับเนื้อหาและการยกตัวอย่างประกอบให้ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพจริงในปัจจุบัน เป็นเรื่องใกล้ตัวนักศึกษา เรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา และสามารถเกิดขึ้นจริงกับนักศึกษาในสังคมปัจจุบัน ควรมีการสอดแทรก ความคิด ค่านิยม การปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยในการเรียน การสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาและรายวิชาอื่นๆ จัดสอนเพศศึกษาให้เร็วขึ้น ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ที่ถูกต้องและรู้เท่าทันสังคม ส่งเสริมให้ครอบครัวมีบทบาทในการให้ความรู้ทางเพศกับนักศึกษา หล่อหลอมนักศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับ

สังคมและวัฒนธรรมไทย ให้ความรู้กับ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ด้วย วิธีการต่างๆ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการของวัยรุ่น ช่วงจังหวะชีวิตในวัยรุ่น วิธีให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่อง เพศ เพื่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง จะได้เข้าใจวัยรุ่นมากขึ้น ลดช่องว่างระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กวัยรุ่น และสามารถพูดคุย แนะนำวัยรุ่นได้

ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า วิธีการเรียนการสอนควรมีความ หลากหลายและไม่ควรใช้วิธีบรรยายมากเกินไป ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การแสดงความคิดเห็น สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย เหมาะกับวัยของผู้เรียน ผู้สอน รายวิชาทางด้านเพศ ไม่ควรยึดความ คิดหรือค่านิยมของตนเองแต่ควรทำใจเป็นกลาง มีความ ยืดหยุ่น รับฟังนักศึกษาและมีความเข้าใจวัยรุ่นยุคปัจจุบัน และบรรยากาศในการเรียนการสอน ต้องไม่เคร่งเครียด มีความเป็นกันเอง สร้างความรู้สึกให้นักศึกษาเกิดความไว้วางใจ กล้าแสดง ความคิดเห็น

ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน มีความคิดเห็นว่าเป็นที่ควรจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักศึกษา ให้นักศึกษามีค่านิยม ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง รวมทั้งเพิ่มช่องทางใน การให้ความรู้แก่นักศึกษา ในหลายๆช่องทาง และควรเป็นช่องทางที่นักศึกษาให้ความสนใจ เข้าถึงง่าย นอกเหนือจากในชั้นเรียน เช่น เผยแพร่ความรู้ทางสื่อ ได้แก่ เว็บไซต์ที่วัยรุ่นนิยม เช่น เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์

ผู้วิจัย นำสาระจากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา รวมทั้งสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 14 คน มา สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ซึ่ง ประกอบด้วยรายการข้อความเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งสาระที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามนำเสนอ ในตารางที่ 12 และ 13

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

สาระจากเอกสาร	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพหุภรรยาของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะ แนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรีเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542	-	-เป็นเรื่องธรรมชาติ เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ร่างกายมี พัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจพร้อมๆกันทั้งผู้หญิง และผู้ชาย
บทความ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็นปัญหา แหล่งที่มา : http://www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/General/27.html	-การไปเที่ยวสองต่อสองกับคูรักรเป็นเรื่องปกติของ วัยรุ่น	-เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ เมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ
เรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผู้แต่ง ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวิทนา อารีพรรค แหล่งที่มา : หนังสือ เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอ ภาค1	-	-การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทาง เพศที่ปลอดภัย
บทความ เรื่อง การฝันเปียก สัญญาณเข้าสู่วัยหนุ่ม วัยสาว โดย รัชนี นพเกตุ	-	-ฝันเปียกเป็นสิ่งที่แสดงถึงความผิดปกติทางอารมณ์เพศ
บทความ เรื่อง ความเชื่อผิดๆ เกี่ยวกับเซ็กซ์	-	-การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็น ปกติ

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>ความ เรื่อง การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.love4home.com/index.php?Id=109359</p>	<p>-ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด</p> <p>-การตั้งครรภ์ในวัยเรียน</p>	<p>-การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้</p>
<p>บทความ เรื่อง เอแบคโพลล์:สำรวจสถานการณ์ทางเพศ</p> <p>ของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน</p>	<p>-ทำอะไรขาดการยั้งคิดทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม เช่น การตั้งครรภ์ในเวลาที่ไม่เหมาะสม</p> <p>-การใช้สารเสพติด-</p>	<p>-การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ</p>
<p>แหล่งที่มา : http://www.ryt9.com/s/abcp/521532/</p> <p>เอแบคโพลล์ สุกรีที่ 13 กุมภาพันธ์ 2009 10:02:15 น.</p>	-	-ใช้สารหรือสิ่งกระตุ้นทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง สถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของ</p> <p>วัยรุ่นไทย</p> <p>แหล่งที่มา : สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต.</p> <p>รายงานการทบทวนสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรม ทางเพศ</p> <p>ของเด็กวัยรุ่น การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้การ</p> <p>ปรึกษา. พ.ศ.2547 (ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก</p> <p>ศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐด้านสาธารณสุข (TUC)</p>	<p>-ทำอะไรขาดการยั้งคิดทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม เช่น การตั้งครรภ์ในเวลาที่ไม่เหมาะสม</p>	-การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์
<p>บทความ เรื่อง วัยรุ่นกับการคุมกำเนิด</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors2/lady_teen01.html</p>	<p>-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์</p> <p>-ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด</p> <p>-การตั้งครรภ์ในวัยเรียน</p>	<p>-การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อุปการจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง</p>

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
บทความ เรื่อง โพลเผยนักศึกษาไม่ซิงเกิ้ล 50 % แหล่งที่มา : http://www.tlcthai.com/webboard/view_topic.php?	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -ไม่ดูแลสุขภาพทางเพศหรือดูแลสุขภาพทางเพศไม่ถูกต้อง	-การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
สรุปรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2549-2550 โดย สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ ข่าวสด	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -การตั้งครรภ์ในวัยเรียน -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือการมี Unprotected sex	-วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ผู้แต่ง : ผศ.เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับที่ 5055 หน้าที่ 32 ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2547	-ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด -การตั้งครรภ์ในวัยเรียน	-การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม
บทความ เรื่อง ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา แหล่งที่มา : http://www.newschool.in.th/PrintUI.aspx?ArticleID=129 บทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html	-นักศึกษาหญิงแสดงออกหรือเปิดเผยความรู้สึก ความพึงพอใจที่มีต่อผู้ชายมากขึ้น -มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น -การแสดงความรักของคู่รัก เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัวกันไม่ใช่สิ่งเสียหาย	-คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย -การถูกเนื้อต้องตัวคู่รักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อความคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น (ต่อ) โดย พญ.อัมพร เบญจพลพิทักษ์ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ แหล่งที่มา : http://www.thaieduforum.com/educations/knowledge/parents_detail.php?ID=457</p> <p>บทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html</p>	<p>-เปิดเผย แสดงออกแสดงความรู้สึกมากขึ้นถึงความรัก ความผูกพันที่ใกล้ชิด ลึกซึ้ง เช่น กอดคอ โอบไหล่ โอบกอด หอมแก้ม ในที่สาธารณะ</p> <p>-นักศึกษามีการแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากสื่อต่างๆ</p> <p>-มีคูรักรหลายคน</p> <p>-นักศึกษาจะใช้เวลาอยู่ด้วยกันและ</p> <p>-มีเพศสัมพันธ์กับคูรักร โดยนักศึกษา</p> <p>-ปัจจุบันมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ</p> <p>-มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องปกติ</p> <p>-สามารถมีแฟนได้หลายๆคน เป็นการบริหารเสน่ห์ของตนเอง</p>	<p>-การมีประสบการณ์ทางเพศมากขึ้นเป็นเรื่องดีของผู้ชาย</p> <p>-การมีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี</p>
<p>บทความ เรื่อง ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา แหล่งที่มา : http://www.newschool.in.th/PrintUI.aspx?ArticleID=129</p> <p>บทความ เรื่อง สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน (เอกณรงค์ ภาณุพงษ์, 2546) แหล่งที่มา : http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16</p>	<p>-</p>	<p>-การสลัปลุ้นอน (สวิงกิ้ง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน</p>

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
บทความ เรื่อง เตือนภัย “เน็ต” ปลุกวัยรุ่นลองเช็กซ์ แหล่งที่มา : ThaiHealth_or_th.mht	<ul style="list-style-type: none"> -อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ -ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรักรก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องผิดปกติ -อยู่ร่วมกับคูรักรหรือพักหอพักกับคูรักร -อยู่กับคูรักร 	-ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน
บทความ เรื่อง ความหลากหลายในขบวนการสิทธิทางเพศ เขียนโดย สศส. เมื่อ 10/21/2009 แหล่งที่มา : http://whaf.or.th/content/193	-เพศที่ 3 แสดงออกมากขึ้น และแสดงกริยาท่าทางมากกว่าผู้หญิงทั่วไป เช่น การแต่งกาย การพูด การเดินเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ชาย	-สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบหนุ่มสาว ชายรักชาย และหญิงรักหญิง
บทความ เรื่อง “ วัยรุ่นเปลี่ยนไป ” แหล่งที่มา : http://www.hu.ac.th/academic/article/100/Yungchang.html	<ul style="list-style-type: none"> -มีการถกเถียงต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น -ผู้ชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง -นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับเพื่อนเพศชายเหมือนกับเพื่อนเพศหญิง 	-ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถเล่นถกเถียงต้องตัวกันหรือจับมือถือแขนในได้
บทความ เรื่อง “ วัยรุ่นเปลี่ยนไป ” (ต่อ)	-มีการจับมือถือแขน โอบบ่า โอบไหล่ ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมากขึ้น	

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
บทความ เรื่อง “ การดูแลตนเอง ” โดย ชมรมจิตแพทย์เด็ก และวัยรุ่นแห่งประเทศไทย แหล่งที่มา : http://www.rcpsycht.org/cap/book04_17.php	-การไปเที่ยวสองต่อสองกับคูรักรเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น -คูรักรสามารถไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสองได้ทั้งเวลา กลางวันและกลางคืน	-เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศหรือคูรักร
บทความ เรื่อง “ ชาย หญิงกับความรู้สึกทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.samunpai.com/sex/show.php?cat=1&id=110	นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับเพื่อนเพศชายเหมือนกับเพื่อนเพศหญิง - ใช้เวลาอยู่กับคนรักมากขึ้น ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน มีการสื่อสารถึงกันมากขึ้น -หาโอกาสอยู่กับคูรักรสองต่อสอง	-ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคน
บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง ” แหล่งที่มา : http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html	-นักศึกษาบางคนจะมองด้านฐานะของผู้ชายให้ ความสำคัญมากกว่าเรื่อง ความรัก	-การเลือกคูครองต้องมีความรักใคร่ในคูครอง
วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรีเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542	-คูรักรลามกอนาจาร	-เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดูหนังโป๊ จากวิดีโอ / ซีดี การดูเว็บโป๊ และอ่านหนังสือโป๊

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพหุภพของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการ แนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรีเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542</p>	<p>-</p>	<p>-เมื่อเจอกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็น เรื่องธรรมดา</p>
<p>บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศ โดย นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html</p>	<p>-นักศึกษาหญิงแสดงออกหรือเปิดเผยความรู้สึก ความพึง พอใจที่มีต่อผู้ชายมากขึ้น -ผู้หญิง ผู้ชายมีการแสดงออกต่อกันอย่างเท่าเทียมกัน</p>	<p>-ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศ ได้เท่ากับผู้ชาย</p>
<p>บทความ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็น ปัญหา แหล่งที่มา : http://www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/general/27.html</p>	<p>-แต่งกายหล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้ามเปิดเผยสัดส่วน รูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น -นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายแต่งตัวสบายๆ ตามใจตนเอง -นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา ความสวยงาม -แต่งกายไม่เหมาะสม เปิดเผยสรีระ เสื้อผ้ารัดรูปเน้นสัดส่วน</p>	<p>-การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับ เพศตรงข้าม</p>

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง “ ตัวตนทางเพศ/วิถีทางเพศ ” จากสมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกา (American Psychological Association) แหล่งที่มา : http://www.apa.org/pubinfo/orient.html</p>	<ul style="list-style-type: none"> -เพศที่ 3 แสดงออกมากขึ้น เปิดเผยตนเองมากขึ้น ทั้งการแต่งตัว การพูดจา -เพศที่ 3 มีการแสดงออกมากขึ้นเพื่อเรียกร้องให้ผู้ชายสนใจ -นักศึกษาชายจะพบว่าการเปลี่ยนแปลงมากในผู้ชายที่มีลักษณะกิริยาท่าทางเป็นผู้หญิง (เพศที่สาม หรือเพศทางเลือก) -ความไม่เท่าเทียมกันของสังคมต่อการปฏิบัติต่อเพศที่สาม -ความหลากหลายทางเพศพบได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน 	<ul style="list-style-type: none"> -ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้ชาย และผู้ชายมีพฤติกรรมแสดงออกเป็นผู้หญิง
<p>บทความ เรื่อง ค่านิยมในการรักรันวลสงวนตัว โดย จู-จิราพร แหล่งที่มา : http://www.thammasatu.com/forum/index.php?</p>	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาหญิงไม่รักรันวลสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์ -ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรักร่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องผิดปกติ -ใช้ชีวิตคูในวัยเรียน -มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex 	<ul style="list-style-type: none"> -การอดได้ รอได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคูรักรเป็นสิ่งที่ควรกระทำ -คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักรันวลสงวนตัว ไม่ใช่ชิงสุกก่อนห่าม -การแสดงความรักของคูรักร เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัวกันไม่ใช่สิ่งเสียหาย -การไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อความถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพรหมจรรย์ของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลดา ศรเดช</p> <p>แหล่งที่มา: http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html</p>	<p>-</p>	<p>-นักศึกษาหญิงไม่รักษานวลสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์</p> <p>-อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ</p>
<p>บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศ ” โดย นพ.สุกมล วิชาวิพลกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html</p>	<p>-นักศึกษาหญิงไม่รักษานวลสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์</p> <p>-อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ</p> <p>-อยู่ร่วมกับคูรักรหรือพักหอพักกับคูรักร</p> <p>-มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร</p>	<p>-ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์เป็นสิ่งมีคุณค่าสำหรับการใช้ชีวิตคู่</p>
<p>บทความ เรื่อง แคมฟรอก : เทคโนโลยีใหม่ในค่านิยมเดิม</p> <p>แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ เสาร์ที่ 5 มกราคม 2550</p> <p>http://saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=camfrog2</p>	<p>-แต่งกายล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น</p> <p>-นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายแต่งตัวสบายๆ ตามใจตนเอง นิยมใส่เครื่องแบบนักศึกษาที่ผิดระเบียบ ดัดแปลงชุดนักศึกษาตามกระแสแฟชั่น</p> <p>-น.ศ.หญิงนิยมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อเข้ารูป ละ ใส่เสื้อยกทรงสีดำกับชุดนักศึกษาที่เข้ารูป</p>	<p>- เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น</p>

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง เพศศึกษาในต่างประเทศ แหล่งที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญของ พรหมจรรย์ - การไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ - อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิง ไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ - ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรักรก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่อง เสียหายหรือเรื่องผิดปกติ - การมีเพศสัมพันธ์ของคูรักรในวัยเรียนเป็นสิทธิส่วนบุคคล และเป็นเรื่องปกติ - มีเพศสัมพันธ์กับคูรักร 	<ul style="list-style-type: none"> - การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคน รุ่นใหม่ที่ยอมรับได้ - ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร - การไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ - นักศึกษาจะแสดงความผูกพันกับคูรักรอย่างเต็มที่ใน ทุกเรื่อง
<p>บทความ เรื่อง นักวิชาการที่สังคมเปิดรับรักร่วมเพศมาก ขึ้น วัยทำงานนิยมครองโสด แหล่งที่มา : http://www.manager.co.th/Qol/ ViewNews. aspx?NewsID=9520000074417</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่าง หลากหลายและอิสระมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรสเป็นการผูกมัด ตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ
<p>บทความ เรื่อง “ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการ เบี่ยงเบนทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn- k/work.html</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง - นักศึกษาทั้งหญิงและชายไม่ค่อยให้เกียรติกัน - นักศึกษาหญิงแสดงพฤติกรรมรุนแรง เช่น การตบตีกันเพื่อ แย่งผู้ชาย 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อพบกัน ผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจา สุภาพ

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
-	-แสดงความเห็นห่วงกันมากขึ้นในสถานการณ์ -แสดงให้คนทั่วไปรู้ว่าเป็นแฟนกัน มีการแสดงออกที่ชัดเจน	-
-	-ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ -นักศึกษาหญิงไม่ระวังตัว ไม่ถือตัว -ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม กับเพศและวัย	-ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุราหรือ แต่งตัวล่อแหลม
บทความ เรื่อง การดูแลตนเอง แหล่งที่มา : http://www.rcpsych.org/cap/book04_17.php บทความ เรื่อง มิติชายหญิง แหล่งที่มา : http://www.oknation.net/blog/print.php?id=409012	-	-ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง
บทความ เรื่อง เพศสัมพันธ์ในชีวิตคู่ ต้องसान มีใช้สลาย สัมพันธ์ แหล่งที่มา : http://www.weddingmind.com/contents/view.Php?id=58	-	-ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชาย ที่เป็นคู่ได้เสมอ

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง บทบาทของผู้ชายในครอบครัวไทย แหล่งที่มา : http://www.marketeer.co.th/inside_detail.php?inside_id=1296</p>	-	<p>-ผู้ชายควรทำงานบ้าน -ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว</p>
<p>บทความ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.thaigoodview.com/library/Contes_t2552/type1/health03/04/contents/hs26.html</p>	<p>-พูดคุยเรื่องเพศ เรื่องคูรัักอย่างเสรีกับเพื่อนทั้งเพศหญิงและเพศชาย -พูดคุยเรื่องทางเพศกับเพื่อนมากขึ้น -พูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย</p>	-พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป
<p>รายงานวิจัย เรื่อง สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดย รศ . พญ . สุวรรณมา เรื่องกาดจนเศรษฐกิจ ผู้อำนวยการศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามคำแหง</p>	<p>-คู่มือที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ</p>	-คู่มือลามกอนาจาร

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง แหล่งที่มา : http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html</p>	-	-ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง “ค่านิยมของวัยรุ่นไทย” แหล่งที่มา : http://swu141km.swu.ac.th/index.php/</p>	<p>-แต่งกายล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยสัดส่วนรูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น</p> <p>-นักศึกษาแต่งกายเปิดเผยมากขึ้น ตามกระแสแฟชั่นเน้นโชว์สัดส่วนความเป็นผู้หญิง ผู้ชาย</p> <p>-นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา ความสวยงาม</p> <p>-น.ศ.หญิงนิยมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อเข้ารูป และ ใส่เสื้อยกทรงสีเดียวกับชุดนักศึกษาที่เข้ารูป</p> <p>-การแต่งกายเปิดเผยรูปร่างหน้าตามากขึ้น</p>	<p>-แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย</p> <p>-แต่งกายไม่เหมาะสม เปิดเผยสรีระ เสื้อผ้ารัดรูปเน้นสัดส่วน</p>
<p>ชื่อเรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผู้แต่ง ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวิทนา อารีพรวค แหล่งที่มา : หนังสือ เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอภาค 1</p>	-	-สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ตารางที่ 12 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ
บทความ เรื่อง “ วิกฤติเซ็กซ์วัยรุ่น สัญญาณร้าย..สาวไทย เสี่ยงมะเร็ง ” แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550	-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่าง หลากหลายและอิสระมากขึ้น	-ถ่ายรูป วิดีโอ หรือคลิปเซ็กซ์/โป๊
-รายงานวิจัย เรื่อง สัมภาษณ์สถานการณ์ทางเพศของ นักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แหล่งที่มา : เอกสารโพลล์ สุกรีที่ 13 กุมภาพันธ์ 2009 10:02:15 น. http://www.ryt9.com/s/abcp/521532/	-	-เมื่อมีปัญหาทางเพศท่านปรึกษากับเพื่อน -ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น- -ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาไอ หรือสารกระตุ้นต่างๆ
บทความ เรื่อง ปัญหาของวัยรุ่นที่ยกกลางคืนแล้วมี พฤติกรรมแบบ one Night stand แหล่งที่มา : http://www.cablephet.com/board/n_view.php?nc_id=18&n_id=1847	-คูรักรสามารถไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสองได้ทั้งเวลากลางวัน และกลางคืน -ไปเที่ยวกับคูรักรในเวลากลางคืน ในสถานที่ไม่เหมาะสม -เที่ยวกลางคืน -การไปเที่ยวสองต่อสองกับคูรักรเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น -การไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ	

ตารางที่ 13 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
บทความ เรื่อง ปัญหาของวัยรุ่นที่วัยกลางคืนแล้วมีพฤติกรรมแบบ one Night stand (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงนัดเจอกันสองต่อสอง และ บางครั้งเกินเลยไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ - คู่รักสามารถไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสองได้ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน - ไปเที่ยวกับคู่รักในเวลากลางคืนและในสถานที่ไม่เหมาะสม - เที่ยวกลางคืน 	-
บทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับเพื่อนเพศชาย เหมือนกับเพื่อนเพศหญิง - นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงนัดเจอกันสองต่อสอง และ บางครั้งเกินเลยไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ - หาโอกาสอยู่ตามลำพังหรืออยู่ใกล้ชิดกับคู่รักสองต่อสอง - อยู่สองต่อสองในที่ลับตาคนกับคู่รัก 	- อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคู่รัก
บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศและการปรับตัวทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html	<ul style="list-style-type: none"> - มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น - นักศึกษาไม่ให้เกียรติกัน ไม่เข้าใจการให้เกียรติซึ่งกันและกัน จึงทำให้มีการวางตัวไม่เหมาะสม - นักศึกษาแสดงออกทางเพศมากขึ้น - ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก เป็นแบบวัฒนธรรมตะวันตก 	- เดินโอบกอดกับคู่รักในที่สาธารณะ

ตารางที่ 13 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อความคำถามในแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
<p>บทความ เรื่อง สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นวิกฤติ</p> <p>แหล่งที่มา : http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16</p>	<ul style="list-style-type: none"> -มีคูรักรหลายคน -มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องปกติ -มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกัน 	<ul style="list-style-type: none"> -มีคูรักรมากกว่า 1 คน
<p>บทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html</p>	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาหญิงไม่รักจนหลงงมงายและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์ -การแสดงความรักของคูรักร เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัวกันไม่ใช่สิ่งเสียหาย -นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> -สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์ -กอดจูบกับคูรักร
<p>การศึกษาเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงแต่ละชั้นปีในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพัทลุง โดย ลูติพร อิงคถาวรวงศ์ และคณะ (2550)</p>	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - มีเพศสัมพันธ์กับคูรักรที่เป็นเพศเดียวกัน

ตารางที่ 13 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อความถามในแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
<p>รายงานวิจัย เรื่อง สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดย รศ . พญ . สุวรรณมา เรื่องกาดนจนเศรษฐี ผู้อำนวยการศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี บรรยาย เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ ณ ห้องประชุมอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาคารศูนย์การแพทย์ศิริกิตต์</p>	<p>-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น -รักคั่นไม่นาน มีเพศสัมพันธ์กันง่าย -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น</p>	<p>-มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่อีก</p>
<p>วิจัย เรื่อง : พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นหญิง โดย : สิริพร อิงควรวรงค์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจน์ พลอินทร์ และคณะแหล่งที่มา : สงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๖ พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๐</p>	<p>-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น -ชายบริการทางเพศ -มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง</p>	<p>-มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ -ทำนหรือคู่อุ่เพศสัมพันธ์ใช้วิธีคุมกำเนิด</p>
<p>บทความ เรื่อง สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น วีกฤติ แหล่งที่มา : http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16</p>	<p>-มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด</p>	<p>-ทำนหรือคู่อุ่เพศสัมพันธ์กินยาคุมฉุกเฉิน</p>

ตารางที่ 13 ความสอดคล้องจากการวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

เอกสารที่นำมาวิเคราะห์	สาระจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อคำถามในแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ
บทความ เรื่อง วิถีชีวิตวัยรุ่น สัญญาณราย.สาวไทย เสียงมะเร็ง แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550	-มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง -ไม่ดูแลสุขภาพทางเพศหรือดูแลสุขภาพทางเพศไม่ถูกต้อง	-ท่านหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
บทความ เรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ” แหล่งที่มา : http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=388	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง	-ท่านหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลา มีเพศสัมพันธ์
บทความ เรื่อง “บทความ เรื่อง “ค่านิยมทางเพศของ นักศึกษา ” แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ ข่าวสด ฉบับที่ 5055 [หน้าที่ 32] ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2547	- ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน ควรหรือการมี Unprotected sex	-ท่านหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์เคยทำแท้ง
บทความ เรื่อง “ปัญหาที่พบบ่อยในช่วงที่กำลัง ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ” โดย อ.ดร.วุฒิพงษ์ ลิ้มบีโรจน์ แหล่งที่มา : home.kku.ac.th/genedu/000131/docfile/.../unit06/unit6_1.doc	-พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน ควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด	-ท่านหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์เคยตั้งครรรภ์

จากตารางที่ 12 และ 13 แสดงให้เห็นถึง การนำผลการวิเคราะห์สาระจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษารวมทั้งผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

ตอนที่ 1 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนการทำที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 406 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ

ตัวแปร	ลักษณะ	จำนวน (n = 406 คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	201	49.5
	หญิง	205	50.5
อายุ	17 ปีและน้อยกว่า	5	1.23
	18 - 20 ปี	191	47.04
	21 - 23 ปี	205	50.49
	มากกว่า 23 ปี	4	0.96
สถาบันการศึกษา	รัฐบาล	240	59.1
	เอกชน	166	40.9
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร	187	46.1
	ต่างจังหวัด	219	53.9
ประเภทที่พักอาศัยในปัจจุบัน	อยู่กับบิดา-มารดา	126	31.0
	อยู่กับผู้ปกครองหรือญาติ	31	7.6
	หอพักมหาวิทยาลัย	6	1.5

ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศ (ต่อ)

ตัวแปร	ลักษณะ	จำนวน (n = 406 คน)	ร้อยละ
ประเภทที่พักอาศัยในปัจจุบัน (ต่อ)	หอพักรวมชาย หญิง	146	36.0
	หอพักแยกชาย หญิง	48	11.8
	เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน	33	8.1
	เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง	13	3.2
บุคคลที่รับผิดชอบค่าใช้จ่าย	บิดา-มารดา	343	84.5
	ผู้ปกครองหรือญาติ	50	12.3
	ตนเอง	13	3.2
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน	เท่ากับ/น้อยกว่า 5,000 บาท	103	25.4
	5,001 - 7,500 บาท	190	46.8
	7,501 – 10,000 บาท	84	20.7
	มากกว่า 10,000 บาท	29	7.1
แหล่งที่ได้รับความรู้ทางเพศ	สถาบันการศึกษา	213	12.2
	ตำราเรียน	229	13.1
	โทรทัศน์	197	11.3
	อินเทอร์เน็ต	329	18.9
	สิ่งพิมพ์ต่างๆ	241	13.8
	บิดา – มารดา	47	2.7
ได้รับความรู้ทางเพศครั้งแรก	คูรัก	209	12.0
	เพื่อน	278	16.0
	ประถมศึกษา	145	35.7
	มัธยมศึกษาตอนต้น	178	43.8
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	76	18.7
	อุดมศึกษา	7	1.7

ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ

ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ (ต่อ)

ตัวแปร	ลักษณะ	จำนวน (n = 406 คน)	ร้อยละ
ที่ปรึกษาเมื่อมีข้อสงสัย/	บิดา - มารดา	83	16.1
ปัญหาเรื่องเพศ	อาจารย์	52	10.1
	เพื่อน	260	50.3
	ไม่ปรึกษาใคร	107	20.7
	อื่นๆ	15	2.9

ตารางที่ 14 เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพของการกระจายของผู้ตอบแบบสอบถาม จากวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงจำนวน 205 คน นักศึกษาชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 และ 49.5 ตามลำดับ นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่ง คือ 205 คน มีอายุระหว่าง 21 - 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.49 รองลงมามีอายุระหว่าง 18 - 20 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.04 มีอายุ 17 ปีและน้อยกว่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.23 และมีอายุมากกว่า 23 ปี จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 0.96

นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ที่เหลือจำนวน 166 คนคิดเป็นร้อยละ 40.9 ศึกษาในสถาบันการศึกษาเอกชน นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 พักหอพักรวมชายหญิง มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36 ส่วนใหญ่มีบิดา มารดาเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องค่าใช้จ่าย จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 นักศึกษาได้รับค่าใช้จ่ายต่อเดือนเท่ากับ 5,001 - 7,500 บาท มีจำนวนมากที่สุด 190 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 ได้รับความรู้ทางเพศจากอินเทอร์เน็ต มากที่สุดจำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 นักศึกษาส่วนมากได้รับความรู้ทางเพศครั้งแรกตั้งแต่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และเมื่อนักศึกษามีข้อสงสัยหรือปัญหาเรื่องเพศ นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งจะปรึกษาเพื่อน จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3

ผลการวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทิศทางของค่านิยมทางเพศ

ค่านิยมทางเพศ	นักศึกษา(N=406)		แปล ความหมาย มาตรฐาน	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน		
ด้านพัฒนาการทางเพศ				
1. เป็นเรื่องธรรมชาติเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ร่างกายมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจพร้อมๆกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย	(-)	4.41	.66	เห็นด้วย
2. เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศเมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ	(+)	3.95	.80	เห็นด้วย
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย	(+)	3.15	1.38	ไม่แน่ใจ
4. ผันเปี่ยงเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปกติทางอารมณ์เพศ	(-)	3.83	.29	เห็นด้วย
5. การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปกติ	(-)	4.21	.90	เห็นด้วย
ด้านสุขอนามัยทางเพศ				
6. การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้	(+)	3.22	1.21	ไม่แน่ใจ
7. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ	(+)	2.88	1.17	ไม่แน่ใจ
8. การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์	(+)	3.63	.95	เห็นด้วย
9. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อุปการะจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	(+)	3.96	2.45	เห็นด้วย
10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยง	(-)	4.22	.92	เห็นด้วย
11. วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์	(+)	3.90	1.23	เห็นด้วย
12. การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม	(-)	4.32	.88	เห็นด้วย
ด้านพฤติกรรมทางเพศ				
13. คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย	(-)	2.89	1.13	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทิศทางของค่านิยมทางเพศ (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศ	นักศึกษา(N=406)		แปล ความหมาย	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน		
14.การถูกเนื้อต้องตัวคู่รักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้ อย่างเปิดเผย ในที่สาธารณะ	(-)	3.45	1.30	ไม่แน่ใจ
15.การมีประสบการณ์ทางเพศหลายๆถือเป็นเรื่องดีของผู้ชาย	(-)	3.19	1.30	ไม่แน่ใจ
16.การมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี	(-)	3.45	1.39	ไม่แน่ใจ
17.การสลับคู่นอน(สวิงกิ้ง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคม ปัจจุบัน	(-)	3.40	1.29	ไม่แน่ใจ
18.ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน	(-)	2.68	1.22	ไม่แน่ใจ
ด้านสัมพันธภาพ				
19.สังคมปัจจุบันมีความ สัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น แบบ ชายกับหญิง ชายกับชาย หญิงกับหญิง	(-)	3.69	1.04	เห็นด้วย
20.ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกัน สามารถเล่นถูกเนื้อต้องตัวหรือจับ มือกันได้	(-)	2.43	.92	ไม่เห็น ด้วย
21.เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อน ต่างเพศ หรือคู่รัก	(-)	2.68	1.07	ไม่แน่ใจ
22.ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคนเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ	(-)	2.91	1.20	ไม่แน่ใจ
23.การเลือกคู่อองต้องมีความรักใคร่ในคู่ออง	(+)	4.26	.88	เห็นด้วย
ด้านทักษะส่วนบุคคล				
24.เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ เรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดูหนังโป๊ จากวิดีโอ / ซีดี และการดูเว็บอ่านหนังสือโป๊	(-)	2.37	.99	ไม่เห็น ด้วย
25.เมื่อแชตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดา	(-)	2.98	1.17	ไม่แน่ใจ
ด้านสังคมและวัฒนธรรม				
26.ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย	(-)	3.37	1.21	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทิศทางของค่านิยมทางเพศ (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศ	นักศึกษา(N=406)		แปล ความหมาย	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน		
27.การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับ เพศตรงข้าม	(-)	2.45	1.25	ไม่เห็นด้วย
28.ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้ชาย และ ผู้ชายมีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้หญิง	(-)	2.46	1.12	ไม่เห็นด้วย
29.การอดได้ รอได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักควรกระทำ	(+)	4.24	.89	เห็นด้วย
30.คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม	(+)	4.26	.98	เห็นด้วย
31.ความบริสุทธิ์/พรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่าสำหรับการใช้ชีวิตคู่	(-)	1.97	1.09	ไม่เห็นด้วย
32.เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น	(-)	2.57	1.10	ไม่แน่ใจ
33.การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้	(-)	2.76	1.09	ไม่แน่ใจ
34.การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรสเป็นการผูกมัดตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ	(-)	2.70	1.24	ไม่แน่ใจ
ด้านบทบาททางเพศ				
35.เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ	(+)	4.38	.74	เห็นด้วย
36.ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุราหรือแต่งตัว ล่อแหลม	(+)	4.20	1.03	เห็นด้วย
37.ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง	(-)	2.63	.97	ไม่แน่ใจ
38.ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายที่เป็นคู่ ได้เสมอ	(-)	2.93	1.22	ไม่แน่ใจ
39.ผู้ชายควรทำงานบ้าน	(+)	3.81	1.02	เห็นด้วย
40.ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว	(+)	4.21	.90	เห็นด้วย

จากตารางที่ 15 พบว่า คำถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษา มีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งเป็นรายด้านได้ 7 ด้าน คือ 1) ด้านพัฒนาการทางเพศ มี 5 ข้อ ตั้งแต่ ข้อ1 ถึงข้อ5 2) ด้านสุขอนามัยทางเพศ มี 7 ข้อ ตั้งแต่ข้อ6 ถึง ข้อ12 3) ด้านพฤติกรรมทางเพศ มี 6 ข้อ ตั้งแต่ข้อ13 ถึง ข้อ18 4) ด้านสัมพันธภาพ มี 5 ข้อ ตั้งแต่ข้อ19 ถึงข้อ 23 5) ด้านทักษะส่วนบุคคล มี 2 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 24 ถึง ข้อ 25 6) ด้านสังคมและวัฒนธรรม มี 9 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 26 ถึง ข้อ 34 และ 7) ด้านบทบาท มี 6 ข้อ ตั้งแต่ ข้อ 35 ถึงข้อ 40 โดยมีคำถามทั้งเชิงบวกและคำถามเชิงลบ ซึ่งการพิจารณาตามแบบมาตราวัดของลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำถามเชิงบวก ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

คำถามเชิงลบ การให้คะแนนจะกลับทางกับคำถามเชิงบวก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

ดังนั้น ในคำถาม 40 ข้อ ผู้ตอบมีโอกาสได้คะแนนสูงสุด เท่ากับ 200 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 40 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การแบ่ง คะแนนเฉลี่ย เป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 (คะแนนระหว่าง 40.00-72.00) อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือมีค่านิยมเชิงลบ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 (คะแนนระหว่าง 72.01-104.00) อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย หรือมีค่านิยมเชิงลบ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 (คะแนนระหว่าง 104.01-136.00) อยู่ในระดับไม่แน่ใจ หรือมีค่านิยมเชิงลบ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 (คะแนนระหว่าง 136.01-168.00) อยู่ในระดับเห็นด้วย หรือมีค่านิยมเชิงบวก

ระดับความสำคัญ 4.50-5.00 (คะแนนระหว่าง 168.01-200.00) อยู่ในระดับเห็นด้วย เป็นอย่างยิ่ง หรือมีค่านิยมเชิงบวก

จากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ค่านิยมเชิงลบ จะมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-3.49 หรือมี คะแนนระหว่าง 40.00-136.00 คะแนน และค่านิยมเชิงบวก จะมีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-5.00 หรือมีคะแนนระหว่าง 136.01-200.00 คะแนน

ดังนั้นเมื่อวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศ รายชื่อจากตารางที่ 15 พบว่า ข้อความที่นักศึกษา มีค่านิยมทางเพศอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มี 18 ข้อ คือ 3) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย 4) คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย 6) การมีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุดเป็นเรื่องดีของผู้ชาย 7) การมีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี 13) เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศหรือคูรักร 14) การถูกเนื้อต้องตัวคูรักรจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผย ในที่สาธารณะ 15) การมีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุดเป็นเรื่องดีของผู้ชาย 16) การมีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี 17) การสลับคู่นอน(สวิงกิ้ง) เป็นเรื่องปกติ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน 18) ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน 21) เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศหรือคูรักร 22) ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคนเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ 25) .เมื่อแซ่ตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดา 26) ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย 32) เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป 33) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้ 34) การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรสเป็นการผูกมัดตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ 37) ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง 38) ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายที่เป็นคู่ได้เสมอ

ข้อความที่นักศึกษามีค่านิยมทางเพศอยู่ในระดับเห็นด้วยมี 17 ข้อ คือ 1) เป็นเรื่องธรรมชาติเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ร่างกายมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจพร้อมๆกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย 2) เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศเมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ 4) ผันเปียกเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปกติทางอารมณ์เพศ 5) การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปมด้อย 8) การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ 9) การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักรจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง 10) การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยง 11) วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ 12) การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาคำการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม 19) สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบ ชายกับหญิง ชายกับชาย หญิงกับหญิง 23) การเลือกคู่อองต้องมีความรักใคร่ในคู่ออง 29) การอดได้ รอได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคูรักรเป็นสิ่งที่ควรกระทำ 30) คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม 35) เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ 36) ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สุบงูเห่า ดิ่มสุรา หรือแต่งตัวล่อแหลม 39) ผู้ชายควรทำงานบ้าน 40) ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว

ข้อความที่นักศึกษามีค่านิยมทางเพศอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยมี 5 ข้อ คือ 20) ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกัน สามารถเล่นถูกเนื้อต้องตัวหรือจับมือกันได้ 24) เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดูหนังโป๊ จากวีดีโอ / ซีดี การดูเว็บโป๊ และอ่าน หนังสือโป๊ 27) การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับเพศตรงข้าม 28) ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้ชาย และผู้ชายที่มีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้หญิง 31) ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่าสำหรับการใช้ชีวิตคู่

การวิเคราะห์ผลทิศทางค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 406 คน โดยพิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวข้างต้น พบว่า นักศึกษามีค่านิยมในเชิงบวก โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 136.01–200.00 จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 51.72 และนักศึกษามีค่านิยมในเชิงลบ โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 40.00–136.00 จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 48.28 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชน ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 406 คน ได้ผล ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ (ตัวเลขในวงเล็บคือ ลำดับที่)

พฤติกรรมทางเพศ	เป็นประจำ		เป็นบางครั้ง		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับ คนทั่วไป	127 (4)	31.3	215 (1)	53.0	64 (25)	15.8
2. ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วิดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ	110 (5)	27.1	210 (2)	51.7	86 (22)	21.2
3. ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อ ระบาย อารมณ์ทางเพศ	131 (3)	32.3	184 (7)	45.3	91 (21)	22.4
4. แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้น หรือโชว์ ความเป็นผู้หญิงหรือ ผู้ชาย	62 (11)	15.3	197 (5)	48.5	147 (18)	36.2
5. สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	194 (2)	47.8	127 (14)	31.3	85 (23)	20.9
6. ถ่ายรูป วิดีโอ หรือคลิปแชทซี/ไป๋	58 (14)	14.3	99 (16)	24.4	249 (10)	61.3
7. เมื่อมีปัญหาทางเพศท่านปรึกษา กับเพื่อน	90 (6)	22.2	207 (4)	51.0	109 (19)	26.8
8. ดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น	90 (6)	22.2	208 (3)	51.2	108 (20)	26.9
9. ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี หรือ สารกระตุ้นต่างๆ	17 (21)	4.2	46 (22)	11.3	343 (4)	84.5
10. ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลา กลางคืน เช่น เคาท์ ฝับ ฯลฯ	62 (11)	15.3	195 (6)	48.0	149 (17)	36.7
11. ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสอง กับคูรััก	62 (11)	15.3	162 (10)	39.9	182 (14)	44.8
12. อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคูรััก	72 (9)	17.7	172 (8)	42.4	162 (15)	9.9
13. เดินโอบกอดกับคูรัักในที่ สาธารณะ	65 (10)	16.0	148 (12)	36.5	193 (13)	47.5

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ (ตัวเลขในวงเล็บคือ ลำดับที่) (ต่อ)

พฤติกรรมทางเพศ	เป็นประจำ		เป็นบางครั้ง		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14.มีคูรักรมากกว่า 1 คน	44 (17)	10.8	129 (13)	31.8	233 (11)	57.4
15.สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกาย บริเวณที่กระตุ้นอารมณ์เพศ เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์	53 (15)	13.1	155 (11)	38.2	198 (12)	48.8
16.กอดจูบกับคูรัก	73 (8)	18.0	172 (8)	42.4	161 (16)	39.7
17.มีเพศสัมพันธ์กับคูรักที่เป็น เพศเดียวกัน	33 (18)	8.1	67 (20)	16.5	306 (7)	75.4
18.มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ ไม่ใช่คูรัก	21 (19)	5.2	84 (17)	20.7	301 (8)	74.1
19.มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือ ชายชายบริการทางเพศ	10 (22)	2.5	53 (21)	13.1	343 (4)	84.5
20.ทำนหรือคูเพศสัมพันธ์ใช้ ถุงยางอนามัย เวลามี เพศสัมพันธ์	224 (1)	55.2	104 (17)	25.6	78 (24)	19.2
21.ทำนหรือคูเพศสัมพันธ์ใช้วิธี คุมกำเนิด	51 (16)	12.6	73 (19)	18.0	282 (9)	69.5
22.ทำนหรือคูเพศสัมพันธ์กิน ยาคุมฉุกเฉิน	18 (20)	4.4	77 (18)	19.0	311 (6)	76.6
23.ทำนหรือคูเพศสัมพันธ์ เป็นโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์	4 (25)	1.0	18 (23)	4.4	384 (3)	94.6
24.ทำนหรือคูเพศสัมพันธ์เคย ทำแท้ง	9 (24)	2.2	-	-	397 (1)	97.8
25.ทำนหรือคูเพศสัมพันธ์เคย ตั้งครรภ์	10 (22)	2.5	-	-	396(2)	97.5

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติเป็นประจำ เรียงตามลำดับ คือ 1) นักศึกษาหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์เป็นประจำ จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 2) สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 3) ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 4) พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 5) ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 6) เมื่อมีปัญหาทางเพศทำนบรักษากับเพื่อน และดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น มีจำนวน เท่ากัน คือ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 8) กอดจูบกับคูรัก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 9) อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคูรัก จำนวน 72 คิดเป็นร้อยละ 17.7 10) เดินโอบกอดกับคูรักในที่สาธารณะ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 กอดจูบกับคูรัก

พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้ง เรียงตามลำดับ คือ 1) พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 53.0 2) ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ คิดเป็นร้อยละ 51.7 3) ดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 51.2 4) เมื่อมีปัญหาทางเพศทำนบรักษากับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 51.0 5) แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 48.5 6) ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน เช่น เคาท์ ฝับ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 48.0 7) ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 45.3 8) อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคูรัก และกอดจูบกับคูรัก คิดเป็นร้อยละ 42.4 รวมทั้ง 10) ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคูรัก คิดเป็นร้อยละ 39.9

ส่วนพฤติกรรมที่นักศึกษาไม่เคยปฏิบัติ เรียงตามลำดับ ได้แก่ 1) ทำนหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์ เคยทำแท้ง คิดเป็นร้อยละ 97.8 2) ทำนหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์เคยตั้งครรรภ์ คิดเป็นร้อยละ 97.5 3) ทำนหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 94.6 4) ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี หรือสารกระตุ้นต่างๆ และมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 84.5 6) ทำนหรือคู่นอนเพศสัมพันธ์กินยาคุมฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 76.6 7) มีเพศสัมพันธ์กับคูรักที่เป็นเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 75.4 8) มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คูรัก คิดเป็น

ร้อยละ 74.1 9) ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้วิธีคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ 69.5 10) ถ่ายรูป วิดีโอ หรือคลิปแชทซี/ไป คิดเป็นร้อยละ 61.3

เมื่อผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาถึงประเด็นความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ นักศึกษาต้องการเรียนรู้เรื่องใดมากที่สุด เรียงตามลำดับความต้องการของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

ตารางที่ 17 ประเด็นความรู้ทางเพศที่นักศึกษาปัจจุบันต้องการเรียนรู้มากที่สุด

ประเด็นความรู้ทางเพศ	ความถี่
1. การตั้งครรภและการคุมกำเนิด	68
2. ประเด็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	63
3. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์	58
4. สุขอนามัยทางเพศ	18
5. ความรักในเพศเดียวกัน	17
6. ความรักในวัยเรียน	9
7. การเลือกคู่และใช้ชีวิตคู่	7
8. การทำแท้ง	3

จากตารางที่ 17 พบว่า ประเด็นความรู้ด้านเพศศึกษา ที่นักศึกษาปัจจุบันต้องการ เรียนรู้มากที่สุดเรียงตามลำดับความถี่ คือ การตั้งครรภและการคุมกำเนิด ประเด็นเกี่ยวกับการมี เพศสัมพันธ์ เช่น ทำในการมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก (Oral sex) การป้องกันการใช้ เพศสัมพันธ์ การเกิดและการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกความต้องการทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก เป็นต้น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ สุขอนามัยทางเพศ เช่น การดูแลทำ ความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ วิธีทำความสะอาดอวัยวะเพศเมื่อมีประจำเดือน เป็นต้น ความรัก ในเพศเดียวกัน ความรักในวัยเรียน การเลือกคู่และใช้ชีวิตคู่ รวมทั้งการทำแท้ง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป และพัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ในหมวดศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 2 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป ที่มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

ผลการวิเคราะห์ เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป ที่มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต เป็นผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป มีวิธีดำเนินการตามแผนภูมิที่ 1

การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป

แผนภูมิที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป

จากแผนภูมิที่ 1 อธิบายการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป ได้ดังนี้

1. ตรวจสอบและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี เพื่อนำมากำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์รายวิชาในหลักสูตรศึกษาทั่วไป

2. กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์รายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป จากการสำรวจและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี พบว่าคำสำคัญที่ควรนำมาเป็นเกณฑ์ ในการวิเคราะห์รายวิชา คือ พัฒนาการทางเพศ (Sexual Development) สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) สัมพันธภาพ (Relation) ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skill) สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) และบทบาททางเพศ (Gender Role) คำทั้ง 7 คำนี้ เป็นประเด็นสำคัญในกรอบโครงสร้างเนื้อหาเพศศึกษาของ กรมอนามัย และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (รายละเอียดใน หน้า 56)

3. วิธีการวิเคราะห์รายวิชา ในหลักสูตรศึกษาทั่วไปเพื่อศึกษาดูว่า มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเพศวิถีหรือไม่ โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากคำอธิบายรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรศึกษาทั่วไป มาเปรียบเทียบกับคำสำคัญที่กำหนดเป็นเกณฑ์ โดยมองคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชาต่างๆว่าตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ถ้าตรง ถือว่ามีเนื้อหาที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในรายวิชานั้นๆ โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้ คือ ตีความตามคำสำคัญก่อน โดยเฉพาะคำสำคัญที่คลุมเครือหรือคำที่ใกล้เคียงกับเกณฑ์ เพื่อพิจารณาว่ามีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

รายวิชาที่วิเคราะห์นำมาจากตัวอย่าง 57 รายวิชา สรุปสาระที่วิเคราะห์ พบว่า ผลการวิเคราะห์ รายวิชาในหลักสูตรศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา ที่เลือกเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์ 10 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี พบว่า ไม่มีรายวิชาใดที่มีคำสำคัญครบ ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ พัฒนาการทางเพศ สุขภาพทางเพศพฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ ครบตามที่กำหนด ทั้ง 7 คำ ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นจึง แสดงว่า ไม่มีรายวิชาใดที่มีเนื้อหาครบตามเนื้อหาที่กำหนดในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี รายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา -คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี -คณะวิทยาการจัดการ -คณะศิลปกรรมศาสตร์ -คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม	GEH 1002 สังคมไทยในบริบทโลก (Thai Society in Global Context) พื้นฐานและวิวัฒนาการสังคมไทย ความสัมพันธ์และผลกระทบจากสังคมยุค โลกาภิวัตน์ อันมีผลต่อวัฒนธรรมและสังคมไทยที่ต้องปรับตัวต่อการ เปลี่ยนแปลงให้ทันต่อกระแสโลกยุคปัจจุบัน ทั้งด้านวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครอง รวมทั้งแนวพระราชดำริตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อ การดำรงอยู่อย่างมีจิตสำนึกแห่งความเป็นไทย รวมทั้งเสนอแนวทางเลือกที่ หลากหลาย	-	-	-	-	-	×	-
	GEH 2001 การพัฒนาดตน (Self Development) หลักการพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์ แนวคิดทฤษฎี เทคนิค และวิธีการพัฒนาดตน ทั้งการกำกับควบคุมตนเอง การพัฒนาดตนให้เกิดศักยภาพสูงสุด การปฏิบัติตน การป้องกันกับพฤติกรรมเสี่ยงในชีวิตอย่างเหมาะสม การดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าและ สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและการพัฒนาไปสู่การพึ่งตนเองอย่าง ยั่งยืน	-	-	-	-	×	-	-
	GES 2002 การคิดและการตัดสินใจ (Thinking and Decision Making) หลักการและกระบวนการการคิดของมนุษย์ การคิดขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า การให้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผลในการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลและ เหตุผลในกระบวนการแก้ ปัญหา การประยุกต์การคิดและการตัดสินใจใช้ใน ชีวิตประจำวัน	-	-	-	-	×	-	-
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	SSC 210 มนุษย์กับหลักจริยศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต (Man and Ethics for Quality of Life) ศึกษาแนวคิดในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยการเน้นการบูรณาการความรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและมี คุณลักษณะที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีระเบียบวินัย มีความใฝ่รู้ เป็นต้น สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข	-	-	-	×	-	-	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี -คณะวิศวกรรมศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์ -คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	SSC 231 จิตวิทยาทั่วไป (General Psychology) ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ โดยใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ศึกษาเกี่ยวกับ พัฒนาการของมนุษย์ พื้นฐานทางชีววิทยาของพฤติกรรม ความรู้สึก การรับรู้ การเรียนรู้ ความจำ การคิดและภาษาเซาวิปัญญา แรงจูงใจ อารมณ์ ความเครียด และการเผชิญความเครียด บุคลิกภาพ พฤติกรรมปกติ และการบำบัดรักษา	×	-	-	-	-	-	-
-คณะเทคโนโลยี สารสนเทศ	SSC 331 มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relations) ศึกษาพื้นฐานธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์ ในแง่จิตวิทยาและสังคมวิทยา เพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมและทัศนคติของมนุษย์ในการ อยู่ร่วมกันในสังคม และในการประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม โดยเน้นในเรื่องบุคลิกภาพและการแสดงออก ประมุขศิลป์ ความแตกต่างของบุคคลในการทำงานและการจูงใจ การฝึกอบรมและเลือกบุคลากร การบริหารความขัดแย้ง ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และ หลักการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ในเชิงปฏิบัติ เพื่อคุณภาพชีวิตในการอยู่ร่วมกันในสังคม	-	-	-	-	-	×	-
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	SSC 261 มนุษย์กับสังคม (Human and Society) ศึกษาถึงพฤติกรรมและ ความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันเป็นสังคม โดยเน้นให้เห็นว่าตัวตนของเราเกี่ยวข้องกับคนอื่นในสังคมอย่างไร โดยเริ่มจากการศึกษาธรรมชาติของมนุษย์และสภาพแวดล้อมทาง สังคม ซึ่งก่อให้เกิดแรงผลักดัน							

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี -คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์และการออกแบบ	พฤติกรรมต่างๆ จากนั้นจึงเริ่มศึกษาถึงวิธีการจัดระเบียบและโครงสร้างสังคม การ สร้างวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการสื่อสาร ศึกษา ถึงระบบต่างๆ ที่มีอยู่ในสังคมและเป็นเรื่องราวที่ต้องประสบอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ เรื่องราวที่เกี่ยวกับการศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์หรือกลไกที่สำคัญๆของแต่ละระบบ อันจะเป็น ความรู้พื้นฐานสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาปัญหาต่างๆทางด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งจะได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณา ตามเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบัน หลังจากที่ได้ผู้เรียนได้รับ การแนะนำถึงวิธีการหรือแนวทางในการศึกษาปัญหาต่างๆทางสังคมศาสตร์ด้วย วิธีการดัดวิธีการทางวิทยาศาสตร์	-	-	-	×	-	×	-
	SSC 334 จิตวิทยาการปรับตัว (Psychology of Adjustment) ศึกษาแนวคิดทางจิตวิทยา เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคม ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ได้แก่ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ อารมณ์ ความเครียด ร่างกายและสุขภาพ มโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง การสร้างสัมพันธภาพและความ ใกล้ชิดติดการแต่งงาน และการใช้ชีวิตร่วมกัน เพศศึกษา การทำงานและการใช้เวลาว่าง การควบคุมตนเองและการตัดสินใจ ความผิดปกติทางจิตใจและการบำบัดรักษา การ ดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่และวัยชรา การพลัดพรากและความตายการแต่งงาน และการใช้ ชีวิตร่วมกัน เพศศึกษา การทำงานและการใช้เวลาว่าง การควบคุมตนเองและการ ตัดสินใจ ความผิดปกติทางจิตใจและการบำบัดรักษา การดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่และวัย ชรา การพลัดพรากและความตาย	-	-	-	×	×	×	×

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	SSC 336 ศิลปะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น (The Art of Living with Others) ศึกษารวมชาติ สัจธรรมและจริยธรรมของชีวิต การรู้จักตนเอง การเข้าใจผู้อื่น การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และศิลปะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อ พัฒนาคุณภาพที่ดีและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม	-	-	-	×	×	-	
มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต -คณะพยาบาลศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี -คณะมนุษยศาสตร์	1500104 ความจริงของชีวิต (Meaning of Life) ศึกษาความจริงของชีวิต ความหมายของชีวิต การดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และโลกยุควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ การนำเอาความจริงและหลักศา สนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาปัญญา ชีวิตและสังคม การ พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามหลักศาสนาธรรม ชีวิตที่มีสันติสุข และสังคมที่มี สันติภาพ	-	-	-	-	-	×	-
	2500101 พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาดน (Human Behavior and Self Development) ศึกษาพฤติกรรมมนุษย์และสาเหตุ ปัจจัยแห่งพฤติกรรม การ พัฒนาตนเอง มนุษย์สัมพันธ์เพื่อการทำงานร่วมกัน การอยู่ร่วมกันอย่างเป็น สุขและการประเมินตนเอง				×			
	1500104 ความจริงของชีวิต (Meaning of Life) ศึกษาความจริงของชีวิต ความหมายของชีวิต การดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน และโลกยุควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ การนำเอาความจริงและหลักศา สนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาปัญญา ชีวิตและสังคม การ พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามหลักศาสนาธรรม ชีวิตที่มีสันติสุข และสังคมที่มี สันติภาพ							

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต -คณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ	4000106 การคิดและการตัดสินใจ (Thinking and Decision Making) หลักการและกระบวนการคิดของมนุษย์ ความคิดสร้างสรรค์การวิเคราะห์ข้อมูลและ ข่าวสาร ตรรกศาสตร์และการให้เหตุผล กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแสวงหาความรู้ ทางวิทยาศาสตร์กำหนดการเชิงเส้น และการประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิต ประจำวัน	-	-	-	-	-	-	-
	1500116 จริยศาสตร์ (Ethics) ศึกษาหลักการพื้นฐานจริยศาสตร์และกระบวนการเสริมสร้างคุณค่าทางจริยธรรม ความดี ความซื่อ ความถูกต้อง ความยุติธรรม คุณค่า หน้าที่ และ ความรับผิดชอบ ตามแนวทางของการดำรงชีวิตที่ดี และการบูรณาการหลักปรัชญา จริยศาสตร์ ศาสนา เพื่อประยุกต์สู่การพัฒนาคุณธรรมที่ยั่งยืนและ เสริมสร้างคุณค่าชีวิตที่ดีงามในสังคม	-	-	-	-	-	×	-
	2500113 จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน (Psychology for Self-development) ศึกษาทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาความรู้ด้านสภาวะและกระบวนการทาง จิตวิทยาของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพฤติกรรมมนุษย์ในด้านความหมาย ความสำคัญ ประเภทและเหตุปัจจัยแห่งพฤติกรรมมนุษย์ หลักมนุษย์สัมพันธ์ การ ติดต่อสื่อสาร ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม เพื่อการพัฒนาชีวิตให้ดำเนินไปอย่างมี ความสุขทั้งส่วนตนและสังคม	-	-	-	×	×	×	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต	200106 ศิลปะการดำรงชีวิต (The Art of Living) ศึกษาการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปฏิบัติตนตามธรรมเนียมไทยและสากล ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การพัฒนาบุคลิกภาพ มารยาททางสังคมและการติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจในชีวิตและการทำงาน รวมถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม	-	-	-	×	×	×	×
	2500114 สังคมไทยร่วมสมัย (Contemporary Thai Society) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมของสังคมเมืองและชนบท การพัฒนาศักยภาพด้านการคิดวิเคราะห์ สร้างความตระหนักในคุณค่าของคนไทย สังคมไทย เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามโครงสร้างของสังคมไทยและความหลากหลายของวัฒนธรรมไทย รวมถึงการปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในสังคมไทย	-	-	-	-	-	×	-
มหาวิทยาลัยศรีปทุม -คณะนิติศาสตร์ -คณะบัญชี -คณะศิลปศาสตร์ -คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	SOC 106 สังคมวิทยาโลกาภิวัตน์ (Sociology of Globalization) วิธีการเบื้องต้นทางสังคมวิทยา โครงสร้างของสังคมมนุษย์ การจัดระเบียบทางสังคม สถาบันสังคม การจัดระดับชั้นทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ แนวความคิดเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน กระบวนทัศน์ใหม่ในการศึกษาและวิเคราะห์สังคม ปัญหาสังคมที่สำคัญ ๆ ในปัจจุบัน โดยเน้นปัญหาของสังคมไทย	-	-	-	-	-	×	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย -คณะครุศาสตร์ -คณะจิตวิทยา -คณะนิติศาสตร์ -คณะนิเทศศาสตร์ -คณะพาณิชยศาสตร์และการ บัญชี -คณะรัฐศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์ -คณะศิลปกรรมศาสตร์ -คณะเศรษฐศาสตร์ -คณะอักษรศาสตร์	0201130 มนุษย์กับสังคม ศึกษาถึงพฤติกรรมและ ความสัมพันธ์ของมนุษย์ ที่อยู่ร่วมกันเป็นสังคมโดย เน้นให้เห็นว่าตัวตนของเราเกี่ยวข้องกับคนอื่นในสังคมอย่างไร โดยเริ่มจาก การศึกษารวมชาติของมนุษย์ และ สภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งก่อให้เกิด แรงผลักดันพฤติกรรมต่าง ๆ จากนั้นจึงเริ่มศึกษาถึงวิธีการจัดระเบียบและ โครงสร้างของสังคม การสร้างวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน สังคม และเป็นเรื่องราวที่จะต้องประสบอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ เรื่องราวที่เกี่ยวกับการ สื่อสาร การศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อให้ผู้เรียน ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์หรือกลไกที่สำคัญ ๆ ของแต่ละระบบอันจะเป็นความรู้ พื้นฐานสำคัญสำหรับใช้ประกอบการพิจารณา ปัญหา ต่าง ๆ ทางด้าน สังคมศาสตร์ ซึ่งจะได้หยิบขึ้นมาพิจารณาตามเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบัน หลังจากที่ผู้เรียนได้รับการแนะนำถึงวิธีการ หรือแนวทางในการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์	×	-	×	×	×	×	-
	3800217 จิตวิทยาการจัดการตน กระบวนการวิเคราะห์ตน การใช้กระบวนการวิเคราะห์ตนในชีวิตประจำวัน กระบวนการปัญหาและการเปลี่ยนแปลง อัตมโนทัศน์การควบคุมตนทางสังคม การรับรู้ทางสังคม อิทธิพลทางสังคม ตัวอย่างปัญหาทางสังคม การวิเคราะห์ ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหา	-	-	-	-	×	×	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย -คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬา -คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์	3804451 จิตวิทยาครอบครัวและชีวิต พฤติกรรมในครอบครัว พัฒนาการของครอบครัวและสมาชิกใน ครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว ของค่านิยม ความเชื่อและปรัชญาต่อ พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัว	×	-	-	×	-		-
	3800202 จิตวิทยาในชีวิตประจำวันและการทำงาน การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา เพื่อเข้าใจและจัดการ "ตน" การ เรียนรู้และการปรับปรุงทักษะการเรียนรู้ ความรักและความสัมพันธ์กับผู้อื่น การ ทำงานในองค์กร การสร้างคุณค่าชีวิต	-	-	-	×	-	-	-
	3800250 มนุษยสัมพันธ์ ความหมายและความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์ การประยุกต์ทฤษฎีทางจิตวิทยาเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ของมนุษย์ ทั้งในชีวิตส่วนตัวและการทำงาน เทคนิคของการสร้างทัศนคติด้าน มนุษยสัมพันธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างความสัมพันธ์และปัญหาที่เกี่ยวข้อง	-	-	-	×	-	-	-
	2403227 ระบบเครือญาติและการจัดระเบียบสังคม การสมรส ครอบครัว การสืบเชื้อสาย กลุ่มญาติ และระบบคำศัพท์เครือ ญาติ	-	-	-	×	-	×	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2701178 วัฒนธรรมไทย การศึกษาพัฒนาการของวัฒนธรรมไทยแบบแผนของวัฒนธรรมไทย ความเปลี่ยนแปลงและการผสมผสานของวัฒนธรรม การปรับปรุงวัฒนธรรม เพื่อรักษาเสถียรภาพและเอกลักษณ์ของสังคมไทย ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับสังคมไทย	-	-	-	-	-	×	-
	3800251 สุขภาพจิต การปรับตัวและสุขภาพจิต ทฤษฎีบุคลิกภาพ ความผิดปกติทางจิตและการบำบัดรักษาความเครียดและการเผชิญความเครียดจากงานตามขั้นพัฒนาและวิกฤติที่คาดคะเนได้ การอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการด้านบุคลิกภาพ การปรับตัวทั้งในครอบครัว ชีวิตสมรส สถาบันการศึกษาและที่ทำงาน การส่งเสริมสุขภาพจิต การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต	-	-	-	×	-	-	-
	3600205 การดูแลสุขภาพครอบครัว แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับสุขภาพ พัฒนาการของครอบครัว ปัจจัยที่มีผลต่อภาวะสุขภาพของบุคคล และความต้องการด้านสุขภาพของบุคคลตามวัย และ/หรือ ระยะพัฒนาการของครอบครัว บทบาทของบุคคลและครอบครัวในด้านสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพและการบริการด้านสุขภาพ เพื่อการดูแลสุขภาพเบื้องต้นของบุคคลทั้งในภาวะปกติ ภาวะเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย และภาวะเจ็บป่วย	-	×	-	-	-	-	×
	3700108 การดูแลสุขภาพและการป้องกันจากโรคติดเชื้อในชีวิตประจำวัน อันตรายของโรคติดเชื้อในชีวิตประจำวัน ความเสี่ยงของคนในวัยต่างๆ ต่อโรคติดเชื้อ ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายต่อโรคติดเชื้อ	-	×	×	-	-	-	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	โรคติดเชื้อที่มาจากการหายใจ โรคติดเชื้อที่มาจากการรับประทานอาหาร การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยจากโรค โรคติดเชื้อที่มาสัตว์เลี้ยง โรคติดเชื้อที่มา กับแมลง โรคติดเชื้อที่มากับน้ำท่วม โรคเชื้อราที่ผิวหนัง เรื่องทั่วไปของยา ปฏิชีวนะ โภชนาการเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน การออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันการค้นหาข้อมูลโรคติดเชื้อผ่านทางเว็บไซต์							
	3700107 การพัฒนาการทางเพศ การศึกษาแบบองค์รวมเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการในแต่ละ ช่วงอายุ ตั้งแต่แรกเกิด วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา ความปกติของ สรีรวิทยาทางเพศทั้งชายและหญิง พร้อมด้วยปัจจัยที่มากระทบ ได้แก่ สังคม สิ่งแวดล้อม ฮอโมน ความผิดปกติของประจำเดือน การตั้งครรภ์ ผิดปกติ การคุมกำเนิดในผู้ชายและผู้หญิง ภาวะการมีบุตรยาก โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ การทำแท้ง การผสมเทียม การดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุในระยะ หมดประจำเดือนเพศหญิง (วัยทอง) และการเปลี่ยนแปลงของฮอโมนเพศชาย (วัยเงิน) รวมทั้งพยาธิสภาพที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของฮอโมน การรักษา ด้วยการทดแทนฮอโมนเพศ การป้องกันโรคกระดูกพรุน การเลือกรับประทาน อาหารและการออกกำลังกายที่เหมาะสม	×	×	-	-	-	×	-
	3640203 การอนามัยแม่และเด็ก หลักการพยาบาลทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลรักษา ป้องกัน และส่งเสริม สุขภาพอนามัยของแม่และเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และ สังคม การดูแลสุขภาพอนามัยของสตรีในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และหลัง คลอด ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเลี้ยงดูทารกและเด็กวัยก่อนเรียน การ ส่งเสริมสุขภาพของครอบครัวที่มีบุตร การแก้ปัญหาสุขภาพของมารดาและ ทารก การวางแผนครอบครัว	-	×	-	-	-	-	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3643201 เคนพยาบาล ความหมายและความสำคัญของเคนพยาบาล หลักทั่วไปในการพยาบาลแก่ผู้ป่วย สาเหตุและอาการของโรคภัยไข้เจ็บ วิธีการและทักษะของการพยาบาล ภายในบ้าน การให้ยาและวิธีการพยาบาลผู้ป่วยประเภทต่างๆ การดูแลเลี้ยงดูทารก และเอาใจใส่ผู้ป่วย ประโยชน์เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวเพื่อความเหมาะสม	-	×	-	-	-	-	-
	3600204 เพศศาสตร์สุขภาพ ธรรมชาติของเพศ ความเชื่อและวัฒนธรรมเกี่ยวกับเพศ บทบาทหญิงชาย ความเป็นมาของชีวิต ความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ ทฤษฎีเพศศาสตร์ ความเบี่ยงเบนและความผิดปกติทางเพศ การป้องกันโรค และปัญหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ชีวิตสมรส และการวางแผนครอบครัว	×	×	-	×	-	-	×
	3309102 ร่างกายของเรา ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างกับหน้าที่การทำงานของร่างกาย ตลอดจนความผิดปกติบางอย่างที่เกิดขึ้น พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของร่างกายในวัยเด็ก วัยเจริญพันธุ์ และวัยชรา การดูแลตนเองในวัยต่าง ๆ การออกกำลังกาย การเคลื่อนไหวและการจัดอริยาบถต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสม	×	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	0201108 ครอบครัวยุคใหม่ ความหมายและความสำคัญของครอบครัวในมุมมองด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ปัจจัยเอื้อต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว กระบวนการสร้างสัมพันธ์ภาพในครอบครัว การวิเคราะห์และคลี่คลาย ปัญหาครอบครัวจากมุมมองแบบองค์รวม	-		-	×	×	×	-
	3018102 เพศศึกษา กายวิภาคและสรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์ พัฒนาการทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ ทั้งที่ปกติและผิดปกติ การตอบสนองทางเพศและ ความบกพร่องทางเพศ การแท้ง การวางแผนครอบครัว โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ โรคเอดส์และแนวทางป้องกัน การให้คำปรึกษาคุมกำเนิด และ สุขภาพอนามัยทางเพศ	×	×	×	-	-	-	-
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ -คณะบัญชี -คณะนิเทศศาสตร์ -คณะมนุษยศาสตร์	ศป. 101 จิตวิทยาทั่วไป (LB 101 General Psychology) เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมและธรรมชาติของ มนุษย์ ความเป็นมาของวิชาจิตวิทยาสาขาต่างๆ สรีรวิทยาเบื้องต้นเกี่ยวข้องกับ พฤติกรรม ความเจริญและพัฒนาการด้านต่างๆ แรงจูงใจ การรับรู้ กระบวนการ เรียนรู้ ทักษะคิด สติปัญญา บุคลิกภาพ สุขภาพจิต และการมีมนุษยสัมพันธ์	×	-	-	×	×		-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ -คณะนิติศาสตร์ -คณะเศรษฐศาสตร์ -คณะศิลปกรรมศาสตร์ -คณะวิศวกรรมศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	ศป. 102 มนุษย์กับสังคม (LB 102 Man and Society) เพื่อให้ นักศึกษา ได้รู้และเข้าใจถึงระเบียบและวิธีการเบื้องต้นทางสังคมวิทยา ลักษณะโครงสร้างของสังคมมนุษย์ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม และอิทธิพลที่มีต่อกัน ความรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนปัญญา และ วิธีการ แก้ปัญหาทางสังคม	-	-	-	×	×	×	-
สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร -คณะวิศวกรรมศาสตร์ -คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ -คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม -คณะวิทยาศาสตร์	90107004 การดูแลสุขภาพ (Health care) การนำความรู้ด้านชีววิทยามาดูแลสุขภาพ ศึกษาสาเหตุของการเกิดโรค ทั้ง จุลินทรีย์และปรสิต ภาวะเครียดต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ภาวะโภชนาการและการออก กำลังกาย เพื่อประยุกต์ใช้ความรู้ทั้ง การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาโรค และ การฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย	-	×	-	-	-	-	-
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร -คณะวิศวกรรมศาสตร์ -คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ -คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม -คณะวิทยาศาสตร์	90302001 จิตวิทยาทั่วไป (General psychology) ศึกษาประวัติและวิธีการศึกษาทางจิตวิทยา การนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์ มาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ กระบวนการทำงานของสมองที่มีต่อ พฤติกรรม อิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม พัฒนาการของมนุษย์ในวัย ต่างๆ การรับรู้ การจูงใจ อารมณ์							

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหาร	บุคลิกภาพ พฤติกรรมทางสังคม สุขภาพจิต ตลอดจนการนำความรู้ทางจิตวิทยามา ประยุกต์ใช้กับงานด้าน การสื่อสารระหว่างกัน	×	-	-	-	×	-	-
-คณะเทคโนโลยี การเกษตร	90302003 มนุษยสัมพันธ์ (Human relations) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มต่างๆในสังคม อิทธิพลของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีบทบาทต่อบุคคลและกลุ่ม ศิลปะการพูด การสนทนา และการฟัง การปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคมไทย โดยเรียนรู้ อารยธรรมของมนุษย์ในแง่ของอารมณื ความแตกต่างระหว่างบุคคลและการฝึก พฤติกรรมที่เหมาะสมตลอดจนมารยาททางสังคม		-	-	×	×	×	-
-คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ -คณะอุตสาหกรรมเกษตร	90302006 จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน (Psychology in daily life) การนำองค์ความรู้ ทฤษฎีและแนวคิดทางจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อพัฒนาทักษะทางจิต-สังคม ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น เช่น ความเข้าใจในเรื่อง พัฒนาการของมนุษย์ การเรียนรู้ การรับรู้ การคิดการ แก้ปัญหา การจูงใจให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ การปรับตัวทางด้านอารมณื บุคลิกภาพ ตลอดจน การพัฒนาสุขภาพจิต การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกัน และกัน เพื่อให้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	×	-	-	×	×	×	-
	90302008 จิตวิทยาและมนุษยสัมพันธ์ (Social psychology and Human relations) ศึกษาความเป็นมาของจิตวิทยาสังคม พฤติกรรมทางสังคมของบุคคล และกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม ผู้นำ การอบรมทางสังคม เจตคติ ความเชื่อ ตลอดจน หลักมนุษยสัมพันธ์ ของคนในสังคม	-	-	-	-	-	×	×

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร	90302010 จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน (Psychology for self development) การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา เพื่อการเข้าใจและจัดการ “ตน” เซาว์นอารมณ์ ความรักและความสัมพันธ์กับผู้อื่น การจัดการกับความเครียด การทำงานในองค์กร การสร้างคุณค่าชีวิต	×	-	-	×	×	-	-
	90303013 อนามัยครอบครัว (Family Hygiene) ศึกษาความหมายและความสำคัญของอนามัยครอบครัว การดูแลรักษาและ ส่งเสริมสุขภาพของสมาชิกแต่ละวัยใน ครอบครัว สุขภาพทางเพศและการ วางแผนครอบครัว สิ่งแวดล้อมของครอบครัว โภชนาการสำหรับครอบครัวสวัสดิ ศึกษาโรคภัยไข้เจ็บการใช้ยาในบ้านและการบำบัดรักษาความเจ็บป่วยภายในครอบครัวรวมทั้ง ปัจจัยภายในครอบครัว สวัสดิศึกษา โรคภัยไข้เจ็บ การใช้ยาในบ้าน และการ บำบัดรักษาความเจ็บป่วยภายในครอบครัว รวมทั้งปัจจัยภายในครอบครัวที่ ส่งผลต่อสุขภาพ		×	-			-	-
	90303015 สุขภาพชุมชน (Community Health) ศึกษาสุขภาพปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษา อนามัยของอวัยวะต่างๆในร่างกาย การออกกำลังกาย การนันทนาการ โภชนาการที่ดี การปฐมพยาบาล การ ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ยาและสิ่งเสพติด การวางแผนครอบครัว ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ และสุขภาพของมนุษย์ รวมทั้งสภาวะสิ่งแวดล้อมที่	-	×	-	-	-	-	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
สถาบันเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าเจ้าคุณทหาร	อาจนำไปสู่อุบัติเหตุ การแก้ไขปัญหาสุขภาพส่วนบุคคลและชุมชน ตลอดจน การศึกษาดูงานนอกสถานที่							
มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิต -คณะบริหารธุรกิจ -คณะนิติศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	ศท. 121 การดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ (GE. 121 LIVING IN MODERN SOCIETY) ความรู้พื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษย์ การพัฒนาตนเอง การพัฒนา ทักษะชีวิต และการแก้ปัญหาสังคม การเรียนรู้ในยุคของสารสนเทศ ความสัมพันธ์ ระหว่างการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมือง การปกครองตามระบบ รัฐธรรมนูญ บทบาทหน้าที่พลเมืองในสังคมประชาธิปไตย การเปลี่ยนแปลงทาง สังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ความแตกต่างและความขัดแย้งทางสังคม ปัญหา ทางสังคม แนวทางป้องกันและแก้ไข	×	-	-		×	×	-
	ศท. 122 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต (GE. 122 PSYCHOLOGY FOR LIVING) พัฒนาการของมนุษย์ ตลอดช่วงชีวิตด้านพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจริยธรรม บทบาทของวุฒิภาวะและการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ สุขภาพจิตและการปรับตัว การพัฒนาบุคลิกภาพ และการนำจิตวิทยาไปใช้ ประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิต	×	-	-	-	×	-	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ -คณะสถาปัตยกรรม ศาสตร์ -คณะจิตวิทยา -คณะศิลปศาสตร์	SWU 251 มนุษย์กับสังคม (MAN AND SOCIETY) ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าของการเป็นมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันใน สังคมโลกทั้งทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข เคารพในสิทธิเสรีภาพของทั้งตนเองและผู้อื่นอย่างเข้าใจ และ รู้เท่าทัน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ	-	-	-	×	×	×	-
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ -คณะเภสัชศาสตร์ -คณะทันตแพทยศาสตร์	SWU 145 สุขภาวะและวิถีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ (WELLNESS AND HEALTHY LIFESTYLE) ศึกษาหลักการและแนวคิดของสุขภาวะแบบองค์รวม การบูรณาการแนวคิดดังกล่าวเข้ากับ วิถีชีวิตโดยเน้นการสร้างเสริมศักยภาพส่วนบุคคลของนิสิตให้สามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และคุณภาพชีวิตของตนเอง ตลอดจนเลือกใช้วิถีชีวิตในเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างเหมาะสม กับบริบททางสังคม	-	-	-			×	
	SWU 202 วิชาบูรณาการ 2 1. นิสิตสามารถสร้างความรู้จากประสบการณ์ของตนเอง หรือจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ของผู้อื่น 2. นิสิตสามารถมองปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่ตนเองสนใจ โดยอาศัย ความรู้จากศาสตร์ต่างๆ มาบูรณาการ มีความรอบรู้ และมองสิ่งต่างๆแบบรอบ ด้าน							

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ -คณะศึกษาศาสตร์ -คณะมนุษยศาสตร์ -คณะวิทยาศาสตร์ -คณะจิตวิทยา -คณะแพทยศาสตร์ -คณะวิศวกรรมศาสตร์	<p>3. นิสิตสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เปิดรับความคิดที่หลากหลาย เคารพในความคิดของผู้อื่น แสดงจุดยืนของตนเองได้ มองหาทางออก ร่วมกันในการทำงาน</p> <p>4. นิสิตสามารถแสวงหาความรู้ต่างๆ ที่ตนเองสนใจจากแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งที่เป็นสื่อเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และจากบุคคลต่างๆสามารถเชื่อมโยง ความสนใจของตนเองกับความรู้ที่มีอยู่มากมาย และเลือกสรรความรู้มาใช้ อย่างรู้เท่าทัน</p> <p>5. นิสิตสามารถนำเสนอความคิดและผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้อย่าง เหมาะสมและมีคุณภาพ</p>	-	-	-	-	-	×	-
	<p>SWU 301 วิชาบูรณาการ 3</p> <p>1. ให้ผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความ เข้าใจธรรมชาติ ตนเองผู้อื่นและสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษา ในการติดต่อสื่อสาร ได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจมีคุณธรรมตระหนัก ในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยของประชาคม</p> <p>2. ให้ผู้เรียนมีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความ เข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถ ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกายและจิตใจมีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยของประชาคม</p>							

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ -คณะสังคมศาสตร์ -คณะศิลปกรรมศาสตร์	<p>นานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในภาคดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี</p> <p>3. ให้ผู้เรียนได้มีอัตลักษณ์ของตนเองและมีความเป็นคนที่สมบูรณ์พร้อมใน ฐานะที่เป็นนิสิตและ บัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความกล้า (Courage) ความรู้สึกอ่อนไหว (sensitiveness) มีปัญญาและ ความสามารถที่ จะสร้างสรรค์ ความรู้และมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเป็นผู้ใฝ่รู้ความ จริงและสามารถคิด อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. ให้ผู้เรียนรู้เท่าทันที่มาของความรู้ในศาสตร์ต่างๆ รวมทั้งการเข้าถึงความรู้ ที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ คนและสังคม สามารถติดต่อสื่อสารและ อยู่ ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมรวมทั้งมีสุนทรียะในภาคดำเนินชีวิต</p>	-	-	-	×	×	×	-
	<p>SWU 302 วิชาบูรณาการ 4</p> <p>1 ให้ผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความ เข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและ จิตใจ มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย ของ ประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ใน สังคมได้เป็นอย่างดี</p> <p>2. ให้ผู้เรียนมีอัตลักษณ์ของตนเองและมีความเป็นคนที่สมบูรณ์พร้อมใน ฐานะที่เป็นนิสิตและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ผู้เรียนมี ความเป็นมนุษย์ที่เต็มเต็ง โดยเฉพาะการมีพลังชีวิต (vitality) ความกล้า (courage) ความรู้สึกอ่อนไหว (sensitiveness) มีปัญญาและ</p>	-	-	-	×	×	×	-

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะ ส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ	<p>ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ความรู้และมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเป็นผู้ใฝ่ความรู้ความจริง และสามารถคิดอย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. ให้ผู้เรียนรู้เท่าทันที่มาของความรู้ในศาสตร์ต่างๆ รวมทั้งการเข้าถึงความรู้ที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ คน และสังคม สามารถติดต่อสื่อสารและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. ให้ผู้เรียนรู้เท่าทันที่มาของความรู้ในศาสตร์ต่างๆ รวมทั้งการเข้าถึงความรู้ที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ คน และสังคม สามารถติดต่อสื่อสารและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมรวมทั้งมีสุนทรียะในการดำรงชีวิต</p>							
	<p>SWU 251 มนุษย์กับสังคม (MAN AND SOCIETY)</p> <p>ศึกษาความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าของการเป็นมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม โลกทั้งทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขเคารพในสิทธิเสรีภาพของทั้งตนเองและผู้อื่น อย่างเข้าใจ และรู้เท่าทัน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ</p>	-	-	-	×	-	×	-
มหาวิทยาลัยธนบุรี	<p>00 5000 มนุษย์สัมพันธ์ (Human Relation)</p> <p>ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มต่างๆในสังคม อิทธิพลของวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีบทบาทต่อบุคคลและกลุ่ม ศิลปะการพูด การสนทนา การฟังและการปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในสังคมไทย</p>	-	-	-	-	×	×	×

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์รายวิชา หมวดศึกษาทั่วไป (ต่อ)

สถาบัน อุดมศึกษา	คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป	เกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนา การทาง เพศ	สุขภาพ ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ- ภาพ	ทักษะ ส่วนบุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
มหาวิทยาลัยธนบุรี	00 5002 ศิลปวัฒนธรรม (Art and Culture) วัฒนธรรมและโครงสร้างของสังคม วิวัฒนาการของศิลปะและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและระบบการดำเนินชีวิตของคนไทยโดยส่วนรวม	-	-	-	-	×	×	×
	00 5006 จริยศาสตร์ วิสัยทัศน์และการดำรงชีวิต (Moral, Vision and Life Style) ลักษณะ แนวทางและเป้าหมายของการดำเนินชีวิต ทักษะต่างๆเกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิต ทศนคติของปรัชญาเมธีตะวันออกและตะวันตกที่สำคัญบางท่านเกณฑ์ ตัดสินความดี การวิเคราะห์ตรวจสอบความคิดและความเชื่อของตนด้วยเหตุผล การอุทิศตนเพื่อรับใช้สังคม ความสำคัญของจารีตประเพณี และกฎหมายที่มีต่อการ ดำเนินชีวิต บทบาทของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลต่อการดำรงชีวิตการ เลือกการดำเนินชีวิตในสภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	-	-	-	-	×	×	-
	00 5007 ทักษะเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง (Study Skills and Self- Development Skills) ทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา การใช้ชีวิตใน มหาวิทยาลัย การปรับตัวด้านการเรียน การสร้างความเชื่อมั่น ความภาคภูมิใจใน ตนเอง การพัฒนาบุคลิกภาพ การพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม	-	-	-	-	×	×	-
	การร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์และทำงานร่วมกับหมู่คณะ การพัฒนาจิตใจ การ จัดการอารมณ์กับความ เครียดอย่างถูกต้อง รวมทั้งรู้จักใช้ความคิด วิจารณ์ญาณและหลักธรรมในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง							

ตารางที่ 19 สรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไปที่มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด

สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนรายวิชา หลักสูตรศึกษา ทั่วไป	คำสำคัญหรือเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเพศวิถี						
		พัฒนาการ ทางเพศ	สุขอนามัย ทางเพศ	พฤติกรรม ทางเพศ	สัมพันธ์- ภาพ	ทักษะส่วน บุคคล	สังคมและ วัฒนธรรม	บทบาท ทางเพศ
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	3	-	-	-	-	2	1	-
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	6	1	-	-	4	2	3	1
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	7	-	-	-	3	2	5	1
4. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1	-	-	-	-	-	1	-
5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	17	6	7	3	8	3	6	2
6. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	2	1	-	-	2	2	1	-
7. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร	8	3	3	-	3	4	3	1
8. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	2	2	-	-	-	2	1	-
9. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	6	-	-	-	4	3	6	-
10. มหาวิทยาลัยธนบุรี	4	-	-	-	-	4	4	2

จากตารางที่ 19 พบว่า ผลการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไปที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด คือ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ จากการวิเคราะห์ คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรศึกษาทั่วไป ของสถาบันอุดมศึกษาที่เลือกเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์จำนวน 10 สถาบัน มีรายละเอียดดังนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีรายวิชา 3 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชามีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเกณฑ์ที่กำหนดในเพศวิถี แต่ไม่มีรายวิชาใดที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบตามที่กำหนด จะมีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนดเพียง 2 คำ คือ ทักษะส่วนบุคคล และสังคมและวัฒนธรรม

2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีรายวิชา 6 รายวิชาที่คำอธิบายรายวิชามีค่าสำคัญ หรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ตามเกณฑ์ที่กำหนด แต่ไม่มีรายวิชาใดที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบตามที่กำหนด จะมีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามเกณฑ์ที่กำหนด 5 คำ คือ พัฒนาการทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มีรายวิชา 7 รายวิชา มีคำอธิบายรายวิชาที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ตามที่กำหนด แต่ไม่มีรายวิชาใดที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบ จะมีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด 4 คำ คือ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ

4. มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีรายวิชา 1 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชาที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ตามที่กำหนด 1 คำคือ สังคมและวัฒนธรรม

5. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรายวิชา 17 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชาที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด คือ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ แต่ไม่มีรายวิชาใดที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบอยู่ในรายวิชาเดียวกัน

6. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีรายวิชา 2 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชาที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด ไม่มีรายวิชาไหนที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบตามที่กำหนด จะมีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด 4 คำ คือ พัฒนาการทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล และสังคมและวัฒนธรรม

7. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร มีรายวิชา 8 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชา มีเนื้อหาที่มีค่าสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ตามที่กำหนด แต่ไม่มีรายวิชาไหนที่มีค่า

สำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบ จะมีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด 6 คำ คือ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ

8. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีรายวิชา 2 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชา มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ตามที่กำหนด แต่ไม่มีรายวิชาไหนที่มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบ จะมีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด 3 คำ คือ พัฒนาการทางเพศ ทักษะส่วนบุคคล และสังคมและวัฒนธรรม

9. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีรายวิชา 6 รายวิชา ที่มีเนื้อหา มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด ไม่มีรายวิชาไหนที่มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบตามที่กำหนด จะมีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด 3 คำ คือ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล และสังคมและวัฒนธรรม

10. มหาวิทยาลัยธนบุรี มีรายวิชา 4 รายวิชา ที่คำอธิบายรายวิชา มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถี ตามที่กำหนด แต่ไม่มีรายวิชาไหนที่มีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีครบ จะมีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญเกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนด 3 คำ คือ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 ส่วนที่ 2 การสังเคราะห์ผลการวิจัย ตอนที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

การสังเคราะห์ผลการวิจัย ตอนที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาในรายวิชาสหศาสตร์ เป็นผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ พัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผลวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิจัย มีดังต่อไปนี้

1. การสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษา และผลการสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จากประเด็นที่วิเคราะห์และได้สรุปไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำสาระที่สอดคล้องตรงกันมาเป็นหลักการของการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ โดยผู้วิจัยยึดกรอบเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรเพศศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขเป็นหลัก เนื่องจากการศึกษา พบว่า กระทรวงสาธารณสุข โดย กรมอนามัยและกรมสุขภาพจิตได้จัดทำโครงสร้างหลักสูตรเพศศึกษาพร้อมกับทำประชาพิจารณ์ และได้นำเสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งโครงสร้างหลักสูตรของกระทรวงสาธารณสุข มีจุดเด่น คือ

1) กำหนดเป็นรูปธรรมชัดเจนว่าเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา ที่ควรจัดให้ความรู้แก่นักเรียนนักศึกษาในระดับต่างๆควรประกอบด้วยประเด็นต่างๆ 7 ประเด็นหลัก คือ พัฒนาการทางเพศ (Sexual Development) สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) สัมพันธภาพ (Relation) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skill) สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) และบทบาททางเพศ (Gender Role)

2) ใช้หลักพัฒนาการทางเพศของมนุษย์ มากำหนดว่าในแต่ละประเด็น ควรเรียนวัยใด และเนื้อหาเหมาะสมกับวัยใด

3) เนื้อหา มีความทันสมัย สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตจากงานวิจัยตอนที่ 1 และสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน รวมทั้ง เน้นการนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการแก้ปัญหาทางเพศของวัยรุ่น

ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิและผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 มาสรุป เพื่อได้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเนื้อหาเพศศึกษา ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษา และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ที่ นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาใน รายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
1. พัฒนาการ ทางเพศ	-	-	-เป็นเรื่อง ธรรมชาติเมื่อเข้าสู่ วัยหนุ่มสาว ร่างกายมี พัฒนาการทาง ด้านร่างกายและ จิตใจพร้อมๆกันทั้ง ผู้หญิงและผู้ชาย -การสำเร็จความ ใคร่ด้วยตนเองเป็น การระบายอารมณ์ ทางเพศ ที่ปลอดภัย -ฝันเปียกเป็นสิ่งที่ แสดงถึงความ ปกติทางอารมณ์ เพศ	-	-	-	-	พัฒนาการทางเพศ ได้แก่ พัฒนาการทาง เพศที่เกี่ยวข้องกับ ร่างกาย จิตใจ และ สังคมของวัยรุ่นเพศ ชายและเพศหญิง บทบาททางเพศ ได้แก่ ความหมาย ของบทบาททางเพศ -ปัจจัยที่มีผลต่อ บทบาททางเพศ -บทบาททางเพศกับ วิถีชีวิตของวัยรุ่น

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาใน รายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
2. สุขอนามัย ทางเพศ	-การใช้ถุงยาง อนามัยใช้เพื่อ การคุมกำเนิด อย่างเดียว เท่านั้น -การขายบริการ ทางเพศเป็นการ หารายได้ที่ย่าง สะดวกและมี รายได้สูงอย่าง รวดเร็ว	-การใช้ถุงยาง อนามัยเวลามี เพศสัมพันธ์กับ คู่อีกแสดงว่าไม่ ไว้วางใจกัน	-การมี เพศสัมพันธ์แม้ เพียง 1 ครั้ง มีโอกาสตั้งครรรภ์ ได้	-ไม่สวมถุงยาง อนามัยเวลามี เพศสัมพันธ์ -ละเว้นการ ป้องกันการติด เชื้อและการ ตั้งครรรภ์ -เป็นโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ -ทำแท้ง	-	-ท่านหรือคู่ เพศสัมพันธ์ ใช้ถุงยาง อนามัยเวลา มีเพศสัมพันธ์ -ท่านหรือคู่ เพศสัมพันธ์ ใช้วิธี คุมกำเนิด	-สุขอนามัยทาง เพศ -โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ -การตั้งครรรภ์ และการ คุมกำเนิด -การมี เพศสัมพันธ์	-การดูแลรักษา สุขอนามัยทางเพศ ได้แก่ โรคที่เกี่ยวข้องกับการ มีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศ สัมพันธ์ชนิดต่างๆ และ โรคเอดส์ -การตั้งครรรภ์ ได้แก่ องค์ประกอบที่ เกี่ยวข้องกับการ ตั้งครรรภ์ อาการ อาการแสดง และการ วินิจฉัยการตั้งครรรภ์

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
3. พฤติกรรม ทางเพศ	-การถูกเนื้อต้อง ตัวกันของหญิง ชายเป็นเรื่อง ปกติ -การถูกเนื้อต้อง ตัวกับคูรักจนถึง ขั้นกอดจูบ สามารถทำได้ อย่างเปิดเผยใน ที่สาธารณะ	-การแสดงความรักของคูรัก เช่น การโอบกอด การ จูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัว กันไม่ใช่สิ่ง เสียหาย -การมีเพศสัมพันธ์ กับคูรักเป็นเรื่อง ปกติของคนรุ่น ใหม่เพราะ	-คนรุ่นใหม่ สามารถ แสดงออกทาง เพศได้อย่าง เปิดเผย-การมี เพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงาน เป็นพฤติกรรม ของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้ -การสำเร็จ ความใคร่ด้วย ตนเอง	-ใช้สื่อกระตุ้น ความรู้สึกลง เพศ -ใช้ยาหรือ อุปกรณ์กระตุ้น ทางเพศ -มีเพศสัมพันธ์ กับ คู่นอนหลายคน -มีเพศสัมพันธ์ กับคนที่เพิ่งรู้จัก ตามสถานที่	-ขายบริการทาง เพศทั้งผู้หญิง และผู้ชาย เพื่อ นำเงินมาใช้จ่าย ฟุ่มเฟือย -มีการ แสดงออกทาง เพศในที่ สาธารณะ เลียนแบบ พฤติกรรมทาง เพศจากสื่อ ต่างๆ	-สำเร็จความ ใคร่ด้วยตนเอง -ออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬา เพื่อระบาย อารมณ์ทางเพศ -ดูสื่อที่กระตุ้น อารมณ์ทางเพศ เช่น วิดีโอ ภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ต หนังสือ	-	-ความต้องการทาง เพศและการ ตอบสนอง ทางเพศ -ความเชื่อและ ความเข้าใจผิดเรื่อง เพศที่ พบบ่อยในวัยรุ่น เช่นการมีเปียก การสำเร็จความใคร่ ด้วยตนเอง -ขนาดของอวัยวะ เพศชายมีผลต่อ การร่วมเพศ

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
3. พฤติกรรม ทางเพศ	-การมี เพศสัมพันธ์ก่อน แต่งงานเป็น เรื่องปกติ	เพื่อนๆก็ปฏิบัติ เหมือนกัน	เป็นการระบาย อารมณ์ทางเพศ ที่ปลอดภัย	ต่างๆ -สลัดหุ่นนอนกับ คนอื่นหรือ กิจกรรมสวิงกิ้ง	-มีแฟนหรือ คู่รักในเวลา เดียวกัน	-กอดจูบกับคู่รัก -เดินโอบกอด กับคู่รักในที่ สาธารณะ	-	ช่วยปลูกใจอารมณ์ ทางเพศ -รสนิยมทางเพศหรือ ความหลากหลาย ทางเพศ -พฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ -ความรุนแรงทางเพศ และการถูกล่วงละเมิด ทางเพศ
4. สัมพันธ์ภาพ	-การมีเสรีภาพ ในการคบเพื่อน ต่างเพศ	-การมี เพศสัมพันธ์กับ คู่รักเป็นเรื่อง ปกติของคนรุ่นใหม่ เพราะ เพื่อนๆก็ปฏิบัติ	- เป็นเรื่อง ธรรมดาที่ นักศึกษาไป เที่ยวยามวิกาล กับเพื่อนต่าง เพศ	-	-การถูกเนื้อ ต้องตัว ระหว่างชาย หญิงมากขึ้น	-	-ความรักในวัย เรียน -ความรักในเพศ เดียวกัน -การเลือก คู่ครองและการ ใช้ชีวิตคู่	-ความสัมพันธ์ของ บุคคล ได้แก่ การสร้าง ความสัมพันธ์ รูปแบบความสัมพันธ์ ของคน

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
4. สัมพันธภาพ (ต่อ)		เหมือนกัน -การมีคูรัก หลายๆคนจะทำให้ ให้มีโอกาสเลือก คนที่ดีที่สุด -การมีคูรัก ไม่จำเป็นที่ จะต้องให้พ่อแม่ รู้	- ผู้หญิงผู้ชาย อยู่ด้วยกันในที่ ลับตาคนเป็น เรื่องที่สมควร กระทำ	-				ในสังคมไทย การแสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คูรัก สามีภรรยา ตนเองกับ ครอบครัวที่ถูกต้องเห มะสมในปัจจุบัน ความรักและความ ใคร่
5. ทักษะ ส่วนบุคคล	-ให้คุณค่า ความสำคัญกับ ความสวยงาม ของรูปร่าง หน้าตา	-การไปเที่ยวสอง ต่อสองกับคูรัก เป็นเรื่องปกติ ของวัยรุ่น	- เมื่อแชตกับ เพื่อนต่างเพศ ถูกใจ และนัด เจอกันเป็นเรื่อง	-ไปเที่ยวสถาน เจริญรมย์ เช่น ผับ บาร์ ไนท์คลับ สถานชาย บริการทางเพศ	-มีเพศสัมพันธ์ กับผู้ที่ไม่รู้จัก กันตามสถานที่ ต่างๆ เช่น	-พูดคุยเรื่องเพศ ได้อย่างเปิดเผย กับคนทั่วไป	-	-ทักษะส่วนบุคคลใน การจัดการกับ สถานการณ์เสี่ยง

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
5. ทักษะ ส่วนบุคคล	-ความบริสุทธิ์ ของผู้หญิงไม่ใช่ สิ่งที่มีคุณค่า	-การมีคูรัักไม่ จำเป็นที่จะต้อง ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองรู้	ธรรมดา -ผู้หญิงผู้ชายอยู่ ด้วยกันในที่ลับ ตาคนเป็นเรื่องที่ สมควรกระทำ -เมื่อเซ็กส์กับ เพื่อนต่างเพศ ถูกใจและนัดเจอ กันเป็นเรื่อง ธรรมดา	-มีเพศสัมพันธ์ กับคนที่เพิ่งรู้จัก ตามสถานที่ ต่างๆ -ใช้ระยะเวลา น้อยในการสาน สร้าง ความสัมพันธ์ ไปสู่การมี เพศสัมพันธ์ -ไปเที่ยวหรือมี นัดกับคนที่เพิ่ง รู้จักกันทาง อินเทอร์เน็ต	ห่างสรรพสินค้า ผับ เชน -หาแฟนหรือคูรััก จากการเซ็กส์ ตามอินเทอร์เน็ต เน็ต -เลียนแบบ พฤติกรรมกร แสดงความรัก ของคูรัักจาก ดาราที่ตนเอง ชื่นชอบ	-เมื่อมีปัญหา ทางเพศท่าน ปรึกษากับ เพื่อน	-	เช่น การสื่อสาร ความตระหนักรู้ใน ตนเอง การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา การปฏิเสธและยุติ ความสัมพันธ์ และการคิดอย่างมี วิจารณญาณ - การวางตัวที่เหมาะสม -นักศึกษาควรวางตัว อย่างไรในยุคการสื่อสารไร้ พรมแดน -การใช้งานเทคโนโลยี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ที่ นักศึกษาต้องการ เรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
5. ทักษะ ส่วนบุคคล (ต่อ)	-	-	-	-	-	-	-	สารสนเทศอย่าง รู้เท่าทัน
6. สังคมและ วัฒนธรรม	- การถูกเนื้อต้อง ตัวกันของหญิง ชายเป็นเรื่อง ปกติ - ผู้หญิงสามารถ บอกรักหรือจีบ ผู้ชายได้ก่อน	- การมีคู่รักหลาย คนในเวลา เดียวกันแสดงถึง ความมีเสน่ห์ การเป็นคนเก่งมี ความสามารถ - การแสดงความ รักของคู่รัก เช่น การโอบกอด การจูบ การหอม แก้ม การถูกเนื้อ ต้องตัวกันไม่ใช่ สิ่งเสียหาย	- การมี เพศสัมพันธ์ก่อน แต่งงานเป็น พฤติกรรมของ คนรุ่นใหม่ที่ยอมรับ ได้ - การดื่มสุราหรือ เครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ ทำให้ เกิดความ ต้องการทางเพศ	- การดูสื่อ ลามก อนาคต ได้แก่ เว็บไซต์ หนังสือ วีซีดี และคลิปวีดีโอ โป๊ - ใช้จ่าย ฟุ่มเฟือย - ถ่ายคลิปโป๊ - แต่งกายด้วย เสื้อผ้ารัดรูป โชว์สัดส่วน ร่างกาย - ดื่มเครื่องดื่มที่ มีแอลกอฮอล์	- ผู้หญิงมีการ แสดงออกทาง เพศมากขึ้น เปิดเผย ความรู้สึก ความต้องการ ความรัก ความ พึงพอใจของ ตนเองมากขึ้น - นักศึกษาหญิง ไม่ระมัดระวังตัว ไม่ถือตัว แต่งกาย ล่อแหลม ดึงดูด	- สื่อที่กระตุ้น อารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ - อยู่ในที่ลับตา สองต่อสองกับ คู่รัก - แต่งตัวเปิดเผย ร่างกาย เน้น หรือโชว์ความ เป็นผู้หญิงหรือ ผู้ชาย	-	- การวางตัวที่ เหมาะสมในสังคม และวัฒนธรรมไทย - การใช้ชีวิตคู่ ได้แก่ ความหมาย ของการใช้ชีวิตคู่ ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้ชีวิตคู่ และการใช้ชีวิตคู่ที่ ถูกต้อง

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
6. สังคมและ วัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> -การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ -การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานของคูรักรับเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน -ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่ใช่สิ่งที่มีคุณค่า -การมีคูรักรเพศเดียวกันเป็นเรื่องปกติ 	<ul style="list-style-type: none"> -การไปเที่ยวสองต่อสองกับคูรักรเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น -การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรเป็นเรื่องปกติของคนรุ่นใหม่ เพราะเพื่อนๆก็ปฏิบัติเหมือนกัน -การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคูรักรไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเสียเปรียบ 	<ul style="list-style-type: none"> -คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย -ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคนเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ 		<ul style="list-style-type: none"> เพศตรงข้ามเปิดเผยสัดส่วนรูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น -แต่งตัว แต่งหน้า ทำผม ตามกระแส แฟชั่น หรือตามแบบดาราในภาพยนตร์ -แข่งขันกันในเรื่องการมีแฟน มีคูรักร หรือมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากัน 	<ul style="list-style-type: none"> -ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคูรักร -ถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิปแชทซีหรือโป๊ -มีคูรักรมากกว่า 1 คน 	-	-

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ที่ นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
6. สังคมและ วัฒนธรรม	-ให้ความสำคัญ กับวันแห่งความ รักหรือวันวาเลน ไทน์ -ผู้หญิงสามารถ บอกรักหรือจีบ ผู้ชายได้ก่อน -การมี เพศสัมพันธ์กับ คู่รักเป็นเรื่อง ปกติ	-ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้ของราคาแพง -นักศึกษาหญิง ไม่ระวังตัวไม่ถือ ตัว	-ผู้หญิงควร ตอบสนองความ ต้องการทางเพศ ของผู้ชายที่เป็น คู่ได้เสมอ -คนรุ่นใหม่ สามารถ แสดงออกทาง เพศได้อย่าง เปิดเผย	-	-แสดงการยก ย่อง ชื่นชอบผู้ที่ มีเพศสัมพันธ์กับ คนหลายๆคน -ใช้ของฟุ่มเฟือย ราคาแพง ตาม กระแสแฟชั่น เช่น เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า โทรศัพท์มือถือ -นักศึกษาหญิง ไม่รักษานวลสงวน ตัวและไม่ให้ ความสำคัญของ พรหมจรรย์	-	-	-

ตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ (ต่อ)

ประเด็น เนื้อหา เพศศึกษา	การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา			การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา			ประเด็นความรู้ ที่นักศึกษา ต้องการเรียนรู้	เนื้อหาในรายวิชา ที่พัฒนา ที่พัฒนา
	เอกสาร	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1	เอกสาร	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ	ผลการวิจัย ตอนที่ 1		
-	-	-	-	-	-นักศึกษาหญิง นิยมประกวด แข่งขันด้านความ งามโดยแต่งกาย ด้วยชุดว่ายน้ำ หรือเสื้อผ้าเข้ารูป	-	-	-
7.บทบาท ทางเพศ	-ผู้หญิงผู้ชายมี สิทธิเท่าเทียมกัน ในการแสดงออก ทางเพศ -การมี ประสบการณ์ ทางเพศมากๆ แสดงถึงความ เก่ง ความมี เสน่ห์	-เมื่อมีแฟนหรือ มีคู่รักแล้วก็ สามารถมีก็ได้ เพื่อชดเชยสิ่งที่ แฟนหรือคู่รักไม่ มี	-ผู้หญิงควร ตอบสนองความ ต้องการทางเพศ ของผู้ชายที่เป็น คู่ ได้ เสมอ -การมี ประสบการณ์ ทางเพศมากๆ ถือเป็นเรื่องดี ของผู้ชาย	-	-ผู้ชายไม่ให้ เกียรติผู้หญิง -ผู้ชายช่วยโอกาส ล่วงเกินผู้หญิง -นักศึกษาหญิง แสดงพฤติกรรม รุนแรง เช่น การ ตบตีกัน	-	-	-กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 20 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลจากงานวิจัยตอนที่ 1 และประเด็นความรู้ที่นักศึกษาต้องการเรียนรู้ พบว่า ประเด็นเนื้อหาด้านพัฒนาการทางเพศ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศในวัยรุ่น ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศ ได้แก่ พัฒนาการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมของวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงและบทบาททางเพศ ได้แก่ ความหมายของบทบาททางเพศ ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ บทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น

ประเด็นเนื้อหาด้านสุขอนามัยทางเพศ พบว่า เนื้อหาที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกต้อง คือ เรื่อง การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิดและการตั้งครรรภ์ ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรรภ์และการตั้งครรรภ์ในวัยเรียน การคุมกำเนิด ประเด็นเนื้อหาเพศศึกษา เรื่องพฤติกรรมทางเพศ พบว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกต้อง มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความต้องการทางเพศและการตอบสนองทางเพศ ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น รสนิยมทางเพศหรือความหลากหลายทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ประเด็นเนื้อหาด้านสัมพันธภาพ พบว่า นักศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม เช่นการไปเที่ยวยามวิกาล การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างผู้หญิง ผู้ชาย ระหว่างคู่รัก ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของบุคคล ได้แก่ การสร้างความสัมพันธ์ รูปแบบความสัมพันธ์ของคน ในสังคมไทย การแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามีภรรยา ตนเองกับครอบครัวที่ถูกต้องเหมาะสมในปัจจุบัน ความรักและความใคร่

ประเด็นเนื้อหาด้านทักษะส่วนบุคคล พบว่านักศึกษามีการตัดสินใจ การปฏิบัติตัวไม่ถูกต้อง ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง เช่น การสื่อสาร ความตระหนักรู้ในตนเอง การตัดสินใจและการแก้ปัญหา การปฏิเสธและยุติความสัมพันธ์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวางตัวที่เหมาะสม และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน

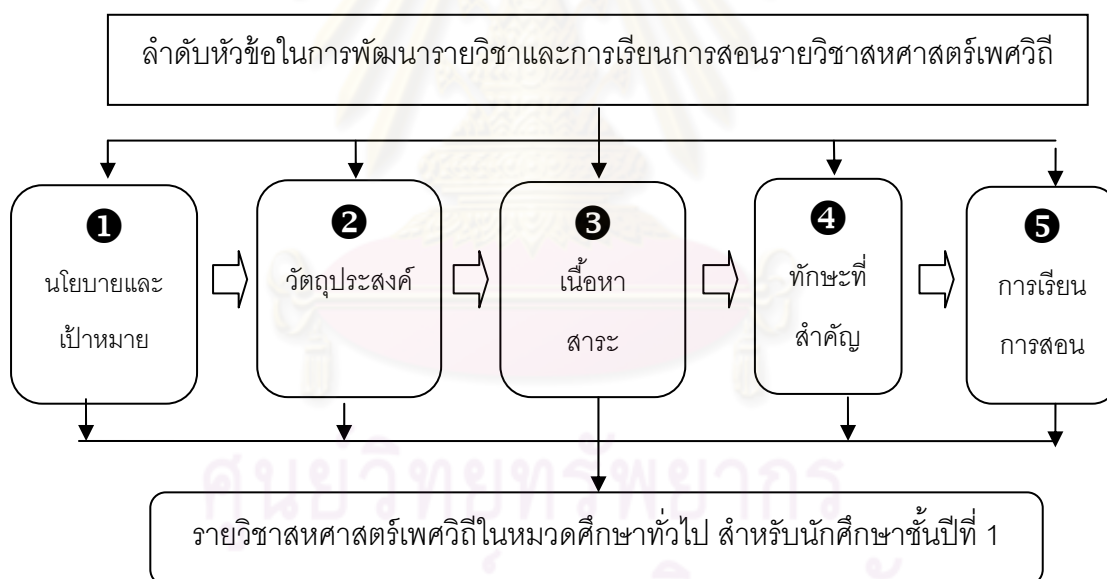
ประเด็นเนื้อหาด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า มีนักศึกษาบางส่วนมีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การวางตัวที่เหมาะสมในสังคมและวัฒนธรรมไทย การใช้ชีวิตคู่

ประเด็นเนื้อหาด้านบทบาททางเพศ พบว่า นักศึกษาค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ดังนั้นในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีเนื้อหาเกี่ยวกับ บทบาททางเพศในสังคมไทยและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

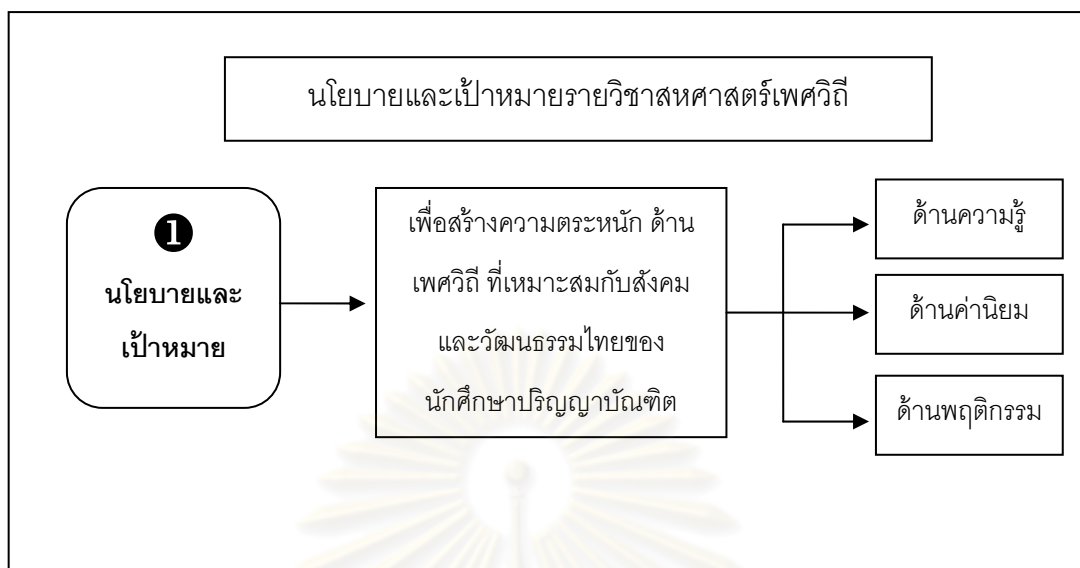
2. การพัฒนารายวิชาและการจัดการเรียนการสอน

ในขั้นตอนนี้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสรุปผลการวิเคราะห์ตอนที่ 1 นำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางเพื่อการพัฒนาวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่ตรงกับปัญหาค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนความต้องการในการเรียนรู้ทางด้านเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยบูรณาการความรู้ทาง ด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพเข้าด้วยกัน ตามลำดับดังนี้

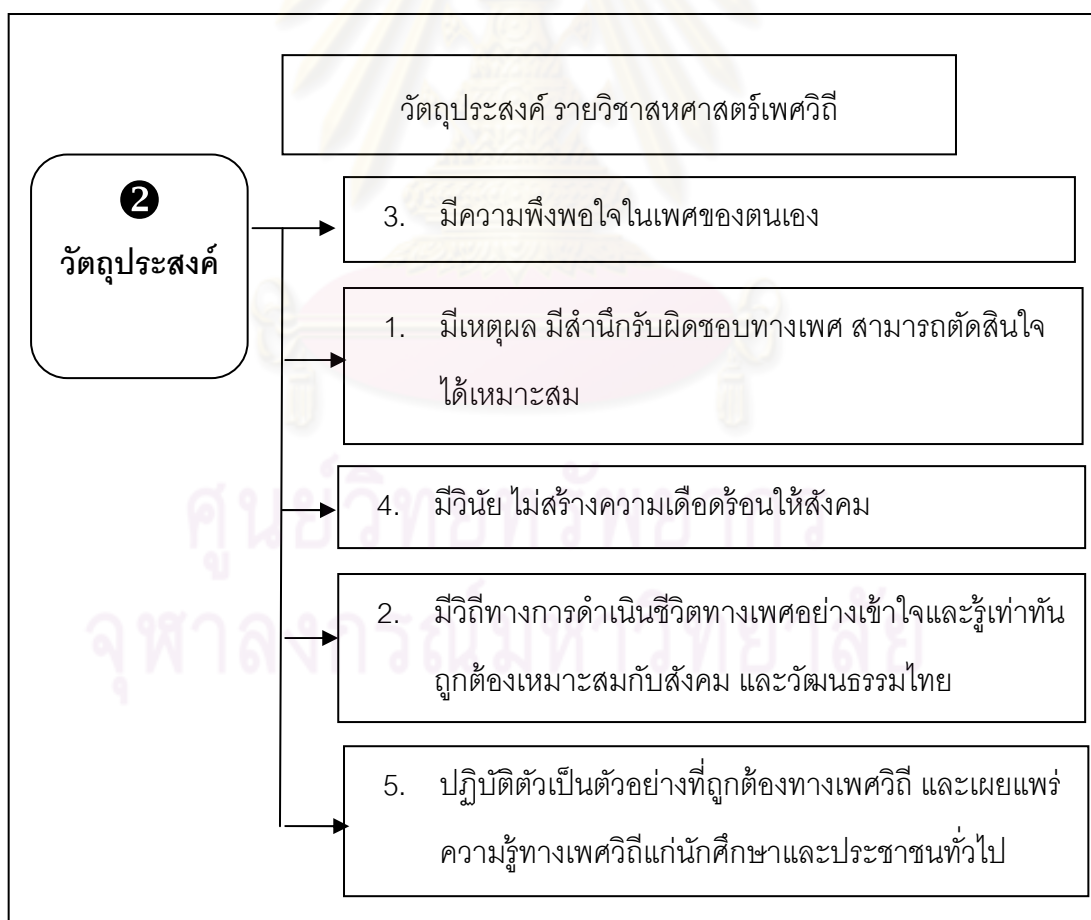
ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสรุปผลในตอนที่ 1 มาสังเคราะห์แนวทางในการสร้างรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี โดยผู้วิจัยมีลำดับหัวข้อในการสร้างรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ลำดับหัวข้อในการสร้างรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

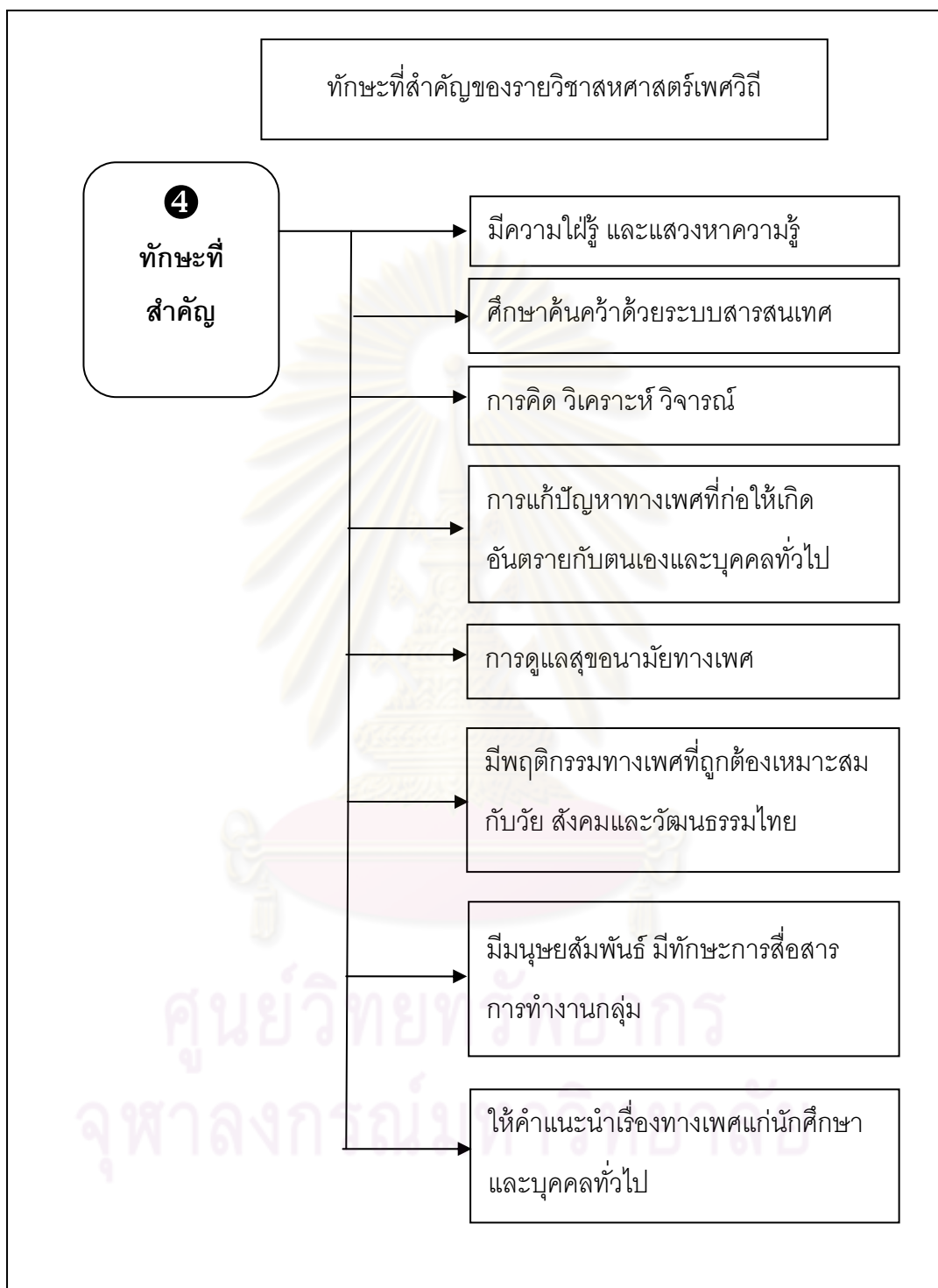
แผนภูมิที่ 3 นโยบายและเป้าหมายรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

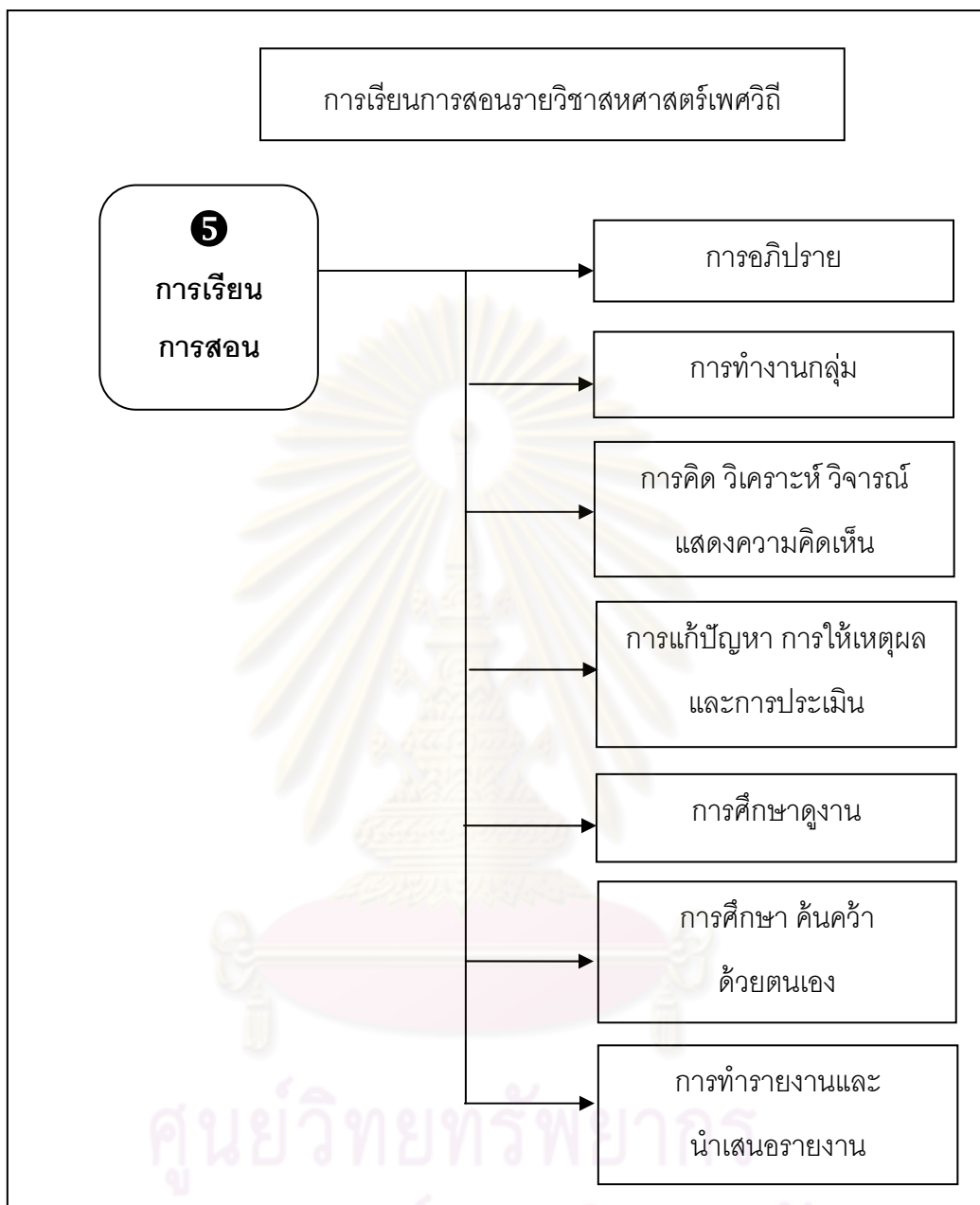
แผนภูมิที่ 4 วัตถุประสงค์ รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

แผนภูมิที่ 5 เนื้อหา สาระรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

แผนภูมิที่ 6 ทักษะที่สำคัญของรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

แผนภูมิที่ 7 การเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์พิเศษ

จากแผนภูมิที่ 2 ถึง แผนภูมิที่ 7 สรุปได้ว่า การสร้างรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีลำดับหัวข้อในการดำเนินการ 5 หัวข้อ คือ 1) นโยบายและเป้าหมาย 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระซึ่งครอบคลุมทุกประเด็นในการให้ความรู้ทางเพศศึกษา ของกรมอนามัย และกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยเนื้อหาสาระในรายวิชาจะเน้นประเด็นความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในสภาพสังคมปัจจุบันที่เป็นยุคการสื่อสารไร้พรมแดน รวมทั้งค่านิยมและพฤติกรรม กรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ในเนื้อหาสาระที่ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจถูกต้องจากงานวิจัยตอนที่ 1 แต่ยังคงจำเป็นต้องมีเนื้อหาในรายวิชาที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการปูพื้นฐานหรือทบทวนความรู้ของนักศึกษา เพราะจะทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระประเด็นอื่นๆยิ่งขึ้น 4) ทักษะที่สำคัญ 5) การเรียนการสอนใช้วิธีการเรียนการสอนหลากหลายวิธี มีกิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียน

ผู้วิจัยนำผลการสังเคราะห์ ที่ได้มาจัดเป็นรูปแบบการเรียนการสอน 1 รายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 โดยที่บูรณาการความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ครอบคลุมทุกประเด็นการให้ความรู้ทางเพศศึกษาของกระทรวงสาธารณสุข ในการพัฒนารายวิชาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เน้นประเด็นความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษา ที่ได้จากผลการวิเคราะห์ตอนที่ 1 นอกจากนี้ ในประเด็นที่วิเคราะห์พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจถูกต้องแต่จำเป็นต้องมีเนื้อหาสาระในรายวิชาที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นการปูพื้นฐานหรือทบทวนความรู้ของนักศึกษาเพราะจะทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระประเด็นอื่นๆยิ่งขึ้น รายวิชาที่จะทดลองสอน มีรายละเอียดดังนี้

1) กำหนดชื่อรายวิชาชื่อว่า “ วิถีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา “

2) กำหนดหน่วยกิต 2(2-0-4) หน่วยกิต

3) สร้างรายวิชา โดยเขียนประมวลรายวิชาตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ กำหนดลักษณะรายวิชา กำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา กำหนดเนื้อหาและพิจารณาสัดส่วนของเนื้อหาให้สอดคล้องกับผลการ วิจัยตอนที่ 1 ซึ่งพบว่ามีบางเรื่องที่นักศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย (รายละเอียดในตารางที่ 20 หน้า 182-192)

และกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (ประมวลรายวิชาอยู่ในภาคผนวกหน้า 272)

ตอนที่ 2 ส่วนที่ 3 การจัดทำประมวลรายวิชาและแผนการสอนประจำวันของรูปแบบรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วยส่วนย่อยๆ ดังนี้

1) ประมวลการสอนของรายวิชาที่พัฒนา เป็นเอกสารแนะนำผู้สอนในการนำรูปแบบรายวิชาไปใช้ในการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน (ดูรายละเอียดในภาคผนวกหน้า 272)

2) แผนการเรียนการสอน เป็นเอกสารสำหรับการจัดการเรียนการสอน 1 รายวิชาตลอดภาคการศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (อยู่ในคู่มือการใช้รายวิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำรงชีวิตของนักศึกษา) เอกสารประกอบการเรียนการสอน เป็นรายละเอียดเอกสารประกอบการสอน บทความ ข่าวทางด้านเพศของนักศึกษา รูปภาพ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ที่ผู้วิจัยใช้ในการเรียนการสอนแต่ละสัปดาห์

ตอนที่ 2 ส่วนที่ 4 การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ที่ได้พัฒนาขึ้นในตอนี่ 2 มาจัดดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็นขั้นตอนการทำงาน 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมการสอน ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 30 คน และขั้นที่ 3 การประเมินผลรายวิชา โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นของการดำเนินงาน ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นที่ 1 การเตรียมการสอน

ขั้นตอนการทำงาน	การดำเนินงาน
<p>1</p> <p>การเตรียมการสอน</p>	<p>1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มตัวอย่างการวิจัย เป็นนักศึกษาจาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในการจัดนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รวมเข้าด้วยกันเหตุผลในการเลือกสถาบันได้อธิบายไว้ในบทที่ 1 - จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ได้ทำการคัดเลือกอย่างง่าย เพื่อต้องการความหลากหลายทางความคิดและลักษณะตามธรรมชาติของนักศึกษา จากคณะหรือสาขาต่างๆในการแสดงออกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถี รวมทั้งการร่วมกันระดมความคิดเพื่อแก้ไขปัญหาทางเพศ - เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน คัดเลือกนักศึกษาเป็นแกนนำนักศึกษา เพื่อติดตามผลความตระหนักทางเพศวิถี เป็นเวลา 2 สัปดาห์ <p>2. เขียนแผนการสอนรายสัปดาห์ เตรียมสื่อการสอนและติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> 2.1 ผู้วิจัยทำประมวลการสอนตามหน่วยกิตที่กำหนด คือ 2 หน่วยกิต ใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอน 15 สัปดาห์ๆละ 2 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง 2.2 เขียนแผนการเรียนการสอนแต่ละสัปดาห์ (รายละเอียดในคู่มือรายวิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำรงชีวิตของนักศึกษา) 2.3 ติดต่อห้องเรียน เตรียมเอกสารต่างๆ สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ในการทำกิจกรรม ที่ใช้ในแต่ละสัปดาห์ <p>3. สร้างเครื่องมือประเมินการสอน</p> <ul style="list-style-type: none"> 3.1 รายละเอียดของเครื่องมือใช้ในการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาเสนอไว้ในบทที่ 3 3.2 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบรายวิชาที่พัฒนาขึ้น เป็นการตรวจสอบในลักษณะการให้ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานด้านการ

ขั้นที่ 1 การเตรียมการสอน (ต่อ)

ขั้นตอนการทำงาน	การดำเนินงาน
<p>1</p> <p>การเตรียมการสอน</p>	<p>สอนเพศศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์สอนทางด้านจิตวิทยา ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่นและผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (รายละเอียดของผู้ทรงคุณวุฒิ)</p> <p>4. ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นที่ตรวจสอบได้แก่ องค์ประกอบของหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักการของการสร้างรายวิชา ชื่อรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนการสอน และการประเมินผลของรูปแบบ</p> <p>5. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนรวมทั้งเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง</p> <p>การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพมาพิจารณาและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบและเอกสารประกอบการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนการสอนให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์</p>

ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลอง

การพัฒนารายวิชา เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) แบบมีกลุ่มทดลองที่จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น แต่ไม่มีกลุ่มควบคุม เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่มีกำหนดในหลักสูตรปกติ รายละเอียดการดำเนินงานมี ดังนี้

ขั้นตอนการทำงาน	การดำเนินงาน
<p>2</p> <p>ดำเนินการทดลอง</p>	<p>1. ผู้วิจัยประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนการทดลองสอน รายวิชาที่พัฒนาขึ้นในสัปดาห์แรก โดยใช้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี 2) แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ

ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลอง (ต่อ)

ขั้นตอนการทำงาน	การดำเนินงาน
<p style="text-align: center;">๒</p> <p>ดำเนินการทดลอง</p>	<p>3) แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ</p> <p>2. สังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15</p>
	<p>3. จัดการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบการเรียนรู้การสอนที่พัฒนาขึ้นตามแผนการสอนรายสัปดาห์</p>
	<p>4. ให้นักศึกษาประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน ที่นั่งถัดไปในการทำงานกลุ่ม และการเป็นผู้นำในระหว่างการเรียนรู้การสอนสัปดาห์ที่ 2 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15</p>
	<p>5. ผู้วิจัยประเมินนักศึกษาเมื่อสอนครบสัปดาห์ที่ 15 ด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี 2) แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ 3) แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ 4) แบบทดสอบอัตนัยประยุกต์ <p>การทดสอบนักศึกษากลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี และแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศเป็นเครื่องมือเดิมที่เคยใช้ประเมินนักศึกษาในสัปดาห์แรกก่อนทดลองสอนรายวิชาที่พัฒนาขึ้น</p>
	<p>6. ผู้วิจัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เป็นระยะตลอดการจัดการเรียนการสอน โดยรวบรวมจากผลงานในการทำกิจกรรม การทำรายงาน และการนำเสนอรายงาน การวิเคราะห์กรณีศึกษา เพิ่มสะสมงาน การสอบ และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน</p>

ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลอง (ต่อ)

ขั้นตอนการทำงาน	การดำเนินงาน
<p style="text-align: center;">2</p> <p style="text-align: center;">ดำเนินการทดลอง</p>	<p>7. การประเมินผลภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมและ สื่อการเรียนการสอน ผู้เรียน และผู้สอน ในสัปดาห์ที่ 15</p>
	<p>8. การเสริมสร้างศักยภาพแก่นำนักศึกษาทางด้านเพศวิถี ผู้วิจัยได้ติดตามผลนักศึกษาที่ได้เรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเรียบร้อยแล้วเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแก่นำ โดยนักศึกษาแก่นำ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีความสมัครใจที่จะเป็นแก่นำนักศึกษาด้านเพศวิถี 2) มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางเพศวิถี โดยผลการทดสอบความรู้ทางเพศวิถีได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 80 3) มีพฤติกรรมกระตือรือร้นในการเป็นแก่นำนักศึกษา
	<p>9. ติดตามและให้คำปรึกษาแนะนำแก่นำนักศึกษาในการทำกิจกรรมการจัดเวทีสัมมนาเพื่อกำหนดแนวทางในการรณรงค์ แก้ไขปัญหาทางเพศในสถาบันอุดมศึกษา</p>
	<p>10. ประเมินผลการดำเนินงาน ความเข้มแข็ง ความกระตือรือร้นและ พัฒนาการของแก่นำนักศึกษาด้วยการอภิปรายกลุ่ม</p>

ขั้นที่ 3 การประเมินผลรายวิชา

ผู้วิจัยแบ่งการประเมินผลรายวิชาศาสตร์เพศวิถี มีลำดับขั้นตอนในการประเมินผล ดังนี้

แผนภูมิที่ 8 การประเมินรายวิชาที่พัฒนาขึ้น

จากแผนภูมิที่ 8 การประเมินรายวิชาที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยแบ่งการประเมินรายวิชาที่พัฒนาขึ้น เป็น 6 ประเด็น คือ 1) ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนการทดลองสอนในสัปดาห์แรก 2) ประเมินพฤติกรรม โดยการสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย และ การ

แสดงออก ทางเพศในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และ 15 3) ประเมินตามการจัดการเรียนการสอนตาม การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นตามแผนการสอนรายสัปดาห์ 4) ให้นักศึกษาประเมินตนเองและ ประเมินเพื่อน ที่นั่งถัดไปในการทำงานกลุ่มและการเป็นผู้นำ 5) ประเมินนักศึกษาเมื่อสอนครบใน สัปดาห์ที่ 15 และ 6) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักศึกษาที่เป็นอาสาสมัครเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่ผู้วิจัย พัฒนา จำนวน 30 คน มีดังนี้

ตารางที่ 21 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เรียน

ตัวแปร	ลักษณะ	จำนวน (N = 30)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	3	10.0
	หญิง	27	90.0
อายุ	18 ปี	19	63.3
	19 ปี	8	26.7
	20 ปี	2	6.7
	มากกว่า 20 ปี	1	3.3
สถานภาพการศึกษา	สาขาการจัดการนวัตกรรมสังคม	6	20.0
	สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและความงาม	13	43.3
	สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพและดูแลผู้สูงอายุ	11	36.7

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้เรียนมีจำนวนทั้งสิ้น 30 คน เป็นนักศึกษาชาย 3 คน และ นักศึกษาหญิง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และ 90.0 ตามลำดับ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่อายุ 18 ปี จำนวน 19 คน อายุ 19 ปีจำนวน 8 คนอายุ 20 ปี จำนวน 2 คนและอายุมากกว่า 20 ปี 1 คน คิด เป็นร้อยละ 63.3, 26.7, 6.7 และ 3.3 ตามลำดับ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์ สุขภาพและความงาม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 11 คน สาขาการจัดการนวัตกรรมทางสังคม 6 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และ 20.0 ตามลำดับ

การประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียน แบ่งเป็น ก่อนการทดลองจัดการเรียน การสอนในสัปดาห์ที่ 1 และหลังจากจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นในสัปดาห์ที่ 15 การประเมิน

ความตระหนักทางเพศวิถีมี 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และด้านพฤติกรรม รายละเอียดมีดังนี้

- ด้านความรู้ ผู้วิจัยประเมินผู้เรียน 2 ครั้ง คือ ก่อนทดลองเรียนในสัปดาห์ที่ 1 และหลังจากเรียนรายวิชาตามแผนการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้วในสัปดาห์ที่ 15 โดยใช้แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านความรู้ของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

เงื่อนไข	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียนรายวิชา	18.83	2.77
หลังเรียนรายวิชา	22.37	2.19

จากตารางที่ 22 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านความรู้ก่อนเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเท่ากับ 18.83 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.77 และคะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านความรู้หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเท่ากับ 22.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.19 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

- ด้านค่านิยมทางเพศ ประเมินผู้เรียน 2 ครั้ง คือ ก่อนทดลองเรียนในสัปดาห์ที่ 1 และหลังจากเรียนรายวิชาตามแผนการจัดการเรียนการสอนเสร็จแล้วในสัปดาห์ที่ 15 ผลการประเมินดังแสดงในตารางที่ 23 และ 24

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

ค่านิยมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)			หลังทดลอง (N=30)		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม
1. เป็นเรื่องธรรมชาติเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ร่างกายมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจพร้อมๆ กันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย (-)	4.33	0.80	เห็นด้วย	4.43	0.73	เห็นด้วย
2. เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศเมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ (+)	4.07	0.91	เห็นด้วย	4.27	0.52	เห็นด้วย
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย (+)	3.67	1.3	เห็นด้วย	3.9	0.84	เห็นด้วย
4. ผันเปี่ยงเป็นสิ่งที่แสดงถึงความผิดปกติทางอารมณ์เพศ (-)	3.9	1.16	เห็นด้วย	4.27	0.64	เห็นด้วย
5. การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปกติ (-)	4	1.34	เห็นด้วย	4.63	0.49	เห็นด้วย
6. การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้ (+)	3.73	2.42	เห็นด้วย	4.44	0.72	เห็นด้วย
7. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ (+)	3.47	1.07	ไม่แน่ใจ	4.13	0.68	เห็นด้วย
8. การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ (+)	3.6	1.1	เห็นด้วย	4.03	0.81	เห็นด้วย

ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและ
หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)			หลังทดลอง (N=30)		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ทิศทาง ค่านิยม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ทิศทาง ค่านิยม
9.การมีเพศสัมพันธ์กับแฟน หรือคูรักร่วมกันต้องใส่ถุงยาง อนามัยทุกครั้ง(+)	4.03	1.13	เห็นด้วย	4.13	0.82	เห็นด้วย
10.การมีเพศสัมพันธ์กับ เพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะ ช่วยลดความเสี่ยง (-)	4.07	1.26	เห็นด้วย	4.60	0.56	เห็นด้วย
11.วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มี เพศสัมพันธ์ (+)	3.9	1.21	เห็นด้วย	4.27	0.64	เห็นด้วย
12.การทำแท้งเป็นการ แก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่ พร้อม (-)	4.27	1.23	เห็นด้วย	4.47	0.57	เห็นด้วย
13.การถูกเนื้อต้องตัวคูรักร จนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ กระทำได้อย่างเปิดเผยใน ที่สาธารณะ (+)	3.87	0.97	เห็นด้วย	4.30	0.65	เห็นด้วย
14.การมีประสบการณ์ทาง เพศหลายๆถือเป็นเรื่องดี ของผู้ชาย (-)	3.9	1.16	เห็นด้วย	4.33	0.8	เห็นด้วย
15.การมีคูรักรหลายคนใน เวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี (-)	4.27	1.01	เห็นด้วย	4.53	0.51	เห็นด้วย
16.การสลัปคู่นอน(สวิงกิ้ง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้น ได้ในสังคมปัจจุบัน (-)	3.83	1.15	เห็นด้วย	4.40	0.67	เห็นด้วย
17.ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิง ผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่ แต่งงาน (-)	3.4	0.97	ไม่แน่ใจ	4.10	0.71	เห็นด้วย

ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)			หลังทดลอง (N=30)		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม
18. สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นแบบหนุ่มสาว ชายรักชายและหญิงรักหญิง (-)	2.93	1.44	ไม่แน่ใจ	3.73	1.05	เห็นด้วย
19. ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกัน สามารถเล่นลูกเนื้อต้องตัวกันหรือจับมือกันได้ (-)	3.03	1.19	ไม่แน่ใจ	4.00	0.69	เห็นด้วย
20. เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศหรือคูรัก (-)	3.30	0.92	ไม่แน่ใจ	3.80	0.92	เห็นด้วย
21. ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคนเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ (-)	3.67	1.15	เห็นด้วย	4.30	0.6	เห็นด้วย
22. การเลือกคูครองต้องมีความรักใคร่ในคูครอง (+)	3.9	0.99	เห็นด้วย	4.37	0.67	เห็นด้วย
23. เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นดูหนังอนาจารจากวีดีโอ / ซีดี การดูเว็บและอ่านหนังสืออนาจาร (-)	4.63	8.08	เห็นด้วย	3.97	0.82	เห็นด้วย
24. เมื่อแชตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดา (-)	3.37	1.27	ไม่แน่ใจ	3.90	0.76	เห็นด้วย

ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)			หลังทดลอง (N=30)		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม
25. ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศ หรือการแสดงออกทางเพศ ได้เท่ากับผู้ชาย (-)	2.97	1.22	ไม่แน่ใจ	3.47	0.81	ไม่แน่ใจ
26. การแต่งกายโชว์สัดส่วน เป็นการสร้างจุดสนใจให้กับเพศตรงข้าม (-)	3.47	1.36	ไม่แน่ใจ	3.63	0.93	เห็นด้วย
27. ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรม การแสดงออกเป็นผู้ชาย และผู้ชายมีพฤติกรรม การแสดงออกเป็นผู้หญิง (-)	2.67	1.47	ไม่แน่ใจ	3.73	1.05	เห็นด้วย
28. การอดใจรอได้ในเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ของคู่วัย เป็นสิ่งที่ควรทำ (+)	4.0	1.14	เห็นด้วย	4.60	0.56	เห็นด้วย
29. คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่ การรักนวลสงวนตัว ไม่ซิงสุก ก่อนหาม (+)	3.63	1.59	เห็นด้วย	4.40	0.81	เห็นด้วย
30. ความบริสุทธิ์ หรือ พรหมจรรย์ ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่า สำหรับการใช้ชีวิต คู่ (-)	3.7	1.37	เห็นด้วย	4.30	0.79	เห็นด้วย
31. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิง จะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น (-)	2.67	1.12	ไม่แน่ใจ	3.40	1.12	ไม่แน่ใจ
32. การมีเพศสัมพันธ์ก่อน แต่งงาน เป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้ (-)	3.77	1.04	เห็นด้วย	3.77	0.82	เห็นด้วย

ตารางที่ 23 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถีด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ต่อ)

ค่านิยมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)			หลังทดลอง (N=30)		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทิศทางค่านิยม
33.การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้ (-)	3.77	1.04	เห็นด้วย	3.77	0.82	เห็นด้วย
34.การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรส เป็นการผูกมัดตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ (-)	4	1.00	เห็นด้วย	4.10	1.06	เห็นด้วย
35.เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ (+)	3.7	1.12	เห็นด้วย	4.13	0.73	เห็นด้วย
36.ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือแต่งตัวล่อแหลม (+)	4.1	1.27	เห็นด้วย	4.47	0.67	เห็นด้วย
37.ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง (-)	2.93	1.23	ไม่แน่ใจ	4.00	0.91	เห็นด้วย
38.ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการ ทางเพศของชายที่เป็นคู่ได้เสมอ (-)	3.63	1.07	เห็นด้วย	3.97	0.81	เห็นด้วย
39.ผู้ชายควรทำงานบ้าน (+)	3.37	1.16	ไม่แน่ใจ	4.13	0.67	เห็นด้วย
40.ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว(+)	3.7	1.12	เห็นด้วย	4.20	0.85	เห็นด้วย

จากตารางที่ 23 ผลการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ในสัปดาห์ที่ 1 ด้วยแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของนักศึกษาที่มีคำถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษามีทั้งหมด 40 ข้อ พบว่า ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมในเชิงลบ มี 11 ข้อ คือ ข้อ 7).การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ 13).คนรุ่นใหม่สามารถ

แสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย 18) ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน 19) สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น แบบหนุ่มสาว ชายรักชาย และหญิงรักหญิง 20) ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถเล่นลูกเนื้อต้องตัวกันหรือจับมือกันได้ 21) เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศ 25) เมื่อเซ็กส์กับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดา 26) ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย 27) การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับเพศตรงข้าม 28) ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกเป็นผู้ชาย และผู้ชายมีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกเป็นผู้หญิง 32) เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น 37) ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง 39) ผู้ชายควรทำงานบ้าน

การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศ ในภาพรวมด้วยเกณฑ์ที่กำหนดในตอนต้น พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 136.1 – 200.0 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 40 – 136 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

หลังจากเสร็จสิ้นการสนทนในสัปดาห์ที่ 15 ผู้วิจัยได้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งด้วยแบบวัดฉบับเดิม พบว่า ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมในเชิงลบ มี 2 ข้อ คือ 26) ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย 32) เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น

การวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศ. ในภาพรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมทางเพศในทิศทางเห็นด้วย โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 136.1 – 200.0 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 มีค่านิยมทางเพศในทิศทางไม่แน่ใจ โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 40 – 136 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

- ด้านพฤติกรรมทางเพศ แบ่งวิธีการประเมินผู้เรียนออกเป็น

- แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของผู้เรียน ในสัปดาห์ที่ 1 และ 15
- แบบสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับ พฤติกรรม การแต่งกาย และ การแสดงออกทาง

เพศในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และ 15

- แบบวัดอัตรันัยประยุกต์ ซึ่งแบ่งเป็นแบบทดสอบ 4 ชุด คือ แบบทดสอบชุดที่ 1 เรื่อง การรักษานวลสงวนตัวควรรค่าแก่การยึดถือ แบบทดสอบชุดที่ 2 เรื่อง ต้องรู้จักเอาตัวรอด แบบทดสอบชุดที่ 3 เรื่อง อย่าชิงสุกก่อนห่าม แบบทดสอบชุดที่ 4 เรื่อง ควรมีรักเมื่อถึงเวลาอันควรในสัปดาห์ที่ 15 หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนเรียบร้อยแล้ว

ผลการประเมินพฤติกรรมทางเพศ มีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและ หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ตัวเลขในวงเล็บ คือลำดับที่)

พฤติกรรมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)						หลังทดลอง (N=30)					
	เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย		เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป	2(2)	6.67	3(11)	10.00	25 (15)	83.33	-	-	4(3)	13.33	26 (19)	86.67
2. คู่มือที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น ดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ	1(5)	3.33	10(3)	33.33	19 (22)	63.33	-	-	6(2)	2.00	24(23)	80.0
3. ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ	7(1)	23.33	23(1)	76.67	-	-	12(2)	40.00	18(1)	60.00	-	-
4. แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย	-	-	11(2)	36.67	19(22)	63.33	-	-	4(3)	13.33	26(19)	86.69
5. สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	2(2)	6.67	2(13)	6.67	26(13)	86.67	2(3)	6.67	1(12)	3.33	27(16)	90.0
6. ถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิป เซ็กซี่หรืออนาจาร	-	-	-	-	30(1)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0
7. เมื่อมีปัญหาทางเพศ ท่านปรึกษากับเพื่อน	2(2)	6.67	5(8)	16.67	23(17)	76.67	1(4)	3.33	4(3)	13.33	25(22)	83.33
8. ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น	1(5)	3.33	6(7)	20.00	23(17)	76.67	-	-	2(9)	6.67	28(14)	93.33
9. ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาไอ้ หรือสารกระตุ้นต่างๆ	-	-	-	-	30(1)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0

ตารางที่ 24 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและ หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ตัวเลขในวงเล็บ คือลำดับที่) (ต่อ)

พฤติกรรมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)						หลังทดลอง (N=30)					
	เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย		เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10.ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ใน เวลากลางคืน เช่น เคาท์ ด้ับ	-	-	9(4)	30.0	21(20)	70.00	-	-	3(7)	10.00	27(16)	90.00
11.ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อ สองกับคูรัก	-	-	5(8)	16.67	25(15)	83.33	-	-	2(9)	6.67	28(14)	93.33
12.อยู่ในที่ลับตาสองต่อ สองกับคูรัก	-	-	9(4)	30.0	21(20)	70.0	-	-	4(3)	13.33	26(19)	86.67
13.เดินโอบกอดกับคูรักใน ที่สาธารณะ	-	-	4(10)	13.33	26(13)	86.67	-	-	1(12)	3.33	29(11)	96.67
14.มีคูรักมากกว่า 1 คน	-	-	2(13)	6.67	28(10)	93.33	-	-	-	-	30(1)	100.0
15.สัมผัสหรือถูกสัมผัส ร่างกายบริเวณที่กระตุ้น อารมณ์เพศ เช่น ต้านม อวัยวะสืบพันธุ์	-	-	3(11)	10.0	27(12)	90.0	-	-	-	-	30(1)	100.0
16.กอดจูบกับคูรัก	-	-	7(6)	23.33	23(19)	76.67	-	-	3(7)	10.0	27(16)	90.0
17.มีเพศสัมพันธ์กับคูรักที่ เป็นเพศเดียวกัน	-	-	2(13)	6.67	28(10)	93.33	-	-	1(12)	3.33	29(11)	96.67
18.มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คูรัก	-	-	-	-	30(1)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0

ตารางที่ 24 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ก่อนและ หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ตัวเลขในวงเล็บ คือลำดับที่) (ต่อ)

พฤติกรรมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)						หลังทดลอง (N=30)					
	เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย		เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
19.มีเพศสัมพันธ์กับหญิง หรือชายขายบริการ ทางเพศ	-	-	-	-	30(1)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0
20.ท่านหรือคู่เพศ สัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัย เวลามีเพศสัมพันธ์ (ตอบ เฉพาะผู้ที่มีเพศสัมพันธ์)	-	-	2(13)	100.0	-	-	2(1)	100.0	-	-	-	-
21.ท่านหรือคู่ เพศสัมพันธ์กินยาคุม ฉุกเฉิน	-	-	1(17)	3.33	29(9)	96.67	-	-	1(12)	3.33	29(11)	96.67
22.ท่านหรือคู่ เพศสัมพันธ์กินยาคุม ฉุกเฉิน	-	-	-	-	30(1)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0
23.ท่านหรือคู่เพศ สัมพันธ์เป็นโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์	-	-	-	-	30(4)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาก่อนและ หลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี (ตัวเลขในวงเล็บ คือลำดับที่) (ต่อ)

พฤติกรรมทางเพศ	ก่อนทดลอง (N=30)						หลังทดลอง (N=30)					
	เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย		เป็นประจำ/ ทุกวัน		เป็นบางครั้ง/ ทุกสัปดาห์		ไม่เคย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
24. ท่านหรือคู่เพศ สัมพันธ์เคยทำแท้ง	-	-	-	-	30(5)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0
25. ท่านหรือคู่เพศ สัมพันธ์เคยตั้งครรภ์	-	-	-	-	30(6)	100.0	-	-	-	-	30(1)	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ใน สัปดาห์ที่ 1 ด้วยแบบวัดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า พฤติกรรมทางเพศของกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติเป็นประจำเรียงตามลำดับ คือ 1) ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อ ระบายอารมณ์ทางเพศ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 2) ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อ ระบายอารมณ์ทางเพศ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และ 3) เมื่อมีปัญหาทางเพศทำนบรักษา กับเพื่อน จำนวนอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 5) ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

ผลการทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีจบเรียบร้อยแล้ว ในสัปดาห์ที่ 15 ด้วยแบบวัดพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาฉบับเดียวกัน พบว่า พฤติกรรม ทางเพศของกลุ่มปฏิบัติเป็นประจำเรียงตามลำดับ คือ 1) ทำนบหรือคุมเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 2) ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 3) สำเร็จความใคร่ด้วย ตนเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และ 4) เมื่อมีปัญหาทางเพศทำนบรักษา กับเพื่อน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

การสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ประเมินผู้เรียน 4 ครั้ง ในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15 โดยการให้คะแนนรูบริคส์ (Scoring rubrics) ตามระดับค่าการประเมิน 1-5 (ภาคผนวกหน้า 266) ผลการประเมินมีดังนี้

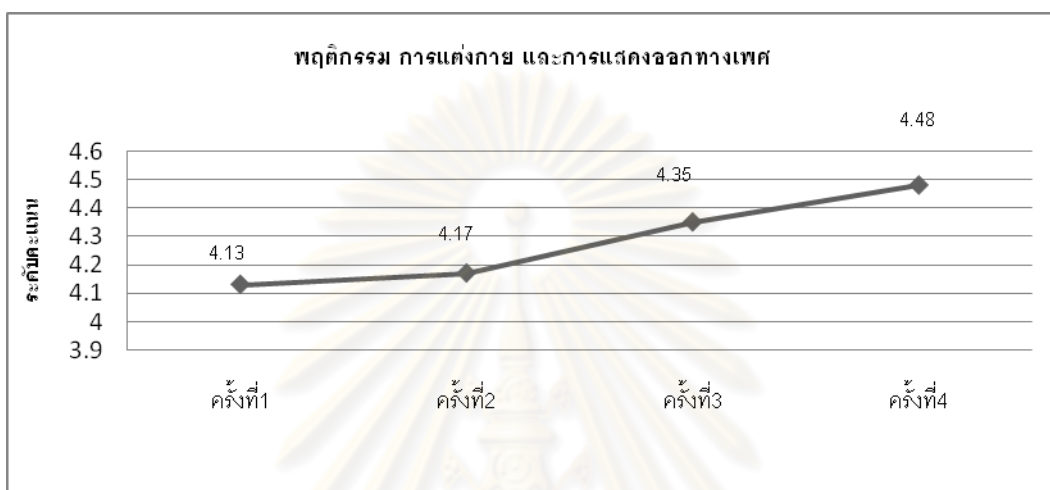
ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรม

รายการ	คะแนนเฉลี่ย (Mean)				เฉลี่ยรวม
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	
1.เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายสะอาด เหมาะสม ถูกระเบียบ	3.90	4.00	4.16	4.35	4.10
2. การพูดและแสดงพฤติกรรมต่อผู้อื่นเหมาะสม กับกาลเทศะ	4.63	4.57	4.70	4.83	4.68
3. ความสุภาพทั้งกาย วาจา ใจ	4.07	4.18	4.27	4.40	4.21
4. ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมได้	4.07	4.08	4.23	4.47	4.21
5. แสดงความมีน้ำใจกับอาจารย์และเพื่อน	4.27	4.22	4.30	4.33	4.28
6. แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก	3.97	4.15	4.32	4.38	4.20
7. ปฏิบัติตามกติกาของห้องเรียนหรือกลุ่ม	4.20	4.17	4.52	4.60	4.37
8.ปฏิบัติตนเหมาะสมกับเพศและวัฒนธรรมไทย	4.03	4.10	4.23	4.38	4.19
9.ปฏิบัติตนเป็นที่ยอมรับและชื่นชมของเพื่อนๆ	4.23	4.23	4.33	4.33	4.28
10.ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	3.97	4.07	4.38	4.67	4.27
เฉลี่ยรวม	4.13	4.17	4.35	4.48	4.28

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการเกี่ยวกับพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศดีขึ้น ตามลำดับ โดยจะเห็นได้จากผลการสังเกตพฤติกรรมครั้งที่ 1 (สัปดาห์แรก) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (Mean = 4.13) และครั้งที่ 4 (สัปดาห์ที่ 15) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.48) ซึ่งจากการประเมินพฤติกรรม การแต่งกาย และการแสดงออกทางเพศในแต่ละรายการ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับการพูดและแสดงพฤติกรรมต่อผู้อื่นเหมาะสมกับกาลเทศะมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.68) รองลงมาคือ ปฏิบัติตามกติกาของห้องเรียนหรือกลุ่ม (Mean = 4.37) และเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย สะอาดเหมาะสมถูกระเบียบมีคะแนนเฉลี่ยน้อย

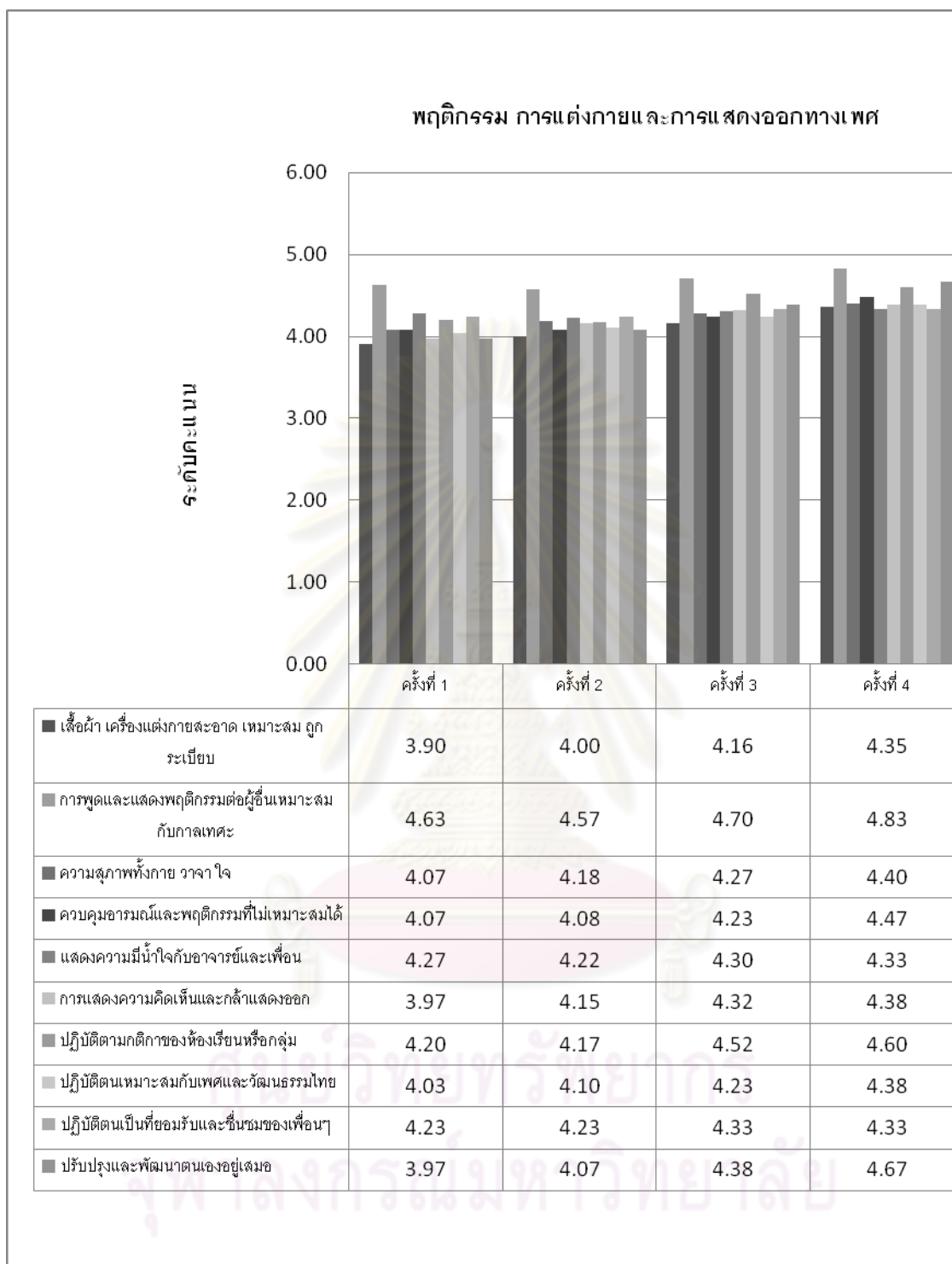
ที่สุด (Mean = 4.10) โดยผลการประเมินทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา มีพฤติกรรมการแต่งกาย และการแสดงออกทางเพศพฤติกรรม การแต่งกาย และการแสดงออกทางเพศในระดับดี ซึ่งแสดงเป็นแผนภาพให้เห็นพฤติกรรม การแต่งกาย และการแสดงออกทางเพศได้ดังแผนภูมิที่

9

แผนภูมิที่ 9 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลการสังเกตพฤติกรรม

ตารางที่ 26 คะแนนแบบวัดอัตรานัยประยุกต์

รายละเอียด	ผลคะแนน
คะแนนเต็ม	36 คะแนน
คะแนนสูงสุด	32 คะแนน
คะแนนต่ำสุด	20 คะแนน
คะแนนเฉลี่ย	26.87 คะแนน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.15 คะแนน
คะแนนฐานนิยม	29.00 คะแนน
คะแนนมัธยฐาน	26.75 คะแนน

จากตารางที่ 26 พบว่า แบบวัดอัตรานัยประยุกต์ มีคะแนนเต็ม 36 คะแนน นักศึกษาได้คะแนนสูงสุด เท่ากับ 32 คะแนน คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 20 คะแนน คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 26.87 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.15 คะแนน คะแนนที่นักศึกษาสอนใหญ่ได้ 29.00 คะแนน และคะแนน ที่มีตำแหน่งตรงกลาง เท่ากับ 26.75 คะแนน

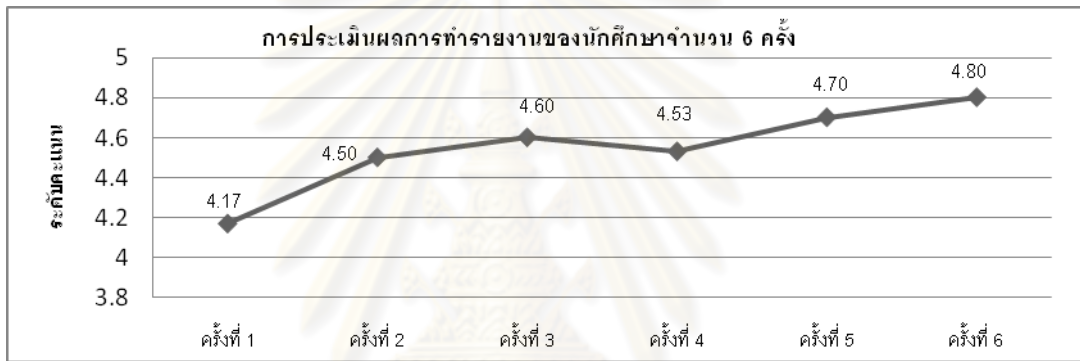
การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แบ่งเป็น

1. การทำรายงาน ตลอดระยะเวลาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์ เพศวิถี ผู้วิจัยได้กำหนดให้นักศึกษาทำรายงานกลุ่มทั้งหมด 6 ครั้ง คือ 1) โรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ 2) การคุมกำเนิด 3) รักต่างเพศ รักร่วมเพศ และรักสองเพศ 4) พฤกษกรรมเสี่ยงของนักศึกษาปัจจุบัน 5) ความรุนแรงทางเพศหรือการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และ 6) ปัญหาทางเพศวิถีและแนวทางแก้ไขในมหาวิทยาลัย ผลการประเมินการทำรายงานของนักศึกษาแต่ละครั้ง ดังตารางที่ 27

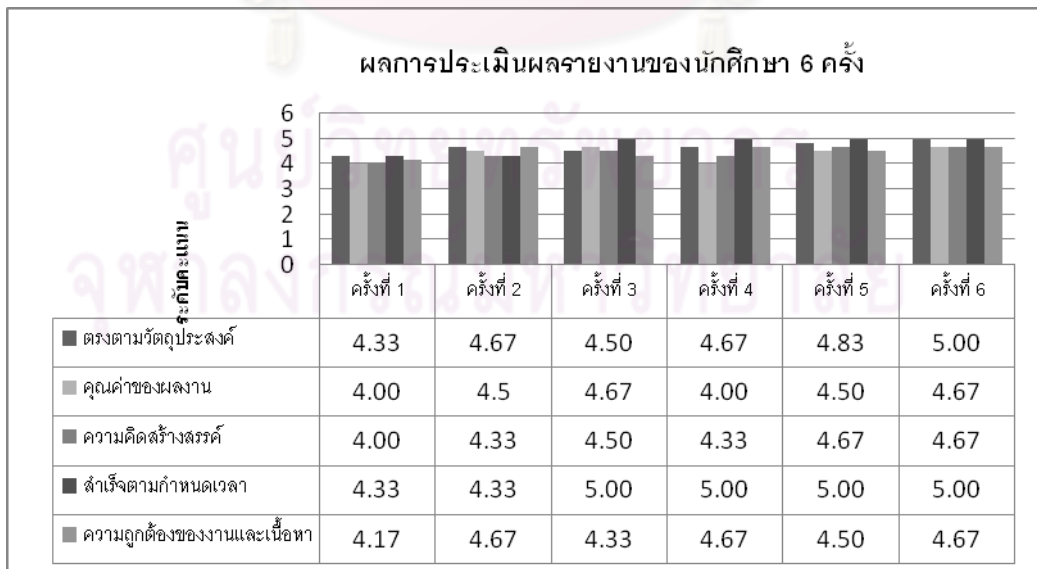
ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์คะแนนรายงานกลุ่มของนักศึกษานักศึกษา

คุณลักษณะของผลงาน	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	คะแนนเฉลี่ย
1.ตรงตามวัตถุประสงค์	4.33	4.67	4.50	4.67	4.83	5.00	4.67
2.คุณค่าของผลงาน	4.00	4.50	4.67	4.00	4.50	4.67	4.39
3.ความคิดสร้างสรรค์	4.00	4.33	4.50	4.33	4.67	4.67	4.42
4.สำเร็จตามกำหนดเวลา	4.33	4.33	5.00	5.00	5.00	5.00	4.78
5.ความถูกต้องของงาน และ เนื้อหา	4.17	4.67	4.33	4.67	4.50	4.67	4.50
เฉลี่ยรวม	4.17	4.50	4.60	4.53	4.70	4.80	4.55

จากตารางที่ 27 พบว่า การทำรายงานกลุ่มของนักศึกษาทั้งหมด 6 ครั้ง มีพัฒนาการดีขึ้นตามลำดับ โดยจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ในการทำรายงานของนักศึกษาครั้งที่ 1 มีคะแนนต่ำสุด (Mean = 4.17) และครั้งที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.80) ซึ่งจากการประเมินรายงานของนักศึกษาแต่ละกลุ่มพบว่า คุณลักษณะของผลงานด้านสำเร็จตามกำหนดเวลา มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.78) รองลงมาตามลำดับ คือด้านตรงตามวัตถุประสงค์ (Mean = 4.67) ด้านความถูกต้องของงานและเนื้อหา (Mean = 4.50) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (Mean = 4.42) และด้านคุณค่าของผลงานมีคะแนนเฉลี่ยน้อยสุด (Mean = 4.39) โดยผลการประเมินทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา มีพัฒนาการในการการทำรายงาน อยู่ในระดับดี ซึ่งแสดงเป็นแผนภาพให้เห็นถึงคุณลักษณะของผลงาน ดังแผนภูมิที่ 11

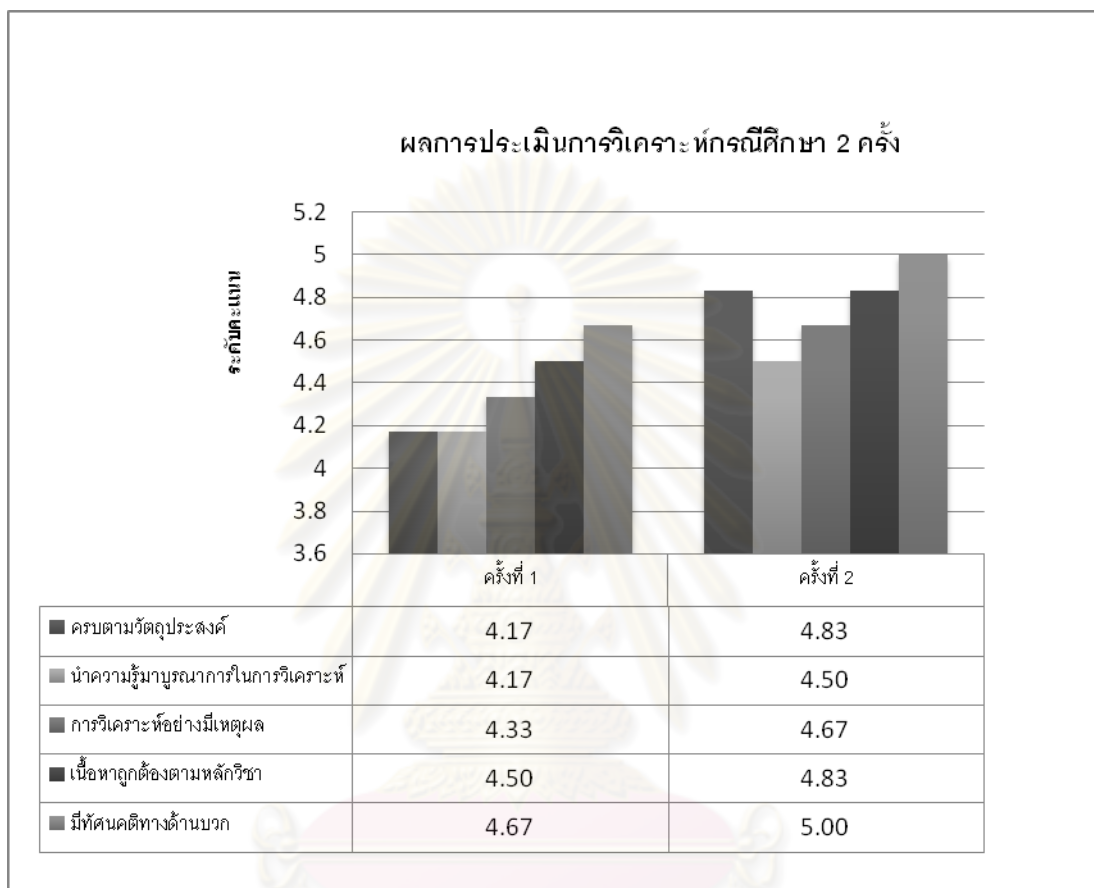

แผนภูมิที่ 11 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การทำรายงานของนักศึกษา

แผนภูมิที่ 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะรายงานของนักศึกษาแต่ละครั้ง

2. การวิเคราะห์กรณีศึกษา ในการทดลองจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้จัดให้มีการวิเคราะห์กรณีศึกษา 1 ครั้ง ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการวิเคราะห์กรณีศึกษา ดังแสดงในแผนภูมิที่ 13

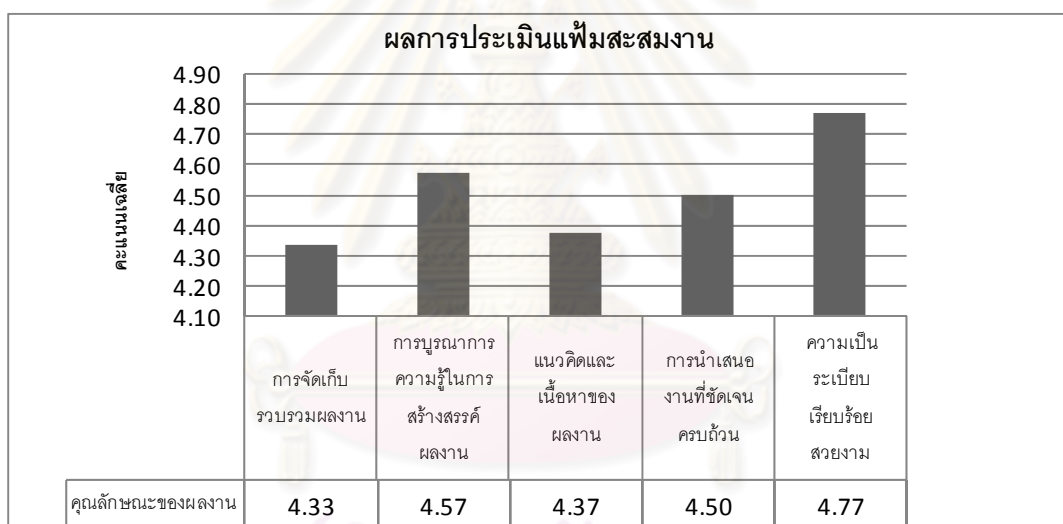

แผนภูมิที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณลักษณะการวิเคราะห์กรณีศึกษาของนักศึกษา 2 ครั้ง 3. เฝ้ามองผลงาน

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการประเมินผลเฝ้ามองผลงาน

คุณลักษณะของผลงาน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)	S.D
1. การจัดเก็บรวบรวมผลงาน	4.33	0.6
2. การบูรณาการความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	4.57	0.5
3. แนวคิดและเนื้อหาของผลงาน	4.37	0.7
4. การนำเสนองานที่ชัดเจน ครบถ้วน	4.50	0.6
5. ความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม	4.77	0.4
เฉลี่ยรวม	4.51	0.6

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้เรียนจัดทำแฟ้มสะสมงาน โดยแสดงคุณลักษณะด้านความเป็นระเบียบ เรียบร้อย สวยงามของผลงานได้คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (Mean = 4.77) รองลงมา คือ การบูรณาการความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน (Mean = 4.57) การนำเสนองานที่ชัดเจน ครบถ้วน (Mean = 4.50) แนวคิดและเนื้อหาของผลงาน (Mean = 4.37) ตามลำดับ และการจัดเก็บรวบรวมผลงาน มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด (Mean = 4.33) โดยผลการประเมินทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของแฟ้มสะสมงานในระดับดี ซึ่งแสดงเป็นแผนภาพการจำทำแฟ้มสะสมงานอยู่ในระดับดีมาก (Mean = 4.51) โดยผลการประเมินทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา มีการจัดทำแฟ้มสะสมงานในระดับดี ซึ่งแสดงเป็นแผนภาพให้เห็นคุณลักษณะของแฟ้มสะสมงาน ได้ดังแผนภูมิที่ 14

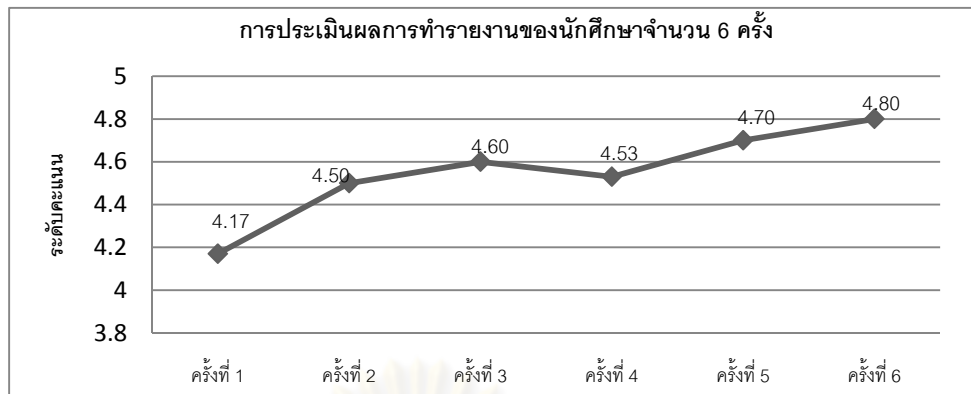
แผนภูมิที่ 14 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของแฟ้มสะสมงาน

4. การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน การจัดการเรียน การสอน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การอภิปราย แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ประเมินการอภิปรายแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน 6 ครั้ง เพื่อพัฒนาการของ ผู้เรียน ได้ผลดังนี้

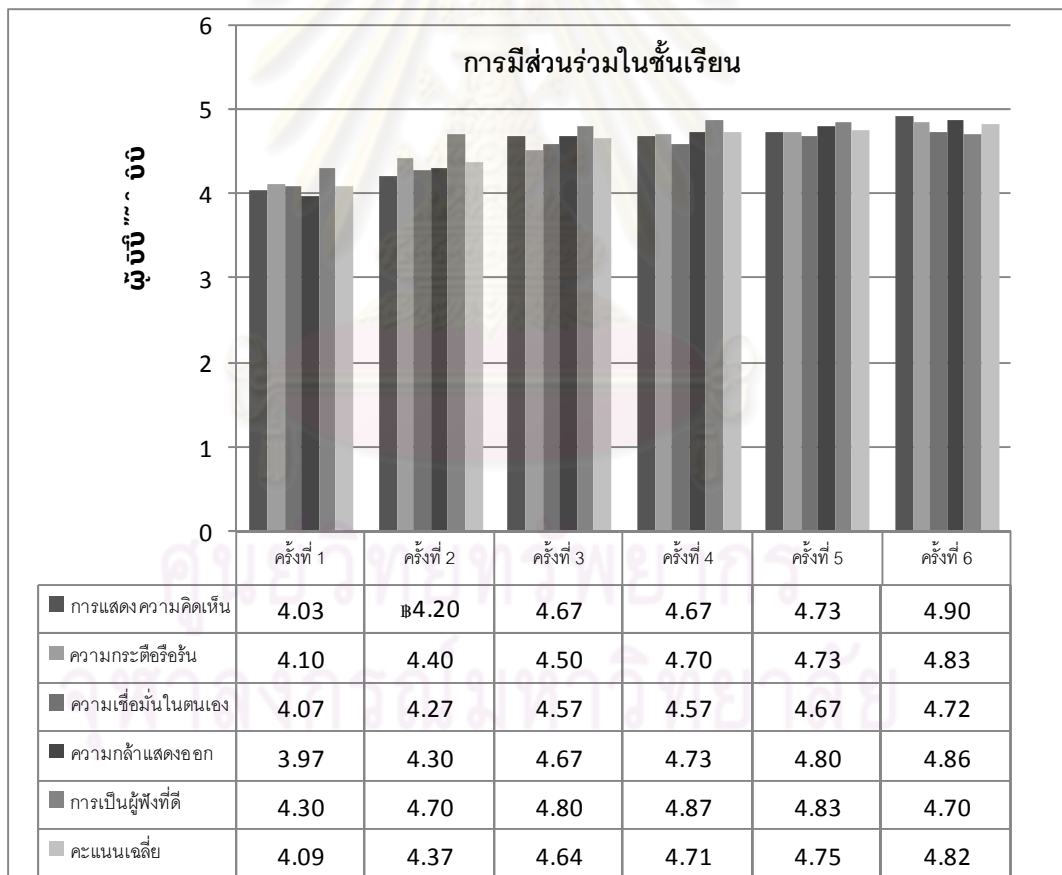
ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน

รายการ	คะแนนเฉลี่ย						เฉลี่ยรวม
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	
1.การแสดงความคิดเห็น	4.03	4.20	4.67	4.67	4.73	4.90	4.53
2.ความกระตือรือร้น	4.10	4.44	4.50	4.70	4.73	4.83	4.54
3.ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.07	4.27	4.57	4.57	4.67	4.72	4.48
4.ความกล้าแสดงออก	3.97	4.30	4.67	4.73	4.80	4.86	4.55
5.การเป็นผู้ฟังที่ดี	4.30	4.70	4.80	4.87	4.83	4.70	4.70
เฉลี่ยรวม	4.09	4.37	4.64	4.71	4.75	4.82	4.57

จากตารางที่ 29 พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนในแต่ละครั้ง โดยคะแนนเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากการประเมินในครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (Mean = 4.09) และจาก การประเมินครั้งที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.82) ซึ่งจากการประเมินพบว่า ด้านการ เป็นผู้ฟังที่ดี มากที่สุด (Mean = 4.70) รองลงมา คือ ความกล้าแสดงออก (Mean = 4.57) ความกระตือรือร้น (Mean = 4.54) การแสดงความคิดเห็น (Mean = 4.53) และ น้อยที่สุด คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง (Mean = 4.48) โดยผลการประเมินทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (Mean = 4.57) ซึ่งแสดงเป็นแผนภาพให้เห็นถึงการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียน ได้ดังแผนภูมิ ที่ 15

แผนภูมิที่ 15 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

แผนภูมิที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ตารางที่ 30 คะแนนเฉลี่ยความตระหนักทางเพศวิถี ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และด้านพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

ความตระหนักทางเพศวิถี	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ย
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
ด้านความรู้ (โดยใช้แบบทดสอบความรู้ทางเพศวิถี)	18.83	22.37
ด้านค่านิยม (โดยใช้แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ)	146.27	166.77
ด้านพฤติกรรม (โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ)	43.7	44.8

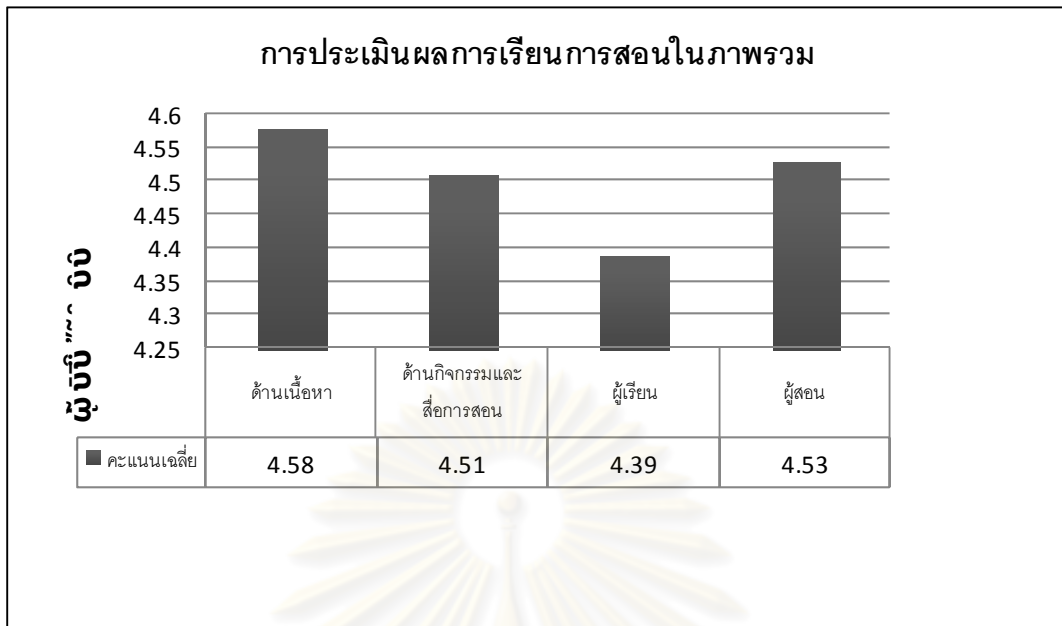
จากตารางที่ 30 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความตระหนักทางเพศวิถี ของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีทั้ง 3 ด้าน คือ

-ด้านความรู้เกี่ยวกับเพศวิถี คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาก่อนเรียนได้เท่ากับ 18.83 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาหลังเรียนได้เท่ากับ 22.37 คะแนน

-ด้านค่านิยมทางเพศ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาก่อนเรียนได้เท่ากับ 146.27 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาหลังเรียนได้เท่ากับ 166.77 คะแนน

-ด้านพฤติกรรมทางเพศ คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาก่อนเรียนได้เท่ากับ 43.7 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาหลังเรียนได้เท่ากับ 44.8 คะแนน

จากตารางที่ 31 ผลการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในสัปดาห์ที่ 15 ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน 3) ด้านผู้เรียน 4) ด้านผู้สอน พบว่า ผลการประเมิน ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่า Mean เรียงตามลำดับ คือ 4.58, 4.53 และ 4.51 ส่วนด้านผู้เรียน ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก มีค่า Mean เท่ากับ 4.39 ดังแสดงการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมตามแผนภูมิที่ 17

แผนภูมิที่ 17 การวิเคราะห์ การประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ผลการประเมินผลของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง มาตรฐาน	แปลความ
1. เนื้อหา			
1.1 ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.53	0.51	มากที่สุด
1.2 ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.60	0.50	มากที่สุด
1.3 ตรงกับความต้องการของผู้เรียน	4.40	0.50	มาก
1.4 ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.73	0.45	มากที่สุด
1.5 เรียงลำดับเหมาะสม	4.63	0.49	มากที่สุด
1.6 ผู้เรียนมีการฝึกการคิด วิเคราะห์	4.67	0.48	มากที่สุด
1.7 การมอบหมายงานส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	4.53	0.57	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	4.58	0.50	มากที่สุด
2. กิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน			
2.1 เหมาะสมกับเนื้อหา	4.43	0.50	มาก
2.2 ทันสมัย สวยงาม	4.50	0.51	มาก
2.3 ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	4.51	0.50	มากที่สุด
3. ผู้เรียน			
3.1 พัฒนาค้นหาความรู้จากการเรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
3.2 เตรียมตัวก่อนเรียน	3.70	0.53	มาก
3.3 นำความรู้ไปแนะนำผู้อื่นได้	4.53	0.57	มากที่สุด
3.4 เข้าใจวิถีทางเพศมากขึ้น	4.60	0.50	มากที่สุด
3.5 มีความพึงพอใจในการเรียนการสอน	4.57	0.50	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	4.39	0.52	มาก
4. ผู้สอน			
4.1 มีความรู้ในเนื้อหาที่สอน	4.63	0.49	มากที่สุด
4.2 อธิบายและยกตัวอย่างได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.57	0.50	มากที่สุด
4.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	4.63	0.49	มากที่สุด
4.4 มีความเข้าใจผู้เรียน	4.67	0.48	มากที่สุด
4.5 รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	4.65	0.48	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยรวม	4.53	0.50	มากที่สุด

การเสริมสร้างศักยภาพศักยภาพแกนนำนักศึกษาทางด้านเพศวิถี

การเสริมสร้างศักยภาพศักยภาพแกนนำนักศึกษาทางด้านเพศวิถี เป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัย ตอนที่ 2 ส่วนที่ 4 ผู้วิจัยได้ติดตามผลนักศึกษาที่ได้เรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเรียบร้อยแล้ว เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำ โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของแกนนำนักศึกษาดังนี้

- 1) มีความสมัครใจที่จะเป็นนักศึกษาแกนนำ
- 2) มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางเพศวิถี โดยผลการทดสอบความรู้ทางเพศวิถีต้องได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 80
- 3) มีพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศอยู่ในระดับดี
- 4) มีความเป็นผู้นำ มีความเข้มแข็ง และความกระตือรือร้นในการเป็นแกนนำนักศึกษา

จากคุณสมบัติแกนนำนักศึกษา ดังกล่าว ทำให้ได้นักศึกษาแกนนำ จำนวน 12. คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแกนนำได้เข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำ โดยการจัดเวทีสัมมนา เพื่อกำหนดแนวทางรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศในมหาวิทยาลัย การทำกิจกรรมประกอบด้วย

ขั้นตอนวางแผน

1. เลือกประธานกลุ่ม
2. กำหนดวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมร่วมกัน นักศึกษาแกนนำ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ในการทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการดำเนินชีวิตด้านเพศวิถีที่ถูกต้องเหมาะสมกับนักศึกษาในสภาพสังคมปัจจุบัน
3. กำหนดแนวทางในการทำกิจกรรม โดยวิธี
 - 3.1 ปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานภาพการเป็นนักศึกษาและวัฒนธรรมไทย
 - 3.2 ทำกิจกรรมรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศในมหาวิทยาลัย กำหนดปัญหาทางเพศที่ควรร่วมกันรณรงค์แก้ไขในมหาวิทยาลัย ปัญหาทางเพศในมหาวิทยาลัย มีหลายปัญหา ได้แก่

-การแต่งชุดนักศึกษาผิดระเบียบหรือมีการดัดแปลงชุดนักศึกษาจนเกินงาม เช่น ใส่เสื้อตัวเล็ก เสื้อรัดรูป กระโปรงสั้น เข้ารูป กระโปรงหรือกางเกงเอวต่ำเกินไป

-นักศึกษาหญิงแต่งหน้าเข้ม แต่งหน้ามาก

3.3 กำหนดกลยุทธ์ในการรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศ ด้วยวิธีเชิงรุกโดยแบ่งลักษณะการดำเนินการ เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 การทำงานร่วมกัน ในปัญหา นักศึกษาที่เป็นคู่รักกัน เข้าหอพักอยู่ด้วยกัน และปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ประเภทที่ 2 การแยกกันไปให้ความรู้หรือให้คำแนะนำกับเพื่อนและคนรู้จัก ที่มีปัญหาต่างๆทางเพศ ตามที่กลุ่มระบุข้างต้น

4. การดำเนินการตามที่แกนนำนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกัน คือ

1) ปัญหา นักศึกษาที่เป็นคู่รักกัน เข้าหอพักอยู่ด้วยกัน และปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน นักศึกษาแกนนำ จะดำเนินการร่วมกัน โดย

- จัดบอร์ดให้ความรู้เกี่ยวกับ วิธีการป้องกันก่อนมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การตั้งครรภในวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์อย่างรับผิดชอบและปลอดภัย

- แจกแผ่นพับ เกี่ยวกับความรู้ต่างๆทางเพศที่ถูกต้อง เช่น ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง วิธีการป้องกันตนเองก่อนมีเพศสัมพันธ์ วิธีการดูแลตนเองที่ถูกต้องหลังจากมีเพศสัมพันธ์

2) ปัญหาทางเพศอื่นๆ นักศึกษาจะใช้วิธีการให้คำแนะนำเป็นรายบุคคล เพราะนักศึกษแกนนำมีความคิดเห็นตรงกันว่า สาเหตุของปัญหาแต่ละคนไม่เหมือนกัน การแนะนำแก้ไขในแต่ละคนอาจมีรายละเอียดบางอย่างไม่เหมือนกันและบางเรื่องเป็นเรื่องส่วนตัวของเพื่อนหรือคนที่นักศึกษารู้จัก ดังนั้นการแนะนำเป็นการส่วนตัวน่าจะได้ผลดีที่สุด

3) นักศึกษาแกนนำเขียนแผนการดำเนินงานและร่วมกันเสนอความคิดเห็นต่างๆ

4) ทบทวนเนื้อหาความรู้ ที่นักศึกษแกนนำเคยเรียนร่วมกัน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนด

5) แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานร่วมกัน

- 6) กำหนดวันและเวลาในการมาทำงานร่วมกัน
- 7) กำหนดวันและเวลาในการมาประเมินผลการดำเนินงาน

ขั้นประเมินผล

แกนนำนักศึกษา มีการประเมินผลการดำเนิน เป็นระยะๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน และประเมินครั้งสุดท้ายเมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้น

การประเมินการทำหน้าที่แกนนำนักศึกษา

ผู้วิจัยประเมินหลังจากแกนนำนักศึกษาได้ทำบทบาทหน้าที่ตามที่ร่วมกันกำหนดและบทบาทหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ เนื่องจากมีความจำกัดในเรื่องระยะเวลา ผู้วิจัยได้ประเมินผลการทำงานของแกนนำนักศึกษา โดยประเมินจาก

1. การสังเกตการทำงานของแกนนำนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้น ความเข้มแข็งในการทำบทบาทหน้าที่แกนนำนักศึกษาด้านเพศวิถี เช่นการประชุมกลุ่ม การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และการดำเนินงาน จากการสังเกตพบว่า นักศึกษาเข้าประชุมกลุ่มครบทุกคนโดยพร้อมเพียงตรงตามเวลาที่นัดหมาย ร่วมกันแสดงความคิดเห็น รับฟังปัญหาและอุปสรรคต่างๆในการทำงาน รวมทั้งช่วยกันหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มราบรื่น

2. การนำความรู้มาประยุกต์ใช้ โดยนักศึกษาร่วมกันทบทวนความรู้ที่เรียน และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อนำความรู้มาใช้ในการทำหน้าที่แกนนำ

3. ผลงานของนักศึกษา พบว่า

- แกนนำนักศึกษาสามารถดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้
- แกนนำนักศึกษาสามารถปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างทางด้านเพศวิถีตามที่กำหนดไว้

4. จากการพูดคุยและสัมภาษณ์ นักศึกษาแกนนำ ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่า

- นักศึกษารู้สึกว่าการทำบทบาทหน้าที่ของแกนนำได้ประโยชน์ทั้งกับตัว

นักศึกษาเองและเพื่อนๆนักศึกษาร่วมสถาบัน

- มีความรู้เพิ่มขึ้นทั้งที่ได้รับจากการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่ม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการทบทวนความรู้ก่อนที่จะนำไปแนะนำผู้อื่น ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน
- นักศึกษารู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการแสดงออก การแนะนำให้ความรู้ผู้อื่น
- รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจ มีประโยชน์ได้ช่วยเหลือเพื่อน ช่วยเหลือสังคม ช่วยทำให้สถาบันมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นมากขึ้น
- ได้บทเรียนในการเตือนสติตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน
- ได้ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ความเข้มแข็ง ความอดทน การปรับตัว การสื่อสาร ตลอดจนการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- นักศึกษาคิดว่าการทำกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ ควรจะจัดให้มีกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง
- ได้เพื่อน ได้มิตรภาพ ซึ่งนักศึกษาคิดว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ากับตนเองเป็นอย่างมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต” เป็นงานเชิงปริมาณ (Descriptive Research) และการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. สำรวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน
2. วิเคราะห์รายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต
3. พัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
4. ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และการเป็นแกนนำนักศึกษา

การดำเนินงานวิจัย

การดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 **สำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต** มีขั้นตอนดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา เช่น ข่าว บทความ เอกสารการประชุมวิชาการ และงานวิจัย เพื่อนำมาสังเคราะห์กรอบค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน
2. สัมภาษณ์ผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและวัยรุ่นในด้านต่างๆ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา อาจารย์ด้านพัฒนานักศึกษา อาจารย์ด้านวินัย อาจารย์ที่สอนรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเพศวิถี จิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาและผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น ด้านละ 2 คน รวม เป็น 14 คน เกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบันเพื่อเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาโดยเคราะห้และสังเคราะห์สาระที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2

4. สํารวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาจํานวน 406 คน จากมหาวิทยาลัยของรัฐบาล 4 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยราชภัฏ 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราช มงคล 1 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยเอกชน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยเกษม บัณฑิต มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น รวมทั้งสิ้น 14 แห่ง โดยใช้ แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ที่ได้จากข้อ 3

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป และพัฒนา รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินงานวิจัย เป็น 4 ขั้น ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถี หลักสูตรศึกษาทั่วไป มีการดำเนินงานดังนี้

1) การสำรวจและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวกับเพศวิถี เพื่อนำมากำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์รายวิชาในหลักสูตรศึกษาทั่วไป โดยกำหนดเป็นคำสำคัญหรือประโยคสำคัญในการ วิเคราะห์ เนื้อหาสาระ ในคำอธิบายรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป จากการวิเคราะห์เอกสารที่ เกี่ยวข้องทางด้านเพศวิถี สามารถกำหนดคำสำคัญหรือประโยคสำคัญที่ควรนำมาเป็นเกณฑ์ คือ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งบทบาททางเพศ เนื่องจากคำทั้ง 7 คำเป็นประเด็นสำคัญในกรอบเนื้อหา เพศศึกษาของกรมอนามัยและกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

2) วิเคราะห์เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรศึกษาทั่วไป จากตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ 57 รายวิชาของ 10 สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัย ศรีปทุม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหาร มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ว่ามีคำสำคัญหรือประโยคสำคัญที่เกี่ยวกับเพศวิถีตามที่กำหนดไว้หรือไม่

2. สังเคราะห์ผลการวิจัยตอนที่ 1 เพื่อกำหนดเนื้อหาในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนา ขึ้นใหม่ ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นข้อมูลในการพัฒนารายวิชา เพื่อกำหนดเนื้อหาวิชาให้ตรงกับปัญหา ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน ตลอดจนความต้องการในการเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาปัจจุบัน โดยบูรณาการศาสตร์ด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์การแพทย์ ในรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

3. จัดทำประมวลการสอนรายวิชาและแผนการสอนประจำวันของรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ ผู้วิจัยได้กำหนด

- ชื่อรายวิชา ชื่อว่า “วิถีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา”
- กำหนดหน่วยกิต 2(2-0-4) หน่วยกิต
- การทำประมวลการสอนรายวิชา 2 หน่วยกิต ใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอน 15 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง เพื่อเป็นเอกสารแนะนำผู้สอนในการนำรูปแบบรายวิชาไปใช้ โดยเขียนประมวลรายวิชาตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ กำหนดลักษณะรายวิชา กำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา กำหนดเนื้อหาและพิจารณาสัดส่วนของเนื้อหา กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน และกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
- จัดทำแผนการเรียนการสอน เป็นเอกสารสำหรับบริหารจัดการเรียนการสอน 1 รายวิชา ตลอดภาคการศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เอกสารประกอบการเรียนการสอน บทความ ข่าวทางด้านเพศของนักศึกษา รูปภาพ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง ที่ผู้วิจัยใช้ในการเรียนการสอนแต่ละสัปดาห์

การตรวจสอบรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการโดย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา อาจารย์สอนเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อาจารย์สอนทางด้านจิตวิทยา และผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น ตรวจสอบรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอน ประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ได้แก่ องค์ประกอบของหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักการของการสร้างรายวิชา ชื่อรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน

คำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบรูปแบบหลักสูตรและการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี มีดังนี้

1. หัวข้อเรื่องพัฒนาการทางเพศ ควรปรับให้ชัดเจนตรงกับกลุ่มผู้เรียน โดยปรับเปลี่ยนเป็น พัฒนาการทางเพศในวัยรุ่น

2. การเรียงลำดับหัวข้อในการจัดการเรียนการสอน ให้นำหัวข้อ บทบาททางเพศมาสอนในครั้งที่ 2 ก่อนการเรียนการสอนหัวข้อการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศ ซึ่งควรจะเลื่อนไปสอนในครั้งที่ 3 เนื่องจาก ความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อในเรื่องบทบาททางเพศของคนนั้นจะเป็นพื้นฐานให้คนดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศของตนเอง ดังนั้นจึงควรสอนหัวข้อ บทบาททางเพศก่อนหัวข้อสุขภาพอนามัยทางเพศเพื่อจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ทำไมคนแต่ละคนจึงดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศของตนเองไม่เหมือนกัน

3. การจัดการเรียนการสอนควรใช้หลายวิธีเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน และไม่รู้สึกรำคาญ และไม่ควรรีบบรรยายอย่างเดียว ควรเน้นการอภิปรายแสดงความคิดเห็น เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแล้วตั้งแต่เรียนระดับมัธยมศึกษา

4. การยกตัวตัวอย่าง ควรจะเป็นเรื่องที่ทันสมัย กำลังอยู่ในความสนใจของคนทั่วไป เนื้อหาและรายละเอียดของเรื่องควรเหมาะสมกับวัยรุ่น เช่น การตั้งชื่อในกรณีศึกษาที่นำมาให้ผู้เรียนศึกษาวิเคราะห์ควรเป็นชื่อที่วัยรุ่นนิยม

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงรูปแบบรายวิชาและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน ให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ก่อนจะนำไปทดลอง

4. การทดลองใช้รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักรู้ทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ในการทดลองใช้รายวิชาที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนในการดำเนินงาน 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การเตรียมการสอน ดำเนินการโดย

1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ที่อาสาสมัครเข้ามาทดลองเรียนด้วยความสมัครใจ

2) ติดต่อขอความร่วมมือจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาและติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่รับผิดชอบดูแลนักศึกษาคณะต่างๆ อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาและ

3) สโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเพื่อขอความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์รับสมัครนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะต่างๆมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

4) ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้ทางด้านเพศวิถีที่นักศึกษาจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของตนเองและบุคคลใกล้ชิด และเปิดรับสมัครกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้าร่วมในการทดลอง

5) ติดต่อหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายอาคารสถานที่ ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองจัดการเรียนการสอน

6) เตรียมเอกสารประกอบการสอน สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ เช่น กระดาษฟลิปชาร์ต ปากกาเคมี เป็นต้น

7) สร้างเครื่องมือประเมินการทดลอง ได้แก่

(1) แบบประเมินความตระหนักทางเพศวิถี ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ทางเพศวิถีของนักศึกษา แบบสอบถามค่านิยมทางเพศของนักศึกษา แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา และแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์

(2) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย แบบสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ แบบประเมินการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน แบบประเมินการทำงานกลุ่ม แบบประเมินผลงาน และแบบประเมินเพิ่มสะสมงานของนักศึกษา

(3) แบบประเมินผลภาพรวมการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี เกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อการสอน ผู้เรียน และผู้สอน

ขั้นที่ 2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1). เตรียมความพร้อมนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนการสอน โดยการชี้แจงรายละเอียดของวิธีการเรียน วิธีการสอน และวิธีการประเมินผล

2) ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนการทดลองสอนรายวิชา ในสัปดาห์แรก โดยใช้ 1) แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี 2) แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ และ

3) แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ

3) สังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15

4) ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนรายวิชา สหศาสตร์เพศวิถีที่พัฒนาขึ้นตามแผนการสอนที่จัดทำ

5) ให้นักศึกษาประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน ที่นั่งถัดไปในการทำงานกลุ่มและการเป็นผู้นำในระหว่างการเรียนการสอนสัปดาห์ที่ 2 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15

6) ประเมินนักศึกษาเมื่อสอนครบสัปดาห์ที่ 15 ด้วย 1) แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี 2) แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ 3) แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ และ 4) แบบทดสอบอัตนัยประยุกต์

7) วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา เป็นระยะๆตลอดการจัดการเรียนการสอน โดยประเมินจากผลงานในการทำกิจกรรม การทำรายงานและการนำเสนอรายงาน การวิเคราะห์กรณีศึกษา แฟ้มสะสมงาน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

8) การประเมินผลภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเกี่ยวกับเนื้อหา กิจกรรมและ สื่อการเรียนการสอน ผู้เรียน และผู้สอน ในสัปดาห์ที่ 15

9) การเสริมสร้างศักยภาพแกนนำนักศึกษาทางด้านเพศวิถี ผู้วิจัยดำเนินการโดยติดตามผลนักศึกษาที่ได้เรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเรียบร้อยแล้วเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำ ซึ่งกำหนดคุณสมบัตินักศึกษาแกนนำ ดังนี้

(1) มีความสมัครใจที่จะเป็นแกนนำนักศึกษาด้านเพศวิถี

(2) มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางเพศวิถี โดยผลการทดสอบความตระหนักทางเพศวิถีด้านความรู้ทางเพศวิถีต้องได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 80

(3) มีพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศอยู่ในระดับดี

(4) มีความเป็นผู้นำ มีความเข้มแข็ง และความกระตือรือร้นในการเป็นแกนนำนักศึกษา

จากการกำหนดคุณสมบัติแกนนำนักศึกษาทางเพศวิถี ดังกล่าว ทำให้ได้แกนนำนักศึกษาจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนนักศึกษาที่ทดลองเรียนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

10). ผู้วิจัยติดตามและให้คำปรึกษาแนะนำแก่ แกนนำนักศึกษาในการทำกิจกรรมการจัดเวทีสัมมนาเพื่อกำหนดแนวทางในการในการรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

11). ประเมินผลการดำเนินงาน ความเข้มแข็ง ความกระตือรือร้นและพัฒนาการของแกนนำนักศึกษาด้วยการอภิปรายกลุ่มและการสัมภาษณ์แกนนำนักศึกษา

ขั้นที่ 3 การประเมินผลการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการประเมินผลตามลำดับ ดังนี้

1. ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียน ด้านความรู้ ด้านค่านิยม และด้านพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น

(1) ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนการทดลองสอนในสัปดาห์แรก ด้วยแบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี แบบวัดค่านิยมทางเพศ และแบบวัดพฤติกรรมทางเพศ

(2) ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนหลังการทดลองสอนในสัปดาห์ที่ 15 หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนแล้วด้วยแบบวัดความรู้ด้านเพศวิถี แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ และแบบทดสอบอัตนัยประยุกต์

2. ประเมินพฤติกรรมผู้เรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย และการแสดงออกทางเพศในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และ 15

3. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการทำกิจกรรม การทำรายงาน และการนำเสนอรายงาน การวิเคราะห์กรณีศึกษา แฟ้มสะสมงาน และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน โดยใช้แบบประเมินการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน แบบประเมินการทำงานกลุ่ม แบบประเมินผลงาน และแบบประเมินแฟ้มสะสมงานที่ให้คะแนนรูบริคส์ (Scoring rubrics) ตามระดับค่าการประเมิน 1-5

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. สสำรวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ในสภาพสังคมปัจจุบัน

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย จากงานวิจัย 3 ส่วน คือ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีของนักศึกษาปัจจุบัน การสัมภาษณ์ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษา และการสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา รายละเอียดดังนี้

การสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน จำนวน 406 คน ได้ผล ดังนี้

(1) ด้านข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถาม 406 คน เป็นนักศึกษาหญิง ร้อยละ 50.5 และนักศึกษาชายร้อยละ 49.5 อายุของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-23 ปี ร้อยละ 50.49 กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษารัฐบาล ร้อยละ 59.1 มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ร้อยละ 53.9 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่หอพักนอกมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะแบบหอพักรวมชายหญิง จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 36 มีบิดามารดาได้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ร้อยละ 84.5 นักศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายเดือนละ 5,001-7,500 บาท ร้อยละ 46.9 ได้รับความรู้ทางเพศจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ร้อยละ 18.9 ได้รับความรู้ทางเพศครั้งแรกตอนเรียนอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 43.8 และเมื่อนักศึกษามีข้อสงสัยหรือปัญหาเรื่องเพศนักศึกษาจะปรึกษาเพื่อนมากที่สุด ร้อยละ 50.3

(2) ผลการวิเคราะห์ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษา 406 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก ร้อยละ 51.7

ข้อความค่านิยมทางเพศที่นักศึกษาเห็นด้วย มีดังนี้

ข้อที่ 1 “เป็นเรื่องธรรมชาติเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ร่างกายมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย และจิตใจพร้อมๆกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย” ข้อที่ 2 “เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ เมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ” ข้อที่ 4 “ฝันเปียกเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปกติทางอารมณ์เพศ” ข้อที่ 5 “การมีอวัยวะเพศขนาดเล็กนับว่าเป็นปกติ” ข้อที่ 8 “การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์” ข้อที่ 9 “การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อุปการะจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง” ข้อที่ 10 “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยง” ข้อที่ 11 “วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์” ข้อที่ 12 “การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม” ข้อที่ 19 “สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบหนุ่มสาว ชายรักชาย และหญิงรักหญิง” ข้อที่ 23 “การเลือกคู่ครองต้องมีความรักใคร่ในคู่ครอง” ข้อที่ 29 “การอดได้ รอได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่อุปการะเป็นสิ่งที่ดี” ข้อที่ 30 “คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม” ข้อที่ 35 “เมื่อ

พบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ” ข้อที่ 36 “ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่
 สุกดิบหรือ ดึ่มสุราหรือแต่งตัวล่อแหลม” ข้อที่ 39 “ผู้ชายควรทำงานบ้าน” ข้อที่ 40 “ผู้ชายควรทำ
 หน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว”

ส่วนข้อความที่นักศึกษาที่มีความเห็นไม่แน่ใจ มีดังนี้

ข้อที่ 3 “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย”
 ข้อที่ 6 “การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้ ” ข้อที่ 7 “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่ม
 ที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ” ข้อที่ 13 “คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้
 อย่างเปิดเผย” ข้อที่ 14 “การถูกเนื้อต้องตัวคู่รักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผยใน
 ที่สาธารณะ” ข้อที่ 15 “การมีประสบการณ์ทางเพศหลายๆถือเป็นเรื่องดีของผู้ชาย” ข้อที่ 16 “การมี
 คู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันไม่เป็นเรื่องดี” ข้อที่ 17 “การสลัปลู๋นอน(สวิงกิ้ง)เป็นเรื่องปกติที่อาจ
 เกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน” ข้อที่ 18 “ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน”
 ข้อที่ 20 “ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถเล่นถูกเนื้อต้องตัวกันหรือจับมือกันได้” ข้อที่ 21 “เป็น
 เรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อนต่างเพศหรือคู่รัก” ข้อที่ 22 “ผู้หญิงผู้ชายอยู่
 ด้วยกันในที่ลับตาคนเป็นเรื่องที่สมควรกระทำ” ข้อที่ 24 “เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้
 ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะป็นดูหนังไป จากวีดีโอหรือซีดี การดูเว็บไซต์
 และอ่านหนังสือไป” ข้อที่ 25 “เมื่อแชตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกันเป็นเรื่องธรรมดา”
 ข้อที่ 26 “ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย” ข้อที่ 27 “การแต่ง
 กายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับเพศตรงข้าม” ข้อที่ 28 “ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรม
 การแสดงออกเป็นผู้ชายและผู้ชายมีพฤติกรรมแสดงออกเป็นผู้หญิง” ข้อที่ 31 “ความบริสุทธิ์
 หรือพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีคุณค่าสำหรับการใช้ชีวิตคู่” ข้อที่ 32 “เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะ
 แต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูปเสื้อ ตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น” ข้อที่ 33 “การมี
 เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้” ข้อที่ 34 “การแต่งงานหรือการ
 จดทะเบียนสมรสเป็นการผูกมัดตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ” ข้อที่ 37 “ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่า
 ผู้หญิง” และข้อที่ 38 “ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายที่เป็น คู่ได้เสมอ ”

เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศโดยรวมพบว่า ข้อที่ 1 “เป็นเรื่องธรรมชาติเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่ม
 สาวร่างกายมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจพร้อมๆกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย” นักศึกษาเห็น

ด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 รองลงมาคือ ข้อ 28 “เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

(3) ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา จากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติประจำ คือ นักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 55.2 รองลงมา คือ สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ร้อยละ 47.8 และออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 32.3

พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งมีจำนวนมากที่สุด คือ พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป ร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ ดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ มีจำนวนร้อยละ 51.7

เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายหรือมีผลเสียกับนักศึกษาหรือคู่รักและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย พบว่า พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบันที่จัดว่า เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายหรือมีผลเสียกับนักศึกษาหรือคู่รักและนักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวัน ได้แก่ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น จำนวนร้อยละ 22.2 ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลากลางคืน เช่น เคาท์ ฝับ ฯ จำนวนร้อยละ 15.3 ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคู่รัก จำนวนร้อยละ 15.3 สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์เพศ เช่น เต้านม อวัยวะเพศ จำนวนร้อยละ 13.1 มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่รัก จำนวนร้อยละ 5.2 ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี หรือ สารกระตุ้นต่างๆ จำนวนร้อยละ 4.2 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ จำนวนร้อยละ 2.5 และทำนหรือคูเพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวนร้อยละ 1.0

ส่วนพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และนักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวัน ได้แก่ พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป จำนวนร้อยละ 31.3 ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ จำนวนร้อยละ 27.1 กอดจูบกับคู่รัก จำนวนร้อยละ 18.0 อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคู่รัก จำนวนร้อยละ 17.7 เดินโอบกอดกับคู่รักในที่สาธารณะ จำนวนร้อยละ 16.0 แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย จำนวนร้อยละ 15.3 ถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิปแชทแช้/ไป จำนวนร้อยละ 14.3 มี

คูรักรมากกว่า 1 คน จำนวนร้อยละ 10.8 และมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรที่เป็นเพศเดียวกัน จำนวนร้อยละ 8.1

นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบว่า มีนักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์ ร้อยละ 2.2 เคยทำแท้ง และนักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยตั้งครรรภ์ ร้อยละ 2.5

2. วิเคราะห์รายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีเพื่อกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์รายวิชา ในหลักสูตรศึกษาทั่วไปพบว่า คำสำคัญที่ควรนำมาเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์รายวิชา คือ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ คำทั้ง 7 คำนี้ เป็นประเด็นสำคัญในกรอบโครงสร้างเนื้อหาเพศศึกษาโดยกรมอนามัยและกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข (ยุพา พูนขำ และ กอบกาญจน์ มหัทธโน, 2541 : ออนไลน์) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากคำอธิบายรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตรศึกษาทั่วไป จำนวน 57 รายวิชา ของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งของรัฐบาลและเอกชน จำนวน 10 สถาบัน มาเปรียบเทียบกับคำสำคัญที่กำหนดเป็นเกณฑ์ โดยพิจารณาคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในคำอธิบายรายวิชาต่างๆ ว่าตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ถ้าตรง ถือว่ามีเนื้อหาสาระที่สอนเกี่ยวกับเพศวิถีในรายวิชานั้นๆ โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้ คือ ตีความตามคำสำคัญก่อน โดยเฉพาะคำสำคัญที่คลุมเครือหรือคำที่ใกล้เคียงกับเกณฑ์ เพื่อพิจารณาว่ามีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. พัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีในหมวดศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ยึดหลักในการพัฒนารายวิชาให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันและวัฒนธรรมไทย ซึ่งผู้วิจัยนำผลการศึกษาที่ได้จากงานวิจัยตอนที่ 1 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1) ผลจากการศึกษาสาระจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี 2) การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาและวัยรุ่น 14 คน เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคูรักรของนักศึกษา ความคิดเกี่ยวกับคูชีวิตของนักศึกษา ปัญญาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน พฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศของนักศึกษา และแนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศ 3) ผลการสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา และความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นความรู้ทางเพศที่นักศึกษาปัจจุบันต้องการเรียนรู้มากที่สุด มาสังเคราะห์เป็นรูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาสาระทางด้านเพศวิถี โดยมีประเด็นความรู้ในการจัดเนื้อหาทางเพศศึกษาครบตามกรอบที่กรมอนามัยและกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขกำหนด (ยุพา พูนขำ และ กอบกาญจน์ มัททิน, 2541 : ออนไลน์) คือ พัฒนาการทางเพศ (Sexual Development) สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) สัมพันธภาพ (Relation) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skill) สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) และบทบาททางเพศ (Gender Role) เนื้อหาและการยกตัวอย่างประกอบมีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน เน้นการนำไปปรับใช้ได้จริงกับชีวิตประจำวันของนักศึกษา การป้องกันและการแก้ปัญหาทางเพศของนักศึกษา รวมทั้งความรู้ ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยที่ได้จากงานวิจัยตอนที่ 1 โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้คำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้ (พนม เกตุมาน, 2548 : ออนไลน์)

- ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ ถูกต้อง ชัดเจน ครอบคลุมประเด็นที่ผู้เรียนควรจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข ตามพัฒนาการทางเพศและพัฒนาการทางจิตใจ ตามความสนใจอยากเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งต้องมีความทันสมัย

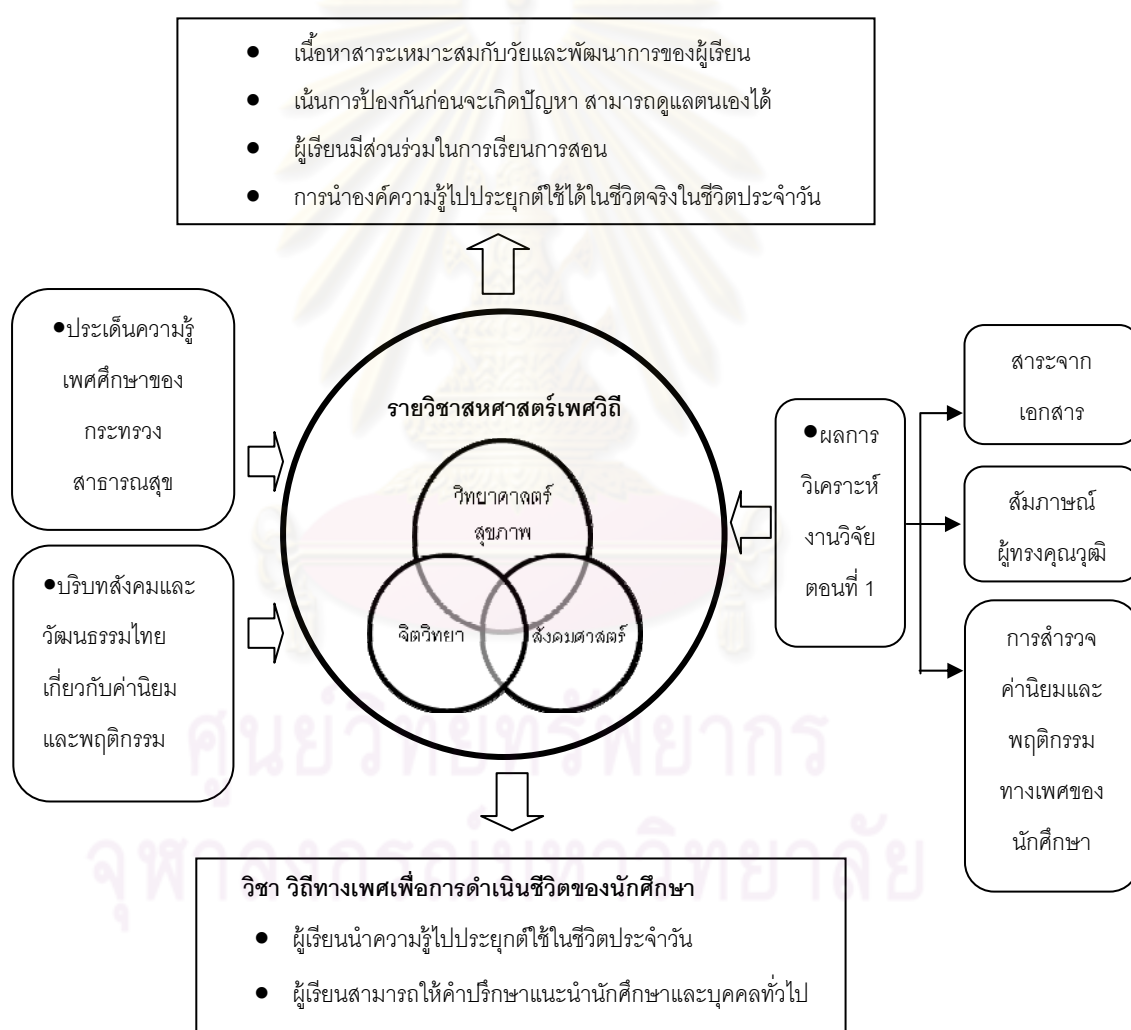
- เน้นการป้องกันก่อนที่จะเกิดปัญหา
- ความเหมาะสมของผู้เรียน ตามความสามารถในการเรียนรู้และความสามารถทางสติปัญญา

- การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

- การนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง สามารถดูแลตนเอง สามารถให้คำปรึกษาแนะนำแก่เพื่อนนักศึกษาและบุคคลทั่วไปได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

ในงานวิจัยการพัฒนารายวิชาสหศาสตร์และการเรียนการสอนเสนอในภาพรวมของหลักสูตรและรายวิชา 1 รายวิชาที่บูรณาการศาสตร์ทางด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ชื่อวิชา “วิถีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา” โดยมีภารกิจกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชา องค์ประกอบรายวิชา ลักษณะรายวิชา การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยในตอนต้นที่ 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบต่างๆที่นำมาสังเคราะห์รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี โดยบูรณาการศาสตร์ทางด้านสังคมศาสตร์ จิตวิทยา และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ชื่อวิชา วิถีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา ดังนี้

แผนภูมิ ที่ 18 องค์ประกอบที่นำมาวิเคราะห์แนวทางในการสังเคราะห์และการเรียนการสอนรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี

สรุป รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี : วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>1</p> <p>วัตถุประสงค์ รายวิชา</p>	<p>เมื่อเรียนรายวิชาแล้ว ผู้เรียนสามารถ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ การตั้งครรรภ์ การคุมกำเนิด ความสัมพันธ์ของบุคคล ความรัก ความใคร่ การใช้ชีวิตคู่ ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ 2. วิเคราะห์ปัญหาสุขอนามัยทางเพศ แนวทางดูแล การป้องกันและแก้ไข ปัญหาสุขอนามัยทางเพศ 3. อธิบายโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ การดูแลตนเอง และการป้องกันรักษา 4. มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยและนำความรู้ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตทางเพศไปประยุกต์ใช้ในการดูแลสุขอนามัยทางเพศของตนเองได้อย่างเหมาะสมภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน 5. ระบุพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางป้องกันแก้ไข 6. อธิบายประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน 7. มีการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย 8. เป็นแกนนำในการนำความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยไปถ่ายทอดให้กับนักศึกษาและบุคคลทั่วไป
<p>2</p> <p>วิธีการสอน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● บรรยาย ● การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ● ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ● ทำรายงานและนำเสนอรายงาน ● วิเคราะห์กรณีศึกษา ● การวิเคราะห์สถานการณ์ ● จัดกิจกรรมในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

สรุป รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี : วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา (ต่อ)

หัวข้อ	รายละเอียด
<p style="text-align: center;">3</p> <p>สื่อการสอน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ตำรา บทความ เอกสารประกอบการสอน ● วีดิทัศน์ เรื่องการตั้งครรภ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ● อินเทอร์เน็ต ● Power point ● รูปภาพ ● หุ่นอวัยวะสืบพันธุ์เพศชายและเพศหญิง ● ตัวอย่างวิธีคุมกำเนิดชนิดต่างๆ เช่น ยาเม็ดคุมกำเนิด ถุงยางอนามัย ● การศึกษานอกสถานที่ 1 ครั้ง
<p style="text-align: center;">4</p> <p>สาระสำคัญของวิชา</p>	<p>หัวข้อในการเรียนการสอนครอบคลุมประเด็นให้ความรู้ทางเพศศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขครบทั้ง 7 ประเด็นคือ พัฒนาการทางเพศ (Sexual Development) สุขอนามัยทางเพศ (Sexual Health) สัมพันธภาพ (Relation) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ทักษะส่วนบุคคล (Personal Skill) สังคมและวัฒนธรรม (Society and Culture) และบทบาททางเพศ (Gender Role) เนื้อหามีความทันสมัย เหมาะสมกับวัยของนักศึกษาที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย สอดคล้องกับวัยรุ่น คือ วัยรุ่นควรจะต้องเรียนรู้ก่อนเกิดปัญหา และสามารถป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ เน้นค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ปัญหาที่สามารถเกิดขึ้นจริงกับนักศึกษาหรือเป็นปัญหาใกล้ตัวนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความรู้รอบด้าน และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน</p> <p style="text-align: center;">ครั้งที่ 1 แนะนำรายวิชา และประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียน</p> <p style="text-align: center;">ครั้งที่ 2</p> <p>1) พัฒนาการทางเพศในวัยรุ่น</p> <p>(1) พัฒนาการทางเพศที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจและสังคมในวัยรุ่น</p> <p>(2) เพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น</p>

สรุป รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี : วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา (ต่อ)

หัวข้อ	รายละเอียด
<p style="text-align: center;">4</p> <p>สาระสำคัญของวิชา</p>	<p>2) บทบาททางเพศ</p> <p>(1) ความหมาย</p> <p>(2) ปัจจัยที่ผลต่อบทบาททางเพศ</p> <p>(3) บทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น</p> <p>ครั้งที่ 3</p> <p>1) การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ</p> <p>(1) ความหมายและความสำคัญของสุขอนามัยทางเพศ</p> <p>(2) การดูแลสุขอนามัยทางเพศ</p> <p>(3) ปัญหาทางด้านสุขอนามัยทางเพศ แนวทางป้องกันและแก้ไข</p> <p>2) โรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>(1) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดต่างๆ</p> <p>(2) โรคเอดส์</p> <p>(3) โรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์</p> <p>ครั้งที่ 4</p> <p>1) การตั้งครรภ์</p> <p>(1) องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์</p> <p>(2) อาการ อาการแสดง และการวินิจฉัยการตั้งครรภ์</p> <p>(3) การดูแลสตรีตั้งครรภ์</p> <p>2) การตั้งครรภ์ในวัยเรียน</p> <p>(1) สาเหตุและผลกระทบที่เกิดจากการตั้งครรภ์ในวัยเรียน</p> <p>(2) แนวทางป้องกันและช่วยเหลือการตั้งครรภ์ในวัยเรียน</p> <p>ครั้งที่ 5</p> <p>1) การคุมกำเนิด</p> <p>(1) ความสำคัญของการวางแผนครอบครัวและการคุมกำเนิด</p> <p>(2) ชนิดของการคุมกำเนิด และการเลือกใช้วิธีคุมกำเนิดให้เหมาะสม</p> <p>(3) การคุมกำเนิดของวัยรุ่นปัจจุบัน</p> <p>2) การแท้งบุตรและอันตรายจากการทำแท้ง</p> <p>(1) ความหมายของการแท้งบุตร</p> <p>(2) ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการแท้งบุตร</p>

สรุป รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี : วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา (ต่อ)

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>4</p> <p>สาระสำคัญของวิชา (ต่อ)</p>	<p>(3) การรักษาและการดูแลสตรีแท้งบุตร</p> <p>(4) อันตรายและผลกระทบภายหลังจากการทำแท้ง</p> <p>(5) กฎหมายประเทศไทยกับการทำแท้ง</p> <p>ครั้งที่ 6</p> <p>1) ความต้องการทางเพศและการตอบสนองทางเพศ</p> <p>(1) ธรรมชาติของความต้องการทางเพศ</p> <p>(2) รูปแบบการตอบสนองทางเพศ</p> <p>(3) การตอบสนองทางเพศในผู้หญิงและผู้ชาย</p> <p>(4) บริเวณร่างกายที่ไวต่อการกระตุ้นทางเพศ</p> <p>2) ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น</p> <p>(1) การฝันเปียก</p> <p>(2) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง</p> <p>(3) ขนาดของอวัยวะเพศชาย</p> <p>(4) สารที่ช่วยปลูกเร้าอารมณ์และความต้องการทางเพศ</p> <p>ครั้งที่ 7</p> <p>1) รสนิยมทางเพศหรือความหลากหลายทางเพศ</p> <p>(1) รักต่างเพศ</p> <p>(2) รักร่วมเพศ</p> <p>(3) รักสองเพศ</p> <p>2) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p> <p>(1) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในปัจจุบัน</p> <p>(2) ผลที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p> <p>(3) แนวทางป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p> <p>ครั้งที่ 8</p> <p>1) ความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p> <p>(1) ความหมายของความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p> <p>(2) รูปแบบของความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p> <p>(3) ปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p>

สรุป รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี : วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา (ต่อ)

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>4</p> <p>สาระสำคัญของวิชา (ต่อ)</p>	<p>(4) 4ผลกระทบที่เกิดจากความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p> <p>(5) แนวทางป้องกัน การดูแล และช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศ หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p> <p>(6) หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</p> <p>ครั้งที่ 9</p> <p>1) ความสัมพันธ์ของบุคคล</p> <p>(1) การสร้างความสัมพันธ์และรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทย</p> <p>(2) ความรักและความใคร่</p> <p>(3) การแสดงความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ เช่น การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามีภรรยา และตนเองกับครอบครัวที่ถูกต้องเหมาะสมในปัจจุบัน</p> <p>2) ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง</p> <p>(1) การสื่อสาร</p> <p>(2) ความตระหนักรู้ในตนเอง</p> <p>(3) การตัดสินใจและการแก้ปัญหา</p> <p>(4) การปฏิเสธและยุติความสัมพันธ์</p> <p>(5) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3) การวางตัวที่เหมาะสม</p> <p>(1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคม</p> <p>(2) นักศึกษาควรวางตัวอย่างไรในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน</p> <p>4) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน</p> <p>(1) ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT)</p> <p>(2) ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) กับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน</p> <p>(3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน</p> <p>(4) การวางตัวที่เหมาะสมในสังคมและวัฒนธรรมไทย</p>

สรุป รายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี : วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา (ต่อ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๔ สาระสำคัญของวิชา (ต่อ)	<p>ครั้งที่ 11</p> <p>1) การใช้ชีวิตคู่</p> <p>(1) ความหมายของการใช้ชีวิตคู่</p> <p>(2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตคู่</p> <p>(3) การใช้ชีวิตคู่ที่ถูกต้อง</p> <p>2) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ</p> <p>ครั้งที่ 12 การพัฒนาศักยภาพแกนนำ</p> <p>(1) ความหมายของแกนนำ</p> <p>(2) คุณสมบัติของผู้นำ</p> <p>(3) การก้าวไปสู่ความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>(4) การทำงานเป็นทีม</p> <p>ครั้งที่ 13 – 14 นักศึกษาทำกิจกรรมนอกห้องเรียน</p> <p>ครั้งที่ 15 ประเมินความตระหนักทางด้านเพศวิถี และประเมินผล</p> <p>การจัดการเรียนการสอนในภาพรวม</p>
๕ การประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> ● การสอบ 20 % ● ประเมินการทำงานหรือกิจกรรมในชั้นเรียน 40 % ● การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน 20 % ● เพิ่มสะสมงาน 20 %

4. ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาสหศาสตร์ในหมวดศึกษาทั่วไปเกี่ยวกับความรู้ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ และการเป็นแกนนำนักศึกษา

ผู้วิจัยนำรายวิชาที่พัฒนาขึ้น 1 รายวิชา ชื่อวิชา “วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา” จำนวน 2 หน่วยกิต ไปทดลองสอนกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 30 คน จำนวน 15 ครั้งๆละ 2 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง ปรากฏผลโดยสรุป ดังนี้

1. ประเมินความตระหนักทางด้านเพศวิถีของผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านค่านิยมและด้านพฤติกรรม ผลการประเมิน พบว่า

1) ด้านความรู้เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดเมื่อทดลองสอนเสร็จสิ้นแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.54 คะแนน โดย คะแนนเฉลี่ยก่อนทดลองสอน เท่ากับ 18.83 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังทดลองสอน เท่ากับ 22.37 คะแนน

2) ด้านค่านิยมเกี่ยวกับเพศวิถี โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษา พบว่า ก่อนทดลองสอน ผู้เรียนมีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ 11 ข้อ จากแบบสอบถามค่านิยมทางเพศของนักศึกษา แต่หลังจากทดลองสอนรายวิชาที่พัฒนาขึ้นครบ 15 ครั้ง ได้ทดสอบนักศึกษาอีกครั้งด้วยแบบสอบถามชุดเดิม ปรากฏว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ 2 ข้อ คือ ข้อความ “ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย” และ “เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น”

3) ด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศวิถี ผลจากการประเมิน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ประเมินโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังจัดการเรียนการสอน พบว่า ในการประเมินครั้งหลัง จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติพฤติกรรมทางเพศที่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยมีจำนวนลดลงทุกพฤติกรรม และไม่มีพฤติกรรมทางเพศข้อใดในแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวัน ส่วนพฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งหรือ ทุกสัปดาห์ มีจำนวนนักศึกษาลดลง นอกจากนั้นยังพบว่า ในการประเมินครั้งแรก มีนักศึกษาที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 2 คน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เรื่อง นักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ เป็นบางครั้ง ทั้ง 2 คนหรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ 100 ของนักศึกษาที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ แต่เมื่อประเมินครั้งที่ 2 หลังจากจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้วในสัปดาห์ที่ 15 พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 คนหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลาที่มีเพศสัมพันธ์เป็นประจำหรือทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นจำนวนร้อยละ 100 ของนักศึกษาที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

- ส่วนที่ 2 ประเมินโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศของนักศึกษาในสัปดาห์ที่ 1 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15 พบว่า คะแนนเฉลี่ย ของการสังเกต

พฤติกรรมครั้งที่ 4 ในสัปดาห์ที่ 15 มีคะแนนมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.48 คะแนน เมื่อเทียบกับผลการประเมินครั้งที่ 1 ในสัปดาห์ที่ 1 ครั้งที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 5 และครั้งที่ 3 ในสัปดาห์ที่ 10 ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และเมื่อพิจารณาในแต่ละรายการที่ประเมิน ปรากฏว่าคะแนนเกี่ยวกับการพูดและแสดงพฤติกรรมต่อผู้อื่นเหมาะสมกับกาลเทศะมีคะแนนมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.68 คะแนน

- ส่วนที่ 3 ประเมินโดยแบบวัดอัตรันัยประยุกต์เกี่ยวกับเพศวิถี หลังจากจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้นแล้วในสัปดาห์ที่ 15 โดยแบบวัดอัตรันัยประยุกต์เกี่ยวกับเพศวิถี มีคะแนนเต็ม เท่ากับ 36 คะแนน ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา เท่ากับ 26.87 คะแนน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้คะแนน เท่ากับ 29 คะแนน และมีค่าคะแนน ที่ตำแหน่งตรงกลาง เท่ากับ 26.75 คะแนน

นอกจากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน โดยจัดการประเมินเป็นระยะๆตลอดการจัดการเรียนการสอน โดย การทำกิจกรรม การมีส่วนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น การทำรายงานและการเสนอรายงาน การทำงานกลุ่ม การทำกิจกรรมต่างๆทั้งในและนอกชั้นเรียน ผลงานต่างๆของนักศึกษา รวมทั้งแฟ้มสะสมงาน การให้คะแนนใช้แบบรูบริกส์ (Scoring rubrics) ตามระดับค่าการประเมิน 1-5 เพื่อดูพัฒนาการของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียน ผลพบว่า นักศึกษามีคะแนนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นทุกด้าน ดังจะเห็นได้จาก ผลการวิเคราะห์คะแนน รายงานของนักศึกษา 6 ครั้ง พบว่า คะแนนจะพัฒนาขึ้นตามลำดับ โดยครั้งที่ 6 มีคะแนนมากที่สุด การวิเคราะห์กรณีศึกษา 2 ครั้ง พบว่าคะแนนครั้งที่สองจะมากกว่าครั้งแรก และการประเมินผลแฟ้มสะสมงานของนักศึกษา พบว่า มีคะแนนอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.51 คะแนน ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละคุณลักษณะของผลงาน พบว่าคุณลักษณะด้านความเป็นระเบียบ เรียบร้อย สวยงามมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.77 คะแนน)

เมื่อการจัดการเรียนการสอนเสร็จสิ้น นักศึกษาได้ประเมินการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมและสื่อการสอน ด้านผู้เรียน และด้านผู้สอน พบว่า ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนมีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการประเมินของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนและมีคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.59, 4.53 และ 4.51

ตามลำดับ ส่วนด้านผู้เรียนมีคะแนนอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.39

2. การเป็นแกนนำนักศึกษา หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้ติดตามผลนักศึกษา เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำนักศึกษาทางด้านเพศวิถี โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาแกนนำ ดังนี้

- 1) มีความสมัครใจที่จะเป็นแกนนำศึกษาด้านเพศวิถี
 - 2) มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องทางเพศวิถี โดยผลการทดสอบความรู้ทางเพศวิถี ต้องได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 80
 - 3) มีพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศอยู่ในระดับดี
 - 4) มีความเป็นผู้นำ มีความเข้มแข็ง และความกระตือรือร้นในการเป็นแกนนำ
- นักศึกษาผู้วิจัยให้นักศึกษาประเมินตนเองและประเมินเพื่อนที่นั่งถัดไปในการทำงานกลุ่มและการเป็นผู้นำ ในสัปดาห์ที่ 2 ที่ 5 ที่ 10 และที่ 15

จากเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดดังกล่าว ทำให้มีแกนนำนักศึกษา 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาแกนนำได้เข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพแกนนำ โดยการจัดเวทีสัมมนาเพื่อกำหนดแนวทางรณรงค์แก้ไขปัญหทางเพศในมหาวิทยาลัย โดยการปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานภาพการเป็นนักศึกษา และทำกิจกรรมรณรงค์แก้ไขปัญหทางเพศในมหาวิทยาลัยร่วมกัน

จากการระดมความคิดเห็นของนักศึกษาแกนนำ ได้ข้อสรุปว่า

- 1.แกนนำนักศึกษาปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับ
 - 1) การแต่งกาย เช่น ไม่ใส่เสื้อผ้าที่รัดรูปหรือเปิดเผยสัดส่วนร่างกาย แต่งชุดนักศึกษาที่ถูกต้องกับกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
 - 2) ไม่เสพสารเสพติด และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
 - 3) ไม่เที่ยวกลางคืน
 - 4) ไม่แสดงพฤติกรรมแสดงความรักกับคู่รักจนเกินขอบเขตของ

ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย เช่น โอบกอดกับคู่รัก มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก เข้าหอพักอยู่ด้วยกัน ฯลฯ

5) พุดจาสุภาพ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน

2. การรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศ นักศึกษาแกนนำ กำหนดกลยุทธ์ในการรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศ ด้วยวิธีเชิงรุก โดยเริ่มรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศ ที่เป็นผลเสียกับนักศึกษา มากที่สุดจากการอภิปรายร่วมกันได้ข้อสรุปว่า ปัญหาเรื่อง นักศึกษาที่เป็นคูรัักกัน เซ้าหอพักอยู่ด้วยกัน และปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นปัญหาทางเพศที่ควรรณรงค์อย่างเร่งด่วน เป็นอันดับแรก เพราะเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงมากที่สุด และเกิดผลเสียกับตัวนักศึกษา ครอบครัว และสถาบันการศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีนักศึกษาที่มีพฤติกรรมแบบนี้จำนวนไม่มากก็ตาม โดยนักศึกษาแกนนำจะร่วมกันจัดบอร์ดให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันก่อนมีเพศสัมพันธ์ ผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์อย่างรับผิดชอบและปลอดภัย พร้อมกับแจกแผ่นพับเกี่ยวกับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่กำหนดและให้คำแนะนำ เป็นรายบุคคล เกี่ยวกับปัญหาทางเพศเรื่องอื่นๆ เนื่องจากสาเหตุของปัญหาแต่ละคนไม่เหมือนกัน ทำให้การแนะนำในคนแต่ละคนมีรายละเอียดไม่เหมือนกันและเรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องส่วนตัว

ในการดำเนินงานรณรงค์แก้ไขปัญหาทางเพศ นักศึกษาแกนนำได้ร่วมกันกำหนดแผนการดำเนินงาน เสนอความคิดเห็นต่างๆ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงาน กำหนดวันและเวลาในการมาทำงานร่วมกัน และทบทวนเนื้อหาความรู้เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการให้คำแนะนำ รวมทั้ง กำหนดวันและเวลาในการมาประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน

การประเมินผลแกนนำนักศึกษา

หลังจากแกนนำนักศึกษาได้ทำบทบาทหน้าที่ตามที่ร่วมกันกำหนดและบทบาทหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ประเมินผลการทำงานของแกนนำนักศึกษา โดยประเมินจาก

1. ความกระตือรือร้น ความเข้มแข็งในการทำบทบาทหน้าที่แกนนำศึกษาด้านเพศวิถี
2. การประชุมกลุ่ม จากการสังเกตพบว่า นักศึกษาเข้าประชุมกลุ่มครบทุกคนโดยพร้อมเพียงตรงตามเวลาที่นัดหมาย ร่วมกันแสดงความคิดเห็น รับฟังปัญหาและอุปสรรคต่างๆในการทำงาน รวมทั้งช่วยกันหาแนวทางแก้ไข เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มราบรื่น
3. การนำความรู้มาประยุกต์ใช้ โดยนักศึกษาร่วมกันทบทวนความรู้ที่เรียน และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อนำความรู้มาใช้ในการทำหน้าที่แกนนำ
4. แกนนำนักศึกษาสามารถดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้

5. แขนงนำนักศึกษาสามารถปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างทางด้านเพศวิถีตามที่กำหนดไว้จากการพูดคุยและสัมภาษณ์ นักศึกษาแกนนำทุกคน ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่า
 1. นักศึกษารู้สึกว่าการทำบทบาทหน้าที่ของแกนนำได้ประโยชน์ทั้งกับตัวนักศึกษาเองและเพื่อนๆนักศึกษาร่วมสถาบัน
 2. มีความรู้เพิ่มขึ้นทั้งที่ได้รับจากการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่ม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการทบทวนความรู้ก่อนที่จะนำไปแนะนำผู้อื่น ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน
 3. นักศึกษารู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้นในการแสดงออก การแนะนำให้ความรู้ผู้อื่น
 4. รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจ มีประโยชน์ได้ช่วยเหลือเพื่อน ช่วยเหลือสังคม ช่วยทำให้สถาบันมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นมากขึ้น
 5. ได้บทรเรียนในการเตือนสติตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน
 6. ได้ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ความเข้มแข็ง ความอดทน การปรับตัว การสื่อสาร ตลอดจนการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 7. นักศึกษาคิดว่าการทำกิจกรรมดังกล่าวมีประโยชน์ ควรจะจัดให้มีกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง
 8. ได้เพื่อน ได้มิตรภาพ ซึ่งนักศึกษาคิดว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ากับตนเองเป็นอย่างมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีประเด็นอภิปรายดังนี้

การสำรวจเพศวิถีของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

1. ผลการวิเคราะห์สาระจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 14 คนเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษา สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ว่า
 - **พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย** ผลการวิเคราะห์สาระจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยที่มีความสอดคล้องกัน ได้แก่ การบริโภคสื่อที่ไม่เหมาะสม สื่อทางเพศ สื่อ

ลามกอนาจาร การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้ของจากต่างประเทศที่มีราคาแพง การแต่งกายตามกระแสแฟชั่นด้วยเสื้อผ้ารัดรูปเปิดเผยรูปร่าง มีการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย นักศึกษากลับแสดงออกทางเพศมากขึ้น ไม่รั้งนวลสงวนตัว ไม่ระมัดระวังตัว ไม่ถือตัว มีการถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิงมากขึ้น นักศึกษาทั้งหญิงและชายไม่ให้เกิดริตซึ่งกันและกัน

- **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและ/หรือรัก** ได้แก่ นัดเที่ยวสองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน การมีเสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ การถูกเนื้อต้องตัวกันของหญิงชายเป็นเรื่องปกติ แสดงความรักกับคู่รักในที่สาธารณะ โดยเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร และดาราที่ชื่นชอบ ใช้ระยะเวลาน้อยในการสร้างความสัมพันธ์ไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ไปเที่ยวหรือมีนัดกับคนที่เพิ่งรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต นักศึกษาอยู่กับคู่รักแบบสามี-ภรรยา นักศึกษาทั้งหญิงและชายหาแฟนหรือคู่รักจากการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เกี่ยวกับ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ ได้แก่ มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหลายคน มีกิจกรรมทางเพศพร้อมกันหรือมากกว่า 2 คนขึ้นไป มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ สลับคู่นอนกับคนอื่นหรือมีกิจกรรมสวิงกิ้ง ให้บริการทางเพศ ไม่สวมถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์ ไปเที่ยวหรือมีนัดกับคนที่เพิ่งรู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต ละเว้นการป้องกันการติดเชื้อและการตั้งครรภ์ เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ และทำแท้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สร้อยวัลย์ สุขดา (2543:ง) ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษาด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 78.5 รองลงมา คือ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 74.5 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึทางเพศ ร้อยละ 52.9 และเคยแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 28.5 และผลของการศึกษาของศักดา คำมูล (2545:ง) ที่ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.8 มีค่านิยมทางเพศทิศทางบวก ในข้อความค่านิยมทางเพศด้านลบได้แก่ การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ และการใช้ถุงยางอนามัยใช้เพื่อการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น ด้านพฤติกรรมทางเพศ พบว่านักศึกษส่วนใหญ่

ร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุราหรือดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และมีการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศร้อยละ 76.8

2. การสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ในสภาพสังคมปัจจุบัน มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล 2 ประเด็น คือ ค่านิยมทางเพศ และ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน

ค่านิยมทางเพศ

ผลการวิจัย ด้านค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสภาพสังคมปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.72 มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก และมีนักศึกษาจำนวน ร้อยละ 48.28 มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ ผลการวิจัยครั้งนี้ ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบันว่า นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต รวมทั้งเป็นตัวแทนของวัยรุ่นในสังคมไทย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ ความรู้สึกนึกคิดทางด้านวิถีทางเพศ เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ถึงแม้ว่า สังคมปัจจุบันจะเป็นสังคมไร้พรมแดน มีการติดต่อสื่อสารอย่างสะดวก รวดเร็ว มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกันอย่างอิสระเสรี แต่ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก ได้แก่ (สร้อยวลัย สุขดา, 2543: 62)

- การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ในครอบครัว
- การอบรมสั่งสอนของครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษา
- บรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของชายหญิง

กำหนดวิถีทางเพศของคนในสังคม

ปัจจัยดังกล่าว เป็นกรอบในการคิด ทำให้นักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เมื่อนักศึกษาเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ มีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้าน เช่น ด้านเทคโนโลยี ด้านการสื่อสาร รวมทั้งด้านแฟชั่น ด้านความงามซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของนักศึกษา รวมทั้งวิถีชีวิตทางเพศของนักศึกษาด้วย จากการศึกษาค้นคว้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอยู่หอพักภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะเป็นหอพักรวมชายหญิง มีอิสระเสรีในการดำเนินชีวิตมากกว่า ช่วงที่ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษา แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก เพราะการ

อบรมเลี้ยงดูของพ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ในวัยเด็กที่มีความใกล้ชิดกัน มีเวลาอบรมสั่งสอนลูกหลานอย่างใกล้ชิดมากขึ้น และเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตัวทางเพศสอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตที่ผ่านมา

แต่เมื่อพิจารณาค่านิยมทางเพศในเชิงลบพบว่า จำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบมีจำนวนมากถึงร้อยละ 48.28 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกจะเห็นได้ว่า มีจำนวนแตกต่างกันเพียง 14 คนเท่านั้นหรือต่างกันร้อยละ 2.44 และเมื่อศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาในอดีตที่ผ่านมาจะพบว่า ความแตกต่างของค่านิยมทางเพศในเชิงบวกกับค่านิยมทางเพศในเชิงลบจะมีความแตกต่างกันมาก โดยจำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกจะมีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบเป็นจำนวนมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ เมื่อระยะเวลาเปลี่ยน สภาพแวดล้อมเปลี่ยน ค่านิยม ความคิดของคนก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยและส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศของคนเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน เนื่องจากโลกได้เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้โลกนี้ไร้พรมแดน ระบบข่าวสารและวัฒนธรรมไม่อาจปิดกันได้อีกต่อไป นอกจากการรับวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มีอิทธิพลต่อมนุษย์และสังคมค่อนข้างมาก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากค่านิยมที่เปลี่ยนไปของวัยรุ่นสมัยนี้ รวมถึงการแต่งกาย มารยาทการออกสังคม การรับประทานอาหาร การคบเพื่อน การใช้คำพูดและสนทนา การใช้อุปกรณ์สื่อสารเพื่อเสริมให้ตัวเองมีลักษณะเด่นและดูเป็นคนทันสมัย เช่น การมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด ได้แก่ การแต่งกายและการย้อมผมที่เลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก อเมริกัน และญี่ปุ่น เช่น การที่เด็กอายุ 14-15 ปี หันมาแต่งตัววาบหวาม นุ่งน้อยห่มน้อย เพื่อให้ทันกับสมัยนิยม และเป็นจุดสนใจแก่ผู้พบเห็นโดยเฉพาะเพศตรงข้าม (นิเทศ ดินณะกุล, 2551: 80-81) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ยศ สันตสมบัติ (2548: 24-25) ที่กล่าวว่า “แนวคิดเรื่องการบริโภคนิยม การแสวงหาความสุข ความพึงพอใจทางร่างกาย กลายมาเป็นจุดเน้นใหม่ สินค้าทุกชนิดจะต้องถูกนำมาเชื่อมโยงกับร่างกาย เพศสัมพันธ์และการกระตุ้นเร้าพลังทางเพศ เสน่ห์ ความน่าหลงใหล ของใช้ทุกชนิดตั้งแต่สบู่ ยาทารักแร้ น้ำหอมเสริมกลิ่นกาย เสื้อผ้า บุหรี่ เครื่องใช้ไฟฟ้า ไปจนถึงรถยนต์ ถูกนำเสนอด้วยสื่อโฆษณาสารพัดชนิดว่า ช่วยให้ผู้ผู้มีเสน่ห์ดึงดูดใจเพศตรงข้าม” และจากรายงานการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของ จุลณี เทียนไทย (2548: 195-201) ซึ่ง

ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้สัมภาษณ์แบบเจาะลึกและสนทนากลุ่มย่อยกับวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี แบ่งตามเพศและฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกันจำนวน 60 คน พบว่า กลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ทราบถึงความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สามารถเกิดขึ้นได้จากการมีเพศสัมพันธ์กับคูครองของตน (แฟน) โดยไม่ได้มีการป้องกัน การใช้ถุงยางอนามัยไม่ถูกวิธีเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศ หรือการเสพยาเสพติดที่ไม่อาศัยเข็มฉีดยา และการดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ มักเป็นสาเหตุของการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันได้ ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยได้กลายเป็นเรื่องที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไปในกลุ่มวัยรุ่นสมัยนี้ ซึ่งจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ของสิทธิพงศ์ วงศ์วิวัฒน์ (จุฬาลงกรณ์, 2551: 7) ที่ทำการศึกษาระดับปริมาณในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 610 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวต่ำ การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนสูง การแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในสัมผัสสูง การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของตนเองสูง นอกจากนี้ จากผลการสำรวจสถานะทางสังคม วัฒนธรรม และสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบเกี่ยวกับ การแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผย ร้อยละ 6.3 และรับผิดชอบเกี่ยวกับ ใส่เสื้อสายเดี่ยว เกาะอก เปิดหน้าท้อง นุ่งกางเกงเอวต่ำ ร้อยละ 21.0 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2552: 149-150)

ดังนั้นจากผลงานวิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก แต่มีแนวโน้มว่า จำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกอาจจะมีจำนวนลดน้อยลงเรื่อยๆและมีแนวโน้มว่าอาจมีจำนวนนักศึกษาที่มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก

- สถาบันครอบครัวในปัจจุบันมีความอ่อนแอมากขึ้นถ้าเทียบกับสมัยก่อนโดยเฉพาะในสังคมเมืองที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่มีค่อยมีเวลาดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิดเหมือนสมัยก่อนเนื่องจาก สภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่สูงขึ้น เป็นผลให้ พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องขวนขวายประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัว จึงมีเวลาให้บุตรหลานน้อยลง บุตรหลานมักจะถูกปล่อยปละละเลยในการอบรมดูแล ดร.อมรวิชัย นาคทรพรพ ผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติ กล่าวว่า จาก

ข้อมูลโครงการติดตามสภาวการณ์เด็กและเยาวชน (Child Watch) พบว่า โครงสร้างพื้นฐานของครอบครัวไทยมีอัตราการหย่าร้างเพิ่มมากขึ้น จากปี 2548 ที่คู่สมรส 4.27 คู่ จะมีการหย่าร้าง 1 คู่ ในปี 2551 ในคู่สมรส 3.03 คู่ จะมีการหย่าร้าง 1 คู่ นอกจากนี้พบข้อมูลเด็กที่ไม่ได้อยู่อาศัยกับพ่อแม่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ในกลุ่มเด็กระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ส่วนในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เด็กที่ไม่อยู่กับพ่อแม่มีจำนวนลดลง ทั้งนี้การที่เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่หรือครอบครัว มีความเสี่ยงในด้านต่างๆ มากกว่าเด็กที่อยู่กับพ่อแม่หรือครอบครัว โดยจากการสำรวจข้อมูล Child Watch รายจังหวัด ปี 2550-2551 พบความเสี่ยงที่เกิดกับเด็กทุกระดับการศึกษาในกลุ่มที่ไม่อยู่กับพ่อแม่ ได้แก่ ความเสี่ยงต่อการออกเที่ยวกับเพื่อนตอนกลางคืน ความเสี่ยงในการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ความเสี่ยงในการดูคลิปโป๊ ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงความเสี่ยงในการยอมรับการอยู่ก่อนแต่งด้วย (<http://blog.eduzones.com/clip/18040>) จากการวิเคราะห์ข้อมูล ชี้ให้เห็นชัดเจนว่า เด็กที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่มีความเสี่ยงที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาทั้งยาเสพติดหรือการเที่ยวกลางคืน สูงกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวปกติ โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เด็กทั้งสองกลุ่มมีความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างชัดเจน รวมทั้งข้อมูลโดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ (สท.) พบว่า ปัจจุบันเยาวชนร้อยละ 32.4 มองการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติ การมีคู่นอนชั่วคราว รวมถึงการสวิงกิ้ง การขายบริการทางเพศโดยเต็มใจมีจำนวนมากขึ้น และเยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปีที่ตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมมีแนวโน้มที่สูงขึ้น อีกทั้งยังพบเด็กเยาวชนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเป็นโรคเอดส์มากขึ้น โดยข้อมูลจากศูนย์รับบริจาคโลหิตพบ 5 ใน 1,000 คนที่มาบริจาคเลือด พบการติดเชื้อเอชไอวี สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นไทยติดเชื้อเอดส์มากขึ้น สาเหตุมาจากสื่อที่กระตุ้นเด็กให้มีเพศสัมพันธ์กันง่ายและมากขึ้นทั้งผ่านทางโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต รวมถึงการที่เด็กในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอยู่กันเป็นคู่ ทั้งยังมีทัศนคติเดิมๆ ที่คิดว่าโรคเอดส์เป็นเรื่อง ของคนกลุ่มเสี่ยง แต่จริงๆ เอชไอวีอยู่ใกล้ตัวมากกว่าที่คิด (สำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ, 2553 : ออนไลน์)

- เด็กและวัยรุ่นในยุคปัจจุบันเชื่อฟังพ่อแม่ ญาติผู้ใหญ่น้อยลง เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นเองและจากความเห็นของเครือข่ายสนับสนุนทางเลือกของผู้หญิงท้องไม่พร้อมเป็นเครือข่ายขององค์การภาครัฐและเอกชน 45 องค์กร มีภารกิจทำงานครอบคลุมทุกมิติชีวิตของผู้หญิงที่ท้องไม่

พร้อม ตั้งแต่เรื่องเพศศึกษา การคุมกำเนิด การปรึกษาทางเลือก การดูแลผู้หญิงที่ตัดสินใจตั้งครรภ์ ต่อตั้งแต่ก่อน-หลังคลอด และการดูแลแม่และเด็กในระยะยาว รวมทั้งการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย โดยมีเป้าหมายสูงสุดที่คุณภาพชีวิตของผู้หญิงที่ประสบปัญหาและเด็กเป็นหลัก กล่าวถึงกรณีการพบชิ้นส่วนตัวอ่อนมนุษย์ (ซากทารก) ที่วัดไฟเงินควรถือเป็นบทเรียนของสังคมไทยต่อความอ่อนแอของมาตรการ ป้องกันการท้องและการช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาท้องไม่พร้อม (http://whaf.or.th/short_news/394) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษา จำนวน 9 คน ซึ่งให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ปัจจุบันสถาบันครอบครัวอ่อนแอ ครอบครัวแตกแยก ขาดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว รวมทั้งสังคมไทยรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาโดยขาดการคัดกรองให้เหมาะสมกับสังคมไทย

เมื่อพิจารณาในแง่ค่านิยมทางเพศในด้านบวกและด้านลบของนักศึกษา พบว่า

ค่านิยมทางเพศด้านบวกและนักศึกษามีความเห็นในทิศทางบวก ข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านบวก ที่นักศึกษามีความเห็นในทิศทางบวก ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว มีประเด็นดังนี้

พัฒนาการทางเพศ จะเห็นได้จากข้อความที่นักศึกษาเห็นด้วย ได้แก่ “เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ เมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ” “การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์”

สุขอนามัยทางเพศ เรื่องการดูแลสุขภาพทางเพศ การป้องกันการตั้งครรภ์ และการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากข้อความ “การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง” “วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์”

การที่ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในข้อความดังกล่าวไปในทิศทางบวก หรือเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เมื่อร่างกายได้รับการกระตุ้นทางเพศ หรือสิ่งที่จะทำให้เกิด อารมณ์ ความรู้สึก ความต้องการทางเพศ และการดูแลสุขภาพทางเพศของตนเอง เนื่องจากนักศึกษาเคยเรียนเพศศึกษาในประเด็นดังกล่าวมาแล้วตั้งแต่ระดับประถมและมัธยมศึกษา รวมทั้งมีการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศและสุขภาพทางเพศในการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ โดยกระทรวงศึกษาธิการนำเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับ

เพศศึกษาไปบรรจุอยู่ในวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาและประกาศใช้อย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2545 ดร.กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยว่า เนื้อหาคู่มือจัดการเรียน การสอนเพศศึกษานั้นครอบคลุม 6 เรื่อง ตามหน่วยการเรียนรู้หลักสูตรเพศศึกษาช่วงชั้นที่ 1-ช่วง ชั้นที่ 4 (ช่วงชั้นที่ 1-ป.1-ป.3 ช่วงชั้นที่ 2-ป.4-ป.6 ช่วงชั้นที่ 3ม.1-ม.3 ช่วงชั้นที่ 4-ม.4-ม.6) ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) ได้แก่ พัฒนาการทางเพศ สัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล ทักษะส่วนบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สุขภาพทางเพศ และสังคมและวัฒนธรรม (ยุพา พูนขำ และ กอบกาญจน์ มัทธโน, 2541: ออนไลน์) เพราะจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.8 ได้รับความรู้ทาง เพศ ตั้งแต่ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สัมพันธภาพระหว่างบุคคล พฤติกรรมทางเพศ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้ง บทบาททางเพศ พบว่าข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านบวกโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ ความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก การวางตัวของผู้หญิง และบทบาทหน้าที่ของผู้หญิงผู้ชาย ที่ นักศึกษามีความเห็นในทิศทางบวกหรือแสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ “การอดได้ รอได้ใน เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่รักเป็นสิ่งที่ควรกระทำ” “การเลือกคู่ครองต้องมีความรักใคร่ใน คู่ครอง” “เมื่อพบกันผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ” “คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรัก นวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม” “ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุราหรือแต่งตัว ล่อแหลม” “ผู้ชายควรทำงานบ้าน” “ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว” แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาปัจจุบันยังให้คุณค่า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้หญิงในการรักษานวลสงวน ตัว การเลือกคู่ครองควรคำนึงถึงความรัก และการปฏิบัติตัวที่ถูกต้อง อาจเป็นผลมาจากการอบรม เลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ญาติผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ การเป็นแบบอย่างของผู้ใหญ่ รวมทั้งการที่ สังคมและวัฒนธรรมไทยให้คุณค่ากับการปฏิบัติตัวที่เป็นกุลสตรี ผู้หญิงไม่ควรปล่อยเนื้อปล่อยตัว ทำให้หญิงวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังยึดถือ ปฏิบัติตัวเป็นกุลสตรีตามที่สังคมคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของสร้อยวลัย สุขดา (2543:ง) เรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษา พบว่า โดยรวมนักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 90.8 ซึ่งได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้ “ผู้ชายต้องการคู่สมรสเป็นสาวพรหมจารีย ิ่งหญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหญิงไทยไม่เป็นที่ ยอมรับของสังคมไทย การเสียตัวของหญิงถือเป็นสิ่งเสียหาย การรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงเป็น

สิ่งสำคัญ” และงานวิจัย เรื่อง ค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับความรัก คู่ครอง และการแต่งงาน ของศิริพิชญ์ กฤษณะเศรษฐี (2546: 74) ที่พบว่า ค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับการแต่งงาน ส่วนใหญ่ข้อความที่วัยรุ่นเห็นด้วยมากที่สุด คือ “การแต่งงานควรมาจากความรัก ความเข้าใจทั้งสองฝ่าย” และ “ควรทำให้ถูกต้องตามแบบแผนและกฎหมายในสังคม” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ วัยรุ่นได้รับอิทธิพลมาจากสถาบันครอบครัวที่ปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก รวมถึงประเพณีของวัฒนธรรมที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา และวัยรุ่นหญิงไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “การอยู่ก่อนแต่งเป็นสิ่งที่ทันสมัยของวัยรุ่นปัจจุบัน” ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นหญิงอาจยึดติดกับคำสอนของบิดา มารดา วัฒนธรรมเดิมของสังคมไทยที่ว่า เพศหญิงควรจะรักษานวลสงวนตัว สามารถใช้ชีวิตร่วมกันได้ต่อเมื่อมีการแต่งงานแล้ว

ค่านิยมทางเพศด้านลบและนักศึกษามีความเห็นในทิศทางลบ

ข้อความที่แสดงลักษณะค่านิยมทางเพศด้านลบ ที่นักศึกษามีความเห็นในทิศทางลบ หรือแสดงว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความมีประเด็นดังนี้

สุขอนามัยทางเพศ มีประเด็นที่เกี่ยวกับความเชื่อทางด้านเพศ จากข้อความ “การมีประสบการณ์ทางเพศมากๆถือเป็นเรื่องดีของผู้ชาย” จากความหมายของข้อความที่ไม่ถูกต้องดังกล่าวและนักศึกษาไม่เห็นด้วยนั้น แสดงว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศในประเด็นดังกล่าวถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย อาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาเคยเรียนเพศศึกษามาแล้วตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาทำให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในประเด็นดังกล่าว

ค่านิยมทางเพศในด้านบวกและนักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางลบ

ข้อความที่แสดงค่านิยมทางเพศในด้านบวก ที่นักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางลบ หรือแสดงว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ถูกต้อง ได้แก่ “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ” “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย” และ “การมีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันไม่เป็นเรื่องดี” ซึ่งเมื่อพิจารณาความหมายของข้อความดังกล่าวจะเห็นมีความถูกต้อง แต่ผลการวิจัยกลับพบว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของกรมสุขภาพจิต ที่พบว่า การสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2547 พบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 49.4 ล้านคน เป็นผู้ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ 16.1 ล้านคน หรือร้อยละ 32.7 โดยชายมีอัตราการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ สูงกว่าหญิง (ร้อยละ 55.5 และร้อยละ 10.3 ตามลำดับ) ผู้ที่เริ่มดื่มสุรา มี

อายุเฉลี่ยประมาณ 20 ปี กลุ่มเยาวชนอายุ 15 - 24 ปี เป็นกลุ่มที่มีการดื่มสุราและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 23.5 โดยชายมีอัตราการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์สูงกว่าหญิงในทุกกลุ่มอายุ ในต่างประเทศพบว่า วัยรุ่นที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี มีความสัมพันธ์กับการติดสุรา (Alcohol Dependent) มากกว่าวัยรุ่นที่ดื่มสุราครั้งแรก เมื่ออายุ 20 ปีถึง 5 เท่า ร้อยละ 70 ของอุบัติเหตุในวัยรุ่น พบว่าการได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุ จากผู้ขับหรือขี่รถ ประมาณ 1.3 ล้านคน เป็นผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุที่เกิดจากผู้ขับหรือขี่รถที่มีพฤติกรรมการดื่มสุรา เป็นอัตราสูงถึง ร้อยละ 52.3 โดยผู้ชายมีส่วนที่ได้รับบาดเจ็บ/อุบัติเหตุ สูงกว่าผู้หญิง (ร้อยละ 57.3 และ 39.0 ตามลำดับ)

นอกจากนี้ การดื่มสุราเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยไม่ตั้งใจ และมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยรวมทั้งก่อให้เกิดความรุนแรงระหว่างวัยรุ่นด้วยกัน และจากการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์รามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดลพบว่า ปัญหาที่พบบ่อยของวัยรุ่น คือการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์จัดเป็นสารเสพติดเนื่องจากมีฤทธิ์กดประสาทและทำให้วัยรุ่นติดได้ พ่อแม่ควรจะให้ความสนใจกับปัญหานี้ เพราะจากการศึกษาพบว่า มีเด็กวัยรุ่น จำนวนมากที่เคยทดลองดื่มแอลกอฮอล์ พ่อแม่มักเข้าใจว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีอันตราย แต่ความจริงแล้ว ถ้าผู้เสพมีความรู้สึกพึงพอใจกับการเสพ ต่อไปก็อาจใช้สารเสพติดอื่นๆตามมาได้ นอกจากนี้ยังมีผลเสียต่อการเจริญเติบโต และการพัฒนาการของเด็กได้ ถึงแม้บางครั้งวัยรุ่นจะดื่มเป็นครั้งคราวเท่านั้น แต่ก็จะมีผลเสียคือ อาจทำให้มีพฤติกรรมก้าวร้าว ก่ออาชญากรรม พฤติกรรม ส่อสันทางเพศ การดื่มในระยะตั้งครรรจ์จะทำให้เกิดความผิดปกติของเด็กในครรภ์ได้ การดื่มขณะ ขับรถจะทำให้เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ

การเสพสารเสพติดเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ชักนำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ได้แก่ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะทำให้มีเมานา ขาดสติสัมปชัญญะ และการเสพ สารเสพติดที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาอี ยาเลิฟ ที่เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะไปกระตุ้นประสาท ทำให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม สับสน งุนงง และชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในที่สุด ในปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นที่ไป เที่ยวกลางคืนในสถานบริการ ในงานรื่นเริงต่างๆมักจะมีการดื่มสุราและบางแห่งจะมีการเสพสาร เสพติด ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามมา และนี่ในกลุ่มผู้เสพสารเสพติดมักจะมีคู่นอนหลายคน

เปลี่ยนไปเรื่อยๆจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะติดโรคเอดส์หรือตั้งครรรภ์ เพราะผู้ที่ดื่มสุราหรือเสพสารเสพติดจะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน

ค่านิยมทางเพศในด้านบวกและนักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางลบ

ข้อความที่แสดงค่านิยมทางเพศในด้านบวก ที่นักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางลบ หรือแสดงว่านักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความ

สุขอนามัยทางเพศ จากข้อความ “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย” และ“การมีคูรัักหลายคนในเวลาเดียวกันไม่เป็นเรื่องดี” ซึ่งเมื่อพิจารณาความหมายของข้อความดังกล่าวแล้วจะเห็นว่ามีมความถูกต้อง แต่ผลการวิจัยกลับพบว่า นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว แสดงว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อทางเพศยังไม่ถูกต้องถึงแม้ว่าจะเคยเรียนเรื่องเหล่านี้มาแล้วจากชั้นมัธยมศึกษา

ค่านิยมทางเพศในด้านลบและนักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางบวก

ข้อความที่แสดงค่านิยมทางเพศในด้านลบ ที่นักศึกษามีความคิดเห็นในทิศทางบวก หรือแสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความ

พัฒนาการทางเพศ จากข้อความ “เป็นเรื่องธรรมชาติเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาวร่างกายมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจพร้อมๆกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย” “ฝันเปียกเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปกติทางอารมณ์เพศ” “การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปมด้อย”

สุขอนามัยทางเพศ จากข้อความ “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยง” “การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรรภ์ที่ไม่พร้อม” “สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบหนุ่มสาว ชายรักชาย และหญิงรักหญิง”

จากข้อความดังกล่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศที่ไม่ถูกต้อง แต่นักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว ซึ่งเป็นความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง แสดงว่าถึงแม้นักศึกษาจะเคยเรียนเพศศึกษามาแล้ว แต่พบว่า นักศึกษายังมีความรู้ ความเชื่อทางเพศในประเด็นดังกล่าวไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โสพิณ หมูแก้ว (2545) ได้ศึกษาการอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาครัฐ โดยทำวิจัยเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่าง 17 คน พบว่า วัยรุ่นในระดับอุดมศึกษา ยอมรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่หวังแต่งงานในอนาคต นักศึกษาชายมีความคิดว่าการใช้ชีวิตคู่ที่เป็นแฟนเพราะผู้หญิงเต็มใจ เป็นการอยู่ด้วยกัน

แบบไม่ผูกมัดพร้อมที่จะยุติความสัมพันธ์ได้ตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันระหว่างที่อยู่กับแฟน นักศึกษาชายก็สามารถไปมีผู้หญิงอื่นได้ นักศึกษาชายมักจะมีเจตคติว่า การมีแฟนและมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี การไม่มีแฟนหรือมีแฟนแต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องน่าอาย นักศึกษาชายยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 67 ในขณะที่นักศึกษาหญิงเองมีเจตคติว่า การอยู่ร่วมกันเป็นเพราะความรัก มีความสุขที่ได้อยู่ด้วยกันและไม่หวังแต่งงาน ที่ยอมเสียตัวเพราะตามใจแฟน อารมณ์พาไปและเมา ไม่กลัวว่าจะท้องหรือพ่อแม่จะรู้ เพราะมองว่าความรักทำให้ทุกอย่างถูกต้องเสมอ และไม่ปิดกั้นตัวเองในการคบผู้ชายคนใหม่ การมีความสัมพันธ์กับผู้ชายพร้อมกันไม่ใช่เรื่องเสียหาย นักศึกษาหญิงยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 9.8 ทั้งนักศึกษาชายและหญิงต่างมีเจตคติว่า ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่ใช่เรื่องสำคัญ ถ้าท้องแล้วทำแท้งก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิด นอกจากนั้นในนักเรียนหญิงมัธยมปลายก็มองว่า ถ้าตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจก็ควรมีบริการทำแท้ง (ศิริกุล อิศรานุรักษ์และคณะ, 2543 อ้างถึงใน จุฑาธิป วัชรานนท์, 2550:2)

จากผลวิจัยดังกล่าวแสดงว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศไม่ถูกต้องในข้อความดังกล่าวข้างต้น จึงแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้นักศึกษาจะได้เคยเรียนเพศศึกษามาแล้วแต่ก็ยังมีบางประเด็นที่นักศึกษามีค่านิยมทางเพศไม่ถูกต้อง ดังนั้นนักศึกษาควรจะต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับสารที่กระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ การจัดการกับอารมณ์และความต้องการทางเพศ รวมทั้งความเชื่อที่ถูกต้องทางด้านเพศ ตลอดจนความสัมพันธ์กับคู่วัยที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจะให้นักศึกษารู้เท่าทันสังคม มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง สามารถเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตได้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

พฤติกรรมทางเพศ

พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา พบว่า

พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำ คือ นักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเพศสัมพันธ์จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 55.2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อได้จากการมีเพศสัมพันธ์และการสัมผัสกับสารคัดหลั่งของผู้ที่ติดเชื้อแต่สามารถป้องกันได้ ด้วยการใส่ถุงยางอนามัยเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากความรู้ดังกล่าวเป็นสิ่งที่นักศึกษาเคยเรียนมาแล้วในระดับมัธยมศึกษาและปัจจุบันมีการ

ประชาสัมพันธน์ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ด้วยสื่อต่างๆหลากหลายรูปแบบเพื่อให้คนในสังคมรู้จักวิธีป้องกันตนเองได้ถูกต้องและมีหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน รับผิดชอบร่วมกันรณรงค์ความรู้ดังกล่าว เช่น องค์การอนามัยโลก กรมควบคุมโรคติดต่อ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพของโรคพยาบาลต่างๆ และองค์กรต่างๆที่ทำงานเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ เช่น เมื่อวันที่ 1 ก.พ. 2549 นางจรรยาพร ธรณินทร์ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการในสมัยนั้น เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการ อำนวยการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเด็กและเยาวชนว่า การที่คณะกรรมการกิจการสภาเยาวชนสตรี ผู้สูงอายุ สภาผู้แทนราษฎร ได้ขอความร่วมมือให้ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดมาตรการช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการข่มขืน อนาคต และการทารุณเด็ก คณะทำงานจึงมีมติกำหนดมาตรการของ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

- 1) การปลูกฝังค่านิยมทางเพศให้ผู้หญิงรักษาวงศ์วานตัว ผู้ชายมีความเป็นสุภาพบุรุษ การบรรจุเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยให้อยู่ในหลักสูตร โดยสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ยกวางหลักสูตรเพศศึกษาร่วมกับองค์กรแพธ (PATH) เรียบร้อยแล้ว
- 2) การสนับสนุนรายการเด็กผ่านสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา หรือ อีทีวี โดยจัดรายการสร้างสรรค์ช่วงเวลา 18.00-20.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก
- 3) การกำจัดสื่อลามกทั้งหมด ซึ่งขณะนี้ทางสถานศึกษาส่วนใหญ่ได้ใช้โปรแกรมที่สามารถสกรีนเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมอยู่แล้ว (หนังสือพิพัสยามรัฐ ฉบับวันที่ 2 มีนาคม 2549) และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในเยาวชนระดับอุดมศึกษา ตามมติที่ประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2549 โดยมีประเด็นที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ ประเด็นที่ 1 การเข้าถึงถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่เห็นควรให้มีจุดบริการถุงยางอนามัยในสถานศึกษา แต่บางส่วนมีเห็นว่าขัดต่อวัฒนธรรมที่ดีงามและกระทบต่อความรู้สึกของผู้ปกครอง ประเด็นที่ 2 การเรียนการสอนหลักสูตรเพศศึกษา ควรบรรจุหลักสูตรเพศศึกษาหรือทักษะชีวิตในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาหรือสอดแทรกการสอนเพศศึกษาทุกรายวิชาที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม ประเด็นที่ 3 รณรงค์ให้ความรู้ สร้างเสริมแนวคิดหรือสร้างค่านิยมในการป้องกันเอดส์ในโอกาสต่างๆ เช่น วันรับน้องหรือวันปฐมนิเทศ วันรับปริญญา เป็นต้น และประเด็นที่ 4 หน่วยงานและผู้บริหารต้องเห็นความสำคัญในการพัฒนา

เยาวชนให้มีความรู้เรื่องเอดส์และให้ความร่วมมือสร้างเครือข่าย บ้าน วัด โรงเรียน หอพักนักศึกษา และผู้ประกอบการ

ส่วนพฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำรองลงมา คือ นักศึกษา ร้อยละ 47.8 สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 32.3 เนื่องจากนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่น ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงทุกระบบโดยเฉพาะระบบสืบพันธุ์ซึ่งทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ร่างกายมีฮอร์โมนเพศมาก ทำให้นักศึกษามีความรู้สึก มีอารมณ์ทางเพศตามธรรมชาติ แลละจากความรู้ที่นักศึกษาเคยได้รับ หรือจากการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ความรู้ต่างๆทางเพศทำให้นักศึกษารู้จักวิธีจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกทางเพศที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและไม่มีผลเสียต่อร่างกาย ไม่เสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้ง

พฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งมีจำนวนมากที่สุด คือ พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป ร้อยละ 53.0 เนื่องจากการรับวัฒนธรรมจากตะวันตก การเลียนแบบการดำเนินชีวิตจากภาพยนตร์ จากโทรทัศน์ จากหนังสือ รวมทั้งจากสื่อต่างๆ ทำให้นักศึกษาปัจจุบันกล้าแสดงออกทางเพศและกล้าพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยมากขึ้น ร่วมกับการสำรวจค่านิยมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชายโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.37 แต่ด้วยกรอบของสังคมที่กำหนดว่าเรื่องเพศไม่ควรนำมาพูดคุยอย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป ทำให้นักศึกษาปฏิบัติเป็นบางครั้งเท่านั้น

พฤติกรรมคู่อริกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วิดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ มีจำนวนร้อยละ 51.7 เนื่องจากวัยของนักศึกษาที่ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ และปัจจุบันสื่อต่างๆทางด้านเพศมีมากมาย ในรูปแบบต่างๆที่หลากหลาย มีการโฆษณาอย่างชัดเจน หาซื้อได้ง่าย ราคาไม่แพง นักศึกษาสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆเหล่านี้ได้อย่างสะดวก เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำงานเกี่ยวข้องกับนักศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 คน ต่างมีความคิดเห็นตรงกันว่า สื่อลามกอนาจารต่างๆ เช่น เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต วีซีดี และหนังสือ ฯลฯ มีมากและนักศึกษาเข้าถึงสื่อต่างเหล่านี้ได้ง่าย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศักดิ์ดา คำมูล (2545: 53) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 76.8 ใช้สื่อกระตุ้น

อารมณ์ทางเพศเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 26.4 เมื่ออายุ 16 ปี ร้อยละ 8.6 เมื่ออายุ 17 ปี ร้อยละ 11.8 เมื่ออายุ 18 ปี ร้อยละ 12.0 และเมื่ออายุ 20 ปี ร้อยละ 2.8 สาเหตุที่นักศึกษาใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพราะอยากลอง ร้อยละ 50.0 เพราะเพื่อนชักชวน ร้อยละ 41.4 รวมทั้งประเภทของสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ คือ วีดิทัศน์ ร้อยละ 73.8 อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 35.2 ภาพยนตร์ ร้อยละ 23.6 นอกจากนั้นจากการสำรวจค่านิยมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นดูหนังจากวิดีโอ/ซีดี การดูเว็บไซต์ และอ่านหนังสือลามกอนาจาร (หน้า)

เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของพฤติกรรมทางเพศที่นักศึกษาปฏิบัติเป็นประจำพบว่ามีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอันตรายกับนักศึกษา ได้แก่ “ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น” ร้อยละ 22.2 “ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ในเวลาากลางคืน เช่น เคาท์ ฝับ ฯลฯ” ร้อยละ 15.3 “ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคูรัก” ร้อยละ 15.3 “สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์เพศ เช่น เต้านม อวัยวะเพศ” ร้อยละ 13.1 “มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คูรัก” ร้อยละ 5.2 “ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี หรือ สารกระตุ้นต่างๆ” ร้อยละ 4.2 “มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ” ร้อยละ 2.5 และ “นักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ” ร้อยละ 1 เนื่องจาก นักศึกษารับวัฒนธรรมของตะวันตกมายึดถือปฏิบัติ โดยขาดการคัดกรองให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย และนักศึกษายังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากเห็น อยากรลอง ชอบความตื่นเต้นท้าทาย

พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบันที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ได้แก่ “พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป” ร้อยละ 31.3 “ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดิโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ” ร้อยละ 27.1 “กอดจูบกับคูรัก” ร้อยละ 18.0 “อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคูรัก” ร้อยละ 17.7 “เดินโอบกอดกับคูรักในที่สาธารณะ” ร้อยละ 16.0 แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย” ร้อยละ 15.3 “ถ่ายรูป วีดิโอ หรือคลิปแชท/ไป” ร้อยละ 14.3 “มีคูรักมากกว่า 1 คน” ร้อยละ 10.8 “มีเพศสัมพันธ์กับคูรักที่เป็นเพศเดียวกัน” ร้อยละ 8.1 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศักดา สามูล (2546: 47) และผลการศึกษา สร้อยวัลย์ สุขดา (2543: 42) นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบว่ามีนักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์ ร้อยละ 2.2 เคยทำแท้ง และนักศึกษาหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ ร้อยละ 2.5

3. การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีเพื่อสร้างความตระหนักรู้ทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต

เพศวิถีหรือวิถีทางดำเนินชีวิตทางเพศเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตในสังคม เรื่องทางเพศ (Sexuality) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนทุกเพศทุกวัย ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายและไม่หยุดนิ่ง มีพัฒนาการ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพศวิถีไม่ใช่แค่เรื่องการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น แต่เป็นเนื้อหาสาระหลายมิติที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต เพื่อให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและมีชีวิตที่สมดุล ดังนั้นเรื่องทางเพศวิถีจึงต้องมีการพัฒนา ปรับเปลี่ยน มีการเรียนรู้ตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับยุคสมัย ความเชื่อ ค่านิยม สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และพัฒนาการของชีวิต (พนม เกตุมาน, 2550 : ออนไลน์) การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเพศวิถีจึงมีความสำคัญและจำเป็นเพื่อสร้างความตระหนักรู้ทางเพศวิถีให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีวิถีทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่มีวิวัฒนาการเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จากผลการศึกษาของงานวิจัยในตอนต้นที่ 1 พบว่า ไม่มีรายวิชาไหนในหลักสูตรศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดรายวิชาโดยมีเนื้อหาครบ 7 ประเด็น คือ พัฒนาการทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ สัมพันธภาพ ทักษะส่วนบุคคล สังคมและวัฒนธรรม และบทบาททางเพศ ของการเรียนรู้ทางเพศศึกษาที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ส่วนใหญ่จะมีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเพศวิถีจะอยู่ในรายวิชาบังคับในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์สุขภาพ การศึกษาของ จุฬินี เทียนไทย (จุฬินี เทียนไทย, 2547 : ออนไลน์) พบว่า การจัดหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในระดับปริญญาตรีและโทของชาติยังจำกัดอยู่เมื่อเทียบกับอัตราความเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะในขณะนี้ มีเพียงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้นที่เปิดสอนหลักสูตรเพศศาสตร์ในสถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ และที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้จัดวิชาเพศศึกษาปีนวิชาหนึ่งของภาคจิตวิทยาและภาควิชาสุขศึกษา

ถึงแม้นักศึกษาจะเคยเรียนเพศศึกษามาแล้วตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา แต่ในสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน พบว่า ปัญหาทางเพศของนักศึกษายังคงมีอยู่และนับวันกลับทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ตามการเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีต่างๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้ในการดัดแปลงของสิ่งยวดยุต่างๆที่มีอยู่รอบตัวนักศึกษาในสังคมปัจจุบัน ร่วมกับผลการวิจัยในตอนต้นที่ 1 ซึ่งพบว่า

นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบมีจำนวนถึงร้อยละ 48.28 ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการศึกษาในอดีต นอกจากนั้นยังพบว่า มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ไม่ถูกต้องกับวัยของนักศึกษา แต่นักศึกษายังคงประพฤติปฏิบัติเป็นประจำหรือเป็นบางครั้ง ซึ่งจะส่งผลเสียกับตัวนักศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาน่าจะพิจารณานำรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถีบรรจุในหลักสูตรศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพราะการให้ความรู้ทางเพศต้องให้อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ทุกภาคส่วนของการศึกษาควรจะร่วมมือกัน เพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีให้กับนักศึกษาและช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความสุข มีการตัดสินใจที่ถูกต้อง มีความมั่นคงเข้มแข็ง ในการดำเนินชีวิตในแนวทางที่เหมาะสม ไม่หลงทางไปกับวัตถุนิยม สิ่งยั่วยุต่างๆที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เร้าใจและน่าสนใจ รวมทั้งอันตรายในรูปแบบต่างๆที่แฝงมาในชีวิตประจำวัน ทำให้นักศึกษามีภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งให้กับตนเอง มีความรู้รอบด้านในการที่จะก้าวเดินต่อไปอย่างมั่นใจมั่นคงในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อสำเร็จการศึกษาเป็นมันสมองในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

วิธีการจัดการเรียนการสอนควรใช้แบบบูรณาการ เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม มีการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบหรือวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีการเรียนรู้จากธรรมชาติ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จะทำให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ ความคิดต่างๆได้ดียิ่งขึ้น บรรยากาศการเรียนรู้อาจผ่านคลาย นักศึกษาจะไม่รู้สึกกดดัน และเอื้อต่อการเรียนรู้ได้ดี นักศึกษาจะเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถนำความรู้ต่างๆทางด้านเพศ และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้การเรียนการสอนแบบบูรณาการยังช่วยพัฒนาในด้านสุนทรียะและความดีงาม ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและความคิดที่ดี สามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ในส่วนหนึ่งไปช่วยทำให้การเรียนรู้ในส่วนอื่นๆดีขึ้นด้วย ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษา นอกจากนั้นพบว่า ศาสตร์ทุกศาสตร์ไม่อาจแยกกันได้โดยเด็ดขาด เช่นเดียวกับวิถีชีวิตของคนที่ต้องดำรงอยู่อย่างกลมกลืนเป็นองค์รวม การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาต่างๆและฝึกทักษะหลายๆทักษะอย่างเชื่อมโยงกัน จะทำให้การเรียนรู้สอดคล้องกับชีวิตจริง สามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาทางเพศได้ด้วยตนเองมีความมั่นใจในตนเอง (ประพนธ์ จันทวิเทศ, 2541 : ออนไลน์)

การสร้างแกนนำนักศึกษา ในรายวิชาสหศาสตร์เพศศึกษาที่พัฒนาขึ้น เป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่สมควรนำมาใช้ในการให้ความรู้ทางเพศวิถีแก่นักศึกษา เพราะนักศึกษาสามารถนำความรู้ในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ได้จริง ก่อให้เกิดประโยชน์กับนักศึกษาแกนนำและนักศึกษาในสถาบันการศึกษาเนื่องจาก นักศึกษายังอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เพื่อนมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเสริมสร้างค่านิยม ความคิด และพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นจะมีความผูกพันและต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เป็นวัยที่เชื่อเพื่อน มีความไว้วางใจเพื่อน ดังนั้นการให้ความรู้ทางเพศที่ถูกต้องจากคนในวัยเดียวกันจะทำให้มีความเข้าใจกันได้ดี เกิดความไว้วางใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าซักถาม ไม่รู้สึกกระดากอายและมีความสะดวกใจที่จะพูดคุยหรือขอคำปรึกษา แนะนำ (Blonna and Levitan, 2005 : 4-6 ; Santrock, 2001 อ้างตามวารุณี พงษ์แก้ว และคณะ, 2549: 11) รวมทั้งจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับแกนนำนักศึกษาพบว่า การทำกิจกรรมการให้ความรู้ให้คำแนะนำเพื่อนนักศึกษาทำให้รู้สึกที่ตนเองรู้สึกมีคุณค่า มีความภาคภูมิใจ มีประโยชน์ได้ช่วยเหลือเพื่อน ช่วยเหลือสังคม ช่วยทำให้สถาบันมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นมากขึ้น และได้บทเรียนในการเตือนสติตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำผลการสำรวจไปใช้

1.1.1 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารระดับสูงในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และคณบดี เกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในสภาพปัจจุบัน เพื่อนำมากำหนด นโยบาย และกลยุทธ์ในการป้องกัน ส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

1.1.2 เป็นข้อมูลให้ผู้สอนในการเสริม ปรับปรุง เพิ่มจุดเน้น หรือสอดแทรกในเนื้อหาสาระระหว่างการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม

1.1.3 เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมพัฒนา นักศึกษาหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับ

สังคมและวัฒนธรรมไทย เช่น การรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งชุดนักศึกษาที่ถูกกฎระเบียบของสถาบันการศึกษา การวางตัวที่เหมาะสมของนักศึกษากับคู่รัก อันตรายจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ การคุมกำเนิด การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทัน และทักษะต่างในการใช้ชีวิตในวัยหนุ่มสาว เป็นต้น

1.2 การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการให้ความรู้ทางเพศหรือเพศศึกษา ควรเป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของนักศึกษาในสภาพสังคมปัจจุบัน นักศึกษาควรจะนำความรู้ที่ได้ในชั้นเรียนมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นการจัด การเรียนการสอนควรใช้แบบบูรณาการ ทั้งการบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบต่างๆ เข้ามาผสมผสานกัน มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูล เป็นต้น พร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน เพื่อจะพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถคิดวิเคราะห์ได้ สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติ ไปใช้ในชีวิตจริงได้

1.3 การนำรายวิชาสหศาสตร์เพศวิถี วิชาวิถีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษาไปใช้ ควรจะดำเนินการ ดังนี้

1.3.1 เนื้อหา กระณีศึกษา สถานการณ์ที่นำมาเป็นตัวอย่างประกอบการเรียนการสอนควรมีการปรับให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง สภาพการดำเนินชีวิตของนักศึกษาจริงๆ หรือใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเป็นตัวอย่างในการเรียนรู้ ในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาพร้อมกัน รวมทั้งให้เหมาะสมกับวัยของนักศึกษา

1.3.2 ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้ร่วมกัน พร้อมทั้งได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากที่สุด

1.3.3 การยกตัวอย่างประกอบต้องชัดเจน สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน เหตุการณ์ปัจจุบันหรือส่วนที่นักศึกษามีประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.3.4 ผู้สอนต้องมีความรู้จริง มีท่าทีและทัศนคติที่เป็นกลาง ไม่ควรอายหรือรังเกียจที่จะสอนเรื่องทางเพศ ไม่แสดงทัศนคติด้านลบ ไม่เอาทัศนคติส่วนตัวมาตัดสิน ไม่แสดง

ความรู้สึกทำที่ในทางลบเมื่อผู้เรียนแสดงท่าทางสนใจใคร่รู้เรื่องทางเพศ ควรเปิดใจกว้างและคิดเสมอว่าเป็นพัฒนาการตามวัยของวัยรุ่นที่จะสนใจเรื่องทางเพศและกล้าแสดงออก กล้าซักถาม

1.3.5 ผู้สอนไม่ควรใช้คำพูดหรือยกตัวอย่างเรื่องทีละมากจนน่าจาร หรือกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ

1.3.6 ปรับระยะเวลาในการสอน เช่น สอนทั้งภาคการศึกษาอาจจัดเป็นเข้าค่าย 5-7 วันเพื่อให้ความรู้และให้นักศึกษาทำกิจกรรมทางเพศวิถี

1.4. การนำรายวิชาไปใช้ในสถาบันต่างๆ ควรจะดำเนินการดังนี้

1.4.1 ทำวิจัยเพื่อสำรวจ ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง และปรับเนื้อหาให้เหมาะสม กับปัญหาที่พบ เนื่องจากเมื่อสถานที่เปลี่ยนแปลง สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง วัฒนธรรมแต่ละองค์กรเปลี่ยนแปลง หรือลักษณะนักศึกษาเปลี่ยนแปลง ย่อมมีผลต่อเพศวิถีของนักศึกษาทั้งสิ้น ดังนั้นการสำรวจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาก่อนจะทำให้แก้ไขปัญหาทางเพศวิถีได้ถูกต้อง

1.4.2 เตรียมผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศวิถีอย่างแท้จริง มีทัศนคติที่เป็นกลาง ไม่รังเกียจที่จะสอนเรื่องทางเพศ โดยจัดอบรม จัดสัมมนา เรื่องความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีแก่ผู้ที่จะสอน จัดดูงานในหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำปัญหาในวัยรุ่น หน่วยงานที่ทำงานด้านการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ คลินิกวางแผนครอบครัว เป็นต้น

1.4.3 การจัดการเรียนการสอน ควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษา

1.4.4 เนื้อหาสาระ ควรเป็นเรื่องที่วัยรุ่นสนใจ เข้ากับยุคสมัย เป็นเรื่องใกล้ตัววัยรุ่น และวัยรุ่นสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น อารมณ์และความรู้สึกทางเพศ การคุมกำเนิดฉุกเฉิน ทักษะการปฏิเสธ เทคนิคการต่อรอง เป็นต้น

1.4.5 เตรียมสื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาทันสมัย เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบัน ตรงกับความสนใจและวัยของผู้เรียนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเพศวิถีเป็นระยะๆ เนื่องจาก เพศวิถีของคนจะขึ้นกับค่านิยม ความเชื่อ บรรทัดฐานของสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาเปลี่ยน สถานที่เปลี่ยน ค่านิยม ความเชื่อของคนเปลี่ยน วิธีการดำเนินชีวิตของคนก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

2.2 ประเด็นค่านิยมทางเพศในเชิงลบ ควรจะทำการศึกษาวิจัยเพื่อเจาะลึกลงไปถึงสาเหตุที่ทำให้ นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาหาแนวทางป้องกัน หรือช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป

2.3 การติดตามนักศึกษาแกนนำ เนื่องจากงานวิจัยนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองมีช่วงระยเวลาน้อยในการติดตามนักศึกษาแกนนำ และการคัดเลือกนักศึกษาแกนนำตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถคัดเลือกนักศึกษาแกนนำได้ประมาณร้อยละ 40 ของจำนวนนักศึกษาที่อาสาสมัครเรียนรายวิชาที่พัฒนาขึ้น ทำให้การวิจัยนี้ไม่ได้เน้นที่นักศึกษาแกนนำมากนัก เพราะฉะนั้นในงานวิจัยชิ้นนี้จึงถือว่าเป็นจุดอ่อนของงานวิจัยในครั้งนี้ ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการติดตามการเป็นแกนนำทางด้านเพศวิถี ควรเพิ่มระยะเวลาให้นานขึ้น เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน เป็นต้น และควรทำการศึกษาต่อเนื่องถึงการที่แกนนำนักศึกษาให้คำปรึกษา แนะนำแก่นักศึกษาในรุ่นต่อไป รวมทั้งการวิจัยเพื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษาแกนนำ การกำหนดภารกิจ ความรับผิดชอบ และการมีคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาแกนนำในการไม่เปิดเผยความลับของผู้ที่มาปรึกษาแนะนำ ตลอดจนการให้รางวัลแก่นักศึกษากลุ่มแกนนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษฎายชนม์ สุขยะฤกษ์. (2552). **นักศึกษาเพศที่สามในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์:**

การดำเนินชีวิตและสวัสดิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กาสัก เต๊ะชั้นหมาก และ ถวัลย์ มาศจรัส. (2549). **เทคนิคการวิจัยเบื้องต้นจากทฤษฎีสู่การ**

ปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ธารอักษรจำกัด.

โกวิท คำพิทักษ์. (2547). **เพศวิทยา.** ขอนแก่น: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมันท์ ธาตุทอง. (2551). **การออกแบบการสอนและบูรณาการ.** กรุงเทพมหานคร:

เพชรเกษมการพิมพ์.

จันทร์วิภาส ดิลกสัมพันธ์. (2543). **เพศศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: โสภณการพิมพ์.

จุมพจน์ วณิชกุล. (2549). **การพัฒนารูปแบบหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนแบบ**

บูรณาการสำหรับวิชาศึกษาทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จูลณี เทียนไทย. (2548). **เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย.** กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). **การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ออลินเพรส.

ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. (2544). **สถิติเพื่อนักบริหาร.** กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเน็กซ์

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. 17-20 มีนาคม 2551. **เพศวิถี : นิยามความหมายและกรอบแนวคิด.**

ใน รายงานการ สัมมนาเรื่องเพศวิถีและการปรับใช้ในงานส่งเสริมสุขภาพทางเพศ,

หน้า 1-2. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชวาล แพรัตกุล. (2520). **เทคนิคการเขียนข้อสอบ.** กรุงเทพมหานคร: คุรุสภา.

ชวาลา เวชยันต์. (2544). **การพัฒนาแบบการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม เพื่อส่งเสริมความตระหนักในการรับใช้สังคม ทักษะการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตะลิ่ง! ผลวิจัย 80% โจ้ไทยยัง "เวอร์จิ้น" ซึ่กลุ่มเสี่ยงเมีนใช้ถุงยาง "ร่วมรัก" ครั้งแรก. **ผู้จัดการ 360°** รายสัปดาห์. (17 สิงหาคม 2550) : 3

ทิตนา แชมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อกำจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิตนา แชมมณี และ สร้อยสน สกลรักษ์, บรรณาธิการ. (2540). **แบบแผนเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. (2540). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นิเทศ ดินณะกุล. (2551). **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เนาวรัตน์ พลายน้อย และ ธีรเดช ฉานอรุณ. (2551). **การพัฒนาการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการประเมินผลแบบเสริมพลัง.** กรุงเทพมหานคร: โครงการวิจัยและพัฒนาชีวิตสาธารณะ-ท้องถิ่น คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปทีป เมธาคุนวุฒิ. (2544). **หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา.** กรุงเทพมหานคร: นิชิน แอดเวอร์ไทซิง กรุ๊ป.

ประทักษ์ โอประเสริฐสวัสดิ์. (2548). **เพศศาสตร์ในสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

ประพนธ์ จันทวิเทศ. **การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ.** [ออนไลน์]. 2541. กรมอาชีวศึกษา. แหล่งที่มา: http://www.bpcd.net/new_subject/general/Articles/06.pdf [2553, ตุลาคม 15]

- ประพันธ์ ภาณุภาค. **สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน**. [ออนไลน์]. 2553. ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาด. แหล่งที่มา: http://www.trcarc.org/index.php?option=com_content&view=article&id=62&Itemid=62 [2553, พฤศจิกายน 20]
- ปัทมพร ไพบูลย์วัฒนกิจ. **เรียน 4 ปี นักศึกษาทำแท้ง 5 ครั้ง**. [ออนไลน์]. 2553. มหาวิทยาลัยแม่โจ้. แหล่งที่มา: HTTP://WWW.INFOCOMM.MJU.AC.TH/MAIN/HOME/UPLOADS/IMAGES/LECTURESHOWCASE/AJTAO/ABORTION_ARTICLE.PDF [2553, พฤศจิกายน 8]
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดีจำกัด.
- พนม เกตุมาน. **การสอนเพศศึกษา – ครอบคลุมวัยศึกษาในวัยรุ่น**. [ออนไลน์]. 2550. คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล. แหล่งที่มา: http://www.psyclin.co.th/new_page_38.htm [2550, พฤษภาคม 21]
- พัชรา ระบบกิจการดี. (2545). **การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการทารุณกรรมสัตว์ ความรู้ ความตระหนักและการสนับสนุนองค์กรเอกชนที่ช่วยเหลือและสงเคราะห์สัตว์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธ์ศักดิ์ สุกระฤทธิ. **เรื่องเพศ คุยกันได้** [ออนไลน์]. 2543. คลินิกรัก. แหล่งที่มา: http://www.Sexstudy.Biz/l_sub_Sara.asp [2543, สิงหาคม 25]
- พิชัย นิรมานสกุล. (2548). **การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศศึกษาและเนื้อหาทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2550). **ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิศมัย เต็นดวงบริพันธ์. (2538). **ความรู้เรื่องเพศ**. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์. (2549). **การประเมินหลักวิชาการศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน. (2548). **หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
นโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน. (2549). **หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป หลักการและวิธีดำเนินการ**.
กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา นโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยศ สันตสมบัติ. (2548). **เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพา พูนขำ และ กอบกาญจน์ มหัทธโน. **เพศศึกษา: ภูมิคุ้มกันที่วัยรุ่นต้องได้รับ**.
[ออนไลน์]. 2541. กรมอนามัย. แหล่งที่มา:
<http://www.advisor.anamai.moph.go.th/242/24202.html> [2551, มิถุนายน 29]
- ระวีวรรณ ศรีสุชาติ. **พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น การป้องกันและแก้ไขอย่างมี
ส่วนร่วม**. [ออนไลน์]. 2547. สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต. แหล่งที่มา:
<http://www.jvkkfirst/story/general/27.htm> [2551, สิงหาคม 20]
- ระวีวรรณ แสงฉาย. (2538). **การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ทีพีพีรินทร์.
- รัตติยา หงษ์สกุล. (2546). **การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน และ อังคณา สายยศ. (2543). **การวัดด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน และ อังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น.
- วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์. (2546). **การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วารุณี พองแก้ว และคณะ. (2549). **คู่มือการสร้างแกนนำเด็กวัยรุ่นตอนต้นเพื่อการ
ป้องกันเอชไอวี/เอดส์**. เชียงใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิกฤติเช็กซ์วัยรุ่น สัญญาณราย..สาวไทยเสี่ยงมะเร็ง. **เคลนิวิสต์** (21 กุมภาพันธ์ 2550): 6.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ภาคปฏิบัติ.**

กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิภาพร มาพบสุข. (2548). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ.

ศักดิ์ดา สามูล. (2545). **การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ**

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,

สาขาวิชาสุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริกุล อิศรานุรักษ์. **สุขภาพเด็กวัยรุ่นและการดูแล** [ออนไลน์]. 2551. คลินิกรัก แหล่งที่มา:

<http://www.clinicrak.com/sexeducation> [2552, สิงหาคม 10]

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม.** พิมพ์ครั้งที่ 5.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพิชญ์ กฤษณะเศรณี. (2546). **ค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับความรัก คู่ครอง และการ**

แต่งงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีสมร พุ่มสะอาด. (2546). **การประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สมศรี พิทักษ์กิจรณกร และชาติชัย ศรีสมบัติ. (2548). **นรีเวชวิทยา.** กรุงเทพมหานคร:

ปิยอนด์ เอ็นเทอร์ไพรซ์.

สร้อยวลัย สุขดา. (2543). **การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ**

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา

สุขศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาธารณสุข, กระทรวง. กรมสุขภาพจิต. (2547). **รายงานการทบทวนสถานการณ์ เรื่อง**

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

- สายัณห์ สวัสดิ์ศรี และ สมศักดิ์ สุทัศน์วรวิ. บรรณาธิการ. (2547). **เช็กส์เพื่อสุขภาพ**.
กรุงเทพมหานคร: ป๊อปปี้ เอ็นเทอร์ไพรซ์.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. พิมพ์ครั้งที่ 7. (2550). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรีย์พร กฤษเจริญ. (2547). **ความเป็นหญิงชาย และมิติทางเพศ : สุขภาพการเจริญพันธุ์
ของผู้หญิง**. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- สุไลพร ชลวิไล. (2550). **เพศไม่นิ่ง: ตัวตน เพศภาวะ เพศวิถี ในมิติสุขภาพ**.
กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านเพศภาวะ เพศวิถีและ
สุขภาพ.
- สุวชัย อินทรประเสริฐ. (2548). **เพศศาสตร์ ใน สุนติศาสตร์และนรีเวชวิทยา**.
กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- สุวรี ศิระแพทย์. (2549). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. บรรณาธิการ. (2546). **การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่**. ศูนย์ตำรา
และเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. (2521). **หลักสูตรใหม่**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **กลุ่มรับบุคคลเข้า
ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. [ออนไลน์]. 2551. แหล่งที่มา: [http://www.cuas.or.th/
default_index.html](http://www.cuas.or.th/default_index.html) [2552, พฤษภาคม 18]
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานปลัด. **แผนงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเด็กและ
เยาวชนไทย** [ออนไลน์]. 2548 แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th> [2548, มกราคม 7]
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). **สมรรถนะการศึกษาไทย
ในเวทีสากล พ.ศ.2549**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์การศึกษาเปรียบเทียบ. สำนักวิจัยและ
พัฒนาการศึกษา.

- สำนักวิจัยเอแบคโพลล์. (2545). รายงานผลการสำรวจ เรื่อง **ความคิดและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น : กรณีศึกษาเปรียบเทียบในมุมมองของวัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษาสายสามัญ (มัธยมปลาย) และสายอาชีพ(ปวช.).** กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- สาธารณสุข, กระทรวง. กรมควบคุมโรค. **สถานการณ์โรคเอดส์.** [ออนไลน์]. 2552. นักข่าวหัวเห็ด. แหล่งที่มา: <http://pha.narak.com/topic.php?No=40246> [2552, สิงหาคม 30]
- เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, กระทรวง. สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2552). **การสำรวจสถานะทางสังคม วัฒนธรรมและสุขภาพจิต พ.ศ.2551.** กรุงเทพมหานคร: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชัน.
- การผลักดันยุทธศาสตร์เมื่อนำอยู่สำหรับเด็กระดับจังหวัดระดับประเทศ. **ไทยรัฐ** (6 ธันวาคม 2550): 12.
- องค์การแพช. **หลักสูตรเพศศึกษาก้าวอย่างเข้าใจ สำหรับอาชีวศึกษา** [ออนไลน์]. 2547.แหล่งที่มา: <http://www.teenpath.net> [2549, พฤศจิกายน 22]
- อรัญญา ททรัพย์พวง. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ความตระหนัก และการปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ป่วยของบุคลากรทางการแพทย์ในโรงพยาบาล สังกัดกรมการแพทย์ทหารบก.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุทุมพร จามรมาน. พิมพ์ครั้งที่2. (2530). **การวัดและประเมินการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: ฟันนี่พับบลิชซิง.
- อุมาพร ตรังสมบัติ. (2541). **สร้างวินัยให้ลูกคุณ.** กรุงเทพมหานคร: ชันด์การ์พิมพ์.
- เอนก อารีพรอด. บรรณาธิการ. (2548). **เพศศาสตร์ ใน สูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- एमประดิษฐ์ และคณะ. (2540). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Bloom, G.G., Hastings, J.T. and Edward, N.T. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Students Learning**. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Caron, F., Godin, G., and Lambert, L. D. (2004). **Evaluation of a theoretically based AID/STD peer education program on postponing sexual intercourse and on condom use among adolescents attending high school**. Health education Research, 19, 185-197.
- Harden, Ronale M. (2000). The integration ladder: A tool for curriculum planning and evaluation. **Medical Education**, 34: 551-557.
- Richard, B. and Jean, L. (2005). **Health sexuality**. Australia: Thomson Learning.
- Robert, Crooks and Karla, Baur. (2005). **Our sexuality**. Australia: Thomson Learning.
- Saylor, J. Galen and Alexander, William M. (1971). **Planning curriculum for school**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- World Health Organization. (2002). Sexual health [On line]. Available from : <http://www.who.int/reproductive-health/gender/sexualhealth.html>
- Spencer A. Rathus, Jeffrey S. Nevid and Lois Fichner- Rathus. (2002). **Human sexuality**. Boston: Allyn and Babon.
- Steven, J. (1997). **Peer education: promoting health behavior. (The facts)**. Washington DC: Advocates for youth.
- Susan, S. Ricci. (2007). **Essentials of maternity, newborn, and women's Health nursing**. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins.
- Taba, Hilda. (1962). **Curriculum development: Theory and practice**. New York: Harcourt Brace and World Inc.
- United Nation Program Developments (UNDPs)(1998). **Defining capacity building**. Available from: <http://www.gdrc0org/uem/capacity-define.html>

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวัดอัตนัยประยุกต์
- รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแผนการสอนรายสัปดาห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	คณะ/หน่วยงาน	ตำแหน่ง
1. อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา			
1.1	รศ.ดร.บวรโชค ผู้พัฒน์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	หัวหน้าภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ
1.2	อ.สำหรี แดงทองดี	วิทยาลัยพยาบาลและ สุขภาพ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา	อาจารย์ รับผิดชอบด้านกิจการ นักศึกษา
2. อาจารย์ที่ทำงานด้านกิจการนักศึกษา			
2.1	อ.ดร.อุไรवास ปรีดีดีลก	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการ นิสิต
2.2	อ.ดร.มาลินี อยู่โพธิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	หัวหน้ากองกิจการ นักศึกษา
3. อาจารย์ด้านพัฒนานักศึกษา			
3.1	อ.ชญาดา แจ่มไธ	กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	หัวหน้ากองพัฒนา นักศึกษา
3.2	รศ.ดร. เซาวลิต ลิ้มมณี วิจิตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าธนบุรี	รองอธิการบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา
4. อาจารย์ด้านวินัย			
4.1	อ.โสภิต ภาโนมัย	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	รองอธิการบดี
4.2	อ.ดร.เปรมวดี คฤหเดช	วิทยาลัยพยาบาลและ สุขภาพ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย บริหาร

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
(ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	คณะ/หน่วยงาน	ตำแหน่ง
5. อาจารย์ที่สอนรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเพศวิถี			
5.1	รศ.ดร.พวงทิพย์ ชัยพิบาลสฤณี	วิทยาลัยพยาบาล เซนต์หลุยส์	อาจารย์
5.2	อ.ดร.อทิตยา พรชัยเกตุ	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	อาจารย์
6. จิตแพทย์และนักจิตวิทยาที่ทำงานเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น			
6.1	พ.ญ.ณัฐฉิณี ชินะจิตพันธ์ุ์	สถาบันสุขภาพจิตเด็กและ วัยรุ่นราชนครินทร์	จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น
6.2	น.ส.สุวิมณา ศรีพินผล	สถาบันสุขภาพจิตเด็กและ วัยรุ่นราชนครินทร์	นักจิตวิทยาคลินิก
7. ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาทางเพศในวัยรุ่น			
7.1	คุณนัษฐยา บุญภักดี	มูลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่อง สุขภาพผู้หญิง	ผู้จัดการแผนงานสร้าง เสริมสุขภาวะทางเพศ
7.2	นพ.สุริยเดว ทรีปาตรี	สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว	ผู้อำนวยการ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสัมภาษณ์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา
ในปัจจุบัน

1. ผศ.ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี

อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. อ.ดร.อติตยา พรชัยเกตุ

อาจารย์ ภาควิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

3. อ.สำหรี แดงทองดี

อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ศูนย์วิทยพักร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ

1. ผศ.ดร.จันทรวีภา จันทรวงศ์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

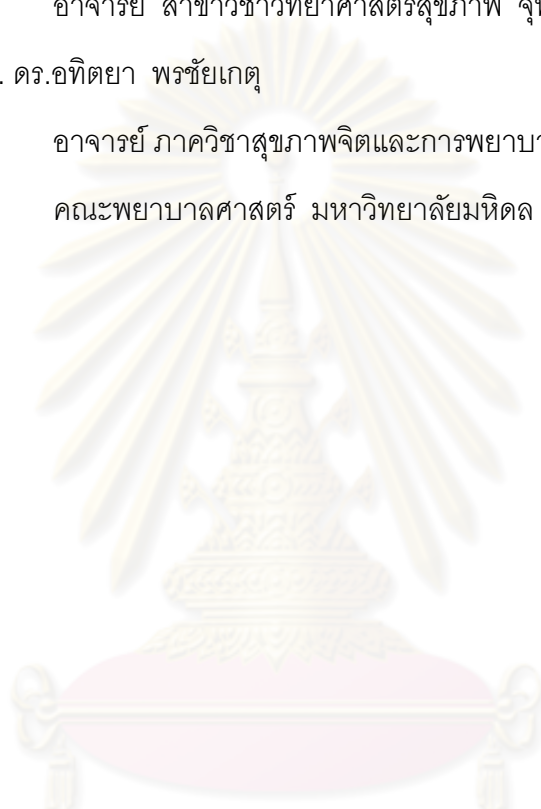
2. ผศ.ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี

อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.อ. ดร.อติตยา พรชัยเกตุ

อาจารย์ ภาควิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวัดอัตนัยประยุกต์

1. รศ.ดร.ธิดารัตน์ บุญนุช

อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รศ.อรพินธ์ เจริญผล

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3. อ.ดร.อติตยา พรชัยเกตู

อาจารย์ ภาควิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแผนการสอนรายสัปดาห์

1. ผศ.ดร.เอมอร กฤษณะรังสรรค์

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. ผศ.ดร.ทิพย์ศิริ กาญจนวาสี

อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อ.ดร.อติตยา พรชัยเกตุ

อาจารย์ ภาควิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

4. คุณนัฐยา บุญภักดี

ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาพะทางเพศ

มูลนิธิสร้างความสำเร็จเรื่องสุขภาพผู้หญิง

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบวัดความรู้ทางเพศวิถี

1. ผศ.ดร.บุญศรี กิตติโชคพาณิชย์
อาจารย์ ภาควิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
2. อ.ดร.เปรมวดี คฤหเดช
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร
วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. อ.สำหรี แดงทองดี
อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เรื่องค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน

วันที่สัมภาษณ์ เวลา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล

อาชีพ

สถานที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน

ส่วนที่ 1 การแสดง ออกจากเพศ ความคิดเกี่ยวกับ คู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ

การแสดงออกจากเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเกี่ยวกับคู่รักของนักศึกษาในปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความคิดเกี่ยวกับคู่ชีวิตในอุดมคติของนักศึกษาในปัจจุบัน

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบัน

.....

.....

.....

.....

.....

นักศึกษาปัจจุบันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ปัจจัยใดที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม เรื่อง ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาให้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ตรงกับความ
 คิดเห็นและการปฏิบัติของนักศึกษา ข้อมูลทั้งหมดจะถือเป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น
 ผลการสำรวจจะไม่มีทางพาดพิงถึงตัวนักศึกษา ครอบครัว หรือสถาบัน และไม่มีผลกระทบใดๆต่อ
 การเรียน หรือการดำเนินชีวิต นักศึกษาไม่ต้องลงชื่อและนามสกุล

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือนักศึกษามา ณ ที่นี้

อุดมพร ยิ่งไพบุณย์สุข

นิสิตปริญญาเอก สาขาอุดมศึกษา (นอกเวลา)

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1. สถาบันการศึกษา
2. เพศ

☐ 1.เพศชาย	☐ 2.เพศหญิง
-----------------------------------	------------------------------------
3. ปัจจุบันอายุ ปี นักศึกษาชั้นปีที่
4. ภูมิลำเนาเดิม

☐ 1.กรุงเทพมหานคร	☐ 2.ต่างจังหวัด . (ระบุ) จังหวัด
--	---
5. ที่พักในปัจจุบัน

☐ 1.พักกับบิดา-มารดา	☐ 2.พักกับผู้ปกครองหรือญาติ	☐ 3.เช่าบ้านอยู่ตามลำพัง
☐ 4.เช่าบ้านอยู่กับเพื่อน	☐ 5.หอพักของมหาวิทยาลัย	☐ 6.หอพักแยกชาย-หญิง
☐ 7.หอพักรวมชาย-หญิง	☐ 8.อื่นๆ (ระบุ)	
6. ท่านได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนจากใคร

☐ 1.บิดา-มารดา	☐ 2.ผู้ปกครอง	☐ 3.อื่นๆ(ระบุ)
---------------------------------------	--------------------------------------	--
7. ท่านได้รับค่าใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละเดือนประมาณเท่าใดในแต่ละเดือน (บาท/เดือน)

☐ 1.ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 2. 5,000-7,500 บาท
☐ 3. 7,501-10,000 บาท	☐ 4. สูงกว่า 10,000 บาท
8. ท่านได้รับความรู้เรื่องเพศจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1.สถาบันการศึกษา	☐ 2.ตำราเรียน	☐ 3.โทรทัศน์
☐ 4.อินเทอร์เน็ต	☐ 5.สิ่งพิมพ์ต่างๆ	☐ 6.บิดา-มารดา
☐ 7.คูรัก	☐ 8.เพื่อน	☐ 9.อื่นๆ(ระบุ)
9. ท่านได้รับความรู้ทางเพศครั้งแรกเมื่อท่านเรียนอยู่ระดับใด

☐ 1.ประถมศึกษา	☐ 2.มัธยมศึกษาตอนปลาย
☐ 3.มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 4.อุดมศึกษา
10. เมื่อท่านมีปัญหเกี่ยวกับเรื่องเพศท่านปรึกษากับใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1.บิดา-มารดา	☐ 2.อาจารย์	☐ 3.เพื่อน
☐ 4.ไม่ปรึกษาใคร	☐ 5.อื่นๆ(ระบุ)	
11. ในสถาบันการศึกษาของท่าน คิดว่านักศึกษาอยากเรียนรู้เพศศึกษาเรื่องอะไร (ระบุได้มากกว่า 1 เรื่อง)

1.	2.
3.	4.

ส่วนที่ 2 ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับ

คู่รัก คู่ชีวิต

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิด และความเชื่อของท่าน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด และความเชื่อของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด และความเชื่อของท่านเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด และความเชื่อของท่าน แต่บางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิด และความเชื่อของท่าน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิด และความเชื่อของท่านเพียงเล็กน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิด และความเชื่อของท่าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว เด็กผู้หญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นและมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนต่างๆ ของร่างกายเร็วกว่าเด็กผู้ชาย					
2. เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมีอารมณ์และความรู้สึกทางเพศเมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ					
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย					
4. ผันเปี่ยงเป็นสิ่งที่แสดงถึงความผิดปกติทางอารมณ์เพศ					
5. การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้					
6. การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็กนับว่าเป็นปกติ					
7. การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8. การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์					
9. การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อักจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง					
10. การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันจะช่วยลดความเสี่ยงจากการติดเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์					
11. วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์					
12. การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม					
13. คนรุ่นใหม่สามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างเปิดเผย					
14. การถูกเนื้อต้องตัวคู่อักจนถึงขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ					
15. การมีประสบการณ์ทางเพศหลายๆถือเป็นเรื่องดีของผู้ชาย					
16. การมีคู่อักหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี					
17. ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือการแสดงออกทางเพศได้เท่ากับผู้ชาย					
18. การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็นการสร้างจุดสนใจให้กับ เพศตรงข้าม					
19. ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้ชาย และ ผู้ชายมีพฤติกรรมการแสดงออกเป็นผู้หญิง					
20. การอดได้ รอได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคู่อัก เป็นสิ่งที่ควรกระทำ					
21. การสลัปลิ้นออน(สวิงกิง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน					
22. สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบหนุ่มสาว ชายรักชาย และหญิงรักหญิง					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
23. ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกันสามารถเล่นถูกเนื้อ ต้องตัวกัน หรือจับมือถือแขนในได้					
24. เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษาไปเที่ยวยามวิกาลกับ เพื่อนต่างเพศหรือคู่รัก					
27. การเลือกคู่ครองต้องมีความรักใคร่ในคู่ครอง					
28. เมื่อพบกัน ผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วย วาจาสุภาพ					
29. เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดู หนังโป๊จากวีดีโอ / ซีดี การดูเว็บโป๊ และอ่านหนังสือโป๊					
30. เมื่อเส็ตกับเพื่อนต่างเพศถูกใจ และนัดเจอกัน เป็นเรื่องธรรมดา					
31. คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิง สุกก่อนห่าม					
32. ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์เป็นสิ่งมีคุณค่า สำหรับ การใช้ชีวิตคู่					
33. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่งกายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรงสั้น					
34. ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือ แต่งตัวล่อแหลม					
35. ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าผู้หญิง					
36. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของ คนรุ่นใหม่ ที่ยอมรับได้					
37. ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการทางเพศของ ผู้ชายที่เป็นคู่ได้เสมอ					
38. ผู้ชายควรทำงานบ้าน					
39. ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว					
40. การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรสเป็นการ ผูกมัดตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางเพศของนักศึกษา

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับการกระทำของท่าน

เป็นประจำ	หมายถึง	ท่านกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นประจำ
เป็นบางครั้ง	หมายถึง	ท่านกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นบางครั้ง
ไม่เคย	หมายถึง	ท่านไม่เคยกระทำพฤติกรรมนั้น

ข้อความ	การกระทำพฤติกรรม		
	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคย
1. พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป			
2. ดูสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ			
3. ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ			
4. แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือโชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย			
5. สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง			
6. ถ่ายรูป วีดีโอ หรือคลิปแชทซี/ไป			
7. เมื่อมีปัญหาทางเพศท่านปรึกษากับเพื่อน			
8. ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น			
9. ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาอี หรือสารกระตุ้นต่างๆ			
10. ไปเที่ยวสถานบันเทิงในเวลากลางคืน เช่น เคาท์ คลับ			
11. ไปเที่ยวกลางคืนสองต่อสองกับคูรัก			
12. อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคูรัก			
13. เดินโอบกอดกับคูรักในที่สาธารณะ			
14. มีคูรักมากกว่า 1 คน			
15. สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์			
16. กอดจูบกับคูรัก			
17. มีเพศสัมพันธ์กับคูรักที่เป็นเพศเดียวกัน			
18. มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คูรัก			
19. มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายขายบริการทางเพศ			
20. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้วิธีคุมกำเนิด			

ข้อความ	การกระทำพฤติกรรม		
	เป็นประจำ	เป็นบางครั้ง	ไม่เคย
21. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์กินยาคุมฉุกเฉิน			
22. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์			
ข้อ 22 – 25 สำหรับผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์			
22. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์			
24. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยทำแท้ง	☐ เคย	☐ ไม่เคย	
25. ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ์	☐ เคย	☐ ไม่เคย	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความรู้ทางเพศวิถี

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านคิดว่าถูกต้องที่สุด

ข้อ	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
1	วัยรุ่นชายจะมีการเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงของร่างกายเร็วกว่าวัยรุ่นหญิง		/
2	ฮอร์โมน เทสโทสเตอโรน จะกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงทางเพศในเด็กผู้ชาย	/	
3	การมีประจำเดือนของผู้หญิง แสดงถึงการทำหน้าที่ที่สมบูรณ์ของระบบสืบพันธุ์	/	
4	วัยรุ่นเป็นวัยที่รักอิสระ ชอบแสดงความคิดเห็น เชื่อความสามารถของตนเอง	/	
5	วัยรุ่นมีความคิดเกี่ยวกับส่วนรวม ชอบการเสียสละและเห็นประโยชน์ของคนอื่นเป็นที่ตั้ง	/	
6	การสวมล้างช่องคลอดจะช่วยป้องกันอาการตกขาวในผู้หญิง		/
7	วิธีรับประทานยาคุมฉุกเฉิน คือ รับประทานยา 2 เม็ดทันที และ 12 ชั่วโมงต่อมารับประทานยาอีก 1 เม็ด		/
8	การตั้งครรภ์ของมารดาวัยรุ่นมีผลให้ทารกมีน้ำหนักมาก และคลอดยาก		/
9	ควรสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์	/	
10	ผู้ป่วยเอดส์ตายด้วยโรค วัณโรคมากที่สุด	/	
11	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยมากมักจะไม่แสดงอาการจึงสามารถติดต่อกันโดยไม่รู้ตัว	/	
12	พฤติกรรมทางเพศ เช่น การกอดจูบ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจะพบมากในวัยรุ่นตอนต้น	/	

ข้อ	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
13	การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเสี่ยง		/
14	การเล่นกีฬาหรือกิจกรรมที่ตนชอบเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่เหมาะสมที่สุดในวัยรุ่น	/	
15	การที่วัยรุ่นหมกหมุ่นหรือได้รับการกระตุ้นทางเพศมากเกินไป เช่น อ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศมาก และการออกกำลังกายไม่เพียงพอ อาจเป็นสาเหตุให้มีการฝันเปียกเกิดขึ้นถี่มากขึ้น	/	
16	การรักเพศเดียวกัน (homosexual) ในทางจิตเวชไม่ถูกจัดว่าเป็นโรคหรือเป็นความผิดปกติ	/	
17	การรักเพศเดียวกัน (Homosexuality) ถือเป็นรสนิยมทางเพศ	/	
18	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่สืบเนื่องมาจากความเจริญเติบโตของจิตใจทางเพศโดยตรง	/	
19	ทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่ควรปลูกฝังแก่วัยรุ่นมากที่สุด คือ การรักนวลสงวนตัว	/	
20	ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นยาก เปลี่ยนแปลงยาก แต่มีความมั่นคงและถาวร		/
21	เมื่อเกิดความพึงพอใจในเพศตรงข้ามแล้วจะพัฒนาเป็นความรักเสมอ		/
22	สิ่งที่สำคัญมากที่สุดของวัยรุ่นผู้หญิง คือการวางตัวต่อเพศตรงข้าม	/	
23	การแก้ปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่ถูกต้อง คือ การปรึกษาผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้หรือมีประสบการณ์	/	
24	สิ่งที่ควรกระทำเป็นอันดับแรกเมื่อถูกแฟนล่วงเกินหรือลวนลาม คือ การปฏิเสธ แสดงท่าที่ไม่พอใจ	/	

ข้อ	คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
25	การคบหาสมาคมกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกคูครองที่เหมาะสมในอนาคต	/	
26	เพศของเด็กเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพ่อแม่และบุคคลทั่วไปที่มีต่อเด็ก	/	
27	การมีความเสมอภาคทางเพศ ได้แก่ การเลือกคบเพื่อนชายและเพื่อนหญิง การมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็นทางเพศ เป็นต้น	/	
28	สิทธิเรื่องเพศ (sexual right) เป็นส่วนหนึ่งของ สิทธิมนุษยชน (human right)	/	
29	แสดงบทบาททางเพศของผู้หญิงที่เหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน คือ การแสดงความคิดเห็น และความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผย		/
30	แสดงบทบาททางเพศของชายที่เหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน คือการเป็นสุภาพบุรุษช่วยเหลือผู้หญิงและผู้ที่ย่อก่อนแกว่า	/	

แบบทดสอบอัตนัยประยุกต์

คำชี้แจง

1. แบบวัดพฤติกรรมทางด้านเพศวิถี แบบข้อสอบอัตนัยประยุกต์ (เอ็ม อี คิว) มีแบบวัดทั้งหมด 4 ชุด คือ แบบทดสอบชุดที่ 1 เรื่อง การรักษามวลสงวนตัวควรค่าแก่การยัดเยียด แบบทดสอบชุดที่ 2 เรื่อง ต้องรู้จักเอาตัวรอด แบบทดสอบชุดที่ 3 เรื่อง อย่าซิงสุกก่อนห้าม แบบทดสอบชุดที่ 4 เรื่อง ควรมีรักเมื่อถึงเวลาอันควร จำนวนคำถามทั้งหมด 32 ข้อ ให้เวลาทำ 60 นาที โดยแต่ละหน้าจะประมาณเวลาที่ท่านควรจะใช้เอาไว้ให้ (มูมบนซ้าย)

1.1 มูมบนขวาของกระดาษทุกแผ่น เป็นที่ สำหรับกรอกชื่อและหมายเลขประจำตัวทุกแผ่น โดยดึงกระดาษให้พ้นขอบของให้พอที่จะเขียนชื่อได้เท่านั้น มิใช่ดึงกระดาษออกมาทั้งแผ่น

1.2 หยิบข้อสอบออกจากซอง และเริ่มตั้งแต่แบบทดสอบ ที่ 1 หน้า 1 เมื่อทำเสร็จให้ตรวจสอบให้แน่ใจในคำตอบ เพราะท่าน ไม่มีโอกาสย้อนกลับไปทำอีก และท่านจะต้องจำข้อมูลที่สำคัญในโจทย์ที่ให้ เพราะท่านอาจต้องใช้ข้อมูลนั้นอีก เมื่อตรวจสอบจนแน่ใจแล้วจึงใส่ข้อสอบที่ทำเสร็จแล้วลงในซองสำหรับเก็บข้อสอบ จากนั้นจึงหยิบข้อสอบหน้าต่อไปมาทำได้ ห้ามหยิบข้อสอบจากซองที่ทำเสร็จกลับมาทำอีกเป็นอันขาด

2. หากมีข้อสงสัย กรุณาสอบถามกรรมการคุมสอบก่อนลงมือทำข้อสอบ

3. ลงมือทำข้อสอบเมื่อกรรมการคุมสอบสั่งให้ลงมือทำได้ โดยกรรมการคุมสอบจะเขียนเวลาที่เริ่มต้นสอบบนกระดานดำหน้าห้องสอบ

หมายเหตุ โปรดแสดงความคิดเห็นด้วยความจริงใจ แบบวัดนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องใดๆ

ทั้งสิ้นและไม่เกี่ยวกับคะแนน ฉะนั้นโปรดตอบตามความคิดเห็นของท่าน
อย่างจริงใจที่สุด

เวลา ..4 นาที ...	ขอให้แน่ใจว่าท่านทำเสร็จจึงพลิกไปทำหน้าถัดไป	ชื่อ
เวลาสะสม - นาที	เพราะไม่สามารถพลิกกลับมาดูได้อีก	เลขที่

แบบทดสอบ ที่ 1 เรื่อง การรักษามวลสงวนตัวควรค่าแก่การยึดถือ

ตอนที่ 1 แนน นักศึกษาปี 1 สาววัย 18 ปี รูปร่างดี หน้าตาสวย แต่งตัวนำแฟชั่น เสื้อผ้ารัดรูป ไซร์รูปร่าง คบเพื่อนชายพร้อมกัน 3 คน แนนบอกกับเพื่อนว่า เพื่อนชายทั้ง 3 คนยังไม่ค่อยถูกใจ แต่ไม่ปฏิเสธ เพราะแสดงว่า ตนเอง มีเสน่ห์ ทันสมัย มีผู้ชายแย่งกันจีบ มีคนพาไปเที่ยว และซื้อของมาให้ เมื่อไปเที่ยวกับเพื่อน แนนจะแต่งกายให้เป็นจุดเด่นเสมอ เวลาที่มีผู้ชายมอง แนนรู้สึกภูมิใจทุกครั้ง

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 **คำถาม** ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการที่แนนคบเพื่อนต่างเพศหลายคนในเวลาเดียวกัน

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เวลา ..6 นาที ...	ขอให้แน่ใจว่าท่านทำเสร็จจึงพลิกไปทำหน้าถัดไป	ชื่อ
เวลาสะสม 10 -นาที	เพราะไม่สามารถพลิกกลับมาดูได้อีก	เลขที่

ตอนที่ 2 เทอม 2 แนน ได้รู้จักพีโก้ซึ่งเรียนอยู่ ปี 4 มีรูปร่างหน้าตาถูกใจ ซึ่งแนนรู้ว่า พีโก้มีแฟนแล้ว แต่แนนพยายามตามตื้อเข้าไปพูดคุย หยอกล้อ เพื่อแสดงให้พีโก้รู้ว่าตนเองสนใจถึงแม้แนนจะมีเพื่อนชายที่สนิท อยู่ 3 คน แนนจะบอกกับเพื่อนๆว่า ของอย่างนี้ใครดีใครได้

ในวัน Valentine แนน นำดอกกุหลาบแดงและเขียนการ์ดแสดงความรักที่มีต่อพีโก้มอบให้พีโก้ แนนบอกกับเพื่อนว่า ตนเองเป็นคนรุ่นใหม่ มีสิทธิแสดงความรักให้พีโก้รู้ ถึงแม้ว่าพีโก้มีแฟนแล้ว

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

2.2 คำถาม การแสดงออกด้วยการหยอกล้อ พูดคุยกับพีโก้ในขณะที่มีเพื่อนชายที่สนิทอยู่แล้ว 3 คน แสดงออกถึงค่านิยมการคบเพื่อนชายของแนนอย่างไร

คำตอบ

.....

.....

.....

2.3 คำถาม การแสดงความรัก ความพึงพอใจต่อพีโก้ในแบบของแนนเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

เวลา ..5 นาที	ขอให้แน่ใจว่าท่านทำเสร็จจึงพลิกไปทำหน้าถัดไป	ชื่อ
เวลาสะสม 15 นาที	เพราะไม่สามารถพลิกกลับมาดูได้อีก	เลขที่.....

แบบทดสอบ ที่ 2 เรื่อง ต้องรู้จักเอาตัวรอด

ตอนที่ 1 มินท์ นักศึกษาปี 1 อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย มีแฟนเป็นนักศึกษาปี 3 มหาวิทยาลัยเดียวกัน หลังเลิกเรียนแฟนได้ชวนมินท์ไปดูภาพยนตร์ เรื่อง “ รักแท้.....ไม่แพ้ระยะทาง ” รอบ 18.00 น. ระหว่างดูภาพยนตร์ แฟนได้จับมือมินท์และโน้มตัวมาชนที่ไหล่ตลอดเวลา

เมื่อภาพยนตร์เลิก เวลา 20.30 น. แฟนได้ชวนมินท์ไปงานเลี้ยงส่งเพื่อนสนิทไปเรียนต่อที่สหรัฐอเมริกา โดยบอกว่ามีเพื่อนทั้งชายและหญิง 5-6 คน รออยู่ที่บ้านเพื่อนคนนั้นแล้วและพ่อแม่เพื่อนก็ไม่อยู่ ไปธุระต่างจังหวัด เราจะได้สนุกกันเต็มที่ อีกทั้งพุงนี้ในวันเสาร์ไม่มีเรียน

ถ้าท่านเป็นมินท์

1.1 **คำถาม** ท่านจะทำอย่างไรเมื่อแฟนจับมือและชนที่ไหล่ระหว่างดูภาพยนตร์

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 **คำถาม** ท่านจะไปงานเลี้ยงส่งเพื่อนพร้อมกับแฟนหรือไม่ เพราะเหตุใด และถ้าไม่ไป จะมีทางออกอย่างไรที่เหมาะสม

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

เวลา ..6 นาที	ขอให้แน่ใจว่าท่านทำเสร็จจึงพลิกไปทำหน้าที่ถัดไป	ชื่อ
เวลาสะสม 21 นาที..	เพราะไม่สามารถพลิกกลับมาดูได้อีก	เลขที่

ตอนที่ 2 มินท์ไปงานเลี้ยงส่งเพื่อนกับแฟน โดยแฟนสัญญาว่าจะไปงาน 2-3 ชั่วโมงและจะไปส่งที่หอพัก ในงานมีกินเหล้าและเปิดเพลงดีนกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แฟนชวนมินท์กินเหล้ากับเพื่อนๆ มินท์กับแฟนอยู่จนงานเลิกประมาณเที่ยงคืน เพื่อนส่วนใหญ่กลับบ้านไปแล้ว เหลืออยู่แต่เพื่อนที่คบหาเป็นแฟนกัน 2-3 คู่ และเจ้าของบ้านก็จัดห้องไว้ให้เพื่อนนอนพัก

2.1 **คำถาม** ถ้าท่านเป็นมินท์ แฟนชวนกินเหล้า ท่านจะกินหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 **คำถาม** แฟนชวนมินท์นอนค้างด้วยกันที่บ้านเพื่อน ถ้าท่านเป็นมินท์ ท่านจะค้างกับแฟนที่บ้านเพื่อนหรือไม่ เพราะเหตุใด หากไม่อยากค้างด้วย ท่านจะหาทางออกอย่างไรที่เหมาะสม

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

เวลา ..9 นาที	ขอให้แน่ใจว่าท่านทำเสร็จจึงพลิกไปทำหน้าถัดไป	ชื่อ
เวลาสะสม 42 นาที	เพราะไม่สามารถพลิกกลับมาดูได้อีก	เลขที่

ตอนที่ 3 นุ่นใจอ่อนและกลัวว่าดิวงจะเสียใจหรือไปมีคนอื่นจึงยอมย้ายมาอยู่กับดิวงและยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กัน ดิวงไม่ชอบใช้ถุงยางอนามัย

3.1 **คำถาม** การที่นุ่นตัดสินใจยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับดิวงเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 **คำถาม** การที่ดิวงไม่ใช้ถุงยางอนามัยจะมีผลอย่างไรกับนุ่นและดิวง

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

3.3 **คำถาม** หากนุ่นตั้งครรรภ์ ทั้งคู่จะทำอย่างไร จึงจะเหมาะสม

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

เวลา 9 นาที	ขอให้แน่ใจว่าท่านทำเสร็จจึงพลิกไปทำหน้าถัดไป	ชื่อ
เวลาสะสม 55 นาที	เพราะไม่สามารถพลิกกลับมาดูได้อีก	เลขที่

ตอนที่ 2 เมื่อคุณพ่อคุณแม่ย้ายมาทำงานกรุงเทพฯ ต้าร์จึงมาเรียนมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ ทำให้ต้าร์และกีเริ่มห่างๆกันไป แรกๆ ทั้งสองคนจะโทรศัพท์ พูดคุยกันทุกวัน แต่เมื่อเรียนหนักขึ้น ทำให้ค่อยๆห่างกัน ต้าร์ เรียนปี 1 เทอม 2 ต้าร์ก็มีแฟนใหม่เป็นทอม แต่คบกันไม่นานก็เลิกกัน และเมื่อต้าร์เรียน ปี 3 มีพีพี 4 ชื่อ พีวีน เป็นพี่ผู้ชายเรียนต่างคณะ เข้ามาทำความรู้จักและขอเบอร์โทรศัพท์ แรกๆต้าร์ปฏิเสธไม่ยอมให้เบอร์โทรฯ แต่ยอมพูดคุยด้วย พีวีน มาดักถอกและคุยกับต้าร์ทุกวัน จนต้าร์ใจอ่อน ยอมเป็นแฟนกับพีวีน

2.1 **คำถาม** ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการที่ต้าร์มีแฟน สองคนแรกเป็นทอม และแฟนคนที่สามเป็นผู้ชาย

คำตอบ

.....

.....

.....

2.2 **คำถาม** การที่ ต้าร์ ยอมเป็นแฟนกับวีน เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

คำตอบ

.....

.....

.....

2.3 **คำถาม** วิธีการที่วีนจีบต้าร์ เหมาะสมหรือไม่อย่างไร จงอธิบาย

คำตอบ

.....

.....

ภาคผนวก ค.

แบบประเมินที่ใช้ในการทดลอง

แบบสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ

แบบประเมินการทำรายงาน

แบบประเมินการวิเคราะห์กรณีศึกษา

แบบประเมินการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน

แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน

แบบประเมินการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ

ชื่อนักศึกษา สาขาวิชา คณะ

คำชี้แจง โปรดสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในแต่ละครั้งที่ทำกิจกรรม แล้วประเมินตามประเด็นต่อไปนี้ว่า

พฤติกรรมของผู้เรียนอยู่ในระดับใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = พอใช้ 2 = น้อย 1 = น้อยมาก

รายการ	ครั้งที่ ... วันที่					ครั้งที่ ... วันที่				
	ระดับเกณฑ์การประเมิน					ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายสะอาด เหมาะสม ถูก ระเบียบ										
2. การพูดและแสดงพฤติกรรมต่อผู้อื่นเหมาะสม กับกาลเทศะ										
3. ความสุภาพทั้งกาย วาจา ใจ										
4. ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้										
5. แสดงความมีน้ำใจกับอาจารย์และเพื่อน										
6. แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก										
7. ปฏิบัติตามกติกาของห้องเรียนหรือกลุ่ม										
8. ปฏิบัติตนเหมาะสมกับเพศและวัฒนธรรมไทย										
9. ปฏิบัติตนเป็นที่ยอมรับและชื่นชมของเพื่อนๆ										
10. ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ										
รวม										

พฤติกรรมอื่นๆที่สังเกตได้

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ

ระดับ คุณภาพ	คุณลักษณะของนักศึกษา
5 = ดีมาก	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องแต่งกายสะอาด เหมาะสม ถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมไทย เสื้อไม่รัดรูป กระโปรงไม่สั้นหรือเข้ารูป กางเกงทรงสุภาพ เนื้อผ้าไม่บางเกินไป - พฤติกรรม การพูด การแสดงออก กิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับเพศ กาลเทศะและวัฒนธรรมไทย สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีมาก - มีน้ำใจกับอาจารย์ เพื่อนและบุคคลทั่วไป เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนและเข้ากับเพื่อนได้ดีมาก - กล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองดีมาก - มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตรงต่อเวลาปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย และกติกาของห้องเรียนหรือกลุ่มดีมาก
4 = ดี	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องแต่งกายสะอาด เหมาะสม ถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมไทย เสื้อไม่รัดรูป กระโปรงไม่สั้นหรือเข้ารูป กางเกงทรงสุภาพ เนื้อผ้าไม่บางเกินไป - พฤติกรรม การพูด การแสดงออก กิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับเพศ กาลเทศะและวัฒนธรรมไทย สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี - มีน้ำใจกับอาจารย์ เพื่อนและบุคคลทั่วไป เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนและเข้ากับเพื่อนได้ดี - กล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองดี - มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตรงต่อเวลาปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย และกติกาของห้องเรียนหรือกลุ่มดี
3 = พอใช้	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องแต่งกายสะอาด เหมาะสม ถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมไทย เสื้อไม่รัดรูป กระโปรงไม่สั้นหรือเข้ารูป กางเกงทรงสุภาพ เนื้อผ้าไม่บางเกินไป - พฤติกรรม การพูด การแสดงออก กิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย เหมาะสมกับเพศ กาลเทศะและวัฒนธรรมไทย สามารถควบคุมอารมณ์ได้พอควร - มีน้ำใจกับอาจารย์ เพื่อนและบุคคลทั่วไป เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนและเข้ากับเพื่อนได้พอควร - กล้าแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองได้พอควร - มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตรงต่อเวลาปฏิบัติตนอยู่ในกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย และกติกาของห้องเรียนหรือกลุ่มได้พอควร
2 = ควรปรับปรุง	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องแต่งกายสะอาด ไม่ค่อยถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยและวัฒนธรรมไทย เสื้อรัดรูป กระโปรงค่อนข้างสั้นหรือเข้ารูป กางเกงทรงไม่สุภาพ เนื้อผ้าไม่บาง - พฤติกรรม การพูด การแสดงออก กิริยามารยาทไม่ค่อยสุภาพ ไม่ค่อยเหมาะสมกับเพศ กาลเทศะและวัฒนธรรมไทย ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้ - ไม่ค่อยมีน้ำใจกับอาจารย์ เพื่อนและบุคคลทั่วไป ไม่ค่อยเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนและเข้ากับเพื่อนไม่ค่อยได้

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรม การแต่งกาย การแสดงออกทางเพศ (ต่อ)

ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะของนักศึกษา
	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นและแสดงออก ไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเอง - ไม่ค่อยมีการปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ไม่ค่อยตรงต่อเวลา
1 = ปรับปรุง	<ul style="list-style-type: none"> - เครื่องแต่งกายสะอาด ไม่ถูกระเบียบของมหาวิทยาลัยและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย เสื้อรัดรูป กระโปรงสั้นหรือเข้ารูป กางเกงทรงไม่สุภาพ เนื้อผ้าบางมาก - พฤติกรรม การพูด การแสดงออก กริยามารยาทไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมกับเพศ กาลเทศะและวัฒนธรรมไทย ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ - ไม่มีน้ำใจกับอาจารย์ เพื่อนและบุคคลทั่วไป ไม่เป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนและเข้ากับเพื่อนไม่ได้ - ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าแสดงออก และไม่มี ความมั่นใจในตนเอง - ไม่มี การปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ไม่ตรงต่อเวลา

แบบประเมินการทำรายงาน

ชื่อนักศึกษา สาขาวิชา คณะ

คำชี้แจง ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = พอใช้ 2 = น้อย 1 = น้อยมาก

คุณลักษณะของผลงาน	ครั้งที่ วันที่					ครั้งที่ วันที่				
	ระดับเกณฑ์การประเมิน					ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.ตรงตามวัตถุประสงค์										
2.คุณค่าของผลงาน										
3.ความคิดสร้างสรรค์										
4.สำเร็จตามกำหนดเวลา										
5.ความถูกต้องของงานและเนื้อหา										
รวม										

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

.....

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินการทำรายงาน

ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะของงาน
5 = ดีมาก	<p>ผลงานอยู่ในระดับดีมาก</p> <p>-ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดครบทุกข้อ ผลงานมีคุณค่าเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>มีการอ้างอิงครบถ้วน โดยใช้หนังสืออ้างอิงพิมพ์ไม่เกิน 5 ปี ภาษาถูกต้อง ผลงานแสดงถึงความคิดที่สร้างสรรค์ดีมาก และสำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>-รูปแบบรายงานถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย สะอาดเรียบร้อยดีมาก</p>
4 = ดี	<p>ผลงานอยู่ในระดับดี</p> <p>-ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดครบทุกข้อ ผลงานมีคุณค่าเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ มีการอ้างอิงครบถ้วน โดยใช้หนังสืออ้างอิงส่วนใหญ่พิมพ์ไม่เกิน 5 ปี ภาษาถูกต้อง ผลงานแสดงถึงความคิดที่สร้างสรรค์ดี และสำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>-รูปแบบรายงานถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย สะอาดเรียบร้อยดี</p>
3 = พอใช้	<p>ผลงานอยู่ในระดับพอใช้</p> <p>-ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเป็นส่วนใหญ่ ผลงานมีคุณค่าเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ มีการอ้างอิง โดยใช้หนังสืออ้างอิงส่วนใหญ่พิมพ์ไม่เกิน 5 ปี ภาษาถูกต้อง ผลงานแสดงถึงความคิดที่สร้างสรรค์พอใช้ และสำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>-รูปแบบรายงานมีบางส่วนไม่ถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย สะอาดเรียบร้อยพอสมควร</p>
2 = ควรปรับปรุง	<p>ผลงานอยู่ในระดับควรปรับปรุง</p> <p>-ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเป็นส่วนน้อย ผลงานไม่ค่อยมีคุณค่า เนื้อหาบางส่วนไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ค่อยมีการอ้างอิง และใช้หนังสืออ้างอิงพิมพ์เกิน 5 ปี ภาษาไม่ค่อยถูกต้อง ผลงานไม่ค่อยแสดงถึงความคิดที่สร้างสรรค์ และสำเร็จเกินระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>-รูปแบบรายงานมีบางส่วนไม่ถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย ไม่ค่อยสะอาดเรียบร้อย</p>
1 = ปรับปรุง	<p>ผลงานอยู่ในระดับต้องปรับปรุง</p> <p>-ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ผลงานไม่มีคุณค่า เนื้อหาไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่มีการอ้างอิง ภาษาไม่ค่อยถูกต้อง ผลงานไม่แสดงถึงความคิดที่สร้างสรรค์ และสำเร็จเกินระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>-รูปแบบรายงานไม่ถูกต้องตามระเบียบมหาวิทยาลัย ไม่เรียบร้อย</p>

แบบประเมินการวิเคราะห์กรณีศึกษา

ชื่อนักศึกษา สาขาวิชา คณะ

คำชี้แจง โปรดสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในแต่ละครั้งที่ทำกิจกรรม แล้วประเมินตามประเด็นที่กำหนด

โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = พอใช้ 2 = น้อย 1 = น้อยมาก

รายการ	ครั้งที่ ... วันที่					ครั้งที่ ... วันที่				
	ระดับเกณฑ์การประเมิน					ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. ควบคุมตามวัตถุประสงค์										
2. นำความรู้มาบูรณาการในการวิเคราะห์										
3. การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล										
4. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา										
5. มีทัศนคติทางด้านบวก										
รวม										

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินการการวิเคราะห์กรณีศึกษา

ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะของนักศึกษา
5 = ดีมาก	<p>การวิเคราะห์กรณีศึกษาถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงประเด็นและมีความชัดเจนดีมาก</p> <p>- การวิเคราะห์กรณีศึกษาครบตามวัตถุประสงค์ สามารถนำความรู้มาบูรณาการในการวิเคราะห์ได้ตรงประเด็นอย่างมีเหตุผล ดีมาก เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการดีมาก แสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติทางด้านบวก</p>
4 = ดี	<p>การวิเคราะห์กรณีศึกษาถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงประเด็นและมีความชัดเจนดี</p> <p>- การวิเคราะห์กรณีศึกษาครบตามวัตถุประสงค์ สามารถนำความรู้มาบูรณาการในการวิเคราะห์ได้ตรงประเด็นอย่างมีเหตุผลดี เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการดี แสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติทางด้านบวก</p>
3 = พอใช้	<p>การวิเคราะห์กรณีศึกษาถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงประเด็นและมีความชัดเจนพอใช้</p> <p>- การวิเคราะห์กรณีศึกษาครบตามวัตถุประสงค์ สามารถนำความรู้มาบูรณาการในการวิเคราะห์ได้ตรงประเด็นอย่างมีเหตุผลพอใช้ เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการพอใช้ แสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติทางด้านบวก</p>
2 = ควรปรับปรุง	<p>การวิเคราะห์กรณีศึกษาไม่ค่อยถูกต้องตามหลักวิชาการ ควรปรับปรุง</p> <p>- การวิเคราะห์กรณีศึกษาไม่ครบตามวัตถุประสงค์ ไม่สามารถนำความรู้มาบูรณาการในการวิเคราะห์ได้ตรงประเด็นและไม่ค่อยมีเหตุผล เนื้อหาไม่ค่อยมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>ไม่แสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติทางด้านบวก</p>
1 = ปรับปรุง	<p>การวิเคราะห์กรณีศึกษาไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ต้องปรับปรุง</p> <p>- การวิเคราะห์กรณีศึกษาไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ไม่สามารถนำความรู้มาบูรณาการในการวิเคราะห์ได้และไม่มีความมีเหตุผล เนื้อหาไม่มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ</p> <p>ไม่แสดงให้เห็นถึงการมีทัศนคติทางด้านบวก</p>

แบบประเมินการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน

ชื่อนักศึกษา สาขาวิชา คณะ

คำชี้แจง โปรดสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในแต่ละครั้งที่ทำกิจกรรม แล้วประเมินตามประเด็นต่อไปนี้ว่า

การอภิปรายแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ของผู้เรียนอยู่ในระดับใด

โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = พอใช้ 2 = น้อย 1 = น้อยมาก

รายการ	ครั้งที่ วันที่					ครั้งที่ วันที่				
	ระดับเกณฑ์การประเมิน					ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. การแสดงความคิดเห็น										
2. ความกระตือรือร้น										
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง										
4. ความกล้าแสดงออก										
5. การเป็นผู้ฟังที่ดี										
รวม										

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน

ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะของนักศึกษา
5 = ดีมาก	<p>การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงประเด็นและมีความชัดเจนดีมาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความคิดเห็นตรงประเด็น เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักวิชาการ แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแสดง <p>ความคิดเห็นดีมาก การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาและการแสดงความคิดเห็นกระชับได้ใจความดีมาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความกระตือรือร้นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นดีมาก - บุคลิกลักษณะมีความเชื่อมั่นในตนเองดีมาก - กล้าแสดงออกในทางบวก และแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ดีมาก - เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นดีมาก
4 = ดี	<p>การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงประเด็นและมีความชัดเจนดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความคิดเห็นตรงประเด็น เนื้อหามีความถูกต้อง ตรงตามหลักวิชาการ แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแสดง <p>ความคิดเห็นดี การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาและการแสดงความคิดเห็นกระชับได้ใจความดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความกระตือรือร้นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นดี - บุคลิกลักษณะมีความเชื่อมั่นในตนเองดี - กล้าแสดงออกในทางบวก และแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ดี - เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นดี
3 = พอใช้	<p>การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตรงประเด็นและมีความชัดเจนพอสมควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความคิดเห็นตรงประเด็น เนื้อหามีความถูกต้องตรงตามหลักวิชาการ พอสมควร มีการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแสดง <p>ความคิดเห็นพอสมควร การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาและการแสดงความคิดเห็นกระชับได้ใจความพอสมควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความกระตือรือร้นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นพอสมควร - บุคลิกลักษณะมีความเชื่อมั่นในตนเองพอสมควร - กล้าแสดงออกในทางบวก และแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์พอสมควร - เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นพอสมควร

เกณฑ์การประเมินการอภิปรายแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน (ต่อ)

ระดับ คุณภาพ	คุณลักษณะของนักศึกษา
2 = ควร ปรับปรุง	<p>การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ไม่ค่อยถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ค่อยตรงประเด็น และมีความชัดเจนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความคิดเห็นตรงตามประเด็น เนื้อหาไม่มีความถูกต้อง ตรงตามหลักวิชาการ น้อยกว่าที่ควรจะเป็น ไม่ค่อยมีการประยุกต์ความรู้ มาใช้ในการแสดงความคิดเห็น การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาและการแสดงความคิดกระชับได้ใจความน้อยกว่าที่ควรจะเป็น - มีความกระตือรือร้นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นน้อยกว่าที่ควรจะเป็น - บุคลิกลักษณะมีความเชื่อมั่นในตนเองน้อยกว่าที่ควรจะเป็น - กล้าแสดงออกในทางบวก และแสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์น้อยกว่าที่ควรจะเป็น - เป็นผู้ฟังที่ดี รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยกว่าที่ควรจะเป็น
1 = ปรับปรุง	<p>การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ไม่ตรงประเด็นและ ไม่มีความชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความคิดเห็นไม่ตรงประเด็น เนื้อหาไม่มีความถูกต้อง ไม่ตรงตามหลักวิชาการ ไม่แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ความรู้มาใช้ ในการแสดงความคิดเห็น ไม่มีการเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา การแสดงความคิดไม่กระชับ ไม่ได้ใจความ - ไม่มีความกระตือรือร้นในการอภิปรายแสดงความคิดเห็น - บุคลิกลักษณะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง - ไม่กล้าแสดงออกในทางบวก และไม่แสดงความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ - ไม่เป็นผู้ฟังที่ดี ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน

ชื่อนักศึกษา สาขาวิชา คณะ

คำชี้แจง ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้ 5 = ดีมาก 4 = ดี 3 = พอใช้ 2 = น้อย 1 = น้อยมาก

คุณลักษณะของผลงาน	ครั้งที่ วันที่					ครั้งที่ วันที่				
	ระดับเกณฑ์การประเมิน					ระดับเกณฑ์การประเมิน				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1.การจัดเก็บรวบรวมผลงาน										
2.การบูรณาการความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงาน										
3.แนวคิดและเนื้อหาของผลงาน										
4.การนำเสนองานที่ชัดเจนครบถ้วน										
5.ความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม										
รวม										

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การประเมินแฟ้มสะสมงาน

ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะของผลงาน
5 = ดีมาก	<p>ผลงานแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหาของงานที่ทำ และแสดงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องดีมาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -การจัดเก็บรวบรวมผลงานครบถ้วน ชัดเจนดีมาก -มีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างถูกต้อง ดีมาก -ผลงานแสดงแนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของความรู้ได้ครบถ้วน ชัดเจนดีมาก -การนำเสนองานครบถ้วน ตรงประเด็น ดีมาก -ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสวยงามดีมาก
4 = ดี	<p>ผลงานแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหาของงานที่ทำ และแสดงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องดี</p> <ul style="list-style-type: none"> -การจัดเก็บรวบรวมผลงานครบถ้วน ชัดเจนดี -มีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างถูกต้อง ดี -ผลงานแสดงแนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของความรู้ได้ครบถ้วน ชัดเจนดี -การนำเสนองานครบถ้วน ตรงประเด็น ดี -ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสวยงามดี
3 = พอใช้	<p>ผลงานแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหาของงานที่ทำ และแสดงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องพอสมควร</p> <ul style="list-style-type: none"> -การจัดเก็บรวบรวมผลงานครบถ้วน ชัดเจนพอสมควร -มีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างถูกต้อง พอสมควร -ผลงานแสดงแนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของความรู้ได้ครบถ้วน ชัดเจนพอสมควร -การนำเสนองานครบถ้วน ตรงประเด็น พอสมควร -ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสวยงามพอสมควร

ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะของผลงาน
2 = ควรปรับปรุง	<p>ผลงานแสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ มีความเข้าใจในเนื้อหา และแสดงความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องน้อยกว่าที่ควรจะเป็น</p> <ul style="list-style-type: none"> -การจัดเก็บรวบรวมผลงานครบถ้วน ชัดเจนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น -มีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างถูกต้อง น้อยกว่าที่ควรจะเป็น -ผลงานแสดงแนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของความรู้ได้ครบถ้วน ชัดเจนน้อยกว่าที่ควรจะเป็น -การนำเสนองานครบถ้วน ตรงประเด็น น้อยกว่าที่ควรจะเป็น -ผลงานมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดสวยงามน้อยกว่าที่ควรจะเป็น
1 = ต้องปรับปรุง	<p>ผลงานไม่แสดงให้เห็นถึงการเรียนรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของงานที่ทำ และความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> -การจัดเก็บรวบรวมผลงานไม่ครบและไม่ชัดเจน -ไม่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนในการสร้างสรรค์ผลงาน -ผลงานแสดงแนวคิดและเนื้อหา รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของความรู้ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง -การนำเสนองานไม่ครบ และไม่ตรงประเด็น -ผลงานไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่สวยงาม

แบบประเมินผลภาพรวมในการจัดการเรียนการสอนวิชา วิชาทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา
คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย “ ✓ ” ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	ปาน กลาง (3)	ไม่ เห็นด้วย (2)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)
เนื้อหา					
ชัดเจน เข้าใจง่าย					
ทันสมัย สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน					
ตรงกับความต้องการของผู้เรียน					
ประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน					
เรียงลำดับเหมาะสม					
กิจกรรมการเรียนการสอน					
ผู้เรียนมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น					
ผู้เรียนมีการฝึกการคิด วิเคราะห์					
กิจกรรมในชั้นเรียนเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ					
การมอบหมายงานส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้					
สื่อการสอน					
เหมาะสมกับเนื้อหา					
ทันสมัย สดงาม					
ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น					
ผู้เรียน					
สามารถพัฒนาตนเองจากการเรียนรู้					
เตรียมตัวก่อนเรียน					
นำความรู้ไปแนะนำผู้อื่นได้					
เข้าใจวิถีทางเพศมากขึ้น					
มีความพึงพอใจในการเรียนการสอน					
ผู้สอน					
มีความรู้					
อธิบายและยกตัวอย่างได้ชัดเจน เข้าใจง่าย					
ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้					
มีความเข้าใจผู้เรียน					
รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
รวม					
คะแนนเฉลี่ย					

แบบบันทึกการทำกิจกรรมให้ความรู้หรือคำปรึกษาแนะนำ
แก่เพื่อนนักศึกษาและบุคคลทั่วไป

ชื่อนักศึกษา สาขาวิชา คณะ

ครั้งที่ วันที่ เวลา สถานที่

ชื่อผู้ได้รับความรู้หรือคำแนะนำ. สถานภาพ

เรื่องที่ให้ความรู้หรือให้คำแนะนำ

กิจกรรมที่ทำ

ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลงชื่อ

ผู้ได้รับความรู้หรือคำแนะนำ.

แบบบันทึกการทำกิจกรรมให้คำแนะนำด้านเพศวิถี แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปของฉัน

ชื่อผู้ให้คำแนะนำ ชื่อผู้รับคำแนะนำ

วันที่ สถานที่

เรื่องที่ทำให้ความรู้หรือคำแนะนำ

ประเด็นเกี่ยวกับการให้คำแนะนำ

1. ความรู้ด้านเพศวิถีที่ใช้ในการทำกิจกรรม

.....

2. นักศึกษาคิดว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์อย่างไร

.....

3. ทักษะและความรู้สึกต่อการทำกิจกรรมของนักศึกษาในระยะก่อน ขณะ และหลังทำกิจกรรม

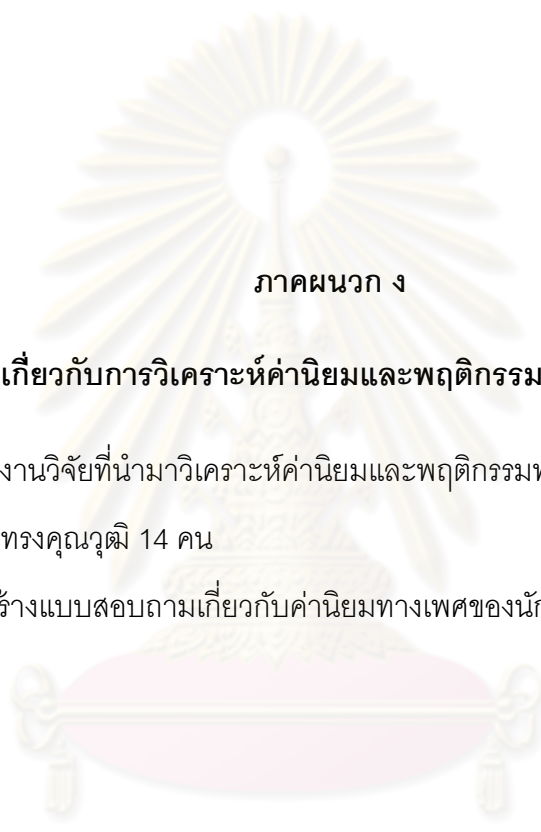
.....

4. จากประสบการณ์การทำกิจกรรมครั้งนี้ นักศึกษามีความคิดความตั้งใจต่อการทำกิจกรรมครั้งต่อไปอย่างไร

.....

5. จากประสบการณ์การทำกิจกรรมครั้งนี้ นักศึกษามีความคิดและความตั้งใจต่อการดำเนินชีวิตด้านเพศวิถีของตนเองอย่างไร

.....

ภาคผนวก ง

รายละเอียดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา

- รายการเอกสารและงานวิจัยที่นำมาวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน
- สรุปการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 14 คน
- แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการเอกสารที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำมาวิเคราะห์ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน

ลำดับที่	รายละเอียดเอกสาร
1	บทความ เรื่อง ปัญหาทางเพศกับเยาวชนไทย <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือพิมพ์แทบลอยด์ - http://www.jabchai.com/main/news_view.php?id=672
2	รายงานวิจัย เรื่อง สัมภาษณ์สถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน <ul style="list-style-type: none"> - เอแบคโพลล์ ศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2009 10:02:15 น. - http://www.ryt9.com/s/abcp/521532/
3	บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา โดย ผศ.เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี <ul style="list-style-type: none"> - ข่าวสด ฉบับที่ 5055 [หน้าที่ 32] ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2547
4	บทความ เรื่อง ดิวรักให้เต็มร้อย โดย นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ <ul style="list-style-type: none"> - นิตยสารกุลสตรี ฉบับปลายเดือนพฤษภาคม 2544 - http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html
5	รายงานวิจัย เรื่อง สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดย รศ . พญ . สุวรรณมา เรื่องกานจนเศรษฐี ผู้อำนวยการศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี <ul style="list-style-type: none"> - บรรยาย เมื่อวันอังคารที่ 19 ตุลาคม 2547 ณ ห้องประชุมอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาคารศูนย์การแพทย์สิริกิติ์
6	บทความ เรื่อง แคมฟรอก : เทคโนโลยีใหม่ในค่านิยมเดิม <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ เสาร์ที่ 5 มกราคม 2550 - http://saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=camfrog2
7	บทความ เรื่อง นักจิตวิทยาจีรัจุมเข้มโฆษณา ไวเทนนิ่งบันไดชั้น 1 สู้เซ็กซ์ <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือพิมพ์ มติชน ฉบับวันที่ 4 สิงหาคม 2550
8	รายงาน เรื่อง สรุปรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2549-2550 <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือพิมพ์ ข่าวสด
9	บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศและการปรับตัวทางเพศ <ul style="list-style-type: none"> - http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html
10	บทความ เรื่อง วิกฤตติเซ็กซ์วัยรุ่น สัญญาณร้าย...สาวไทยเสี่ยงมะเร็ง <ul style="list-style-type: none"> - http://www.dmh.go.th/sty_libnews/news/view.asp?id=6400

ลำดับที่	รายละเอียดเอกสาร
11	<p>ร่างผลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และคณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์</p> <p>- http://www.socialwarning-m-society.go.th/socwarn/knowledge/knowledge/Sexbehavior48.pdf</p>
12	<p>วิจัย เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นหญิง โดย : จิตติพร อิงคดาวงศ์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจน์ พลอินทร์ และคณะ</p> <p>- สงขลานครินทร์เวชสาร ปีที่ 25 ฉบับที่ 6 พ.ย.-ธ.ค. 2550</p>
13	<p>บทความ เรื่อง ปัญหา free sex ของวัยรุ่น โดย นลินี มกรเสน</p> <p>- http://www.kachon.com/article/detail.asp?id=628</p>
14	<p>รายงาน เรื่อง การทบทวนสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรม พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทางเพศ ของเด็กวัยรุ่น การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้การศึกษา. พ.ศ.2547 โดย สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข</p> <p>- http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id</p>
15	<p>บทความ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น</p> <p>- www.thaigoodview.com/library/contest2552/type1/health03/04/contents/hs28.html</p>
16	<p>วิจัย เรื่อง สถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย : พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น</p> <p>- http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=388</p>
17	<p>บทความ เรื่อง สถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย</p> <p>- http://gotoknow.org/blog/n12/164695</p>
18	<p>หนังสือ เพศสถานะและเพศวิถีในสังคมไทย ชุดรวมบทความ อันดับที่ 25 อมรา พงศาพิชญ์ (บรรณาธิการ)</p>
19	<p>หนังสือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ผู้แต่ง นิเทศ ดินณะกุล</p>
20	<p>บทความ เรื่อง วัยรุ่น โดย ธัญญา ใจดี</p> <p>- หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับ วันเสาร์ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2550</p>
21	<p>บทความ เรื่อง สธ.แจกฟรีถุงยาง 2 แสนชิ้นพื้นที่เสี่ยง หลังพบเช็กในหมู่วัยรุ่นพุ่งสูง โดย สำนักข่าวที-นิวส์ http://www.tnewsonline.net/overview.php?c=10&id=5105</p>

ลำดับที่	รายละเอียดเอกสาร
22	บทความ เรื่อง เช็กซีทีที่ปลอดภัย การสัมมนา เด็กไทยในมิติวัฒนธรรมแห่งเสรีภาพและการแสดงออกทางเพศ - http://sex.sanook.com/sex/safetysex/safety_06024.php
23	ประชุมเสวนา เรื่อง สังคมคิดอย่างไรกับการสอนเพศศึกษา วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2006 - http://www.matichon.co.th/matichon
24	แผนงานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมเด็กและเยาวชนไทย พ.ศ. 2549 ของกระทรวงศึกษาธิการ
25	หนังสือ เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอ ภาค1 และ ภาค2 ผู้แต่ง ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวิทนา อารีพรรค
26	รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2549-2550 สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
27	ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง วิถีชีวิตสังคมและวัฒนธรรม ในการสัมมนาเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม โดย นพ.สุริยเดว ทรีปาตี หัวหน้าคลินิกเพื่อนวัยรุ่น สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
28	บทความ เรื่อง ถึงเวลาที่เพศศึกษาต้องเข้มแข็ง - หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 16 กรกฎาคม 2549
29	วิจัย เรื่อง การสื่อสารภาพอัตลักษณ์และเรื่องราวชีวิตเพศที่สามผ่านสื่อภาพยนตร์กับความเป็นจริง ในสังคมไทย โดย ธัญญา จันทร์ตรง http://mng.uru.ac.th/program/comart/files/socialthai.pdf
30	บทความ เรื่อง สังคมเสื่อม วัยรุ่นจ้องเสียตัววันวาเลนไทน์ - หนังสือพิมพ์ ข่าวสด ฉบับวันศุกร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2105
31	บทความ เรื่อง เรื่องรักใคร่ของวัยรุ่น - หนังสือพิมพ์ เนชั่นสุดสัปดาห์ ปีที่ 12 ฉบับที่ 586 วันที่ 25-31 สิงหาคม 2546
32	บทความ เรื่อง บูรณาการเรื่องชั่วร้ายของกระทรวงวัยรุ่น โดย นพ.ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ http://www.prachathai.com
33	บรรยาย เรื่อง สุขภาพและอนามัยเจริญพันธุ์สำหรับวัยรุ่น : บทบาทของสถานพยาบาล โดย นพ.วีระพล จันทร์ดียิ่ง คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการประชุมแนว ทางการพัฒนาบริการสุขภาพและอนามัยเจริญพันธุ์สำหรับวัยรุ่น
34	วิจัย เรื่อง การศึกษาแนวโน้มของพฤติกรรมเสี่ยง การติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช.ปี2 ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดย อุบลรัตน์ ธนวิจิวงศ์ -วารสารการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและอนามัยสิ่งแวดล้อม ปีที่ 27 ฉบับที่ 3 ก.ค.-ก.ย. 2547
35	บรรยายเรื่อง มุมมองใหม่การป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในสถานศึกษา โดย ดร.จรรยาพร ธรณินทร์ ในการสัมมนาระดับชาติ เรื่อง โรคเอดส์ ครั้งที่1 จัดโดย คณะกรรมการ เอดส์แห่งชาติ วันที่ 5 กรกฎาคม 2550 เวลา 13.00-15.00 น.

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคูรััก	ความคิดเห็นเกี่ยวกับคูชีวิตในอุดมคติ
1. รศ.ดร.บวรโชค ผู้พัฒน์ หัวหน้าภาควิชา วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-นักศึกษาหญิงแสดงออกหรือเปิดเผยความรู้สึก ความพึงพอใจที่มีต่อผู้ชาย มากขึ้น เช่น ผู้หญิงจับผู้ชายก่อน -นักศึกษาเดินโอบกอดกันในที่สาธารณะอย่างไม่เกรงกลัวสายตาผู้อื่น -มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น	-ไม่รักรักรวมสองตัว เหมือนอย่างในสมัยก่อน -ทำอะไรขาดการยั้งคิดทำให้เกิด ปัญหาต่อสังคม เช่น การตั้งครรภีใน เวลาที่ไม่เหมาะสม -ไปเที่ยวกับคูรักรักรสองต่อสองต่อสอง	-อยากได้คนดี มีความรับผิดชอบ ตั้งใจเรียน -มีครอบครัวที่อบอุ่น ดูแลเอาใจใส่ดี
2. อ.สำหรับ แดงทองดี อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	-นักศึกษาหญิงไม่รักรักรวมสองตัวและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์ -นักศึกษาหญิงมีการแสดงออกทางเพศมากขึ้น เช่น แสดงท่าที่เชื้อเชิญหรือให้โอกาสผู้ชายได้เข้ามาใกล้ชิดงายขึ้น ตามจับหรือบอกรักผู้ชายก่อน แสดง ความรู้สึกพึงพอใจผู้ชายที่ตนเองชอบให้คนทั่วไปรับรู้ และมีการแสดงออกทางเพศกับคูรักรักรมากกว่าผู้ชาย -แต่งกายล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่าง หรือของสงวน มากขึ้น เช่น เสื้อเอวลอย เสื้อสายเดี่ยว เสื้อรัดรูป กางเกงขาสั้น กระโปรงสั้น กระโปรงเข้ารูป กระโปรงผ่าสูง -ผู้ชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง พูดจาไม่เรียบร้อย -มีคูรักรักรหลายคนในเวลาเดียวกัน -นักศึกษาหญิงแสดงพฤติกรรมรุนแรง เช่น การตบตีกันเพื่อแย่งผู้ชาย -อยู่หอพักกับคูรักรักร	-การแสดงความรักของคูรักรักร เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัวกันไม่ใช่สิ่งเสียหาย -การไปเที่ยวสองต่อสองกับคูรักรักรเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น -การไปเที่ยวในเวลากลางคืนหรือไปนอนค้าง กับคูรักรักรเป็นเรื่องปกติ	-ผู้ชายควรช่วยทำงานบ้าน และเลี้ยงดูบุตร -คูชีวิตที่มีฐานะดี จะสามารถดูแล อำนวยความสะดวกหรือจัดหาสิ่งของต่างๆที่ต้องการได้ -การใช้ชีวิตคูรักรักรร่วมกันไม่จำเป็นต้องแต่งงานหรือจดทะเบียนสมรส -การใช้ชีวิตคูรักรักรเป็นเรื่องของคนสองคนที่เข้าใจกันจึงไม่จำเป็นต้องให้ผู้อื่นเห็นชอบ -การใช้ชีวิตคูรักรักร ถ้าไปด้วยกันไม่ได้ ก็ควรจะเลิกกัน
3. อ.ดร.อุไรवास ปรีดีติติก รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต... คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับเพื่อนเพศชายเหมือนกับเพื่อนเพศหญิง เช่น มีการถูกเนื้อต้องตัวกัน การพูดคุยกับเพื่อนผู้ชายเหมือนกับเพื่อนผู้หญิง -นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายแต่งตัวสบายๆ ตามใจตนเอง เช่น	นักศึกษาจะแสดงความผูกพันกับคูรักรักรอย่างเต็มที่ในทุกเรื่อง	-ต้องการคนที่สมบูรณ์แบบ เป็นได้ทั้งเพื่อน ทั้งคูรักรักร สามารถดูแลตนเองได้ทุกเรื่อง ไว้วางใจได้ โดยเฉพาะผู้หญิงจะต้องการผู้ชายที่สามารถปกป้องดูแล

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเกี่ยวกับคูรััก	ความคิดเกี่ยวกับคูชีวิตในอนาคต
<p>3. อ.ดร.อุไรवास ปรีดีติลก รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ต่อ)</p>	<p>กางเกงขาสั้น เสื้อผ้ารัดรูป -เพศที่ 3 แสดงออกมากขึ้น ทั้งการแต่งตัว การพูดจา -นักศึกษาเปิดเผยเรื่องความรักมากขึ้น เมื่อรักใคร่ชอบใครจะเปิดเผยความรู้สึก ให้บุคคลอื่นรับรู้ มีคนรักหลายคนในเวลาเดียวกัน -พูดคุยเรื่องเพศ เรื่องคูรัักอย่างเสรีกับเพื่อนทั้งเพศหญิงและเพศชาย -นักศึกษาไม่ให้เกียรติกัน ไม่เข้าใจการให้เกียรติซึ่งกันและกัน จึงทำให้มีการ วางตัวไม่เหมาะสม</p>	<p>-เปิดเผย แสดงออกแสดงความรู้สึก มากขึ้นถึงความรักความผูกพันที่ ใกล้ชิด ลึกซึ้ง เช่น กอดคอ โอบไหล่ โอบกอด หอมแก้ม ในที่สาธารณะ -แสดงความหึงหวงกันมากขึ้นในที่ สาธารณะ -มีคูรัักหลายคน</p>	<p>ผู้หญิงได้ นักศึกษาชายต้องการคูชีวิตที่ดูแล ความสบายได้ -นักศึกษาปัจจุบันจะคิดว่า ถ้าคบกันแล้วรู้สึกไป ด้วยกันได้ รู้สึกถูกใจก็สามารถเป็นคูรััก อยู่ด้วยกัน แต่ถ้าไม่ถูกใจก็ควรจะเลิกกัน -ผู้หญิงให้ความสำคัญกับฐานะการเงินของผู้ชาย มากกว่าหน้าตา -การใช้ชีวิตคู่ในปัจจุบันฐานะการเงินเป็นสิ่ง สำคัญ</p>
<p>4. อ.ดร.มาลินี อยู่โพธิ์ หัวหน้ากองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระ จอมเกล้าพระนครเหนือ</p>	<p>-นักศึกษาแสดงออกทางเพศมากขึ้น เช่น -นักศึกษาหญิงเมื่อชอบหรือพึงพอใจนักศึกษาชาย จะกล้าเข้ามาพูดคุย เข้า มาจีบกับนักศึกษาชายก่อน ถึงแม้จะเรียนต่างสถาบันกัน -นักศึกษาแต่งกายเปิดเผยมากขึ้น ตามกระแส แฟชั่นเน้นโชว์สัดส่วนความเป็นผู้หญิง ผู้ชาย เช่น แต่งตัวตามกระแสแฟชั่น เท รนเกาหลี ย้อมผม ทำสีผม ตาปลอม ใส่คอนแทกเลนส์แบบบิกอาย นักศึกษา ชายเจาะหูหรือระเบิดหู นักศึกษาหญิงใส่ขนตาปลอม -นักศึกษานิยมใส่เครื่องแบบนักศึกษาที่ผิดระเบียบ ดัดแปลงชุดนักศึกษาตาม กระแสแฟชั่น เช่น กระโปรงสั้นเข้ารูป เสื้อรัดรูปตัดเย็บด้วยผ้าที่เนื้อบาง กางเกงเอวต่ำ ขาสีบ -มีการจับมือถือแขน โอบบ่า โอบไหล่ ระวัง</p>	<p>-นักศึกษาคิดว่าการมีคูรัักในวัยเรียน เป็นเรื่องปกติ ธรรมดา เมื่อเข้า มหาวิทยาลัยก็จะเริ่มมองหาคูรััก หรือแฟน -แสดงความรักรักกับคูรัักอย่างเปิดเผย เช่น เดินจับมือ เดินโอบไหล่ จับผม ลูบผมแสดงความเป็นเจ้าของให้คน อื่นรู้ -ความคิดเกี่ยวกับคูรััก เป็นแบบ วัฒนธรรมตะวันตกผู้หญิงไม่ได้คิด ว่าตนเองเสียเปรียบผู้ชายแต่มองว่า อยู่หอพักด้วยกันหรืออยู่ด้วยกันก่อน แต่งงานโดยเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและ กัน</p>	<p>-นักศึกษาหญิงและน.ศ.ชายจะต้องการหรือเลือก คนที่แสดงบทบาทของตนเองในครอบครัวได้ ถูกต้อง มีความรับผิดชอบ เป็นคนมีอารมณ์ขัน สนุก -นักศึกษายกยอคูชีวิตที่มีความสุข -น.ศ.จะให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา แต่งตัว ตามสมัยนิยมมากกว่านิสัย -การใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน นักศึกษาคิดว่าถ้ามีความพึง พอใจก็ใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน แต่ถ้าไม่พอใจก็ควรจะเลิก เพราะผู้หญิงสามารถเลี้ยงตนเองได้ ไม่ จำเป็นต้องอดทนหรือพึ่งพาคูสมรสหรือคูชีวิต -คูชีวิตที่มีฐานะดี จะทำให้ครอบครัวมีความสุข เพราะสามารถจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้ตามต้องการ</p>

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเกี่ยวกับคูรััก	ความคิดเกี่ยวกับคูชีวิตในอุดมคติ
<p>4. อ.ดร.มาลินี อยุธยา หัวหน้ากองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (ต่อ)</p>	<p>นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมากขึ้น -พูดคุยเรื่องทางเพศกับเพื่อนมากขึ้น -นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงนัดเที่ยวกันสองต่อสองและบางครั้งเกินเลยไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ -นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีแฟนหลายคนในเวลาเดียวกัน -นักศึกษาหญิงชายบางคู่อยู่หอพักร่วมโดยคิดว่าช่วยกันออกค่าใช้จ่าย จะพบมากในนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัดอยู่ห่างไกล ผู้ปกครอง -คู่อลลามกอนาจาร เช่น วี ซี ดี ภาพยนตร์ หนังสือโป๊</p>	<p>-นักศึกษา.จะมีพฤติกรรมเลียนแบบกัน ทำตามกัน -นักศึกษาบางคนจะมองด้านฐานะของผู้ชายให้ความสำคัญมากกว่าเรื่อง ความรัก -นักศึกษาที่มีผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิดจะมีค่านิยมต่างจากนักศึกษาที่ห่างไกล ผู้ปกครองหรือผู้ปกครองๆไม่ดูแลอย่างใกล้ชิด โดยนักศึกษาหญิงกลุ่มนี้จะรักนวลสงวนตัว</p>	
<p>5. อ.ชญาดา แจ่มใส หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา</p>	<p>-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น เช่น นักศึกษาหญิงกล้าพูดคุยจีบผู้ชายก่อน -นักศึกษาหญิงแต่งหน้า ทำผม แต่งตัวมากขึ้น ใส่เสื้อผ้ารัดรูป กระโปรงสั้น ไชวส์รีไรหรือรูปร่าง -เพศที่ 3 มีการแสดงออกมากขึ้น แต่งหน้าแต่งตัวเป็นผู้หญิงชัดเจน -การแสดงความรักกับคูรัักตามความรู้สึก ความพึงพอใจของตนเองในที่สาธารณะโดยไม่สนใจผู้อื่น -มีคูรัักหลายคน ชายบริการทางเพศเพราะคิดว่าหาเงินง่าย</p>	<p>-ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรัักก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องผิดปกติ -มีคูรัักหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องปกติ -นักศึกษาหญิงบางคนมีความคิดว่าไม่ควร มีคูรัักจนกว่าจะเรียนจบ และควรมีการวางตัวที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย</p>	<p>-อยากมีคูชีวิตที่สมบูรณ์แบบทั้งการศึกษา หน้าที่การงาน ฐานะการเงินและมีความรับผิดชอบต่อกัน -การแต่งงาน ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันต้องมีความเข้าใจกัน มีนิสัยเหมือนกันและเป็นเรื่องระหว่างคนสองคนที่ตกลงใช้ชีวิตร่วมกัน ผู้ใหญ่ควรจะช่วยเลือกโดยอิสระด้วยตนเอง</p>
<p>6. รศ.ดร.เชาวลิต ลิ้มมณีวิจิตร รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี</p>	<p>-นักศึกษากล้าแสดงออกมากขึ้นในการมีรสนิยมทางเพศตามที่ตนต้องการ มีเวทีให้สามารถแสดงออกได้มากผ่านกิจกรรมในเชิงศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ในกรณีที่เป็นชายหญิงตามปกติก็พบในลักษณะเดียวกัน คือกล้าแสดงออกมากขึ้น พูดคุยเรื่องความรัก</p>	<p>เนื่องจากนักศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จึงพบว่าโดยมากการพบกันระหว่างชายหญิง จึงอยู่ในรูปแบบของเพื่อน-เชื่อว่าคูชีวิตในอุดมคติที่นักศึกษาพูดถึงมักเป็นผู้ที่มีรสนิยม มี</p>	<p>-เชื่อว่าคูชีวิตในอุดมคติที่นักศึกษาพูดถึงมักเป็นผู้ที่มีรสนิยม มีความชอบสไตล์ชีวิตที่สอดคล้องกัน</p>

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเกี่ยวกับคูรััก	ความคิดเกี่ยวกับคูชีวิตในอนาคต
	<p>เรื่องเพศทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย</p> <p>-คู่อื่นๆที่กระตุ้นอารมณ์และความรู้สึกทางเพศ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ รูปภาพ</p> <p>-นักศึกษาอยู่หอพักและใช้ชีวิตร่วมกับคูรัักแบบสามีภรรยา</p>	<p>ความชอบสไตลชีวิตที่สอดคล้องกัน</p> <p>มากกว่าที่คิดเลยไปถึงการแต่งงานเป็นคูชีวิตจริงๆ เพื่อนมีบทบาทในการยอมรับ และไม่ยอมรับคูรัักไปมาก และพบว่า นักศึกษาล้าที่จะเปิดเผยตัวเองมากขึ้นว่าใครเป็นคูรัักของใคร</p>	<p>-มีความพร้อมในทางการเงิน ไม่ทำให้ตนลำบาก</p>
<p>7. อ.โสภิต ภาโนมัย รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม</p>	<p>-นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมตามกระแสแฟชั่น กล้าแต่งตัวตามแฟชั่น โดยไม่ตระหนักถึงวัฒนธรรมไทย ถึงความเป็นกุลสตรีไทย ไม่รักนวลสงวนตัว</p> <p>-นักศึกษาหญิงขาดจิตสำนึกถึงความกระดากอาย ต้องการความโดดเด่น ต้องการให้คนสนใจ</p> <p>-มีค่านิยมใช้ชีวิตแบบหรูหรา สบาย บริโภควัตถุนิยมเป็นหลัก ขาดอุดมคติชีวิต คิดนอกกรอบในสิ่งที่ไม่เหมาะสม ขาดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้ความสำคัญกับวัตถุเป็นหลัก</p>	<p>-การแสดงออกเกี่ยวกับความรักกับคูรัักอย่างเปิดเผยตามกระแสนิยม</p> <p>-กล้าแสดงความรักได้ทุกโอกาส เช่น กอดรัด เดินจู๋มมือ</p> <p>-การเข้าหอพักอยู่กับคูรัักเป็นเรื่องปกติที่ใครๆก็ทำกัน ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร</p>	<p>-ชอบทดลองอยู่ด้วยกันในขณะที่เรียน</p> <p>-การเลิกกันเป็นเรื่องปกติ</p> <p>-ชอบทดลองอยู่ด้วยกันในขณะที่เรียน</p> <p>-การเลิกกันเป็นเรื่องปกติ</p>
<p>8. อ.ดร.เปรมวดี คุฤเดช ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา</p>	<p>-แต่งกายตามกระแสแฟชั่น ไซ้รูปร่างโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม เช่น กางเกงขาสั้น เสื้อรัดรูป กระโปรงสั้น กระโปรงผ่าสูง</p> <p>-มีการถกเถียงต้องต่อระหว่างชายหญิงมากขึ้น</p> <p>นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัว</p> <p>-พูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย</p> <p>-นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา ความสวยงาม</p> <p>-นักศึกษามีการแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ</p>	<p>-คูรัักสามารถไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสองได้ทั้งเวลากลางวัน และกลางคืน</p> <p>-การมีเพศสัมพันธ์ของคูรัักในวัยเรียนเป็นสิทธิส่วนบุคคลและเป็นเรื่องปกติ-</p> <p>-การถกเถียงต้องตัวของคูรัักหรือการแสดงความรักเป็นเรื่องปกติของนักศึกษาสามารถพบเห็นได้ทั่วไป ทั้งในสถาบันการศึกษา ศูนย์กลางค้า โรงภาพยนตร์</p> <p>-การมีคูรัักพร้อมกันหลายคนแสดงว่าตนเองมีความสามารถ มีเสน่ห์</p>	<p>- นักศึกษาให้ความสำคัญกับสถานะภาพทางสังคมฐานะ หน้าที่การงานที่จะอำนวยความสะดวก ความสะดวก สบายต่างๆ</p> <p>-มีนิสัยคล้ายคลึงกัน เข้ากันได้ มีความเข้าใจกัน</p> <p>-ไม่จำเป็นต้องผูกมัดด้วยการจดทะเบียนสมรสและการแต่งงาน ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของตนเองเป็นใหญ่มากกว่าความคิดเห็นของพ่อแม่และครอบครัว</p> <p>-รูปร่างหน้าตาดี ทันสมัย</p>

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเกี่ยวกับคู่อรัก	ความคิดเกี่ยวกับคู่อชีวิตในอุดมคติ
	<p>เลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากสื่อต่างๆ เช่น การโอบกอด โอบเอว โอบบ่า หอมแก้ม การนั่งชบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ของฟุ่มเฟือย ของจากต่างประเทศที่มีราคาแพง ตามกระแสแฟชั่น เช่น เสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ - มีนัดเที่ยวกันสองต่อสองกับคู่อรัก - นักศึกษาทั้งหญิงและชายไม่ค่อยให้เกียรติกัน - มีคู่อรักหลายคน และคบกันไม่นาน - มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักกันตามสถานที่ต่างๆ - เข้าหอพักอยู่กับคู่อรักโดยไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องเสียหาย 		
<p>9. รศ.ดร.พวงทิพย์ ชัยพิบาลสุษดี อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาล เซนต์หลุยส์</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งตัวตามแฟชั่น ให้ดูทันสมัย ที่พบมากในปัจจุบัน คือ น.ศ.หญิงนิยมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อเชิ้ตรูป ละ ใส่เสื้อยกทรงสีดำกับชุดนักศึกษาที่เข้ารูป - น.ศ.หญิงแต่งหน้า ปลดผมผสวย - น.ศ.ชาย นิยมใส่กางเกงทรงเข้ารูป (ทรงเดฟ) เพื่อให้ดูทันสมัย - ใช้ของใช้ฟุ่มเฟือย ตามกระแสแฟชั่น ของทันสมัยราคาแพง เช่น โทรศัพท์มือถือ กระเป๋า รองเท้า - มีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก - หาโอกาสอยู่ตามลำพังหรืออยู่ใกล้ชิดกับคู่อรักสองต่อสอง หรือไปเที่ยวตามลำพังกับคู่อรัก - โทกผู้ปกครองโดยอ้างกับผู้ปกครอง เรื่องการทำกิจกรรมเพื่อจะได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับคู่อรัก - นักศึกษาหญิงกริยามารยาทไม่เรียบร้อย ไม่นุ่มนวล 	<p>นักศึกษาปี 1 และปี 2 มีความรักแบบรักแรกพบ มีความพึงพอใจรูปร่างหน้าตา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษา ปี 3 และปี 4 ให้ <p>ความสำคัญกับความเหมาะสมของการศึกษา ฐานะหรือเศรษฐกิจความสะดวก สบายต่างๆ และ สถานะทางสังคมมากกว่ารูปร่างหน้าตา แต่เพื่อนพ่อแม่ยังคงมีอิทธิพลต่อการเลือกคนรักของนักศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีคู่อรักแล้วก็สามารถมีคนที่ถูกใจได้อีก 	<p>- มีอาชีพ หน้าที่การงานอยู่ในระดับเดียวกัน สติปัญญาใกล้เคียงกัน ไม่ใช่เรื่องความรักอย่างเดียว</p> <ul style="list-style-type: none"> - คู่อชีวิตต้องสุภาพทั้งกริยา ท่าทาง และการแต่งตัว <p>เพื่อให้พ่อแม่ยอมรับ เวลานั้นศึกษาพาไปแนะนำให้พ่อแม่รู้จัก</p>

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเกี่ยวกับคูรััก	ความคิดเกี่ยวกับคูชีวิตในอนาคต
10. อ.ดร.อทิติยา พรชัยเกตุ อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	<ul style="list-style-type: none"> -มีการแสดงออกทางเพศมากขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาหญิง มีอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเอง -แต่งกายทันสมัย ทั้งนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย โดยเฉพาะนักศึกษาหญิงจะแต่งกายเน้นสัดส่วนรูปร่าง -มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างหญิง ชาย มากขึ้น ทั้งในฐานะเพื่อนและคูรััก -มีการแสดงความรักของคูรััก ในที่สาธารณะต่างๆ -ความหลากหลายทางเพศพบได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน -เพศที่ 3 แสดงตัวตนมากขึ้น เปิดเผยตนเองมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> -การมีคูรัักในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ -การแสดงความรักของคูรัักเป็นเรื่องปกติ -การแสดงความรักของคูรััก หญิงชาย หญิงหญิง และชายชายพบเห็นได้ทั่วไป -นัดไปเที่ยวกับคูรัักตามลำพัง 	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาต้องการคูชีวิตที่สมบูรณ์แบบ ทั้งการศึกษาหน้าที่การงาน สถานะภาพทางสังคมที่ดี -ต้องการคูชีวิตที่มีความเข้าใจ สามารถดูแลช่วยเหลือได้ -มีรูปร่าง หน้าตาดี ทันสมัย
11. พ.ญ.ณัฐฐิณี ชินะจิตพันธ์ุ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น ราชชนรินทร์	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายเปิดเผยมากขึ้น แสดงออกทางภาษากายมากขึ้น -ใช้เวลาอยู่กับคนรักมากขึ้น ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน มีการสื่อสารถึงกันมากขึ้น -การแต่งกายเปิดเผยรูปร่างหน้าตามากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาจะมีความจริงจังกับความรักมากกว่าในระดับมัธยม -ในกลุ่มนักศึกษาจะมีโอกาสจะมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น -นักศึกษาจะเวลาอยู่ด้วยกันและมีเพศสัมพันธ์กับคูรััก โดยนักศึกษปัจจุบันมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคูรัักในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติ 	<ul style="list-style-type: none"> -ตั้งใจที่จะมีคูชีวิตที่ดี ต้องการคนดี คนที่สามารถดูแลตนเองได้ -ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาพิจารณาในเรื่องคูชีวิต ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาได้รับประสบการณ์ ถ่ายทอดจากพ่อแม่ ครอบครัว - เพื่อน - ความผูกพันซึ่งกันและกัน - สถานะ
12. น.ส.สุวัฒนา ศรีพันธ์ุผล นักจิตวิทยาคลินิก สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น ราชชนรินทร์	<ul style="list-style-type: none"> -มีเสรีภาพในการแสดงออกทางเพศมากขึ้น เปิดเผยมากขึ้น กล้าแสดงออกมากขึ้น เช่น การหยอกล้อ การสัมผัส ถูกเนื้อต้องตัวกัน การเดินจูมมือ การโอบไหล่ในที่สาธารณะ -สื่อต่างๆ รวมทั้งดารา นักร้องมีอิทธิพลต่อการแต่งตัว 	<ul style="list-style-type: none"> -การไม่มีคูรัักเป็นเรื่องหน้าอาย -แสดงให้เห็นทั่วไปว่าเป็นแฟนกัน มีการแสดงออกที่ชัดเจน -การไปไหนมาไหน หรือไปเที่ยวกับคูรัักตามลำพังเป็นเรื่องปกติ 	<ul style="list-style-type: none"> -นักศึกษาไม่ได้คิดไกลถึงการมีครอบครัว ไม่ได้มองถึงอนาคต -นักศึกษปัจจุบันไม่ได้ให้ความจริงจังในการคบเป็นแฟนกัน

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมของนักศึกษาในปัจจุบัน (ตือ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	การแสดงออกทางเพศ	ความคิดเกี่ยวกับคูรััก	ความคิดเกี่ยวกับคูชีวิตในอนาคต
	<p>-บริโภคนสื่อทางเพศ เช่น หนังสือ รูปภาพ คลิปวีดีโอ</p> <p>-ผู้หญิง ผู้ชายมีการแสดงออกต่อกันอย่างเท่าเทียมกัน</p> <p>-นักศึกษาหญิงจะมีการแต่งตัวตามแฟชั่นมากกว่านักศึกษาชาย โดยเน้นรูปร่าง ลักษณะทางเพศ-การแต่งตัวของนักศึกษาอาจจะขึ้นกับคณะที่เรียน กลุ่มเพื่อน และสังคมที่แวดล้อมตนเอง</p>	<p>-สามารถมีแฟนได้หลายคน เป็นการบริหารเสน่ห์ของตนเอง</p> <p>-การที่นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ด้วยในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติของแต่ละคนการไปไหนมาไหน หรือไปเกี่ยวกับคูรัักตามลำพังเป็นเรื่องปกติ</p> <p>-สามารถมีแฟนได้หลายคน เป็นการบริหารเสน่ห์ของตนเอง</p>	
<p>13. คุณนัฐยา บุญภักดี ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาพทางเพศ มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง</p>	<p>-นักศึกษาแต่งตัวมากขึ้น แต่งตัวตามแฟชั่นทั้งผู้หญิงและผู้ชาย</p> <p>-นักศึกษากล้าพูด กล้าแสดงออกเรื่องความรักมากขึ้น</p> <p>-เพศที่ 3 มีการแสดงออกมากขึ้นเพื่อเรียกร้องให้ผู้ชายสนใจ</p>	<p>-การแสดงความรัก ความพึงพอใจของคูรัักมีการแสดงออกมากขึ้นในที่ต่างๆ เช่น ตามศูนย์การค้า ในสถาบันการศึกษา</p> <p>-การมีคูรัักในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ</p>	<p>-นักศึกษาต้องการคนที่มีนิสัยเข้ากันได้ มีความชอบเหมือนกัน</p> <p>-ต้องการคนที่มีความรักผิดชอบ</p> <p>-มีสถานะภาพทางสังคมใกล้เคียงกัน</p>
<p>14. นพ.สุริยเดว ทรีปาตรี ผู้อำนวยการ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ประธานคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในคณะกรรมการแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนของคณะกรรมการเด็กและเยาวชนแห่งชาติ</p>	<p>-การแต่งกายของนักศึกษาโดยเฉพาะเพศหญิง ซึ่งการแต่งกายจะมากขึ้นเห็นชัดกับความเข้มงวดของสถาบันการศึกษาที่น.ศ.ศึกษาในแต่ละแห่ง</p> <p>- ถ้ามีอิสระในการแต่งตัวมากขึ้นจะเห็นความหลากหลายของการแต่งกาย กระโปรงสั้นมาก เสื้อนักเรียนรัดรูปรัดตัว</p> <p>- นักศึกษาชายจะพบว่าการเปลี่ยนแปลงมากในผู้ชายที่มีลักษณะกริยาท่าทางเป็นผู้หญิง(เพศที่ 3 หรือเพศทางเลือก)</p> <p>-บุคลิกภาพของเพศที่ 3 จะแสดงออกชัดมากขึ้นเมื่อเทียบกับสมัยก่อน และมีการแต่งกายล่อแหลมมากขึ้น</p>	<p>ความคิดและการแสดงออกเกี่ยวกับคูรัักของนักศึกษาขึ้นกับคณะและสาขาที่นักศึกษาเรียน เช่น สาขาที่เรียนหนักและมีความเคร่งเครียดมาก เช่น สายทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์การแพทย์จะไม่ค่อยพบปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน</p> <p>-นักศึกษามีจำนวนมากกว่าครึ่งมีประสบการณ์การมีคูรัักมาแล้ว แต่การที่นักศึกษาแต่ละคนจะเกินเลยถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กันนั้นขึ้นกับ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง</p>	<p>-มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยเน้นไปทางทุนนิยมหรือบริโภคนิยมมากขึ้น ดังนั้นเงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเลือกคูชีวิต</p> <p>-นักศึกษาปัจจุบันนิยมอยู่ด้วยกันเฉยๆ ไม่จดทะเบียนสมรส ไม่แต่งงาน</p>

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปัญหาทางเพศ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ปัจจัยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
1. รศ.ดร.บวรโชค ผู้พัฒนา หัวหน้าภาค คณะวิศวกรรม อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	- โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ - ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร - ไม่มีอนาคต ต้องยุติการศึกษาเล่าเรียน	ใช้ความรู้สึกของตนเองมากกว่าเหตุผลและความถูกต้องต่อคู่รัก -สามารถเปลี่ยนคู่รักหรือคู่นอนโดยไม่สนใจว่าจะเกิดว่าจะเกิดปัญหาตามมา เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	-สื่อโฆษณาต่างๆ -ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น อินเทอร์เน็ต -สื่อลามก อนาจาร เช่น หนังสือโป๊และนักศึกษาเข้าถึงสื่ออนาจารได้ง่าย -ไม่มีความรู้ทางเพศศึกษา
2. อ.สำหรี แดงทองดี อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลและ สุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	-นักศึกษาแต่งกายไม่เหมาะสม เสื้อผ้ารัดรูป กระโปรงเข้ารูปและสั้นหรือผ่าสูง -ตั้งครรภ์ในวัยเรียน -ขายบริการทางเพศ -บริโภคสื่อทางเพศ	-แต่งตัวเข้ารูป โชว์รูปร่าง เน้นสัดส่วน -เที่ยวในสถานที่ไม่เหมาะสม -อยู่สองต่อสองในที่ลับตาคนกับคู่รัก -ทำตามกลุ่ม ตามเพื่อน -อยู่กับคู่รักสองต่อสองในที่ลับตาคน	-ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง -สื่อที่ไม่เหมาะสม ลามกอนาจารมีมาก และเข้าถึงง่าย -สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม เช่น อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม
3. อ.ดร.อุไรवास ปรีดีดิลก รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต..... คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	-นักศึกษาวางตัวไม่เหมาะสม -อยู่กับคู่รัก -มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน -ตั้งครรภ์ในวัยเรียน -เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	-เลียนแบบสื่อทางเพศ -แต่งกายตามแฟชั่น เสื้อผ้ารัดสรีระ -นักศึกษาชาย หญิงเล่นถึงเนื้อถึงตัว -ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	-สภาพแวดล้อมรอบๆตัวนักศึกษาไม่เหมาะสม เช่น อยู่ในสถานบันเทิง เจริญรมย์ต่างๆ หรือมีแหล่งอบายมุข มีร้านขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ รอบๆสถาบันการศึกษา
4. อ.ดร.มาลินี อยู่โพธิ์ หัวหน้ากองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	-อยู่ร่วมกับคู่รักหรือพักหอพักกับคู่รัก -มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน -ขาดการไตร่ตรองควบคุมตนเอง -ตั้งครรภ์ในวัยเรียน -โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	-แต่งกายล่อแหลม -หาโอกาสอยู่กับคู่รักสองต่อสอง -ไปเที่ยวกับคู่รักในเวลากลางคืนและในสถานที่ไม่เหมาะสม -ดูสื่อลามกอนาจาร -กล้าออกทางเพศ -มีการถุกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหญิงชายระหว่างคู่รัก	-ครอบครัวขาดความอบอุ่น ครอบครัวแตกแยก -สื่อลามกอนาจาร เข้าถึง web ลามกได้ง่ายและสะดวก สื่อไม่สร้างสรรค์มากมาย -เลียนแบบสื่อหรือเลียนแบบบุคคล ดารา นักแสดง นักร้องที่ตนเองชื่นชอบ - ทำตามเพื่อน เพื่อนชักจูง-สิ่งแวดล้อม สถานที่เอื้ออำนวย -เศรษฐกิจไม่ดีทำให้นักศึกษาดิ้นรนไปอยู่เป็นคู่ๆเพื่อช่วยกันออกค่าใช้จ่าย

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปัญหาทางเพศ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ปัจจัยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
5. อ.ชญาดา แจ่มใส หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -ตั้งครรรค์ก่อนวัยอันควร -มีคูรักรและคู่นอนหลายคน	-เปลี่ยนคู่นอนบ่อย -ใช้ชีวิตคูในวัยเรียน -เที่ยวกลางคืน -ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ -มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง -การใช้สารเสพติด -สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม	-สื่อต่างไม่เหมาะสม เช่น ละครทีวี ภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ต สิ่งพิมพ์ต่างๆและนักศึกษาเข้าถึงได้ง่าย -ค่านิยมการมีแฟนหลายๆคนในเวลาเดียวกัน -นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกัน -เที่ยวกลางคืน ในสถานเริงรมณ์ต่างๆ -มีสถานบันเทิงเริงรมย์ ร้านขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์รอบๆ สถาบันการศึกษาหรือ ที่พัก หอพักของนักศึกษา
6. รศ.ดร.เขาวลิต ลิ้มมณีวิจิตร รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี	-มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร -การมี Unprotected sex	นักศึกษาที่อยู่ในระดับอุดมศึกษาใน มหาวิทยาลัยของรัฐ อาจมีพฤติกรรมเสี่ยง น้อยกว่า อย่างไรก็ตามเหตุผลหลักยังน่าจะ เป็นตัวบุคคลมากกว่า พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจ พบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือ การมี Unprotected sex เป็นต้น	-การที่สังคมเปิดกว้างมากขึ้น มีการให้โอกาสมากขึ้นแม้อาจได้ เคยทำผิดพลาดไป และการขาดการปลูกฝังเรื่องดังกล่าวจากที่อยู่ ใกล้ผู้ปกครอง -มีเสรีภาพที่มาก ทำให้ไม่สามารถดูแลตนเองได้หากไม่มี ภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ดีพอ
7. อ.โสภิต ภาโนมัย รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม	-จับคู่กันอยู่กับคูรักรในหอพัก -หาเงินในทางที่ผิดชนบธรรมเนียมประเพณีไทย -ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย -วัตถุนิยม -เสียตัวง่ายเพราะไม่มีประเพณีเป็นกำแพงกัน -ขายบริการทางเพศ เนื่องจากเคยเสียตัวกับ คูรักรมาก่อนแล้ว	-อยากได้สิ่งของที่มีราคาแพง ตามกระแสวัตถุ นิยม -ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย - ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ -แพชั่นนิยม	-ไม่มีอุดมการณ์ -ขาดศีลธรรม จารีตประเพณี -ครอบครัวมีปัญหา ขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมดูแลอย่าง ใกล้ชิด -สื่อต่างๆนำเสนอรูปภาพ เนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ลามกอนาจาร หนังสือ TV website internet

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปัญหาทางเพศ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ปัจจัยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
8. อ.ดร.เปรมวดี คฤหเดช ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	-แต่งกายไม่เหมาะสม -มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน -นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัว	-แต่งตัว ทำผม แต่งหน้าตามกระแสแฟชั่น เลียนแบบคารา นักร้องที่นักศึกษาชื่นชอบ -นักศึกษาหญิงกล้าแสดงออกทางเพศมาก -นักศึกษาหญิงกล้าเปิดเผยความรู้สึก ความ ต้องการ ความพึงพอใจของตนเอง -นักศึกษาหญิงไม่ถือตัว ไม่รักนวลสงวนตัว -ไปเที่ยวกลางคืนกับคูรัก -ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ -บริโภคสื่อทางเพศ	-สื่อช่วยความรู้สึก อารมณ์ทางเพศมีมาก หาเอง นักศึกษาเข้าถึงสื่อ เหล่านี้ได้ง่ายและสะดวก -นักศึกษาให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา -นักศึกษาชาย-หญิง ไปเที่ยวกลางคืนในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม -ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง
9. รศ.ดร.พวงทิพย์ ชัยพิบาลสุชาติ อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลเซนต์ หลุยส์	-มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน -ตั้งครอว์ในวัยเรียน	-แต่งกายไม่เหมาะสม ล่อแหลม -บริโภคสื่อลามกอนาจาร -เสพของมีนเมา สิ่งเสพติด -เที่ยวกลางคืน -นักศึกษาหญิงไม่ระวังตัว ไม่ถือตัว	-สิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย ไม่ปลอดภัย มีที่ลับตาคน -สื่อต่างๆช่วย -ครอบครัว อาจารย์ ไม่เข้าใจนักศึกษา ไม่มีความเมตตา ไม่เป็นที่ ปรึกษาให้กับนักศึกษา -ขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง
10. อ.ดร.อติตยา พรชัยเกตุ อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	-แต่งตัวไม่เหมาะสม ล่อแหลม เปิดเผย ร่างกาย -มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน -อยู่กับคูรัก -ปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม กับเพศและวัย	-แต่งกายตามแฟชั่น วัตถุนิยม -อยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย สิ่งแวดล้อมที่ไม่ เหมาะสม	-ผู้ใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในพัฒนาการด้านต่างๆของวัยรุ่น -ครอบครัวขาดความเข้าใจ ขาดการดูแลอย่างใกล้ชิด -ขาดความรู้ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง -รับวัฒนธรรมตะวันตกมาโดยขาดการไตร่ตรอง คัดสรรวิธีให้ เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปัญหาทางเพศ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ปัจจัยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
11. พ.ญ.ณัฐฐิณี ชินะจิตพันธ์ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์	-ความอดทนในการแก้ปัญหาทางเพศของ นักศึกษาลดลง หรือบางครั้งนักศึกษอดทนกับสิ่ง ที่น่าจะอดทน ไม่เป็นประโยชน์กับตนเอง นักศึกษาคควรใช้เวลาอดทนในการศึกษาเรียนรู้คู่ ของตน -มีคูรักรหลายๆคนในเวลาเดียวกัน	-แต่งกายไม่เหมาะสม เปิดเผยสรีระ เสื้อผ่ารูปเน้นสัดส่วน -การคบเพื่อนไม่เหมาะสม เพื่อนชักนำไป ในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง -ความเหงาของนักศึกษาเอง ต้องการหาสิ่ง ทดแทน -ครอบครัวมีปัญหา -วัตถุนิยม	-สื่อ เทคโนโลยีต่างๆ -การหักห้ามซึ่งใจของนักศึกษาเอง -ไม่กล้าปรึกษาในสิ่งที่ควรปรึกษาหรือปัญหา เพราะรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี ไม่ถูกต้อง
12. น.ส.สุวัฒนา ศรีพันธ์ผล นักจิตวิทยาคลินิก สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์	-การตั้งครรภในวัยเรียน -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด -ไม่เรียน เขาเวลาไปเที่ยวหรือไปอยู่กับคูรักร	-แต่งตัวตามแฟชั่น -กล้าแสดงออกทางเพศมากขึ้น -วัตถุนิยม	-ความผูกพันในครอบครัวไม่ดี ครอบครัวไม่เข้าใจ -การคบเพื่อนไม่ดี -วัฒนธรรมเราไม่เข้มแข็ง และเราเปิดรับวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ -การประชาสัมพันธ์ โฆษณาสินค้าต่าง เช่น โทรศัพท์มือถือ
13. คุณนริญา บุญภักดี ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาวะ ทางเพศ มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพ ผู้หญิง	-สุขภาพทางเพศไม่สมบูรณ์ -เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -ความไม่เท่าเทียมกันของสังคมต่อการปฏิบัติต่อ เพศที่ 3	-ไม่ดูแลสุขภาพทางเพศหรือดูแลสุขภาพ ทางเพศไม่ถูกต้อง	-ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องบทบาททางเพศและมีอคติกับความ หลากหลายทางเพศ ความแตกต่างของแต่ละบุคคล -สังคมกำหนดขอบเขตบทบาททางเพศ -ต้องการความสนใจ ความโดดเด่น -ขาดความรู้ ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพทางเพศของตนเอง -มีอคติกับเพศของตนเอง

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับปัญหาทางเพศของนักศึกษาปัจจุบัน (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ปัญหาทางเพศ	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ปัจจัยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
14. นพ.สุริยเดว ทรีปาตรี -ผู้อำนวยการ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล -ประธานคณะทำงานแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในคณะอนุกรรมการแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนของคณะกรรมการเด็กและเยาวชนแห่งชาติ	-นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัว ไม่ให้คุณค่ากับตนเอง -มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน -ตั้งครรถ์ที่ไม่พึงปรารถนา -โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	- นักศึกษาวางตัวไม่เหมาะสม ทั้งนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชาย - นักศึกษาแต่งตัวไม่เหมาะสม	-ห่างศาสนา ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจ -ความห่างเหินของครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองดูแลนักศึกษาไม่ใกล้ชิด -ขาดความมั่นใจในตนเอง -วัยที่อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น -ขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องทางด้านเพศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ	แนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศ
1. รศ.ดร.บวรโชค ผู้พัฒน หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	<ul style="list-style-type: none"> -ปลูกฝังความคิดในการใช้ชีวิตในช่วงวัยรุ่น -พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเข้าใจในจังหวะช่วงชีวิตของวัยรุ่น -พื้นฐานครอบครัวและสังคมรอบข้างต้องช่วยกันป้องกันสิ่งต่างๆที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ -ก่อนเข้าสู่วัยรุ่นโรงเรียนและผู้ปกครองควรให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษาและการป้องกันสิ่งต่างๆ สื่อต่างๆควรนำเสนอพร้อมแฝงด้วยข้อคิดที่สิ่งไหนดีไม่
2. อ.สาหรี แดงทองดี อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา	<ul style="list-style-type: none"> -สร้างความรัก ความใกล้ชิด ความเข้าใจในครอบครัว ครอบครัวต้องมีความเข้มแข็ง -การให้ความรู้ทางเพศศึกษาต้องให้อย่างต่อเนื่อง ทุกช่วงอายุ เนื้อหาต้องทันสมัยสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน การยกตัวอย่างควรเป็นตัวอย่างที่วัยรุ่นสนใจ เป็นเรื่องใกล้ตัววัยรุ่น เป็นสิ่งที่สามารถเกิดได้จริงในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น - นำหลักศาสนามาใช้ในการอบรม ดูแลช่วยเหลือวัยรุ่น-
3. อ.ดร.อุไรवास ปรีดีดิลก รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต.คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	<ul style="list-style-type: none"> -การให้ความรู้ทางเพศศึกษาแก่วัยรุ่น เนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย กับความต้องการการเรียนรู้ของวัยรุ่น -อาจารย์ต้องมีความใกล้ชิดกับนักศึกษา สร้างความไว้วางใจให้นักศึกษาเพื่อที่นักศึกษาจะได้กล้าเข้ามาปรึกษา ขอคำแนะนำ ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา -จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจของวัยรุ่น
4. อ.ดร.มาลินี อยุโพธิ์ หัวหน้ากองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	<ul style="list-style-type: none"> -ให้ความรู้ ให้ความปรึกษาแนะนำทางเพศศึกษา อนามัยเจริญพันธ์ การปฏิบัติตัวและการป้องกันตัวเองให้มีสุขภาพทางเพศที่ดี การเลือกคู่อุปการ การใช้ชีวิตครอบครัวในอนาคต และวิธีการปฏิเสธ เพื่อให้วัยรุ่นรู้เท่าทันสังคม -วิธีให้ความรู้ควรปรับให้ทันสมัย ใช้สื่อที่น่าสนใจ สื่อที่วัยรุ่นนิยม -ควรให้ความรู้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง สามารถพูดคุยกับบุตรหลานได้ถูกต้อง และดูแลช่วยเหลือวัยรุ่นได้เหมาะสม -ส่งเสริมด้านกีฬา เพราะวัยรุ่นเป็นระยะที่ร่างกายมีฮอร์โมนทางเพศสูง
5. อ.ชญาดา แจ่มใส หัวหน้ากองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	<ul style="list-style-type: none"> -ให้ความรู้แก่นักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน การสอน ซึ่งอาจารย์ควรสอดแทรกเนื้อหา ความรู้ การปฏิบัติตัวที่ถูกต้องให้นักศึกษา -จัดกิจกรรม ให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องเพศสัมพันธ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการใช้ชีวิตในวัยเรียน

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	แนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศ
6. รศ.ดร. เขาวลิต ลิ้มมณีวิจิตร รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	ต้องสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับนักศึกษา ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดน่าจะเป็นครอบครัวของนักศึกษาเอง อย่างไรก็ตามการป้องกันปัญหาที่อาจขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ต้องขึ้นกับสภาพสังคมที่นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ด้วย ทั้งอาจารย์ เพื่อน หอพัก เป็นต้น การได้รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นหากเกิดข้อผิดพลาดพลังอาจเป็นอุทธาหรณ์ที่ดีให้กับนักศึกษา
7. อ.โสภิต ภาโนมัย รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม	-สถาบันชาติ จัดเป็นวาระแห่งชาติในการปลูกฝังความรักนวลสงวนตัว ความเป็นกุลสตรีที่ห่างหายไปให้กลับคืนมา -สถาบันครอบครัว อบรม ดูแล เอาใจใส่ ให้ความอบอุ่น -สถาบันการศึกษาทุกระดับชั้น ได้แก่ ระดับอนุบาล ระดับโรงเรียน ระดับอุดมศึกษา ร่วมมือกันปลูกฝังให้เยาวชนแสดงออกที่เหมาะสม หวงแหนศักดิ์ศรีตนเอง รักครอบครัว รักประเทศไทย
8. อ.ดร.เปรมวดี คฤหเดช ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	-การให้ความรู้ทางด้านเพศศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็น ควรปรับเนื้อหาให้ทันสมัย เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน เป็นเรื่องใกล้ตัววัยรุ่น -วิธีการสอน สื่อการสอน ต้องมีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยผู้เรียน -ครอบครัว ผู้ใหญ่ ครู อาจารย์ควรฟังความคิดเห็นของวัยรุ่น มีใจเป็นกลาง เปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงความคิดเห็น -ส่งเสริมความใกล้ชิด รักใคร่ในครอบครัว -ผู้ใหญ่ต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่วัยรุ่น
9. รศ.ดร.พวงทิพย์ ชัยพิบาลสุฤติ อาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	-ผู้ปกครอง อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้การดูแลอย่างใกล้ชิดด้วยความเข้าใจในลักษณะ อารมณ์ของวัยรุ่นและมีเมตตา -ส่งเสริมให้เพื่อนดูแล ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ปลอดภัย -ส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมต่างๆ -นำหลักศาสนาเข้ามาประยุกต์ใช้ ส่งเสริมให้วัยรุ่นนำหลักศาสนาเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต-
10. อ.ดร.อทิทยา พรชัยเกตุ อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	-ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพราะความรู้เป็นสิ่งสำคัญ แต่ควรปรับรูปแบบการให้ความรู้ กิจกรรม และสื่อ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ผู้ใหญ่ไม่ควรไปปิดกั้นหรือห้าม เพราะวัยรุ่นยังห้ามเหมือนยิ่งยุ แต่ควรสอนนักศึกษาโดยเน้นการมีสุขภาพทางเพศที่ดี ควรปลูกฝังเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สามารถทำได้ พฤติกรรมที่ต้องระวัง พฤติกรรมเสี่ยงสอนให้รู้ว่า อะไรคือจุดที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมและต้องอธิบายว่าเพราะอะไร เพื่อให้ นักศึกษารู้เท่าทัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา (ต่อ)

ผู้ทรงคุณวุฒิ	แนวทางแก้ไขปัญหาทางเพศ
<p>11. พ.ญ.ณัฐสิณี ชินะจิตพันธ์ุ จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์</p>	<p>-การเรียนการสอน นักศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจทางด้านเพศศึกษาอย่างแท้จริง สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม</p> <p>-ผู้สอนต้องมีพลัง มีทักษะ มีความมั่นใจในการสอน และเข้าวัยรุ่น</p> <p>-ให้บริการที่เป็นมิตรแก่วัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่นรู้ว่าตนได้รับความรัก ความเข้าใจ มีความมั่นใจ เชื่อถือกล้าเข้ามาขอคำปรึกษาแนะนำ</p> <p>-ให้นักศึกษาเข้าถึงบริการต่างๆอย่างสะดวก รวดเร็ว</p> <p>-ผู้ใหญ่ต้องเข้าใจวัยรุ่นและติดตามดูแล ช่วยเหลือวัยรุ่น</p>
<p>12. น.ส.สุวัฒนา ศรีพันธ์ุ นักจิตวิทยาคลินิก สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์</p>	<p>-ควรป้องกัน แก้ไขก่อนที่จะรอให้เกิดปัญหาแล้วค่อยมาดูแล ช่วยเหลือทีหลัง</p> <p>-ครอบครัวต้องเข้มแข็ง มีความรักความผูกพัน มีความเข้าใจวัยรุ่น และให้การสนับสนุนวัยรุ่น สอนให้วัยรุ่นรู้จักยับยั้ง ชั่งใจ รู้จักกาลเทศะ รู้จักความพอดี ความพอเหมาะพอควร ความเหมาะสม</p> <p>สังคมต้องมีความเข้มแข็ง เป็นแบบอย่างที่ดีแก่วัยรุ่น ดูแล ช่วยเหลือ ควบคุมควบคุมวัยรุ่นให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มั่นคง</p> <p>-สื่อต่างๆควรนำเสนอในสิ่งที่เหมาะสม ไม่ส่งเสริม ยั่วยั่วให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ</p>
<p>13. คุณนัฐยา บุญภักดี ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ มูลนิธิสร้างเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง</p>	<p>-การให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องเพศที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับบทบาททางเพศ (Gender) เพื่อให้วัยรุ่นมีความเข้าใจตนเองและปฏิบัติตัวได้เหมาะสม อย่างรู้เท่าทันสังคม</p> <p>-สังคมต้องให้ความเสมอภาค ความเท่าเทียมกันและไม่ถือคติ กับเพศหญิง เพศชายและความหลากหลายทางเพศ</p>
<p>14. นพ.สุริยเดว ทรีปาตี ผู้อำนวยการ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนา เด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ประธานคณะกรรมการพัฒนาเด็กและ เยาวชนแห่งชาติในคณะกรรมการ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนของคณะกรรมการ เด็กและเยาวชนแห่งชาติ</p>	<p>-ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ว่า คนแต่ละคนไม่เหมือนกัน การเรียนรู้ของวัยรุ่นแต่ละคนไม่เหมือนกัน และมีทัศนคติ ค่านิยมหลากหลาย</p> <p>-ส่งเสริมให้วัยรุ่นนำหลักศาสนา หลักธรรมต่างๆมาใช้ในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน สร้างวัฒนธรรม ค่านิยมที่ถูกต้อง</p> <p>-ควรให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงอายุ</p> <p>-ระบบครอบครัว ระบบการศึกษาต้องให้ความร่วมมือกัน</p> <p>-พ่อแม่ ผู้ปกครอง อาจารย์ต้องเป็นพี่เลี้ยงให้แก่วัยรุ่นในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันอย่างเหมาะสม</p> <p>-ส่งเสริมให้วัยรุ่นเข้าถึงบริการด้านสุขภาพทางเพศต่างๆ เช่น การคุมกำเนิด การป้องกันภาวะเสี่ยงต่างๆ รวมทั้งระบบการช่วยเหลือเยียวยาต่างๆ เช่น บริการ สาธารณสุข บำบัดฉุกเฉิน การดูแลรักษาสุขภาพทางเพศ</p> <p>-ทำให้เกิดกระบวนการ การป้องกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม</p>

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	เป็นเรื่องธรรมชาติ เมื่อเข้าสู่วัย หนุ่มสาว ร่างกายมีพัฒนาการ ทางด้านร่างกายและจิตใจ พร้อมๆกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย	วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542	-
2	เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษาจะมี อารมณ์และความรู้สึกทางเพศ เมื่ออยู่ใกล้ชิดคนถูกใจ	บทความ เรื่อง “พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็นปัญหา ” แหล่งที่มา : http://www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/general/27.htm	-การไปเที่ยวสองต่อสองกับคู่อรักเป็นเรื่อง ปกติของวัยรุ่น
3	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการระบายอารมณ์ทางเพศ ที่ปลอดภัย	เรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผู้แต่ง ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวิทนา อารีพรรค แหล่งที่มา : หนังสือ เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอ ภาค1	-
4	ฝันเปียกเป็นสิ่งที่แสดงถึงความ ผิดปกติทางอารมณ์เพศ	บทความ เรื่อง การฝันเปียก..สัญญาณเข้าสู่วัยรุ่นหนุ่ม วัยสาว โดย รัจรี นพเกตุ	-
5	การมีอวัยวะเพศชายขนาดเล็ก นับว่าเป็นปมด้อย	บทความ เรื่อง “ ความเชื่อผิดๆ เกี่ยวกับเซ็กซ์ ”	
6	การมีเพศสัมพันธ์แม้เพียง 1 ครั้งก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้	บทความ เรื่อง “ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง ” แหล่งที่มา : http://www.love4home.com/index.php?id=109359	-ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด -การตั้งครรภ์ในวัยเรียน

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
7	การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ	บทความ เรื่อง “ เอแบคโพลล์: สํารวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ” แหล่งที่มา : http://www.ryt9.com/s/abcp/521532/ เอแบคโพลล์ -- สุกรีที่ 13 กุมภาพันธ์ 2009 10:02:15 น. ดร.นพดล กล่าวว่ที่น่าพิจารณายิ่งยี่คือ ผลวิเคราะห์สถิติวิจัย Odds Ratio ในการวิจัยครั้งนี้พบ ค่าอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มเยาวชน ที่พบว่าเยาวชนที่มีภาวะความเสี่ยง ได้แก่ เด็กนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีภาวะความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงเกือบ 5 เท่า คือ 4.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เด็กนักเรียนที่เที่ยวกกลางคืนมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 3.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่เที่ยวกกลางคืน เด็กนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.2 เท่าของเด็กที่ไม่ใช้สารเสพติด	-ทำอะไรขาดการยั้งคิดทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม เช่น การตั้งครรรภในเวลาที่ไม่เหมาะสม -การใช้สารเสพติด -ใช้สารหรือสิ่งกระตุ้นทางเพศ
8	การใช้สารเสพติดทำให้มีความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์	ทางเพศสูงขึ้น ยาบางตัวมีราคาแพงจึงต้องรวมกลุ่มกันซื้อเพื่อมาเสพ ซึ่งเป็นที่มาของการมีเซ็กซ์หมูในวัยรุ่น	-ทำอะไรขาดการยั้งคิดทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม เช่น การตั้งครรรภในเวลาที่ไม่เหมาะสม
9	การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	บทความ เรื่อง “ วัยรุ่นกับการคุมกำเนิด ” แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors2/lady_teen01.html การคุมกำเนิดที่เหมาะสมมากที่สุดสำหรับวัยรุ่นคือ การใช้ "ถุงยางอนามัย" นั้นเอง เพราะหาง่ายและปลอดภัยโดยเฉพาะป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ ได้เป็นอย่างดี	-เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด -การตั้งครรรภในวัยเรียน

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
10 (ต่อ)		19.6 และยอมมีเพศสัมพันธ์กันเมื่อพบกันครั้งแรก ร้อยละ 8.6 เป็นชายร้อยละ 14 เป็นหญิงร้อยละ 4.1 และคบกันเพียง 1 สัปดาห์ ร้อยละ 7.5 เป็นชายร้อยละ 17.1 เป็นหญิงร้อยละ 0.0 ซึ่งสถานการณ์ที่ทำให้เสียตัว หรือสาเหตุที่ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันนั้น อันดับแรก คือความรัก ที่มีมากถึงร้อยละ 64.6 เป็นชายร้อยละ 51.3 เป็นหญิงร้อยละ 75.5	
11	วัยรุ่นจำเป็นต้องใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์	สรุปรายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชน ประจำปี 2549-2550 โดย สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ ข่าวสด ค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศเสี่ยง โดยวัยรุ่นนิยมมีคู่นอนประจำตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และที่น่าเป็นห่วงคือ ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์แล้ว ใช้เวลาสานสัมพันธ์ไม่เกิน 1 วันก็จะตกลงปลงใจมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งในจำนวนนี้เคยมีกิจกรรมทางเพศพร้อมกันมากกว่า 2 คนขึ้นไปโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย หรือใช้เพียงบางครั้ง	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -การตั้งครรรภ์ในวัยเรียน -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด -การตั้งครรรภ์ในวัยเรียน
12	การทำแท้งเป็นการแก้ปัญหาการตั้งครรรภ์ที่ไม่พร้อม	บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ผู้แต่ง : ผศ.เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับที่ 5055 หน้าที่ 32 ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2547 การอยู่หอพักเอกชนตามลำพัง ไม่มีที่ควบคุม นักศึกษาจึงมีเสรีเต็มที่ อาจจะถูกชักนำไปในทางที่ผิดได้ จะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรวมทั้งอารยธรรมตะวันตก เช่น ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัว ซึ่งค่านิยมนี้ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรรภ์ในวัยเรียน และมักจะมีการทำแท้งในที่สุด	-

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
13	-คนรุ่นใหม่สามารถ แสดงออกทางเพศได้อย่าง	บทความ เรื่อง ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา แหล่งที่มา : http://www.newschool.in.th/PrintUI.aspx?ArticleID=129	-นักศึกษาหญิงแสดงออกหรือเปิดเผย ความรู้สึก ความพึงพอใจที่มีต่อผู้ชายมากขึ้น
14	เปิดเผย -การถูกเนื้อต้องตัวคู่รักจนถึง ขั้นกอดจูบเป็นสิ่งที่กระทำได้ อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ	เด็กวัยรุ่นมีวัยเช็กอินที่สาธารณะปรากฏเป็นข่าวให้เห็นมากขึ้นในระยะหลัง ขณะเดียวกันมีงานสำรวจวิจัยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหลายชิ้นพบผลสอดคล้องกัน ว่าวัยรุ่นไทยโดยเฉพาะในเขตเมืองร้อยละ 50 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุเพียง 14- 16 ปี บทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html การเที่ยวเตร่กับเพื่อนยามวิกาล การถูกเนื้อต้องตัว การนัดเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น การ ที่วัยรุ่นนิยมรับวัฒนธรรมข้ามชาติดังกล่าวมาใช้ในสังคมไทยมากขึ้น โดยไม่คิดพิจารณา ให้ถ่องแท้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ว่าสิ่งใดควรกระทำและสิ่งใดไม่ควรกระทำ นับเป็น การลดล้างขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้สูญสิ้นไป ซึ่งเท่ากับเป็น การทำลายเอกลักษณ์ของชาติไทย และยิ่งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากขึ้น	-มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น -การแสดงความรักของคู่รัก เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัวกัน ไม่ใช่สิ่งเสียหาย -เปิดเผย แสดงออกแสดงความรู้สึกมากขึ้นถึง ความรักความผูกพันที่ใกล้ชิด ลึกซึ้ง เช่น กอด คอ โอบไหล่ โอบกอด หอมแก้ม ในที่สาธารณะ -นักศึกษามีการแสดงออกทางเพศในที่ สาธารณะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากสื่อ ต่างๆ
15	การมีประสบการณ์ทางเพศ มากที่สุดถือเป็นเรื่องดีของผู้ชาย	บทความ เรื่อง " พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น " โดย พญ. อัมพร เบญจพลพิทักษ์ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ แหล่งที่มา : http://www.thaieduforum.com/educations/knowledge/parents_detail.php?ID=457 แม้ในภาวะปัจจุบัน พ่อแม่ในประเทศส่วนใหญ่ยังมีแนวโน้มที่จะห่วงใยต่อการ	มีคู่รักหลายคน

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ชื่อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
15 (ต่อ)		<p>เปลี่ยนแปลงที่บทความ เรื่อง “ พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น ” โดย พญ.อัมพร เบญจพลพิทักษ์ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.thaieduforum.com/educations/knowledge/parents_detail.php?ID=457</p> <p>แม้ในภาวะปัจจุบัน พ่อแม่ในประเทศส่วนใหญ่ยังมีแนวโน้มที่จะหวงใยต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับเพศและเพศสัมพันธ์ในลูกสาวมากกว่าในลูกชาย ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งคือ แม้ว่าค่านิยมของสังคมที่มีต่อเพศหญิงในประเทศต่าง ๆ จะมีความแตกต่างหลากหลาย แต่แนวคิดที่มองเห็นบทบาทเพศชายเปรียบเสมือนผู้ล่า (predator) นั้น กลับเกิดขึ้นอย่างคล้ายคลึงกันในทุกภูมิภาคของโลก ด้วยคำอธิบายทางชีวสังคมและเหตุผลต่าง ๆ นานา</p> <p>ปัจจุบันทัศนคติและค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นไทยเสริมมากขึ้น เรียนรู้ทางเพศเร็วขึ้น และยังคงมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหลายคนเป็นเรื่องของ “การได้เปรียบ” นำมาเป็นเรื่องแข่งขันกันเพื่อทำสถิติ และนำไปสู่การเอาตัวเขาเปรียบทางเพศโดยฝ่ายชายไม่รับผิดชอบบทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html</p> <p>วัฒนธรรมไทยในกรณีค่านิยมของเพศชาย กลับฝังแน่นมานาน น่าจะเปลี่ยนกันได้เสียที พฤติกรรมทางเพศของคุณผู้ชายก็เลียนแบบมาจากพระเอกวรรณคดี อย่าง ชุนช้าง ชุนแผน กับพระอภัยมณี</p>	

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ชื่อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
16	การมีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องดี	-	-นักศึกษาจะใช้เวลาอยู่ด้วยกันและมีเพศสัมพันธ์กับคูรักร โดยนักศึกษาปัจจุบันมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ -มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องปกติ -สามารถมีแฟนได้หลายคน เป็นการบริหารเสน่ห์ของตนเอง
17	-การสลับคูนอน (สวิงกิง) เป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ในสังคมปัจจุบัน	บทความ เรื่อง “ยกเครื่องเรื่องเพศศึกษา ” แหล่งที่มา : http://www.newschool.in.th/PrintUI.aspx?ArticleID=129 เด็กวัยรุ่นมั่วเซ็กส์ในที่สาธารณะปรากฏเป็นข่าวให้เห็นมากขึ้นในระยะหลัง อีกทั้งบางกลุ่มยังฮิตสวิงกิงเปลี่ยนคูนอนไปเรื่อยๆ พฤติกรรมดังกล่าวทำให้สังคมเป็นกังวลมากขึ้นเนื่องจากมักก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาท้องไม่พึงประสงค์ และทำแท้ง บทความ เรื่อง “สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น วิฤฤติ ” แหล่งที่มา : http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16 (Swinging) ซึ่งหมายถึง การที่มีหญิงและชายมาทำเซ็กส์เพื่ออาหาร รูปแบบการมี	-

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
		เพศสัมพันธ์อีกรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในหมู่วัยรุ่นคือ สวิงกิ้ง กิจกรรมทางเพศคือร่วมเพศกันมากกว่า 2 คนขึ้นไป โดยจะเป็นชาย 2 หญิง 1 หรือ หญิง 1 ชาย 2 ก็ได้ แล้วแต่ รสนิยมหรือความสนใจ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวแน่นอน ส่วนใหญ่ไม่นิยมชายล้วนหรือหญิงล้วน สวิงกิ้งกำลังแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ไม่เพียงในกรุงเทพฯ เท่านั้นที่มีรสนิยมทางเพศแบบนี้ เพราะในเมืองเชียงใหม่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น (เอกณรงค์ ภาณุพงษ์, 2546)	
18	ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงผู้ชายอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน	บทความ เรื่อง “ เตือนภัย “เน็ต” ปลูกวัยรุ่นลองเช็กซ์ ” แหล่งที่มา : ThaiHealth_or_th.mht นพ.วิสิทธิ์ สุภัครพงษ์กุล รองเลขาธิการ สมาคมมะเร็งนรีเวชไทย กล่าวว่า การใช้ชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้หญิงในปัจจุบันเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย และมีแนวคิดในการใช้ชีวิตแบบอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน หรือการเปลี่ยนคู่กันได้ ทำให้เสี่ยงต่อมะเร็งปากมดลูกเพิ่มขึ้นด้วยสื่อต่างๆ และสภาพสังคมส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย	-อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ -ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรักรก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องผิดปกติ -อยู่ร่วมกับคูรักรหรือพักหอพักกับคูรักร -อยู่กับคูรักร
19	- สังคมปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นแบบหนุ่มสาว ชายรักชาย และหญิงรักหญิง	บทความ เรื่อง ความหลากหลายในขบวนการสิทธิทางเพศ เขียนโดย สคส. เมื่อ 10/21/2009 แหล่งที่มา : http://whaf.or.th/content/193 กลุ่มความหลากหลายทางเพศก็เช่นกัน ย่อมมีความแตกต่างทั้งในแง่ประสบการณ์และความคิดเห็น ในกลุ่มนี้ไม่ได้มีเพียงผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย	-เพศที่ 3 แสดงออกมากขึ้น และแสดงกิริยาท่าทางมากกว่าผู้หญิงทั่วไป เช่น การแต่งกาย การพูด การเดินเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ชาย

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
19 (ต่อ)		ยังมีสาวประเภทสองทั้งที่แปลงเพศแล้ว และที่ตัดสินใจไม่แปลงเพศ สาวประเภทสองบางคนมีเพศสัมพันธ์กับชาย บางคนก็มีเพศสัมพันธ์กับทอม มีทั้งกลุ่มกะเทยชนบท กะเทยในเมือง กะเทยชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง และชนชั้นล่าง บางคนนิยมนั่งกระโปรง บางคนรู้สึกว้าไใส่กางเกงก็สะดวกดี และที่สำคัญ มีเกย์	
20	-ผู้หญิงผู้ชายที่เป็นเพื่อนกัน สามารถเล่นถูกเนื้อต้องตัวกัน หรือจับมือถือแขนในได้	บทความ เรื่อง “ วัยรุ่นเปลี่ยนไป ” แหล่งที่มา : http://www.hu.ac.th/academic/article/100/Yungchang.htm วัยรุ่นในปัจจุบัน มักจะกล้าคบเพื่อนต่างเพศกันมากขึ้น เพราะมักจะคิดว่าการคบเพื่อนเพศเดียวกันน่าเบื่อ เรื่องมาก ถ้าคบเพื่อนต่างเพศสบายใจกว่า ไม่เรื่องมาก และเป็นสิ่งโก้เก๋ ซึ่งความสัมพันธ์ของการคบกันระหว่าง ชาย – หญิง ในปัจจุบัน มักจะจบลงที่การมีเพศสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นการรู้จักกันแค่ระยะเวลานานสั้น หรือคบกันมานานจนได้เวลาพิสูจน์ถึงความรักที่มีต่อกันแล้วก็ตาม	-มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น -ผู้ชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง -นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับเพื่อนเพศชายเหมือนกับเพื่อนเพศหญิง- -มีการจับมือถือแขน โอบบ่า โอบไหล่ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมากขึ้น
21	เป็นเรื่องธรรมดาที่นักศึกษา ไปเที่ยวยามวิกาลกับเพื่อน ต่างเพศหรือคูรัก	บทความ เรื่อง “ การดูแลตนเอง ” โดย ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย แหล่งที่มา : http://www.rcpsych.org/cap/book04_17.php การวางตัวที่เหมาะสม การรักษาวลกล้วนตัวเป็นการแสดงที่บ่งชี้คุณค่าและเกียรติที่มีของตนเอง อย่างไรก็ตามแฟนจะไม่รักถ้าเราปฏิเสธ อย่าไปกลัวว่าเขาจะไม่รักและไปมีคนอื่น ถ้าเราไม่ยอมให้ล่วงเกิน อย่าไปเชื่อคำพูดที่ว่าถ้ารักจริงต้องยอมเป็นของเขา และไม่ต้องพิสูจน์ว่ารักจริงด้วยการมีเพศสัมพันธ์เด็ดขาด การปฏิเสธอย่างนุ่มนวลแต่ชัดเจนจะทำให้ผู้ชายต้องหยุดตัวเอง ถ้าเขาเป็นคนดีจริง	-การไปเที่ยวสองต่อสองกับคูรักเป็นเรื่องปกติของวัยรุ่น -คูรักสามารถไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสองได้ ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
21 (ต่อ)		แต่จะรู้อย่างไรว่าเขาดีจริง ก็ต้องใช้เวลาศึกษากันนานๆมาก่อน และถ้าการปฏิเสธเป็นเหตุ ทำให้เลิกกันไปก็เท่ากับเรียนรู้ว่าแฟนเป็นคนเอาเปรียบ ไม่รู้จักการรอคอยและไม่เข้าใจ ความรู้สึกของคนอื่น รู้ตอนนั้นซึ่งก็ดีกว่ารู้ทีหลัง ในกรณีที่เปิดโอกาสให้ถูกเนื้อต้องตัวมากเกินไปที่ฝ่ายชายควบคุม ตัวเองได้แล้ว การปฏิเสธก็ไม่อาจป้องกันอันตรายได้เช่นกัน	-เที่ยวกกลางคืน
22	ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิง ผู้ชายอยู่ด้วยกันในที่ลับตา คน	บทความ เรื่อง “ ชาย หญิงกับความรู้สึกทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.samunpai.com/sex/show.php?cat=1&id=110 ผู้ชายหลายคนมักจะคิดเข้าข้างตนเอง (เป็นธรรมชาติของมนุษย์) ว่า การที่ผู้หญิงยอม ไปไหนกับตนสองต่อสอง หรืออยู่ด้วยกันตามลำพังนั้นเป็นเพราะผู้หญิงเอง ก็อยากมี เพศสัมพันธ์เหมือนกับตนเช่นกัน ในขณะที่ผู้หญิงนั้น การยอมไปกับผู้ชายที่ตนรักตาม ลำพังส่วนใหญ่เกิดขึ้น เพราะความรู้สึกไว้วางใจ เชื่อใจ และรู้สึกรักเขา แต่ยังไม่ได้คิดว่า อยากจะมีเพศสัมพันธ์กับเขา แต่ก็ไม่ทันได้ระวังตัวและไม่รู้เท่าทันความคิดคู่ของตน จึงทำ ให้เพศสัมพันธ์เกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย	-นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับ เพื่อนเพศชายเหมือนกับเพื่อนเพศหญิง - ใช้เวลาอยู่กับคนรักมากขึ้น ทำกิจกรรม ต่างๆร่วมกัน มีการสื่อสารถึงกันมากขึ้น -หาโอกาสอยู่กับคู่อีกสองต่อสอง
23	การเลือกคู่ครองต้องมีความ รักใคร่ในคู่ครอง	บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง ” แหล่งที่มา : http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html หลักในการเลือกคู่ครองสภาพปัจจุบันชายและหญิงมักตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วย ตนเองโดยไม่ขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และญาติพี่น้อง หรือผู้ใหญ่ จึงทำให้ชีวิตมีทั้งประสบ ผลสำเร็จและล้มเหลวได้ หลักในการเลือกคู่ครอง โดยทั่วไปพอสรุปได้ดังนี้	-นักศึกษาบางคนจะมองด้านฐานะของผู้ชาย ให้ความสำคัญมากกว่าเรื่อง ความรัก

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
23 (ต่อ)		.มีความรักเป็นพื้นฐาน เพราะความรักเป็นการแสดงความรู้สึกถึงความผูกพัน ความห่วง เห่น ความห่วงใย จึงมีความรักใคร่ในคู่ครองที่เราเลือกและควรเลือกคู่ครองที่รักเรา	
24	เป็นเรื่องปกติที่นักศึกษา สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับเรื่องเพศในด้าน ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นดูหนังไป จากวีดีโอ / ซีดี การดูเว็บไป และอ่านหนังสือไป	วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542 เด็กและเยาวชนทั้งหญิงและชายมีช่องทางการเรียนรู้เรื่องเพศง่ายขึ้นจากสื่อต่างๆ ที่ พอหาซื้อได้ เช่น สิ่งพิมพ์ วีดีทัศน์	-ดูสื่อลามกอนาจาร
25	เมื่อแชตกับเพื่อนต่างเพศ ถูกใจ และนัดเจอกันเป็นเรื่อง ธรรมดา	วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542 อินเทอร์เน็ต เป็นเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่รวดเร็วและทันสมัย โดยเฉพาะการสื่อสาร กับเพศตรงข้าม ทำให้วัยรุ่นหญิงพูดคุยพบปะ และนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ อย่างรวดเร็ว	-
26	ผู้หญิงมีเสรีภาพทางเพศหรือ การแสดงออกทางเพศได้ เท่ากับผู้ชาย	บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศ ” โดย นพ.สุกมล วิชาวิทกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html ผู้หญิงกล้าแสดงออกมากขึ้น ...สมัยก่อนถ้าสาวชอบใจหนุ่มคนไหน ก็คงต้องสงวน	-นักศึกษาหญิงแสดงออกหรือเปิดเผย ความรู้สึก ความพึงพอใจที่มีต่อผู้ชายมากขึ้น

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
26 (ต่อ)		ท่าที สังคมไทยสมัยก่อนไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้น ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ชายเป็นฝ่ายจีบก่อน ผู้หญิงคงทำได้แค่ขม้ายชายตา ปัจจุบันสาวไทยกล้าบอกรักชายหนุ่มมากขึ้น แทนที่จะมัวทอดสะพาน เหมือนแต่ก่อน	-ผู้หญิง ผู้ชายมีการแสดงออกต่อกันอย่างเท่าเทียมกัน
27	การแต่งกายโชว์สัดส่วนเป็น การสร้างจุดสนใจให้กับเพศ ตรงข้าม	บทความ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นชายที่เป็นปัญหา แหล่งที่มา : http://www.jvkk.go.th/jvkkfirst/story/general/27.html การแต่งตัวให้เป็นทีดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม และ ความปลอดภัย เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก กางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ เป็นต้นจะเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย	-แต่งกายล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น -นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายแต่งตัวสบายๆ ตามใจตนเอง -นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา ความสวยงาม -แต่งกายไม่เหมาะสม เปิดเผยสรีระ เสื้อผ้ารัดรูปเน้นสัดส่วน
28	ยอมรับผู้หญิงที่มีพฤติกรรม การแสดงออกเป็นผู้ชาย และ ผู้ชายมีพฤติกรรมการแสดง ออกเป็นผู้หญิง	บทความ เรื่อง “ ตัวตนทางเพศ/วิถีทางเพศ ” จากสมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกา (American Psychological Association) แหล่งที่มา : http://www.apa.org/pubinfo/orient.html วิถีทางเพศ คือ ความรู้สึกทางอารมณ์ ความดึงดูดสนใจทางเพศ รู้สึกเสนาหา รักใคร่หรือรู้สึกติดเนื้อต้องใจต่อบุคคลหนึ่งที่ดำรงอยู่อย่างต่อเนื่อง นักจิตวิทยา นักจิตเวช และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพจิต เห็นตรงกันว่าความรักเพศเดียวกันไม่ใช่อาการป่วย วิปลาส หรือเป็นปัญหาทางอารมณ์แต่อย่างใด	-เพศที่ 3 แสดงออกมากขึ้น เปิดเผยตนเองมากขึ้น ทั้งการแต่งตัว การพูดจา -เพศที่ 3 มีการแสดงออกมากขึ้นเพื่อเรียกร้องให้ผู้ชายสนใจ -นักศึกษาชายจะพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากในผู้ชายที่มีลักษณะกริยาท่าทางเป็นผู้หญิง (เพศที่สาม หรือเพศทางเลือก)

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
28 (ต่อ)			-ความไม่เท่าเทียมกันของสังคมต่อการปฏิบัติต่อเพศที่สาม -ความหลากหลายทางเพศพบได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบัน
29	การอดได้ รอดได้ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคูรักรเป็นสิ่งที่ควรกระทำ	บทความ เรื่อง “ ค่านิยมในการรักรักรนวนสงวนตัว ” โดย จู-จิราพร แหล่งที่มา : http://www.thammasatu.com/forum/index.php? การรักรักรนวนสงวนตัว หมายถึง การทะนุถนอมดูแลตนเองให้บริสุทธิ์ อยู่ในวัยหนุ่มสาวให้ยาวนานที่สุด เมื่อมีความรักก็ไม่กล้าแสดงออกอย่างประเจิดประเจ้อต่อสายตาผู้อื่นแสดงกิริยาสุภาพเหมาะสมแต่งกายสุภาพไม่ล่อแหลมช่วยยวนให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ไม่ชิงสุกก่อนห่ามดังนั้นค่านิยมในการรักรักรนวนสงวนตัวยังถือว่าเป็นเหมาะสม ไม่ชิงสุกก่อนห่ามดังนั้นค่านิยมในการรักรักรนวนสงวนตัวยังถือว่าเป็นค่านิยมที่ควรอนุรักษ์ไว้ช่วยแก้ปัญหาสังคม ช่วยสร้างคนให้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ถือว่าเป็นค่านิยมที่ควรอนุรักษ์ไว้ ช่วยแก้ปัญหาสังคม ช่วยสร้างคนให้มีคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ	-นักศึกษาหญิงไม่รักรักรนวนสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์ -ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรักรก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องผิดปกติ -ใช้ชีวิตคูในวัยเรียน -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น
30	คุณค่าของผู้หญิงอยู่ที่การรักรักรนวนสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม	วิทยานิพนธ์ เรื่อง การเห็นคุณค่าพรหมจรรย์ของวัยรุ่นหญิงปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของ ชลลดา ศรีเดช แหล่งที่มา : http://blog.eduzones.com/jybjub/11542 จากการเปิดเผยของรองอธิบดีกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2543) กล่าวว่า	-การแสดงความรักของคูรักร เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การถูกเนื้อต้องตัวกันไม่ใช่สิ่งเสียหาย -การไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ -นักศึกษาหญิงไม่รักรักรนวนสงวนตัวและไม่ให้

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ชื่อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
30 (ต่อ)		<p>ปัจจุบันเด็กวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะกลุ่มเด็กในวัยเรียน กำลังมีพฤติกรรมเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศกันมากขึ้น โดยมีทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ต่างไปจากเดิม และมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นระหว่างหญิงชายเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยไม่คำนึงถึงปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา เช่น โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ และปัญหาการทำแท้ง</p> <p>บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง ”</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html</p> <p>ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย คือ หญิงไทยมักจะรักษานวลสงวนตัว ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน</p>	<p>ความสำคัญของพรหมจรรย์</p> <p>-อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ</p>
31	<p>ความบริสุทธิ์หรือพรหมจรรย์เป็นสิ่งมีคุณค่าสำหรับการใช้ชีวิตคู่</p>	<p>บทความ เรื่อง “ ค่านิยมทางเพศ ”</p> <p>โดย นพ.สุกมล วิภาวีพลกุล ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.elib-online.com/doctors3/mental_social01.html</p> <p>มีคำกล่าวที่ว่า " ดูหนังดูละคร แล้วย้อนมาดูตัว "...ดูภาพยนตร์ อ่านวรรณกรรม แล้วต้องพิจารณาปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองเพื่อให้ดีขึ้นกว่าเดิม ค่านิยมใดที่ดี ไม่ว่าจะเก่าหรือใหม่ก็ควรดำรงการปฏิบัติไว้ ค่านิยมใหม่ๆ แม้ดูทันสมัย ใ้หุ แต่หากนำชีวิตไปสู่ทางเสื่อมก็มีวิจรรย์ญาณในการปฏิเสธ...ไม่จำเป็นต้องทำตามอย่างไร้สติ หากคนเราขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่รู้จักควบคุมความต้องการทางเพศ ต้องมีกิจกรรมทางเพศทุกครั้งที่มีความต้องการก็ไม่ต่างไป</p>	<p>-นักศึกษาหญิงไม่รักษานวลสงวนตัวและไม่ให้</p> <p>ความสำคัญของพรหมจรรย์</p> <p>-อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเองเสียเปรียบ</p>

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
31 (ต่อ)		จากสิ่งมีชีวิตที่สมองส่วนหน้ายังไม่พัฒนาเท่ามนุษย์	อยู่ร่วมกับคูรักหรือพักหอพักกับคูรัก -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น
32	เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะแต่ง กายตามแฟชั่น เช่น ใส่เสื้อรัดรูป เสื้อตัวเล็ก เสื้อเกาะอก กระโปรง สั้น	บทความ เรื่อง “แคมฟรอก : เทคโนโลยีใหม่ในค่านิยมเดิม ” แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์โพสทูเดย์ เสาร์ที่ 5 มกราคม 2550 http://saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=camfrog2 ปัจจุบันมีหลักสูตรสอนเพศศึกษาในโรงเรียนบางแห่งแล้ว แต่คงต้องประเมินว่า สามารถทำให้วัยรุ่นรู้เท่าทันเรื่องเพศได้จริงหรือไม่ หรือเป็นการสอนให้ท่องจำระบบ ชีววิทยา และต้องยอมรับว่า วัยรุ่นไม่ได้มีชีวิตอยู่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังมีกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ อย่างวัยรุ่นหญิงก็จะรับรู้ว่าจะต้องอวด"ผิวขาว สวย เนียน" ผ่าน ทางโฆษณาครีมบำรุงผิว หรือเรียนรู้ผ่านทางละครว่าคุณค่าของตนอยู่ที่การเป็นที่ ต้องการของ ผู้ชาย ยิ่งได้เสพเสื้อผ้าเหล่านี้ก็เท่าไร ก็จะซึ่มซับไปโดยไม่รู้ตัว ค่านิยมเรื่องเพศของสังคมที่ถ่ายทอดผ่านสื่อต่างๆ รวมทั้งการแข่งขันประกวด ความงามต่างๆ ล้วนเป็นการสื่อสารมายังผู้คนในสังคมว่า ภาพลักษณ์ที่ดีของผู้หญิงคือ ต้องสวย	

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
32 (ต่อ)		และ "มีดีก็ต้องโชวี" การจะไปพรีาบอกรู้ว่าอย่าไปเชื่อสื่อเหล่านี้ ก็คงไม่มีน้ำหนัก เพราะการรับรู้อยู่ทุกเมื่อเชิอวัน จะกลายเป็นการซึมซับว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นค่านิยมหลัก เช่นนี้แล้วสื่อกระแสหลัก หรือแคมฟรอกที่อันตรายต่อสังคมมากกว่า สื่อกระแสหลักที่เป็นแหล่งสร้างค่านิยมยังไม่เคยถูกปฏิรูป	-แต่งกายล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น -นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายแต่งตัว สบายๆ ตามใจตนเอง -นักศึกษานิยมใส่เครื่องแบบนักศึกษาที่ผิดก ระเบียบ ดัดแปลงชุดนักศึกษาตามกระแส แฟชั่น -น.ศ.หญิงนิยมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อเข้ารูป ละ ใส่เสื้อยอกทรงสีดำกับชุดนักศึกษาที่เข้ารูป
33	-การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้	บทความ เรื่อง " เพศศึกษาในต่างประเทศ " แหล่งที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาเพศศาสตร์ศึกษา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่เผชิญหน้ากับแนวโน้มปัญหาพฤติกรรมทางเพศของ วัยรุ่นที่เพิ่มขึ้น ยังมีอีกหลายประเทศที่ ประสบปัญหาและมีข้อถกเถียงกันว่าจะให้ ความรู้และสอนเพศศึกษากับวัยรุ่นอย่างไร มาดูประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงอย่างจีน ใน นครเซี่ยงไฮ้มีผลการวิจัยว่าวัยรุ่นและผู้ใหญ่ให้การยอมรับเพศสัมพันธ์นอกสมรสมาก ขึ้น โดยเห็นว่าสตรีที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกและถูกประณามอีก ต่อไป อย่างไรก็ตาม ระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาอยู่	-นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัวและไม่ให้ ความสำคัญของพรหมจรรย์ -การไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ -อยู่หอพักร่วมกันหรืออยู่ด้วยกันก่อน แต่งงานโดยผู้หญิงไม่ได้คิดว่าตนเอง เสียเปรียบ -ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ร่วมกับคูรักรก่อน แต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายหรือเรื่องผิดปกติ -การมีเพศสัมพันธ์ของคูรักรในวัยเรียนเป็น สิทธิส่วนบุคคลและเป็นเรื่องปกติ

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
33 (ต่อ)		ในระดับต่ำกว่าที่ควร โดยจากการสำรวจนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาว่า 3 หนึ่งในคนพบว่าร้อยละ 77 ยังไม่เข้าใจลักษณะการแพร่ระบาดของพฤติกรรมที่นำไปสู่การติดเชื้อเอชไอวี	-มีเพศสัมพันธ์กับคูรักร -ตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควรการไปนอนค้าง กับคูรักรเป็นเรื่องปกติ -นักศึกษาจะแสดงความผูกพันกับคูรักรอย่างเต็มที่ในทุกเรื่อง-มีเพศสัมพันธ์กับคูรักร
34	การแต่งงานหรือการจดทะเบียนสมรสเป็นการผูกมัดตนเอง ทำให้ชีวิตขาดอิสระ	บทความ เรื่อง นักวิชาการชี้สังคมเปิดรับรักร่วมเพศมากขึ้น วัยทำงานนิยมครองโสด แหล่งที่มา : http://www.manager.co.th/Qol/ViewNews.aspx?NewsID=9520000074417 ศ.ดร.ปราโมทย์ ประสาทกุล อาจารย์ประจำ วปส.กล่าวว่า จากสถิติการจดทะเบียนสมรสชี้ชัดว่าการแต่งงานของคนรุ่นใหม่มีแนวโน้มลดลง หรือช่วงวัยทำงานอายุ 25-41 ปี	-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น
35	เมื่อพบกัน ผู้ชายควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ	บทความ เรื่อง “ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html ผู้ชายควรให้เกียรติผู้หญิง ทำตัวให้เป็นสุภาพบุรุษ โดยช่วยเหลือปกป้องผู้หญิงในบางโอกาส ใช้วาจาให้สุภาพ ไม่แสดงอาการก้าวร้าวหรือเสียดสี เมื่อพบกันควรทักทายผู้หญิงก่อนด้วยวาจาสุภาพ ส่วนผู้หญิงก็ควรรู้จักวางตัวให้เหมาะสม	-ผู้ชายไม่ให้เกียรติผู้หญิง -นักศึกษาทั้งหญิงและชายไม่ค่อยให้เกียรติกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
36	ผู้หญิงควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่ สูบบุหรี่ ดื่มสุราหรือแต่งตัว ล่อแหลม	--	-นักศึกษหญิงแสดงพฤติกรรมรุนแรง เช่น การตบตีกันเพื่อแย่งผู้ชาย -แสดงความหึงหวงกันมากขึ้นในที่สาธารณะ -แสดงให้เห็นทั่วไปรู้ว่าเป็นแฟนกัน มีการ แสดงออกที่ชัดเจน -ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์
37	ผู้ชายควรมีความรู้เรื่องเพศ มากกว่าผู้หญิง	บทความ เรื่อง การดูแลตนเอง แหล่งที่มา : http://www.rcpsycht.org/cap/book04_17.php การยอมรับทางสังคมที่แตกต่าง สังคมไทยยอมรับว่าผู้ชายที่ผ่านผู้หญิงอื่นก่อน แต่งงานนั้นไม่เสียหาย แต่ผู้หญิงที่ผ่านผู้ชายมาก่อนแต่งงานจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิง ที่มีตำหนิ ไร้เกียรติ ถึงแม้ว่าในยุคปัจจุบันที่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่จะยอมรับเรื่องการมี เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติธรรมดา ยอมรับได้ก็ตาม เรื่องการอยู่ด้วยกันก่อน แต่งงานเป็นเรื่องที่ใครๆก็ทำ วัยรุ่นชายเองจะพอใจตัวเองมากที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนซึ่ง แสดงถึงประสิทธิภาพของตนเอง แต่ผู้ชายไทยเกือบทุกคนที่จะแต่งงานก็จะเลือก ผู้หญิงที่บริสุทธิ์มาเป็นแม่ของลูก	

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
37 (ต่อ)		<p>บทความ เรื่อง มิติชายหญิง</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.oknation.net/blog/print.php?id=409012</p> <p>ในเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของวัยรุ่นจะเห็นตัวอย่างได้ชัดเจน เช่น หญิงไม่กล้าเรียนรู้เรื่องเพศ เนื่องจากสังคมกำหนดว่าหญิงที่ดีจะต้องไร้เดียงสาในเรื่องเพศ จึงทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจที่จะป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยจากปัญหาเรื่องเพศ แต่ชายหาความรู้ได้อย่างอิสระ ผิดบ้าง ถูกบ้าง ประกอบกับในสังคมไทยมีค่านิยมแต่เดิมว่าถ้าชายสามารถมีเพศสัมพันธ์กับหญิงได้หลายคนถือว่าเป็นคนมีฝีมือ เมื่อพลาดพลั้งมีเพศสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย โดยเฉพาะฝ่ายหญิง เช่นการตั้งครรภ์ในขณะที่ไม่พร้อม ซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาการทำแท้งอันตราย การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ เป็นต้น ฝ่ายชายเองก็ได้รับผลกระทบ แต่มักจะน้อยกว่าหญิง เช่น ถูกสังคมตำหนิ ต้องรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีที่ฝ่ายหญิงเรียกร้อง</p>	-
38	<p>ผู้หญิงควรตอบสนองความต้องการทางเพศของผู้ชายที่เป็นคู่ได้เสมอ</p>	<p>บทความ เรื่อง เพศสัมพันธ์ในชีวิตคู่ ต้องसान มิชาสลายสัมพันธ์</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.weddingmind.com/contents/view.php?id=58</p> <p>เพศสัมพันธ์ในชีวิตเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่คู่สมรสต้องทำความเข้าใจให้ดีเพราะเปรียบเหมือนดาบสองคม ตัวหนึ่งสามารถใช้เพื่อสานสัมพันธ์เพราะชีวิตสมรสที่ยืนยาว อีกด้านหนึ่งหากใช้ผิดก็สามารถสลายสัมพันธ์ชีวิตสมรสให้ล่มสลายลงได้จึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีใช้อย่างถูกต้อง เพศสัมพันธ์ก่อให้เกิดความสุข</p>	-

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
38 (ต่อ)		<p>ได้มากพอๆ กับก่อให้เกิดความทุกข์ขึ้นอยู่กับความคิดและการแสดงออกของคู่สมรส สาเหตุของการหย่าร้างจำนวนไม่น้อยเกิดจากการ "คิดผิด" และ "ทำผิด" เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่าง สามีและภรรยา อาทิ</p> <p>คิดว่าน่าจะอายุต้องปกปิด สามีหรือภรรยาอาจมีกรอบความคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย เป็นเรื่องที่ไม่ควรกล่าวถึงความรู้สึกของตนอย่างเปิดเผย ความคิดเช่นนี้จะส่งผลต่อชีวิตสมรส ทำให้สามีภรรยาไม่กล้า แสดงออกถึงความรู้สึกของตน โดยเฉพาะภรรยามีแนวโน้มที่จะเก็บกดความรู้สึกทั้งที่ชอบและไม่ชอบไว้ โดยไม่กล้าสื่อสารต่างๆ กับสามี ทำให้สามีไม่มีโอกาสรับรู้และเข้าใจความ ต้องการของภรรยา</p> <p>คิดว่าขาดไม่ได้เลยในชีวิตคู่ คู่สมรสจำนวนไม่น้อยที่ต้องเดินทางมาถึงจุดแห่งการหย่าร้าง เนื่องมาจากความคิดผิดๆ ว่าเรื่องเพศเป็นความกระหายที่ต้องได้รับการตอบสนอง เช่นเดียวกับการกระหายน้ำหรืออาหาร จึงทำให้มนุษย์จำเป็นต้องแสวงหาละเลยเหล่านี้ ดังนั้น เมื่อคู่สมรสไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศได้ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุผลใด ความสัมพันธ์ระหว่างกันก็เริ่มเหินห่าง ความรัก ก็จืดจางลง และเริ่มไปหาการตอบสนองจากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นสิ่งที่มักนำไปสู่การนอกใจ และตามด้วยการหย่าร้างในที่สุด</p>	-

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามในแบบสอบถาม ค่านิยมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
39	ผู้ชายควรทำงานบ้าน	<p>บทความ เรื่อง บทบาทของผู้ชายในครอบครัวไทย</p> <p>แหล่งที่มา : http://www.marketeer.co.th/inside_detail.php?inside_id=1296</p> <p>ผลการวิจัยค่อนข้างชี้ชัดว่าบทบาทหน้าที่ของผู้ชายในครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยพบว่าผู้ชายทำงานยุคใหม่ทุกวันนี้ทำตัวเป็นพ่อบ้าน คือเอาใจใส่ดูแลครอบครัวมากกว่าแต่ก่อน และเข้ามามีส่วนช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ในบ้านมากยิ่งขึ้น ส่วนการยึดติดกับค่านิยมเก่า ๆ ของบทบาทความเป็นผู้นำ หรือความไม่เสมอภาคทางเพศในสถาบันครอบครัวมีน้อยลง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง 85 % มองบทบาทของตนเองในครอบครัวในฐานะ”เพื่อนคู่คิด”</p>	-
40	ผู้ชายควรทำหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว		

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ข้อ	ข้อความแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
1	พูดคุยเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผยกับคนทั่วไป	<p>บทความ เรื่อง พฤติกรรมทางเพศ</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type1/health03/04/contents/hs26.html</p> <p>อิทธิพลของวัฒนธรรม วัฒนธรรมหมายถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่คนสร้างขึ้น และปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยการถ่ายทอดไปสู่สมาชิก รุ่นต่อไป วัฒนธรรมจึงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมโดยมีความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากของวัฒนธรรมในแต่ละสังคม</p> <p>อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความเชื่อเกี่ยวกับบทบาททางเพศและการปฏิบัติตนต่อทางเพศตรงข้าม เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ 2. ค่านิยมทางเพศ 3. การพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผยระหว่างพ่อแม่กับลูก 	<p>-พูดคุยเรื่องเพศ เรื่องคู่รักอย่างเสรีกับเพื่อน ทั้งเพศหญิงและเพศชาย</p> <p>-พูดคุยเรื่องทางเพศกับเพื่อนมากขึ้น</p> <p>-พูดคุยเรื่องเพศกับเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย</p>
2	คู่มือที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต หนังสือ	<p>รายงานวิจัย เรื่อง สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น</p> <p>โดย รศ . พญ . สุวรรณมา เรื่องกาดนจนเศรษฐกิจ ผู้อำนวยการศูนย์สร้างเสริมสุขภาพ</p> <p>วัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี</p>	-คู่มือลามกอนาจาร

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
2 (ต่อ)		<p>กลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 91.5 เคยมีประสบการณ์การบริโภค ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเคยดูหนังโป๊จากวีดีโอ / ซีดี การดู เว็บโป๊ และอ่านหนังสือโป๊ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ทัศนะว่าปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริม / กระตุ้นให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ การที่วีซีดี / ดีวีดีหนังลามกหาซื้อได้ง่าย และการแพร่ระบาดของเว็บไซต์ลามก ตลอดจนการลงภาพโป๊ / ลามกของสื่อหนังสือพิมพ์ / นิตยสารต่าง ๆ ก็มีผลกระตุ้นได้มากขณะที่ไม่มีที่ / แหล่งให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาเรื่องเพศ</p>	
3	ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ	<p>บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง แหล่งที่มา : http://www.kr.ac.th/ebook2/songkeat/03.html</p> <p>การจัดการกับอารมณ์ทางเพศ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขได้โดยใช้สติปัญญาหาวิธีแก้ไขให้ถูกต้องได้ การควบคุมตนเองได้เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยแก้ปัญหาได้เป็นส่วนมาก เช่น เมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศแต่ไม่ใช่เวลาและโอกาสที่ถูกต้องเหมาะสมที่จะปลดปล่อยไปตามธรรมชาติได้ก็ต้องหาวิธีควบคุมตนเอง ดังนั้น ออกกำลังกายหรือทำงานที่ต้องออกแรงมากขึ้น เพื่อให้จิตใจไป จดจ่ออยู่กับการเล่นหรือการทำงานนั้น</p>	-

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถามแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
4	แต่งตัวเปิดเผยร่างกาย เน้นหรือ โชว์ความเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย	บทความ เรื่อง “ค่านิยมของวัยรุ่นไทย” แหล่งที่มา : http://swu141km.swu.ac.th/index.php/ การที่สังคมไทยได้รับเอาค่านิยมต่างชาติเหล่านี้เข้ามา ก็มีข้อดี ตรงที่ว่าคนในสังคมมีความสะดวกสบายใช้ชีวิตอย่างสนุกสนาน และดูเป็นสังคมที่พัฒนาก้าวหน้า และทันสมัย แต่ข้อเสียที่ตามมาก็มีมากมาย คือ เยาวชน และกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ ได้ปลูกฝังที่จะใช้ชีวิตตามค่านิยมคนต่างถิ่น และลืมวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของไทยไปจนหมดสิ้น นอกจากนั้นแล้วค่านิยมเหล่านี้ยังมีผลกระทบต่อโดยตรงกับวัยรุ่นที่มีนิสัยชอบลองของใหม่ๆ เช่น ค่านิยมสังคมอินเทอร์เน็ต ค่านิยมเสื้อผ้าสายเดี่ยว เกาะอก นุ่งสั้น ค่านิยมอาหาร FAST FOOD ค่านิยมความรักของหนุ่มสาวแบบชาวตะวันตก เป็นต้น	-แต่งกายล่อแหลม ดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยสัดส่วน รูปร่าง หรือของสงวนมากขึ้น -นักศึกษาแต่งกายเปิดเผยมากขึ้น ตามกระแสแฟชั่นเน้นโชว์สัดส่วนความเป็นผู้หญิง ผู้ชาย -นักศึกษาทั้งผู้หญิงและผู้ชายให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา ความสวยงาม -น.ศ.หญิงนิยมใส่กางเกงขาสั้น เสื้อเข้ารูป และ ใส่เสื้อยักทรงสีด้ากับชุดนักศึกษาที่เข้ารูป -การแต่งกายเปิดเผยรูปร่างหน้าตามากขึ้น -แต่งกายไม่เหมาะสม เปิดเผยสรีระ เสื้อผ้ารัดรูปเน้นสัดส่วน
5	สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	ชื่อเรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผู้แต่ง ศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวิทนา อารีพรรค แหล่งที่มา : หนังสือ เรียนรู้เรื่องเพศกับคุณหมอภาค 1 เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น อารมณ์เพศของทั้งชายและหญิงจะรุนแรงขึ้นจึงเป็นแรงผลักดันที่จะต้องได้รับการตอบสนอง นอกจากนั้นในเด็กหนุ่มลูกอ้วนและต่อมที่เกี่ยวข้องจะ	-

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
5 (ต่อ)		เริ่มทำงานโดยการผลิตน้ำสุจิจอกมาตลอดเวลา ทำให้เขาต้องปลดปล่อยมันออกมาเป็นระยะๆ และวิธีที่ง่ายที่สุดก็คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (สุวิทนา อารีพรรค , 2550 : 163)	
6	ถ้ายูทูป วีดีโอ หรือคลิปเซ็กซี่/โป๊	บทความ เรื่อง “ วิกฤติเซ็กซี่วัยรุ่น สัญญาณร้าย...สาวไทยเสียงมะเร็ง ” แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ปฏิเสธไม่ได้ว่าสังคมไทยเวลานี้กำลังกังวลกับปัญหาเรื่องเซ็กซี่ในวัยรุ่น มีข่าววัยรุ่นทั้งลูก ชาววัยรุ่นโซเชียลเซ็กซี่ผ่านอินเทอร์เน็ต ถ่ายทอดพฤติกรรมทางเพศผ่านทางวิดีโอคลิป เหล่านี้ เป็นผลพวงจากสังคมวัตถุนิยมพ่อแม่ให้เวลากับลูกน้อยลง สังคมมีพื้นที่สาธารณะรองรับกิจกรรมของวัยรุ่นน้อย บวกกับสื่อลามก แพร่หลายเพิ่มขึ้น กลายเป็นสิ่งยั่วยุทางเพศไม่รู้ตัว	-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
7 8 9	<p>-เมื่อมีปัญหาด้านทางเพศทำน</p> <p>ปรึกษากับเพื่อน</p> <p>-ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น</p> <p>สุรา เบียร์ ไวน์ เหล้าปั่น</p> <p>-ใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า ยาไอ้</p> <p>หรือสารกระตุ้นต่างๆ</p>	<p>รายงานวิจัย เรื่อง สำรวจสถานการณ์ทางเพศของนักเรียนชั้น ม.1-ม.6 และอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน</p> <p>แหล่งที่มา : เอแบคโพลล์ ศุกร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ 2009 10:02:15 น.</p> <p>http://www.ryt9.com/s/abcp/521532/</p> <p>การวิจัยครั้งนี้พบ ค่าอิทธิพลของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มเยาวชน ที่พบว่าเยาวชนที่มีภาวะความเสี่ยง ได้แก่ เด็กนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะมีภาวะความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูงเกือบ 5 เท่า คือ 4.8 เท่า ของเด็กนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เด็กนักเรียนที่เที่ยวกกลางคืนมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 3.8 เท่าของเด็กนักเรียนที่ไม่เที่ยวกกลางคืน เด็กนักเรียนที่หนีเรียนมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.6 เท่าของเด็กที่ไม่หนีเรียน เด็กนักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีความเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนสูง 2.2 เท่าของเด็กที่ไม่ใช้สารเสพติด</p>	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถามแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
11 (ต่อ)		ไปก็ต่างคนต่างไปไม่มีอะไรเป็นข้อผูกมัดต่อกัน พฤติกรรมแบบนี้ถ้าหากพูดแบบไทยๆ เรียกได้ว่าเป็น เซ็กซ์ชั่วคราว หรือความสัมพันธ์กันเพียงชั่วคราว ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับ one night stand ในสังคมไทยไม่ใช่เรื่องเพิ่งเกิดขึ้น แต่ได้มีมานานแล้ว	-คู่รักสามารถไปเที่ยวด้วยกันสองต่อสองได้ทั้งเวลากลางวันและกลางคืน -ไปเที่ยวกับคู่รักในเวลากลางคืนและ/ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม-เที่ยวกลางคืน
12	อยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับคู่รัก	บทความ เรื่อง วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/waraporn-k/work.html การเที่ยวเตร่กับเพื่อนยามวิกาล การถูกเนื้อต้องตัว การนัดเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น การที่วัยรุ่นยอมรับวัฒนธรรมข้ามชาติดังกล่าวมาใช้ในสังคมไทยมากขึ้น โดยไม่คิดพิจารณาให้ถ่องแท้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นว่าสิ่งใดควรกระทำและสิ่งใดไม่ควรกระทำ นับเป็นการลดล้างขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้สูญสิ้นไป ซึ่งเท่ากับเป็นการทำลายเอกลักษณ์ของชาติไทย และยิ่งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากขึ้น	-นักศึกษาหญิงไม่ระมัดระวังตัว วางตัวกับเพื่อนเพศชายเหมือนกับเพื่อนเพศหญิง -นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงนัดเที่ยวกันสองต่อสอง และ บางครั้งเกินเลยไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ -หาโอกาสอยู่ตามลำพังหรืออยู่ใกล้ชิดกับคู่รักสองต่อสอง -อยู่สองต่อสองในที่ลับตาคนกับคู่รัก

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
13	เดินโอบกอดกับคูรักรในที่ สาธารณะ	บทความ เรื่อง ค่านิยมทางเพศและการปรับตัวทางเพศ แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html ในปัจจุบันวัยรุ่นจำนวนหนึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศในลักษณะของ คูรักร ซึ่งวัยรุ่นบางราย การมีคูรักรนับเป็นปัญหา เพราะเป็นวัยที่ต้องศึกษาเล่าเรียน ต้องอาศัยเงินจากพ่อแม่ทุกคนต้องใช้เงินอย่างจำกัดและพอดีกับฐานะของตนเอง แต่เมื่อมีคูรักร จะต้องใช้เงินเพิ่มขึ้นในการเอาใจคูรักร ซึ่งเป็นค่านิยมที่ผิดๆ ตามอย่าง เพื่อนในทางที่ผิด นอกจากนี้ในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นบางคนในปัจจุบันอาจ ประพฤติดนเลื้อนแบบภาพยนตร์ หรือการแสดงออกของวัยรุ่นตะวันตก มีการแสดง ความรักกันอย่าง เปิดเผย ซึ่งจะพาตนเองไปสู่สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และความปลอดภัยของตนเองได้	มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงมากขึ้น -นักศึกษาไม่ให้เกียรติกัน ไม่เข้าใจการให้ เกียรติซึ่งกันและกัน จึงทำให้มีการวางตัวไม่ เหมาะสม -นักศึกษาแสดงออกทางเพศมากขึ้น -ความคิดเกี่ยวกับคูรักร เป็นแบบวัฒนธรรม ตะวันตก
14.	มีคูรักรมากกว่า 1 คน	บทความ เรื่อง “สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น วีกฤติ ” แหล่งที่มา : http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16 ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศและการมีชีวิตรอบครัว ทัศนคติต่อ	-มีคูรักรหลายคน -มีคูรักรหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่อง ปกติ -มีคูรักรหลายๆคนในเวลาเดียวกัน

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
		<p>การมีแฟน การมีเพศสัมพันธ์และบทบาทหญิงชาย จากการศึกษาวิจัยกับนิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน พบว่า ทั้งชายและหญิงมีทัศนคติว่า การมีคู่มากหลายคนหรือมีกิ๊ก (อาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กันได้) เป็นเรื่องทันสมัย ถ้าไม่มีเพื่อนจะล้าเลียน มีเพื่อต้องการแสวงหาคนที่ใช่ที่สุด เป็นการเติมสีสันให้ชีวิต ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า เป็นคนที่สังคมต้องการ ได้ทำอะไรที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจและหญิงมีทัศนคติว่า การมีคู่มากหลายคนหรือมีกิ๊ก (อาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กันได้) เป็นเรื่องทันสมัย ถ้าไม่มีเพื่อนจะล้าเลียน มีเพื่อต้องการแสวงหาคนที่ใช่ที่สุด เป็นการเติมสีสันให้ชีวิต ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า เป็นคนที่สังคมต้องการ ได้ทำอะไรที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจ</p>	
15.	<p>สัมผัสหรือถูกสัมผัสร่างกายบริเวณที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เช่น เต้านม อวัยวะสืบพันธุ์</p>	<p>บทความ เรื่อง “ วัฒนธรรมที่มีอิทธิพลทางเพศและการเบี่ยงเบนทางเพศ ” แหล่งที่มา : http://www.wt.ac.th/~waraporn-k/work.html</p> <p>ภาพการแต่งกายของวัยรุ่น ภาพการแสดงความรักอย่างเปิดเผย การแสดงกิจกรรมารยาทของวัยรุ่น วิถีชีวิตของวัยรุ่นต่างชาติ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมไทยอย่างมากเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชื่นชอบดารว ชอบเลียนแบบ</p>	<p>-นักศึกษาหญิงไม่รักนวลสงวนตัวและไม่ให้ความสำคัญของพรหมจรรย์</p> <p>การแสดงความรักของคู่รัก เช่น การโอบกอด การจูบ การหอมแก้ม การกอดเนื้อติดตัวกัน ไม่ใช่สิ่งเสียหาย</p> <p>-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมี การแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น</p>
16	-กอดจูบกับคู่รัก		

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
17	- มีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกที่เป็นเพศเดียวกัน	<p>การศึกษาเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงแต่ละชั้นปี ในโรงเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และพหุกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1, 2, 3 สังกัดกรมอาชีวศึกษา เลือกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนจำนวน 497 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลทั่วไป พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการป้องกัน และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรภ์ ซึ่งตรวจสอบค่าความเที่ยงของเนื้อหาการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้สูตรครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเที่ยง 0.87 พฤติกรรมเสี่ยงความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรรภ์โดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเที่ยง 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการมีเพศสัมพันธ์พบร้อยละ 9.3 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 12-19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักมากที่สุด ร้อยละ 89.1</p> <p>ในด้านลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 30.4 มีเพศสัมพันธ์โดยใช้ปาก ร้อยละ 26.1 มีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ กลุ่มตัวอย่างมีการคุมกำเนิด เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกและครั้งต่อมาร้อยละ 19.6 และร้อยละ 28.3 ตามลำดับ และเมื่อมีปัญหาทางเพศส่วนใหญ่จะปรึกษาเพื่อน</p>	- นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
18	-มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่อีก	<p>รายงานวิจัย เรื่อง สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น โดย รศ . พญ . สุวรรณ เรืองกานจนเศรษฐี ผู้อำนวยการศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี</p> <p>บรรยาย เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 ณ ห้องประชุมอรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ อาคารศูนย์การแพทย์ศิริกิตติ์</p> <p>ผลการสำรวจภาคสนาม โดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่อง “ ประสพการณ์และทัศนคติของวัยรุ่นต่อปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน : กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนที่มีอายุ 15 - 25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล “ ทำการสำรวจระหว่างวันที่ 9 – 17 ตุลาคม 2547 จำนวนทั้งสิ้น 1,627 ตัวอย่าง ผลการสำรวจ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 6.7 มีประสพการณ์ด้านการมีแฟน / คนรัก โดยร้อยละ 37.5 เคยมีแฟน / คนรักมากกว่า 1 คนประเด็นที่น่าสนใจคือตัวอย่างถึงร้อยละ 11.2 มีแฟน / คนรัก มากกว่า 4 คน (5 คนขึ้นไป) และกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 42.4 คน เคยมีประสพการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ โดยร้อยละ 16.1 เคยประสพปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ที่น่าตกใจคือร้อยละ 13.9 ระบุว่ายอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ผับ เคา และห้างสรรพสินค้า</p>	<p>-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออกทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น</p> <p>-รักคบกันไม่นาน มีเพศสัมพันธ์กันง่าย</p> <p>-พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น</p>

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อคำถามแบบสอบถาม พฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
19	-มีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชาย ชายบริการทางเพศ	วิจัย เรื่อง : พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นหญิง โดย : ฐิติพร อิงคดาวรรค์, สุรีย์พร กฤษเจริญ, กัญจน์ พลอินทร์ และคณะ แหล่งที่มา : สงขลานครินทร์เวชสาร พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศวัยรุ่นหญิง ปีที่ 25 ฉบับที่ 6 พ.ย.-ธ.ค. 2550 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการใช้ถุงยาง อนามัย วิธีการใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด การยุติการตั้งครรภ์โดยใช้ยา	-นักศึกษาทั้งหญิงและชายมีการแสดงออก ทางเพศอย่างหลากหลายและอิสระมากขึ้น -ชายบริการทางเพศ -มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง
20	-ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้วิธี คุมกำเนิด		
21	-ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์กินยาคุม ฉุกเฉิน	บทความ เรื่อง สถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น วีกฤติ แหล่งที่มา : http://mhtech.dmh.moph.go.th/factsheet/text_show.php?chapter_id=28&book_id=16 ส่วนความรู้เรื่องยาเม็ดคุมกำเนิดและผลข้างเคียง พบว่า วัยรุ่นทั้งหญิงและ ชาย ขาดความรู้ ในเรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่วัยรุ่นนิยมใช้ยา Prostinor หรือ Madonnaแต่ก็ไม่รู้เลยว่า ยาดังกล่าวมีประสิทธิภาพต่ำและมีผลข้างเคียงมาก ทำให้มีเลือดออก ประจำเดือนมา ไม่สม่ำเสมอ อาเจียน ทำลายการทำงานของตับ เป็นต้น ทำให้วัยรุ่นต้องเสี่ยงต่อ สุขภาพในหลาย ๆ ด้าน จากผลข้างเคียงของยาและการใช้ยาที่ไม่ถูกต้อง (พิมพ์วัลย์ บุญมงคล, 2544)	-มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง -ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
22	ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	บทความ เรื่อง วิถีชีวิตวัยรุ่น สัญญาณราย...สาวไทยเสี่ยงมะเร็ง แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 หัวหน้าคลินิกเพื่อนวัยทีน บอกเล่าถึงวิถีชีวิตวัยรุ่นต่อว่าปัญหาการตายของวัยรุ่นลำดับที่หนึ่งเหมือนกันทุกประเทศคืออุบัติเหตุ ปัญหาลำดับที่สองที่เรากำลังเจอปัญหาอย่าง หนักหน่วงเลยคือสาเหตุการตายของวัยรุ่นไทย สาเหตุการตายจากโรคเอดส์ สะท้อนปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพิ่ม มากขึ้น ทั่วโลกรายงานเหมือนกัน ในกลุ่มเยาวชนไม่ว่าจะเป็นอายุ 15-24 ปีถือว่าอายุมากที่สุดเทียบกับสถิติไม่ว่าจะเป็นหนองในแท้ หนองในเทียมหูหนวกงูเห่า เหล่านี้เป็นเชื้อที่ก่อให้เกิดมะเร็งปากมดลูก จากสถิติทั่วโลกสมมุติ 100 คนที่ไปหาหมอด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทุกวัย กลุ่มไปหาหมอกที่สุดคือ “วัยรุ่น” โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนกลาง	-มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง -ไม่ดูแลสุขภาพทางเพศหรือดูแลสุขภาพทางเพศไม่ถูกต้อง
23.	ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเวลามีเพศสัมพันธ์	บทความ เรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น ” แหล่งที่มา : http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=388 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การปฏิบัติที่ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์เร็วตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการหรือคู่นอนโดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย การมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน	-โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ -มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเอง

แนวคิดที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (ต่อ)

ข้อ	ข้อความคำถามแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	เอกสารเกี่ยวกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ	การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
24	.ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยทำแท้ง	<p>บทความ เรื่อง “บทความ เรื่อง “ค่านิยมทางเพศของนักศึกษา ”</p> <p>แหล่งที่มา : หนังสือพิมพ์ ข่าวสด ฉบับที่ 5055 [หน้าที่ 32] ประจำวันที่ 1 ตุลาคม 2547</p> <p>การอยู่หอพักเอกชนตามลำพัง ไม่มีการควบคุม นักศึกษาจึงมีเสรีเต็มที่ อาจจะถูกชักนำไปในทางที่ผิดได้ จะเห็นได้ว่าเด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรวมทั้งอารยธรรมตะวันตก เช่น ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัว ซึ่งค่านิยมนี้ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน และมักจะมีการทำแท้งในที่สุด ซึ่งล้วนเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลต่อค่านิยมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงนั้น</p>	<p>- ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร</p> <p>-ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด</p> <p>-พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น</p>
25.	ท่านหรือคู่เพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ์	<p>บทความ เรื่อง “ปัญหาที่พบบ่อยในช่วงที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ” โดย อ.ดร.วุฒิพงษ์ ลิ้มปวีโรจน์</p> <p>แหล่งที่มา :</p> <p>home.kku.ac.th/genedu/000131/docfile/.../unit06/unit6_1.doc</p> <p>ปัจจุบันวัยรุ่นมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กันเองในหมู่วัยรุ่นมากขึ้น ทำให้เกิดความขัดแย้ง ด้านค่านิยม ระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองและครู/อาจารย์ รวมถึงการก่อให้เกิดปัญหาตามมาหลายประการ ได้แก่ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง</p>	<p>-พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจพบคือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือการมี Unprotected sex เป็นต้น</p> <p>-ขาดความรู้เรื่องการคุมกำเนิด</p>

ภาคผนวก จ
ประมวลรายวิชาและแผนการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประมวลรายวิชา (Course Syllabus)

1. รหัสวิชา
2. จำนวนหน่วยกิต (Course Credit) 2(2-0-4) หน่วยกิต
3. ชื่อวิชา (Course Title) วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา
4. คณะ/ภาควิชา -
5. ภาควิชาการศึกษา -
6. ปีการศึกษา -
7. ชื่อผู้สอน -
8. เงื่อนไขรายวิชา -
9. สถานภาพของวิชา (วิชาบังคับ/วิชาเลือก) -
10. ชื่อหลักสูตร -
11. วิชาระดับ ปริญญาตรี
12. จำนวนชั่วโมงที่สอน/สัปดาห์ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
13. เนื้อหารายวิชา (Course Description)

ศึกษาเกี่ยวกับ พัฒนาการของวัยรุ่น สุขภาพทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครอบครัว การตั้งครอบครัวที่ไม่พึงปรารถนา การคุมกำเนิด พฤติกรรมทางเพศ ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศ รสนิยมทางเพศ ความหลากหลายทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ความสัมพันธ์ของบุคคล การใช้ชีวิตคู่ การวางตัวที่เหมาะสม ในสังคมและวัฒนธรรมไทย ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และปัญหาทางเพศของนักศึกษาในสังคมปัจจุบันรวมทั้งแนวทางแก้ไข

14. วัตถุประสงค์รายวิชา

เมื่อเรียนรายวิชาแล้ว ผู้เรียนสามารถ

1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น สุขภาพทางเพศ พฤติกรรมทาง

เพศ การตั้งครุฑ การคุมกำเนิด ความสัมพันธ์ของบุคคล ความรัก ความใคร่ การใช้ชีวิตคู่ ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

2. วิเคราะห์ปัญหาสุขอนามัยทางเพศ แนวทางดูแล การป้องกันและแก้ไขปัญห สุขอนามัยทางเพศ
3. อธิบายโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ การดูแลตนเอง และการป้องกันรักษา
4. มีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยและนำความรู้ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตทางเพศไปประยุกต์ใช้ในการดูแลสุขภาพทางเพศของตนเองได้อย่างเหมาะสมภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน
5. ระบุพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแนวทางป้องกันแก้ไข
6. อธิบายประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน
7. มีการเปลี่ยนแปลงค่านิยม ความเชื่อ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทย
8. เป็นแกนนำในการนำความรู้เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยไปถ่ายทอดให้กับนักศึกษาและบุคคลทั่วไป

15.วิธีการสอน

ใช้วิธีการเรียนการสอนแบบบรรยาย การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานกลุ่ม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การวิเคราะห์วิจารณ์สถานการณ์ กรณีศึกษา การดูงาน การทำรายงานและนำเสนอรายงาน

16. สื่อการสอน

- 1) ตำรา บทความ เอกสารประกอบการสอน
- 2) อินเทอร์เน็ต
- 3) การศึกษานอกสถานที่ 1 ครั้ง
- 4) Power point

17. การประเมินผล

1) การสอบ	20 %
2) การประเมินการทำงานหรือกิจกรรมในชั้นเรียน	40 %
3) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	20 %
4) เพิ่มสะสมงาน	20 %

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางการเรียนรู้การสอน

- ครั้งที่ 1 แนะนำรายวิชา แจกประมวลการสอน
 ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน
 ตกลงแนวทางการประเมินผลการเรียน
 ประเมินความรู้เกี่ยวกับวิถีทางเพศของผู้เรียนก่อนเรียน
- ครั้งที่ 2 พัฒนาการทางเพศในวัยรุ่น
 บทบาททางเพศ
- ครั้งที่ 3 การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ
 โรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์
- ครั้งที่ 4 การตั้งครรภ์
 การตั้งครรรภ์ในวัยเรียน
- ครั้งที่ 5 การคุมกำเนิด
 การแท้งบุตรและอันตรายจากการทำแท้ง
- ครั้งที่ 6 ความต้องการทางเพศและการตอบสนองทางเพศ
 ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น
- ครั้งที่ 7 รสนิยมทางเพศหรือความหลากหลายทางเพศ
 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
- ครั้งที่ 8 ความรุนแรงทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
- ครั้งที่ 9 ความสัมพันธ์ของบุคคล
- ครั้งที่ 10 ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง
 การวางตัวที่เหมาะสม
 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน
- ครั้งที่ 11 การใช้ชีวิตคู่
 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
- ครั้งที่ 12 การพัฒนาศักยภาพภาพแกนนำ

- ครั้งที่ 13-14 นักศึกษาทำกิจกรรมนอกห้องเรียน
- ครั้งที่ 15 ประเมินความตระหนักทางเพศวิถี และประเมินผล
การจัดการเรียนการสอนในภาพรวม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการเรียนรู้การสอน วิชา วิธีทางเพศเพื่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษา

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
1	-สร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน -เตรียมผู้เรียนเข้าสู่การเรียนการสอน - ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน -ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนเรียน	ปฐมนิเทศ -แนะนำรายวิชา วิธีการเรียนการสอน และการประเมินผล	- แนะนำตนเอง และให้ผู้เรียนแนะนำตนเอง -ปฐมนิเทศเกี่ยวกับรายวิชา การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล ข้อตกลงแนวทาง และเป้าหมายในการเรียน -เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และร่วมกันกำหนดแนวทางการเรียนรู้ กำหนดข้อตกลง และเป้าหมายเกี่ยวกับการเรียนการสอน	-แนะนำตนเอง -แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียน การประเมินผล ข้อตกลงแนวทาง และเป้าหมายในการเรียน	- -	- ประมวลรายวิชา	- เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน -ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	-สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน -การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน -ความสนใจของผู้เรียน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
1 (ต่อ)	-ทำเพิ่มสะสมงานเพื่อประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการในการเรียนของผู้เรียน	- ประเมินความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนเรียน	- อธิบายวิธีการทำเพิ่มสะสมงานเพื่อใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้และพัฒนาการในการเรียนของผู้เรียนโดย 1. ให้ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเรียนในแต่ละครั้งบันทึกลงในอนุทินประจำวัน 2. นำอนุทินประจำวันส่งให้ผู้สอนตรวจ	-ทำแบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี -แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ-แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศก่อนเรียน	-	-แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี -แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ -แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ	-ความตระหนักทางเพศวิถีของผู้เรียนก่อนเรียน	-คะแนนที่ได้จากการทำ - แบบทดสอบความรู้ด้านเพศวิถี -แบบสอบถามค่านิยมทางเพศ -แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศก่อนเรียน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
1 (ต่อ)			3. หลังจากผู้เรียนได้รับ อนุทินประจำวันคืน ให้นำ อนุทินประจำวันใส่ในแฟ้ม สะสมงาน 4. นำผลงานที่ผู้เรียนทำใน กิจกรรมต่างๆใส่ในแฟ้มสะสม งาน -เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ข้อสงสัยและผู้สอนอธิบายข้อ สงสัยของผู้เรียนเพิ่มเติม					
2	-อธิบายพัฒนา การ ด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมของคนใน วัยต่างๆ	พัฒนาการทางเพศใน วัยรุ่น -พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมใน วัยรุ่น -เพศและพฤติกรรม ทางเพศของวัยรุ่น	- ก่อนเรียนในชั้นเรียน 1 สัปดาห์ ศึกษาค้นคว้านอก เวลา เกี่ยวกับ พัฒนาการทาง เพศที่เกี่ยวข้อง กับร่างกาย จิตใจ และสังคมในวัยรุ่น - บรรยายประกอบ Power Point เรื่อง พัฒนาการทาง เพศในวัยรุ่น พร้อมกับแสดง ภาพเกี่ยวกับพัฒนาการด้าน ร่างกายของวัยรุ่นจาก วี.ดี.ไอ		-ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า นอกเวลาเกี่ยวกับ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมใน วัยรุ่น -ห้องสมุด -Internet -Power Point -แบบประเมิน พฤติกรรมของผู้เรียน โดยการสังเกต	-อธิบายพัฒนา การทางเพศใน วัยรุ่นได้		

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
2 (ต่อ)			- แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 2-3 คน เพื่อทำ กิจกรรมกลุ่มย่อย ซุบซิบ (Buzz group) ให้เวลาปรึกษา หรือ กัน 5 นาทีเพื่อตอบคำถาม ในใบงานที่ 1 เกี่ยวกับ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมใน วัยรุ่น	- ประชุม กลุ่มย่อยซุบซิบ (Buzz group) ปรึกษาหารือกัน 10 นาที เพื่อตอบคำถาม เรื่อง พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมในวัยรุ่น	-	-หนังสือ ตำรา และ บทความเกี่ยวกับ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับ ร่างกาย จิตใจ และสังคมใน วัยรุ่น -กระดาษ A4 -ใบงานที่ 1 กิจกรรมตอบคำถาม เกี่ยวกับ พัฒนาการ ทางเพศที่เกี่ยวข้อง กับร่างกาย จิตใจ และสังคมในวัยรุ่น โดยกำหนดให้ 1. ผู้เรียนแต่ละ กลุ่มตอบคำถาม เกี่ยวกับพัฒนาการ ทางเพศของวัยรุ่น ด้านละ 1 ข้อ 2. กลุ่ม ปรึกษา หารือกัน และตอบ คำถาม 10 นาที		-งานกลุ่ม (ตอบ คำถามเกี่ยวกับ พัฒนาการทาง เพศที่เกี่ยวข้องกับ ร่างกาย จิตใจ และสังคมในวัยรุ่น ได้ถูกต้องอย่าง น้อยร้อยละ 80

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
2 (ต่อ)	-เปรียบเทียบ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมของ วัยรุ่นเพศชายและ เพศหญิง	-พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมของ วัยรุ่นเพศชายและเพศ หญิง	-แบ่งผู้เรียนออกเป็น กลุ่มๆละ 2-3 คน ทำ กิจกรรมในใบงานที่ 2 คือ กิจกรรมเมตริกยะบุ ความต่าง (Refining Features Matrix) ของ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมของ วัยรุ่นเพศชายและเพศ หญิง-	-ผู้เรียนแบ่งออกเป็น กลุ่มๆละ 2-3 คน เพื่อทำ กิจกรรมเมตริกยะบุความ ต่าง (Refining Features Matrix) ของพัฒนาการ ทางเพศที่เกี่ยวกับ ร่างกายจิตใจ และสังคม ของวัยรุ่นเพศชายและ เพศหญิง	-	-ใบงานที่ 2 กิจกรรม เมตริกยะบุความต่าง (Refining Features Matrix) ของ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมของ วัยรุ่นเพศชายและ เพศหญิง ในเวลา 10 นาที และ นำเสนอผลงานกลุ่ม ละ 5 นาที - กระดาษ ฟลิป ชาร์ท - ปากกาเคมี -แบบประเมิน พฤติกรรมของ ผู้เรียนโดยการสังเกต - แบบประเมินผล งานของผู้เรียน	-เปรียบเทียบ พัฒนาการทาง เพศที่เกี่ยวข้องกับ ร่างกายจิตใจ และสังคมของ วัยรุ่นเพศชายและ เพศหญิงได้	-เปรียบเทียบ พัฒนาการทางเพศที่ เกี่ยวข้องกับร่างกาย จิตใจ และสังคมของ วัยรุ่นเพศชายและ เพศหญิงวัยรุ่นเพศ ชายและเพศหญิงได้ ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80 -เมตริกยะบุความ ต่าง (Refining Features Matrix) ของพัฒนาการทาง เพศที่เกี่ยวข้องกับ ร่างกายจิตใจ และ สังคมของวัยรุ่นชาย และหญิง

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
2 (ต่อ)	-แสดงความคิดเห็นเรื่อง เพศ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	<u>เพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น</u> -ธรรมชาติของวัยรุ่น -พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	-ฉาย Power Point แสดงรูปภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสวนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	-นำเสนอผลงานกลุ่ม -เสวนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง เพศ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ใช้เวลา 15 นาที ในหัวข้อ - การแต่งกาย - การใช้ของตามกระแสแฟชั่น -การคบเพื่อน และเชื่อเพื่อน -ความอยากรู้ อยากรู้อยากทดลอง -การเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียง -อยากเด่นและเรียกร้องความสนใจ	- Power Point -รูปภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น	- แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้	- การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง เพศ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
2 (ต่อ)	-แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน	<u>บทบาททางเพศ</u>	- แจกเอกสารประกอบการสอน -ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 3 เขียนบทความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน	- - -	- เอกสารประกอบการสอน เรื่อง เพศและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น -ใบงานที่ 3 กิจกรรม เขียนบทความ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน เรื่อง	-แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบันได้	-บทความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน - Diary ประสพการณ์เกี่ยวกับการมี	
-อธิบายความหมายของบทบาททางเพศ -ระบุปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ	-ความหมายของบทบาททางเพศ -ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ	- บรรยายประกอบ Power Point เกี่ยวกับความหมายของบทบาททางเพศ -ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมคิดต่างๆ โดยให้ผู้เรียนระบุปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ มาคนละ 1 ประโยชน์	- การเสวนา อภิปราย ระบุปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ คนละ 1 ประโยชน์	-	- Power Point และ- เอกสารประกอบการสอนเรื่อง บทบาททางเพศ	-อธิบายบทบาททางเพศ -ระบุปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ	-ความสนใจของผู้เรียน -การแสดงความเห็นและมีส่วนร่วมของผู้เรียน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล		
			ผู้สอน	ผู้เรียน					
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน	
2 (ต่อ)	-ระบบบทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น	-บทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น	-สรุปปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศ -แจกเอกสารประกอบการสอน	-ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมคิดต่างๆ โดยให้ผู้เรียนระบบบทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น	-ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น	-	- Power Point - เอกสารประกอบการสอน เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อบทบาททางเพศและบทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น	- ระบบบทบาททางเพศกับวิถีชีวิตของวัยรุ่น	- การแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมของผู้เรียน
3	-อธิบายการดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ	<u>การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ</u> - ความหมายและความสำคัญของสุขอนามัยทางเพศ - การดูแลสุขอนามัยทางเพศ	- บรรยายประกอบ Power Point เกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญของสุขอนามัยทางเพศ และการดูแลสุขอนามัยทางเพศ	- ชักถามข้อสงสัย	-	- Power Point - เอกสารประกอบการสอน เรื่องการดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศ	- อธิบายการดูแลสุขอนามัยทางเพศได้	- ความสนใจของผู้เรียน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
3 (ต่อ)	- วิเคราะห์ปัญหา สุขอนามัยทางเพศ แนวทางป้องกัน และแก้ไข	- ปัญหาทางด้าน สุขอนามัยทางเพศ แนวทางป้องกันและ แก้ไข	- แบ่งผู้เรียนเป็น กลุ่มๆละ 2-3 คน เพื่อทำกิจกรรมกลุ่ม ย่อยซุบซิบ (Buzz group) ในใบงานที่ 6	- ผู้เรียนแบ่งออกเป็น กลุ่มๆละ 2-3 คน เพื่อทำ กิจกรรมกลุ่มย่อยซุบซิบ (Buzz group) ในใบงานที่ 6- - นำเสนอผลการวิเคราะห์ ปัญหากลุ่ม	-	- ใบงานที่ 6 กิจกรรมกลุ่มย่อย ซุบซิบ (Buzz group) วิเคราะห์ ปัญหาสุขอนามัยทาง เพศ วิเคราะห์ปัญหา กลุ่มละ 5 นาที - แบบประเมินการ อภิปรายหรือเสนอ รายงานแนวทาง ป้องกันและแก้ไข ใน เวลา 7 นาทีและ นำเสนอผลการ	- สามารถวิเคราะห์ ปัญหาสุขอนามัย ทางเพศ แนวทาง ป้องกันและแก้ไขได้	- ความสนใจของ ผู้เรียน - ผลการวิเคราะห์ ปัญหาสุขอนามัย ทางเพศ แนวทาง ป้องกันและแก้ไข ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80
- ประยุกต์ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ	- แบ่งผู้เรียนเป็น กลุ่มๆละ 2-3 คน เพื่อ ทำกิจกรรม	- การทำ Mind map เรื่อง การดูแลรักษา						

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
3 (ต่อ)	ดูแลสุขอนามัย ทางเพศ		<p>ในใบงานที่ 7</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดประกวด Mind map เรื่อง การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศของชั้น - ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกำหนดเกณฑ์ในการประกวด Mind map และร่วมกันตัดสิน Mind map - ติด Mind map ที่ได้รางวัลไว้ที่บอร์ดหน้าชั้นเรียน- ให้ผู้เรียนได้ Mind map ของตนเองในแฟ้มสะสมงาน 	<p>สุขอนามัยทางเพศของชั้น</p> <p>-</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ใบงานที่ 7 - กิจกรรมกลุ่ม ทำ Mind map เรื่อง การดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศของชั้น ในเวลา 20 นาที - กระดาษ - ดินสอสี - แบบประเมินผลงานของผู้เรียน - แฟ้มสะสมงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - การประยุกต์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - Mind map ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 - แฟ้มสะสมงาน 	
<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์และแนวทางในการป้องกันรักษา 	<p>โรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ชนิดต่างๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อนเรียนในชั้นเรียน 1 สัปดาห์ แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมในใบงานที่ 8 	<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาค้นคว้าร่วมกันเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์และแนวทางในการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใบงานที่ 8 กิจกรรมกลุ่ม กำหนดให้ 1. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบาย โรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์และแนวทางในการป้องกันรักษาได้ 			

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
3 (ต่อ)		<ul style="list-style-type: none"> - อาการ อาการแสดง การติดต่อ - ป้องกันและ รักษา - โรคเอดส์ - อาการ อาการแสดง การติดต่อ - ป้องกันและ รักษา - โรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ - อาการ อาการแสดง การติดต่อ - ป้องกันและ รักษา 		<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม - นำเสนอผล - การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ และ - แนวทางใน - การป้องกันรักษา - กลุ่มละ 15 นาที - กลุ่มที่ 1 ศึกษา - โรคติดต่อทาง - เพศสัมพันธ์ ชนิด - ต่างๆ - กลุ่มที่ 2 ศึกษา - โรคเอดส์ - กลุ่มที่ 3 ศึกษา - โรคที่เกิดจากการมี - เพศสัมพันธ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ป้องกันรักษา - ปรีกษาหรือเกี่ยวกับ - ผลการ ศึกษา ค้นคว้า 	<ul style="list-style-type: none"> - และแนวทางในการ - ป้องกันรักษาจากตำรา - ในห้องสมุดและ ทาง - Internet - แบบประเมินการ - อภิปราย/เสนอรายงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - การทำงานร่วมกัน - เป็นทีม - การมีส่วนร่วมในการ - เรียน - การสอน 	<ul style="list-style-type: none"> - การนำเสนอ - ผลการศึกษาค้นคว้า - เกี่ยวกับโรคที่เกี่ยวข้อง - กับการมีเพศสัมพันธ์ - และแนวทางในการ - ป้องกัน รักษาถูกต้อง - อย่างน้อย - ร้อยละ 80

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
3 (ต่อ)	- ระบุแนวทาง ในการดูแล ตนเองเพื่อ ป้องกันโรคที่ เกี่ยวข้องกับการ มีเพศสัมพันธ์	- สรุปเนื้อหาและ แนวทางในการ ป้องกันรักษา พร้อม ทั้งแสดงภาพ โรคที่ เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์ จาก วี ดี โอ ประกอบการสรุป เนื้อหา - ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมคิดตั้งๆ โดย ให้ผู้เรียนระบุ แนวทางในการดูแล ตนเองเพื่อป้องกัน โรคที่เกี่ยวข้องกับ การมีเพศสัมพันธ์ มา คนละ 1 ประโยค - ผู้สอนเขียนประโยค ที่ผู้เรียนเสนอบน กระดานหน้าชั้นเรียน	- การเสวนา อภิปราย ระบุแนวทางในการ ดูแลตนเองเพื่อ ป้องกันโรคที่ เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์		- Power Point - วี ดี โอ เรื่องโรคที่ เกี่ยวข้องกับการ มีเพศสัมพันธ์	- ระบุแนวทางในการ ดูแลตนเองเพื่อป้องกัน โรคที่เกี่ยวกับการมี เพศสัมพันธ์ได้	- การระบุแนวทางใน การดูแลตนเองเพื่อ ป้องกันโรคที่เกี่ยวข้อง กับการมีเพศสัมพันธ์ ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
3 (ต่อ)	-สรุปองค์ความรู้ เกี่ยวกับโรคที่ เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์		-ผู้สอนสรุปแนวทางใน การดูแลตนเองเพื่อ ป้องกันโรคที่เกี่ยวข้อง กับการมีเพศสัมพันธ์ - แจกเอกสาร ประกอบการสอน เรื่อง โรคที่เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์และ แนวทางในการป้องกัน รักษา - ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรม ใบงาน ที่ 9 - ส่งผลงานจากใบงาน ที่ 9 ให้ผู้สอนตรวจ สัปดาห์หน้า - หลังจากผู้เรียนได้รับ ผลงานคืนให้นำไปใส่ ในแฟ้มสะสมงาน		-- ศึกษาเพิ่มเติม เกี่ยวกับ โรคที่ เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์ จาก เอกสาร ตำรา และ Internet - การทำ กิจกรรมในใบ งานที่ 9 - ส่ง สารบัญวาง (Empty Outline) เรื่อง โรคที่เกี่ยวข้องกับการ มี เพศสัมพันธ์	- Power Point - เอกสารประกอบ การ สอน เรื่องโรคที่ เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์และ แนวทางในการป้องกัน รักษา ใบงานที่ 9 กิจกรรมการทำสารบัญ วาง (Empty Outline) เรื่อง โรคที่เกี่ยวข้องกับ การมีเพศสัมพันธ์ โดย กำหนดให้ 1. ศึกษาค้นคว้า นอกเวลา เกี่ยวกับโรค ที่เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์ จาก เอกสาร ตำรา และ Internet	- สรุปองค์ความรู้ เกี่ยวกับโรคที่ เกี่ยวข้องกับการมี เพศสัมพันธ์ได้	- การทำ สารบัญวางถูกต้องอย่าง น้อยร้อยละ 80 - แฟ้มสะสมงาน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
3 (ต่อ)		-		-	ให้ผู้สอนตรวจสัปดาห์หน้า	- 2. ทำกิจกรรมการทำสารบัญญว้าง (Empty -		
4	อธิบายเกี่ยวกับการตั้งครรภ์	<p>การตั้งครรภ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ - อาการ อาการแสดง และการวินิจฉัยการตั้งครรภ์ - การดูแลสตรีตั้งครรภ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงภาพ เกี่ยวกับการตั้งครรภ์จาก วี ดี โอ ประกอบการสอน - ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมหนึ่งต่อหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนเสวนา แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ - การตั้งครรภ์เกิดขึ้นได้อย่างไร - จะรู้ได้อย่างไรว่าตั้งครรภ์ - บรรยายประกอบ Power Point เรื่อง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ อาการ อาการแสดง การวินิจฉัยการตั้งครรภ์และการดูแลสตรีตั้งครรภ์ 		-	<ul style="list-style-type: none"> - แบบประเมินพฤติกรรมผู้เรียนโดยการสังเกต- - วี ดี โอ เรื่องการตั้งครรภ์ - Power Point - เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การตั้งครรภ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบาย เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ได้ - การแสดงความ คิดเห็นเรื่อง การตั้งครรภ์ - ความสนใจของ ผู้เรียน 	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
4 (ต่อ)			<p>- แจกเอกสารประกอบการสอนเรื่อง การตั้งครรภ์</p> <p>- แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คน</p> <p>- ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการตั้งครรภ์เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เพื่อทำกิจกรรมใบงานที่ 10</p> <p>- ส่ง Concept map ให้ผู้สอนตรวจในสัปดาห์หน้า</p> <p>- หลังจากได้รับ Concept map คืน ให้ผู้เรียนนำไปใส่ในแฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียน</p>	<p>- ผู้เรียนทำกิจกรรมหนึ่งต่อหนึ่ง เสนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ</p> <p>- การตั้งครรภ์เกิดขึ้นได้อย่างไร</p> <p>- จะรู้ได้อย่างไรว่าตั้งครรภ์</p> <p>- จะดูแลสตรีตั้งครรภ์อย่างไร</p>	<p>- ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการตั้งครรภ์เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน</p> <p>- ผู้เรียนแต่ละกลุ่มประชุมกลุ่มระดมพลังสมอง (Brain storming Group) เพื่อทำกิจกรรมในใบงานที่ 10</p> <p>- ส่ง Concept map ให้ผู้สอนตรวจในสัปดาห์หน้า</p>	<p>- เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การตั้งครรภ์ เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การตั้งครรภ์</p> <p>- ใบงานที่ 10 กิจกรรมกลุ่มระดมพลังสมอง (Brain storming Group)</p> <p>- ทำ Concept map เรื่อง การตั้งครรภ์</p> <p>- แบบประเมินผลงานของผู้เรียน</p> <p>- แฟ้มสะสมงาน</p>	<p>-- สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ได้</p>	<p>- Concept map เรื่อง การตั้งครรภ์ ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80</p> <p>- แฟ้มสะสมงาน</p>

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
4 (ต่อ)	วิเคราะห์และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการ ตั้งครรภ์ในวัยเรียน	<u>การตั้งครรภ์</u> <u>ในวัยเรียน</u> -สาเหตุและ ผลกระทบที่เกิดจาก การตั้งครรภ์ในวัย เรียน - แนวทางป้องกัน และช่วยเหลือการ ตั้งครรภ์ในวัยเรียน	- แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คน เพื่อ ประชุมกลุ่มระดมพลัง สมอง (Brain stroming Group) ทำ กิจกรรมในใบงานที่ 11 - ให้ผู้เรียนเสนอผลการ ประชุมกลุ่ม(Brain stroming Group) ละ 10 นาที	- ผู้เรียนแบ่งเป็น กลุ่มๆ ละ 10-12 คน เพื่อประชุมกลุ่ม ระดมพลังสมอง (Brain stroming Group) ทำกิจกรรม ในใบงานที่ 11 ใน เวลา 20 นาที เพื่อศึกษา กรณีศึกษาเกี่ยวกับ 1. สาเหตุและ ผลกระทบที่เกิดจาก การตั้งครรภ์ในวัย เรียน ป้องกันและ ช่วยเหลือการ ตั้งครรภ์ใน วัยเรียน 2. แนวทาง ป้องกันและแก้ไข - ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เสนอผลการประชุม	-ใบงาน ที่ 11 กิจกรรมกลุ่มระดม พลังสมอง (Brain stroming Group) ศึกษา วิเคราะห์ กรณีศึกษา เรื่อง ทางเลือกของน้องอ้ม ในเวลา 20 นาที เพื่อ ศึกษา วิเคราะห์ และ แสดงความคิดเห็น	-ใบงาน ที่ 11 กิจกรรม กลุ่มระดมพลังสมอง (Brain stroming Group) ศึกษา วิเคราะห์ กรณีศึกษา เรื่อง ทางเลือกของ น้องอ้ม ในเวลา 20 นาที เพื่อ ศึกษา วิเคราะห์ และ แสดงความคิดเห็น กรณีศึกษา เกี่ยวกับ	- สังเคราะห์เนื้อหา วิชาเพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ใน กรณีศึกษาได้ -แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ใน วัยเรียนได้ - การมีส่วนร่วมแสดง ความคิดเห็นในชั้น เรียน	- การวิเคราะห์และ แสดงความคิดเห็นของ ผู้เรียนถูกต้องอย่าง น้อย ร้อยละ80

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
4 (ต่อ)	- สรุป สาระสำคัญเรื่อง การตั้งครุฑและ การตั้งครุฑใน วัยเรียน	- ให้ผู้เรียนสรุป สาระสำคัญที่ได้ จากการเรียนวันนี้ ลงในอนุทิน ประจำวันแล้ว นำมาส่งให้ผู้สอน ตรวจ หลังจาก ได้รับอนุทิน ประจำวันคืน ให้	กลุ่มละ 10 นาที	-	3. ผู้เรียนเสนอผล การประชุม กลุ่มละ 10 นาที - แบบประเมินการ ทำงานกลุ่ม - แบบประเมิน พฤติกรรมของผู้เรียน โดยการสังเกต โดยการสังเกต - แบบประเมินการ อภิปรายหรือเสนอ รายงาน - แบบประเมินผลงาน ของผู้เรียน เพิ่มสะสมงาน	-สรุปสาระสำคัญเรื่อง การตั้งครุฑและการ ตั้งครุฑในวัยเรียนได้	สรุปสาระสำคัญเรื่อง การตั้งครุฑและการ ตั้งครุฑในวัยเรียนได้ - การศึกษา วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกรณีศึกษา ของผู้เรียน ถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 80 - เพิ่มสะสมงาน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
4 (ต่อ)			ใส่สอนทบทวนประจำวัน ในแฟ้มสะสมงาน เพื่อประเมินผลการ เรียนของผู้เรียน	-				
5	- อธิบายเกี่ยวกับการ การคุมกำเนิด	<u>การคุมกำเนิด</u> 1.ความสำคัญ ของการวางแผน ครอบครัวและ การคุมกำเนิด 2.ชนิดของการ คุมกำเนิด และ การเลือกใช้วิธี คุมกำเนิดให้ เหมาะสม	- ทำกิจกรรมในใบ งานที่ 12 การศึกษา ดูงาน (นอกเวลา) ที่ พิพิธภัณฑ์วางแผน ครอบครัว ที่ กระทรวงสาธารณสุข -ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ส่ง Concept map ก่อนเรียน 1 วันให้ ผู้สอนตรวจ - ผู้เรียนได้รับ Concept map คือน ให้นำ Concept map ไปเก็บในแฟ้ม สะสมงานเพื่อ ประเมินผลการเรียน ของผู้เรียน	-	- ผู้เรียนศึกษาดูงาน พิพิธภัณฑ์วางแผน ครอบครัว กระทรวง สาธารณสุข - ผู้เรียนประชุมกลุ่ม ระดมพลังสมอง (Brain stroming Group) ทำ Concept map เรื่อง การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด - ส่ง Concept map ก่อนเรียน 1 วัน	- ใบงานที่ 12 กิจกรรมศึกษาดูงาน ที่ พิพิธภัณฑ์วางแผน ครอบครัว กระทรวง สาธารณสุข โดย 1. . แบ่งผู้เรียนเป็น กลุ่มๆ ละ 10-12 คน เพื่อ ประชุมกลุ่มระดมพลัง สมอง (Brain stroming Group) 2. ให้ผู้เรียนแต่ละ คนการศึกษาดูงาน (นอกเวลา) ที่ พิพิธภัณฑ์วางแผน ครอบครัว กระทรวง สาธารณสุข ด้วย	- อธิบาย การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิดได้	- Concept map เรื่อง การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 -แฟ้มสะสมงาน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
5 (ต่อ)			- สรุปประกอบ Power Point เรื่อง การคุม กำเนิด และแจกเอกสาร ประกอบ การสอนเรื่อง การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด	- ชักถามข้อสงสัย ต่างๆเกี่ยวกับการ วางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด	-	ตนเองนอกเวลา ก่อน เรียนในชั้นเรียน 3. ให้ผู้เรียนแต่ละ กลุ่มประชุมกลุ่มระดม พลังสมอง (Brain stroming Group) ทำ Concept map เรื่อง การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด 4. ผู้เรียน ส่ง Concept map เรื่อง การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด ก่อน เรียน 1 วัน -แบบประเมินผลงาน - Power Point - เอกสารประกอบ การ สอนเรื่องการวางแผน ครอบครัวและการ คุมกำเนิด		-ความสนใจของผู้เรียน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
5 (ต่อ)					<p>และประสิทธิภาพในการป้องกันการตั้งครรภ์ โดย</p> <p>1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 6 คนให้แสดงความคิดเห็น คนละ 1 นาที รวมเป็นระยะเวลาทั้งหมด 6 นาที</p> <p>- 2. ตัวแทนกลุ่มเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 6 นาที</p> <p>- แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนโดยการสังเกต</p> <p>- แบบประเมินการอภิปรายหรือเสนอรายงาน</p> <p>- Power Point</p> <p>- ตัวอย่างชนิดของการคุมกำเนิด ได้แก่ ถุงยางอนามัย ยาเม็ดคุมกำเนิด ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน</p> <p>- แผ่นสะสมงาน</p>			

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
5 (ต่อ)	- สรุปสาระสำคัญของ การคุมกำเนิดและการคุมกำเนิด ของวัยรุ่นปัจจุบัน		- การหลังภายนอก - ฉาย วี ดี โอ วิธีการใช้ ถุงยางอนามัย - ให้ผู้เรียนสรุป สาระสำคัญ บันทึกใน อนุทินประจำวันแล้ว นำมาส่งให้ผู้สอนตรวจ - หลังจากผู้เรียนได้รับ อนุทินประจำวันคืนให้ นำไปใส่ในแฟ้มสะสม งานเพื่อประเมิน ผลงาน					
- อธิบายการแท้ง บุตร - ระบุอันตรายและ ผล กระทบ ภายหลังจากการ ทำแท้ง	<u>การแท้งบุตร</u> <u>และอันตรายจาก</u> <u>การทำแท้ง</u> - ความหมายของ การแท้งบุตร - ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ เกิดการแท้งบุตร - การรักษาและการ ดูแลสตรีแท้งบุตร	- บรรยายประกอบ Power Point เรื่อง การแท้งบุตร และแจก เอกสารประกอบการ สอน - ให้ผู้เรียน ทำกิจกรรม ในใบงาน ที่ 14	- แบ่งผู้เรียนออกเป็น กลุ่มๆละ 5-6 คน - อภิปราย แสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ อันตรายและผล	-	- Power Point - เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การแท้งบุตรและ อันตรายจากการทำแท้ง - ใบงานที่ 14 กิจกรรมอภิปราย เรื่อง อันตรายและผลกระทบภาย หลังจากการทำแท้งโดย 1. แบ่งผู้เรียนออกเป็น	- อธิบาย การแท้งบุตร ได้ - ระบุอันตรายและผล กระทบภายหลังจาก การทำแท้งได้	- การอภิปรายของ ผู้เรียน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
5 (ต่อ)	- อธิบายกฎหมายประเทศไทยกับการทำแท้งได้	อันตรายและ กระทบภายหลังจากการทำแท้ง <u>กฎหมายประเทศไทยกับการทำแท้ง</u>	- ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามใบงานที่ 15	กระทบภายหลังจากการทำแท้ง 15 นาที และนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มละ 7 นาที - ทำกิจกรรมตามใบงานที่ 15 โดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายประเทศไทย	-	กลุ่มๆละ 5-6 คน 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอันตรายและผลกระทบภายหลังจากการทำแท้ง 15 นาที 3. นำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มละ 7 นาที - แบบประเมินการทำงานกลุ่ม - แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนโดยการสังเกต - แบบประเมินการอภิปรายหรือเสนอรายงาน - ใบงานที่ 15 กิจกรรมกลุ่มอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายประเทศไทยกับการทำแท้ง มีขั้นตอนดังนี้ 1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 5-6 คน 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ	- อธิบายกฎหมายประเทศไทยกับการทำแท้งได้	- การอภิปรายของผู้เรียน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
5 (ต่อ)	-สรุปสาระสำคัญ เรื่อง การแต่งบุตร การทำแท้ง และ กฎหมายประเทศไทยกับการทำแท้ง	- สรุปสาระสำคัญ เรื่อง การแต่งบุตร อันตราย และกระทบจากการทำแท้ง และ เรื่อง กฎหมาย ประเทศไทยกับการทำแท้ง - ให้ผู้เรียนสรุป สาระสำคัญ เรื่องการแต่ง บุตรและอันตรายจากการ ทำแท้ง บันทึกลงใน อนุทินประจำวัน - นำงานมาส่งให้ผู้สอน ตรวจสอบ หลังจากได้รับงาน คืบหน้า ให้งานเก็บ เข้าแฟ้มเพื่อประเมินผล จากแฟ้มสะสมงาน	กับการทำแท้ง 10 นาที และนำเสนอ ผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที - สรุปสาระสำคัญ ที่ได้จากการเรียน และบันทึกใน อนุทินประจำวัน	-	กฎหมายประเทศไทยกับการ ทำแท้ง 10 นาที 3. นำเสนอผลการ อภิปราย กลุ่มละ 5 นาที - แบบประเมินการทำงาน กลุ่ม - แบบประเมินพฤติกรรม ของผู้เรียนโดยการสังเกต - แบบประเมินการอภิปราย หรือเสนอรายงาน - แฟ้มสะสมงาน	- สรุปสาระสำคัญ เรื่อง การแต่งบุตรอันตราย และกระทบจากการทำ แท้ง และเรื่อง กฎหมาย ประเทศไทยกับการทำ แท้งได้	- แฟ้มสะสมงาน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
6 (ต่อ)	- สรุปสาระสำคัญ เรื่อง ความต้องการ ทางเพศและการ ตอบสนองทางเพศ	- บริเวณร่างกายที่ไว ต่อการกระตุ้นทางเพศ	-	-	-	<p>กลุ่มย่อยซุบซิบ</p> <p>2. ให้กลุ่ม ปรึกษาหารือกัน 5 นาที เพื่อตอบ คำถามเกี่ยวกับ บริเวณใดของ ร่างกายที่ไวต่อการ กระตุ้นทางเพศ</p> <p>3. ให้แต่ละกลุ่ม เขียนคำตอบบน กระดาน</p> <p>- แบบประเมินการ ทำงานกลุ่ม</p> <p>- Power Point</p>	-สรุปสาระสำคัญ เรื่องความต้องการ ทางเพศและการ ตอบสนองทางเพศ ได้	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
6 (ต่อ)	-อธิบายความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น	<u>ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น</u> 1.การฝันเปียก 2.การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง 3.ขนาดของอวัยวะเพศชายมีผลต่อการร่วมเพศ	- ให้ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญ เรื่องความต้องการทางเพศและการตอบสนองทางเพศ บันทึกในอนุทินประจำวัน และนำงานมาส่งให้ผู้สอนตรวจหลังจากได้รับงานคืนให้นำงานเก็บเข้าแฟ้มเพื่อประเมินผลจากแฟ้มสะสมงาน - ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้านอกเวลา เรื่องความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น ก่อนเรียนในชั้นเรียน - ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มตามใบงานที่ 17	-	-- ศึกษาค้นคว้านอกเวลา เรื่องความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น ก่อนเรียนในชั้นเรียน	- แฟ้มสะสมงาน ห้องสมุด - Internet - หนังสือ ตำรา บทความเกี่ยวกับความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น -ใบงานที่ 17 กิจกรรมอภิปรายแสดงความเห็นเกี่ยวกับ	- อธิบายความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่นได้	- แฟ้มสะสมงาน - ผลการอภิปรายกลุ่มถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80 -ความสนใจของผู้เรียน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
6 (ต่อ)		4.สารที่ช่วยปลูก เร้าอารมณ์ทาง เพศ	- นำเสนอผลการ อภิปราย กลุ่มละ 7 นาที	-ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำ กิจกรรมตามใบงานที่ 17 ใช้เวลา 20 นาที - ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำ เสนอ อผลการอภิปราย กลุ่มละ 7 นาที	-	ความเชื่อและความเข้าใจ ผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยใน วัยรุ่น มีขั้นตอนดังนี้ 1. แบ่งผู้เรียนออกเป็น กลุ่มๆละ 10- 12 คน 2.ประชุมกลุ่มระดมพลัง สมอง (Brain storming Group) อภิปรายแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ ความเชื่อและ ความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่ พบบ่อยในวัยรุ่นในเวลา 20 นาที 3.นำเสนอผลการ อภิปราย กลุ่มละ 7 นาที		
-วิเคราะห์ความ ถูกต้องเกี่ยวกับ ความเชื่อและ ความเข้าใจผิด เรื่องเพศที่พบ บ่อยในวัยรุ่น	-อธิบายเพิ่มเติม เกี่ยวกับความเชื่อและ ความเข้าใจผิดเรื่อง เพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น ประกอบPower Point และแจกเอกสาร ประกอบ การสอน	- ผู้เรียนซักถามและ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ ความเชื่อและ ความเข้าใจผิดเรื่อง เพศอื่นๆที่พบบ่อยใน วัยรุ่น	-	- Power Point - เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ความเชื่อและความ เข้าใจ ผิดเรื่องเพศที่พบ บ่อยในวัยรุ่น	-วิเคราะห์ความ ถูกต้องเกี่ยวกับ ความเชื่อและความ เข้าใจผิดเรื่องเพศที่ พบบ่อยในวัยรุ่น	-ความสนใจของ ผู้เรียน - การแสดงความคิด เห็นของผู้เรียน		

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
6 (ต่อ)			- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็น		-			
7	- สรุปสาระสำคัญของ เรื่อง ความเชื่อ และความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่น	-	- ให้ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับ ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่นบันทึกในอนุทินประจำวัน และนำมาส่งให้ผู้สอนตรวจ หลังจากได้รับงานคืนให้นำงานเก็บเข้าแฟ้มเพื่อประเมินผลจากแฟ้มสะสมงาน	- ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับ ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่นบันทึกในอนุทินประจำวัน	-	-แบบประเมินงานกลุ่ม -แบบประเมินงานกลุ่ม - แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน โดยการสังเกต - แบบประเมินลักษณะผู้นำในตนเอง - แฟ้มสะสมงาน	-สรุปสาระสำคัญของ เรื่อง ความเชื่อและความเข้าใจผิดเรื่องเพศที่พบบ่อยในวัยรุ่นได้	- แฟ้มสะสมงาน
	- อธิบาย รสนิยมทางเพศ หรือ ความหลากหลายทางเพศ -ระบุนิยมทางเพศที่แตกต่างกัน -ระบุนิยมทางเพศที่แตกต่างกัน -ระบุนิยมทางเพศที่แตกต่างกัน	<u>รสนิยมทางเพศ</u> <u>หรือความหลากหลายทางเพศ</u> - รักต่างเพศ - รักร่วมเพศ - รักสองเพศ	1 สัปดาห์ก่อนเรียน ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ รสนิยมทางเพศ หรือความหลากหลายทางเพศ จาก ตำรา เอกสาร และบทความต่างๆที่ห้องสมุดหรือทาง Internet เกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ หรือความหลากหลายทางเพศ	-	- ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ รสนิยมทางเพศ หรือความหลากหลายทางเพศ จาก ตำรา เอกสาร และบทความต่างๆที่ห้องสมุดหรือทาง Internet		- อธิบายรสนิยมทางเพศและความหลากหลายทางเพศได้	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
7 (ต่อ)			- ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมตามใบ งานที่ 18	-	- เขียนอธิบาย ความหมายของ รัก ต่างเพศ รักร่วมเพศ และรักสองเพศ และ ทำ ตาราง เปรียบเทียบความ แตกต่างของ รักต่างเพศ รักร่วม เพศและรักสองเพศ ในกระดาษ A4	- ใบงานที่ 18 กิจกรรมศึกษาค้นคว้าด้วย ตนเอง เกี่ยวกับรสนิยมทาง เพศ หรือความหลากหลาย ทางเพศ และอธิบาย 1.ความหมายของรัก ต่างเพศ รักร่วมเพศและรัก สองเพศ 2. ทำตารางเปรียบเทียบ เทียบความแตกต่างของรัก ต่างเพศ รักร่วมเพศและรัก สองเพศในกระดาษ A4 และส่งงานในชั่วโมงเรียน - กระดาษ A4 -แบบประเมินผลงาน นักศึกษา	-ระบุความแตกต่าง ของ รักต่างเพศ รักร่วม เพศและรักสองเพศ ได้	- การเขียนอธิบาย ความหมายของรักต่าง เพศ รักร่วมเพศและรัก สองเพศได้ถูกต้อง อย่างน้อยร้อยละ 80 - ตารางเปรียบเทียบ ความแตกต่างของ รักต่างเพศ รักร่วมเพศ และรักสองเพศได้ ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80
	วิเคราะห์ ลักษณะของรักต่าง เพศรักสองเพศจาก กรณีศึกษา	-ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมในใบงาน ที่ 19 วิเคราะห์ กรณีศึกษา	-ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 10 – 12 คน ทำ กิจกรรมในใบงานที่ 19 - กลุ่มเสนอผล การศึกษาวិเคราะห์ เกี่ยวกับรสนิยม	-	- ใบงานที่ 19 กิจกรรม วิเคราะห์กรณีศึกษา เรื่อง “รสนิยมที่หลากหลาย ในสังคมปัจจุบัน ” โดย ขั้นตอน ดังนี้	- วิเคราะห์ ลักษณะ ของรักต่างเพศ รักสองเพศ และ รักร่วมเพศ ได้	-การวิเคราะห์ ลักษณะ ของรักต่างเพศ รักสอง เพศ จากกรณีศึกษาได้ ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
7 (ต่อ)				ทางเพศและความ หลากหลาย ทางเพศ กลุ่มละ 7 นาที	-	1. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คน 2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ประชุมกลุ่มระดมสมอง ศึกษาวิเคราะห์กรณีศึกษา เรื่อง “รสนิยมที่หลากหลาย ในสังคมปัจจุบัน ” ในเวลา 15 นาที 3. เสนอผลการศึกษา กลุ่มละ 7 นาที -แบบประเมินการทำงาน กลุ่ม -แบบประเมินการอภิปราย/ เสนอรายงาน - เอกสารประกอบ การสอน เรื่อง รสนิยมทางเพศ หรือ ความหลากหลายทางเพศ -Power Point - แฟ้มสะสมงาน		
	-สรุปสาระสำคัญ เรื่องรสนิยมทาง เพศ หรือความ หลากหลายทางเพศ	- แจกเอกสาร ประกอบการสอน และ สรุปเกี่ยวกับรสนิยม ทางเพศและความ หลากหลายทางเพศ ประกอบ Power Point- -ให้ผู้เรียนสรุปสาระ	-ซักถามข้อสงสัย			-สรุปสาระสำคัญ เรื่องรสนิยมทางเพศ หรือความหลากหลายทาง เพศได้	- แฟ้มสะสมงาน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
7 (ต่อ)	<p>- อธิบายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในปัจจุบัน</p> <p>- ระบุพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในปัจจุบัน</p>	<p><u>พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</u></p> <p>- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในปัจจุบัน</p> <p>เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.การแต่งกายล่อแหลม 2.การบริโภคสื่อทางเพศ 3.การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 4.การเสพยาเสพติด 	<p>สำคัญ เรื่องรสนิยมทางเพศ หรือความหลากหลายทางเพศ เพื่อประเมินผลจากแฟ้มสะสมงาน</p> <p>- ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 20</p> <p>- ให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ผู้เรียนศึกษาจาก การสำรวจ และบันทึกบนกระดาน</p>	<p>-บันทึกในอนุทินประจำวัน แล้วนำงานมาส่งให้ผู้สอนตรวจ หลังจากได้รับงานคืน ให้เอางานใส่ในแฟ้ม</p> <p>-ผู้เรียนเสวนาเกี่ยวกับการสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ผู้เรียนศึกษา กับเพื่อนๆ</p> <p>- ผู้เรียนระบุพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนนักศึกษา ร่วมสถาบันการศึกษาเดียวกันที่ได้จากการสำรวจ</p>	<p>-ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญของเรื่องรสนิยมทางเพศ หรือความหลากหลายทางเพศ</p> <p>บันทึกในอนุทินประจำวัน</p> <p>-ผู้เรียนสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนนักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ผู้เรียนศึกษา เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์</p>	<p>- ใบงานที่ 20</p> <p>กิจกรรมสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนนักศึกษาในเพศของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาเพื่อน มีรายละเอียดดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.สำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนนักศึกษาในสถาบันการศึกษาที่ผู้เรียนศึกษา เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ 	<p>-รู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา</p> <p>- อธิบายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในปัจจุบัน และอันตรายจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้</p>	<p>-การสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเพื่อนนักศึกษา</p>

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
7 (ต่อ)		5.การอยู่กับคู่รักในที่ลับ ตาคอน 6.การเที่ยวกลางคืน 7.การมีคู่อีกหลายคน 8 การลับ เปลี่ยนคู่นอน 9 การมีเพศสัมพันธ์ ก่อน วัยอันควร 10. บริโภคนิยม - ผลที่เกิดจากพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ - แนวทางป้องกันและแก้ไข พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	- ให้ผู้เรียนสำรวจ ตนเอง	-ผู้เรียนสำรวจ ตนเองว่ามี ตนเองว่ามี พฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศหรือไม่ ถ้ามีให้ผู้เรียน เขียนพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ ของตนเองบน กระดาษ	2. ผู้เรียนเสวนาเกี่ยวกับ ผลการสำรวจพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ในสถาบันการศึกษา ที่ผู้เรียนศึกษากับเพื่อนๆ 3. ให้ผู้เรียนร่วมกันสรุป พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นักศึกษาใน สถาบันการศึกษาที่ผู้เรียน ศึกษาจากการสำรวจ และ บันทึกบนกระดาน 4. ผู้เรียนสำรวจตนเอง ว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของตนเองและบันทึก บนกระดาน			

บรรยายประกอบ
Power Point สรุป
เรื่อง หลากหลาย
รูปแบบของพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศ

-บรรยายประกอบ
Power Point สรุป
เรื่อง หลากหลาย
รูปแบบของพฤติกรรม
เสี่ยงทางเพศ

-Power Point
-แบบประเมินการมีส่วนร่วม
ของผู้เรียนโดยการ
สังเกต

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
7 (ต่อ)	- อธิบายอันตราย จากพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ		- เปิดโอกาสให้ผู้เรียน เสวนาแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับแนวทางป้องกัน หรือแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ - สรุปแนวทางป้องกันหรือ แก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศร่วมกัน	- ผู้เรียนเสวนา แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางป้องกัน หรือแก้ไข พฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ	-		- ความสนใจของ ผู้เรียน	
		- ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คนเพื่อระดม สมอง ทำกิจกรรมในใบงาน ที่ 21	- ผู้เรียนเสวนา กับเพื่อน ข้างเคียงแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับ แนวทาง	-	- ใบงานที่ 21 กิจกรรมการระดม สมองเพื่อประเมิน พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษาที่ จำเป็นต้องป้องกัน แก้ไขอย่างเร่งด่วน ร่วมมือ เรื่อง “ร่วมมือ ร่วมใจจัด ภัย รอบตัว” โดย ดำเนินการดังนี้	- อธิบายอันตราย จาก พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ และเสนอ แนวทางป้องกัน แก้ไข พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศได้	- การแสดงความ คิดเห็นเรื่องอันตราย จากพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ ของ นักศึกษา - พฤติกรรมผู้เรียน โดยการสังเกต	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
7 (ต่อ)	ระบุพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศในปัจจุบัน อันตรายจาก พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ และแนวทาง ป้องกันแก้ไข			ป้องกันหรือแก้ไข พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ	-	1. ประชุมกลุ่มเพื่อ หาแนว ทางป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของ นักศึกษาและวิธี การ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ แนวทางการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของ นักศึกษา 2. วางแผนงานและ ดำเนินการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับแนว ทางการป้องกันและ แก้ไขพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักศึกษา - แบบประเมินการ ทำงานกลุ่ม - แบบประเมิน พฤติกรรมนักศึกษา โดยการสังเกต - แบบประเมินลักษณะ ผู้นำในตนเอง	- ระบุพฤติกรรม เสี่ยง ทางเพศ อันตรายจาก พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษา และ แนวทางป้องกัน แก้ไขได้	- การระบุพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ อันตรายจาก พฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ และแนวทาง ป้องกัน แก้ไข - พฤติกรรมนักศึกษา โดยการสังเกต
-เผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของ นักศึกษา	- ให้ผู้เรียนทำผังก้าน ปลา (A Fishbone Map) เพื่อแสดง สาเหตุของพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของ นักศึกษา - ให้ผู้เรียนทำผังลำดับ	- ผู้เรียนนำเสนอแนว ทางการป้องกันและ แก้ไขพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักศึกษา และวิธีการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับแนว ทางการป้องกันและ	- ผู้เรียนประชุม กลุ่ม เพื่อ ทำผัง ลำดับขั้นตอน (A Sequential) และแผนงาน			- หาแนวทางป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของ นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยได้ - สังเคราะห์ความรู้เพื่อ นำมาประยุกต์ ใช้ใน	- แนวทางป้องกันและ แก้ไขพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศของ นักศึกษาใน มหาวิทยาลัย - ผังก้านปลา - ผังลำดับขั้นตอน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
7 (ต่อ)	-	<p>ขั้นตอน (A Sequential) แผนงาน ป้องกันและแก้ไข พหุติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษา</p> <p>-เป็นที่ปรึกษาในการ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันและแก้ไข พหุติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษา</p> <p>-ติดตามการดำเนินงานของนักศึกษา</p> <p>- เป็นที่ปรึกษาและ อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไข พหุติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษา</p>	<p>แก้ไขพหุติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา</p>	<p>- ผู้เรียนดำเนินงานตาม แผนงานที่เสนอผู้สอน</p> <p>- ผู้เรียนเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการป้องกันและ แก้ไขพหุติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษาตามวิธี ที่แต่ละกลุ่มกำหนด</p> <p>- ผู้เรียนประชุมกลุ่มเพื่อ ประเมินผลการทำงาน และสรุปผลการ ดำเนินงาน</p> <p>- ผู้เรียนทำรายงานส่ง ผู้สอน</p> <p>- ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญ ที่ได้จากการทำงานกลุ่ม เรื่อง แนวทางแก้ไข</p>	<p>-ทำผังลำดับขั้นตอน (A Sequential) แผนงาน ป้องกันและแก้ไขพหุติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา</p> <p>-กระดาษฟลิปชาร์ท กลุ่มละ 5 แผ่น</p> <p>-ปากกามาเมจิกกลุ่มละ 2 แท่ง</p> <p>- อุปกรณ์ที่ใช้ดำเนินงาน เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการป้องกันและ แก้ไขพหุติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษา</p>	<p>การแก้ไขพหุติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้</p>	<p>การเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการป้องกันและ แก้ไขพหุติกรรมเสี่ยงทาง เพศของนักศึกษา</p> <p>- รายงานผลการดำเนินงาน</p>	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
7 (ต่อ)	สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาและการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา			พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาและการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในปัจจุบันและบันทึกลงในอนุทินประจำวัน แล้วนำมาส่งให้ผู้สอนตรวจ หลังจากได้รับงานคืนให้นำงานใส่ในแฟ้มเพื่อประเมินผลจากแฟ้มสะสมงานสะสมงาน	- แฟ้มสะสมงาน	สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาและการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาได้ - การทำงานเป็นทีม	- แฟ้มสะสมงาน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
8 (ต่อ)	- สรุปสาระสำคัญของ ความรุนแรงทางเพศและการ ถูกล่วงละเมิดทาง เพศ	- กำหนดให้ผู้เรียนแต่ละ กลุ่มไปศึกษานอก เวลาและทำรายงานส่ง ในระยะเวลา หนึ่งสัปดาห์	-	และทำรายงานใน ประเด็น ดังนี้ - สาเหตุที่ทำให้เกิด ความรุนแรงทางเพศ และ การถูกล่วงละเมิดทาง เพศ - การป้องกันความ รุนแรงทางเพศและการ ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	8 – 10 คน - แต่ละกลุ่มประชุม กลุ่มนอกเวลาเพื่อร่วมกัน วิเคราะห์กรณีศึกษาและ ทำรายงานในประเด็น ดังนี้ - สาเหตุที่ทำให้เกิด ความรุนแรงทางเพศ และ การถูกล่วงละเมิดทาง เพศ - การป้องกันความ รุนแรงทางเพศและการ ถูกล่วงละเมิดทางเพศ	ประยุกต์ใช้ใน กรณีศึกษาได้	-	
		- ให้ผู้เรียนสรุปสาระ สำคัญ เรื่อง ความ รุนแรงทางเพศและการ ถูกล่วงละเมิดทางเพศ บันทึกในอนุทิน ประจำวัน แล้วนำงาน มาส่งให้ผู้สอนตรวจ หลังจากได้รับงานคืน ให้นำงานใส่แฟ้มเพื่อ		- ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ความรุนแรงทาง เพศ และการถูกล่วง ละเมิดทางเพศ และ บันทึกในอนุทินประจำวัน	- แบบประเมินผลงาน นักศึกษา - แฟ้มสะสมงาน	- สรุปสาระสำคัญ เรื่อง ความรุนแรงทางเพศ และการถูกล่วงละเมิด ทางเพศได้	- แฟ้มสะสมงาน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
8 (ต่อ) 9	- อธิบาย ความสัมพันธ์ ของบุคคล	<u>ความสัมพันธ์ ของบุคคล</u> - การสร้าง ความสัมพันธ์	ประเมินผลจากแฟ้ม สะสมงาน - ให้ผู้เรียนเขียนแสดง ความคิดเห็นของตนเอง เกี่ยวกับ ความสำคัญของ ความสัมพันธ์ของบุคคล	- ผู้เรียนเขียนแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับ ความสำคัญของ ความสัมพันธ์ของ บุคคล	--	- กระดาษ A4 - แบบประเมินพฤติกรรม ของผู้เรียนโดยการสังเกต	- อธิบายการสร้าง ความสัมพันธ์ของ บุคคลได้ -ความคิดเห็น เรื่อง ความสำคัญ ของความสัมพันธ์ของ บุคคล	- การเขียนแสดง ความคิดเห็นของ ผู้เรียน เรื่อง ความสำคัญของ ความสัมพันธ์ของ บุคคล และวิธี สร้างความสัมพันธ์ ของตนเองกับผู้อื่น
		- ให้ผู้เรียนเขียนวิธีสร้าง ความสัมพันธ์ของตนเอง กับผู้อื่น -สรุปความสัมพันธ์ของ บุคคลและวิธีสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้อื่นบน กระดาน	- ผู้เรียนเขียน วิธี สร้างความสัมพันธ์ ของตนเองกับผู้อื่น		- แบบประเมินผลงาน ของผู้เรียน	วิธีสร้างความสัมพันธ์ กับผู้อื่นได้		

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
9 (ต่อ)	- ระบุรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทย	- รูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทย	- ให้ผู้เรียนทุกคนเขียนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน	- กลุ่มซุบซิปปรึกษาหารือกัน 5 นาทีเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทย - ผู้เรียนแต่ละกลุ่มบันทึกรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทยในกระดาษ A4	-	- ระบุรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทยได้	- การสรุปรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมไทยได้ถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ 80	
- อธิบายการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามี ภรรยา ตนเองกับครอบครัวที่ถูกต้องเหมาะสมในปัจจุบัน	- การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามี ภรรยา ตนเองกับครอบครัวที่ถูกต้องเหมาะสมในปัจจุบัน - ความรักและความใคร่	- ให้ผู้เรียนทุกคนเขียนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน - เพื่อนต่างเพศ - คู่รัก - สามีภรรยา - ตนเองกับครอบครัว	- ผู้เรียนแต่ละคนเขียนการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามีภรรยา ตนเองกับครอบครัวในกระดาษ A4 - ผู้เรียนร่วมกันสรุปการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง	-	- กระดาษ A4 คนละ 2 แผ่น - แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนโดยการใช้สังเกต - แบบประเมินผลงานของผู้เรียน	- อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามีภรรยา ตนเองกับครอบครัวที่ถูกต้องเหมาะสมในปัจจุบันได้	- การแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
9 (ต่อ) 9	- อธิบายความแตกต่างของความรักและความใคร่		<p>- ให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปความหมายของความรักและความใคร่</p> <p>- ให้ผู้เรียนทุกคนเขียนแสดงความคิดเห็น ส่วนตัวเกี่ยวกับความหมายของความรักและความใคร่</p> <p>- บรรยายสรุปประกอบ Power Point เรื่อง</p> <p>- ความสัมพันธ์ของบุคคล</p> <p>- การแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ คู่รัก สามี ภรรยา และคนในครอบครัว</p>	<p>เพื่อนเพศเดียวกัน</p> <p>เพื่อนต่างเพศ คู่รัก</p> <p>สามีภรรยา ตนเองกับครอบครัวที่ถูกต้องเหมาะสมในปัจจุบัน</p> <p>- ผู้เรียนร่วมกันสรุปความแตกต่างของความรักและความใคร่</p> <p>- ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวเกี่ยวกับความหมายของความรักและความใคร่</p>	-	- อธิบายความแตกต่างของความรักกับความใคร่ได้	- จากการแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสรุปความแตกต่างของความรักและความใคร่	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
9 (ต่อ)			<ul style="list-style-type: none"> - ความรักและความใคร่ - แจกเอกสารประกอบการสอน - ให้ผู้เรียนทุกคนทำเมตริก ระบุนิยามต่าง (Defining Features Matrix) เพื่อสรุป ความแตกต่างของความรัก และความใคร่ แล้วนำงาน มาส่งให้ผู้สอนตรวจ หลังจากได้รับงานคืน ให้นำ งานใส่แฟ้มเพื่อประเมินผล จากแฟ้มสะสมงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนทุกคนทำ เมตริกระบุนิยาม ต่าง (Defining Features Matrix) 	-	-แฟ้มสะสม งาน	ทำเมตริกระบุนิยาม ต่าง เพื่อสรุปความ แตกต่างของความรัก และความใคร่ได้	ทำเมตริกระบุนิยามต่าง เพื่อสรุปความแตกต่าง ของความรักและความ ใคร่ได้ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80
10	<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายทักษะ ส่วนบุคคลในการ จัดการกับ สถานการณ์เสี่ยง 	<u>ทักษะส่วนบุคคลในการ จัดการกับสถานการณ์เสี่ยง</u> <ul style="list-style-type: none"> - การสื่อสาร - ความตระหนักรู้ในตนเอง - การตัดสินใจและการ แก้ปัญหา - การปฏิเสธและยุติ ความสัมพันธ์ - การคิดอย่างมีวิจารณญาณ 	<ul style="list-style-type: none"> - บรรยายถึงสถานการณ์ เสี่ยงในปัจจุบันและขอ อาสาสมัครที่เคยประสบกับ สถานการณ์เสี่ยงเล่า เหตุการณ์และการปฏิบัติ ของตนเองให้เพื่อนฟัง 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนที่เคย ประสบกับ สถานการณ์เสี่ยง เล่าเหตุการณ์ และ การปฏิบัติของ ตนเองให้เพื่อนฟัง 		<ul style="list-style-type: none"> - อธิบายทักษะส่วน บุคคลในการจัดการ กับสถานการณ์เสี่ยง ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - การแสดงความคิดเห็น ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะ ต่างๆที่จะช่วยจัดการกับ สถานการณ์เสี่ยง 	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การ ประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
10 (ต่อ)	- อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคม - อธิบายวิธีการวางตัวของนักศึกษาในปัจจุบัน	<u>การวางตัวที่เหมาะสม</u> - ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคม - นักศึกษาควรวางตัวอย่างไรในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน	- ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะต่างๆที่จะช่วยจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง - สรุปทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง และแจกเอกสารประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนนำไปศึกษาเพิ่มเติม - ให้ผู้เรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคม - ผู้สอนเขียนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคมตามที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น - ให้ผู้เรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางตัวของนักศึกษาในปัจจุบัน	- ผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์การปฏิบัติของเพื่อนในสถานการณ์เสี่ยง - ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะต่างๆที่จะช่วยจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง - ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคม - ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางตัวของนักศึกษาในปัจจุบัน	- - -	- เอกสารประกอบการสอน เรื่อง ทักษะส่วนบุคคลในการจัดการกับสถานการณ์เสี่ยง - - อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางตัวของคนในสังคมได้ - อธิบายวิธีการวางตัวของนักศึกษาในปัจจุบันได้	- การอภิปรายแสดงความเห็นของผู้เรียน - การอภิปรายแสดงความเห็นของผู้เรียน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
10 (ต่อ)	- อธิบายความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) - อธิบายประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) กับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน	<u>การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน</u> - ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) - ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) กับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน	- ผู้สอนสรุปการวางตัวของนักศึกษาในปัจจุบัน- บรรยายประกอบ Power Point เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน - ให้ผู้เรียนจับคู่พูดคุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาหรือผลเสียที่เกิดจากเยาวชนใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศไม่ถูกต้อง พร้อมยกตัวอย่างประกอบ - สรุป ปัญหาต่างๆของเยาวชนที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่ถูกต้อง เช่น ปัญหาติดเกมส์ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการรอนาจารและถูกล่วงละเมิดทางเพศและอื่นๆ - ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 24	- ผู้เรียนยกตัวอย่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนและก่อให้เกิดผลเสียกับตัวเอง	- -	- Power Point	- อธิบายความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ได้ - อธิบายประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) กับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบันได้	- การพูดคุยแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา
	- ระบุการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน	- การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน		- ผู้เรียนแบ่งกลุ่มๆละ 10-12 คน เพื่อระดมสมองและตอบคำถามในใบงานที่ 24		- ใบงานที่ 24 เรื่อง ภัยร้ายที่อาจแฝงมากับการใช้	- ระบุถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่าง	- การพูดคุยแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
10 (ต่อ)					-	คอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ต -แบ่งผู้เรียนออกเป็น กลุ่มๆละ10-12 คน เพื่อ ระดมสมองแสดงความ คิดเห็นและตอบคำถามใน ภายในเวลา 15 นาที -ประเด็นคำถามมีดังนี้ 1.อันตรายอะไรที่แฝงมากับ การใช้คอมพิวเตอร์และ อินเทอร์เน็ต 2. เทคโนโลยี สารสนเทศ มีผลต่อการ วางตัวของคนในสังคม หรือไม่ พร้อมกับ ยกตัวอย่างประกอบ 3.อธิบายวิธีการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศอย่าง รู้เท่าทัน - ตอบคำถามกลุ่มละ 8 นาที - Power Point	รู้เท่าทันได้	-การตอบคำถาม หลังจากประชุมกลุ่ม ระดมสมองของผู้เรียน

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
10 (ต่อ)	- อธิบายการ วางตัวที่ เหมาะสมใน สังคมและ วัฒนธรรม ไทย	- การวางตัวที่ เหมาะสมในสังคม และวัฒนธรรม ไทย	- ให้ผู้เรียนเล่า ประสบการณ์ของ ตนเองเกี่ยวกับการ ใช้คอมพิวเตอร์และ อินเทอร์เน็ตของ ตนเองในอดีตและ การปฏิบัติที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการใช้ คอมพิวเตอร์และ อินเทอร์เน็ตของ ตนเองในอนาคต - ให้ผู้เรียนอธิบาย พร้อมยกตัวอย่าง การวางตัวที่ เหมาะสมและไม่ เหมาะสมในสังคม และวัฒนธรรมไทย และร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็น - ร่วมกับผู้เรียนสรุป การวางตัวที่	- ผู้เรียนอธิบายพร้อม ยกตัวอย่างการวางตัวที่ ไม่เหมาะสมในสังคมและ วัฒนธรรมไทยและ ร่วมกันอภิปรายแสดง ความคิดเห็น - ผู้เรียนสรุปการวางตัวที่ เหมาะสมในสังคมและ วัฒนธรรมไทย	- ผู้เรียนเขียน Diary เล่าประสบการณ์ของ ตนเองเกี่ยวกับการใช้ คอมพิวเตอร์และ อินเทอร์เน็ตของตนเอง	- ใบงานที่ 25 เขียน Diary เรื่องคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตใน ชีวิตประจำวันของฉัน	- อธิบาย การวางตัว ที่เหมาะสมในสังคม และวัฒนธรรมไทย ได้	- การเขียน Diary เรื่อง คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตใน ชีวิต ประจำวันของ ฉัน - การอธิบายพร้อม ยกตัวอย่างการ วางตัวที่เหมาะสม และไม่เหมาะสมใน สังคมและวัฒนธรรม ไทย - การที่ผู้เรียนร่วม สรุปการวางตัวที่ เหมาะสมในสังคม และวัฒนธรรมไทย

- ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มๆละ 10-12 คน เพื่อประชุมระดมสมอง

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
10 (ต่อ)	- อธิบายการใช้ชีวิต คู่ที่ถูกต้องกับสังคม และวัฒนธรรมไทย	การใช้ชีวิตคู่ - ความหมายของการ ใช้ชีวิตคู่ - ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การใช้ชีวิตคู่ - การใช้ชีวิตคู่ที่ ถูกต้อง	เหมาะสมในสังคมและ วัฒนธรรมไทย - ให้ผู้เรียน ทำกิจกรรมใน ใบงานที่ 26 - ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น เรื่องการใช้ชีวิตคู่ และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ใช้ชีวิตคู่ - ผู้สอนบรรยายประกอบ Power Point เรื่อง การใช้ ชีวิตคู่ที่ถูกต้องกับสังคม และวัฒนธรรมไทย - แจกเอกสารประกอบการ	- ผู้เรียนแสดง ความคิดเห็นเรื่อง การใช้ชีวิตคู่ และ ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้ชีวิตคู่ - ผู้เรียนเขียน บทความ แสดงความคิดเห็นของ ตัวเอง -	- ใบงานที่ 26 เขียน บทความแสดง ความคิดเห็นของตัวเอง เกี่ยวกับการแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ - ศึกษาเอกสาร ประกอบ การสอน - แบบประเมินผล งานนักศึกษา - Power Point	- ความคิดเห็นที่ เหมาะสมของ ผู้เรียนเกี่ยวกับการ แต่งกาย การคบ เพื่อนต่างเพศ	- บทความแสดง ความคิดเห็นของตัวเอง เกี่ยวกับการแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
10 (ต่อ)			สอน เพื่อให้ผู้เรียน ศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลา -ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ในใบงานที่ 27	-	- เขียนบทความ เรื่อง “ การใช้ชีวิตคู่ในทัศนะ ของตัวเอง ”	เรื่อง การใช้ชีวิตคู่ที่ ถูกต้องกับสังคมและ วัฒนธรรมไทย -ใบงานที่ 27 กิจกรรม เขียนบทความ เรื่อง “ การใช้ชีวิตคู่ในทัศนะ ของตัวเอง ” - เขียนบทความ เรื่อง “ การใช้ชีวิตคู่ในทัศนะ ของตัวเอง ”	- อธิบายการใช้ ชีวิตคู่ที่ถูกต้องกับ สังคมและ วัฒนธรรมไทยได้	- การเขียนบทความ เกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ใน ทัศนะของตัวเอง
11	-อธิบาย กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ	กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ	- ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม กลุ่มในใบงานที่ 28 ศึกษาค้นคว้าด้วย ตนเองนอกเวลา เรื่อง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ โดยมี รายละเอียด ดังนี้ 1. แบ่งผู้เรียน ออกเป็นกลุ่มๆ ละ	-ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คน และนำเสนอ ผลการศึกษา เรื่อง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับ เรื่องเพศ กลุ่มละ 10 นาที	- ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คนเพื่อ ศึกษากฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และร่วมกันทำรายงาน	ใบงานที่ 28 กิจกรรมกลุ่ม ศึกษา ค้นคว้าและทำรายงาน เรื่อง กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1. หนังสือปดาก่อน เรียน สมาชิกกลุ่ม ศึกษากฎหมายที่		

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
11 (ต่อ)			10-12 คน 2. หนึ่งสัปดาห์ ก่อนเรียน ให้ ผู้เรียนไปศึกษา ค้นคว้าเรื่อง กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ 3. ร่วมกันทำ รายงาน และ นำเสนอรายงาน กลุ่มละ 10 นาที - ผู้สอนบรรยาย สรุปประกอบ Power Point เรื่อง กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ - แจกเอกสาร ประกอบการสอน เรื่อง กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ			เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศนอกเวลาเรียน จากสื่อต่างๆและ ร่วมกันทำรายงาน 2. เสนอรายงาน กลุ่มละ 10 นาที - เอกสารตำรา - Journal - บทความ - Power Point - เอกสาร ประกอบการสอน เรื่อง กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่อง เพศ - แบบประเมินการ เสนอรายงาน - แบบประเมินการ ทำงาน กลุ่ม	- อธิบายกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้	- การนำเสนอผล การศึกษาเกี่ยวกับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศ

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
11 (ต่อ)	- สรุปสาระสำคัญ เกี่ยวกับกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ		- ให้ผู้เรียนสรุป สาระสำคัญเกี่ยวกับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศบนที่กลง ในอนุทินประจำวัน แล้วนำมาส่งให้ ผู้สอนตรวจ หลังจากได้รับงาน คืน ให้ใส่ในแฟ้มเพื่อ ประเมินผลจากแฟ้ม สะสมงาน	-	-ผู้เรียนสรุป สาระสำคัญเกี่ยวกับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศบนที่กลง ในอนุทินประจำวัน	- แฟ้มสะสมงาน	-สรุปสาระสำคัญ เกี่ยวกับกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ได้	- แฟ้มสะสมงาน
12	-อธิบายคุณสมบัติ ผู้นำ	<u>การพัฒนาศักยภาพ แกนนำ</u> - ความหมายของ แกนนำ - คุณสมบัติของผู้นำ - การก้าวไปสู่ความ เป็นผู้นำที่มี ประสิทธิภาพ	- ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมคิดตั้งๆ โดยให้ผู้เรียนระบุ คุณสมบัติผู้นำใน ดวงใจของตนเองมา คนละ 1 ประโยชน์	- ผู้เรียนระบุ คุณสมบัติผู้นำ ใน ดวงใจของตนเอง มาคนละ 1 ประโยชน์		- แบบประเมินพฤติกรรม ของผู้เรียนโดยการสังเกต	-อธิบายคุณสมบัติ ผู้นำได้	-การแสดงความคิดเห็น เรื่อง คุณสมบัติ ผู้นำ

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
12 (ต่อ)	อธิบายการทำงานเป็นทีม	-การทำงานเป็นทีม	- ผู้สอน เขียน ประโยคที่ผู้เรียน เสนอบนกระดาน หน้าชั้นเรียน - ผู้สอนสรุปร่วมกับ ผู้เรียนเรื่อง คุณสมบัติของผู้ผู้นำ - ผู้สอนบรรยาย ประกอบ Power Point เรื่องกับ ความหมายของแกน นำและคุณสมบัติ ของผู้ผู้นำ - ให้ผู้เรียนทำสมาธิ และสำรวจ คุณสมบัติการเป็น ผู้นำของตนเอง และบันทึกลงใน กระดาษ A4	- ชักถามข้อสงสัย	-	- Power Point	- คุณสมบัติผู้นำของ นักศึกษา - มีความเข้าใจ ลักษณะที่แท้จริงของ ตนเอง	- การแสดงความ คิดเห็นของนักศึกษา - แบบสำรวจลักษณะ ผู้นำในตนเอง - แบบประเมินลักษณะ ผู้นำ โดยการสังเกต - การแสดงความ คิดเห็นเรื่อง การพัฒนา ตนเองไปสู่ความเป็น ผู้นำที่ดี

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
12 (ต่อ)			- ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมกลุ่มระดม สมอง ในใบงานที่ 29 -	- ผู้เรียนแบ่งออกเป็น กลุ่มๆละ 10-12 คน เพื่อประชุมระดมสมอง แสดงความคิดเห็น การ พัฒนาตนเองไปสู่ ความเป็นผู้นำที่ดี และ การทำงานเป็นทีม -ตัวแทนกลุ่มเสนอ วิธีการพัฒนาตนเอง ไปสู่ความเป็นผู้นำที่ดี และการทำงานเป็นทีม ภายในเวลา 15 นาที -ตัวแทนกลุ่มเสนอ วิธีการพัฒนาตนเอง ไปสู่ความเป็นผู้นำที่ดี และการทำงานเป็นทีม ใช้เวลา 8 นาที	-	- ใบงานที่ 29 กิจกรรมกลุ่มเพื่อ ระดมสมองแสดง ความคิดเห็น เรื่อง การพัฒนาตนเอง ไปสู่ความเป็นผู้นำที่ ดี และการทำงาน เป็นทีม -1.แบ่งผู้เรียนเป็น กลุ่มๆละ 10-12 คน 2. ผู้เรียนแต่ละ กลุ่ม ประชุมระดม สมองแสดงความ คิดเห็น เรื่อง การ พัฒนาตนเองไปสู่ ความเป็นผู้นำที่ดี และการทำงานเป็น ทีม - แบบประเมินการ ทำงานกลุ่ม	-วิธีการพัฒนา นักศึกษาไปสู่ความ เป็นผู้นำ ที่ดี-รู้วิธีการ ทำงานเป็นทีม	และการทำงานเป็นทีม

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล			
			ผู้สอน	ผู้เรียน						
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน		
12 (ต่อ)	-วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนศึกษา	-วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนศึกษา	-ร่วมกับผู้เรียนสรุปการดำเนินชีวิตทางเพศของนักศึกษาที่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยบนกระดานสังคมและของนักศึกษาที่วัฒนธรรมไทย	-ประเมินลักษณะผู้สอนโดยการสังเกต	-ให้นักเรียนทำกิจกรรมใบงานที่ 30 วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนศึกษา (ใช้เวลา 15 นาที)	-ผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 10-12 คน เพื่อระดมสมอง วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนศึกษา	-	-ใบงานที่ 30 กิจกรรมวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ศึกษา ดังรายละเอียด ดังนี้ 1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆละ	- วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนศึกษาได้	- ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผู้เรียนศึกษา

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
12 (ต่อ)	-สามารถนำ ความรู้ที่เกี่ยวกับ การดำเนินชีวิต ทางเพศที่ เหมาะสมกับ สังคมและ วัฒนธรรมไทยไป ถ่ายทอดให้กับ นักศึกษาและ บุคคลทั่วไป	-Concept map สรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียนทั้งหมด	- สรุปปัญหาเกี่ยวกับ เพศวิถีของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยที่ ผู้เรียนศึกษาบน กระดาน - เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนเสวนา แสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับการประยุกต์ ความรู้ที่เรียนมาเพื่อ ใช้ในการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิตทางเพศที่ เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทย แก่นักศึกษา และบุคคลทั่วไป	- ผู้เรียนนำเสนอ ผลการระดมสมอง วิเคราะห์ปัญหา เกี่ยวกับเพศวิถีของ นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยที่ ผู้เรียนศึกษา -ผู้เรียนเสวนา แสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับการประยุกต์ ความรู้ที่เรียนมาเพื่อ ใช้ในการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิตทางเพศที่ เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทย แก่นักศึกษาและ บุคคลทั่วไป - ผู้เรียนร่วมกันสรุป ความรู้ที่จะนำไปใช้	-	10-12 คน เพื่อ ระดมสมอง วิเคราะห์ปัญหา เกี่ยวกับเพศวิถีของ นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยที่ ผู้เรียนศึกษาใช้เวลา 15 นาที 2. ตัวแทนกลุ่ม นำเสนอผลวิเคราะห์ -ปัญหาเกี่ยวกับเพศ วิถีของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยที่ ผู้เรียนศึกษา 7 นาที - กระดาษฟลิปชาร์ต -ปากกาเคมี	-อธิบายความรู้ที่จะ นำไปใช้ในการ	- การแสดงความคิดเห็น ของนักศึกษา

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
13-14	แสดงบทบาท การเป็นการเป็น แกนนำทางด้าน เพศวิถี	<u>การทำกิจกรรมนอก ห้องเรียน</u> - ให้ผู้เรียนทำ กิจกรรมตามที่ วางแผนเพื่อแสดง บทบาทการเป็นแกน นำทางด้านเพศวิถี ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์	<u>การทำกิจกรรม นอกห้องเรียน</u> - ผู้สอนเป็นที่ ปรึกษาเกี่ยวกับ เนื้อหาของความรู้ วิธีการเผยแพร่ ความรู้ และ ขั้นตอนการ ดำเนินงาน	ในการเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับการ ดำเนินชีวิตทางเพศที่ เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทยที่ จะนำไปเผยแพร่แก่ นักศึกษาและบุคคล ทั่วไปโดยวิธี 1.เผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับการดำเนิน ชีวิตทางเพศที่ เหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทย โดยการจัดบอร์ดให้ ความรู้และแจกแผ่น เกี่ยวกับความรู้ต่าง ทางเพศที่ถูกต้องแก่ เพื่อนนักศึกษา 2.ผู้เรียนนำ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการให้คำแนะนำ	-แบบประเมินการ มีส่วนร่วมของ นักศึกษาโดยการ สังเกต - web site ของ มหาวิทยาลัย- แบบประเมิน พฤติกรรมของ นักศึกษา	เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ การดำเนินชีวิตทางเพศที่ เหมาะสมกับสังคมและ วัฒนธรรมไทยแก่นัก ศึกษาและบุคคลทั่วไป ได้ -การทำงานร่วมกัน -นำความรู้ไปใช้ในการให้ คำแนะนำนักศึกษาและ บุคคลทั่วไปได้	-แผนการดำเนินงาน -การสรุปความก้าวหน้า ของการดำเนินงาน	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนการสอน		สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล	
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน				นอกชั้นเรียน
13-14	-แลกเปลี่ยน ประสบการณ์และ เกิดการเรียนรู้ ร่วมกัน		<p>- ผู้สอนติดตามการ ดำเนินงานของ ผู้เรียน ให้คำปรึกษา แนะนำ และอำนวยความสะดวก ความสะดวกรต่าง ๆ</p> <p>- ให้ผู้เรียนเขียน บันทึกเล่าเกี่ยวกับ เหตุการณ์ที่ทำให้ คำแนะนำ แก่ เพื่อน นักศึกษา และบุคคล ทั่วไปและเขียน บันทึก</p> <p>-เล่าเหตุการณ์และ คำแนะนำ ที่ให้เพื่อน นักศึกษา และบุคคล ทั่วไป</p>	<p>-ผู้เรียนร่วมกัน กำหนดแผนการ ทำงานเพื่อเผยแพร่ และสรุปแผนการ ดำเนินงาน</p> <p>-สรุปความก้าวหน้า ของการดำเนินงาน</p> <p>-ผู้เรียนประชุม ปรึกษาหารือและ ดำเนินงานตามแผน ที่วางไว้</p> <p>- ผู้เรียนทำกิจกรรม ตามแผนงาน เพื่อ แสดงบทบาทการ เป็นแกนนำทางด้าน เพศวิถี ในระยะเวลา 2 สัปดาห์</p> <p>- ผู้เรียนเขียนบันทึก เล่าเกี่ยวกับ เหตุการณ์และ คำแนะนำ ที่ให้เพื่อน นักศึกษา และบุคคล ทั่วไป</p>	<p>- แบบบันทึก เหตุการณ์ในการ นำความรู้ที่ได้ไป ประยุกต์ใช้ในการ ให้คำแนะนำแก่ เพื่อนนักศึกษา และบุคคลทั่วไป</p> <p>-แบบประเมินการ นำความรู้ไปใช้ใน การให้คำแนะนำ นักศึกษาและ</p>	<p>-เป็นแกนนำ ทางด้าน เพศวิถีได้</p> <p>-เกิดการ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์และ มีการเรียนรู้</p>	<p>-การเขียนบันทึกเล่า เกี่ยวกับการให้คำแนะนำ แก่ เพื่อนนักศึกษา และ บุคคลทั่วไป</p> <p>-การนำความรู้ไปใช้ในการ ให้คำแนะนำนักศึกษาและ บุคคลทั่วไป</p>	

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
13-14		-	-ให้ผู้เรียนเล่าเหตุการณ์ที่ตนเองไปให้ คำแนะนำแก่ เพื่อนนักศึกษา และบุคคล ทั่วไป - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความ คิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ -เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำผู้เรียนและ อำนวยความสะดวก - ผู้สอนติดตามการดำเนินงานของผู้เรียน เป็นที่ปรึกษา และให้แนะนำ -ติดตามผลหลังจากการเป็นกรเป็นแกน นำทางด้านเพศวิถีของผู้เรียน จากการ สังเกตการณ์และผู้คุยกับผู้เรียนให้ คำปรึกษาแนะนำ	-ผู้เรียนเล่า เกี่ยวกับการให้ คำแนะนำแก่ เพื่อนนักศึกษา และบุคคล ทั่วไปเพื่อ แลกเปลี่ยน ประสบการณ์ และเกิดการ เรียนรู้ร่วมกัน	- รายงาน ความก้าวหน้า เกี่ยวกับ การทำ บทบาทการเป็น แกนนำทางด้าน เพศวิถี	บุคคลทั่วไป -แบบประเมินความ เป็นผู้นำ	ร่วมกัน - รู้ความก้าวหน้า เกี่ยวกับ การทำ บทบาทการเป็นแกน นำทางด้านเพศวิถี ของผู้เรียน	-การพูดคุยกับผู้เรียน ให้คำปรึกษาแนะนำ -รายงานความก้าว หน้าเกี่ยวกับ การทำ บทบาทการเป็นแกนนำ ทางด้านเพศวิถีของ นักศึกษา

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน			สื่อ/อุปกรณ์ การสอน	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	การประเมินผล
			ผู้สอน	ผู้เรียน				
				ในชั้นเรียน	นอกชั้นเรียน			
15	-วัดความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหารายวิชาที่ เรียน -ปรับปรุงการเรียน การสอน		-จัดสอบปลายภาค -ประเมินการจัดการ เรียนการสอนร่วมกับ ผู้เรียน	-ผู้เรียนสอบปลายภาค -ทำแบบประเมินผล - แสดงความคิดเห็นและ เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการ สอน - ส่งแฟ้มสะสมงาน	-	-ข้อสอบปลายภาค -แบบประเมินผลการ เรียนการสอน -แฟ้มสะสมงาน	-ความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาวิชาที่ เรียน -ความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะเกี่ยว การเรียนการสอน -สรุปสาระสำคัญ เกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียนถูกต้อง ครบถ้วนได้	-การทำข้อสอบ -การแสดงความคิดเห็น ของผู้เรียน -การสรุป สาระสำคัญ เกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียนในแฟ้มสะสม งาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางอุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข เกิดวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2503 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต (พยาบาลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2528 และพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลแม่และเด็ก) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาในหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2549 ปัจจุบันเป็นอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย